ה׳ אדרא לכתא [illegible]

ברוך הקורא ב[illegible]

סימן טוב

[illegible]

[illegible] בכתב עזרא [illegible]

[illegible]
[...] איש מבית לחם יהודה
לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני
בניו והוה ביומי נגודי נגודיא והוה
כפן תקיף בארעא דישראל עסרתי
כפנין תקיפין איתגזרו מן שמיא למהוי
בעלמא מן יומא דאתברי עלמא עד
זמן דייתי מלכא משיחא לאוכחא
בהון דיירי ארעא כפן קדמאה ביומי
אדם כפן ת[...] תליתאי
ביו[מי] אברהם כפ[ן ר]ביעי ביומי יצחק
כפן חמישי ביומי יעקב כפן שתיתאי
ביומי בעז דאתקרי אבצן צדיקא
דמן בית לחם כפן שביעאי ביומי דוד
מלכא דישראל כפן תמינאי ביומי אליהו
כפן תשיעאי ביומי אלישע בשומרון
כפן עשיראי עתיד למהוי לא כפן
למיכל לחמא ולא צהותא למשתי מיא
ארום אלהין למשמע פתגם נבואה
מן קדם יי וכד הות כפנא הדין תקיף
בארעא דישראל נפק גברא רבא מבית
לחם יהודה ואזל לדור בחקלא מואב
הוא ואתתיה ותרין בנוהי כאן ערלא
[...] השפטים וצאר גוע [...]

[...] ארץ [...]
בית לחם [...]
מואב הוא ואבניה מעה[...]
ושם אשתו נעמי ושם ש[...]
וכליון אפרתים מבית ל[...]
ויבאו שדי מואב ויהיו ש[...]
אלימלך ושם איתתיה נ[...]
בנוהי מחלון וכליון רבני[...]
יהודה ואתו עד חקל מוא[...]
רופילין וכאן אסס ארגל[...]
ואסס זוגתה נעמי ואסס ילד
וכליון קום לואץ מן אלב
פגאולי ציאע מואב ואק
וימת אלימלך איש נעמי ו[...]
ושני בניה ומית אלימלך ג[...]
ואשתארת היא ארמלתא ו
יתמין תם מאת אלימלך וגו
ותכקתהי ואבנאהא וישא[...]
נשים מאביות שם האחת ע[...]
השנית רות וישבו שנה כעש[...]
ועברו על גזירת מימרא דיי
להון נשין נוכראין מן בנת
חדא ערפה ושם תניתא רו[...]
מלכא דמואב ויתיבו ה[...]

לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם
ויאמרו לו יברכך יהוה והא בעז אתא
מבית לחם ואמר לחצודיא יהא מימרא
דייי בסעדכון ואמרו ליה יברכנך ייי
ואדא בעז אתא מן בית לחם פקאל
ללחצאד קואכם אללה קאלו אללה יסלמך
ויאמר בעז לנערו הנצב על הקוצרים
למי הנערה הזאת ואמר בעז לעולימיה
דמני על חצודיא לאדון אומא ריבא
הדא פקאל לגלאמה אלמוכל באלחצאד
למן הדה אלגאריה ויען הנער הנצב
על הקוצרים ויאמר נערה מואביה
היא השבה עם נעמי משדי מואב ואתיב
עולימא דאיתמנא רבא על חצודיא
ואמר ריבא מן עמא דמואב היא
דתבת ואתגיירת עם נעמי מחקל מואב
פקאל לה אלגלאם הי גאריה מואביה אלדי
רגעת מע נעמי מן צ׳יאע מואב ותאמר
אלקטה נא ואספתי בעמרים אחרי
הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר
ועד עתה זה שבתה הבית מעט ואמרת
אעבור כען ואכנוש שובלין באורמיא
מא דמישתאר בתר חצודיא ואתרת
וקמת ואיתעכבת [illegible] מן קדם צפרא

ועד כען פון זעיר דין יתבא בבית [illegible]
ציבחרי וקאלת אלקט אלאן ואגמע אחזמ
ורא אלחצאד פגאת וקפת מנד כאן אלצבאח
אלי אלאן מא רגעת אלבית חתי קלילא ויאמר
בעז אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי
ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה
וכה תדבקין עם נערותי ואמר בעז
לרות הלא קבילית ברתי לא תהכין
למיצבר שובלין בחקל אוחרן ואף לא
תיעברין מיכא לאומא אוחריתי והכא
תתוספין עם עולימתי פקאל להא
בעז אן קבלת יא אבנתי לם תמצין
לתלקטין פי ציעה אכרי ואיצא לא
תגוזין מן ההנא בל תלתזמין מע גואריי
עיניך בשדה אשר יקצרון והלכת
אחריהן הלוא צויתי את הנערים לבלתי
נגעך וצמת והלכת אל הכלים ושתית
מאשר ישאבון הנערים יתהא מסתכלא
בחקלא דיחצדון תמן ותהכין בתריהון
הלא פקדית ית עולמיא בדיל דלא
יקרבון ביך לביש ובעדן דאת צ[illegible]
למוי איזילי למניא ותהי שתיא
מן די ימלון עולימיא [illegible]
ציעה יחצדון [illegible]

Ruth II 10

פקר אמרת לי למא לא [illegible] ואן
עטשת פאמצי אלי אלאניה ואשרבי
מן חית יסתקון אלגלמאן׃ ותפל על פניה
ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע
מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי
נכריה׃ ונפלת על אפיה וסגידת על
ארעא ואמרת ליה מדין אשכחית
רחמין בעינך לאשתמודעותני ואנא
מעמא דמואב מבנתהון דמן דלא
אדכי למיעל בכנשתא דייי פוקעת
סאגדה עלי אלארץ וקאלת לה מא באלי
וגדת הדא אלחטא ענדך יא סידי
תתבתני ואנא אגנביה׃ ויען בעז
ויאמר לה הגד הגד לי כל אשר עשית
את חמותך אחרי מות אישך ותעזבי
אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל
עם אשר לא ידעת תמול שלשום׃
ואתיב בעז ואמר לה איתחואה
אתחוה לי על מימר חכימיא דכד
גזר ייי על נקיביהון לא גזר אלהון
על גבריא ואיתמר עלך בנבואה
[illegible] יין למפק מנך מלכין ונביאין
[illegible] ית עם חמתי [illegible]
[illegible]

דחלתיך ועמיך ובית אבוך ובית
אמיך וארע ילדותיך ואזלת לאתגיירא
ולמיתב בין עם דלא אשתמודעו ליך
מאתמלי ומדקמוהי׃ קאל אני עלמת
ואכברת בגמיע מא פעלת מע חמאתך
בעד מות בעלך אד תרכת מדהב אביך
ואמך ובלד מולדך ומצית אלי קום לם
תערפין מדהבהם אמס ומא קבלה׃
ישלם יהוה פעלך ותהי משכרתך
שלמה מעם יהוה אלהי ישראל
אשר באת לחסות תחת כנפיו׃ יגמול
ייי ליך גמול טב בעלמא הדין על
עובדיך טבו ויהא אגריך שלימא
לעלמא דאתי מן קדם ייי אלהא
דישראל דאתית לאתגיירא ולאיתחסא
תחות טליל שכינת יקריה ובההוא
זכוותא תשתיזבין מן דין גיהנם
למהוי חולקיך עם שרה ורבקה
רחל ולאה׃ יכאפיך אללה בכיר ויכון
אגרך כאמלא מן ענד אללה אלאה
אסראיל אלדי גית לתסכני תחת צלה׃
ותאמר אמצא חן בעיניך אדני כי
נחמתני וכי דברת על לב שפחתך
ואנכי לא אהיה כאחת שפחתיך׃

ואיזדבקת בעולימתוי דבעז למצבר
עד דישיצי חצד סערין וחצד חטין
ויתיבת עם חמתה יתם לאזמת גואר
בעז לאלקיט חתי אי פראג חצאד אלשעיר
וחצאד אלחנטה ורגעת אלי חמאתהא:
ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא
אבקש לך מנוח אשר ייטב לך: ואמרת
לה נעמי חמתה ברתי בשבועה לא
אנוח עד זמן דאיתבעל ליך גברא
דייטב ליך: קאלת להא חמאתהא יא
אבנתי אמא אטלב לך מסתקרא כמי
יצלח ליך: ועתה הלא בעז מדעתנו
אשר היית את נערותיו הנה הוא
זרה את גרן השערים הלילה: וכען
הלא בעז דאישתמודע לנא דהוית
בחקלא עם עולימתוי הא הוא מבדר
ית אידר סערין ברוחא דליליא: ואן
הוא בעז מערופנא אלדי כנת מע
גוארה אנמא הו ימרח אללילה פי גרן
אלשעיר: ורחצת וסכת ושמת שמלתך
עליך וירדתי הגרן אל תודעי לאיש
עד כלתו לאכל ולשתות: ותחלילי
דמיא ותסוכי בוסמנין ותשוואי [illegible]
[illegible]

לגברא עד שיצאותיה למיכל ולמשתי
פארחצי ואדהני וצירי אתואבך עליך
ואנחדרי אלגרן לא תתביני לאנסאן
אלי אן יפרג מן אלאכל ואלשרב: ויהי
בשכבו וידעת את המקום אשר ישכב
שם ובאת וגלית מרגלתיו ושכבת
והוא יגיד לך את אשר תעשין: ויהי
בעדן דמכיה ותדעין ית אתרא דדמיך
תמן ותיעלי ותגלי ית רגלוהי ותדמוכי
ותהי שאילא מניה עיטא והוא יחוי
ליך בחוכמתיה ית דתעבדין: ועגד
נאמה תערפין אלמוצע אלדי ינאם פיה
ותאתין ותכשפין נחו קדמיה ותנצגעין
והו יכברך במא תפעלין: ותאמר
אליה כל אשר תאמרי אעשה:
ואמרת לה כל דתימרין לי אעביד:
קאלת להא סאפעלן גמיע מא תקולין:
ותרד הגרן ותעש ככל אשר צותה
חמותה: ונחתת לאידרא ועבדת ככל
דפקידתה חמתה: פאנחדרת אלגר
וצנעת גמיע מא אמרתהא חמ[illegible]
ויאכל בעז וישת וייטב לבו
לשכב [illegible]

ושתי ואוטיב לביה וברך שמא דיי
דקביל צלותיה ואעדי כפנא מן ארעא
דישראל ואתא למשכב בסטר עורמתא
ועלת רות בלז וגליאת רגלוי ודמכת
פלמא אכל בעז ושרב וטאבת נפסה
אתא ליגאם פי טרף אלמרחה וגאת
רוידא בלפי וכשפת נחו קדמיה ונאמת
ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת
והנה אשה שכבת מרגלתיו והוה
בפלגות ליליא ותוה גברא ורתית
ואיתרכיך בישריה כליפתא מן דחילתא
וחמא והא איתתא דמכא כלקביל
רגלוי וכבש יצריה ולא קריב לותה
היא כמא דעבד יוסף צדיקא דסריב
למיקרב לות מצריתא איתת רבוניה
והוא כמא דעבד פלטיאל בן ליש
חסידא דדעץ סיפא בין מימריה
ובין מיכל בת שאול איתת דוד
[illegible]דסריב למקרב לותה פלמא כאן פי
[illegible]יף אלליל זעג אלרגל ולתפת וארא
[illegible]אה ואימה תחת קדמיה פקאל
[illegible]יוני ויאמר מי את ותאמר
[illegible] על [illegible]

ואמרת אנא רות אמתך ויתקרי שמך
על אמתך למסבי לאנתו ארום פריק
את קאלת אנא רות גאריתך אשא אן
תבסט סתרך עלי אמתך לאנך וליא
ויאמר ברוכה את ליהוה בתי היטבת
חסדך האחרון מן הראשון לבלתי
לכת אחרי הבחורים אם דל ואם עשיר
ואמר בריכא את מן קדם יי ברתי
איטבת טיבותיך בתראי מן קדמיא
דאתגיירת ובתראי דעבדת גרמיך
כאיתא דנטרא ליבם קליל עד זמן
דירבי בגין דלא למהך בתר רובין
למעבד זנו עמהון אם מסכין ואם
עתיר פקאל להא תכוני מבארכה
ללה קד גוודת פצלך אלאכר מן אלאול
אן לם תמצין תבע אלשבאב פקירא
כאן אם גניא ועתה בתי אל תיראי
כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע
כל שער עמי כי אשת חיל את וכען
ברתי לא תדחלין וכל דתימרין לי
אעביד ליך ארום גלי קדם יי לכל יתבי
תרע סנהדרין רבא דעמא ארום
[illegible]

אכ̇נעני לא תכ̇אפין גמיע מא תרסמין
אצנעה לך̇ אד̇ קד עלם גמיע אהל
מחלי אנך אמראה ד̇את חיל צ̇אחה
ועתה כי אמנם כי אם גאל אנכי וגם
יש גאל קרוב ממני וכען ארום
בקושטא פריק אנא ואף אית פריק
דחמי ליה למפרק יתיר מני ואיצ̇א
חקא אני ולייא ולאכן ע̇אר מוגוד
ולייא אקרב מני ליני הלילה והיה
בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא
יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי יהוה
שכבי עד הבקר ביתי בליליא ויהי
בצפרא אם יפרקינך טוב גברא
דחמי למפרקיך מן אוריתא הלא
טב ויפרוק לחיי ואין לא צבי למפרקיך
ואפרקינך אנא אמרית בשבועה ק
יי כמא דמלילית ליך כין אעביד
דמוכי עד עידן צפרא ביתי אלילה
ההנא ואדי כאן בכ̇גריאה אן תולאך
פכ̇יר מתולי ואן לם יריד ד̇לך פאנא
אתולאך וחק אלה אבאקי פאנצ̇געי
אלי אלצבאח קארה ותשכב מרגלותו
עד הבקר ותקם בטרום יכיר איש את
רעהו ויאמר אל יודע כי באה האשה

אל הגרן ו[...] [...]
צפרא וקמת בקריצתא
איש תמור ע גברא ית
חשוכא ואמר ל[...] ולומו
אדי אתת איתתא [...]
נחו קדמיה [...] אצבאר
אן יתכת אנסאן [...]
יעלם במגייהא אלי גרן [...]
המטפחת אשר עליך ואחזי בה
ואמר הבי סודרא דעליך ואחידי ב
פקד להא האתי אלקנאע אלדי על[...]
ואמסכיבה ותאחז בה וימד שש
שערים וישת עליה ויבא העיר
ואחדת ביה וכל שת סאין דסערין
ושוי עלהא ואתיהב לה כוח גבורתא
מן קדם יי לסוברותהון ומן יד אתאמר
לה בנבואה דעתידין למיפק מינה
שתא צדיקי עלמא דכל חד וחד
עתיד למהוי מתברך בשית ברכן
דויד ודניאל וחברוהי ומלכא משיחא
ועל בועז בקרתא פאמסכת אלקנאע
וכאל סתה אצואע שעיר וחמלהא
בכלא וראח אלקריה ותבוא אל חמותה
ותאמר מי את בתי ותגד לה את כל

אם כתב ולא קרי

וכל שם אנש דכוות

אתנ וזן וטו פיסו דכוות במ א

תין ק

יקיר ו

אנכי ח בטעמ מלעל כי עירם אנכי לא איש דברים אלה לבן הלוא בן ימיני נער מצרי כי בוקר הראש כרלב גואלם יא וכל אתנחה
[...] במא חף אנכי [...] וישתו וישלח ישראל את ימינו וישת לו עדרים וישת אל המדבר וישת עליהם הכל וישת [...]
[...] ותחז יד ימין [...] בזה קדמיה [...]

Ruth III 18

האיש ואתת לות חמתה
ית מן את ברתי וחויאת
לה גברא על פום מימר
את ליה עבד לה פלמא
קאת מא פעלת יא
יא בגמיע מא צנע
ר ותאמר שש השערים
י כי אמר אל תבואי ריקם
מותך ואמרת שית סאין דסערין
ין יהב לי גברא ארום אלהין אמר
לא תהכין ריקניא לות חמתיך וקאל
הורא סתה אצואע שעיר קד אעטאני
אל קאל לי לא תרגעי אלא חמאתיך
פארגה ותאמר שבי בתי עד אשר
ידעין איך יפל דבר כי לא ישקט האיש
כי אם כלה הדבר היום ואמרת תיבי
ברתי עמי בביתא עד זמן דתינדעין
איכדין יתגזר מן שמיא ואיכדין יתפרש
פיתגם ארום לא ינוח גברא אלהין
ישיצי לטב פתגמא יומא דין ופקאלת
אסכני חתי תעלמין מא יקע מן לאמר
פאן ארגל לא יקר הדא ליום חתי יכמל
אמרך ובעז עלה השער וישב שם
והנה הגאל עבר אשר דבר בעז ויאמר

קורה שבה פה פלני אלמני ויסר וישב
ובעז סליק לתרע בית דינא דסנהדרין
ויתיב תמן עם סביא והא פריקא חליף
דמליל בעז לרות ואמר סטי תיב גברא
דצניען אורחתיה וסטא ויתיב פלמא
צער בעז ליבאב למחל וגלס הנאך
ואלא באולי אליקאה בעז קדמר פקאל
מל ואגלס ההנא איה למחזון פמאל
וגלס ויקח עשרה אנשים מזקני
העיר ויאמר שבו פה וישבו ודבר
עשרתי גברין מסבי קרתא ואמר
תיבו הכא ויתיבו תם קדם עשרה
אנאס מן משאיך לקריה וקאל אגלסו
ההנא פגלסו ויאמר לגאל חלקת
השדה אשר לאחינו לאלימלך
מכרה נעמי השבה משדה מואב
ואמר לפריקא אחסנת חקלא דילאחונא
לאלימלך זבנת נעמי דתבת מחקל
מואב פקאל לאולי בחצרתהם חריקה
לציעה אתי לאכינא לאלימלך באעתהא
נעמי לראגעה מן צ׳יאע מואב ואני
אמרתי אגלה אזנך לאמר קנה נגד
הישבים ונגד זקני עמי אם תגאל
גאל ואם לא יגאל הגידה לי ואדע

ואדעה

כתי׳ ה׳ בסי׳

ואת ... יהושע ומלך ארם היה נלחם סורה שבה פה ... תבואי ותבואי ג׳ ותבאי בעד׳ ... אל תבואי ריקם את מלבנן

Ruth IV 4

כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריך
ויאמר אנכי אגאל ואנא אמרית אהא
מתלאה לך ואגליה ית אודנך למימר
זבין כלקביל יתבי בית דינא דסנהדרין
ולקביל סבי עמי אם רעותך למפרק
פרוק ואם לית רעותך למפרק חוי לי
ואינדע ארום לית בר מינך למפרק
ואנא אהא פרוקא בתלך ואמר אנא
אפרוק׃ ואנת קלת אעלמך הל תשפע
בחצרה מן חצר מן משאיך קומי פאן
תשפע פגייר ולא פאכברני חתי אעלם
אנך ליס במשפע ואנא בעדך משפע
קאל אנא אשפע׃ ויאמר בעז ביום קנותך
השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה
אשת המת קניתי להקים שם המת על
נחלתו׃ ואמר בעז ביום זבנותך ית
חקלא מן ידא דנעמי ומן ידא דרות
מואביתא איתת מותא תהא קני ליבמה
יתה בגין דיקום שם מותא על אחסנתיה׃
קאל בעז אעלם אנך פי יום תמלך אלציעה
מן יד נעמי ומן יד רות אלמואביה זוגת
אלמית אנא אטלב אן תקים אסם
אלמית עלי נחלתה׃ ויאמר הגאל לא
אוכל לגאול לי פן אשחית את נחלתי

גאל לך אתה את גאלתי כי לא אוכל
לגאל׃ ואמר פריקא כי האי גונא לית
אנא יכיל למפרק לי על דאית לי
איתתא לית לי רשו למנסב אוחרנתא
עלהא דלמא תהי לי למצובתי ואהא
מחבל ית אחסנתי פרוק לך את דלית
לך את דלית לך איתא ית אחסנתי ארום
לית אנא יכיל למפרק׃ קאל אלמתולי לא
אטיק אלתמכן מן אלשפע כלא אפסד
נחלתי אשפע לך אנת שפעתי פאני
לא אטיק אן אתולא׃ וזאת לפנים
בישראל על הגאולה ועל התמורה
לקים את כל דבר שלף איש נעלו
ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל׃
וכהדא מנהגא בעידנא דמלקדמין
מיתנהגא בישראל בזמן דשקלין
וטרין ופרקין ומחלפין חד מן חבריה
שלף גבר ית נרתיק יד ימיניה ואושיט
ביה קנין לחבריה והכין נהגין בית
ישראל חד מן חבריה קדם סהדין
והדא כאן מבתדא אלשפעה פי [illegible]
אסראיל מע אלתבדיל ליתב[illegible]
אמר אן יכלע אלרגל נעל[illegible]
לצאחבה יכאנת הדה ו[illegible]

אל אסראיל: ויאמר הגאל לבעז קנה
לך וישלף נעלו: ואמר פרוקא לבעז
אושיט ית ידך לקנינא וקני לך ושלע
בעז ית נרתיק יד ימיניה וקנא מניה:
פקאל אמתולי לבעז אשתרי לך ראלך
וכלע נעלה: ויאמר בעז לזקנים וכל
העם עדים אתם היום כי קניתי את כל
אשר לאלימלך ואת כל אשר לכליון
ומחלון מיד נעמי: ואמר בעז לסביא
וכל עמא הוו סהדין אתון עלאי יומא
דין ארום קניתי ית כל מא דהוא לאלימלך
וית כל דהוה לכליון ומחלון מן ידיהא
דנעמי: פקאל בעז לאשיוך וגמיע אקום
אנתם שהוד איום אני מלכת גמיע
מא הוא לאלימלך וגמיע מא הו
למחלון וכליון שראא מן יד נעמי:
וגם את רות המאביה אשת מחלון
קניתי לי לאשה להקים שם המת על
נחלתו ולא יכרת שם המת מעם אחיו
ומשער מקומו עדים אתם היום: ואף
... ית מואביתא איתת מחלון קניתי
... בגין למיקום שם שכיבא
... שמיה דמיתא מ...ת
... סנהדרין ובאתריה

סהדין אתון עלאי יומא דין: ואיצא
רות אלמואביה זוגת מחלון אמלכתהא
לי זוגה לאקים אסם אלמיית עלא
נחלתה ולא ינקטע אסמה מן בין
אכותה ומן באב מוצעה כונו שהודי
איום: ויאמרו כל העם אשר בשער
והזקנים עדים יתן יהוה את האשה
הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר
בנו שתיהם את בית ישראל ועשה
חיל באפרתה וקרא שם בבית לחם:
ואמרו כל עמא דבתרע סנהדרין
וסביא סהדין אנחנא יתן יי ית איתתא
הדא בריא במזרא כרחל וכלאה דבנו
תרויהון ית בית ישראל אבונן בתרי
עשר שבטין ועביד חילא באפרת
ותהי קרי שמא בבית לחם: יגעל אללה
אלמרה אלדאכלה פי מנזלך מתל
רחל ולאה אלתי בנא כלתיהמא בית
אסראיל פבאכתסאב אלצלאח פי אלמוצע
אלכאץ ותדעי באסמי פי בית לחם:
ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר
ליהודה מן הזרע אשר יתן יהוה לך
מן הנערה הזאת: ויהי מצלח ביתך
כבית דילידת תמר ליהודה מן זרעא

דיתין עלך רבנא מן עולימתא הדא
ויך מנזלך כמנזל פרץ די ולדתה תמר
ליהודה מן אנס די ירזקך אלה מן הדה
אבארייה׃ ויקח בעז את רות ותהי לו
לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון
ותלד בן׃ ונסיב בעז ית רות והות ליה
לאנתו ועל לותה ויהב יי לה עדו וילדת
בר׃ פתזוג בעז ברות פצארת לה זוגה
ודכליתא ורזקהא אלה חמלא פולדת
אבנא׃ ותאמרנה הנשים אל נעמי
ברוך יהוה אשר לא השבית לך גאל
היום ויקרא שמו בישראל׃ ואמרא
נשיא לנעמי בריך שמא דיי דלא
פסק ליך פריקא יומא דין ויתקרי שמיה
בין צדיקא דישראל׃ פקאלת אנסא
לנעמי תבארך אלה אתי לם יעטי לך
ולייא אים ויסמי אסמה פי אסראיל׃
והיה לך למשיב נפש ולכלכל את
שיבתך כי כלתך אשר אהבתך ילדתו
אשר היא טובה לך משבעה בנים׃ ויהי
ליך למקיים נפש ולכלכלא ית סובתיך
בתפנוקין ארום כלתיך דרחימתיך
ילדתיה דהיא חות טבא ליך בעידן
ארמלותיך מסגיאין בנין ויך הדא

לנפסך ... ך פי חאל משׁ...
אולדתה אתי מחבתה אלך ...
כתיר מן אולאד׃ ותקח נעמי את הילד
ותשתהו בחיקה ותהי לו לאמנת׃
ונסיבת נעמי ית רביא ושויאת יתיה
מעיטפהא והות לתורבינותיה׃ פאכדת
נעמי אמולוד וגעלתה פי חגרהא וצארת
לה חאצנה׃ ותקראנה לו השכנות שם
לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו
עובד הוא אבי ישי אבי דוד׃ וקראן
ליה שובבתא שום למימר איתיליד
בר לנעמי והוה קרן שמיה עובד הוא
אבוי דישי אבוי דדויד׃ פסמתה אל
גארת באסם קאילאת קד ולד לנעמי
אבנא פאסמינאה עובד הו אבי ישי
אבי דויד׃ ואלה
תולדות פרץ פרץ הוליד את חצרון׃
ואילין תולדת פרץ פרץ אוליד ית
חצרון׃ והדא שרח תוליד פרץ פרץ
אולד חצרון׃ וחצרון הוליד את רם
ורם הוליד את עמינדב׃ וחצרון אוליד
ית רם ורם אוליד ית עמינדב׃ וחצרו
אולד רם ורם אולד עמינדב׃ ועמינדב
הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמה

ותקראנה ד ג מל אתי כאלה ותקראן לעם ותקראנה לו השכנות ב בן ... ואלה תלדת ישמעאל חס ב נ ואלה תלדות עשו וחברו אלה
יעקב תלדות כתב ׃ אלה תולדות השמים ואלה תולדות פרץ תולדות כתב ׃ ושארא תולדת כתב ׃ עובד ג מל ...
הוליד את עובד ודברי הימים בר מן עבד אדם ...

[illegible] ית נחשון [illegible] כיתבא
[illegible] ונחשון אוליד ית שלמא
[illegible] קא הוא שלמה מן בית לחם ונטופה
דבטילו בנוי פרזון דאותיב ירבעם
חייבא על אורחי והואן עובדיא כבנין
יאוון בנטופאי ועמינדב אוליד נחשון
ונחשון אוליד שלמה ושלמון הוליד
את בעז ובעז הוליד את עובד ושלמון
אוליד ית בעז אבצן נגודא הוא בעז
צדיקא דעל זכותיה אישתזבו עמא
בית ישראל מן בעלי דבביהון ובגין
צלותיה עדא כפנא מארעא דישראל
ובעז אוליד ית עובד דפלח למרי
עלמא בלבב שלים ושלמון אוליד
בעז ובעז אוליד עובד ועבד הוליד
את ישי וישי הוליד את דוד ועובד
אוליד ית ישי דמתקרי נחש בגין דלא
אישתכחת ביה עילא ושחיתותא
לאיתמסרא בידיה דמלאכא דמותא
למיסב ית נפשיה מניה וחיא יומין
סגיאין עד דאידכר קדם יי עיטא
דיהב חיויא לחוה איתת אדם למיכל
מן פירי אילנא דאכלין פירוי חכמין
[illegible] הוא עיטא איתחייבו

מותא כל דיירי ארעא ובההיא עילה
שכיב ישי צדיקא הוא ישי דאוליד
ית דוד מלכא דישראל ועובד אוליד
ישי וישי אוליד דויד׃

קאל אלמפסר אלחמד ללה
וחדה אלאה אסראיל כאלק אלאגסאם
והו גיר בגסם ומחדת אלאעראץ והו
ליס בערץ אלפרד עלא חקיקה אלוחדה
אלקדים עלי מעני אלאזול אלמריד בנא
אלכיר ואלסעאדה והו פליס יחתאג אלי שי
מן אלכלק לאנה כאן קבל אן יוגד
אלאשיא גניין ענהא וכדלך בעד
איגאדהא אלקאדר לדאתה ועאלם
לדאתה וקדים לדאתה וחי לדאתה
פיקדר פי כל וקת ווקת עלא מא לא
יחצא ולא ינחצר ועלם במא כאן ומא
סיכון ובמא לם יכון קבל אן יכון לו
כאן כיף יכון והו עדל חכים לא יטלם
ולא יגור יתיב אלמטיעין באלגנה
ויעאקב אלעאציין באלנאר סבחתע׳
אמא בעד פאן אלנאטקין אנמי פצלו
עלי סאיר אלחיואן באלנטק אלדי הו
אלעלם ואן אלצלאח מנהם איצא
אמתחנו באלכלאם ואלאספאר ואלגוע

כקולה תע לאברהם לך לך מארצך
וממולדך ובתפרק אלגמאעה מעהם
מן אלאמואל ואלאולאד כמא תרא פי
עצר איוב ודלך לאחד אמרין אמא
אן יך עקובה עלי דנב סלף פיגפר
דלך לצאחבה בחלול מא יעדה מן
תלך אלשדאיד ואמא אן יכון דלך
אמתחאן לשכץ פאן הו צבר עלי
דלך אתאבה נציר מא פעל לאיוב
חין צבר עלי גמיע מא נאלה וכמא
פעל לאלסייד אברהם בעד מא צבר
עלי עשרה נסיונות והו קד כאן ועדה
ואעשך לגוי גדול ואיצא ושמתי
את זרעך ככוכבי השמים ואיצא הבט
נא השמימה ותכת לה גמיע דלך פלהדי
אלסבב לא יכלו אן יכון אלגוע אלדי חדת
פי בלד יהודה עלי עצר אלימלך
וכרוגה וזוגתה נעמי וולדיה מחלון
וכליון אלי ציאע מואב ומותה ומות
ולדיה פי אלגרבה ורגוע נעמי אלא
אלבלאד פארגה עדימה לאלחבאב
כקולהא אני מלאה הלכתי וריקם
השיבני יהוה מן אחד אלאמרין אמא
עקובה ענכטא ואמא לאמתחאן

לגזיל אלתואב פתעאלא אנצר כיף כאן
חאלהא אלדין צברו לרבהם ומא גזאהם
פלם יריד בדלך אלא אן יעלמנא כיף
תרתיב נסבה משיח ש׳ ונעים זמירות
ישראל אלמבשר בה עלי ידי משה
רבינו דרך כוכב מיעקב והו סיידנא
דוד מלך ישראל׳ קו׳ ויהי בימי
שפט השופטים אין מא קו׳ ויהי בימי
פהו לשון צער והי כמסהי ויהי בימי
אמרפל ויהי בימי שפט השפטים ויהי
בימי ירבעם ויהי בימי יהויקים ויהי
בימי אחשורוש׳ וקולה וילך איש מבית
לחם יהודה מלמד שהיה גבור ובעל
שם היה׳ למה נתחייב אלימלך ומת
בשדה מואב לפי שפירש מן הצבור
לפי שהיה אב בית דין וקן ושם שנכנו
מחלון וכלי והמא יואש ושרף ולמא
סמיא מחלון ששם נפשו חולין וכליון
שנתחייב כלייה למקום׳ קו׳ איצא
יואש שנתיאש מן הגאולה׳ שרף
שנתחייב שרפה למקום וקן וימת
אלימלך איש נעמי והלא כבר נאמר
ושם אשתו נעמי אלא כשהבעל מת
אין הבעל מת אלא אשתו פקט וישוו

להם נשים מואביות ללמדך שנשאו
אותן בגיותן ולא גיירום ולא הטבילום
ולא קיבלום ולא קבלו עליהם גירות וקו
אשה בית אמה יעני לבית עז לאן אומות
העולם ידעון עז אם לקול לכת אב
אמר לעץ אבי אתה ולאבן את ילדתיני
ומעני כאשר עשיתן עם המתים ועמדי
עם המתים ששמרתן למנות ועמדי
ספרתן ובכיתן עמדי וקולה ומצאן
מנוחה שלא תהא לכן צרה וקו תסברנה
ירגין תיעגינה יתעזבין ערפה שמה
חרפה ולמה נקרא שמה ערפה שהחזירה
עורף בחמותה ואקיל שמה חרפה שיצא
ממנה גלית שחירף מערכות ישראל
וקולה באשר תלכי אלך קאלת להא
אן לא יגוז לנא נסיר פי אלסבת אכתר
מן אלפי דראע פקאלת באשר תלכי
אלך קאלת להא אן לא יחל לנא אן תתייחד
אנסא מע ארגל קאלת באשר תליני
אלין קאלת אן לנא מדהב ואחד יא
בני אסראיל קאלת עמך עמי קאלת
להא אן לנא מדהב ואחד יא בני אסרא
קאלת להא אן לנא מעבוד ואחד קאלת
ואלהיך אלהי קאלת להא ענדנא חכם ארבע

מיתות בית דין קאלת באשר תמותי אמות
קאלת להא אן לנא מקברתין קבורה
לנסקלין וקבורה לנשרפין קאלת ושם
אקבר ותרא כי מתאמצת היא ראתה
שאמיצי כח עתידין לצאת ממנה
פסק ותהם כל העיר עליהן נכנסו
כל אנשי העיר לראות את נעמי באותה
שעה והלא באותה שעה מתה אשתו
שלבעז וחזרו כל העם מאחרי המטה
ובאו ועמדו עליהן וקו קראן לי
מרה אמר רבי שמעון כשמת אלימלך
הבית קיים כמה שהוא וגמלין וחמרין
קיימין וכשמת מחלון וכליון נתדלדל
הבית וקו ויקר מקרה אמר רבי אלימלך
אישה שלנעמי ושלמון אבי בעז כולם
בני נחשון בן עמינדב וקולה ואספתי
בעמרים לנקות עצמה שלא תתחייב
בגזל אלא לקיטתה יהיה שברה
באספה אחר הקוצרים וקו זה שבתה
הבית מעט שלא נתנה מאומה בכליה
ולא הלכה הבית אלא בזה שבתה
מהבקר וזה לקטה מעט ומעני
להכירני ואנכי נכרייה אמרה זקיניך
לא רצו בתמנע ובת מלכים היתה

ואני משאר העם הדלים השנואים
לאלהיך שלא יבאו בקהלו׳ נעלמה
הלכה מבעז ויצאה בת קול מן השמים
ואמרה לא יבוא עמוני ומואבי בקהל
ייי עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית
כנתפרשה לו הלכה על ידיה אמר
ישלם ייי פעלך ותהי משכרת שלימ׳
ישלם ייי פעלך שיצא ממעך צדיק
ותהי משכר שלימה שיהיו מלכי יהודה
ממך מעם ייי אלהי ישראל שיהיו
עושים רצונו שלהקב״ה ויהיה עמהם
אשר באת לחסות תחת כנפיו״ מדת
חסידות שבך לא תזוז מזרעך תחת
כנפיו שתשרה שכינה עליהם ויהיו
נביאים׳ וקול ורחצת וסכת וכו׳ אמרה
לה חמותה טולי כילים שלשבת ולבשי
אותן אחר שתטבלי לשם גירות׳ וקו׳
וגלית מרגלתיו ושכבת התירה לה
ייחוד אחר שאסרתו עליה ולשכב
מרגלותיו כדי שתתגייר על ידיו
מפני שהוא אב בית דין שעד כאן
לא היתה גר צדק׳ וקו׳ ויחרד האיש
ראה במראה הנבואה מה עשה דוד
לגלית ולאנשי גת ומה עשה למחנה

ארם ועמלק כשבאו לצקלג לפי כך
וילפת׳ ויאמר מי את אמר ממך יאתה
דרך כוכב מיעקב וקו׳ ופרשת כנפך
על אמתך אמרה לו אתה אב בית דין
זקיניך נשיאים וגבור חיל ואח לבעלי
המת זקיניך נשיאים כשנ׳ ונחשון הוליד
את שלמה ושלמון הוליד את בעז
וגבור חיל כשנ׳ ולנעמי מידע לאישה
גבור חיל ואח לבעלי כשנ׳ ממשפחת
אלימלך לפי כך סכנתי בעצמי ואני
בדמי בחורי מבני פריצי הדור ויצאתי
מבית אבא לפי שהוא בית עז לעבוד
את ייי ובאתי לפרוש כנפך עלי כי גואל
אתה׳ וקו׳ ועתה בתי אל תיראי נתקיים
ברות זה הפסוק שכולו לשון נבואה
אל תיראי״ אל תיראי תולעת יעקב״ כל
אשר תאמרי׳ אמור לחכמ׳ אחותי את
אעשה לך׳ ייי הטוב בעינו יעשה״
כי יודע כל שערי עמי שמרתה
אשתי והתבוננתי במעשיך שנא׳
ומודע לבינה תקרא היה השער בלא
תקרא כיון שבאת רות ידעו כל אנשי
בית לחם שממנה יתקרה השער׳ כי
אשת חיל את שנ׳ רבות בנות עשו חיל

ומעני אם יגאלך טוב יגאל מן פצירלה״
אורע אלי כאן פיבעז שנקרא גבור עלא
מא קאל קדמאנא הכובש יצרו נקרא
גבור שלא הרהר בה אלא אמר אם
יגאלך טוב יגאל וגו׳ ויאמר שש שערים
וישת עליה מאי דכת׳ שש השערים נתן
לי מאי שש שעורים ממש
וכי דרכו שלאיש ליתן שש שעורים
אלא רמז לה בשש ברכות שעתידין
שיצאו ממנה ששה צדיקים שכל
אחד מהן מתברך בשש ברכות ואלו
הן דויד ודניאל חנניה מישאל ועזריה
ומשיח. דויד דכת׳ בו ראיתי בן לישי
בית הלחמי יודע נגן וגבור חיל ואיש
מלחמה ונבון דבר ואיש תאר וי״י עמו
יודע נגן שהיה מנגין בשמונה קולות
שנ׳ למנצח על השמינית. וגבור חיל
שנושא ונותן במלחמה שלתורה״
ונבון דבר שמבין דבר מדבר״ ואיש
תאר שכל המסתכל בו נהנה מזיו
השכינה שעליו והיה מאיר עיניהם
שלישראל בכל הלכה והלכה. ואיש
מלחמה שהוא נלחם מנעוריו במלחמות
י״י באויבי׳ יש׳ וי״י עמו שלא נכשל

מימיו אלא כשיקרא לאלהיו בעת צרה
מיד נענה שנ׳ י״י סלעי וגו׳ אלהי צורי
אחס׳ בו מגני וקר׳ ישע׳ מש׳ ומנ׳ מוש׳״
בצר לי אקרא י״י. דניאל חנניה מישאל
ועזריה דכת׳ ילדים אשר אין בהם וגו׳
ומשיח דכת׳ ונחה עליו רוח י״י. דבר
אחר בדניאל נאמר ולדניאל סגיד ומנחה
וניחוחין אמר להנסכא ליה״ בחנניה
מישאל ועזריה נאמ׳ ומתכנשין
אחשדרפניא סגניא ופחותא להוברא
מלכא חזיין״ וכת׳ בריך אלההון די
שדרך מישך ועבד נגו די שלח מלא׳
ושיזי׳ לעבדו׳ הת׳״ במשיח נאמר
והקימתי לדויד צמח צדיק ותקעתיו
יתד במקום נאמן והוכן בחסד כסא
ויש׳ עלי׳״ וגו׳ ובעז עלה אחר. ויקרא
עשרה אנש׳ מיכאן שחופה בעשרה
שבזכות רות נתעלה בעז על כל בני
גילו ומימיו פצו בהלל בחופה במשא
ובמתן ובכל מקחים כו וגו׳ ואני אמרתי
אגלה אזנך להסיר ממני חשר״ וזאת
לפנים בישראל שלא היו ישראל
יודעין דין הגאולה והתמורה עד
שהתחילה מבעז שנ׳ וזאת התעודה

בישראל קו והזקנם עדים מצוה
מן המובחר להיות הזקנם עדים כמ"ר
מצוה וקו ויקח בעז את רות זו היא
הברכה ששת עליה בכתובה וקידושין
את רות אחר שנתגיירה ותהי לו לאשה
להוציא אשה אחרת חוץ ממנה ויבא
אליה כשהתבונן במעשיה הטובים
באעליה ביאה של מצוה ויתן יי לה
הריון שהיתה מן הצדיקות העקרות
שנ כרחל וכלאה הקדים רחל על לאה
ותלד בן שהיה מהול וקו יולד בן
לנעמי והרי רות ילדה אלא כל המגדל
בנים לחבירו נקרא על שמו שנ יולד
בן לנעמי רות ילדה ונעמי גידלה לפי
כך נקרא על שמה וקילאנה למא
אחתא גי דכר לנסב לשריתא עלמנא
אן קצרה בדלך דויד פקט והו למבשר
בה על ידי משה רבינו דרך כוכב מיע
כמי על מתאה דכר פי פרשת וארא
אל אברהם אל קו אלה ראשי בית
אבותם בני ראובן וקאל בני שמעון
ואלה בני לוי ולם יך קצרה לא משה
ואהרן פקטי ובדלך תגדה יקול חזון
ישעיהו בן אמוץ וקו עזיהו יותם אחז

יחזקיהו מלכי יהודה ולם יך קצדה
אלא עצר חזקיהו פקט לאנא נגד
ישעיה תנבא קבל עצר עזיה כקולה
אוליאנא אמר רב נחמן אמר שמואל
ארבעה נביאים נתנבאו בפרק אחד
ואלו הן הושיע ועמוס וישעיה ומיכה
ואי אתה יודע איזה מהם נתנבא ראשון
מכאן למדנו שהושיע נתנבא ראשון
שנ תחלת דבר יי בהושיע בן בארי
לאן הולאי כלהם תנבו פי עצר ואחד והו
עצר יהושפט ואקאם ישעיה אלי עצר
מנשה פאדי תחקקנא ולך נחן מעשר
למוחדין וגב עלינא אן נצדק במגי
לגואל למדכור איצא על ידי משה רבינו
לקול לכתאב וקם שבט מישראל
ונעתרף בנסבה לשריפה צדק ענד
סמאענא לקול לכתאב ויצא חטר
מגזע ישי ונצר ונפרח איצא בדלכה
פי כל עצר לקול שוש אשיש ולא
נבזא ענד ידכר לנא לקו נשא עבש ובו
ולא נייס ען חצולה עלי טול למדה
לקול לכתאב אני שבעתה אחישנה
ואן נתוב אלי רבנא באכלאץ פיאתי
בה לנא בסרעה לקו ובא לציון גואל

וקאל היום אם בקולו תשמעון ואד׳
והו אלקצר ואלגרץ׳ פאסאל אלה אן ילהמנא
אלי טאעתה ויר׳זקנא עבאדתה ויחיש
הקץ ויקרב הגאולה בימינו כמא קאל
קרוב יי׳ לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת

סכום הפסוקים שלספר רות שמונים
וחמשה סימנ׳ פה

אשרי האיש אשר לא הלך בעצת
רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב
לצים לא ישב׃ טובא אמר לם יסלך
פי משורה אלפאסקין ופי טריק אלכאטיין
לם יקף ופי מחאצ׳ר אלדהאה לם יגלס׃
כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה
יומם ולילה׃ בל יכון פי שראיע אללה
מראדה ופי תוראתה ידרס נהאר מע
אלליל׃ והיה כעץ שתול על פלגי מים
אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול
וכל אשר יעשה יצליח׃ פאנה יכון
כשגרה מגרוסה עלי אקסאם מא
תכרג תמרהא פי וקתהא וורקהא לא
יסקט וכל מא יעמל ינגח פיה׃ לא כן
הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו
רוח׃ וליס כדא אלפאסקין בל הם כאלהשים

אלדי תדפעה אלריאח׃ על כן לא יקמו
רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים׃
כדאך לא תכאת להם פי מוקף אלחכם
ולא אלכאטיין פי מחצ׳ר אלצאלחין׃ כי
יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים
תאבד׃ ואללה עאלם בטרק אלצאלחין אנהא
תאכתה וסבל אלטאלמין תביד׃ למה
רגשו גוים ולאמים יהגו ריק׃ לם צגת
אלאמם ואלמלל דרסת אלמחאל׃ יתיצבו
מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה
ועל משיחו׃ ואנתצב מלוך אלארץ
ואלוזרא אעתצבו אגמעין עלי אללה
ועלי מסיחה׃ ננתקה את מוסרותימו
ונשליכה ממנו עבתימו׃ יקולון נבתר
ענא אצראתהמא ונטרח אענאתהמא
יענון אמרהמא ונהיהמא׃ יושב בשמים
ישחק אדני ילעג למו׃ וסאכן אלסמא
יצחך אלנאס בהם כדאך אללה יהזו
בהם׃ אז ידבר אלימו באפו ובחרונו
יבהלמו׃ חינייד יאמר פיהם בגצ׳בה
ובעקאבה ידהשהם׃ ואני נסכתי
מלכי על ציון הר קדשי׃ אספרה
אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני
היום ילדתיך׃ ומהמא אקץ הדא

ארסס פאן אללה קאל אנת ולייי אליום
אנשיתך שריפא׳ שאל ממני ואתנה
גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ׳ סלני
אעטיך מן אלאמם נחלה ומן אקטאר
אלארץ חוזא׳ תרעם בשבט ברזל ככלי
יוצר תנפצם׳ מן תרצהם בקציב מן
חדיד ותבדדהם כאנא מן פכאר׳ ועתה
מלכים השכילו הוסרו שפטי ארץ׳
ותקול ללבאקין לאן יא איה אלמלוך
אעקלו ויא קצאה אלארץ תאדבו׳
עבדו את יהוה ביראה וגילו ברעדה׳
אעבדו אללה בכוף וארהבוה ברעדה׳
נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי
יבער כמעט אפו אשרי כל חוסי בו׳
תסלחו נקאא לטאעתה כלא יגד
עליכם פתביד אחואלכם אדא אשתעל
ען קליל גצבה פיכם פטובא לכל מן
אסתכן אליה׳

מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום
בנו׳ מקאל לדאוד מנד ללה בה פי הרובה
מן בין ידי אבשלום ולדה׳ יהוה מה
רבו צרי רבים קמים עלי׳ יא רב מא
אכתר אעדאי וכתיר מן קאומני׳
רבים אומרים לנפשי אין ישועתה
לו באלהים סלה׳ וכתיר מן יקול פי
נפסה ענך סרמדא ליס לה מגותה מן
ענד אלאהה׳ ואתה יהוה מגן בעדי כבודי
ומרים ראשי׳ ואנת יא רב תרסי וכרמי
ורא פעשאני׳ קולי אל יהוה אקרא
ויענני מהר קדשו סלה׳ בצותי אדא
אדעו אללה יגיבני מן קבל קדסה
סרמדא׳ אני שכבתי ואישנה הקיצותי
כי יהוה יסמכני׳ ואנא אן נמת או
אסתיקצת פאן אללה יסנדני פי גמיע
דלך׳ לא אירא מרבבות עם אשר
סביב שתו עלי׳ לא אכאף רבואת מן
קום אדא געלו עלי מסתדארהם׳
קומה יהוה הושיעני אלהי כי הכית
את כל איבי לחי שני רשעים שברת׳
קם יא רב בנצרתי וגיאתי יא רב
כמא טמא צרבת כדוד גמיע
אעדאיי וכסרת אסנאן אלצאלמין
ליי ליהוה הישועה על עמך ברכתך
סלה׳ כדאך ללה אלמגותה וברכתך
עלי קומך סרמדא׳

למנצח בנגינות מזמור
לדוד׳ יקול לדאוד יסבח בה אלמואצבין
באלחאן׳ בקראי ענני אלהי צדקי

בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי
אדא דעותך אגבני יארב עדלי כמא
אן מן אלמציק טאלמא אוסעת לי כדאך
רפני ואסמע צלותי בני איש עד מה
כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשו
כזב סלה וזגר אלאעדא בקול מנך
יא בני אלבשר אלי כם תגעלון מכרמי
כזיא ותחבון אלמחאל ותטלבון אלכדב
סרמדא ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו
יהוה ישמע בקראי אליו ואעלמו
אן אללה קד אבאנה באנה לה בארא
והו יסמעה אדא דעאה רגזו ואל
תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם
ודמו סלה פארגזו מנה ולא תכטו
עליה וקולו כדאך פי אנפסכם עלי
מצאגעכם ואקצרוה סרמדא זבחו
זבחי צדק ובטחו אל יהוה ואדבחו
דבאיח עלי עדלה ואתקו אללה מע
דאך רבים אמרים מי יראנו טוב
נסה עלינו אור פניך יהוה פיציר
אלכתיר אלקאילין עני כאנה מא
יורינא כירא יקולון ארפע אינא יא
רב נור ונהך כה נתתה שמחה
בלבי מעת דגנם ותירושם רבו כמא

גלת אלפרח פי קלבי אכתר מן
וקת דגנהם ועצירהם אדא כתרא
בשלום יחדו אשכבה ואישן כי אתה
יהוה לבדד לבטח תושיבני פאכון
פי סלאם אן נמת או וסנת גמיעא
ואנת אללה אלפרד תותקני מא אקמת

ה

למנצח אל הנחילות מזמור לדוד
קול לדאוד יסבח בה אלמואצבין
אלמכתהלין אמרי האזינה יהוה
בינה הגיגי אללהם אסמע אקואלי
פאנך אלעאלם בדרסי הקשיבה לקול
שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל
אנצת לצות תגותי יא מלכי ואלאהי
פאני אליך אצלי יהוה בקר תשמע
קולי בקר אערך לך ואצפה ואנת
יארב עלי מר אלנהאר תסמע צותי
כמא עלי מרה אצף בין ידיך ואתטלע
אלי רחמתך כי לא אל חפץ רשע
אתה לא יגרך רע פאנך טאיק לא
תריד אלצלם ולא יגאור ביתך רדי
לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך
שנאת כל פעלי און ולא ינתצב
מהגנין אמאמך וקד שנאת גמיע

פעלת אלגרי תאכר דברי כזב איש
דמים ומרמה יתעב יהוה ותהלך
אלמתכלמין באלכדב ומעלום אן דא
אלמעאצי ואלמכר ממא יכרהה אללה
ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה
אל היכל קדשך ביראתך פאנא בכת׳
אעתראף בכתרה פצלך אג׳ אלי ביתך
ואסגד מקאבל היכל קדסך בתקואך
יהוה נחני בצדקתך למען שוררי
הושר לפני דרכך אללהם סירני בעדלך
ואמני מן קבל מעאדיי וסהל בין ידי
טרקך פאכלץ מנהם כי אין בפיהו
נכונה קרבם הוות קבר פתוח גרנם
לשונם יחליקון פאן ליס פי פואההם
שי מן אלצואב בל פי בואטנהם אלאפאת
וחלוקהם כאלקבור אלמפתוחה תהלך
ומע דאלך ילינון אלסנתהם האשימם
אלהים יפלו ממועצותיהם ברב
פשעיהם הדיחמו כי מרו בך אללהם
פאכזהם ואוקעהם פי משוראתהם
וארחהם בכתרת דנובהם אד כאלפוך
וישמחו כל חוסי בך לעולם ירננו
ותסך עלימו ויעלצו בך אוהבי שמך
ויפרח כל מן אסתכן אליך וירננון דאי׳

אלדהר אד תטלל עליהם ויסר בך מחבי
אסמך כי אתה תברך צדיק יהוה כצנה
רצון תעטרנו פאנך יארב אלע׳ תבארך
פי אלצאלח ותתוגה ברצאך כאלתרס לה

למנצח בנגינות על השמינית מזמור
לדוד יקול לדאוד יסבח בה אלמואצבין
באלחאן אלתאמן יהוה אל באפך תוכיחני
ואל בחמתך תיסרני אללהם לא תעצני
בגצבך ולא תודבני בחמיתך חנני
יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי
נבהלו עצמי בל רפני פאני באלמנקצף
ואשפני פאן עצאמי קד תסוסת
ונפשי נבהלה מאד ואתה יהוה עד
מתי ונפסי קד דהשת גדא ואנת יא
רב אלי כם תלקיני דאלך שובה יהוה
חלצה נפשי הושיעני למען חסדך
אללהם תב עלי וכלצני מן דאלך ואגתני
לאנך אלמתפצל כי אין במות זכרך
בשאול מי יודה לך פאן ענד אלמות
לא דכר לפצלך ולא אחמד ענד ורוד
אלתרא עלא סביל אלעקאב יגעתי באנחתי
אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי
ערשי אמסה וטאלמא תעבת פי

ואנ׳ ד׳ בטעמ׳ ד׳ יש׳ כיסו וס׳ מכ׳ ברב חסדך בצדק בתמי כנגעט ״ בנגינות ג׳ מל׳ וב׳ בק״א׳ עננ׳ על השמינית שת׳ אמל׳ ה׳ ל׳

תנהדי ואנא כאלסאבח טול אלליל עלי
פראשי אבל מן דמעי פראשי עששה
מכעס עיני עתקה בכל צוררי ועתת
עיני מן אלגאס ואנתקלת אלי כתיר מן
צרורי סורו ממני כל פעלי און כי שמע
יהוה קול בכיי פאקול אלא אגברתני
זולו עני יא פעלה אלשר קד סמע צות
בכאיי שמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי
יקח ואלא סמע תחנני וקבל צלותי
יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו
רגע יכזו גמיע אעדאי וידהשון גדא
והם ענקליל כאיבין

שגיון לדוד אשר שר
ליהוה על דברי כוש בן ימיני מקאל
לדאוד סבח אללה תסביח אסתנצאר
פי סבב כוש בן ימיני יהוה אלהי בך
חסיתי הושיעני מכל רדפי והצילני
אללהם יא רב אליך אסתכנת אגתני
מן גמיע טאלבי ונגני פן יטרף כאריה
נפשי פרק ואין מציל כלא יפתרסני
כאסד אלמפרק לא מכלץ מנה יהוה
אלהי אם עשיתי זאת אם יש עול
בכפי אללהם יא רבי אן אכון קד פעלת
הדה מוגוד בהא גור פי ידי אם גמלתי
שולמי רע ואחלצה צוררי ריקם
והו אן אכון קד כאפית מנאצבי בשר
או נאצלת עדויי מגאנא ירדף אויב
נפשי וישג וירמס לארץ חיי וכבודי
לעפר ישכן סלה פאן יכון דאלך
פליטלבני אלעדו וידרכני וידוס חיותי
עלי אלארץ ויבלג בכרמי אלי אלתראב
סרמדא קומה יהוה באפך הנשא
בעברות צוררי ועורה אלי משפט
צוית ואלא פקם בה יא רב בגצבך
ואתשרף עלי אעדאי בעבר פיהם
ואטהר לי חכמא בנתבה ועדת
לאמים תסובבך ועליה למרום שובה
וקאטבה מן אלאחזאב תסתחיטבך
פעד עליהא באמרך יהוה ידין
עמים שפטני יהוה כצדקי וכתמי
עלי וכדאך אללה אלדי יחאכם אלשעוב
אחכם לי חסב צלאחי וצחתי מעי
יגמר נא רע רשעים ותכונן צדיק ובחן
לבות וכליות אלהים צדיק ואדא
יסתכמל שר אלפאסקין תתבת אלצאלח
לאנך ממתחן אלקלוב ואלבואטן יא
רב יא עדל מגני על אלהים מושיע
ישרי לב וכדאך תרסי מן ענד אללה

ייבשו [illegible] ישבו אחריו אך לתפשו [illegible] אליך כי ישבו אלי בכל לבם אחר ישובו בני ישראל ישבו [illegible] בצלו ישבו יבשו [illegible]
[illegible] צורר [illegible] אם [illegible] מפי עוללים יחילון דרכיך וכל צוררי דכו [illegible]

אלמגית מסתקימי אלקלוב׳ אלהים
שופט צדיק ואל זעם בכל יום׳ ואללה
להם חאכם עדל וראם מן הו כל יום׳
אם לא ישוב חרבו ילטוש קשתו דרך
ויכוננה׳ יתא אן לם יעוד פיסקל סיפה
ויותר קוסה בער מא אצלחהא׳ ולו
הכין כלי מות חציו לדלקים יפעל׳ וקד
היא לה אלת אלקתל ואפתעל לה סהמא
רשיקא׳ הנה יחבל און והרה עמל וילד
שקר׳ וקד צאר לה אלגל כמא אן ולד
כאחבל ואלבלא כולאד׳ בור כרה
ויחפרהו ויפל בשחת יפעל׳ וכרא
בירא תם אחתפרהא פליקע פי הותה
פעלהא׳ ישוב עמלו בראשו ועל
קדקדו חמסו ירד׳ וירגע דגלה עלא
ראסה וינזל טלמה עלי האמתה׳ אודה
יהוה כצדקו ואזמרה שם יהוה עליון׳
אשכר אללה עלי עדלה ואמגד אסם
אלרב אלעאלי׳

ח

למנצח על הגתית מזמור לדוד׳ מגד
לדאוד יסבח בה אלמואצבין מן אל
עוכר ארוס אלליואני אלמערוף באלגתי׳
יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל
הארץ אשר תנה הודך על השמים׳

אללהם יא סידנא מא אעצם אסמך פי
גמיע אלארץ כמא וצף אסמך פי
אלסמאואת׳ מפי עוללים וינקים יסדת
עז למען צורריך להשבית אויב ומתנקם׳
ומעדאך פקד רצית באנתמאע אלעז
מן פואה מן כאנו צביאנא רציעא
לתרהב בדלך אעדאך ותתואער באלבט
אלעדו ואלמנתקם׳ כי אראה שמיך מעשה
אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה׳
אד ארא סמואתך ועמל אלבאהר
ואלקמר ואלכואכב אלדי אתקנתהא׳ מה
אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו׳
ואקול מא אלאנסאן אד געלת לה דכרא
ואבן אדם אד צירת לה מרתבה׳
ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר
תעטרהו׳ חתי אנמא נקצתאה מן
רתבה אלמלאיכה קלילא ובאלכרם
ואלבהא תוגאתה׳ תמשילהו במעשי
ידיך כל שתה תחת רגליו׳ וסלטתאה
מן אלכלאיק עלי כל מן געלתאה תחת
קדמיה׳ צנה ואלפים כלם וגם בהמות
שדי׳ מן אלגנם ואלבקר אגמע וסאיר
חיואן אלצחרי׳ צפור שמים ודגי הים
עבר ארחות ימים׳ וטאיר אלסמא וסמך

אלבחר וכתיר מן אלמאר פי טרקה׃ יהוה
אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ׃
ונעתרף באנך אללה סיידנא מא אעטם
וצף אסמך פי גמיע אלארץ׃

למנצח עלמות לבן מזמור
לדוד׃ מגד לדאוד יסבח בה אלמואצבין
מן אלבן אלדואני אלמערוף באלגתי באלחן
גבי מסתרק׃ אודה יהוה בכל לבי
אספרה כל נפלאותיך׃ אלהם אני
אשכרך מכלצא ואקץ כתיר מן עגאיבך׃
אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך
עליון׃ ואפרח בך תם אסר ואמגד אסמך
אלעאלי׃ בשוב אויבי אחור יכשלו
ויאבדו מפניך׃ דאך ברד אעדאי אלא
ורא פהם יעתרון ויבידון מן בין ידיך׃
כי עשית משפטי ודיני ישבת לכסא
שופט צדק׃ ועמלת בהם חכמי ודיני
וצעת כרסיך יא חאכם עדל׃ גערת
גוים אבדת רשע שמם מחית לעולם
ועד׃ וזגרת אלמקתדרין ואבדת אל
צאלמין ומחית אסמאיהם אבדא אלי
אלדהר׃ האויב תמו חרבות לנצח ועריס
נתשת אבד זכרם המה׃ ובלאד אלעדו
קד אסתכמלהא אלכראב אלא אלגאיה
ואהלקראהם שדבת חתי באד דכרהם
הם׃ כאצהין ויהוה לעולם ישב כונן
למשפט כסאו׃ ואללה אלתאבת אלי אלדהר
וצע כרסיה ללחכם׃ והוא ישפט תבל
בצדק ידין לאמים במישרים׃ והו
יחכם פי אלדניא באלעדל וידין אלאחזאב
באלמסתקים׃ ויהי יהוה משגב לדך
משגב לעתות בצרה׃ ויכון אללה ללמהין
נאצרא ינצרה פי אוקאת אלשדה׃
ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת
דרשיך יהוה׃ ולדאך יארב יתק בך
עארפי אסמך אד לם תתרך טאלביך׃
זמרו ליהוה ישב ציון הגידו בעמים
עלילותיו׃ יקולון מגדו אללה סאכן
ציון ואכברו פי אלאמם בתדבירה׃ כי
דרש דמים אותם זכר לא שכח צעקת
עניים׃ אנה טאלב דמא מן געל להם
דכרא ולם ינסא צראך אלכאשעין׃
חננני יהוה ראה עניי משנאי מרוממי
משערי מות׃ פרפני יארב ואנצר אלא
צעפי כיף הוא מן שאניי יא ראפעי
מן אבואב אלמות׃ למען אספרה כל
תהלתיך בשערי בת ציון אגילה
בישועתך׃ חתי אקץ כתירא מן

[illegible] בשלום ויגש אבשלום ויסלו נהמה כלבים ההרישו [illegible]
[illegible] איש מלחמה והכרתי ושופט [illegible]

מדאיחך ועלי אבואב גמע ציון אסר
במגותך טבעו גוים בשחת עשו
ברשת זו טמנו נלכדה רגלם ואד רסך
אלקום פי אלהותה אלדי פעלוהא ותעלקת
אקדאמהא פי אלשרך אלדי דפנה נודע
יהוה משפט עשה בפעל כפיו נוקש
רשע הגיון סלה יערף אללה באנה
עמל בהם אלחכם ואוהק אלטאלם בפעל
ידיה וצאר דלך דרסא סרמדא ישובו
רשעים לשאולה כל גוים שכחי אלהים
יקול אלנאס מציר אלנאס אלי אלתרי וכדי
קום נסיו אללה כי לא לנצח ישכח
אביון תקות ענוים תאבד לעד אן
אלמסכין לא ינסא אלי אלגאיה ולא יביד
רגא אלצעפא קומה יהוה אל יעז אנוש
ישפטו גוים על פניך פקם יא רב
בדלך לא יעתז אלנאס בה ולא יקצו
אלצעפא מן דונך שיתה יהוה מורה
להם ידעו גוים אנוש המה סלה
ואגעל להם מא בה יכאפון חתי יעלמון
אנהם נאסא סרמדא

למה יהוה תעמוד ברחוק
תעלים לעתות בצרה אללהם אנך לא
תבאעד עקאבך אלאוקד אלאתיאה

אלי אוקאת אלשדה בגאות רשע ידלק
עני יתפשו במזמות זו חשבו אד
ידהק אלצעיף באקתדאר אלטאלם פיצבטה
בהמם קד פכרהא לה כי הלל רשע על
תאות נפשו ובצע ברך נאץ יהוה וקד
אמתדח אלטאלם בבלוגה שהותה ואד
באדך לה ממא סמעבה רפץ טאעתה
אללה ירשע כגבה אפו בל ידרש אין
אלהים כל מזמותיו ואלטאלם ענד שמוך
גצבה לא יטלבך ופי גמיע המתה יקול
ליס אללה יחילו דרכו בכל עת מרום
משפטיך מנגדו כל צורריו יפיח בהם
תבתדי אמורה פי כל וקת מגרדה
וקד ארתפעת אחכאמך מן חדאיה
וכל שראירה אלדי יתואתר בהא יגעלהא
תפוחא אמר בלבו בל אמוט לדר
ודר אשר לא ברע וקד קאל פי נפסה
אני לא אמיל אלי גיל ואגעל כאנה ליס
פי שר אלה פיהו מלא ומרמות ותך
תחת לשונו עמל ואון ופאה ממלו
סב ומכר ואפך ופי לסאנה אלגור ואלגל
ישב במארב חצרים במסתרים יהרג
נקי עיניו לחלכה יצפנו ופהו דאימא
יגלס פי מכמן פי צדוין יקתל אלברי

דרכו החס ולא הלכו בנו בדרכו ויהי דוד לכל
אבלות ול...ונו תמך בפיהם אלה פיהו

פי אלסואתר ואנמא עינה תטאלע
אלבאיס יארב במסתר כאריה בסכה
יארב לחטוף עני יחטף עני במשכו
ברשתו ויכמן פי אלסתר טאסדא פי
עריסה כמא יכמן לאכתטאף אלצעיף
כמא יכתטף אלצעיף אדא אגתדבה בשרכה
ודכה ישח ונפל בעצומיו חל כאים
תראה יתכאצע ויתכאפץ חתי יקע
אלבאיסין פי חבאל עטמתה אמר בלבו
שכח אל הסתיר פניו בל ראה לנצח
וקאל פי נפסה אן אלטאיק קד נסיה או
כאנה חגב ערלמה ענה פלם יראה אלי
אלגאיה קומה יהוה אל נשא ידך
אל תשכח ענוים פקם יארב נמטלבתה
ויא טאיק ארפע ידיך עליה ולא
תוהם נסיאן אלצעפי על מה נאץ
רשע אלהים אמר בלבו לא תדרש
פאן אלטאלם מעמא רפץ טאעה אללה
קאל פי נפסה אנך לא תטאלבה ראתה
כי אתה עמל וכעס תביט לתת בידך
עליך יעזב חלכה יתום אתה היית
עוזר ואנך קד רצית אי אהל אלרגל
ואגאצה מקימין פי נעמתך ועלי
הדא תרך אלאסתעאנה בך יתים כנת

לה מעינא שבר זרוע רשע ורע
תדרוש רשעו בל תמצא פאכסר
דראע אלטאלם ואגעל אלשריר יטלב
צלמה ולא יגדה יהוה מלך עולם ועד
אבדו גוים מארצו פיערף אן אללה
מלך אלדהר ואבאד אלאכאר הולאי
אלקום מן בלדה תאות ענוים שמעת
יהוה תכין לבם תקשיב אזנך אללהם
אדי סמעת ללצעפי פימא אשתהו
ובמא אעתאדת קלובהם פאנך
אלעאלם לשפט יתום ודך בל יוסיף עוד
לערץ אנוש מן הארץ והו אן תחכם
ללאיתאם ואלמהין לא יעודו איצא אלי
תרהיב אלנאס בצלמהם פי אלבלאד

למנצח לדוד ביהוה חסיתי איך
תאמרו לנפשי נודו הרכם צפור קול
לדאוד יסבח בה אלמואצבין אי אללה
אסתכנת וכיף תקולון ען נפסי
אנהא נאירה כטאיר עלי בעץ אלגבא׳
כי הנה הרשעים ידרכון קשת
כוננו חצם על יתר לירות במו אפל
לישרי לב אי אן אלצאלמין ואן אותרו
קסיהם ואצלחו סהאמהם עלא

אותאר לירמון בהא אלמסתקימין
פי אלאפל׳ כי השתות יהרסון צדיק מה
פעל׳ פאן אסאסאתהם תנהדם ולא
תסלען אלצלאח מא פעל׳ יהוה בהיכל
קדשו יהוה בשמים כסאו עיניו יחזו
עפעפיו יבחנו בני אדם׳ לאן אללה
מעמא אן נורה פי היכל קדסה פאן
אסמא כרסיה ועלמה אלנאטר ארא
גמיע בני אדם ואלממתחן להם׳ יהוה
צדיק יבחן ורשע ואהב חמס שנאה
נפשו׳ כדאך אללה יבלו אלצלאח ואמא
אלפאסק ומחב אלצלם פקד שנאהמא׳
ימטר על רשעים פחים אש וגפרית
ורוח זלעפות מנת כוסם׳ יתואעד
באן ימטר עלי אלצאלמין גמר נאר
וכברית מע ריאח זמעדאך נציבהם
ואסתחקאקהם׳ כי צדיק יהוה צדקות
אהב ישר יחזו פנימו׳ אנה אלעדל
יחב אלאנצאף ואלמסתקים בחצרתה
יצהר׳

יב

למנצח על השמינית מזמור לדוד׳
מגד לדאוד יסבחבה אלמואצבין
בלחן אלתאמן׳ הושיעה יהוה כי גמר
חסיד כי פסו אמונים מבני אדם׳
אללהם אגתנא פאן אלאבראר קד פנו
וכלו אלאמנא מן אלנאס׳ שוא ידברו
איש את רעהו שפת חלקות בלב ולב
ידברו׳ פצאר כתירהם יכאטב בעצהם
בעצא באלזור ובנטק לין אנמא יתכלמון
בה בקלבין׳ יכרת יהוה כל שפתי
חלקות לשון מדברת גדלות׳ אללהם
פאקטע כל נטק דו פסלינא ולסאן
מתכלם באלכבאיר׳ אשר אמרו
ללשננו נגביר שפתינו אתנו מי
אדון לנו׳ ואלדין קאלו נעצם בבסט
אלסנא ואדא נטקנא מענא פמן אל
מולא לנא׳ משד עניים מאנקת
אביונים עתה אקום יאמר יהוה
אשית בישע יפיח לו׳ קאל אללה מן
נהבכם אלצעפי ושהיק אלמסאכין
אלאן אקום במטאלבתכם ואגעל
להם בגיאתי מתפווחא באלקול׳
אמרות יהוה אמרות טהרות כסף
צרוף בעליל לארץ מזקק שבעתים׳
באן אקוול אללה טאהרה כאלפצה
אלמסבוכה באלבואטק אומא עארת
אהל אלכלד מצפאה כתירה׳ אתה
יהוה תשמרם תצרנו מן הדור זו

שבעתים ו׳ פת וב׳ קמ׳ לכן כל הדג׳ יקס קין ו׳ יה אזור הלבנה אמרות יד׳ ו׳ הגוב לשכנני ונמצא ישלם ... צדקות ד׳ הלך ... קות אך ביד לו
אמר כי צדיק ... עשה צדקות יד׳ ... חלקות ד׳ ומל׳ רצבו יכון חלקות שוא ידברו יכרת יד׳

לעולם· אללהם כמא ועדתאן תחפצהם
אחפצנא מן גירהו כהרא אלחאיפ סליב
רשעים יתהללון כרם זלות לבני אדם׃
פאן חולינא צאלמין יסעון יחקרון אלנאס
באלמקדאר אלדי כאן יגבאן ירפעוהם׃

למנצח מזמור לדוד׃ מגד לדאוד
יסבח בה אלמואצבין׃ עד אנה יהוה
תשכחני נצח עד אנה תסתיר את
פניך ממני׃ אלי כם יארב תגעלני כאל
מנסי גאיה וכאלמחגובה רחמתך
עני׃ עד אנה אשית עצות בנפשי יגון
בלבבי יומם עד אנה ירום איבי עלי׃
ואלא כם אדר אלמשוראת פי נפסי ליל
ואלחסראת פי קלבי נהארא אד ירתפע
עדוי עלי׃ הביטה ענני יהוה אלהי
האירה עיני פן אישן המות׃ אללהם
יארב אנצר אלי ואגבני ואצי ליבצרי
כילא אנאם נום אלמות׃ פן יאמר איבי
יכלתיו צרי יגילו כי אמוט׃ וכילא
יקול עדוי קד קוית בה פאנהם יסרון
אן מלת׃ ואני בחסדך בטחתי יגל לבי
בישועתך אשירה ליהוה כי גמל עלי׃
ואנא קד ותקת באחסאנך וקלבי יסר

במגותתך אסבח ללה שכרא אד תפצל
עלי׃

למנצח לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים
השחיתו התעיבו עלילה אין עשה
טוב׃ יקול לדאוד יסבח בה אלמואצבין
קאל אלגאהל פי נפסה ליס ללה אמרא
פאפסדו ואכרהו פי שמאילהם וליס
מנהם צאנע כיר׃ יהוה משמים השקיף
על בני אדם לראות היש משכיל דורש
את אלהים׃ פאן אללה מן סמאה אדא
אטלע עליהם מן בין אלנאס לינצר הל
פיהם מן הוא עאקל טאלב מא ענד
אללה׃ הכל סר יחדו נאלחו אין עשה
טוב אין גם אחד׃ פאדא בכלהם זאילין
וקד עצוה אגמעין וליס פריק פאעל
כיר חתי ולא ואחד׃ הלא ידעו כל פעלי
און אכלי עמי אכלו לחם יהוה לא קראו׃ יקול אלא
סיעלם פאעלי אלגור ואכלי קומי כאכלהם
אלטעאם ואלדין לם ידעו אללה׃ שם
פחדו פחד כי אלהים בדור צדיק׃
אדא פזעו הנאך גאיה אלפזע אן אללה
מע אלגיל אלצאלח׃ עצת עני תבישו כי
יהוה מחסהו׃ לא תכיבו רגא אלצעיף
ממא רגאה מנכם פאן אללה מכנה׃ מי

איבי ג̇ וחס ותשלחי זתא צי המצאת· איבי עד אנה ידו איבי פן יאמר איבי ימל׃ כי לא ירוע איבי עלי יהי ברשע איבי אשר טפחתי ורביתי
ישועת ה׳ פת ה׳ צבו ואו חשף לא לכם להלחם בזמות מי יתן מיגון קדמיה זכר הסדו למנצח לדוד ג̇ מיתו׳ בש חס יתי אמר נבל בלבו
למנצח לדוד

יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה
שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל׃
מעטיה מא יתמנאה מן מגותה ציון
ואדא רד אללה מסבי קומה יסר אל
יעקוב אליהו אסראיל ויפרחון׃

מזמור לדוד יהוה מי יגור באהלך מי
ישכן בהר קדשך׃ ממגד לדאוד יא רב
מן יגאור ביתך ומן יסכן פי גבל קדסך׃
הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת
בלבבו׃ לא אסלך פי צחה ולא עמל בעדל
ולא מעתקד אלחק פי קלבה׃ לא רגל על
לשנו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא
נשא על קרבו׃ ומן לא יתכרס פי לסאנה
ולא עמל בצאחבה שרא ולא שנע
עלי אליה בעאר׃ נבזה בעיניו נמאס
ואת יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא
ימר׃ והו זרי ענד נפסה מחתקר ואוליא
אללה יכרמהם ואן חלף אן יצר נפסה
צררא מבאחא לם יגיר דלך׃ כספו
לא נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח
עשה אלה לא ימוט לעולם׃ ולם יעטי
מן מאלה בעינה ורשא פי ברי לם יקבל
מן צנע הדא לא ימיל אלי אלדהר׃

מכתם לדוד שמרני
אל כי חסיתי בך׃ והדא טרק לדאוד יקול
פיה אללהם אחפצני פאני קד אסתכנת
אליך׃ אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל
עליך׃ וקלת לך יא רב אנת רבי תם קלת
כירי לא עליך׃ לקדושים אשר בארץ
המה ואדירי כל חפצי בם׃ ללמעדין
אלדין הם פי בלאד ואגלא מן יצלח אן
יכון מראדי פיהם׃ ירבו עצבותם אחר
מהרו בל אסיך נסכיהם מדם ובל
אשא את שמותם על שפתי׃ ואן
תכתר אכסאבהם פאלדין יסרעו אליהם
פאני לא אנתכב מנתכביהם על לא
מקדארהם ולא אדכר אסמאיהם
בשפתי׃ יהוה מנת חלקי וכוסי אתה
תומיך גורלי׃ פאקול פי אללה נציבי
ואסתחקאקי ואנת אלראעי לסהמי׃
חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת
שפרה עלי׃ פקד וקע סהמי פי נעים
ונחלתי תלך קד חסנת ענדי׃ אברך את
יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני
כליותי׃ פאחמד אללה אלדי אשאר
עלי בדלך ולילא ארבתני בה בואטני׃
שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני

בלא מוסי וקד געלת אלה חראי ואמא
כא אעתקאד ואד הו כדאך ען ימיני
פלא אמיל לכן שמח לבי ויגל כבודי
אף בשרי ישכן לבטח ולדלך יפרח
קלבי ותסר נפסי וגסמי איצא יסכן
ואתקא כי לא תעזב נפשי לשאול
לא תתן חסידיך לראות שחת פאנך
לא תתרך נפסי אלי אתרי מקאמא ולא
תסלם בארך אן יראבה אהלא ך
תודיעני ארח חיים שבע שמחות את
פניך נעמות בימינך נצח בל תערפני
סבל אחיוה ואסתכתאר מן אפרח
בנור וגהך ואנעים אגאיה ען ימינך

תפלה לדוד שמעה יהוה צדק הקשיבה
רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה
והדה צלוה לדאוד אסמע לי יא רב
אעדל צלותי ורנני בגיר נטק מכרי
מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה
מישרים ומן ענדך יכרג חכמי לאן
עלמך ינצר ללמסתקימין בחנת לבי
פקדת לילה צרפתני בל תמצא זמתי
בל יעבר פי וקד אמתחנת קלבי
נהארא ובלותה לילא וכאני סבכתאה
פלם תגד פיה שיא מן דלך ולו הממת
לם יתגאוז פאיי לפעלות אדם בדבר
שפתיך אני שמרתי ארחות פריץ
פאסתך לא מא אסתעמלת אלנאס אן
פיה מן אמרך ונהיך פאן טא מא
תחפצת מן סבל אלמתעדיין תמך
אשרי במעגלותיך בל נמוטו פעמי
אן תדעם אקדאמי פי מסאלך טאעתך
חתי לא תמיל אני קראתיך כי תענני
אל הט אזנך לי שמע אמרתי ואנא
אדא דעותך אסתגבתני יא טאיקויא
סאמע אקואלי הפלה חסדיך מושיע
חוסים ממתקוממים בימינך ובין
אחסאנך עליי יא מגית אלמסתכנין
אליך מן מקאומיהם בעזך שמרני
כאישון בת עין בצל כנפיך תסתירני
ואחפצני כחפץ אלאנסאן בגנין אלעין
ובצל רחמתך תחגבני מפני רשעים
זו שדוני איבי בנפש יקיפו עלי מן
קבל אלצאלמין פאנהם יכאדון אן יהבוני
ואעדאי בנפס ואחדה יחדקון בי
חלבמו סגרו פימו דברו בגאות קום
שחומהם קד עקדת ותכלמת אפואהם
באקתדאר אשרינו עתה סבבונו

עיניהם ישיתו לנטות בארץ ומז׳ ירנא
אלדין קד חאטובנא וקד געלו עיונהם
ממדודה פי אלבלאד דמינו כאריה
יכסוף לטרוף וככפיר ישב במסתרים
שביההם כאסד ישתאק אלי אלפריסה
וכצרגאם מקים פי אלסואתר קומה יהוה
קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי מרשע
חרבך יפקס בה יא רב אסתקבל וגהה
ואגתה ופלת נפסי מן אלצאלם בסיפך
ממתים ידך יהוה ממתים מחלד חלקם
בחיים וצפינך תמלא בטנם ישבעו
בנים והניחו יתרם לעולליהם אללהם
אגעלני מן רהט נעמתך ואלבאדין
פיהא אלדין נציבהם אלחיוה ומן דכאירך
תמלא בטונהם חתי ישבעון לאוליא
וירעון מא יפצלונה לצביאנהם אני
בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ
תמונתך ואנא בעדלאת אנצר אלא
וגהך ואסתכתר ענד אלחשר מן דלך

18

יח

למנצח לעבד יהוה לדוד אשר דבר
ליהוה את דברי השירה הזאת ביום
הציל יהוה אותו מכף כל איביו ומיד
שאול קול לולי אללה דו[illegible] לה

בה פי וקת נגאה אללה מן גמיע אעדאיה
וסימא מן שאול פיסבחה באלמואצבין
ויאמר ארחמך יהוה חזקי יקול אללהם
אני אחבבך שדידא יהוה סלעי ומצודתי
ומפלטי אלי צורי אחסה בו מגני וקרן
ישעי משגבי אנת מלגאי ומחגזי ומפלתי
וטאיקי ומעתמדי אלדי אסתכן אליה
ותרסי ורכן גיאתי ונאצרי מהלל אקרא
יהוה ומן איבי אושע ואנא אדעו אללה
אלמסבח פאנגא מן אעדאי אפפוני
חבלי מות ונחלי בליעל יבעתוני אד
אחתואני מנהם מכאיד אלמות והאר
אלפגאר כהול אוריה למא חבלי שאול
סבבוני קדמוני מוקשי מות וחאבוו
בי כאקסאם אלתרי ואסתקבלוני כאוהאק
אלמות בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי
אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי
לפניו תבא באזניו פאדא צאק בי
דלך מנהם כנת אדעו אללה ואבתהל
אליה אנה רבי פסמע צוו
ותגותי יצל אליה ותגע
הארץ ומוסדי הרים
כי חרה לו פתחז
וזאסהא א[illegible]

[illegible]יעהם אלא ישתד גצבה עלה עשן
באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו
ממנו חתי כאן אלדכאן יצעד מן אלאנף
ונאר מנה תחרק וגמר נאר קד אשתעל
ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו
ואמאל אלסמא ואורד אמרה וגעל אלצבאב
מן דונה חגאבא וירכב על כרוב ויעף
וידא על כנפי רוח וצמנה מלאיכה
כתיר בה טיראנא תתחרך בה עלא
גנחה אלריח מסרעא ישת חשך סתרו
סביבותיו סכתו חשכת מים עבי שחקים
[illegible]ל אלצלאם סתרא לה יחיט בה כאלצלל
סגר אלמא וגים אלשואהק מנגה נגדו
עביו עברו ברד וגחלי אש חתי מן
לספר אלמהאדי לה אלמר פי גומה חלא
אלברד וגמר אלנאר וירעם בשמים
יהוה ועליון יתן קלו ברד וגחלי אש
גלב עליהם אללה מן אלסמא ולאעה
[illegible] אצואתה חלא אלברד
[illegible] שלח חציו ויפיצם
[illegible]ם ובעת סהאמה
[illegible]רוקא כתירה פאהמהם
[illegible]גלו מוסדות תבל
[illegible]משמת רוח אפך

חר: צהרו כתירא מן קאע גדראן אלמא
ואנכשף מן בעץ אסאסאת אלדניא מן
זגרתך יארב ואהאגה ריאח גצבך
ישלח ממרום יקחני ימשני ממים
רבים יכלאך אסאל רבי אן יבעת מן אלרפע
פירפעני וינשלני מן אלמצאר אלשביה
באלמא אלכתיר יצילני מאיבי עז
ומשנאי כי אמצו ממני יכלצני מן
עדוי פאנה אעז מני ומן שאני פאנה
אכתר מני תאירא יקדמוני ביום
אידי ויהי יהוה למשען לי תסתקבלני
נצרתה פי יום אלאף פיה תעסי ויכון
אללה לי סנדא ויוציאני למרחב יחלצני
כי חפץ בי ויכרגני מן הדא אלציק אלי
אלסעה ויכלצני אד לה פיי מראד
יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב
לי יכאפני עלי קדר צלאחי וי[illegible]ד
עלי נקא כפי כי שמרתי דרכי יהוה
ולא רשעתי מאלהי כמא חפ[illegible]ת
טרק טאעתה ולא אנפק רבי פי [illegible]ר
כי כל משפטיו לנגדי וחקתיו לא
אסיר מני בל כל אחכאמה חדאי
באלאעתקאד ורסומה לם אזי[illegible]א עני
י [illegible]ו ואשתמר מעוני וכנת

מעה צחיחא וכתיר מא אחתרזת מן
דנובי וישב יהוה לי כצדקי כבר ידי
לנגד עיניו פרד אלה לי עלא קדר
צלאחי ונקא כפי ענדה עם חסיד
תתחסד עם גבר תמים תתמם פאנך
תחסן ללמחסן ותצחח לצחיח עם נבר
תתברר ועם עקש תתפתל ותכאפי
ללנקי מתל נקאה ותנצפה פי אלעסר
כי אתה עם עני תושיע ועינים רמות
תשפיל ואנת תגית אלשעב אלצעיף
ותכפץ כל עינאן רפיעתין כי אתה
תאיר נרי יהוה אלהי יגיה חשכי ואלהם
[illegible] אן תציר סראגי ותפסר לי מן
[illegible] המה אנא פיהא כי בך ארץ גדוד
[illegible] ובאלהי אדלג שור פאני באסמך
[illegible] אצר אלי אלכראדיס ובנצרך אתב
[illegible] ואר האל תמים דרכו אמרת
[illegible] צרופה מגן הוא לכל החוסים בו
[illegible] אלצחיח פי טרקה ואקואל
[illegible] יה והו כ דרע [illegible]

אלמטוקני באלקדרה וגעל טריקי צחיחה
משוה רגלי כאילות ועל במתי יעמידני
ואגעל רגלי מסרעה כאלאיאיל ועלא
קמאקם אעדאי יוקפני מלמד ידי
למלחמה ונחתה קשת נחושה זרעתי
ואלמעלם ידי אלחרב ואגעל אדרעי
תדק אלקסי אלנחאס ותתן לי מגן ישעך
וימינך תסעדני וענותך תרבני כדאך
אעטיתני תרסא מן גיאתך וימינך
תסעדני ואגאבתך לי תכתרני תרחיב
צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי תוסע
לי כטאי חתי לא תמיל כראסעי ארדוף
אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם
ואן אכלב אעדאי אדרכהם ולא אעוד
חתי אפניהם אמחצם ולא יכלו קום
יפלו תחת רגלי תם אוהנהם חתי לא
יסתטיעו קיאמא בל יקעון תחת רגלי
ותאזרני חיל למלחמה תכריע קמי
תחתי כדאך קלדתני אלחיל פי אלחרב
ותטאמא תגתי אעדאי תחתי ואיבי
נתתה לי ערף ומשנאי אצמיתם
וצנעתהם יולון אלי אקפאהם וגמיע
שאני אעטבהם ישועו ואין מושיע
על יהוה ולא ענם פיגותון ולא מגית

להם וירעון אלי אללה ולא יגיבהם ואשחקם
כעפר על פני רוח כטיט חוצות אריקם
וסחקתהם כאלתראב אלמדרא קבאל
אלריח וכטין אלאסואק דקקתהם תפלטני
מריבי עם תשימני לראש גוים עם
לא ידעתי יעבדוני כדאך אסאלך אן
תפלתני מן אלקום אלדין יכאצמוני
ותגעלני עלי רוס אלאמם עליא וקום
לם אכון אערפהם יכדמוני לשמע
אזן ישמעו לי בני נכר יכחשו לי מן
סמע אלאדן פקט יסמעון לי ואלגרבא
יכצעון לי בני נכר יבלו ויחרגו
ממסגרותיהם אלא שאהדו בעצהם
יסקטון ויתולגון מן דריואנהם חי יהוה
וברוך צורי וירום אלוהי ישעי אקול
אלחי אלקיום אללה תבארך פאנה מעתמדי
ותעלי רב גיאתי האל הנותן נקמות
לי וידבר עמים תחתי אלטאיק אלמעטיני
אלנקם פי אעדאי וקד דללי כתירא מן
אלשעוב מפלטי מאיבי אף מן קמי
תרוממני מאיש חמס תצילני
ומפלתי מנהם ומרפעי ען מקאומי
ומנגיני מן דוי אלצלם על כן אודך
בגוים יהוה ולשמך אזמרה יפאני עלי

דלך אשכרך יא רב פי מאבין אלאמם
ומסבח אסמך מגדל ישועות מלכו
ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד
עולם אלמעטם גיאת מלכה ואלמחסן
למסיחה דאוד ונסלה אלא אלדהר

ט

למנצח מזמור לדוד מגד לדאוד יסבח
בה אלמואצבין השמים מספרים
כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע
אלסמאואת תדל עלי כרם אלטאיק
ואלאפלאך יכבר בינמר ידיה אלמכתרע
יום ליום יביע אמר ולילה ללילה
יחוה דעת וכדאך [illegible]
ירוי מתל הדא אלקול ותואתר [illegible]
בעד ליל יכבר [illegible] אלמער[illegible]
אין אמר ואין דברים בלי נשמע
בגיר נ[illegible] ולא כלאם ולא יכ[illegible]
להם [illegible] צות בכל הארץ
ובקצה תבל מליהם ל[illegible]
[illegible]

[illegible] למשיחו למ[illegible] ועשה חסד ל[illegible]

ה יסר כאלגבאר באח צארה פי
ק ימקצה השמים מוצאו ותקופתו
צותם ואין נסתר מחמתו ומן
נא אלסמא מכרגהא ומנתהאהא
ן אהא וליס מנסתר מן חרהא
רת יהוה תמימה משיבת נפש עדות
ה נאמנה מחכימת פתי ויר..ון
מעין עלי אן תוראת אללה צחיחה
ה ר.. נפוס ושואהדה אמינה מחכמה
..פ. פקודי יהוה ישרים משמחי

...דה
...אדלה
...רב
...תמנאה
...רא

אסאלך אן תבריני מן אלמסתוראת
בראה ערירי גם מזדים חשך עבדך
אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע
רב ותצר עבדך מן אלמעתמראת צר
צפח חתי לא תתסלט עלי אסלחתהא
יאברו מן אלדנוב אלכבאיר יהיו לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי
וגאלי ותכון אקוו פאי מרציה וכלאך
דרס קלבי בין ידיך יא רב מעתמדי ויא
וליי

למנצח מזמור לדוד ימגד לדאוד
יסתגבב לך אלמואצבין יענך יהוה ביום
צרה ישגבך שם אלהי יעקב אר
יגיבך אללה פי יום שדה וינצרך אלאה
יעקוב באסמה ישלח עזרך מקדש
ומציון יסעדך ויבעת מן קדסה
בעונך ומן ציון במא יסעדך יזכר
כל מנחתך ועולתך ידשנה סלה
ויקבל גמיע הדאיך ויאמר פי קראביני
במא יחרקהא סרמדא יתן לך כלבבך
וכל עצתך ימלא ויעטיך במא פי
קלבך וגמיע סואלך יכמלה נרננה
בישועתך ובשם אלהינו נדגל
ימלא יהוה כל משא

במגותך ובאסם רבנא נסבח פי מר
אכזנא ארא יכמל אללה לך גמיע סואלך
עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו
יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו
יקול כל ואחד מנא לאן עלמת אן אללה
כמא אגאת מסיחך כדא יגיבה מן
סמאואת קדסה בגבוראת גיאת ימינה
אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו
בשם יהוה אלהינו נזכיר והא
לאמם במראכבהם והאולי בכיולהם
ונחן באסם אללה רבנא נדכר המה
כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד
פהם יגתון ויקעון ונחן תבתנא ועוצנא
יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו
אללהם אגתנא כראך ויא מלכנא אגבנא
פי יום נדעוך

למנצח מזמור לדוד מגד לדאוד
יסבח בה אלמואצבין יהוה בעזך
ישמח מלך ובישועתך מה יגיל מאד
יארב בעזך מא יפרח אלמלך ובגיאתך
מא יסר גדא תאות לבו נתתה לו
וארשת שפתיו בל מנעת סלה אד
אנת יא רב שהוה נפסה ואסתיראני
[illegible] שהא מן מראד [illegible]

תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו
עטרת פז יבל תסתקבלה ברכאת
ותגעל עלי ראסה תאג אבריז חיים
שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם
ועד ואן סאלך אלחיוה אלדאימה א[...]
לה וטול אלאיאם גדול כבודו בישועתך
הוד והדר תשוה עליו ומא אכתר כר[...]
פי מגותך אד תגעל עליה אלבהא ואל[...]
כי תשיתהו ברכות לעד תחדהו בשמ[חה]
את פניך ותרים לה אלברכאת א[...]
[illegible]

אי[...]
יקו[...]
שאנ[...]
פנך [...]
אשי[...]
פי [...]

כה ראש פיסו
ב ראש פיס וחסד
יט ראש פיסו
ב בכל
21

רעה חשבו מזמה בל יוכלו פאנהם
אן מילו עליך שרהם ופכרו פי מהמה
לם יקדרו עליהא כי תשיתמו שכם
במיתריך תכונן על פניהם פלדלך
תגעלהם ענקא ואחרא קתלא ותצלח
אותאר קסיך תגאההם רומה יהוה
בעזך נשירה ונזמרה גבורתך כדאך
תעלא יא רבנא בעזך ונסבחך ונמגדך
בגבורתך

למנצח על אילת השחר מזמור לדוד
מגד לדאוד יסבח בה פי מטלע אלפגר
אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי
[illegible] שאגתי יא טאיק לא תתרכני
[illegible]ציר כלאמי וזיארי בעידין מן
מגותתי אלהי אקרא יומם ולא תענה
ולילה ולא דמיה לי ואדעוך יא רב
נהארא ולא תגיבני ולילא בגיר סכות
מני ואתה קדוש יושב תהלות ישראל
ואנת אלקדוס אלחאצר מלא צלואת
אל אסראיל בך בטחו אבותינו
בטחו ותפלטמו ובך ותקו אבאינא
ותקו בך אפלתהם אליך זעקו ונמלטו
[illegible] בך בטחו ולא [illegible] ואד זעקו אליך

ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם
ובזוי עם ואנא קד צרת כדודה [illegible]
כאנסאן מעיירא ענד אלנאס מזדרא
ענד אלשעוב כל ראי ילעיגו לי יפטירו
בשפה יניעו ראש וגמיע מן [illegible]
יהזו בי יפאקמון אפואההם וינגדון
רוסהם אחתק ארא גל אל יהוה יפלטהו
יצילהו כי חפץ בו ומן כשפה בתה אל
אלה נגאה וכלצה ארא ארא[illegible]ה כי
אתה גחי מבטן מבטיחי על שדי
אמי ואנת פיחל מא צדרת מן בט[illegible]
אמי ווכלתני על אתדיהא כיפר אלא
עליך השלכתי מרחם מבטן אמי
אלי אתה ופי אלתאניה בעד חלל ארחם
פעליך תוכלת כמא מן אול צהור
מנה לם תזל רבי אל תרחק ממני כי
צרה קרובה כי אין עוזר פלא תבעד
פרגך עני פאן אלשדה חאצרה פליס
מעין סואך סבבוני פרים רבים אבירי
בשן כתרוני ממא חאטו בי קום
כתיר כאלתיראן וחאשוני מן ישב [illegible]
אלדיה ומן אלבתניה פצו עלי פיהם

...מים נשפכתי והתפרדו כל
...היה לבי כדונג נמס בתוך מעי
...אנתחל קואי כאלמא ותפרקת גמיע
...מי וצאר קלבי כאלשמע דאב
...אמעאי יבש כחרש כחי
ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר מות
תשפתני וגף חנכי כאלזפה ולזק
לסאני במאצגי ואשפיני לאתרבה
...מות איאסאי כי סבבוני כלבים עדת
מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי ולמא
תאטב [illegible] כלאב גמיע אשראר
ואחדקו בי [illegible] רקון כאסד ידי ורגליי
אספר כל עצמותי המה יביטו יראו
בי ואן אקץ [illegible] עלי בעץ אקראבי
פהם ארא נצרן ישמתון בי יחלקו
בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל יאמלון
אן יקסמון תיאבי פימא בינהם ויוקעון
על לבאסי סהאמהם ואתה יהוה
אל תרחק אילותי לעזרתי חושה
[illegible] לאתבעד פרבך עני יא טאקתי
[illegible] בעוני הצילה מחרב נפשי
[illegible] יחידתי ונג נפסי מן [illegible] סיף

ואגתני מן שכיה כפי אסד כמא ט...
מאמתל ארק ארים אגבתני אספרה
שמך לאחי בתוך קהל אהללך יחתי
אצף מן אוצאפך עלי אלותי ואמדחך
פי וסט אגואק יראי יהוה הללוהו
כל זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל זרע
ישראל אקול יא אתקיא אלה אמדחוה
ויא מעאשר נסל יעקוב אכרמוה
מעלאך פאחדרוה יא אלאסראילי
כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא
הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע
לאנה לא יזרי בצעיף לצעפה ולא
ינסאה ולא יחגב רחמתה ענ[illegible]
אסתגאת אליה סמע [illegible] מאתך תהלתי
בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו
פאדא געלת מן ענדך מדחתי הדה
פי גוק כביר אופית בנדורי חדא
אתקיאך יאכלו ענוים וישבעו
יהללו יהוה דרשיו יחי לבבכם לעד
צאר לכאשעין אדא אהם אכרו
וישבעו מדחו אלה ותמסו טאעתה
ומא יחיי קלובהם אבדא יזכרו
וישבו אל יהוה [illegible] ארץ וישתחוו

ד'לך כתיר מן אהל אקטאר אלארץ
פירגעון אלי אללה ויסגדון בין ידיה כתיר
מן עשאיר אלאמם׃ כי ליהוה המלוכה
ומשל בגוים׃ אן אלמלך ללה והו סלטאן
גמיע אלאמם׃ אכלו וישתחוו כל דשני
ארץ לפניו יכרעו כל יורדי עפר
ונפשו לא חיה׃ ואלדין אדא אכלו מן
ארסאם אלארץ סגדו שכרא וכדאך
יגתון בין ידיה אדא בלגו אלי אלתראב
צברא ולו לם יחיי נפוסהם׃ זרע
יעבדנו יספר לאדני לדור׃ פהם אלקום
אלדין יעבדונה חקא ויקץ ענהם
באנהם ללה אבדא׃ יבאו ויגידו צדקתו
לעם נולד כי עשה׃ וכל מא יקבלון
פהם יכברון באחסאנה אלדי עמלה
מעהם ללקום אלדין ינשון׃

מזמור לדוד
יהוה רעי לא אחסר׃ יהדא מגד לדאוד
סבח אללה בה פקאל אד אללה ליכלאני
פלא יעוזני שיא׃ בנאות דשא ירביצני
על מי מנחות ינהלני׃ פי ראץ אלכלא
ירבצני ואלא מא אלראחה יסוקני׃
נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק
למען שמו׃ בנעמה ירדד נפסי ויסיירני

פי מסאלך מסתקימה כמא הו אהלה׃
גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע
כי אתה עמדי שבטך ומשענתך
המה ינחמני׃ תם חתי לו סלכת פי ארץ
גבסה לם אכאף שרהא אד אנת מעי
בעזך וגלאלך כסוק אלקציב ואלתכאיה
המא יסאיראני׃ תערך לפני שלחן
נגד צררי דשנת בשמן ראשי כוסי
רויה׃ ותנצד בין ידי מאידה מן נעמתך
חדא אעדאי כמא מסחתני בדהן
קדסך וגעלת חצא ואפרא׃ אך טוב
וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית
יהוה לארך ימים׃ כדאך אלגוד ואלאחסאן
יתבעאנני טול חיאתי ואקים פי בית
אללה טול אלזמאן׃

לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה
תבל וישבי בה׃ מגד לדאוד יסבח
בה ללה אלארץ באסרהא ואלדניא
ואהלהא׃ כי הוא על ימים יסדה ועל
נהרות יכוננה׃ לאנה אססהא על א
בחאר והיאהא עלא אלאנהאר׃ מי
יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום
קדשו׃ פמן דא יצעד אלי גבל אללה
או יקים פי מוצע קדסה׃ נקי כפים

ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשו
ולא נשבע למרמה׃ אלא נקי אלכפין
ואלקלב ומן לם יחלף באסם זורא ולא
יקסם עלי ארבי׃ ישא ברכה מאת יהוה
וצדקה מאלהי ישעו׃ פהו יסתחק
אלברכה מן ענד אללה ואלזכוה מן ענד רב
גיאתה׃ זה דור דרשו מבקשי פניך
יעקב סלה׃ והדא אלגיל אלדין יטלבונה
ויבתגון נור וגהך מן אהל יעקב סרמדא׃
שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי
עולם ויבוא מלך הכבוד׃ ארפעא יא
אבואב פארפעו רוסכם ותסאנו יא
פתוח אלדהר חתי ידכל נור מלך
אלכרם אלי קדסה׃ מי זה מלך הכבוד
יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה׃
פאנה לא מלך אלכרם אלא אללה אלעזיז
אלגבאר כדאך אללה גבאר אלחרוב׃
שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי
עולם ויבא מלך הכבוד׃ ותם ארפעו
רוסכם יא אבואב ותסאנו יא פתוח
אלזמאן חתי ידכל נור מלך אלכרם אלא
קדסה׃ מי הוא זה מלך הכבוד יהוה
צבאות הוא מלך הכבוד סלה׃ פאנה
לא מלך אלכרם אלא אללה רב אלגיוש

פאנה מלך אלכרם סרמדא׃

לדוד אליך יהוה
נפשי אשא׃ יקול לדאוד אליך יא רב
ארפע נפסי׃ אלהי בך בטחתי אל אבושה
אל יעלצו איבי לי׃ יא רב עליך תוכלת
פלא תכיבני ולא יפרח עלי אעדאי׃
גם כל קויך לא יבשו יבשו הבוגדים
ריקם׃ וכל ראגיך איצא לא יכיבון
בל יכיבון אלגאדרין אלי פראג׃ דרכיך
יהוה הודיעני ארחותיך למדני׃ אלהם
ערפני מן טרקך ועלמני מן סבלך׃
הדריכני באמתך ולמדני כי אתה
אלהי ישעי אותך קויתי כל היום׃
ואסלכני פי חקאיקך ועלמהא
פאנך רב גיאתי איאך ארגו טול
אלזמאן׃ זכר רחמיך יהוה וחסדיך
כי מעולם המה׃ אלהם [illegible]
ברחמתך ואחסאנך פאנהמא [illegible]
יזלאן קט׃ חטאות נעורי ופשעי
אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למען
טובך יהוה׃ וכטאיא צבאי וגרומי
פלא תדכרה [illegible] אדכרני באחסאנך
כמא אנת לי אהל [illegible]
טוב [illegible] יהוה על כן יורה חטאים

[illegible]

בדרך׳ אלגואד אללה ולדלך ירד אלכאטיין
עלא טריק אלחק׳ ידרך ענוים במשפט
וילמד ענוים דרכו׳ ויסלך אלכאשעין
פי סביל אלחכם ויעלמהם מן טרקה׳
כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי
בריתו ועדתיו׳ פאן כלהא פצ׳ל ואחסאן
לחאפצ׳י עהדה ושואהדה׳ למען שמך
יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא׳ אללהם
כמא אנת אולא בה אגפר דנבי ואן כאן
כתירא׳ מי זה האיש ירא יהוה יורנו
בדרך יבחר׳ אי אמר כאן תקיא ללה
פימא ידלה עליה טריק אלדי יכתארה׳
נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ׳
פאן נפסה תקים פי כיר ונסלה ירת
אלדהר׳ סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם
לאן סר אללה לאתקיאה ויערפהם עהדה
עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא
מרשת רגלי׳ אללהם אן עיני אליך דאימא
פאנך אלדי תכרגני מן שראיד אלקדם
מן אשרך׳ פנה אלי וחנני כי יחיד
ועני אני׳ פול אלי ברחמתך וראפני
פאני וחיד צעיף׳ צרות לבבי הרחיבו
ממצוקותי הוציאני׳ וצרור קלבי
קד אתסעת עליה פאכרגני מן מצאיקי׳

ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי׳
פאנצר אלי צעפי ושקאי ואצפח גמיע
כטאיי׳ ראה איבי כי רבו ושנאת חמס
שנאוני׳ ואנצר למא קד כתר אעדאי
ושנוני שנאה טלם׳ שמרה נפשי והצילני
אל אבוש כי חסיתי בך׳ ואחפט נפסי
ונגני ולא אכיב אד אסתכנת אליך׳ תם
וישר יצרוני כי קויתיך׳ ותכון אלצחה
ואלאסתקאמה יחפצאנני אד רגותך׳
פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו׳
אללהם פאפדי אסראיל מן גמיע צרוהם׳

כו

לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי הלכתי
וביהוה בטחתי לא אמעד׳ מקול לדאוד
אקצ׳ לי יא רב פאני קד סלכת פי צחה
מני ובאללה ותקת פלא אמיל׳ בחנני
יהוה ונסני צרופה כליותי ולבי׳ ואמתחני
יא רב וגרבני ואסבך קלבי ובאטני׳
כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך׳
תוגדני אחסאנך חדא עיני נעת רף
בה ואסלך פי חקאיקך׳ לא ישבתי
עם מתי שוא ועם נעלמים לא אבוא׳
ולא אגלס רהט אלזור ומע אלגביין לם
אדכל׳ שנאתי קהל מרעים ועם רשעים

יעדותיו ה׳ ד׳ חס׳ וחד מל׳ וסימנ׳ ... שגזור כל ארו ... וימרו בעמוד אש ... והתהלכתי ב... והתהלכתי באמתך
... בטחתי לא אמעד ...

לא אשב ושנות גוק לאשראר ומע
לצאלמין לס אגלס ארחץ בנקיון כפי
ואסבבה את מזבחך יהוה יכי ארחץ כפי
באלנקא ואטוף חולי מדבחך יא רב לשמע
בקול תודה ולספר כל נפלאותיך לאסמע
שכרך בצות ואקץ כתירא מן אעגובתך
יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן
כבודך יאלהם אני קד אחבבת מוטן
קדסך ומוצע מסכן כרמך אל תאסף
עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים
חיי פלא תגמע נפסי מע אלכאטיין ולא
עישי מע אהל אלמעאצי אשר בידיהם
זמה וימינם מלאה שחד אלדי איריהם
מלא זור וימינהם ממלוה רשא ואני
בתמי אלך פדני וחנני ואנא למא פי
צחתי אסלך פאפדני ורפני רגלי עמדה
במישור במקהלים אברך יהוה ואד
וקפת אקדאמי פי מסתוא פאנא פי
אלגואמע אשכר אלה

לדוד יהוה אורי
וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי
ממי אפחד מקאל לדאוד אד אלה נורי
וגותי פממן אכאף ואנה מעז חיאתי
פממן אגזע בקרב עלי מרעים לאכל

את בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו
ונפלו ואד תקדם אלי אלאשראר ליאכלון
לחמי פאן אעדאי ואלבאגצין לי הם
יעתרון ויקעון אם תחנה עלי מחנה
לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה
בזאת אני בוטח פאן חט עלי עסכר
מנהם לא יכאף קלבי ואן קאומתני
מלחמה להם פאני בהדה אלה אנא
ואתק אחת שאלתי מאת יהוה אותה
אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי
חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו
והי ואחדה סאלתהא רבי איאהא אטלב
אן אקים פי ביתה טול זמאן לאנצר
נעמתה ואתחפץ כחפץ עמא פי היכלה
כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתרני
בסתר אהלו בצור ירוממני פאנה
יחגבני פי צלאה פי יום שר ויסתרני
בסתר כבאיה ויסנדני אלצואן ועתה
ירום ראשי על איבי סביבותי ואזבחה
באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה
ליהוה חינד ירתפע שאני עלי אעדאי
אלדין חולי ואדבח פי כבאה דבאיחא
במרבה ואסבחה ואמגדה שמע יהוה
קולי אקרא וחנני ועננני אלהם פאסמע

ריוד׳ך ארא רעות בצותי ורפני ואגבני
לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה
אבקש׳ פאן קלבי יקול ענך יא וגהי
אטלבה פלד׳לך אטלב נור וגהך יארבי
אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך
עזרתי היית אל תטשני ואל תעזבני
אלהי ישעי׳ פלא תחגבה עני ולא
תמייל עבדך בגצבך כמא טלמא כנת
פי עוני פלא תתרכני ולא תכ׳דלני יא
אלאה גיאתי׳ כי אבי ואמי עזבוני ויהוה
יאספני׳ פאן ואלדיי אן תרכאני צ׳מני
רבי אלה׳ הורני יהוה דרכך ונחני בארח
מישור למען שוררי׳ כראך דלני יא
רב עלי טרקך וסירני פי סבל מסתקימה
חתי תכ׳לף צ׳ן מצ׳ארריי אל תתנני
בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח
חמס׳ ולא תסלמני לאמאני נפס אעדאי
פאן קד קאומוני שהוד זור ומתפוחין
בט׳לם׳ לולא האמנתי לראות בטוב
יהוה בארץ חיים׳ לולא אני אמנת אן
אחשר פי כ׳יר אלה פי דאר אלחיוה׳
קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה
אל יהוה׳ אקול ארג׳ו ישתד ויתקוי
קלבך ת׳ם ארג׳וה דאימא׳

כח
לדוד אליך
יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן
תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור׳
קול לדאוד אליך יארב אדעו פיא
מעתמדי לא תמסך ענפאנך אן
אמסכת עני מאתלת ואדרי אלביר
אלהאכלה׳ שמע קול תחנוני בשועי
אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך אסמע
צות תחנני אדא אסתגתת אליך ורפעת
כפי אלי מחראב קדסך׳ אל תמשכני עם
רשעים ועם פעלי און דברי שלום
עם רעיהם ורעה בלבבם׳ ולא תג׳דבני
מע אלט׳אלמין ופאעלי אלג׳ור אלד׳ין יכאטבון
אצחאבהם באלסלאם ואלשר פי קלובהם
תן להם כפעלם וכרע מעלליהם כמעשה
ידיהם תן להם השב גמולם להם׳ כאל
אעטהם כפעלהם וכסו שמאילהם
ורד עליהם כאעמאלהם וכאפהם
באילאהם׳ כי לא יבינו אל פעלת
יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם ולא
יבנם׳ פאנהם לא יפהמון אפעאל אלה
ומא צנעת ידאה פיסתחקון אן לא
יבניהם בל יהדמהם׳ ברוך יהוה כי
שמע קול תחנוני׳ פאקול תב...

נקוד ד׳ כה׳ מלמעלה א׳ ומלמטה ברמן וו מלמטה

לולא ד׳ כה׳ א׳ לולא ... לולא חרשתם בעגלתי כי לולא ...
ואינו ... נס זה ...

אלי סמע צותי בתחנני יהוה עזי ומגני
בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבי ומשירי
אהודנו ׃ אללה עזי ותרסי בה ותק קלבי
ואסתענת ולדאך סר קלבי באן אחמדה
בכתיר מן תסביחי ׃ יהוה עז למו ומעוז
ישועות משיחו הוא ׃ כדאך אללה עז
לאמתה ומעז מגותת מסיחה ׃ הושיעה
את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם
עד העולם ׃ אגת קומך ובארך על
נחלתך וארעהם ושרפהם אבדא ׃

מזמור לדוד

הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד
ועז ׃ מגד לדאוד סבחו אללה יא דרי
אגלא באן תעטוה אכרם ואעז אלאקתדאר ׃
הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה
בהדרת קדש ׃ תעטוה אלדכר כמא הו
אהלה ואסגדו לה פי בהא קדסה ׃
קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים
יהוה על מים רבים ׃ וצפוה באן צות
אללה טאיק אלוקאר עלי מא ואמרה
נאפד פי אלמא [illegible] קול יהוה
בכח קול יהוה בהדר ׃ וכלאמה בקוה
ונטאבה בבהא ׃ קול יהוה שבר
[illegible] וישבר יהוה את ארזי הלבנון

וצותה יכסר אלארז חתי ארז אלבנאן
אלתי הי אשד ׃ וירקידם כמו עגל לבנון
ושרין כמו בן ראמים ׃ ויהרב אלגבאל
כאלעגאגיל חתי גבל אלבנאן וגבל
סריון תצטרב כבני אלרים ׃ קול יהוה
חצב להבות אש ׃ וכלאמה ירד על
אלבראי חתי ברייה רקים אלתי רדי
אוסע ׃ קול יהוה יחולל אילות ויחשף
יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד ׃ וצותה
ירדע אלאיאיל ויכשף אלשעארי
מן נגומהא וכל מן הו פי היכלה
יקול באכראמה ׃ יהוה למבול ישב
וישב יהוה מלך לעולם ׃ אן אללה כמא
נצב אלעאלם ללטופאן וקתא כדאך
נצב אמתה אבדא ׃ יהוה עז לעמו
יתן יהוה יברך את עמו בשלום ׃ כדאך
אללה יעטיהם אלעז ויבארך עליהם
באלסלאם ׃

מזמור שיר חנכת הבית לדוד ׃ מגד
לדאוד סבחבה פי רשן בית אללה ׃
ארוממך יהוה כי דליתני ולא
שמחת איבי לי ׃ ארפעך יא רבי
[illegible] שלתני ולם תשמתני אעדאי ׃
יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני ׃

יארבי ואלאהי טאלמא אסתגתת אליך
ואשפיתני יהוה העלית מן שאול
נפשי חייתני מיורדי בור ואצעדת
נפסי מן אלתרי ואחייתני מן ורוד אלבירי
זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו
פאקול מגדו אללה יא אברארה ואשכרוה
בדכרה אלמקדסי כי רגע באפו חיים
ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה
פאן גצבה כמקדאר טרפה ורצאה
אחיוה אדאימא וטאלמא בתרלירלא
באכיא ופי צבאחהא צרת מרננא
ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם
ורבמא כנת אקול פי חאל סלוי אני לא
אמיל אבדא יהוה ברצונך העמדתה
להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל
ואנת יארב ברצאך אוקפתני לגבל
עז פחגבת נורך עני פצרת דהשא
אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן
פאליך יארב אדעו ויא אלאהי אתחנן
מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היודך
עפר היגיד אמתך יאקול מא אלנפע
פי קתלי וורודי אלהלאך איחמדך
אהל אלתראב או יכברון בחקך שמע
יהוה וחנני יהוה היה עזר לי פאסמע

לי יארב וראפני אללהם וכן לי עונא הפכת
מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני
שמחה וטאלמא קלבת נדבי תטבירא
וחללת מסחי ווזרתני מן דונה בא פרחי
למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי
לעולם אודך ילקבל אן תסבחך נפסי ולא
תסכת כדאך יארבי ואלאהי אבדא אשכרך

לא

למנצח מזמור לדוד מגר לדאוד
יסבח בה אלמואצבין בך יהוה חסיתי
אל אבושה לעולם בצדקתך פלטני
אללהם אליך אסתכנאת פלא אכיב אבדא
ובעדלך פנגני יהטה אלי אזנך מהרה
הצילני היה לי לצור מעוז לבית
מצודות להושיעני ואסמע לי ונגני
סריעא וכן לי מעתמד עז כחלוף
אלצכור לתנגיני כי סלעי ומצודתי
אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני
פאנך כהפי וסנדי וכמא אנת אהלה
סיירני וסקני תוציאני מרשת זו
טמנו לי כי אתה מעוזי ותכרגני מן
אלשרך אלדי בצדו לי אלצאמין או אנת
מעזי בידך אפקיד רוחי פדית אותי
יהוה אל אמת פאני קד אסתודעתך

אותי כי מל לאקדשתם אותי ואתמי דאגת בבו ואותי יום יום כי אויל עמי האותי לא תיראו שבתך בתוך מרמה הישלו וידע ואלך ואטמנהו זה גודרך
עזבותם עזבו הגבור עו [illegible] תכעיסו כי כלם ידעו ליראה כי נתתם זכרו פליטיכם בזפו יען שבחת אותי ב בו נחש [illegible]
והנ אני קרוני לו [illegible] ולאית וכל יהושע ושפטים וכות במ בשלה משה [illegible]

רוחי פאפדני יא רב יא טאיק אלחק שנאתי
השמרים הבלי שוא ואני אל יהוה
בטחתי וקד שנות אלחאפצין גרור את
אלזור ותוקת בך יא רב אגילה ואשמחה
בחסדך אשר ראית את עניי ידעת
בצרות נפשי אסאלך אן אסר ואפרח
בפצלך אד אנצרת לצעפי יא עאלם
שדאיד נפסי ולא הסגרתני ביד אויב
העמדת במרחב רגלי ולם תסלמני
פי יד אלעדו בל אוקפת רגלי פי סעה
חנני יהוה כי צר לי עששה בכעס
עיני נפשי ובטני אלהם פרפני פאן
קד צאק בי אמרי ועתתת עיני מן
אלגמי ונפסי ובואטני כי כלו ביגון
חיי ושנותי באנחה כשל בעוני כחי
ועצמי עששו וקד פני גר עמרי
פי חסרה וכתיר מן סניני פי תנהדי
וצעף מן דנבי קואי חתי עצאמי
קד תסוסת מכל צררי הייתי חרפה
ולשכני מאד ופחד למידעי ראי
בחוץ נדדו ממני וצרת עארא לגמיע
אעדאי ולגירתי גדא ופזעא לעארפי
ומן ראני פי אלסוק נפר מני נשכחתי
כמת מלב הייתי ככלי אבד וקד

נסית מן קלובהם כאלמית וצרת ענדהם
כאניה האלכה כי שמעתי דבת רבים
מגור מסביב בהוסדם יחד עלי לקחת
נפשי זממו וכמא סמעת לאכתרהם
שנאעה חדר קד חאט בי ואעתצבו
עלי אגמעין והמו באלד נפסי ואני
עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי
אתה ואנא עליך תוכלת יא רבי וקלת
דאימא אנת אלאהי בידך עתתי הצילני
מיד אויבי ומרדפי יא מן פי ידה אחואלי
כלצני מן יד אעדאי ואלטאלבין רוחי
האירה פניך על עבדך הושיעני
בחסדך ובנור וגהך ארץ ען עבדך
ואגתני בפצלך יהוה אל אבושה כי
קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול
אלהם לא תכייבני אד דעותך בל יכיב
אלצאלמין ויהדרון אלי אלתרי תאלמנה
שפתי שקר הדברות על צדיק עתק
בגאוה ובוז ותכרס אלשפתין אלמטלה
אלמתקולה אלכנא ען אלצאלח באקתדאר
ואזראבה מה רב טובך אשר צפנת
ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם
ויעלם אנה מא אכתר לירך אד די
דכרתה לאתקיאך ופעלתה ו

עלצו אויבי לי בידך עתתי אויבי יאמרו רע לי כי אמרו אויבי לי
ולא יהיו כאבותם ... עמי ... ולא נסוג ממך

לך מסתכנין אליך הדא בני אדם תסתירם
בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה
מריב לשנות׃ באן תחגבהם בחגאב
נורך מן כשני אלנאס ותקיהם בצלאלך
מן אלסאן אלמכאצמה להם׃ ברוך יהוה
כי הפליא חסדו לי בעיר מצור׃ אקול
תבארך אללה כמא ביין פצלה עלי פי
בלד חצאר׃ ואני אמרתי בחפזי נגרזתי
מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני
בשועי אליך׃ ואנא קלת פי חפזי אני קד
אנקטעת מן עניתך פאדא בך קד סמעת
צותי ותחנני אד אסתגתת אליך׃ אהבו
את יהוה כל חסידיו אמונים נצר יהוה
ומשלם על יתר עשה גאוה׃ פצרת
אקול אחבו אללה יא גמיע אברארה
פאנה חאפט אלאמנא ומכאפי דוי אל
אקתדאר עלי תפאצלהם׃ חזקו ויאמץ
לבבכם כל המיחלים ליהוה׃ פאשתדו
ותאיד קלובכם יא מעאשר אלצאברין
לה׃

לדוד
משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה׃
קול לדאוד יפהם בה אלנאס אדא יעקדו
טובא אלמגפור דנבה ואלמצפוח כטאה׃
אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין

ברוחו רמיה׃ ואבתר מנה טובא אדמי
לא יחסב אללה לה דנבא ממא ליס פי
ראיה שי מן אלארב׃ כי החרשתי בלו
עצמי בשאגתי כל היום׃ פאן אמסאכי
ענך קד אבלא עצאמי ומן זיאדה
טול אלזמאן׃ כי יומם ולילה תכבד עלי
ידך נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה׃
ואן נהארא ולילא תתקל עלי אפתך
ותנקלב עליי פתורמני כסמום אלציף
סרמדא׃ חטאתי אודיעך ועוני לא
כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה
ואתה נשאת עון חטאתי סלה׃ פאני
אעתרף לך בכטיתי ולא אכתם ענך
דנובי כמא קד מא קלת אגר בגרומי
ללה פאחתמלהא וכטאיאי סרמדא׃
על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת
מצא רק לשטף מים רבים אליו לא
יגיעו׃ ועלי הדא אלחאל יצלי לך כל באר
פי וקת אלרצא באלכלאץ ניה פתהבה
חתי גרק אלמא אלכתיר לא ידנו אליה׃
אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט
תסובבני סלה׃ כדאך כן לי סתרא נ׳ ר׳ ז׳
ואחפצני חפצא וברנין ונגאה חטני
סרמדא׃ אשכילך ואורך בדרך זו תלך

אלן יה וייקץ יעקב וירא משה ויאמר אגביטו את לבבכם ... אותה אל מסתתר משפט ... חלינו ... בכדה אשר לשחר מגבעות ...
השאת הנה לשקר עשה השד... ון והשחיתו שמעת שמ... ורוח היא ...

אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינִי׃ אפהמך יא איהא
אלאנסאן פאעקל ואדלך עלי אלטריק
אלדי יגב אן תסלכה ואשיר עליך במא
ראיתה׃ אַל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפֶרֶד אֵין הָבִין
בְּמֶתֶג וָרֶסֶן עֶדְיוֹ לִבְלוֹם בַּל קְרֹב
אֵלֶיךָ׃ פלא תכון כאלפרס ואלבגל אלדי
לא פהם להמא אנמא זינתהמא באל
לגאם ואלרסן אד ילגמאן חתי לא ידנו
אליך׃ רַבִּים מַכְאוֹבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ
בַּיהוָה חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ׃ אן אלפאסק ועלי
אן אוגאעה כתירה פאן אלואתק באללה
יחוטה בפצלה׃ שִׂמְחוּ בַיהוָה וְגִילוּ
צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל יִשְׁרֵי לֵב׃ פאפרחו
באללה וסרו יא צאלחין ורננו יא מעאשר
מסתקימי אלקלוב׃

רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיְשָׁרִים
נָאוָה תְהִלָּה׃ יסבחו יא איהא אלצאלחין
בחמד אללה פאן אלמסתקימין מא
אחסן מדחתה להם׃ הוֹדוּ לַיהוָה
בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ לוֹ׃ ואתנו
עליה עלי קיתאר ועוד עשארי
וגרדוה׃ שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ
נַגֵּן בִּתְרוּעָה׃ וגרדו לה פי כל וקת
סב[…]שחאן בגלבה׃ כי

יָשָׁר דְּבַר יְהוָה וְכָל מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה׃
אן אמר אללה אלמסתקים וגמיע עמלה
באמאנה׃ אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד
יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ׃ והו מחב אלעדל
ואלחכם ופצלה יעם אהל אלעאלם׃ בִּדְבַר
יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם׃
כמא באמרה צנעת אלסמאואת ובקולה
גמיע גיושהא׃ כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן
בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת׃ יגמע מא אלבחר
כאלטוד ואלגמאער מא פי גמרה כאלשי
אלדי פי אלכזאין׃ יִירְאוּ מֵיְהוָה כָּל
הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֵל׃
יגב אן יכאף אללה גמיע אהל אלעאלם
ויחדרוה אהל אלדניא׃ כִּי הוּא אָמַר
וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃ פאנה יקול
לשי כן פיכון ואדא אמר באמר
וקף ותכת יְהוָה הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם
הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃ והו פאבטל
משורה אלאמם ומנתהר הם פי תדביר הם
עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת
לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃ ותדבירה הו יתבת אלא
דהר וחכמתה אלי גיל ואגיאל׃ אַשְׁרֵי
הַגּוֹי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהָיו הָעָם בָּחַר
לְנַחֲלָה לוֹ׃ פטובא אמה אללה רבהא

[…] כי נגלה […] הבישו חכמים גם ביהודה היתה שמים נעשו […] ומן והנה איש אלהים בא עד אחז הדבר הזה לא ישב דכות […]
[…] ובדוח ו׳ אפיך […] עדי […] ועצי עדין במתג ורסן יגדין לבלום […]

שעב אכתארה לה נחלה׃ משמים
הביט יהוה ראה את כל בני האדם׃
אללה אטלע מן אלסמא פנצר אלי גמיע
בני אדם׃ ממכון שבתו השגיח אל
כל יושבי הארץ׃ ומן מהיא ערשה
תפקד גמיע אהל אלארץ׃ היוצר
יחד לבם המבין אל כל מעשיהם׃ כאן
יעלם אד כלק במא פי קלובהם אגמעין
ויפהם גמיע אעמאלהם׃ אין המלך
נושע ברב חיל גבור לא ינצל ברב
כח׃ ליס אלמלך מגאת בכתרת אלחיל
ולא גבאר לא ינגא בכתרה קותה׃ שקר
הסוס לתשועה וברב חילו לא ימלט׃
ובאטל גואת אלפרס לא ינגי ואן כתר
חילה׃ הנה עין יהוה אל יראיו למיחלים
לחסדו׃ אנמא עין אללה עלי אתקיאה
אלצאברין לפצלה׃ להציל ממות
נפשם ולחיותם ברעב׃ ליכלץ אנפסהם
מן אלובא ויחייהם פי וקת אלגוע׃ נפשינו
חכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא׃ כאנך
אנפסנא אנתצרת רחמת אללה עוננא
ותרסנא׃ כי בו ישמח לבנו כי בשם
קדשו בטחנו׃ בה תפתכר קלובנא אד
ובאסמה אלמקדס תוכלנא׃ יהי חסדך
יהוה עלינו כאשר יחלנו לך׃ אללהם
אגעל פצלך עלינא חסב מא רגונאך׃

לד

לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך
ויגרשהו וילך׃ קול לדאוד אד גייר ...
ענד אבימלך חתי טרדה פמצא׃ אברכה
את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי׃
אבארך אללה פי כל וקת ואמדחה פי
פאי ואימא׃ ביהוה תתהלל נפשי
ישמעו ענוים וישמחו׃ ובה תמתדח
נפסי יסמע דלך אלכאשעין פיפרחון׃
גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו׃
ואדא קלת כברו אללה מעי פנרפע
אגמעין׃ דרשתי את יהוה וענני ומכל
מגורותי הצילני׃ פאני טלבת מא עבד
אללה פאגבני ומן גמיע מחאדרי נגאני׃
הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו׃
וכדלך כל מן אלתפת אליה אסתנארו ולם
תסוד וגוההם׃ זה עני קרא ויהוה שמע
ומכל צרותיו הושיעו׃ וכמא אן הדא
אלצעיף אדא דעא סמע אללה לה ומן
גמיע שדאידה נגאה׃ חנה מלאך
סביב ליראיו ויחלצם׃ וכדלך מלך
אללה ... מחיט באתקיאה

טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר
יחסה בו׃ פגודו וראו ואעלמו אן אללה
גואד טובא אמר יסתכן אליה׃ יראו את
יהוה קדשיו כי אין מחסור ליראיו׃ אתקו
אללה יא צפותה פאנה לא עוז לאתקיאה׃
כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו
כל טוב׃ ולו אן אלצראגמה אפתקרת
וגאעת פטאלבי אללה לא יעוזון כל כירי׃
לכו בנים שמעו לי יראת יהוה אלמדכם׃
תעאלוא יא אוליא אללה אקבלו מני אעלמכם
תקוי אללה׃ מי האיש החפץ חיים אהב
ימים לראות טוב׃ אי רגל אראד אלחיוה
ואחב אן ירא כיר פי איאמה׃ נצר לשונך
מרע ושפתיך מדבר מרמה׃ פליסתעמל
מא קיל לה אחפץ לסאנך מן אלשר
ושפתיך מן כלאם אלמכר׃ סור מרע
ועשה טוב בקש שלום ורדפהו׃ וזל
ען אלשר ואבתגי אלכיר ואטלב אלסלאמה
ואתבעהא׃ עיני יהוה אל צדיקים
ואזניו אל שועתם׃ פאן עין אללה עלא
אלצאלחין ויסמע תגותהם׃ פני יהוה בעשי
להכרית מארץ זכרם׃ וגצבה הא
אמרי אלשר ויקטע דכרהם מן
[illegible]ו ויהוה שמע ומכל צרותם

הצילם׃ ואדא צרכוא סמעהם אללה
להם ונגאהם מן גמיע שדאידהם׃ קרוב
יהוה לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע׃
לאנה קריב למנכסרי אלקלוב ומנכפצי
אלרוח יגיתהם׃ רבות רעות צדיק ומכלם
יצילנו יהוה׃ ואן כתרת סיאת אלצאלח
פאן אללה יכלצה מן גמיעהא׃ שמר
כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה׃
והו חאפץ גמיע עצאמה חתא לא
ינכסר ואחד מנהא׃ תמותת רשע
רעה ושנאי צדיק יאשמו׃ ומורתה
אלפאסק רדיה ושאני אלצאלח יאתמון׃
פודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל
החוסים בו׃ כדאך אללה יפדי נפוס
אוליאה ולא יכזא כל מן אסתכן אליה׃

לה

לדוד ריבה יהוה את יריבי לחם את
לחמי׃ קול לדאוד אללהם אכצם כצמאי
ולאחם מלאחמי׃ החזק מגן וצנה
וקומה בעזרתי׃ ואשדד לי עליהם
אלמגן ואלתרס וקם בעוני׃ והרק חנית
וסגור לקראת רדפי אמר לנפשי
ישעתך אני׃ וגרד אלטברזין ואלגואר
תלקאהם וקל [illegible]סי אנא גותך׃ יבשו

...לאלידי ויגל משה ובבא מנשה והוא בן בליעל מדבר ואשמע את מדבר
[illegible]

ויבשו מבקשי נפשי יסגו אחור
ויחפרו חשבי רעתי יכיב טאלבי
נפסי ויכזון ויתרחון אלי ורא מרידין
בלאי ויכגלון יהיו כמץ לפני רוח ומלאך
יהוה דוחה ויצירון כאלחשיש קדאם
אלריח ומלך אללה דאפעהם יהי דרכם
חשך וחלקלקות ומלאך יהוה רדפם
ויכון טריקהם פי צלאם וזלק ומלך
אללה טארדהם כי חנם טמנו לי שחת
רשתם חנם חפרו לנפשי לאנהם דפנו
לי שרכא מגאנא וחפרו לי בירא צלמא
תבואהו שואה לא ידע ורשתו אשר
טמן תלכדו בשואה יפל בה פאדא
חאתיה באבה לם יעלם בהא ושרכה
אלדי יעלקה והותה יקע פיהא ונפשי
תגיל ביהוה תשיש בישועתו פאן
נפסי חינאד תסר באללה ובמגותתה
כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך
מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון
מגזלו ואקול מכלצא מן גמיע עצאמי
אלרב מן [illegible] מכלץ אלצעיף ממן
הו אקוי [illegible] מן גאצבה
[illegible] אשר לא ידעתי

צלם עלי יסאלוני עמא לא אעלמה
ישלמוני רעה תחת טובה שכול לנפשי
ויכאפוני שרא בדל כירא ויתמכון אתכל
לנפסי ואני בחלותם לבושי שק עניתי
בצום נפשי ותפלתי על חיקי תשוב ואנא
פי חאל מרצהם לבאסי אלמסח וטאלמא
אגעת נפסי באלצום ואקול מתבריא
אסאל אן ירגע דעאי להם עלי כלפי
כרע כאח לי התהלכתי כאבל אם קודר
שחותי וכמא אסיר בהם מע כצאחב
וכדאך סרת מעהם וכחזן אם עלא
ולדהא כדאך אסורת ואנכפצת להם
ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי
נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו ובמ
מציבתי טאלמא פרחו ואגתמעו עלי
מגתאלין ומא עלמתהם כרקו תובא
ולא חזנו בחנפי לעגי מעוג חרק עלי
שנימו ובל בנפאק והזוהם מעגונין
וקד אצרו עלי אסנאנהם חנקא אדני
כמה תראה השיבה נפשי משאיהם
מכפירים יחידתי יא רב אלי כם תראני
צלהם רד נפסי מן [illegible] מן [illegible]
וחידתי מן [illegible]

פיגוק כביר ואמדחך פי שעב עצים׳
אל ישמחו לי איבי שקר שונאי חנם
יקרצו עין׳ ולא יפרחו בי אלמעאדיין
באטלא ולא יגמזון בעיונהם אלשאניין
מגאנא׳ כי לא שלום ידברו ועל רגעי
ארץ דברי מרמות יחשבון׳ פאנהם
לא יקולון סלאמא בל בעדד טרפאת
מן עמר אלארץ הם כלאם אלמכר יחסבון׳
וירחיבו עלי פיהם אמרו האח האח
ראתה עיננו׳ וקד אוסעו עלי פואההם׳
שמאתה וקאלו קד ראת עיוננא מא כנא
נתאבאה׳ ראיתה יהוה אל תחרש אדני
אל תרחק ממני׳ וקד ראית יא רב דלך
פלא תמסך ענהם אלהם לא תבעד
פרגך׳ עני העירה והקיצה למשפטי
אלהי ואדני לריבי׳ נבה חכמי ויקצה
יא אלאהי וסיידי אלכצם מכאצמיי׳ שפטני
כצדקך יהוה אלהי ואל ישמחו לי׳
אחכם לי בעדלך יא רב ואלאהי ולא
[illegible]רחון בי׳ אל יאמרו בלבם האח נפשינו
אל יאמרו בלענוהו׳ ולא יקולון פ[illegible]
אנפסהם [illegible]מא תאמניאה ו[illegible]
[illegible]

המגדילים עלי׳ יבר׳ וליבסו אלכזא טולבי
שרי אגמעין וילבס אלכיבה ואלכזא
אלמתכברין עלי׳ ירנו וישמחו חפצי
צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ
שלום עבדו׳ וירנן ויפרח אלמרידי אנצאפי
ויקולון דאימא אללה אכבר אלמריד
סלאם וליה׳ ולשוני תהגה צדקך כל
היום תהלתך׳ ולסאני ידרס עדלך
טול אלזמאן מן מגותך׳

למנצח לעבד יהוה לדוד׳ קול לדוד
אללה ראור׳ יסבח בה אלמואצבין׳ נאם
פשע לרשע בקרב לבי אין פחד
אלהים לנגד עיניו׳ קאל אלגאפל פאסק
פי נבותי אנ ליס פזע אללה חדא עינה׳
כי החליק אליו בעיניו למצא עונו
לשנא׳ אנה סיזלקה פימא יבצרה
פיגד דנבה או ישנאה׳ דברי פיו און
ומרמה חדל להשכיל להיטיב׳ לאן
כלאם פיה גרא ומכר [illegible]חר אמתנע
אן יעקל או יפלח׳ און [illegible] על
משכבו יתיצב על[illegible]
לא פוזדר עלא [illegible]

...ך גיר ביה ופי אשר לא יזהר יהוה
בהשמים חסדך אמונתך עד שחקים
אלהי ... פי צלך אלי אלסמא ואמאנתך
אלי ... צדקתך כהררי אל משפטך
תהום רבה אדם ובהמה תושיע יהוה
עדלך כאלשואהק ואוליה עדליא
אחכאמך כגמר אלמא אלעט׳ים עמקא
יארב ... תגית אלנאס ואלבהאים מה
יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך
יחסיון ומא אעז פצלך ואגרה ובני אדם
... פי צל כנפך יסתכנון ירוין מדשן
ביתך ונחל עדניך תשקם ירוון מן דסם
מנזלך ... תנהר פיה ומן ואד נעמתך
תסקיהם כי עמך מקור חיים באורך
נראה אור לאן מן ענדך מעדן אלחיוה
... נורך נרא ציא משך חסדך
... וצדקתך לישרי לב פאמדד
... פצלך ... ואחסאנך
... מסתקימי אלקלוב אל תבואני רגל
גאוה ויד רשעים אל תנדני ולא
... ויד אלט׳אלמין ... א
... שם נפלו פעלי און דחו ולא
יכלו קום ... פאן ... קום
[illegible]

לדוד
אל תתחר במרעים אל תקנא בעשי
עולה ... לדאוד לא תגתבטן באלאשראר
ולא תחסד אלגאירין כי כחציר מהרה
ימלו וכירק דשא יבולון פאנהם כאלחשיש
סריעא ינקצפון וכבצרת אלכלא יסקטון
בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה
אמונה ... תק באללה ואעמל כירא אסכן
אלבלד וארעא אמאנה והתענג על יהוה
ויתן לך משאלת לבך ותדלל באללה
פאנה יעטיך סולך גול על יהוה דרכך
ובטח עליו והוא יעשה ואכשף ללה
חואיגך ותכל בה פאנה יצנעהא והוציא
כאור צדקך ומשפטך כצהרים ויט׳הר
כאלנור זכאתך וחסנאתך כאלט׳הירה
דום ליהוה והתחולל לו אל תתחר
במצליח דרכו באיש עשה מזמות
ואמכך לאמרה ואצבר לה ולא
תגתבטן במן כדיקה מנגחה ...
יעמל גמיע מא הם בה הרף מאף
ועזב חמה אל תתחר אך להרע כי
... אשר ... אלחמיה ולא ...
... מרעים יכרתון וקוי יהוה
המה יירשו ארץ ...

לחם וזרעו לברכה

ינקטעון וראגי אללה הם ירתון אלבלאד׃
ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על
מקומו ואיננו׃ וען קליל פלא יכון טאלם
פתפחץ מן מוצעה פלא תראה׃ וענוים
יירשו ארץ והתענגו על רב שלום׃
ואלכאשעין ירתון אלבלאד ויתלדדון
בכתרה אלסלאם׃ זמם רשע לצדיק וחרק
עליו שניו׃ יהם אלטאלם באלצאלח ויצר
עליה אסנאנה חנקא׃ אדני ישחק לו
כי ראה כי יבא יומו׃ ואללה יצחך אנאס
בה ויוריהם אדא יאתיה יומה׃ חרב
פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל
עני ואביון לטבוח ישרי דרך׃ ואן
צלת אלטאלמין סיופהם ואותרו קסיהם
ליוקעו אלצעיף ואלמסכין ויקתלו
אלמסתקימי אלקלב׃ חרבם תבוא בלבם
וקשתותם תשברנה׃ ואן סיופהם תדכל
קלובהם וקסיהם תנכסר׃ טוב מעט
לצדיק מהמון רשעים רבים׃ ואלקליל
ללצאלח כיר מן גמהור כתיר ללטאלמין׃
כי זרועות רשעים תשברנה וסומך
צדיקים יהוה׃ לאן אדרעתהם תנכסר
ואללה יסנד אלצאלחין׃ יודע יהוה ימי
תמימים ונחלתם לעולם תהיה׃ פלא

אללה אעמאר אלצאלחין ונחלתהם תבקא
אבדא׃ לא יבשו בעת רעה ובימי רעבון
ישבעו׃ ולא יכיבון פי וקת אלשדה ופי
איאם אלגוע ישבעון׃ כי רשעים יאבדו
ואויבי יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו׃
ואן אלטאלמין יבידון ואעדא אללה כתקר
אלמרוג אלדי תפנא כאלדכאן ותתלאשא׃
לוה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן׃
תגד אלטאלם יקתרץ ולא יופי ואלמנצף
יעטי בל יחסן איצא׃ כי מברכיו יירשו
ארץ ומקלליו יכרתו׃ כדאך מבארכיה
ירתון אלבלאד ומלעונה ינקטעון׃ מע
מיהוה מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ׃
ואעלם אן מן ענד אללה תנצלח סעי
אלמר וטריקה אלדי יריד׃ כי יפל לא
יוטל כי יהוה סומך ידו׃ ואן וקע
אלצאלח לם יחתאג אן ישאל לאן אללה
יסנד ידה׃ נער הייתי גם זקנתי ולא
ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם׃
וקד כנת צביא וצרת שיכא ולם
ראית צאלח כדל ולא נסלה יטלב
טעאמא פי עדמה׃ כל היום חונן
ומלוה וזרעו לברכה׃ בל ונראה
[illegible] ויקרץ וכ[illegible]

לחם בגלין [illegible]

אלא כריבה׃ סור מרע ועשה טוב ושכן
לעולם׃ פזל ען אלשר ואעמל אלכיר
תעמר אלדהר׃ כי יהוה אהב משפט ולא
יעזב את חסידיו לעולם נשמרו וזרע
רשעים נכרת׃ לאן אללה יחב אלחכם ולא
יתרך אברארה אבדא יחפצהם ונסל
אלט'אלמין ינקטע׃ צדיקים יירשו ארץ
וישכנו לעד עליה׃ ואלצאלחין ירתון
אלבלאד ויסכנון פיהא אבדא׃ פי צדיק
יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ ואד'
פי אלצאלח ידרס אלחכמה ולסאנה
יתכלם באלחכם׃ תורת אלהיו בלבו לא
תמעד אשריו׃ ושריעה רבה פי קלבה
פלא תמיל אקדאמה׃ צופה רשע לצדיק
ומבקש להמיתו׃ יתרא אלט'אלם יטלע
אלצאלח וקד טלב קתלה׃ יהוה לא יעזבנו
בידו ולא ירשיענו בהשפטו׃ ואללה
לא יתרכה פי ידה ולא יגור עליה פי
מחאכמתה׃ קוה אל יהוה ושמר דרכו
וירוממך לרשת ארץ בהכרת רשעים
תראה׃ נארג אללה ואחפט' טריקה
ינעך ויורתך אלבלאד ותרי אנקטאע
אס[...]׃ ראיתי רשע עריץ ומתערה
[...] ורענן׃ ... מן ... [...]

גלד אית אלט'אהר כאלט'לע אלריאן׃ ויעבר
והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא׃ פמר
כאנה לם יכון וטלבתה פלם יוגד׃ שמר
תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום׃
אחפט' אלצחה ואנט'ר מסתקימא פאן
פאן עאקבה אמר הדא פעלה סלאם׃
ופושעים נשמדו יחדו אחרית רשעים
נכרתה׃ ואלמגרמין ינפדו אגמעין
ועאקבה אלט'אלמין אנקטאע׃ ותשועת
צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה׃ ומגות'
אלצאלחין מן ענד אללה מעזהם פי וקת
אלשדה׃ ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם
מרשעים ויושיעם כי חסו בו׃ וכמא
אעאנהם אללה כתירא ונגאהם כדאך
יפלתהם מן אלט'אלמין ויגיתהם למא
אסתכנו אליה׃

לח

מזמור לדוד להזכיר׃
מגד לדאוד ידכר פיה כתה׃ יהוה אל
בקצפך תוכיחני ובחמתך תיסרני׃
אללהם לא תגרבני בסכטך ולא תודבני
בחמיתך׃ כי חציך נחתו בי ותנחת עלי
ידך׃ פאן טואמאסהם עקאבך חלת בי
ונזלת עלי׃ אפתך׃ אין מתם בבשרי
מפני זעמך אין ...

חטאתי פליס פי בדני מצח מן קבל
גצבך ולא סלאמה פי עצאמי מן קבל
כטייתי כי עונתי עברו ראשי כמשא
כבד יכבדו ממני לאן דנובי קד גאזת
ראסי עצמא ותקלת עלי כחמל תקיל
הבאישו נמקו חבורותי מפני אולתי
וצארת עלי כגראחאת קד נתנת צנעת
דלך מן קבל גהלי נעויתי שחתי עד
מאד כל היום קדר הלכתי פמנד'א
אנעוגת ואנכפצת גדא וכתיר מן זמאן
סרתה גכסא כי כסלי מלאו נקלה
ואין מתם בבשרי דאך ממא בואטני
קד עמהא אתואהן וליס פי גסמי מצח
לסטאעה נפוגותי ונדכיתי עד מאד
שאגתי מנהמת לבי פפתרת וצעפת
גדא וצרת כזאיר ואנאהם מן קלבי
אדני נגדך כל תאותי ואנחתי ממך
לא נסתרה אלהם פאן גמיע אמאלי
חדאך וגמומי גיר מסתורה ענך לבי
סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם הם
אין אתי וארא גל קלבי פיהא כללני
[illegible] וציא עיני גמיעא ליס מעי
אהבי ורעי מנגד נגעי יעמדו וקרבי
[illegible]

יקפון אלא גאנבא מן בלאיי ואקרבאי
ען בעיד מנהם ינקשו מבקשי נפשי
ודרשי רעתי דברו הוות ומרמות כל
היום יהגו וקד תחקוני טאלבי נפסי
ומלתמסי שרי תכלמו באלדאהיה
ידרסון טול נהאר אמכרי ואני כחרש
לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו ואני
כאצם אדי לא יסמע וכאכרס לא
יפתח פאה ואהי כאיש אשר לא שמע
ואין בפיו תוכחות או כרגל ליס יסמע
כלאם או מנקטע ליס פי פיה כלאם
יעדל בה כי לך יהוה הוחלתי אתה
תענה אדני אלהי כבר צברת לך יא
יארב אלהים יא רב אנת אגבני כי
אמרתי פן ישמחו לי במוט רגלי עלי
הגדילו פכמא קד קלת לא יפרחו בי
פאנהם אן מאלת רגלי תכברו עלי כי
אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד
מע מא אנא מעד מנגד [illegible] וגעי
חדאי ראימא כי עוני אגיד [illegible]
מחטאתי פאנא אכבר [illegible]
עלי כטיתי ואיבי חיים עצמו [illegible]
שנאי שקר [illegible] ואעדאי קד [illegible]
[illegible] שאני מגאני [illegible]

ויעשי תחת טובה וישטנוני תחת רדופי
טוב ומכאפי שר בדל כליר ויעאדוני
בדל מא אטלבה אל תעזבני יהוה
אלהי אל תרחק ממני אקול אלהם לא
תתרכני ויארב לא תבעד ענ{י}
חושה לעזרתי אדני תשועתי בר
אסרע במעונתי יא רב גיאתי

למנצח לידותון

מזמור לדוד ומגד לדאוד יסבח בה
מן אל ידותון ולי ואני אמרתי אשמרה
דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי
מחסם בעוד רשע לנגדי כנת מא קלת
אחפץ אקואלי מן אן אכטי בלסאני
ויכון פמי כאלמכבום מא דאם אלטאלם
חדאי נאלמתי דומיה החשיתי מטוב
כאבי נעכר פאבכמת וסכת ואמסכת
ען כיר ושר ואן אוגעני דלך וגלא
ליבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי
בלשוני פחמי קלבי פי גופי וכאן
נאר תשתעל פי נטקי חתי תכלמת
פסאני הודיעני יהוה קצי ומדת
ימי מה היא אדעה מה חדל אני וקלת
עלמני יא רב אגלי ומסאחה עמרי
[illegible] חתי אעלם כם [illegible] לך [illegible]

טפחות נתתה ימי וחלדי כאין נגדך
אך כל הבל כל אדם נצב סלה יכון קד
געלת איאמי כבצאת ועמרי ענדך
לא כשי ואנמא קואם גמיע אלנאס
כאלהבא סרמדא אך בצלם יתהלך
איש אך הבל יהמיון יצבר ולא ידע
מי אספם ומא אלמרא אלא כטל אדי יסיר
ומא יהימון אלא פי הבא ויחשרון
אשיא לא יערפון מן גאמעהא ועתה
מה קויתי אדני תוחלתי לך היא ואלאן
למא רגותך יא רב וגעלת צברי לך
מכל פשעי הצילני חרפת נבל אל
תשימני כלצני מן גמיע אלמדנבין
עליי ולא תעדיין ולא תגעלני ללגהאל
עארא נאלמתי לא אפתח פי כי אתה
עשית וכדאך אבכמת פמא אפתח
פאי ממא אחל תכימן ולאס הסר
מעלי נגעך מתגרת ידך אני כליתי
פאזל ענני בליאך פאני אכאד אן
אדמר מן אגבאר אפתך בתוכחות
על עון יסרת איש ותמס כעש חמודו
אך הבל כל אדם סלה ואן אדבת
[illegible] נכבה [illegible] את [illegible]
[illegible]

יצירון הבאא סרמדא שמעה תפלתי יהוה
ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש
כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי
אללהם פאסמע צלותי ופי חאל תגותי
ודמועי אנצת לי ולא תמסך עני פאנא
אנמא אנא כגריב או צ'יף כגמיע אבאי
השע ממני ואבליגה בטרם אלך
ואינני וכף עני גמומי פאתרפה קבל
אן אמצי פלא אוגד

למנצח לדוד מזמור

מגד לדאוד יסבח בה אלמואצבין קוה
קויתי יהוה ויט אלי וישמע שועתי
טאל מא רגות אללה רגאא פלטף לי
וסמע תגותי ויעלני מבור שאון מטיט
היון ויקם על סלע רגלי כונן אשורי
פאצעדני מן ביר להאדוי ומן טין
יקאלה אלטחלב ואוקף רגלי עלי צכר
ואצלח קדמי פי קעי ויתן בפי שיר
חדש תהלה לאלהינו יראו רבים וייראו
ויבטחו ביהוה [illegible] אלהמני תסביחא
גדידא מדחה לרבנא [illegible] ודלך אלכתירון
[illegible] אללה ויתקון בה [illegible] אשרי הגבר
[illegible] יהוה [illegible]

אללה מיתאקה ולם יזל אלא יבראי [illegible]
ואלהאידין אלי אלכדב רבות עשית אתה
יהוה אלהי נפלאתיך ומחשבתיך
אלינו אין ערך אליך אגידה ואדברה
עצמו מספר ואעמאל אלכבירה
עמלתהא יא רבי ואלאהי בדאיך
אעגובאתך ותקדירך עלינא פלא
קואם חדאך ואן אכבר בהא אואקצה
פהי אעצם מן דלך זבח ומנחה לא
חפצת אזנים כרית לי עולה וחטאה
לא שאלת ואלדבח ואלהדאיא לא
תרידהמא פקט בל אמרתני מע [illegible]
אן אדמע לך באסמעין אלי כריה [illegible]
לי וקר [illegible] אן צע [illegible] או דבוה לם תטלב
מני [illegible] אז אמרתי הנה באתי
במגלת ספר כתוב עלי [illegible] קלת
ללקום הודא קד גיתכם בצחף
מכתובה פי כתאב מעי לעשות
רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך
מעי [illegible] לאעמל רצאך יא רב [illegible]
ואקים תוראתך פי וסט אגואי בשרתי
צדק בקהל רב הנה שפתי לא [illegible]
יהוה [illegible] ידעת [illegible] בשרת [illegible]
[illegible] ולא [illegible]

ען שכרך אלהם קד עלמת באלד
צדקתך לא כסיתי בתוך לבי אמונתך
ותשועתך אמרתי לא כחדתי חסדך
ואמתך לקהל רב פאני לא אגבי עדלך
פי קלבי בל קלת אמאנתך ומגותתך
ולם אכתם פצלך ואחסאנך ען גוק
כתיר אתה יהוה לא תכלא רחמיך
ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני
אלהם פלא תכליני מן פצלך ורחמתך
ואחסאנך יחפצאני דאימא כי אפפו
עלי רעות עד אין מספר השיגוני
עונתי ולא יכלתי לראות עצמו משערות
ראשי ולבי עזבני פאן קד אחאטוא
עלי אשרור חתי לא אחציהא ולחקני
מן דנובי מא לא אטיק אן אנצר איך
ועצמת אכתר מן שער ראסי חתי
בלי באנני רצה יהוה להצילני יהוה
[illegible]רתי חושה אלהם פארץ [illegible] ת
[illegible]ני יארבי אסרע בעוני יבשו
ויחפרו יחד מבקשי נפשי לספותה
[illegible] אחור ויכלמו חפצי רעתי פליכב
[illegible] גמיע טאלבי נפסי ליסיפהא
[illegible] אלא ורא [illegible] ישמו
על עקב בשתם האמרים לי האח

האח ויתוחשון עלי אתר כזיהם
אלקאילין עני הדא מא תאלינאהם
ישישו וישמחו בך כל מבקשיך
ויאמרו תמיד יגדל יהוה אהבי תשועתך
ויסר ויפרח בך גמיע טאלביך ויקולון
דאימא אלה אכבר מחבי מגותתך
ואני עני ואביון אדני יחשב לי עזרתי
ומפלטי אתה אלהי אל תאחר ואמא
צעיף ומסכין אלהם ואנצר לי פאנך
עוני ומפלתי יארב לא תוכר פרגך עני

מא

למנצח מזמור לדוד מגד לדאוד
יסבח בה אמואצבין אשרי משכיל
אל דל ביום רעה ימלטהו יהוה טובא
אמשרת עלי אעליל באן יקור
אלהם כלצה מן יום סו יהוה ישמרהו
ויחיהו יאשר בארץ ואל תתנהו
בנפש איביו ואחפצה ואחיה ויוצף
פי ארץ ולא תסלמה אלא מא פי נפס
אעדאה יהוה יסעדנו על ערש דוי
כל משכבו הפכת בחליו ואסעדה מן
סרירה ואיאם ארואה ואקלב גמיע
אמרה [illegible] ואסקאמה אלא [illegible] אני

לי כמא יקולהו אלהם פרפני ואשפי
נפסי פקד אכטאת לך אעדאי יאמרו רע
לי מתי ימות ואבד שמו ואמא אעדאי
אלדין יקולון אלסו עני מתי ימות ויביד
אסמה ואם בא לראות שוא ידבר לבו
יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר ואן גא
בעצהם ליעודני פהו יתכלם בזור
וקלבה יגמע לה גלא ארא כרג אלא
בראתכלם בה יחד עלי יתלחשו כל
שנאי עלי יחשבו רעה לי פארא הם
אגמעין עליי יתסארון גמיע אעדאי
ויפכרון אשר פיי דבר בליעל יצוק
בו ואשר שכב לא יוסיף לקום ויקולון
אמור פאגרה קד אנתצבת עליה
וצרעתה הדה לא יעוד אן יקום מנהא
גם איש שלומי אשר בטחתי בו
אוכל לחמי הגדיל עלי עקב יחדתא
צדיקי אלדי ותקת בה ואכל טעאמי
אסרף עלי פי אלמגאזה בשרי ואתה
יהוה חנני והקימני ואשלמה להם
אנת יא רב רפני ואקמני חתי אכאפיהם
בזאת ידעתי כי חפצת בי [illegible] ירע
איבי עלי [illegible] בהדה עלמת [illegible]

ידוי עליי ואני בתמי תמכת בי ותציבני
לפניך לעולם ואנא ארא אקמת עלי
צחתי הדה אדעמתני ונצבתני בין
ידיך אבדא ברוך יהוה אלהי ישראל
מהעולם ועד העולם אמן ואמן
פאקול תבארך אללה אלאה אסראיל
מן אלעאלם אלי אלעאלם אמין ואמין

למנצח משכיל לבני קרח יקול תפהים
ותעלים יסבח בה אלמואצבין מן בני
קרח אללאוי כאיל תערג על אפיקי
מים כן נפשי תערג אליך אלהים
כאיל תתגו אלא גדראן אלמא כדאך
נפסי תתגו אליך יארב צמאה נפשי
לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה
פני אלהים ועטשת נפסי כעטש
אלאבית אללה אלטאיק לבאקי אקול
מתי [illegible] לה ואחגה פיה היתה
דמעתי לחם יומם ולילה באמור
כל היום איה אלהיך וקד צאר [illegible]
דמועי כטעאם נהארא ולילא [illegible]
מא יקאל לי טול אלזמאן אין [illegible]
ומא [illegible] אללה [illegible]
עלי ונפשי כי אעבור בסך [illegible]

בית אלהים בקול רנה ותודה המון
חוגג׃ וארא דכרת הדה אמור פאן
נפסי תדוב עלי והו חין כנת אעבר פי
צללם אזור אחרו אלא בית אללה
בצות רנין ושכר גמהור אחאג׃ מה
תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי
לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו׃
אגיבהא מא תתשוחין יא נפס ומא
תהימין עלי אצברי ללה סאני סאשכרה
איצא עלי גיאתה ורחמתה׃ אלהי
עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך
מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער׃
וארגו מהמא נפסי תתשוח כדאך עלי
אני אדכרך מן בלד אלארדן וגבל
חרמון מע צגארהא׃ תהום אל תהום
קורא לקול צנוריך כל משבריך וגליך
עלי עברו׃ אדא לקי אלגמר ללגמר
מן צות מראזיבך פגמיע אמואגך
ואמואגך עלי גאזת׃ יומם יצוה יהוה
חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל
חיי׃ תקת באנך תאמר לי במערופך
נהארא ובמא יוגב תסביחך לילא
ופי גמיע צלאתך יא מאיקי ומחיי׃
אומרה [illegible] למה [illegible]

למה קדר אלך בלחץ אויב׃ תם אקול
יא אלאהי ומלגאיי לא תכדלני פאן
טולמא סרת גבסא פי צגט אלעדו׃
ברצח בעצמותי חרפוני צוררי
באמרם אלי כל היום איה אלהיך׃
ובאנהא בעגאת פי עצאמי אדא
עירני אעדאי וקאלו לי טול אלזמאן אין
רבך ומאועדה׃ מה תשתוחחי נפשי
ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד
אודנו ישועת פני ואלהי׃ אנא אקול
מא תתשוחין יא נפס ומא תהימין עלי
אצברי ללה פאני סאשכרה עלא
מגותתה איאי ולאנה רבי׃

שפטני אלהים וריבה ריבי
מגוי לא חסיד מאיש מרמה ועולה
תפלטני׃ אללהם אקץ לי ואכצם בצומתי
מן קביל גיר באר ומן דוי אלמכר ואלגור
פלתני׃ כי אתה אלהי מעוזי למה
זנחתני למה קדר אתהלך בלחץ אויב׃
פאנך אלה עזי לא תתרכני ולא אסיר
גאבסא פי צגט אלעדו׃ שלח אורך
ואמתך [illegible] המה ינחוני יביאוני אל הר
קדשך ואל משכנותיך׃ יאבעת
[illegible]

כי אלא גבל קדסך ומסאכנך ואבואה
אל מזבח אלהים אל אל שמחת גילי
ואודך בכנור אלהים אלהי ואסיר פי
מדבח אללה ואלא בית טאיקי בפרחי
וסרורי ואשכרך עלי צרב עידאנך
יא רבי ואלאהי מה תשתוחחי נפשי
ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי
עוד אודנו ישועת פני ואלהי פלא
תתשוחין יא נפס ולא תהימין עלי
פאני סאשכרה איצא עלי גיאתה לי
לי ולאנה אלאהי

למנצח לבני קרח
משכיל יקול תפהים ותעלים יסבח
בה אלמואצבין מן בני קרח אליואני
אלהים באזנינו שמענו אבותינו
ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי
קדם יא רב אנא סמענא באדאננא
מא קצוה עלינא אבאינא מן אפעל
פעלתהא פי עצרהם פי אלזמאן
אלמתקדם אתה ידך גוים הורשת
ותטעם תרע לאמים ותשלחם אנך
[illegible] ירתך קרצת אמ[illegible] רסד[illegible]הם
[illegible] ואהלכת אלחואבי [illegible] טרדתהם
[illegible]

ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך
וזרועך ואור פניך כי רציתם ואנהם
לא ירתון אלבלאד בסיופהם ואדרעתהם
לא תגיתהם בל ימינך ועזך ונור וגהך
במא רצית ענהם אתה הוא מלכי
אלהים צוה ישועות יעקב אלהם אנת
מלכי מר כדאך במגותך לאל יעקוב
בך צרינו ננגח בשמך נבוס קמינו
פאנא בך נדוס אעדאינא ובאסמך
נדחץ מקאומינא כי לא בקשתי
אבטח וחרבי לא תושיעני ונחן לא
נתק בקסינא וסיופנא לא תגיתנא כי
הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות
בל אנת כמא אגתתנא מן אעדאינא
ואכזית שאנינא באלהים הללנו כל
היום ושמך לעולם נודה סלה יכון
נמתדח טול אלזמאן ונשכר אסמך
אלא אלדהר סרמדא אף זנחת ותכלימנו
ולא תצא בצבאותינו אות איצא
אדי כדלתנא וכזיתנא פלם תכרג
נצרך ליושנא תשיבנו אחור מני
צר ומשנאינו שסו למו כי תרדנא
אלא ורא מן קבאלה אלעדו ושאנינא
אנתהבונא תתננו כצאן מאכל

ובגוים זריתנו וגעלתנא כאלגנם
מאכלא ופי אלאמם אדריתנא תמכר
עמך בלא הון ולא רבית במחיריהם
ותביע שעבך בגיר מאל ולא כתרת
אתמאנהם תשימנו חרפה לשכנינו
לעג וקלס לסביבותינו ותצירנא עארא
ענד גיראננא הזוא ותעיירא ענד
מן חולנא תשימנו משל בגוים
מנוד ראש בלאמים ומתלא פי מא
בין אלאמם ותחריך רוס לאחזאבהם
כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני
טול הדא אלזמאן כזאנא חדאנא וחיא
וגהי קד גשאני מקול מחרף ומגדף
מפני אויב ומתנקם מן קבל אלמעייר
ואלמגדף ואלעדו ואלמתנקם כל זאת
באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו
בבריתך גמיע הדא קד חל בנא ולם
ננסאך ולא גדרנא בעהדך לא נסוג
אחור לבנו ותט אשורינו מני ארחך
ולם יזג קלובנא אלי ורא ולא אקדאמנא
מן טרקך כי דכיתנו במקום תנים
ותכס עלינו בצלמות ואן הבטתנא
אלא כמוצע אלתנאנין וגטית עלינא
במות אם שכחנו שם אלהינו ונפרש

כפינו לאל זר ואן כנא נסינא אסם רבנא
או בסטנא לגירה ראגבין הלא אלהים
יחקר זאת כי הוא ידע תעלמות לב
אלא אנה הו יסתכרי דלך אד הו עארף
בכפאיא אלצדור כי עליך הורגנו כל היום
נחשבנו כצאן טבחה בל עליך קתלנא
טול אלזמאן וחסבנא כגנם אלתקציב
עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח
לנצח אלהם פאנתבה פרבך לא יכון
כנאים ויקצה ולא תכדלנא אלי אלא
אבד למה פניך תסתיר תשכח ענינו
ולחצנו ולא תחגב רחמתך ענא ולא
יכון צעפנא וצגטנא כאלמנסי כי שחה
לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו
פאן נפוסנא קד אנכפצת אלי אלתראב
ובטוננא קד לצקת באלארץ דלא קומה
עזרתה לנו ופדנו למען חסדך פקם
בעוננא ואפדנא מן אגל כמא אנעמת
לה אלהי

למנצח
על ששנים לבני קרח משכיל שיר
ידידת [illegible]
[illegible] מן בני קרח
[illegible] רחש לבי דבר
טוב אמר אני מעשי למלך לשוני עט

45

[illegible] והשביענו מתן את האשה בפלגשות [illegible] זיו הנה עמך נשים [illegible] בתוראי עמך עמי ואלהיך אלהי [illegible]
חד הכבודה ישימו את הטף ואת המקנה וישבת על מטה כל כבודה בת מלך

סופר מהיר יקול אני עלהם קד אנגזי
להם קולי כלאמא גיידא פאנא אקול
מא אפתה מן מתל ד׳לך למלכהם מא
יכון לסאני בה דרבא כקלם כאתב
מאהר יפיפית מבני אדם הוצק חן
בשפתותיך על כן ברכך אלהים לעולם
אקול לה אנת אגמל בני אדם לקד צב
אלחסן פי נטקך צבא ועלי ד׳לך בארך
אללה פיך אלא אלדהר חגור חרבך על
ירך גבור הודך והדרך תקלד סיפך
עלא פכדך יא גבאר דאך בהאיך ובהגתך
והדרך צלח רכב על דבר אמת וענוה
צדק ותורך נוראות ימינך והו אן תצלח
רכאבך מע דוי אלחק וכשוע אלצאלחין
ומן כיפתך מן הו תחת ימינך חציך
שנונים עמים תחתיך יפלו בלב אויבי
המלך וסהאמך מסנונה תקע פי קלוב
אעדא אלמלך ואלאמם יקעון תחתך
כסאך אלהים עולם ועד שבט מישור
שבט מלכותך וכרסיך קד נצבה
אללה אלא אלדהר ואלאבד וטול מא קאם
ללמסתקימין קציב אלמלך [illegible]
ההדך אהבת צדק ותשנא [illegible]
כן [illegible] ששון

מחבריך ולמא אחבבת אלעדל ושנית
אלגור לד׳לך מסחך אללה רבך בדהן סרור
אפצל מן אצחאבך מור ואהלות קציעות
כל בגדותיך מן היכלי שן מני שמחוך
וגמיע אתיאבך מטייבה במסך ועגר
ומן היאכל עאג קד יצף מפרוחך
בנות מלכים ביקרותיך נצבה שגל
לימינך בכתם אופיר ומן בנאת אלמלוך
וצאיפך תנתצב חראיההם ען ימינך
בפצוץ עזיזה שמעי בת וראי והטי
אזנך ושכחי עמך ובית אביך פאס
מעיה יא אמה שריפה ואנצריה ומילי
אליה סמעך ואנסי סאיר רעיתך
ועואם אל ויתאו המלך יפיך כי הוא
אדניך והשתחוי לו ואנתהי למא
יריד הדא אלמלך מן גמאלך פאנה
מולאך ואסגדי לה שכרא ובת צר
במנחה פניך יחלו עשירי עם פמן
גזאך אן יכון גמע צור וגירהם בהדאיהם
יבתהלון אל[illegible] מיאסר
אלאמם כל כבודה בת מלך פנימה
ממשבצות זהב לבושה וכל כרימה
אבנת מלך אלתי היגו אמחגובה וגמן
עיון אלדהב לבאסהא לרקמות תובל

מתניך ואלישע הנביא קרא תגור חרבך על וחגור נתנה לכנעני עולם ועד
אלהינו יסד ארץ על מכוניה תובלון פת וצלה גם הוא [illegible] ושמעו [illegible] אות
[illegible]

[illegible] וחגור [illegible]

למלך בתולות אחריה רעותיה
מובאות לך׃ פהי ברקומהא תגלב אלי
אלמלך ואצחאבהא יתבעונהא
ואצחאבאתהא יותאבהן אליך׃
תובלנה בשמחת וגיל תבאינה בהיכל
מלך׃ תגלב בפרח וסרור חתא תדכל
אלי היכל אלמלך׃ תחת אבתיך יהיו בניך
תשיתמו לשרים בכל הארץ׃ ומכאן
אבאך יכון בנוך כאן תגעלהם רוסא
עלא גמיע אלבלאד׃ אזכירה שמך
בכל דר ודר על כן עמים יהודוך
לעולם ועד׃ חתי יבקא דכר אסמך
אלי גיל בעד גיל ולדאלך אלשעוב ישכרונך
אלי אלדהר׃

למנצח לבני קרח על עלמות שיר׃
קול יסבח בה אלמואצבין מן בני קרח
בלחן גבי מסתרק׃ אלהים לנו מחסה
ועז עזרה בצרות נמצא מאד׃ ואלה
לנא מסתכן עז ועון פי אלשדאיד
וגדנאה גדא׃ על כן לא נירא בהמיר
ארץ ובמוט הרים בלב ימים׃ לדאלך
לא נכאף לו בדלת אלארץ ולו מאלת
גבאלהא אלי קער בחארהא׃ יהמו
יחמרו מימיו ירעשו הרים בגאותו
סלה׃ ולו האג מאהא ותכדרא ותזלזלת
אלגבאל מן אקתדארה סרמדא׃ נהר
פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש משכני
עליון׃ פאן לנא נהר אקסאמה תסר
מדינת אללה הו אלמקדס פי אלמסכן אלעאלי
אלהים בקרבה בל תמוט יעזרה
אלהים לפנות בקר׃ ואן אללה סאכן
פיהא לא תמיל בל יעינהא עלא ממר
אלנהאר׃ המו גוים מטו ממלכות נתן
בקולו תמוג ארץ׃ ואן האג אלאמם
ומאלת אלדול ואעלן צותה פמאגת
אלארץ׃ יהוה צבאות עמנו משגב לנו
אלהי יעקב סלה׃ פרב אלגיוש מענא
ואלאה יעקוב נאצרנא סרמדא׃ לכו
חזו מפעלות יהוה אשר שם שמות
בארץ׃ פאדא קלנא תעשו אנצרו
אעמאל אללה אלדי געל מן אלארץ וחשאת
משבית מלחמות עד קצה הארץ
קשת ישבר וקצץ חנית עגלות ישרף
באש׃ פאנה מעטל אלמלאחם אלא
אקאצי אלארץ י[illegible] ויקטע
אלטבר זינאת [illegible]

לחסות ח̇ בליש̇ ... ומימנ̇ בטחון לנו מציון כמופת למחתה טוב טו
... וקצץ פתילים ... וקצץ חנית ...

ואערלמו אנני אלה כמא אתעצם פי
אלאמם אתעצם פי אלעאלם יְהוָה צְבָאוֹת
עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה
פנקול שאכרון רב אלגיוש מענא
ונאצרנא אלאה יעקוב סרמדא

מז

לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר מגד יסבח
בה אלמואצבין מן בני קרח אלליואניין
כָּל הָעַמִּים תִּקְעוּ כָף הָרִיעוּ לֵאלֹהִים
בְּקוֹל רִנָּה יא מעאשר אלאמם ספקו
אלאכף וסבחו ללה וגלבו בצות רנין
כִּי יְהוָה עֶלְיוֹן נוֹרָא מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל
הָאָרֶץ לאנה אלעלי אלמכוף אלמלך
אלכביר פי גמיע אלעאלם יַדְבֵּר עַמִּים
תַּחְתֵּינוּ וּלְאֻמִּים תַּחַת רַגְלֵינוּ ידהר
אלאמם דוננא ואלאחזאב תחת ארגלנא
יִבְחַר לָנוּ אֶת נַחֲלָתֵנוּ אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב
אֲשֶׁר אָהֵב סֶלָה ויכתאר לנא נחלתנא
וקדרה יעקוב אלדי אחבה סרמדא
עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְהוָה בְּקוֹל
שׁוֹפָר יקולו תעאלא אללה בגלבה וסבח
...רו אֱלֹהִים

מלכנא וזידו כִּי מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים
זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל לאנה מלך גמיע אלעאלם
פמגדוה בעקל ותפהים מָלַךְ אֱלֹהִים
עַל גּוֹיִם אֱלֹהִים יָשַׁב עַל כִּסֵּא קָדְשׁוֹ
ואדא אצהר אללה מלכה עלי אלאמם
ואנה הו אלואצע כרסיה אלמקדס נְדִיבֵי
עַמִּים נֶאֱסָפוּ עַם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם כִּי
לֵאלֹהִים מָגִנֵּי אֶרֶץ מְאֹד נַעֲלָה יחיני
נבל אלאמם יגתמעון אלי קום רב
אברהים פיקולון אן ללה אגנא
אלארץ תעאלא עלוא כבירא

מח

שִׁיר מִזְמוֹר
לִבְנֵי קֹרַח מגד יסבח בה אלמואצבין
מן בני קרח גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד
בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ אללה אלכביר
אלמסבח גדא פי מדינת אלסלאם קריה
קדסה יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ
הַר צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב
אגמל אלגמאל סרור גמיע אלעאלם
גבל ציון רכן אלשמאל קריה אלמלך
אלמלך אלכביר אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ
נוֹדַע לְמִשְׂגָּב אללה ערף במן פי
קצורהא נאצרא כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים
נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו לאן אלמלוך א...

איש ואשה ויהי כאשר ישב וגם ישב שלמה ושלמה ישב ויהי כאשר ... שנת
אהב ... לך נא אל הצאן וילך ויקח ולחנה ... בידו בגלה יהודה ...

אגתמעו עליהא מרו ענהא אגמעין
המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו וכמא
ראוהא כדאך בהתו ודהשו וחפזו
רעדה אחזתם שם חיל כיולדה ורעדה
אכדתהם הנאך וטלק כאלואלדה ברוח
קדים תשבר אניות תרשיש כמא
בריח אלקבול תכסר ספן אלבחר כאשר
שמענו כן ראינו בעיר יהוה צבאות
בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד עולם
סלה ונחן כמא סמענא כדאך ראינא
פי מדינה רב אלגיוש קדס ובנא מן
אנה יתבתהא אלא אלדהר סרמדא
דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך
ולקד צננא יא רב אן פצלך אנמא
הו עלי מן פי היכלך כשמך אלהים
כן תהלתך על קצוי ארץ צדק מלאה
ימינך פאלאכה כמא אנת לה אהל
ארב כדאך מדחתך פי אקאצי
אלארץ ואלעדל מלא ימינך ישמח
הר ציון תגלנה בנות יהודה למען
משפטיך פכמא יפרח אהל גבל
ציון ותסר עתר יהודה מן אגל
אחכאמך סבו ציון והקיפוה ספרו
מגדליה ויק[illegible]ציון וחוטוהא

וחצו מגאדלהא שיתו לבכם לחילה
פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור
אחרון ויורדו בכם פי פצולהא וקלאעהא
וקצורהא חתי תקצו דלך עלי אלגיל
אלאכיר כי זה אלהים אלהינו עולם ועד
הוא ינהגנו עלמות פאן הדא אלאה רבנא
אלי אלדהר אבדא פיסירנא וידברנא אלא
חאל צבאינא

למנצח לבני קרח
מזמור מגד יסבחכה אלמואצבין מן
בני קרח אלאואני שמעו זאת כל העמים
האזינו כל ישבי חלד יא סמעו הדה
אלקצה יא מעאשר אלאמם ואנצתו
אליהא יא מעאשר אהל אלדניא גם בני
אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון
לבנכם בני אדם ולבנכם בני אלבשר
פליסמעהא אלגני ואלפקיר אגמעין
פי ידבר חכמות והגות לבי תבונות
פאן פאי יקול פיהא חכמה ויכרס
קלבי עליהא פהמא אטה למשל
אזני אפתח בכנור חידתי ומעמא
אקולה אמיל סמעי אלא צרב
אמתאל [illegible] ינרוא
[illegible]

עון עקבי יסובני ולא אכאף פי אלדהר
אלסו ולא רגב יתבע אתרי יהוטבי הבוטחים
על חילם וברב עשרם יתהללו אלמתכלין
עלא יסארהם ובכתרת גנאהם ימתדחון
אח לא פדה יפדה איש לא יתן לאלהים
כפרו לאנה אך לא יפדי אנסאנא וצאחב
לא יעטי ללה דיתה ויקר פדיון נפשם
וחדל לעולם יפקד אעז פדא נפוסהם
חתי אמתנע בתה ויחי עוד לנצח לא
יראה השחת אן יכון יחיא אחדהם אלי
אלגאיה ולא ירא אלהלאך כי יראה חכמים
ימותו יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו
לאחרים חילם אד ירא חכמא כדלך
ימותון ואלבהאלו ואלחמקא יבידון אגמעין
ויכלפון לאכרין אמואלהם קרבם
בתימו לעולם משכנתם לדר ודר
קראו בשמותם עלי אדמות אלדי פי
גופהם כאנת ביותהם אבדא אעתמארא
וכאנהא מסאכנהם לגיל בעד גיל
פצאר ידעא באסמאהם עלי אלארצין
אדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות
נדמו ואנסאן פי וקארה פלא יבית
פקו מאתל אלבהאים ושא[illegible]
[illegible] ירצו

סלה יקום הרא סבילהם והרא אתכראנהם
יכלפונהם איצא אלדין קד רצו בקולהם
כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו
בם ישרים לבקר וצירם לבלות שאול
מזבל לו פהם איצא כאלגנם אלדי קד
געלת ללתרי מצירהא אלמות דאימא
ואמא אלמסתקימין פהם יעתברון בה
עלי טול אלזמאן בעלמהם אן אלתרי
יבלי צורהא ממא הו להא מתוא אך
אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי
יקחני סלה ויורגבון אלי אללה קאילין
אנה יפדי אנפסנא מן אן יאכדנא
סרמדא אל תירא כי יעשר איש כי
ירבה כבוד ביתו ולא תכאף אנת
איצא מן אדא איסר ולא אדא כתר
מאלה כי לא במותו יקח הכל לא
ירד אחריו כבודו פאנה לא יאכד
שיא מן דלך פי וקת מותה ולא ירד
מאלה וראה כי נפשו בחייו יברך ויודך
כי תיטיב לך ואדא כאן אנמא יחמד
נפסה פי חיותה וישכר פי אלדניא
אדא אחסן אליהא באת נעם תבוא עד
דור אבותיו עד נצח לא יראו אור
פאנה יצ[illegible]ר אלי גיל אבאיה פלא ירא

[illegible] כל דור ודור לכן ישבו ציים קדרים בתימו [illegible]

גמיע הם שיא מן אנור גאיה אדם
ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו
כדאך כל אנסאן פי וקארה ולא יפהם
קד מאתל אלבהאים ושאבההא

מזמור לאסף

אל אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ ממזרח
שמש עד מבאו מגד לדאוד יסבח
בה אל אסף אלואני אלטאיק אלה
אלדי אמר פדעי באהל אלארץ מן משרק
אלשמס אלי מגיבהא מציון מכלל
יפי אלהים הופיע וצהר לרקצא פי
מאכינהם מן ציון כמאל גמאל יבא
אלהינו ואל יחרש אש לפניו תאכל
וסביביו נשערה מאד פאנה יאתיה
בדאך ולא ימסך ענה ואנאר בין ידיה
תשתעל וחוליה עואצף כתירה יקרא
אל השמים מעל ואל הארץ לדין
עמו יקרעון מן אלסמא אעליה ומן
אלארץ לידין עבאדה אספו לי חסידי
כרתי בריתי עלי זבח אגמעו לי
אברארי אלדי עהדי מעקבאני
ויגידו שמים צדקו כי אלהים שפט
הוא סלה פתכבר אלסמאואת בעדלה
אן אלה הו לחאכם ... מעה

עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים
אלהיך אנכי יקול אסמעוא יא שעבי מא
אכלמך בה ויא אסראיל מא אנאשדך
אנא אלה רבך לא על זבחיך אוכיחך
ועולתיך לנגדי תמיד ואעלם אני לא
אעאדלך עלי דבאיחך ולא אן תכון
צואעדך חדאי דאימא לא אקח מביתך
פר ממכלאתיך עתודים ולא אכד
מן מנזלך רתא ענוא ולא מן אסיארך
עתדאנא קצדא כי לי כל חיתו יער
בהמות בהררי אלף אד לי גמיע
חיואן אלצחרא ובהאים פי כתיר מן
אלגבאל ידעתי כל עוף הרים וזיז שדי
עמדי ומלכת גמיע טאיר אלגבאל
וחש אלבראי לי אם ארעב לא אמר
לך כי לי תבל ומלאה ולא יגוז עלי
אגוע פאשכוה אליך אד לי אלדניא
באסרהא ... האכל בשר אבירים ודם
עתודים אשתה ולא אכל מן לחמא
אלאגלא ולא אשרב מן דם אלאבו...א
זבח לא... תודה ושלם ... עליון
נדר... אנמא אמרתך אן ...
...

ותכבדני · חתי אדא דעותני פי יום שדה
אכלצך למא תכרמני · ולרשע אמר
אלהים מה לך לספר חקי ותשא בריתי
עלי פיך · וקאל אלה ללפאסק מא לך
וללקצאץ רסומי מתצאהרא ותדכר
עהדי עלי פאך מראיאה · ואתה שנאת
מוסר ותשלך דברי אחריך · ואנת שנית
אדבי וטרחת כלאמי וראך · אם ראית
גנב ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך ·
אן ראית סארקא חאצרת מעה ומע
אלזנאה חצתך בגמעך להם · פיך שלחת
ברעה ולשונך תצמיד מרמה · וקד
אטלקת פאך פי אלשרור ולסאנך תזאוג
אלמכר · תשב באחיך תדבר בבן אמך
תתן דפי · תגלס פתקע פי אכיך ותעטי
לעשוה פי אבן אמך · אלה עשית
והחרשתי דמית היות אהיה כמוך
אוכיחך ואערכה לעיניך · מא
עמלת מתל הדא פאמסכת ענך
אמהלא ותטננת אני קד צרת מתלך
[...]אירא פאעלם אני סאעבן [...]אצאפף
[...]ינו נא זאת שכחי [...]
[...]

באלעקאב וליס מנגי · זבח תודה יכבדנני
ושם דרך אראנו בישע אלהים · פיגב
עלי אלדאבח שכרא אן יכרמני ואלמנטה
טרקה אוריה גות אלה ·

למנצח מזמור

לדוד · מגד לדאוד יסבח בה אלמואצל
בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל
בת שבע · פכאן דאוד יסבח בה בעד
מאגאה נתן אלנבי ענד דכולה אלא
בת שבע · חנני אלהים כחסדך כרב
רחמיך מחה פשעי · אלהם ר[...]פני
באחסאנך ואמח דנובי בכתרה רחמתך
הרבה כבסני מעוני ומחטאתי טהרני ·
ואסרע נקני מן דנובי וטהרני מן
כטיתי · כי פשעי אני אדע וחטאתי
נגדי תמיד · פאני מעתרף בגרומי
ולכטיתי חדאי דאימא · לך לבדך
חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען
תצדק בדברך תזכה בשפטך · אקור
לך וחדך אכטית ועמלת אלשר בין
ידיך פאפצח לי לכי תצדק פי קולך
ותזכו פי חכמך · הן בעוון חוללתי
ובחטא יחמתני אמי · פאני מן [...]
כאני בטרנוב טרקתני ובאלכטיה [...]

[illegible] אמ׳ יחקו. הן אמת חפצת בטחות
ובסתם חכמה תודיעני ואנת פקד
אן יכון אלחק פי קלבי ופי סרירה
[illegible] פהמתני אלחכמה. תחטאני באזוב
[illegible] תכבסני ומשלג אלבין פאצטח
[illegible] רביתני באלזופא. אבכתני אטהר
[illegible] ני פצרת אביץ מן אלתלג
[illegible] עני ששון ושמחה תגלנה
[illegible] דכית ותבשרני באלסרור
[illegible] ותטרב עטאם אלתי דכתהא
[illegible] ניך מחטאי וכל עונותי
אחגב עקאבך [illegible] ען כטאיי
[illegible] ובגמיע דנובי. לב טהור ברא
[illegible] ים ורוח נכון חדש בקרבי
ואכלק לי קלבא נקייא במא
[illegible] לי וגדד פי בדני ריח צאלח
[illegible] תשליכני מלפניך ורוח קדשך
[illegible] ממני ולא תטרחני מן בין
[illegible] תרפע רוח קדסך עני
[illegible] ששון ישעך ורוח
[illegible] תסמכני [illegible] אסר [illegible] גיאתך
[illegible] אלמדה
[illegible] דרכיך וחטאים אליך
[illegible] אעלם [illegible] מן

טריקך מאכה ירגעו אליך אלכאטיין
הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי
תרנן לשוני צדקתך. יא אלהים כלצני
מן אלמעאצי יא רב גיאתי וינטק
לסאני בעדלך. אדני שפתי תפתח
ופי יגיד תהלתך. יא אלהים ואדן פי פתח
שפתי מא כנה יכבר פאי מן מדחתך
כי לא תחפוץ זבח ואתנה עולה לא
תרצה. פאנך לא תריד אלדבח וחדה
פאעטיה ובצעידה מפרדה לא
תרצא. זבחי אלהים רוח נשברה
לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה
ואנמא דבאיח אללה אלמקבולה מן
ארוח אלמנכסרה אללהם פאלקלב
אלמנכסר ואלכפיץ לא תרדה. היטיבה
ברצונך את ציון תבנה חומות
ירושלם. ואחסן ברצאך אלי ציון
ואבני אסואר מדינה אורשלם. אז
תחפוץ זבחי צדק עולה וכליל אז
יעלו על מזבחך פרים. חיניד תריד
דבאיח אלעדל מן צעידה וכמאל
חיניד יצעדון על מדבחך אלתוראת

למנצח

משכיל לדוד בבוא דואג האדמי [illegible]

יסבח בה אלמוא צ'ין בבוא דואג האדמי
ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד אל בית
אחימלך וכאן הו סבחה חין אתא
דואג אלאדומי פאכבר שאול וקאל לה
קד דכל דאוד מנזל אחימלך מה
תתהלל ברעה הגבור חסד אל כל היום
לא תמתדח באלשר יא גבאר פאן אללה
אקוא מנך ופצ'לה טול אלזמאן הוות
תחשב לשונך כתער מלטש עשה
רמיה ולסאנך יחסב אלאפאת כמוס מסקול
קאטע מעוג אהבת רע מטוב שקר
מדבר צדק סלה [illegible] אחבבת אלשר
עלי אלכיר ואלכדב אלבאטל עלי כלאם
אלצדק אהבת כל דברי בלע לשון
מרמה ואחבבת כל קול מהלך ולסאן
ארבי גם אל יתצך לנצח יחתך ויסחך
מאהל ושרשך מארץ חיים סלה
כדאך אללה ינקצך אלי אלגאיה יסיפך
וידרסך מן כבאיך ויסתאצלך מן מנזל
אלחיוה סרמדא ויראו צדיקים וייראו
ועליו ישחקו פיראו דאך אלצאלחין
ויתקון ויצחכון הנה הגבר לא
ישים אלהים מעוזו ויבטח ברב
עשרו [illegible]

צייר אללה מעזה וקד ותק בכ[...]
ואעתז במאלה ואני כזית רענן
אלהים בטחתי בחסד אלהים ע[...]
ועד ואנא כזית נצ'ר ריאנה פי בית
וקד ותקת בפצ'ל אללה אלי אלדהר א[...]
אודך לעולם כי עשית ואקוה
כי טוב נגד חסידיך ואשכרך א[...]
עלי מא עמלת וארגו אסמך פ[...]
אגורה חרא אכבראדי

נג
למנצח
על מחלת משכיל לדוד אמר נבל
תפהים חכמה יסבח בה אלמו[...]
בטבול פי אלקדס אמר נבל בלבו
אין אלהים השחיתו והתעיבו עול
עשה טוב אלקא לגאהל פי
ליס אללה יתשבה פאפסדו וא[...]
גור פמא מנהם פאעל כיר [...]
משמים השקיף על בני אדם
היש משכיל דרש את אלהים
מן אלסמא אטלע עלי בני
ינצר הל פיהם מן עאקל [...]
מא עני אללה כלו סג יחדו
אין עשה טוב אין גם
כלהם זאיגון וקד נצ[...]

[...]קד יחתי ולא ואחזי יתהר לא
[ידעו] פעלי און אכלי עמי אכלו לחם
אלהים לא קראו יקול אלא סיעלם פעלת
[...] שבעי כאכלי אלכבז ואלדין
[...] אלה שם פחדו פחד לא היה
[כי] אלהים פזר עצמות חנך הבישתה
[...] מאסם יהנאך ארא פזעו פזע
[...]יכון פיה כאבהם וזהו פיהם למא
[מי] יתן מציון ישועות ישראל
[בשוב] אלהים שבות עמו יגל יעקב
[ישמח] ישראל יסאיל מן יעטי ב
[...]יון נגאותה אל אסראיל ואלאד
[...] מסבי קומה יפרח אליעקוב ו[...]
[...]אסראיל ויסרון

נה

למנצח בנגינת
משכיל לדוד יקול לדאוד תפהים עלם
[...]חבה אלמואצביין באחאן בבוא הזיפים
[ויאמרו] הלא דוד מסתתר
[...]כבה בה חין אתו אלזיפיון
[...] אזדאוד מנהגב
[א]להים בשמך הושיעני
[וב]גבורתך תדינני אלהם אגתני
[...] ואחכם לי בגבורתך אלהים
[שמע] תפלתי האזינה לאמרי פי

ואסמע צלותי ואנצת לאקואל פאיי כי
זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי
לא שמו אלהים לנגדם סלה יפאן
אגנביין קד קאמו עליי ואלאהבין קד
טלבו נפסי ולם יכטרו אללה עליבאלהם
בתה הנה אלהים עוזר לי אדני בסמכי
נפשי ואנא אקול הודא אללה עונא לי
והו יאמר בסנאדי נפסי ישוב הרע
לשוררי באמתך הצמיתם ויורד אלשר
עלא מעאדי אסאלך בחקך אן תעטבהם
בנדבה אזבחה לך אודה שמך יהוה כי
טוב פאכון אדבח לך בבראעה ואשכר
אסמך ואקול אללה אלגואד כי מכל
צרה הצילני ובאיבי ראתה עיני או
כלצני מן כל צר ואוראני באעדאי

נו

למנצח
בנגינת משכיל לדוד מגר לדאוד יסבח
בה אלמואצבין באלחאן האזינה אלהים
תפלתי ואל תתעלם מתחנתי אלהם
אסמע צלותי ולא תחגב רחמתך ען
תחנני הקשיבה לי וענני אריד בשיחי
ואהימה אסמעני ואגבני פאני טא
מא ואסו[...] שגוי פאהים מקול אוי[ב]
מפני עקת רשע כי ימיטו עלי און

[...] עד הרע כפיס ישיב הרע וכל עשייה [...]

ובאף ישטמוני מן צות אלעדו ומן עואיק
אלט'אלם אד' יחיפו עליי באלג'ור ובאלגצ'ב
יתהדדוני לבי יחיל בקרבי ואימות מות
נפלו עלי פקלבי ירתעד פי גופי והיבת
אלמות קד וקעת עליי יראה ורעד יבא בי
ותכסני פלצות ואלכ'וף ואלרעדה קד
ראכ'לאני וגטאני אלקלק ואמר מי יתן
לי אבר כיונה אעופה ואשכנה יח"תא
קלת לית ואמכן אן יכון לי רישא כאלחמאם
אטיר בה אלא מוצ'ע אסכן פיה הנה
ארחיק נדד אלין במדבר סלה וכאני
אבעד בה נפורא ואבית פי אלבר סרמדא
אחישה מפלט לי מרוח סעה מסער
ואסרע לי אלפלאת אסרע מן ריח ראחל
או עאצף בלע אדני פלג לשונם כי
ראיתי חמס וריב בעיר אלהם פאהלכהם
ואקטע אלסנתהם פאני ארא אלט'לם
ואלכ'צומה פי קראהם יומם ולילה
יסובבה על חומתיה ואון ועמל בקרבה
ונהאר וליל יחוטון בהא עלי אסוארהא
ואלג'ור ואלרגל פי גופהא הוות בקרבה
ולא ימיש מרחבה תך ומרמה ולא א[illegible]
פי ראכ'להא ולא יברח מן אלאפך ואלמכר
כי לא אויב יחרפני ואשא לא משנאי

עלי הגדיל ואסתר ממנו [illegible]
ליס הו לי עדוא מצ'אהר פא[illegible]
ולא הו שאנא מצ'אהר לי פ[illegible]
ענה ואתוקה ואתה אנוש כערכי אלופי
ומיודעי בל הם קוס נט'ראי פי [illegible]
ומנהם אלפי ומערפתי אשר יחדו
נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש
מן גמיענא נלאזם עצבה ופי בית אלה
נמשי בצגה ישי מות עלימו [illegible]
שאול חיים כי רעות במגורם בקרבם
פלינסא אלמות אטביעי ענהם [illegible]
אלתרא אחיא פאן אלשר פי גואר[illegible]
ופי אגואפהם אני אל אלהים אקרא
ויהוה יושיעני ואנא אלי אלה אדעו
ברלך והו יג'יתני ערב ובקר וצהרים
אשיחה ואהמה וישמע קולי מסא
וצבאחא וצ'הירא אשכו [illegible]
מנה חתי סמע צותי פדה
מקרב לי כי ברבים היו
נפסי בסלאמה מן אל[illegible]
כאנו מעי כת'ירא אלח[illegible] ישמע
ויענם וישב קדם סלה אשר אין
חליפות למו ולא יראו אלהים [illegible]
וישהד עליהם אלאזלי אלקדים [illegible]

[illegible] ... אלהים וריב ... חמס וריב בגיל ורב לא ידעתי אחקרהו ... ומרמה ... בית ... חמס
[illegible] ... לא ימיש מתוך האהל ממקומו לא ימיש ולא ... [illegible]

...יהוה להם ולא יכאפון אלהי
...בשלמיו חלל בריתו יתגד
...ר אמר ידה אלי בסלאמה פסך
...חלקו מחמאת פיו וקרב לבו רכו
...שמן והמה פתחות וקד ליין
...אכתר מן אלסמן ואחרב פי קלבה
...זה אלין מן אלדהן והי מנחלה
...השלך על יהוה יהבך והוא יכלכלך
...לא יתן לעולם מוט לצדיק כדאך אלך
...אלי עטאך פהו ימונך ולא ידע אלצאלח
...לא אלדהר ואתה אלהים תורדם
...אנשי דמים ומרמה לא
...יחצו ימיהם ואני אבטח בך ואנת יא
...תורדהם אלי בירי אלהלאך אהל אלמעאצי
...זכר לא ינצפון אעמארהם ואנא
...כך עלא דאלך

למנצח

...על יונת אלם רחקים לדוד מכתם באחז
...אותו פלשתים בגת והדא פורק לדאוד
...הבה אלמואצבין כאן הוסבח בה
...אן אנהאר אגמע אלמעידין חין מסכוה
...פי גת חנני אלהים כי שאפני
...כל היום לחם ילחצני אלהם ופני
...אלנאס קד זאחפוני ופי כתיר מן

אלמלאחם קד צאגטוני שאפו שוררי
כל היום כי רבים לחמים לי מרום יא ע
זאחפוני מעאדיי פי כתיר מן אלזמאן
ולחמוני מנהם ארפע מני יום אירא
אני אליך אבטח ופי יום אכאפהם אנא
בך ואתק באלהים אהלל דברו באלהים
בטחתי לא אירא מה יעשה בשר לי
באללה אמתדח עלא כל אמר ובה ותקת
פלא אכאף מא יעמל אלבשריין לי
כל היום דברי יעצבו עלי כל מחשבתם
לרע ופי כתיר מן אלזמאן ישאקוני
פי אמרי ועלי אכתר זעומהם לשר
יגורו יצפינו המה עקבי ישמרו כאשר
קוו נפשי וכם יחדרוני ויטלעון כ
ויתחפצון אתרי אלי מא רגו נפסי מן בלא
על און פלט למו באף עמים הורד
אלהים אלהם אוהצהם עלי גלהם ואדל
הוראי אלשעוב בגצבך נדי ספרתה
אתה שימה דמעתי בנאדך הלא
בספרתך פאנך קד אחצית נפורי
והרובי וקד חצלת דמועי פי כזאינך
לאי דאלך אגמע פי דיואנך אז ישובו
אויבי אחור ביום אקרא זה ידעתי כי
אלהים לי יחפצני ... אנא אעדא אלא

ורא יום אן אדעוך כהדא אעלם אן אלה
ריי באלהים אהלל דבר ביהוה אהלל דבר
ובה אמתדח פי גמיע אמרי כמא רסם
אזל קבל דלך באלהים בטחתי לא אירא
מה יעשה אדם לי ובה איצא אתק
פלא אכאף מא יעמל אלנאס בי עלי
אלהים נדריך אשלם תודות לך אלהם
עליי נדורך אפי בהא ואסלם שכרך
כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי
להתהלך לפני אלהים באור החיים
למא כלצת נפסי מן אלמות ורגליי מן
אלדאחה וגעלתני אסיר בין ידיך פי
נור ארץ אלחיוה

למנצח

אל תשחת לדוד מכתם בברחו מפני
שאול במערה והדא טרק לדאוד
יסבח בה אלמואצ'ין וכאן הו סבח בה
פי וקת הרובה מן בין ידי שאול פי
אלמגארה יסמיה לא תהלך חנני
אלהים חנני כי בך חסיה נפשי ובצל
כנפיך אחסה עד יעבר הוות אלהם
ראפני וארחמני פאני אליך אסתגאת
ופי צל כנפך אסתכן נפסי אלי אן תגוז
...ני אלאפאת ... אלאלהים עליון

לאל גמר עלי ואדעו אלי אלה
אלמחסן אליי ישלח משמים
חרף שאפי סלה ישלח אל
ואמתו יבאן יבעת מן אלסמא
ויעייר ואחפי סרמרא כדאך
אלה כפצלה וחקה נפשי בתוך
אשכבה לוהטים בני אדם שניהם
וחצים ולשונם חרב חדה פאן
פי מאקום אללבואת ואנא מנה
בין נאס כאלניראן אלסאטעה ובני
אסנאנהם כאלטבר זינאר ואסר
ואלסנתהם כאלסיף אלחאד רומה על
השמים אלהים על כל הארץ כבודך
פארתפע פי מא ... עלי ... עלי
סמואך יארב ויצהר פי גמיע
כרמך רשת הכינו לפעמי כפף
כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה
בססו שבכא לרגלי ...
וכרו בין ידיי הותה פארא ...
פיהא סרמדא נכון לבי אלהים נכון
לבי אשירה ואזמרה ... קלבי
יארב כמא קד ... עלי אן ...
ואמגדי עורה כבודי עורה הנבל
וכנור אעירה שחר ואקול ...

כרמי יצ׳ הורא יכון בה אלעידאן ואלתסביח
וצנג׳ אקדים אנתבה סחרא אודך בעמים
אדני אזמרך בלאמים יאשכרך יא
רב פימא בין אלשעוב ואמגדך פימא
בין אלאחזאב כי גדל עד שמים חסדך
ועד שחקים אמתך לאן פצ׳לך אעלא
מן אלסמאואת וחקך פוק אלשואהק
רומה על שמים אלהים על כל הארץ
כבודך כדאך תרפע עלי סמאואתך
יארב פי צ׳הר פי גמיע אלארץ כרמך

למנצח

אל תשחת לדוד מכתם יטרק לדאוד
יסבח בה אלמואצ׳בין וכאן סבח בה
אסתקאלה לא תהלך האמנם אלם צדק
תדברון מישרים תשפטו בני אדם
וחקא יא בני אדם יא גמע אלדי יגב
א[illegible] אן תנדרו ותחכמון באלמסתק׳
ים לם תרכתמוה [illegible] אף בלב עולות
תפעלון בארץ חמס ידיכם תפלסון
איצ׳א פי קלובכם [illegible] תפעלון ופי
כל [illegible] אידיכם [illegible] זרו רשעים
מרחם תעו מבטן דברי כזב כדאך
[illegible] אלצ׳אלמין אהל [illegible] מנהם וצ׳ל
מתכלמין באלכדב פי בטונהם חמת

למו כדמות חמת נחש כמו פתן חרש
יאטם אזנו ותראלהם חמיה שביה
בחמיה אלחיה וכאלמטרון אלאצם
כדאך יצמון אדאנהם אשר לא ישמע
לקול מלחשים חובר חברים מחכם
אלדי לא יסמע צות אלעזאים ולא אחרק
רקא אלראקון אלהים הרס שנימו בפימו
מלתעות כפירים נתץ יהוה אלהם
פאהדם אסנאנהם פי פואההם יארב
ואנקץ׳ אניאב אלצ׳ראגמה מנהם ימאסו
כמו מים יתהלכו למו ידרך חצו כמו
יתמללו פינחלון מתל אלמיאה אלדי
תדהב פי טריקהא ואדא אותרת סהאמ
פיהם פכדאך ינקצפון כמו שבלול
תמס יהלך נפל אשת בל חזו שמש
מתל אלסנבלה יתמאסון ויעהבון או
כסקט אמראה לם ירא אלשמס בטרם
יבינו סירותיכם אטד כמו חי כמו חרון
ישערנו ומן קבל אן תציר אשואכהם
עוסגא ועלי קדרהם ועלי קדר עקובתהם
כדאך ינקלון וינקלעון ישמח צדיק
כי חזה נקם פעמיו ירחץ בדם הרשע
פיפרח אל[illegible] אדא שאהד [illegible]
[illegible] אלצ׳אלם ואדא [illegible] קדמיה [illegible]

ל׳ שמיעה בקול ב׳מ׳ ... לקול ולאדם אמר וישמע אברם לקול ושמעו לקולך ולא ישמעו לקלך זאת הראשון ולא ישמעון לקלך ויאמר אם שמוע תשמע ...
ישמע לקולי ... ולא שמעו לקולי וישמעו לקולם ... וישמע לקולם ... ולקולי ...
[illegible] ולא ישמעו לקולך ולא ישמעו [illegible]

ג זוגי מן ב בעניג קדמיה ש׳ ותנינה ז׳ שלח יהוידע את הזקן יהוידע למה שכחתני למה זנחתני אליך אשמרה אליך אזמרה וחלופיהון ג מן ב בעג קדמ
ז ותנינ ש׳ ואולם לוז שם העיר ואולם ליש שם העיר זכור את יום השבת שמור את יום השבת לא תזבח על חמץ לא תשחט על חמץ

ויאמר אדם אך פרי לצדיק אך יש אלהים
שפטים בארץ ויקולון אלנאס חקא אן
ללצאלח תואבא וחקא אן אללה אלקאצ׳י
פי אלעאלם

ס

למנצח אל תשחת

לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו
את הבית להמיתו והדא טרק לדאוד
יסבח בה אלמואצ׳בין והו סבח בה חין
בעת שאול פחפצו מנזלה ליקתלוהו
הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי
תשגבני אללהם כלצני מן אעדאי
ואמנעני מן מקאומיי הצילני מפעלי
און ומאנשי דמים הושיעני ונגני
מן פעלה אלגור ומן אהל אלמעאצי אגתני
כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים
לא פשעי ולא חטאתי יהוה יא רבהם
כמנו לנפסי יתחאדרון עליי אוקחין
בלא גרם ולא כטייה לי ענדהם יא רבי
בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי
וראה ובגיר דנב יתחאצרון ויתהיון
אללהם אצ׳הר לי פרגך ואנצ׳ר אלי ואתה
יהוה אלהים צבאות אלהי ישראל
הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל
בגדי און סלה ותבאלג׳יש צאת אסראיל

יקט׳ עקאבך וטאלב הולאי אלקום ולא
תרוף עלא אלגאדרין גלא סרמדא ישובו
לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר פהם
ירגעון ענד אלמסא יהימון כאלכלאב
ויטופון אלקריה הנה יביעון בפיהם
חרבות בשפתותיהם כי מי שמע והוא
ירוו באפואההם אלכלאם כאלסיוף מן
שפאתהם כמן יטיק אן יסמע כהי ואתה
יהוה תשחק למו תלעג לכל גוים ואנת
יארב תצ׳חך בהם ותגעל הזוא גמיע
הולאי אלשעוב יעזו אליך אשמרה כי
אלהים משגבי ובעזהם איך אחרס
ראך ומנך אתוקעה לאנך אלה נאצרי
אלהי חסדו יקדמני אלהים יראני
בשררי יארב פצ׳לי אדרכני ויא אלה
ארני במצ׳אררי אל תהרגם פן ישכחו
עמי הניעמו בחילך והורידמו מגננו
אדני ומן חית לא תקתלהם פינסא דלך
שעבי בל אנעהם בקדרתך ואחדרהם
יארב יא תרסנא חטאת פימו דבר
שפתימו וילכדו בגאונם ומאלה
ומכחש יספרו ומן כטא פאיהם ולפט׳
שפאתהם מא בה יעלקון פי אקתדאהם
ומן אלסב ואלגחוד אלדי יקצונהמא כלה

בחמה כלה ואינמו וידעו כי אלהים
משל ביעקב לאפסי הארץ סלה ימא
תפניהם בחמיה פנאא חתי ליס הם
פיעלמון אן אללה אלסלטאן פאמא בין
אל יעקוב עלי אקטאר אלארץ סרמדא
וישבו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר
וירגעון ענד אלמסא יהימון כאלכלאב
ויטופו אלקריה המה ינועון לאכל אם לא
ישבעו וילינו אלדיהם יצטרבון ללמאכל
פאן לם ישבעון באתו כדאך ואני אשיר
עזך וארנן לבקר חסדך כי היית משגב
לי ומנוס ביום צר לי ואנא אסבח בעזך
וארנן עלי מר אלזמאן בפצלך למא
כנת לי נאצרא ומהרבא פי יום שדתי
עזי אליך אזמרה כי אלהים משגבי
אלהי חסדי ואנת עזי לך אמגד לאנך
אללה נאצרי ורב פצלי

סו

למנצח על

נס

שושן עדות מכתם לדוד ללמד והוא
טרק לדאוד יסבח בה אלמואצבין ברחן
ילקב באלסוסן וכאן סבחבה ליעלם
אלגמע נצר אללה בהצותו את ארם
נהרים ואת ארם צובה וישב יואב ויך
את אדום בגיא מלח שנים עשר אלף

אלגזא ארמאן נהרים וארמאן נציבין
תם רגע יואב פקתל מן ארום פי ואד
אלמלח אתני עשר אלפא אלהים זנחתנו
פרצתנו אנפת תשובב לנו אללהם טא
מא כדלתנא ואתגרת מנא וזגרת עלינא
מן עתו ואנא הרעשתה ארץ פצמתה
רפה שבריה כי מטה וזלזלת אלארץ
פצדעתהא פאסתרכת עטופהא וקד
מלת הראית עמך קשה השקיתנו יין
תרעלה וארית קומך אמורה צעבה
וסקיתנא כמרא מסדרא נתתה ליראיך
נס להתנוסס מפני קשט סלה ראג
אעטית אתקיאך עלמא יתעלמון בה
מן קבל אלחק סרמדא למען יחלצון
ידידיך הושיעה ימינך וענני פלקבל
אן ינ[illegible]לץ ודידך אגתני בימינך ואגבני
[illegible]ר בקדשו אעלזה אחלקה
שכם ועמק סכות אמדד ואכון למא
כאטב אללה פי קדסה ווערני במא אסר
אדא אקסם שכם ועמק סכות אמסח
לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי
יהודה מחקקי ולי אלגלעד ומנשה ומן
אלאפרים מעזי ומן אל יהודה ראסמי
מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי

עלי פלשת התרועעי ומן אלמואב מן
הסלי כקדר אלחמים וכאן עלי אלאדום
אטרח נעלי ומני ירתעד אלפלסטיניון
מי יבלני עיר מצור מי נחני עד אדום
בעד הדא מן יורדני אלא קריה חצאר
או מן יסוקני אלי בלד אדום אסירא הלא
אתה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים
בצבאותינו ולולא אנך יארב כדלתנא
ולם תכרג נצרך מע גיושנא הבה לנו
עזרת מצר ושוא תשועת אדם ואעטנא
אלמגותה מן אלעדו פאן מגותה אלנאס
זור באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו
באללה חולנא וקותנא והו ידחץ מקאומינא

למנצח על

נגינת לדוד יקול לדאוד יסבח בה אלמואצבין
באלאלחאן שמעה אלהים רנתי הקשיבה
תפלתי יא אללה אסמע רניני ואגבני פי
צלותי מקצה הארץ אליך אקרא
בעטף לבי בצור ירום ממני תנחני
וארא אדעוך מן אקאצי אלארץ חין
יתצור קלבי פאן פיכן צואן ארפעני
ונג ירני כי היית מחסה לי מגדל עז
מפני אויב כמא … תזל מכן לי כסור
חצין מן קבל אלעדו אגורה באהלך

עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה כדאך
אסכן אן אגאורך פי כבאיך אלי אלדהר
ואסתכן פי סתר כנפך סרמדא כי אתה
אלהים שמעת לנדרי נתת ירשת יראי
שמך פאנך יארב אגבתני פי נדורי
כאן אעטית אתקיא אסמך ארתא ימים
על ימי מלך תוסיף שנותיו כמו דר
ודר יכל תזיד עלי עמר מלכהם אמא
ותגעל סנינה גיל וגיל ישב עולם לפני
אלהים חסד ואמת מן ינצרהו פיקים
בין ידי אללה אבדא ויך אלפצל ואלחסאן
יחפצאנה כן אזמרה שמך לעד לשלמי
נדרי יום יום כדאך אמגד אסמך אלי
אבד כאן אסלם נדורי יום יום

למנצח על ידותון

מזמור לדוד ימגד לדאוד יסבח בה
אלמואצבין מן אל ידותון אליואני אך
אל אלהים דומיה נפשי ממנו ישועתי
אמא ללה פאצברי יא נפס פאן מן
ענדה גותי אך הוא צורי וישועתי
משגבי לא אמוט רבה והו איצא
מעתמדי וגיאתי ונאצרי פלא אמיל
אבדא עד אנה תהותתו על איש תרצחו
כלכם כקיר נטוי גדר הדחויה ואקול

יוכי יום … כדברה אל יופ על א… ואחז … יום ידרשון לשלמי נד… ברוך אדני יום יום ואהיה שעשעים לשקד על דלתתי … כה חס תחת כוס פרעה
אל הארץ ואלהי … על השלחן … הקדשים על … המשפט על … את נזר הקד… יבלעתיו … עבדת ועשית כיור נחשת

רו בהם ערייז יא כם תתורבון עלי אלאנסאן
ליקתלה גמיעכם כחאיט מאיל או גדאר
מנדחי אך משאתו יעצו להדיח ירצו
כזב בפיו יברכו ובקרבם יקללו סלה ואמא
מן חמלה ראיה עלי אן ידחי אלנאס
פהו ירצא מנהם באלכדב והו אן יכון
באפואההם יבארכון ופי נפוסהם
ישתמון סרמדא אך לאלהים דומי
נפשי כי ממנו תקותי ואמא ללה
פאצברי יא נפס לאנה רגאיי אך הוא
צורי וישועתי משגבי לא אמוט
הו איצא מעתמדי ומגיתי ונאצרי
פלא אמיל על אלהים ישעי וכבודי
צור עזי מחסי באלהים ומן ענדה
גיאתי וכרמי ולדאך הו מעתמד עזי
ומכני בטחו בו בכל עת עם שפכו
לפניו לבבכם אלהים מחסה לנו סלה
תקובה פי כל וקת יא קום ואכלצו לה
קלובכם קאילין אללה מכננא סרמדא
אך הבל בני אדם כזב בני איש במאזנים
לעלות המה מהבל יחד ואמא בני
אדם פהבא ובני אלבשר פכדב ולו
רפעו פי מיזאן לבאן מקדארהם
והבא ואחרי אל תבטחו בעשק ובגזל

אל תהבלו חיל כי ינוב אל תשיתו לב
פלא תתקו באלגשם ואלגצב לא תגתרו
ואן ינמו יסארכם לא תרדו באלכם
אחת דבר אלהים שתים זו שמעתי כי
עז לאלהים לאן אללה קד כאטבנא
פי דאך מרה וסמענאהא תאניה ואן
אלעז לה ולך אדני חסד כי אתה תשלם
לאיש כמעשהו ולך אלפצל יא רב
אדא גאזית כל אנסאן חסב עמלה

מזמור לדוד

בהיותו במדבר יהודה מגד לדאוד
סבחה בה אד כאן פי ברייה יהודה אלהים
אלי אתה אשחרך צמאה לך נפשי
כמה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי
מים אללהם אנת רבי אטלב רחמתך
קד עטשת לך נפסי וכמד לך בדני פי
ארץ מפאזה לגבה בלא מא כן בקדש
חזיתך לראות עזך וכבודך כדאך
שאהדנא רחמתך מן אלקדס במא
ראית עזך וכרמך כי טוב חסדך
מחיים שפתי ישבחונך פאן פצלך
כיר מן אלחיוה פי דניא פלדאך שפתי
יסבחאנך כן אברכך בחיי בשמך
אשא כפי ועלי דאך אבארכך פי

מחסה ח רפי בליש אלתהיה לי ו יש מחסה לעמו אלהים לנו מחסה לנו סלה ואות
ובצור כנפיך אחסה עד ... על איש ה יען כל איש יהודה עד אנה תהותתו תהי יד
... להחזות ... זהב ... אשר ... אחסה רבות ...
איש ימינך יפגל ... איש ולא יפתח ... לא על איש ישיב ...

חיותי וארפע ידיי ואדעו באסמך׃ כמו
חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי רננות
יהלל פי׃ בנשאט מתלמא תשבע נפסי
מן שחם ודסם כדאך בנטק רנין
ימדחך פאי׃ אם זכרתיך על יצועי
באשמרות אהגה בך׃ אדא דכרתך
עלי פראשי ודרסת דלך פי נוב אלליל׃
כי היית עזרתה לי ובצל כנפיך ארנן׃
פאנך כנת לי מעזא ואנא פי צל כנפך
ארנן׃ דבקה נפשי אחריך בי תמכה
ימינך׃ וכמא לזמת נפסי טאעתך
ודעמתני ימינך׃ והמה לשואה
יבקשו נפשי יבאו בתחתיות הארץ׃
ואעדאהם יטלבון נפסי ללבוא
וידכלון פי טלבהא תחת גבאל ארץ׃
יגירהו על ידי חרב מנת שעלים יהיו׃
יקצדון אן יגרוהא אלי חד אלסיף ויגעלו
הא נציבא ללתעאלב׃ והמלך ישמח
באלהים יתהלל כל הנשבע בו כי יסכר
פי דוברי שקר׃ ואלמלך פהו יפרח
באללה ובה ימתדח גמיע מן באיעלה
אדא אנסד פם אלמתכלמין באלבאטל׃

למנצח מזמור

לדוד׃ מגד לדאוד׃ סבח אלמואצבין

שמע אלהים קולי בשיחי מפחד אויב
תצר חיי׃ אלהם אסמע צותי פי נתי ומן
פזע אלעדו אחפץ חיותי׃ תסתירני מסוד
מרעים מרגשת פעלי און׃ ואסתרני
מן עצבה אלאשראר וצגה פעלה אלגור׃
אשר שננו כחרב לשונם דרכו חצם
דבר מר׃ אלדי קד סנו אלסנתהם כאלסיוף
וגעלו כלאמהם מרא כאלסהם אלמותרי
לירת במסתרים תם פתאם ירהו ולא
ייראו׃ לינשבוה פי אלצחיח פי אלסואתר
פהם ירמונה בגתה ולא יכאפו אלה׃
יחזקו למו דבר רע יספרו לטמון מוקשים
אמרו מי יראה למו׃ יבל ישדדון אל
אמר אלסו ויתשאורון פי דפן אלוהוק
וקד קאלו מן יעלם בנא׃ יחפשו עולת
תמנו חפש מחפש וקרב איש ולב
עמק׃ ויפתשון אנואע אלגור תפתישא
באלגא יקצדון אלי אן תפנא בואטנהם
וקלובהם דואת ראי עמיק׃ וירם אלהים
חץ פתאום היו מכותם׃ פאדא ינשב
אללה סהאמה פיהם גפלה תכון צרבא
תהם׃ ויכשילוהו עלימו לשונם יתנדדו
כל ראה בם׃ פכאן אלסנהם הי אלדי
תעתרהם וינוד עליהם כל מן יראהם׃

ויראו כל אדם ויגידו פעל אלהים
ומעשהו השכילו· ויכאף אלה באקי
אלנאס ויכברון באפעאלה ואעמאלה
יעקלון· ישמח צדיק ביהוה וחסה בו
ויתהללו כל ישרי לב· ויפרח בה אלצאלח
ויסתכתר מן אלאסתכנאן אליה וימתדח
בה אלמסתקימי אלקלוב·

למנצח מזמור

לדוד שיר· מגד לדאוד יסבחנה אלמו
אצנין· לך דמיה תהלה אלהים בציון
ולך ישלם נדר· אללהם בך תליק אלמדחה
פי ציון ולך יגב אן תסלם אלנדור· שמע
תפלה עדיך כל בשר יבאו· יא סאמע
אלצלואת אליך גמיע אלבשריון יקבלון·
דברי עונות גברו מני פשעינו אתה
תכפרם· יקולון אן חכאיה דנובנא קד
עצמת עלינא פנסאלך אן תגפר לנא
גרומנא· אשרי תבחר ותקרב ישכן
חצריך נשבעה בטוב ביתך קדש
היכלך· פטובא מן תכתארה ותקרבה
כאן יסכן פי צחונך ונשבע מן כיר
ביתך וקדס היכלך· נוראות בצדק
תעננו אלהי ישענו מבטח כל קצוי
ארץ וים רחקים· באחסאנך אגבנא

יארב מכיפאת יא רב גיאתנא מיתאק
גמיע אהל אקאצי אלארץ ואלבחאר
אלבעידה· מכין הרים בכחו נאזר
בגבורה· יא מהיי אלגבאל בקדרתה
אלמניע פי גברותה· משביח שאון
ימים שאון גליהם והמון לאמים· יא
מהדי דוי אלבחאר ואמואגהא ומסכן
היאג אלאמם· וייראו ישבי קצות
מאותתיך מוצאי בקר וערב תרנין·
חתי יכאף אהל אקאציהא מן איאתך
פהם פי כל גדוה ועשייה ירננון·
פקדת הארץ ותשקקה רבת תעשרנה
פלג אלהים מלא מים תכין דגנם כי
כן תכינה· כמא רחמת אלארץ פסקיתהא
וכמא טאלמא אגניתהא וגעלת קסם
צפוה אללה ממלו מאא ואצלחת דגנהם
וסאיר מא בה תתכתהם· תלמיה רוה
נחת גדודיה ברביבים תמוגגנה
צמחה תברך· כדאך פארוי אתלאמהא
ונזל אלגית עלי כטוטהא וגרעהא מן
נדאיך וכאוך פי נבאתהא· עטרת
שנת טובתך ומעגליך ירעפון דשן·
פאדא תוגת אלסנה בכיראתך וצארת
מסאלכהא תודי דסמא· ירעפו נאות

קדש ג׳ הס׳ וסימנ׳ קדש ישראל ויבחרך משכני עליון קדש היכלך ·—· צמחה ד׳ כי כארץ תוציא צמחה על ערגות · ל׳ טרף · ברביבים תמוגגנה
עדיך ועדך ד׳ בליש וסימנ׳ מגדל אקבל לישלות אליומא ·—·

מדבר וגיל גבעות תחגרנה׃ כואך נואצר
אבר תדר באכלא ואהל אפאעי תקלדון
באסרור מתלא׃ לבשו כרים הצאן ועמקים
יעטפו בר יתרועעו אף ישירו׃ ואלמרוג
קד אתכסהא אכראף מן כתרהא ואלאע
מאק קד אשתמלהא אבר פאגמיע
יגלבון ממא לך יסבחון׃

סד למנצח שיר מזמור

הריעו לאלהים כל הארץ׃ והדא מגד
לדאוד יסבח בה אלמואצבין יגלב פי
תסביח אללה גמיע אהל אלארץ׃ זמרו
כבוד שמו שימו כבוד תהלתו׃ ומגדו
בקדס כרם אסמה ואעטוה וקארא מן
מדחתה׃ אמרו לאלהים מה נורא מעשיך
ברב עזך יכחשו לך איביך׃ קולו ללה
מא אכוף אעמאלך ומן כתרת עזך
יכצע לך אעדאקומך׃ כל הארץ
ישתחוו לך ויזמרו לך יזמרו שמך
סלה׃ וגמיע אהל אלארץ יסגדון לך
וימגדוך ויסבחו אסמך סרמדא׃ לכו
וראו מפעלות אלהים נורא עלילה
על בני אדם׃ יקולון תעאלו אנצרו אפעאל
אללה ותדבירה אלמכוף עלי בני אדם׃
הפך ים ליבשה בנהר יעברו ברגל שם

נשמחה בו׃ מהמא אנה קלב אלבחר
יבאסא חתי עברו פי אלנהר באלארגל
ולם נזל הנאך נפרח בה׃ משל בגבורתו
עולם עיניו בגוים תצפינה הסוררים
אל ירימו למו סלה׃ והו סלטאן אלעאלם
בגברותה ועלמה אלמטלע גמיע אלאמם
ואלזאילין ענה לא ירתפעון סרמדא׃ ברכו
עמים אלהינו והשמיעו קול תהלתו׃
פיא מעאשר אלשעוב בארכו רבנא
ואסמעו מן אקואל מדחתה׃ השם נפשנו
בחיים ולא נתן למוט רגלנו׃ אלמציר
נפוסנא פי אלחיוה חיה ולם ידע אקדאמנא
אן תמיל׃ כי בחנתנו אלהים צרפתנו
כצרף כסף׃ אללהם טאלמא אמתחנתנא
וסבכתנא פי אלאלאם כסבך אלפצה׃
הבאתנו במצודה שמת מועקה
במתנינו׃ כדאך אדכלתנא פי מחנה
וצעת אלציק פי אחקאנא׃ הרכבת
אנוש לראשנו באנו באש ובמים
ותוציאנו לרויה׃ כמא ארכבת נאסא
עלי רוסנא וכננא דכלנא פי אלנאר
ואלמא תם אכרגתנא בעד דלך אלא
אלראחה׃ אבוא ביתך בעולות
אשלם לך נדרי׃ פיגב אן אדכל ביתך

בצואער ואפי לך בנדורי אשר פצו
שפתי ודבר פי בצר לי ואדא נטקת
בה שפתיי וקאלה פמי אדא צאק בי
עלות מיחים אעלה לך עם קטרת אילים
אעשה בקר עם עתודים סלה מא
אקרבה לך מן צואער סאחה וכבאש
מקתרה מע עתדאן דאימא לכו שמעו
ואספרה כל יראי אלהים אשר עשה
לנפשי תעאלו אסמעו יא אתקיא אלה
חתי אקץ עליכם מא עמל לנפסי אליו
פי קראתי ורומם תחת לשוני מא
דעאבה פמי וסבחת עליה לסאני און
אם ראיתי בלבי לא ישמע אדני פצאר
ענדי באטלא מא צננת פי נפסי אן
אללה לא יסמע אכן שמע אלהים
הקשיב בקול תפלתי פאדא בה קד
סמע לי וסתגאב צלותי ברוך אלהים
אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי
פתבארך אללה אלדי לם יזיל מא פיה
באנת צלותי אליה ופצלה מעי

למנצח בנגינת

מזמור שיר מגד לדאוד יסבח בה
אמואצבין באלחאן אלהים יחננו ויברכנו
יאר פניו אתנו סלה אללהם ראפנא ובארך

עלינא ואצ׳ ברחמתך לנא סרמדא
לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך
ליערף פי אלעאלם סירך ופי גמיע אלאמם
מגותתך יודוך עמים אלהים יודוך
עמים כלם פיחמדך אלשעוב יא רב
וישכרוך אלאמם אגמעין ישמחו
וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור
ולאמים בארץ תנחם סלה ותפרח
אלאחזאב ותרנן אדא קציית להם בא
מסתקים וסיירתהם פי בלאדהם סרמדא
יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם
פיחמדך אלשעוב יא רב וישכרונך אלאמם
אגמעין ארץ נתנה יבולה יברכנו
אלהים אלהינו למא אעטתנא אלארץ
אדראנא כמא יבארך לנא אללה רבנא
יברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי
ארץ ויבארך עלינא פיכאפה גמיע
אקטאר אלארץ

למנצח לדוד

מזמור שיר מגד לדאוד יסבח בה
אמואצבין יקום אלהים יפוצו אויביו
וינוסו משנאיו מפניו ואדא יקום
אללה בנצרנא פיתבדד אעדאנא ויהרב
שאנינא מן בין ידיה כהנדף עשן תנדף

אותו כד מל ועכרתם אותו ועבר אותו לרשת אותו לעבר אתו אל תירא מפניו ב בו אשר יצק מים יש אותו וירא מלך מואב ודרשו את מאותו ועשה תרעבית האסור
ויעלהו ולא בחיל גדול וחטאת לאשור יובל מחללים והפתחם זכלות תורת ביום ביום הציל באחן אותו מלשני בסתר יבוכנו ה היים גם אתו החטיאו וכל
דנות במב ויראו וישאו אויביך ה מל והנחותי לך מכל אויבין יקום אלהים המעמרות כל אויבין אלביש בשנגם ישלט אתו

כהמס דונג מפני אש יאבדו רשעים
מפני אלהים וכאנדפאע ארכאן כדאך
תדפעהם וכלב אשמע מן קבל אנאר
כדאך יביד אצאלמין מן בין ידי אלה
וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלהים
וישישו בשמחה ואצאלחין יסרון ויפרח
ון בין ידי אלה ויזדאדון מן פרחהם
שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרכב
בערבות ביה שמו ועלזו לפניו ויקולון
סבחוה ומגדו אסמה ואכלצו לסאכן
אגיוב אדי אסמה אאזלי ואגדלו בין
ידיה אבי יתומים ודין אלמנות אלהים
במעון קדשו פאנה אבו איתאמא
וחאכם אראמל הו אלה מן מוטן
קדסה אלהים מושיב יחידים ביתה
מוציא אסירים בכושרות אך סוררים
שכנו צחיחה יהו אלה אחאבס אוחידין
דאכלא ומטלק אאסארא אלי אגאח
ואמא אמעתדון [illegible] אצפאי
אלהים בצאתך לפני עמך בצעדך
בישימון סלה יאלהם גנא אצהרת
נורך בין ידי קומך פכאן יסאירהם
פי אלבר ואסרמדא ארץ רעשה
את שמים נטפו מפני אלהים זה סיני

מפני אלהים אלהי ישראל ותזלזלת
אארץ ואסמאואת נטפת חתי גבל סיני
מן בין ידי אלה אלאה אסראיל גשם
נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה
כוננתה יאלה גיתנא כדאך אית בה לנא
פוק אסתחקאקנא להא חיתך ישבו
בה תכין בטובתך לעני אלהים ואן
חיואנך אדי אסכנתהם פיהא כדאך
נסאך אן תצלח בגודך ללצעיף אדני
יתן אמר המבשרות צבא רב יאלהם
כדאך אנטקנא קולא נבשר בה אגיוש
אעצים מלכי צבאות ידודון ידודון
ונות בית תחלק שלל כאן אמלוך דוי
אגיוש סינפרון עני ויהרבון ואאוין
פי ביתך יקסמון סלבהם אם תשכבון
בין שפתים כנפי יונה נחפה בכסף
ואברותיה בירקרק חרוץ ויקאל
להם אדא תנצבעון בין טרקאת כלאד
היכלה אמה קד גשי אגנחתהא פצה
ור שהא מן צפרה אקראצה בפרש
שדי מלכים בה תשלג בצלמון וארא
בסט אכאפי מלוכהם פיהא תביץ
כאתלג אדי עלי גבל צלמון הר אלהים
הר בשן הר גבננים הר בשן ופאקור

וצדיקים ד׳ ג׳ מל׳ וחד חס׳ ... כי ישרים ... ישמחו יעלצו גם ... ואין רדף רשע ברבות רשעים ... קדמיה וצדקים כל׳ ... וצדיקים ל׳ ריש פסוק׳
צדיקים ל׳ ריש פסוק וצדיונים ... ריש פסוק צידונים ל׳ ריש פסוק ובשמע ל׳ ריש פסוק כשמע ל׳ ריש פסוק ועמך ל׳ ריש פס׳ עמך ל׳ ...

באן הדא הו גבל אללה מן גבאל אלתניה
לאן באקיהא מנחדבה למה תרצדון
הרים גבננים ההר חמד אלהים לשבתו
אף יהוה ישכן לנצח לא תתוקעון דלך
מן גמלתהא אד כאן אללה גבל מנהא
ליסכנה וקתא ועד באנה יסכנה אלא
אבדיה רכב אלהים רבתים אלפי שנאן
אדני בם סיני בקדש במוכב לה פיה
אלרבואת ואלאלוף מן אלמלאיכה כדאך
יכון אללה מעהם כמא כאן פי סיני מן
אלקדס עלית למרום שבית שבי לקחת
מתנות באדם ואף סוררים לשכן יה
אלהים ואדא קיל להם לקד צעדתם
אלי אלחצון אלרפיעה פסביתם מנהא
סביא ואכדתם מואהב מן אלנאס
ואסתרהבתם אלאזלין אן יסכנו פי
בלאד אללה אלאזלי ברוך אדני יום יום
יעמס לנו האל ישועתנו סלה יקאל
תבארך אללה פי כל יום נסאלה אן יחמלנא
פאנה רב גיאתנא סרמדא האל לנו
אל למושעות וליהוה אדני למות
תוצאות יכול מא נטיקה פאנה אלקאדר
עלי אלמגותאת הו אללה אלרב אלדי לה
אלנגאה מן אלמות אך אלהים ימחץ ראש

איביו קדקד שער מתהלך באשמיו
יוהן בהם רוס שאניה והאמאת ולסאין
פי אתאמהם חתא שעור האמאתהם
אמר אדני מבשן אשיב אשיב ממצלות
ים וקד קאל אללה לשעבה לאגלבן איך
קום מן אלבראר וקום מן גזאיר אלבחר
למען תמחץ רגלך בדם לשון כלביך
מאויבים מנהו ולקבל אן תכוץ רגלך
פי דמאהם ותתנצב כלאבך מן אלאכד
לאעדאי ראו הליכותיך אלהים הליכות
אלי מלכי בקדש פהם ראוא סירתך
הדה פי אעדאיהם יא רבי וסירתך אחסאנך
יא טאיקי ומלכי פי אלקדס קדמו
שרים אחר נגנים בתוך עלמות
תופפות תקדם אלמנשדין מנהם מע
אלמלחנין מע פתיאן מדפפין במקהלות
ברכו אלהים אדני ממקור ישראל
פקד בארכו אללה מן מעדן אסראיל
פי אלגואמע שם בנימן צעיר רדם שרי
יהודה רגמתם שרי זבלון שרי נפתלי
הנאך בנימן אלצגיר ואליהם ורוסא יהוד
קואדהם ורוסא זבולון ורוסא נפתלי
האצרין צוה אלהיך עזך עוזה אלהים
זו פעלת לנו וקד אמר רבך אליהו עזך

אמור יש ג ריש פסוקי את לא שרותך לטוב אמר יש צבאות אלהי ישראל הנני פוקד אמר יי מבשן אשיב ושאר כה אמר יי ... אלהים יהוה ...
אדני הזקים חולי האל לנו ואתה יהוה אדני עשה ... כי אליך עיני ... וכל אורי וכתוב יהוה אלהים ... יהוה ...
אתה החלות ... ואמת אל יבשו בי אבוא בגבורות ... כי אתה תקותי ... אלהים ...

אן תסאלה אללהם פאעזנא כמא טאל
מא פעלת לנא מהיכלך על ירושלם
לך יובילו מלכים שי ומן היכלך מע
סאיר ירושלם אלדי יגלב אליהא אלמלוך
אלהדאיא גער חית קנה עדת אבירים
בעגלי עמים מתרפס ברצי כסף בזר
עמים קרבות יחפצו ואזגר אלמרוך
אלממתלין בוחש אלאגאם פיציר אלאג
לא יתלטון אלינא בופא אלמאל וגואיזא
מן אלאמם וקרבאנא ירידון יאתיו
חשמנים מני מצרים כוש תריץ ידיו
לאלהים ויאתינא ופד מן מצר ואהל
אלחבשה יחאצרון במחא מלהם ללה
ממלכות הארץ שירו לאלהים זמרו
אדני סלה יא מעאשר מלוך אלארץ
סבחו אללה ומגדוה סרמדא לרכב
בשמי שמי קדם הן יתן בקולו קול
עז אלראכב אלסאכן פי אלסמואת אלמלוו
קה קדימא באנה סיופינא מן מואע
יה בצות עז תנו עז לאלהים על
ישראל גאותו ועזו בשחקים פאעטו
אלעז ללה כמא עלי אל אסראיל
קדרתה ועזה פי אלטואויק נורא
אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא

נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים
והו מכוף פי מקדסה סבחאנה טאיק
אסראיל והו יפי באן יעטי קוה ועזא
ואנואע מן אלתעצים תבארך אללה

למנצח על

שושנים לדוד מגד לדאוד יסבחנה
אלמואצבין באלחן אלמלקב באלסוסן
הושיעני אלהים כי באו מים עד
נפש יאללהם אגתני פאני פי שדה
שביה במן קד בלג מן אלמאי אלאנף
טבעתי ביון מצולה ואין מעמד
באתי במעמקי מים ושבלת שטפתני
וכאני קד רסבת פי טין לא קער פלא
מוקף לי וקד דכלת פי אעמאק מן
מא וגרני אלתיאר יגעתי בקראי נחר
גרוני כלו עיני מיחל לאלהי וקד
תעבת ממא אדעו חתי בח צותי
ושלצא עיני מן אלבצר לרבי רבו
משערות ראשי שנאי חנם עצמו
מצמיתי איבי שקר אשר לא גזלתי
אז אשיב כמא כתר אכתר מן שער
ראסי אלבאגצין לי מגאנא ועצם
מטלבי עטבי ואעדאי באטלא ומא
לם אגצבהם יסומוני רדה אלהים

אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך
לא נכחדו יא אללה אנת עאלם במא גהלתה
ולם תכפי ענך אתאמי אל יבשו בי
קויך אדני יהוה צבאות אל יכלמו בי
מבקשיך אלהי ישראל פלא יכיב
בסבבי ראגוך יא אללה יא רב אלגיוש
ולא יכזא בסבבי טאלבוך יא אלאה
אסראיל כי עליך נשאתי חרפה
כסתה כלמה פני פאני טו מא אחת
מלת אלעאר פי סבב טאעתך וגטא
וגהי לכזא אלכזאי מוזר הייתי לאחי
ונכרי לבני אמי וצרת מגאנבא ענד
אכותי וכאלגריב ענד בני אמי כי
קנאת ביתך אכלתני וחרפות חורפיך
נפלו עלי למא לחקני מן חסדהם פי
סבב ביתך כמא עירוני בה מן קצד
תעייר קדסך ואבכה בצום נפשי ותהי
ותהי לחרפות לי וארא כנת אבכי
עלי דנב נפסי פי צום צאר לי דלך
עארא ואתנה לבושי שק ואהי להם
למשל וארא געלת לבאסי מסחא
צרת להם מתלא ישיחו בי ישבי
שער ונגינות שותי שכר יתחדתון
בי אלגאלסין פי אלמחאל וצרת כאלחאן

שארבי אלמסכר ואני תפלתי לך יהוה
עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת
ישעך ואנא אצלי לך יא רב פי וקת
אלרצי אללהם לכתרת פצלך אגבני בחק
גותך הצילני מטיט ואל אטבעה
אנצלה משנאי וממעמקי מים וכלצני
מן הדא אלטין ולא ארסך פיה כלצני
מן שאניי ומן מאהם אלעמיק אל
תשטפני שבלת מים ואל תבלעני
מצולה ואל תאטר עלי באר פיה
ולא יגרני תיארה ולא יבלעני קערה
ולא תטבק עליי פאהא בירהי ענני
יהוה כי טוב חסדך כרב רחמיך פנה
אלי יא אללהם אגבני פאן אפצלך גייד
וכמא רחמתך כתירה ולי אליך באי
ואל תסתר פניך מעבדך כי צר לי
מהר ענני ולא תחגב רחמתך מן עבדך
למא צאק בי אגבני סריעא קרבה אל
נפשי גאלה למען איבי פדני וקרב
אלי נפסי מא יפכהא ועלי מא כרה
אעדאי אפרגני אתה ידעת חרפתי
ובשתי וכלמתי נגדך כל צוררי פאנך
אלעאלם במא א[illegible]סיה מנהם מן אלעאר
ואלחזיא ואלכזא ועלי מא [illegible] נפסה אעדאי

אדני יהוה ד׳ כת׳ כן בכתי׳ וסימנה׳ ואני קרבת אל יבשו בי קויך כי אתה תקותי אבוא בגבורות ... קרבה ל׳ וחד קרבה שנה תשבע

פהו ענדך יחרפה שברה לבי ואנושה
ואקוה לנוד ואין ולמנחמים ולא מצאתי
ואן תעירני קד כסר קלבי חתי ארנפת
ורגות מן יתחזן לי ולים ומן יעאזיני
פלם אגד ויתנו בברותי ראש ולצמאי
ישקוני חמץ יכל מחבוכהם אן יגעלו
פימא אכלה סמא ויסקוני אדא עטשת
כלא יהי שלחנם לפניהם לפח ולשלומים
למוקש יכון כואנהם בין אידיהם פלא
ולמצאדין לי והקא תחשכנה
עיניהם מראות ומתניהם תמיד המעד
ותצלם עיונהם פלא ינצרון ותזיל
אחקאהם דאימא שפך עליהם זעמך
וחרון אפך ישיגם ותצב עליהם מן
סכטך ומן שדה גצבך מא ידרכהם
תהי טירתם נשמה באהליהם אל
יהי יושב ותכון קצורהם כאויה ולא
יבק סאכן פי מנאזלהם כי אתה אשר
הכית רדפו ואל מכאוב חלליך יספרו
למא כלבו מא אמתחנתה אנת ומן
הו וגע מן צרעתך יזצון תנה עון על
עונם ואל יבאו בצדקתך פאצף דנובהם
הלא אלי דנובהם ותקדמה ולא תגעל
עליהם בגנכהו ימחו מספר חיים ועם

צדיקים אל יכתבו יכל ימחון מן דיואן
אלנעים ולא יכתבון מע אלצאלחין ואני
עני וכואב ישועתך אלהים תשגבני
ואנא אלצעיף אלוגע אלהם ארגבני
בגותך אהללה שם אלהים בשיר
ואגדלנו בתודה אחסב אסמך כמא
אנשיה ואעצמה שכרא ותיטב ליהוה
משור פר מקרן מפריס פאנה ענדך
כיר מן תקריב תיראן או רתות מקרנה
מצלפה ראו ענוים ישמחו דרשי
אלהים ויחי לבבכם ואדא ראו גותה
אלכאשעין פרחו וטאלבי אלה קוית
קלובהם כי שמע אל אביונים יהוה
ואת אסיריו לא בזה יאן אלה יסמע
ללצעיף ולא יזרי ברעוה אסראי
יהללוהו שמים וארץ ימים וכל רמש
בם ויסבחלה מא פי אלסמאואת ואלארץ
ואלבחאר וכל מא ידב פיהא כי אלהים
יושיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו
שם וירשוה אדא יגית אלה ציון
ויבני קרי יהודה ויגרעון אליהא ויסכנוהא
וזרע עבדיו ינחלוה ואהבי שמו ישכנו
בה ונסל אוליאה ינחלוהא ומחבי
אסמה יסכנוהא ו[illegible]

וחד ותיטב והס הנעלה בעינן

ובמושב

וחד בתלי את הארץ שממה ונשמה

ואהבי [illegible] ישכנו בה ואהבי עשיר רצים [illegible] ויחי ב עוד לכצין דרשי אלהים ויתן לו

בשתם ד' וסימנ' בכל הארץ בשתם ישמו על עקב ישובו על עקב ויעטו כמעיל ... ויאמרו ... וסימנ' שאל אביך ויגדך כלם יענו ...
על... בין האולם ולמזבח ואך שער נחלן אבותינו תמיד תמיד ישמחו השמים התשלח ברקים וילכו ...

תהלים

למנצח לדוד להזכיר׃
קול לדאוד יסבח בה אלמואצ'בין ברכ'ר אלה׃
אלהים להצילני יהוה לעזרתי חושה׃
אללהם נגני ואסרע במעונתי׃ יבשו ויחפרו
מבקשי נפשי יסגו אחור ויכלמו חפצי
רעתי׃ יחתי יסתחון ויכ'זון טאלבי נפסי
ויתדחון אלא ורא ויכ'גלון אלמרידי אסאתי׃
ישובו על עקב בשתם האמרים האח האח׃
וירגעון אלי אתר כ'זאהם אלקאילין הדא
מא תאלבינאה׃ ישישו וישמחו בך כל
מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל אלהים
אהבי ישועתך׃ ויסר ויפרח טאלבוך
ויקולון דאימא אללה אכבר אלמחבי
מגותתך׃ ואני עני ואביון אלהים חושה
לי עזרי ומפלטי אתה יהוה אל תאחר׃
בך יהוה חסיתי אל
אבושה לעולם׃ אללהם פבך אסתכנאת
פלא אכ'יב אבדא׃ בצדקתך תצילני
ותפלטני הטה אלי אזנך והושיעני׃
בעדלך נגני ופלתני אסמע דעאיר
ואגתני׃ היה לי לצור מעון לבוא תמיד
צוית להושיעני כי סלעי ומצודתי אתה׃
וכן לי מעקלא מן עז ואיתני דאימא במא
ועדת בה אגאתתי פאנך מלאגי ומחגזי׃

אלהי פלטני מיד רשע מכף מעול
וחומץ׃ יא רב פלתני מן יד אלט'אלם ואלגאיר
ואלכאיז׃ כי אתה תקותי אדני יהוה מבטחי
מנעורי׃ פאנך רגאי ומיתאקי מן צבאיי׃
עליך נסמכתי מבטן ממעי אמי אתה
גוזי בך תהלתי תמיד׃ אליך אסתנדת מנד
חאל ארחם ומן חית כנת קאטעי מן בטן
אמי ובך אמתדח דאימא׃ כמופת הייתי
לרבים ואתה מחסי עז׃ ועלי אני צרת
ענד אלכתיר כאלברהאן ואלעברה פאנך
מכני ומעזי׃ ימלא פי תהלתך כל היום
תפארתך׃ ימתלי פאי מן מדחתך וטול
אלזמאן מן פכרך׃ אל תשליכני לעת
זקנה ככלות כחי אל תעזבני׃ לא תטרחני
אלא שאך חאלי ולא תתרכני ענד פנא
קואיי׃ כי אמרו אויבי לי ושמרי נפשי
נועצו יחדו׃ פאן אעדאיי קד תואמרו
פיי ואלמחאפצ'ין לנפסי קד תשאורו
אגמעין׃ לאמר אלהים עזבו רדפו
ותפשוהו כי אין מציל׃ יקולון קד תרכה
אללה פאטלבוה ואצ'בטוה פאן לא מכלץ
לה׃ אלהים אל תרחק ממני אלהי לעזרתי
חישה׃ אללהם פלא תבעד ענד יא
רב אסרע בעוני׃ יבשו יכלו שטני נפשי

ואנא אצ'עיף ... אללהם ... אסרע לי ... פאנך עוני ... ומפלתי יא רבי לא תתאכ'ר ... עני

פה זוגין ראש פסוק חד נסיב וו וחד לא נסיב וו כשמע עשו וכשמע חסא אבני שהם ואבני צידנים רצידונים ועמלק עמך ישב ועמך ל' ב' השב תשיב והשב לשכני
המוהר לבש והגדולי ... עם הרבה וזרעם את זנוח וזנוח ... אשקלון ... המזבח המזבח עץ ... ארבעים שנה ... ארבעים ...
... עפיה ועפיה ... התשלח ... ההן ...

יַעֲטוּ חֶרְפָּה וּכְלִמָּה מְבַקְשֵׁי רָעָתִי׃ יתג
יכזון ויתדרחון טאלבי נפסי וישתמל
אלעאר ואלכזא אלחאסבין אסאתי׃ וַאֲנִי
תָּמִיד אֲיַחֵל וְהוֹסַפְתִּי עַל כָּל תְּהִלָּתֶךָ׃
ואנא להדא מא כנת אצבר חתי אזיפה
אלי סאיר מדחתך׃ פִּי יְסַפֵּר צִדְקָתֶךָ כָּל
הַיּוֹם תְּשׁוּעָתֶךָ כִּי לֹא יָדַעְתִּי סְפֹרוֹת׃ אלדי
יקצרהא פאי מן אחסאנך וטול אלזמאן
מן גותך פאני לא אערף אחצאהא׃
אָבוֹא בִּגְבֻרוֹת אֲדֹנָי יֱהוִה אַזְכִּיר צִדְקָתְךָ
לְבַדֶּךָ׃ כיף אדכל פי אוצאף גברוה
אללה אלרב חתי אדכר אחסאנך וחדך׃
אֱלֹהִים לִמַּדְתַּנִי מִנְּעוּרָי וְעַד הֵנָּה אַגִּיד
נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ אללהם אלדי עודתני מן צבאיי
ואלא אלאן הודא אכבר באעגובאתך׃
וְגַם עַד זִקְנָה וְשֵׂיבָה אֱלֹהִים אַל תַּעַזְבֵנִי
עַד אַגִּיד זְרוֹעֲךָ לְדוֹר לְכָל יָבוֹא גְּבוּרָתֶךָ׃
כדאך איצא אלא אלשיכוכה או אלשיבה
אללהם לא תתרכני חתי אכבר בקדרתך
גמיע אלאגיאל אלאתיאתי בגבורתך׃
וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד מָרוֹם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
גְדֹלוֹת אֱלֹהִים מִי כָמוֹךָ׃ ואחסאנך
אלדי בלג אלי אלסמא ימא עמלת יא אללה
מן אלכבאיר מא מן מתלך׃ אֲשֶׁר

הִרְאִיתַנִי צָרוֹת רַבּוֹת וְרָעוֹת תָּשׁוּב תְּחַיֵּנִי
וּמִתְּהֹמוֹת הָאָרֶץ תָּשׁוּב תַּעֲלֵנִי׃ ואלדי
אוריתני שרורא כתירא ושדאידא
אסאלך אן תעוד פתחייני ומן גמור
אלארץ תעוד פתצעדני׃ תֶּרֶב גְּדֻלָּתִי
וְתִסֹּב תְּנַחֲמֵנִי׃ ותכתר תעצימי ותחוטני
ותעאזיני׃ גַּם אֲנִי אוֹדְךָ בִכְלִי נֶבֶל
אֲמִתְּךָ אֱלֹהָי אֲזַמְּרָה לְךָ בְכִנּוֹר קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל׃ פאכון אנא איצא אשכרך
עלי צות עידאן קדסך כמא אנת מסתחקה
יא רב ואסבח לך באנואע צנוג יא
יא קדוס אסראיל׃ תְּרַנֵּנָּה שְׂפָתַי כִּי אֲזַמְּרָה
לָּךְ וְנַפְשִׁי אֲשֶׁר פָּדִיתָ׃ תרנן בה שפתי
ונפסי אלתי פדיתהא׃ גַּם לְשׁוֹנִי כָּל הַיּוֹם
תֶּהְגֶּה צִדְקָתֶךָ כִּי בֹשׁוּ כִי חָפְרוּ מְבַקְשֵׁי
רָעָתִי׃ ואני איצא טול אלזמאן ידרס
עדלך כמא קד כאב טאלבי שרי ובזו׃

לִשְׁלֹמֹה

אֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ לְמֶלֶךְ תֵּן וְצִדְקָתְךָ
לְבֶן מֶלֶךְ׃ והדה נבווה פי אמר סלימאן
אללהם פאמדד כליפתך בעלם מן אחכ
אמך וכלפה מן עדלך׃ יָדִין עַמְּךָ בְצֶדֶק
וַעֲנִיֶּיךָ בְמִשְׁפָּט׃ חתי יחכם לרעיתך
בעדל ולמסאכינך באלמסתקים׃ יִשְׂאוּ

הרים שלום לעם וגבעות בצדקה: פתחמל
אגבאל סלאם ללקום ואיפאע אלעדל
חמלא: ישפט עניי עם יושיע לבני
אביון וידכא עושק: ואלא יחכם לצעפא
אקום ויגית דוי אלמסכנה ויהד אגאשמין
ייראוך עם שמש ולפני ירח דור דורים:
יכאפונך מא אקאמת אלשמס ומא דאם
אלקמר גיל ואגיאל: ירד כמטר על גז
כרביבים זרזיף ארץ: וארא יצל אליהם
ה' כאלמטר אלי אלזרע וכאלטש אלדי
יפ[illegible]ר אלארץ: יפרח בימיו צדיק ורב
[illegible] אר יפרע לצאח
[illegible]עהדה ויכתר אלסלאם וידום חתא
אפלך: וירד מים עד ים ומנהר עד
ארץ: ויסתולי מן אלבחאר שרק
[illegible]כו זר ונהר אלי אקטאר אלארץ
[illegible] כרעו ציים [illegible]
[illegible] יבתון אלמפאזין ואעדאה
[illegible]ראב: מלכי תרשיש ואיים
[illegible] מלכי שבא וסבא אשכר
[illegible] וגזאירה הדאיא
[illegible] צבא וסבא תרוח
[illegible] וילו כל מלכים כל
[illegible] לה גמיע אלמלוך

וכל גוים יעבדוהו: כי יציל אביון משוע
ועני ואין עוזר לו: אד יכלץ אלצעיף אלמגות
ואלמסכין אלדי לא מעין לה: יחוס על דל
ואביון ונפשות אביונים יושיע: במא
ישפק עליהמא ויכלץ נפוסהמא: מתוך
ומחמס יגאל נפשם וייקר דמם בעיניו:
ומן דוי אלצלם ואלאפך יפכהמא ויעז
עליה פטרהמא: ויחי ויתן לו מזהב שבא
ויתפלל בעדו תמיד כל היום יברכנהו:
פאדא עאש אלצעיף מעה כואך יהב
לה מן דהב אלמעאדן איצא פצאר יצלי
עליה דאימא ויבארכה מא עאש: יהי
פסת בר בארץ בראש הרים ירעש
כלבנון פריו ויציצו מעיר כעשב הארץ
יקול געלה אללה כבר מכצב פי בלאד
פי רוס גבאלהא ואגעל תמרה דו גנא
כגנא אלבנאן ינבתון פי אלבלאד כעשב
אלארץ כתרה: יהי שמו לעולם לפני שמש
ינון שמו ויתברכו [illegible] כל גוים יאשרוהו:
חתי יבקא אסמה [illegible] הר ומא אקאמת
אלשמס יתנסל דכרה [illegible] אךרכה גמיע
אלאמם ויצפוה: ברוך יה[illegible] אלהים אלהי
ישראל עושה נפלאות לבדו: ויקודוך
תבארך אללה אלאה אסראיל עאמל

שלום י וסימנהון ויאמר לו לך בא ראה שנים בו אלהים ...

החפץ שלום עבדו כי קנאתי שאלו שלום ירושלם לדוד ... שלום אסתר ...

ארץ גאיב וחדה וברוך שם כבודו

לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן

ואמן ותבארך אסמה אלכרים אלי אלאבד

ומלא וקארה גמיע אלעלם אמין ואמין

כלו תפלות דוד בן ישי ואלא כמלת

צלות דאוד אבן ישי

עג

מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים

לברי לבב ימגר יסבח בה אל אסף אן

אלה גואד עלי בני אסראיל כאצה

אנקיא אלקלוב ואני כמעט נטוי רגלי

כאין שפכה אשרי ואנא פען קליל

כארת רגלי אן תמיל וקרמיאן תזל

מן סעיי כי קנאתי בהוללים שלום

רשעים אראה למא גרת מן אלמהגיין

אד שאהדת מן סלאמה אלצאלמין כי

אין חרצבות למותם ובריא אולם

וליס עקד מן הלאכהם ולא כטר

פיקולון לערלהם ... בעמל אנוש

אינמו ועם אדם לא ינגעו פי שקא

אלנאס ליס הם ומע אלאדמיין לא יבלון

לכן ענקתמו גאוה יעטף שית חמס

למו ... תשוקהם ... אר

שמרהם ... יצא מחלב

עינמו עברו משכיות לבב פמא

כרגו ען טמוח עיונהם וגאזו מא א

אצמרת קלובהם ימיקו וידברו ברע

עשק ממרום ידברו פהם יכעסון נקו

אשר ויתכלמון באלגשם בתרפע שתו

בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ

וכאנהם קד געלו פואההם פי אלסמא

ואלסנתהם תסעי פי אלארץ לכן ישוב

עמו הלם ומי מלא ימצו למו לדו

רגע בעץ שבעה לי מדהבהם ...

להם פיה מן מא ארגאה עליה ...

איכה ידע אל ויש

כית מן עלם אלטאיק ... מי ... פי

אלעלי הנה אלה רשעים ושלוי

השגו חיל ויוך הולאי אלצאלמין סר

אדהר וקד כתר יסארהם אך ...

זכיתי ... כנקיון כפי

יקינא קד זכית ניתי ... גסלת ...

נקא ואהי נגוע כל היום ותו

וכנת מבתלא פי כתיר ... זו

ותחל בי פי כל גדאה אסאמ

כמו הנה דור בניך בגדתי

אקץ מתל הדא ... בין מן

פאני אבון כואלן ... ...

את כל הארץ ... כי את כל הארץ אשר אתה ראה ואולם חי אני ואם ירחיב יי אלהיך ויראהו יי וישלח מלך ידיהו כי נתן יי ...

ואחשבה לדעת זאת עמל היא בעיני
ואן כנת פכרת פי מערפה ואדלך מן
אלאטר פאדא בה תעב ושקא׳ עד
אבוא אל מקדשי אל אבינה לאחריתם׳
לכני אצבר חתי אדכל מקדס אללה פאני
אפהם עאקבתהם חיניד׳ אך בחלקות
תשית למו הפלתם למשואות׳ אנך
געלת דלך להם אסתדראגא תוקעהם
בה פי צגאיג איך היו לשמה כרגע
ספו תמו מן בלהות׳ יקול כיף צארו
[illegible] כטרפה עין וספו ופנו מן והשהם
[illegible] אדני בעיר צלמם
[illegible] כחלם מן בעד אתיקץ מנה כדאך
[illegible] רב תגעל כיאלהם פי בלאדך מזדרא
[illegible] מץ לבבי וכליותי אשתונן פאדא
[illegible] מר פיה קלבי ואתיקנה תהדא
[illegible] ואטמאן ואני בער ולא אדע
[illegible] וצרי אנא פיה
[illegible] וכנת פיה מעאד
[illegible] עמך אחזת ביד
[illegible] גפיה דאימא מעך למא
[illegible] בעצתך תנחני ואחר
[illegible] בחכמתך תסירני ובעד
[illegible] אני מי לי בשמים

ועמך לא חפצתי בארץ׳ פמא לי פי
אלסמא סואך ולא אריד פי אלארץ מעך
כלה שארי ולבבי צור לבבי וחלקי
אלהים לעולם׳ לכי יכן גסמי ונפסי
אקול אללה מעתמד קלבי וקסמי אלא
לאבד׳ כי הנה רחקיך יאבדו הצמתה
כל זונה ממך׳ ואעתקד אן בעידיך
יבידון וקד אעטבת כל מן טגא ענך׳
ואני קרבת אלהים לי טוב שתי באדני
יהוה מחסי לספר כל מלאכותיך׳ ואנא
פקרבך כיר לי וקד געלתך יא אללה יא
רב מכני אן אקץ גמיע רסאילך׳

משכיל לאסף

למה אלהים זנחת לנצח יעשן אפך
בצאן מרעיתך׳ יקול תפהים יסבח בה
אל אסף יא רב לא תכדל אלי אבאיה ולא
יתוקד גצבך פי קום הם כגנם רעיתך׳
זכר עדתך קנית קדם גאלת שבט
נחלתך הר ציון זה שכנת בו׳ ואדכר
גמאעתך אלדי מלכתהא קדימא ואסתאט
נחלתך אלדי פככתהם וגבל ציון אלדי
סכנתהא הרימה פעמיך למשאות
נצח כל הרע אויב בקדש׳ [illegible]
עקאבך [illegible]

אסא אלעדו פי אלקדס שאגו צורריך
בקרב מועדיך שמו אותותם אתות׃
פאן קד זארו אעדאך פי וסט מחאצ̇רך
פגעלו להם פיהא אתאר ועלאמאת׃
יודע כמביא למעלה בסבך עץ קרדמות
יערף כמא תדכל אלקדאדים פי שגב
אלחטב׃ ועת פתוחיה יחד בכשיל וכילפות
יהלמון׃ ואלאן פגמיע נקושהא הדם
באלמעול ואלפאס יהכבונהא׃ שלחו באש
מקדשך לארץ חללו משכן שמך׃
קד כלו אלנאר פי מקדסך ובדלו מסכנך
וטרחוה אלי אלארץ׃ אמרו בלבם נינם
יחד שרפו כל מועדי אל בארץ׃ חתא
נסלהם קד קאלוא פי אנפסהם אגמעין
למא אחרקו גמיע מחאצ̇ר אלטאיק
פי בלאדה׃ אותותינו לא ראינו אין עוד
נביא ולא אתנו יודע עד מה׃ אנא לם
נרא איאתנא אלמאצ̇יה וליס נבי יאתינא
ולא מענא מן יעלם מתי יאתי אלפרג׃
עד מתי אלהים יחרף צר ינאץ אויב
שמך לנצח׃ אלי כם יא רב יעיר נא
אלעדו ויהין אלבאגי באסמך ואימא
למה תשיב ידך וימינך מקרב חוקך
כלה׃ [illegible] ידך וימינך כל

אפנהם מן גוה ביתך׃ ואלהים מלכי
מקדם פעל ישועות בקרב הארץ׃ ואנת
אלה מלכנא אלקדים פאעל אלמגות[illegible] פי
אלבלאד׃ אתה פוררת בעזך ים שברת
ראשי תנינים על המים׃ ואנת אלדי מזקת
בעזך אלבחר וכסרת רווס קום שביה
באלתנאנין עלי אלמא׃ אתה רצצת ראשי
לויתן תתננו מאכל לעם לציים׃ ואנת
רצצת רוס אלמלתויין וגעלתהא מאכלא
לקום מפאזיין׃ אתה בקעת מעין ונחל
אתה הובשת נהרות איתן׃ ואנת שקקת
לאבאינא אלעיון ואלאודיה ויבסת
אלאנהאר אלצעבה׃ לך יום אף לך
אתה הכינות מאור ושמש׃ ולך אלנה[illegible]
מע אלליל ואנת היית אלקמר מע אלש[illegible]
אתה הצבת כל גבולות ארץ קיץ
אתה יצרתם׃ ונצבת גמיע תכום א[illegible]
ואלקיץ ואלכריף א[illegible]
זאת אויב חרף יה
שמך׃ פאדכר הד[illegible]
בהא אלעדו שעב אלה וקום ג[illegible]
באסמך׃ אל תתן לחית נפש
חית ענייך אל תשכח לנצח׃ ו
לרסבאע נפסא ת[illegible] לך וחי

נהרות ג̇ ומל הלא טוב אמנה ופרפר אתה הובשת על נהרות בבל [illegible]
[illegible] ידין עמך בצדק חית עניך [illegible] עד מה [illegible]

לא תנס כתהיהבט לברית כי מלאו
מחשכי ארץ נאות חמס ואנצר אלא
צ'עהד פאן קד מלו רעאע אלארץ
מאואנא צ'למא אל ישב דך נכלם
עני ואביון יהללו שמך ולא ירגע
אלצעיף כאזיא בל יכון אלצעיף ואלמסכין
ימתדחאן אסמך קומה אלהים ריבה
ריבך זכר חרפתך מני נבל כל היום
כראך פקם יא רבנא בהם ואכצם כצמ
אנא ואדכר מא לקינאה מן עאר אלגהל
פי כתיר מן אלזמאן אל תשכח קול
צורריך שאון קמיך עלה תמיד ולא
תגעל תמר תצוית אעדאך מנסיא
ולא גלבאת מקאומינא אלמרתפעה
דאימא

למנצח אל תשחת
מזמור לאסף שיר מגד לדאוד יסכנ
בה אלמואצבין מן אל אסף תשפע
יקולון לא תהלך הודינו לך אלהים
הודינו וקרוב שמך ספרו נפלאותיך
חמדנאך יא רב לאסתחקאקך ושכר
נאך למא כאן אסמך קריבא מנא וקד
יקצון מן אעגובאתך קוסק אלחאכמהם
כי אקח מועד אני מישרים אשפט

ארא מולכת גמאעה פאנא באלמסתקים
אחכם פיהם נמוגים ארץ וכל ישביה
אנכי תכנתי עמודיה סלה חתי לו כארת
אלארץ אן תמוג בגמיע אהלהא לכנת
אנא אתכת אעמאדהא סרמדא אמרתי
להוללים אל תהלו ולרשעים אל תרימו
קרן כאן אקול ללמהגנין לא תמתדחו
וללצאלמין לא תרפעו שאנכם אל
תרימו למרום קרנכם תדברו בצואר
עתק תרפעא תומובהא אלי אלסמא ולא
תתכלמו בואלכנא בענק קוי כי לא
ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים
פאן דאלך ליס מן אלמשרק ולא מן אל
מגריב ולא מן אלבראריי ואלגבאל חצל
לכם כי אלהים שפט זה ישפיל וזה
ירים ואנמא אלה הו אלחאכם ירפע
הדא ויצע הדא כי כוס ביד יהוה ויין
חמר מלא מסך ויגר מזה אך שמריה
ימצו ישתו כל רשעי ארץ ועקאבה
שביה בכאס כמר מזאגהא מנגר
מע נצחהא ויקינא אן גמיע טלחא
אלארץ ישרבון מן דרדיהא חרת
ימצונהא ואני אגיד לעלם אזמרה
לאלהי יעקב ואנא אכבר בדלך אלי

ז זובי מקב חד מן וחד חלוף מיחדין ומאז באתי אל פרעה ומן אז חדלנו ומיצא מאיבי ומקמי מפלטי מאיבי מן קמי ומאיבי אושיע ריצמו ומן איבי
אושע מקבציאל דשמוא מן קבציאל דדב הימ ועינך מדמעה את עיני מן דמעה כי לא ממוצא הנדע ותשכל מן עושה מ קדית דדניאל מקדימות
דעזרא ישב ה מי ירא והדר ואנכי ישב אשב גם המלך אם ישבי שובבו יושב כתב ישב אפך ותנחני אל ישני ך נפלס

אדהר ואמגד עליה אלאה יעקוב וכל
קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות
צדיק ואלא אגדע שאן אלטאלמין בקולי
הדא ארתפע שאן אלצאלחין

למנצח בנגינת

מזמור לאסף שיר מגד לדאוד יסבח
בה אלמואצבין באלאן נודע ביהודה
אלהים בישראל גדול שמו וקד כאן
ערף אן אללה סאכן פי חוז יהודה ופי אל
אסראיל אסמה אלכביר ויהי בשלם
סכו ומעונתו בציון וצח אן אלאלה
פי מדינה אלסלאם ומוטנה פי ציון שמה
שבר רשפי קשת מגן וחרב ומלחמה
סלה אלא כסר הנאך מן אלת אלקסי
ואלתרס ואלסיף וסאיר אלת אלחרב סרמדא
נאור אתה אדיר מהררי טרף ויעלם
אנך אלמכוף אלאגל מן אלמלוך אלמפתרסין
אשתוללו אבירי לב נמו שנתם ולא
מצאו כל אנשי חיל ידיהם אלדי סלבו
אבטאל אלקלוב ונאמו פי צרעתהם
ולם יגד דוו אלחיל קדרתהם מגערתך
אלהי יעקב נרדם ורכב וסוס ובדך
זגרתך יא אלאה יעקוב אסכת אלמוכב
ואלכילי אתה נורא אתה ומי יעמד לפניך

מאז אפך אנת אלמכוף אנת ומן דא
יקף בין ידיך חין תגצב משמים השמעת
דין ארץ יראה ושקטה תסמע מן אלסמא
אלחכם פכאף בעץ אהל אלארץ ובעצהם
יקרון בקום למשפט אלהים להושיע
כל ענוי ארץ סלה אדא קאם אללה ללחכם
ליגית גמיע אלכאשעין סרמדא כי
חמת אדם תודך שארית חמת תחגר
צארת חמייה אלנאס אלדי כאנת תשכרך
אד תקלד פיהם גמיע אלחמיאת נדרו
ושלמו ליהוה אלהיכם כל סביביו
יבילו שי למורא יקולון אנדרו ללה
רבכם וסלמו אליה אד תשאהדון גמיע
אלמחיטין בקדסה יסלמון הדאיא
לכופה יבצר רוח נגידים נורא למלכי
ארץ וממא יפות אלמדברין אלאהם
יציר מכופא ענד אהל אלארץ

למנצח על ידיתון

לאסף מזמור והדא מגד יסבח בה
אלמואצבין מן אל אסף וידותון קולי
אל אלהים ואצעקה קולי אל אלהים
והאזין אלי אללה פאן צותי אליך
אד אצרך וצותי אליך אד אתחנן ביום
צרתי אדני דרשתי ידי לילה נגרה

נודע ג קמ׳ ביהודה בשערים אשר הוא ... סוכו ג חד כל סכו וחד כל סוכו וחד כת שכו עזב ככפיר סכו ויהי בשלם סוכו ויחמס כגן שכו ...
בכבה ופת הי יאי׳ ... באריה בסכה כי יצפנני בסכה ... מהררי ג׳ וישא משלו באנה אתה אדיר ממעונות אריות ...

ולא תפוג מאנה הנחם נפשי׃ ופי יום
שדתי אטלבך ארא אנגרא ... אפתי
באליל פלא תפתר ... ת נפסי אן
תתעזא׃ אזכרה אלהים ואהמיה
אשיחה ותתעטף רוחי סלה׃ אדכר
אלה ואהים מן דכרה ואשכרה פתצור
רוחי סרמדא׃ אחזת שמרות עיני
נפעמתי ולא אדבר׃ פקד אכד אגם
בגפן עיני פכרבת חתי ליס אתכלם׃
חשבתי ימים מקדם שנות עולמים׃
וארא חסבת אלאיאם אלקדימה וסניי אל
והר׃ אזכרה נגינתי בלילה עם לבבי
אשיחה ויחפש רוחי׃ אדכר חסרתי
באליל ואשכוהא פי נפסי ותפתש רוחי
ותקול׃ הלעולמים יזנח אדני ולא יסיף
לרצות עוד׃ הל אלא אלדהר יכדל אלה
ולא יעוד זיארה פירצי׃ האפס לנצח
חסדו גמר אמר לדר ודר׃ והל כלא
פצלה אלא אלגאיה או גזם עלי קול גיל
ואגיאל׃ השכח חנות אל אם קפץ באף
רחמיו סלה׃ והל נסי אלטאיק אלחנה או
... ם עלי רחמתה בגצבה סרמדא׃
ואמר חלותי היא שנות ימין עליון׃
ו... קלת הי צרעתי ומדת אפת אלעלי

אזכיר מעללי יה כי אזכרה מקדם
פלאך׃ אדכר שמאיל אלאזלי כמא לם
אזל אדכר קדימא אעגובאתך׃ והגיתי
בכל פעלך ובעלילותיך אשיחה׃ ודרסת
פי כתיר מן אפעאלך ונטקת מן תסביחך׃
אלהים בקדש דרכך מי אל גדול כאלהים׃
אללהם פאורנא מן סירך אלמקדסה פאנה
לא אלאה אלא אללה אלאכבר׃ אתה האל
עשה פלא הודעת בעמים עזך׃ אנת
אלטאיק עאמל אלאעגובאת כמא ערפת
אלאמם עזך׃ גאלת בזרוע עמך בני
יעקב ויוסף סלה׃ ופככת קומך בדראע
קוי בני יעקוב וסבט יוסף סרמדא׃ ראוך
מים אלהים ראוך מים יחילו אף ירגזו
תהמות׃ אללהם פכמא ראך אלמא פזקת
וראך אלמא פארתעד וארתגזת אלגמורי
זרמו מים עבות קול נתנו שחקים
אף חצציך יתהלכו׃ וסאלת אלגיום מאא
ואעלנת אלשואהק אצואתהא וסארת
צואעקך סירא׃ קול רעמך בגלגל
האירו ברקים רגזה ותרעש הארץ׃
ומן צות רואעדך דון אלפלך אצאת אלברוק
אלעאמרה פרגזת אלארץ ותזלזלת׃
בים דרכך ושביליך במים רבים ועקבותיך

ולא יסיף ג׳ עוד לגעת בך לרצות עוד לגעת עצב עמה ׳׳ כאלהים ג׳ והייתם כאלהים ידעי ובית דוד כ׳ אלהים אלהים בקדש דרכך ׳ ולא יהיו ג׳
בנים ובנות תוליד לא תקח לך אשה ולא יהיו כאבותם וכל יחזק דכות במא בסוד עמי לא יהיו

לא נדעו וכאן פי אלמא טריקך וסבלך
פי אלגזיר מן חית לם תערף אתארך
נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן
וסירת קומך כגנם ביד מוסי והרון

משכיל לאסף

האזינה עמי תורתי הטו אזנכם לאמרי
פי קולי תפהים יסבח בה אלאסף אנצתו
יא קומי לדלאלתי ומילו אסמאעכם
אלי אקואל פיי אפתחה במשל פי אביעה
חידות מני קדם פאני מפתתח באמתאל
וארוי באחאדית קדימה אשר
שמענו ונדעם ואבותינו ספרו לנו
אלתי סמענאהא פעלמנאהא ממא
קץ לנא אבאנא לא נכחד מבניהם
לדור אחרון מספרים תהלות יהוה
ועזוזו ונפלאתיו אשר עשה ולא
נכתמהא ען בניהם אלי אלגיל אלאכר
בל נקץ מדאיח אללה ועזה ואעאגיבה
אלתי צנעהא ויקם עדות ביעקב ותורה
שם בישראל אשר צוה את אבותינו
להודיעם לבניהם כאן אקאם שהאדה
פי אלאסראיל אלתי אמר בהא אבאינא
באן יערפונהא בניהם למען ידעו
דור אחרון בנים יולדו יקמו ויספרו
לבניהם ליקבל אן יעלם אלגיל אלאכירה
מן אלבנין אלדין ינשון ויקצון דלך עלי
בניהם וישימו באלהים כסלם ולא
ישכחו מעללי אל ומצותיו ינצרו
ויצירון עלי אללה תכלאנהם ולא ינסון
שמאילה ופראיצה יחפצון ולא יהיו
כאבותם דור סורר ומורה דור לא הכין
לבו ולא נאמנה את אל רוחו ולא יכונו
כאבאיהם אלגיל אלזאיל אלמכטף אלגיל
אלדי לם יצלח ניתה ולם תדם מע אלטאיק
רוחה בני אפרים נושקי רומי קשת
הפכו ביום קרב וכאן בני אפרים פי
דלך כנאשבה או רמאה קום אנהזמו
פי יום חרב לא שמרו ברית אלהים
ובתורתו מאנו ללכת לם יחפצו עהד
אללה ואבו אן יסירו פי תוראתה וישכחו
עלילותיו ונפלאותיו אשר הראם בל
נסיו תסאביחה ואעאגיבה אלתי
אוראהם נגד אבותם עשה פלא בארץ
מצרים שדה צען ועגאיב אלתי צנע
חדא אבאיהם פי ארץ מצר בלד
צאן בקע ים ויעבירם ויצב מים
כמו נד ואד שק אלבחר פאגאזהם
ואנצב אלמא כטאטואט וינחם בענן

יומם ובכל הלילה באור אש וסיירהם
בגמאם נהארא וטול אלליל בצו נאר
יבקע צרים במדבר וישק כתהמות
רבה וכאן ישקק אלצואנאת פי אלבר
ויסקיהם מנה מאא כאלגמר אלעטימה
ויוצא נוזלים מסלע ויורד כנהרות
מים ואכרג אלהואטל מן אלצכר ואחדר
אלמא כאלאנהאר ויוסיפו עוד לחטא לו
למרות עליון בציה ועאדו איצא אלי
אן אכטו לה וכאלפו אלעלי פי אלמפאזה
וינסו אל בלבבם לשאל אכל לנפשם
ואמתחנו אלטאיק פי קלובהם במא סאלו
טעאמא מן גיר חאגה וידברו באלהים
אמרו היוכל אל לערוך שלחן במדבר
פתכלמו פיה וקאלו איטיק אן ינצד לנא
מאידה פי אלבר הן הכה צור ויזובו מים
ונחלים ישטפו הגם לחם יוכל תת אם
יכין שאר לעמו הא אנה קד צרב
אלצואן חתי פאץ מאא ואודיה תגר
אלטעאם איצא אימכנה אן יעטינא
או יצלח לקומה מאכלא לכן שמע
יהוה ויתעבר ואש נשקה ביעקב וגם
אף עלה בישראל לדלך סמעהם אללה
פאחל בהם עברה בנאר אשתעלת

פי אל יעקוב וגצב פי אל אסראיל
כי לא האמינו באלהים ולא בטחו
בישועתו ממא לם יומנו באללה ולם
יתקו במגותתה ויצו שחקים ממעל
ודלתי שמים פתח פאמר אלשואהק
אלעליה ופתח מצארע אלסמא וימטר
עליהם מן לאכל ודגן שמים נתן למו
ואמטר עליהם מנא פאכלוה ומן דגן
אלסמא אעטאהם לחם אבירים אכל
איש צידה שלח להם לשבע ואטע
מהם טעאמא גלילא ובעת להם בזאד
שבעהם יסע קדים בשמים וינהג בעזו
תימן צייר אלריח אלקבול פי אלסמא
וקאד בעזה אלגנוב וימטר עליהם
כעפר שאר וכחול ימים עוף כנף
פאמטר עליהם לחמא כאלתראב וכ
וכרמל אלבחר מן טאיר דו גנאח ויפל
בקרב מחנהו סביב למשכנותיו ואוקע
דלך ראכל עסכרהם חואלי מסאכנהם
ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא
להם פאכלו ושבעו גדא וכאן מא
אשתהו אעטאהם לא זרו מתאותם
עוד אכלם בפיהם בינאהם לם יזאלו
ען שהואתהם ועד טעאמהם פי

נוזלים ב׳ מל׳ אם ינתשון מים זרים קרים ויוצא נוזלים מסלע ... ישעיהו למרות חטף תהלים למרות ... לשבע ד׳ באכלנו לחם לשבע ונתנה הארץ
פריה ואכלתם לחמכם ... צידה שלח להם ... ויפל ב׳ ... תלדמוה או בכל אבן ויפל בקרב מחנהו ... אמונה ב׳ ... ויאמינו אנשי נינוה
באלהים כי לא האמינו באלהים

פואהם ואף אלהים עלה בהם ויהרג
במשמניהם ובחורי ישראל הכריע
חתי חל בהם גצ׳ב אללה פקתל מן אגלאהם
ואכ׳תא מן מכ׳תאריהם בכל זאת חטאו
עוד ולא האמינו בנפלאותיו ופי כל
הדׄא אכ׳טו איצ׳א ולם יתקו באעגוב
אתהי ויכל בהבל ימיהם ושנותם
בבהלה ואפנא איאמהם פי הבאומן
סניהם פי כ׳בט אם הרגם ודרשוהו
ושבו ושחרו אל וכאן יכ׳אד אן יק
יקתלהם אלתמסוה ויעודון ויטלבונה
צ׳רורה ויזכרו כי אלהים צורם ואל
עליון גאלם ויד׳כרון אנה מעתמדהם
ואלטאיק אלעאלי ולייהם ויפתוהו בפיהם
ובלשונם יכזבו לו פכאד עוה באפ
ואהם וכד׳בוה באלסנתהם ולבם לא נכון
עמו ולא נאמנו בבריתו וקלובהם
גיר תאבתה לה ולא מאמונה פי עהדה
גיר תאבתה לה ולא מאמונה פי עהדה
והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה
להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו והו
ארחים יגפר אלד׳נוב ולא יהלך וכת׳ירא
מא ירד גצ׳בה ולא יתיר גמיע חמיתה
ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב

יד׳כר אנהם בשריין רוח מאר לא יטיק
אן יעוד כמה ימרוהו במדבר יעציבוהו
בישימון וכם כאנו יכ׳אלפונה פי אלבר
ויסאקונה פי אלסמאוא וישובו וינסו
אל וקדוש ישראל התוו ויעודון
פימתחנון אלטאיק ויחדון קדוס אסראי
לא זכרו את ידו יום אשר פדם מני צר
ולם ידכרו קדרתה יום פכהם מן יד
אלעדו אשר שם במצרים אותותיו
ומופתיו בשדה צען ומא ציר פי מצר
מן איאתה ופי בלד אלצאן מן בראהינה
ויהפך לדם יאריהם ונזליהם בל ישתיון
באן אקלב כלגאנהם דמא והו אטלהם
לם ישרבונהא ישלח בהם ערב
ויאכלם וצפרדע ותשחיתם ובעת׳
פיהם בכלט וחש פאכלהם ותמאסיחא
פאהלכתהם ויתן לחסיל יבולם ויגיעם
לארבה ואסלם אראהם ללקצאם וא
ואכסאבהם ללגראד יהרג בברד
גפנם ושקמותם בחנמל וקתל גפנהם
באלברד וגמיזהם באלצקיע ויסגר לברד
בעירם ומקניהם לרשפים ואוקף
ללברד בהאימהם ומואשיהם לוהג
אלנאר ישלח בם חרון אפו עברה

ישלח יב׳ ... אחזני את לבו ואח׳ ... ישלח אתכם עוד נגע אחד וגם את הצרעה את המארה לכן ישלח האדון לאמר הן ישלח איוז ועל יובל
... ללא בינו ישלח ... באיש תתפהות ... וחד ומלאך אכזרי ישלח בן ... אלהים ב׳ ויחר אף אלהים כי הולך ... ואף אלהים עלה בהם ...
... ולא זכרו נפלאתיו והגבירו אשר ישם במצרים ...

וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים
ובעת פיהם מן שדה גצבה לעברה
ולאגם ולצרא כרסלה מלאיכה לעקאב
יפלס נתיב לאפו לא חשך ממות נפשם
וחיתם לדבר הסגיר ויסקם פיהם סככא
לגצבה ולא יצר אנפסהם מן למות בעד
מא קדם חיואנהם לי לובא ויך כל
בכור במצרים ראשית אונים באהלי
חם חתי קתל כל בכר במצר ומנהא אול
ער מן מנאזלהם ויסע כצאן עמו
וינהגם כעדר במדבר ורחל קומה כל
גנם טועא וקאדהם כאלקטיע פי לברי
וינחם לבטח ולא פחדו ואת אויביהם
כסה הים וסירהם פי ותאק פלם יכאפו
ובאג צהם גטאהם לבחר ויביאם אל
גבול קדשו הר זה קנתה ימינו ואתי
בהם לי תכם קרסה לגבל לדי הו מלכה
בעזה ויגרש מפניהם גוים ויפילם
בחבל נחלה וישכן באהליהם שבטי
ישראל וטרד מן בין ידיהם אממא
אוקעהם להם בחבל נחלה ואסכן פי
מנאזלהם אסבאט אסראיל וינסו
וימרו את אלהים עליון ועדותיו לא
שמרו פאמתחנו לאלה לעלי וכלפוה

ושואהדה לם יחפצו ויסגו ויבגדו
כאבותם נהפכו כקשת רמיה פתרחו
וגדרו כאבאיהם אנקלבו כרמיה קוס
מורבה ויכעיסוהו בבמותם ובפסיליהם
יקניאוהו צארו יגיצונה בביעהם
ויגצבונה בפסולהם שמע אלהים
ויתעבר וימאס מאד בישראל סמע
לאלה דלך פאחל בהם עברה וזהד פי
קום מן אל אסראיל ויטש משכן שלו
אהל שכן באדם פסייב מסכן שילו
כבא כאן אסכנה פי קריה אדם ויתן
לשבי עזו ותפארתו ביד צר וגעל
מחל עזה מסביא ופכר קומה פי יד
לעדו ויסגר לחרב עמו ובנחלתו התעבר
ואסלם שעבה לסיף ואחל עברה
בצפותה בחוריו אכלה אש ובתולתיו
לא הוללו ואכל נאר לסיף מן שבאבה
ומאת מן אבכארה מן לם ימדחו כהניו
בחרב נפלו ואלמנתיו לא תבכינה ומן
אימתה מן וקע באלסיף ומן אראמלה
מן לם יבכין מפקודהן ויקץ כישן
אדני כגבור מתרונן מיין חתי יקטן
לאלה שעבה ממא כאן פיה כלנאים
פצאר כגבאר מסתפיק מן סכרה ויך

חשך ז אינכו גדול ואת עבדו חשך מרעה כי חשך יואב הנה חשך אדני את ובתחפנחס מרדף בלי חשך יפלס נתיב ויסע ג משה את ישראל
כצאן עמו כעין תקותו וחד יסע קדים וישכן ב ויגרש את האדם ויגרש מפניהם גוים וחד לעפר ישכן סלה ויאמרו הנה חג ותבואהו
בית יי כי נבלה יי אל שמואל בשלו ואחיה בן אחיטוב כאשר עשיתי לשלו ויבאו אנשים משכם ויטש משכן שלו וראיתם והנה אם בן

צריו אחור חרפת עולם נתן למו׃ וצרב
אעדאה פי בעץ׳ אעצ׳איהם ממא געל
להם פיה עאר אלדהר׃ וימאס באהל
יוסף ובשבט אפרים לא בחר׃ וזהד פי
מנזל אל יוסף ולם ידע אכתיאר סבט א
אפרים׃ ויבחר את שבט יהודה את הר
ציון אשר אהב׃ ואכתאר סבט אל
יהודה וגבל ציון אלדי אחבה׃ ויבן כמו
רמים מקדשו כארץ יסדה לעולם׃
ובנא מקדסה רפיעא פי אלארץ׳ אלדי
אססהא אלי אלדהר׃ ויבחר בדוד עבדו
ויקחהו ממכלאת צאן׃ ואכתאר דאוד
עבדה חין אכ׳דה מן מחאבס אלגנם׃
מאחר עלות הביאו לרעות ביעקב
עמו ובישראל נחלתו׃ פאתאבה מן
רעי אלחואמל אן ירעא אל יעקוב קומה
ובני אסראיל נחלתה׃ וירעם כתם
לבבו ובתבונות כפיו ינחם׃ פרעאהם
בצחה קלבה וסירהם בפהם תדבירה׃

מזמור לאסף עט

אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את
היכל קדשך שמו את ירושלם לעיים׃
והדא מגד׳ יסבח בה אל אסף יא רב
קד דכ׳ל מן אלאמם פי נחלתך ומן נגס
היכל קדסך וציירו מדינת אלסלאם כרבא
קעא׃ נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף
השמים בשר חסידיך לחיתו ארץ׃
וגעלו גות׳ עבידך מאכלא לטאיר
אלסמא ולחום אברארך לחיואן אלארץ׳
שפכו דמם כמים סביבות ירושלם
ואין קובר׃ וספכו דמאהם כאלמא חואלי
ירושלם ומא להם מן דאפן׃ היינו חרפה
לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו׃ וחתי
צרנא עארא לגיראננא והזוא ותעייא
למן חואלינא׃ עד מה יהוה תאנף לנצח
תבער כמו אש קנאתך׃ פאלי כם יא רב
תגצ׳ב עלינא גאיה או תשתעל כאלנאר
חמייתך׃ שפך חמתך אל הגוים אשר
לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך
לא קראו׃ בל אטרחהא עלי אלאמם
אלדי לא יערפונך וממאלך לם ידעון
באסמך׃ כי אכל את יעקב ואת נוהו
השמו׃ פאנהם קד אסתאכלו אל יעק׳
ואוחשו מאואה׃ אל תזכר לנו עונת
ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי
דלונו מאד׃ ולא תדכר לנא אלדנוב
אלסאלפה ואסרע ברחמתך תתלקאנא
פאנא קד צ׳עפנא גדא׃ עזרנו אלהי

טמאו ג׳ אשר טמאו אחותם עוד זאת [illegible] טמאו את היכל קדשך [illegible] קובר ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ ואת איזבל יאכלו הכלבים שפכו דמם כמים
בתלג׳ חס׳ [illegible] טמאו ג׳ וחד׳ וטמאו את שם קדשי [illegible]

תהלים

ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו
וכפר על חטאתינו למען שמך ואעננא
יא רב גיאתנא בסבב אסמך אלכרים
ונגנא וגפר כטאיאנא כמא אנת אהלה
למה יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע
בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך
ולא יקולון לאמם אין רבהם כי יערף
פיהם בחצרתנא נקמה דם עבידך אלמס
תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך
הותר בני תמותה ותצל אליך שהקת
לאסיר ובעטם קדרתך אטלק דוי
אלמאתה מן כטרהם והשב לשכנינו
שבעתים אל חיקם חרפתם אשר
חרפוך אדני ורד לגיראננא כתירא
ועלי כלפהם עקובה תעיירהם אלדי
עיירונא יא רב ואנחנו עמך וצאן מרעיתך
נודה לך לעולם לדור ודר נספר תהלתך
ונחן קומך וגנם רעיתך נשכרך לא
לאבד ולגיל פגיל נקץ מן מדחתך

למנצח אל

ששנים עדות לאסף מזמור והדא
מגד שהאדה יסבח בה לאמוא צבין מן
אל אסף בלחן מרקב בלסוסן רעה
ישראל האזינה נהג כצאן יוסף ישב

הכרובים הופיעה יא ראעי אל אסראיל
אסמע לנא יא קאיד אל יוסף כאלגנם
טועא יא סאכן אלכרובין אטהר לפני
אפרים ובנימן ומנשה עוררה את
גבורתך ולכה לישעתה לנו ובחצרת
אל אפרים ובנימן ומנשה אטהר
גברותך ואקבל אלינא במגותתך אלהים
השיבנו והאר פניך ונושעה אלהם
ואסתתבנא בנור וגהך ואגתנא יהוה
אלהים צבאות עד מתי עשנת בתפלת
עמך אלהם יא רב אלגיוש אלא כם
תקלי צלות קומך האכלתם לחם
דמעה ותשקמו בדמעות שליש ואקד
גדיתהם מן טעאם אלדמוע וסקיתהם
מנה אכיאלא תשימנו מדון לשכנינו
ואיבינו ילעגו למו וצירתנא מסאנכן
לגיראננא ואעדאינא יהזובנא אלהים
צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה
פיא אלה יא רב אלגיוש רדנא בנור
וגהך ואגתנא גפן ממצרים תסיע
תגרש גוים ותטעה וגפן רחלת
בהא מן מצר וטרדת אממא חתי
גרסתהא פנית לפניה ותשרש שרשיה
ותמלא ארץ מן בעד מא נגלת מן

לכה ולכה ד מל חדיה ולכה אפוא מה אעשה ולכה אין בשורה מצאת שמלה לכה קצין ולכה לישעתה לנו וכל לשון הליכה דכות בר מן ג חס
ויאמר אליו בלק לך נא אתי ויאמר לנעלו לכה ונקרבה לך נתראה דדב הימ וכפר ד קרב אל המזבח ב בן והול ויהודה אל העדה עזרכו
וחד כפר לעמך ישראל רעה ד סתי ויהי הכל רעה צאן כי תועבת מצרים כל רעה צאן ויאמרו אל פרעה רעה צאן רעה ישראל

בין ידיהא פאצלת אצולהא חתי מלאת
אלארץ׃ כסו הרים צלה וענפיה ארזי אל׃
וגטא אלגבאל צלהא ואגצאנהא אלארז
אלאולי׃ תשלח קציריה עד ים ואל נהר
יונקותיה׃ ומדדת ערוקהא אלא אלבחר
ופראכהא אלא אלנהר׃ למה פרצת גדריה
וארוה כל עוברי דרך׃ פלא תתגר בהא
גדרא פיגניהא מארה אלטריק׃ יכרסמנה
חזיר מיער וזיז שדי ירענה׃ ויקרצהא
חתי אלכנזיר אלברי וחש אלצחרא ירעאהא
אלהים צבאות שוב נא הבט משמים
וראה ופקד גפן זאת׃ אלהם יא אלאה
אלגיוש תב עלינא ואטלע מן אלסמא
ואנצר לנא הדא אלגפן׃ וכנה אשר
נטעה ימינך ועל בן אמצתה לך׃
והבלה גרסתהא בעזך ואלגצן איידתהא
לך׃ שרפה באש כסוחה מגערת פניך
יאבדו׃ אלתי צירתהמא חריקא כאלנאר
מכסוחה וכאן המא מן זגרה גצבך
יבידון׃ תהי ידך על איש ימינך על
בן אדם אמצת לך׃ ותצהר עזך עלא
אמר תחת ימינך ועלי גצן איידתה׃
ולא נסוג ממך תחיינו ובשמך נקרא׃
ולם נזוג ען טאעתך פאחיינא ונדעו

באסמך׃ יהוה אלהים צבאות השיבנו
האר פניך ונושעה׃ אלהם יא רב אלגיוש
רדנא ואנר וגהך ונגתנא׃

כב

למנצח

על הגתית לאסף׃ וקול יסבח בה אלמואצנין
מן אל עובד אלגתי ואל אסף׃ הרנינו
לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב׃
רננו לללה עזנא וגלבו לאלאה יעקוב׃ שאו
זמרה ותנו תף כנור נעים עם נבל׃ ארפעו
תסביח אלקדס ואעלנו דפופא בארקיק
מן עידאנה מע צנוגה׃ תקעו בחדש
שופר בכסה ליום חגנו׃ ואצרבו באלבוק
פי רוס שהורה ופי צחיה מן איאם חג
קומה׃ כי חק לישראל הוא משפט
לאלהי יעקב׃ פאן דלך רסם לאסראיל
וסירה לאלאה יעקוב עליהם׃ עדות
ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים
שפת לא ידעתי אשמע׃ ושהאדה
צירהא פי אל יוסף מד אכרגהם מן
ארץ מצר אלי בלד לא יערפון לגתה
אהלה׃ הסירותי מסבל שכמו כפיו
מדוד תעברנה׃ וחין אזלת מן אלנקל
עאתקהם ואבעד אכפהם מן אלנקירי׃
בצרה קראת ואחלצך אענך בסתר

ו זוג׳ מן ג׳ בחד ענין קדמיה ותנינ׳ נסיבו ולית(י)ה לית כה ו ומאתים שערים ומאתים שערים מאתים שערים ושמחת עולם ושמחת עולם שמחת
עולם וסער מתחולל וסער ... ל סער מתגורר ואתה אל תירא ואתה אל תירא ואתה אל תירא אתה אל תירא ותאו ואילו ותאו ואלו תתנו אלו והאר פניך והאר
פניך האר פניך

רעם אבחנך על מי מריבה סלה וקאל
להם טול מא דעותני פי אלשדה וכלצתך
מנהא ואגבתך מן סתר ברעד וקווה
ואוריתך אלתגרבה פימא אלכצומה
וגירהא סרמדא שמע עמי ואעידה
בך ישראל אם תשמע לי פאסמע יא
קומי חתי אנאשדך ויא אל אסראיל
אקבל מני לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה
לאל נכר ולא יכון פימא בינך אלאה
אכר ולא תסגד למעבוד גירי אנכי
יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים
הרחב פיך ואמלאהו אנא אלאה רבך אלדי
אכרגתך מן בלד מצר אוסע פאך וסל
חתי אמלאה ולא שמע עמי לקולי וישראל
לא אבה לי ואל לם יקבל קומי ראיי ואל
אסראיל לם ישא דאך ואשלחהו בשרירות
לבם ילכו במועצותיהם כליתהם מע
תמר הוא קלובהם ויסירון פי עקובה
משוראתהם לו עמי שמע לי ישראל
בדרכי יהלכו ולו כאן קומי יקבל מני
ואל אסראיל יסלכון פי טריקי כמעט
אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי
לכנת ען קליל אהזם אעדאהם ועלא
מצאדריהם ארד אפתי משנאי יהוה

יכחשו לו ויהי עתם לעולם וכאן אלכפאר
יכצעון להם ותבקא דולתהם אלי אלאבד
ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש
אשביעך ואטעמהם מן לב אלחנטה
בירא ומן אלצואן אשבעהם עסלא

מזמור לאסף

אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים
ישפט מגד יסבח בה אל אסף אלה נצב
אמרה פי אלמחאצר פימא בין חכאם
ארא יקצון עד מתי תשפטו עול ופני
רשעים תשאו סלה יקול להם אלא כם
תחכמון באלגור ולאלטאלמין תחאבו סרמדא
שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו אחכמו
ללפקיר ואליתים ואלצעיף ואלמסכין אנצפוהמ
פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו
ופלתוהמא ונגוהמא מן יד אלטאלמין לא
ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו
כל מוסדי ארץ יא מן לא יערפון ולא
יפהמון פהם פי צלאם יסירון ואיאן תמיל
אסאסאת אלארץ אני אמרתי אלהים
אתם ובני עליון כלכם ולקד כנת ארדת
אן תכונו אשראפא ושבה אהל אלעלו
אגמעין אכן כאדם תמותון וכאחד
השרים תפלו פאדא בכם אלתרתסאן

אנכי יה׳ יב׳ מי שם פה לאדם אשר הוצאתיך וחבידן אל קנא אל קנא מי אנכי יה׳ אהים ומי ביתי דשמואל ואין מבלעדי מושיע רבעה היס כה אמר
יה׳ גאלך על אשיבך באהלים ואלהים זולתי המעלך ... לא אבה ג׳ יה׳ השחיתך לא אבה יבמי וישראל ... תמותון ד׳ ומפרי העץ ויאמר הנחש ונגלה
באזני אכן כאדם בתריה תמותון כתב ושג׳ תמותון כתב ... כאדם ג׳ ... ברית כאדם תמותון אם כסיתי כאדם ... ולא יביכו ג׳ כי ... מראות

צור ג מל וישלח חירם מלך צור דמלב חלא מקול מפלתך ואמרת לצור הישבת ב בו חכמיך צור היה בך כי כינור כרמה בן אדם שא קינה אפרים כאשר ראיתי לצור צור תעודה פלשת עם ישבי צור ס גבל ב זקני גבל וחכמ גבל ועמון חד קמ ס

תמותון כבעץ אלעאמה ותסקטון כבעץ אלריסא מן אלמרתבה: קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים: פקם באלקצד ואחכם לאהל אלארץ פאנך וארת אלדניא וכל אלאמם:

שיר מזמור לאסף:
והדא מגד יסבח בה אל אסף: אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל: אללהם לא אסכאת לעקאבך פלא תמ סכה ולא תקרה יא טאיק: כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש: לאן הודא אעדאך יהימון וכאגציך רפעו רוסהם: על עמך יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך: ועלי קומך יתחרקון באלסר וישתורון עלי צפותך: אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד: קאלו תעאלו חתי נכתרמהם מן בין אלאמם ולא ידכר אסם אסראיל זיאדה: כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו: וקד תשאורו וצארו בקלב ואחד עליהם קד עהדו עהדא: אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים: אל אדם ואלאסמאעיליין ואל מואב ואלהגריין: גבל ועמון ועמלק פלשת עם ישבי צור: ואלשראה ואלעמאניין ואל עמלק ואלפלסטיניין מע אהל צור: גם אשור נלוה עמם היו זרוע לבני לוט סלה: ואהל אלמוצל איצא אנעטפו מעהם פצארו עונא לבני לוט סרמדא: עשה להם כמדין כסיסרא כיבין בנחל קישון: פאעמל בהם כמדין או כסיסרא כיבין פי ואד קישון: נשמדו בעין דאר היו דמן לאדמה: אלדי אנפדו פי עין דאר וצארו מדאסא כרמן אלארץ: שיתמו נדיבימו כערב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל נסיכימו: פאגעל נבלהם מתל ערב וזאב ומתל זבח וצלמנע מנתכלי הם: אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים: אלדי קאלו עסמנא אן נחוז מאוא אללה: אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני רוח: יא רבנא אגעלהם כאלגראבלה או כקש בין ידי אלריח: כאש תבער יער וכלהבה תלהט הרים: או כנאר תחרק אלשעראא ולהיב ישפשף אלגבאל: כן תרדפם בסערך ובסופתך תבהלם: כדאך אכרבהם בעואצפך ובזואבעך אדהשהם: מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה: ויעס וגוההם אלהואן חתי יעלמו אן אסמך אללה: יבשו ויבהלו עדי עד ויחפרו:

דמי ב המזכרים את יי ואל תתנו דמי אלהים אל דמי לך ס יהמיון ב הוי המון עמים רבים אך הבל יהמיון כי הנה אויבך יהמיון ס מלא ה
וסימנהון שבע זאת את אמתחת קרנך ישנה מבחר עצמים מלא פנהם קלון ס וחד ומלא חפנך גחלי אש ס

ויאבדו ויכיבון ויתכבלון אלא אבד
ויבזון ויבידון וידעו כי אתה שמך
יהוה לבדך עליון על כל הארץ ויעלמון
אנך אלה וחדך אלעאלי עלי גמיע אלעאלם

למנצח

על הגתית לבני קרח מזמור יקול יסבח
בה אלמוא צבין מן אל עובר ארוס אגתי
ואל קרח אליואני מה ידידות משכנותיך
יהוה צבאות ימא אכתר ודנא למסכנך
יארב אלגיוש נכספה וגם כלתה נפשי
לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אל
חי אשתאקת נפסי ותם חנת אלי צחון
אלה וקלבי וגסמי ירנאן ללה אלטאיק
אלחי גם צפור מצאה בית ודרור קן לה
אשר שתה אפרחיה את מזבחותיך
יהוה צבאות מלכי ואלהי מתל טאירה
וגדת להא ביתא או דריה אצאבת וכרא
געלת פיהא פראכהא כדאך אנא עני
מדאבחך יארב אלגיוש יא מלכי ואלאהי
אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה
אקול טובא סאכן ביתך פאנהם ימדחו
נך פיה סרמדא אשרי אדם עוז לו בך
מסלות בלבבם וטובא אנסאן געלך
עזה וקום כאנת קלובהם מכלצה עברי
בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם ברכות
יעטה מורה ואלמארין פי ואד אלנאץ יגעלונה
כאלמעין מן סירהם אלמתתאבעו ואלבראת
ישתמל האדיהם ילכו מחיל אל חיל
יראה אל אלהים בציון יאתוא ימצון מן
חצן אלי חצן חתי יחגון אלי בית אללה פי
ציון יהוה אלהים צבאות שמעה תפלתי
האזינה אלהי יעקב סלה יקולון אללהם
יארב אלגיוש אסמע צלותנא ואגבנא
יא אלאה יעקוב סרמדא מגננו ראה
אלהים והבט פני משיחך יא אללהם ואנטר
לתרסנא ואממנא אלי וגה מסיחך כי
טוב יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף
בבית אלהי מדור באהלי רשע פאן
אלמקאם פי צחונך יומא כיר מן אלף פי
גירהא פלדלך אכתרת אן אסתכף עלי
בית רבי מן אלסכנא ראכל אכביה אלצאלמין
כי שמש ומגן יהוה אלהים חן וכבוד
יתן יהוה לא ימנע טוב להלכים בתמים
לאן אללה רבנא כאלשמס מניר וכאלתרס
מוקי אלחצא ואלוקאר יעטינא ולא ימנע
כיר אלסאירין בצחה יהוה צבאות
אשרי אדם בטח בך יא רב אלגיוש
כדאך טובא אנסאן ותק בך

וידעו כל הארץ כל הקהל עמנו יש כל ממלכות הארץ מה יען יש ולמען יראו כי יהון לו לעבדים כי אתה שמך יש כי אלהים משל כי ידך זאת מזבחותיך
גב חס וחד מל ויאמר קנא קנאתי ותבירו גם צפור מצאה אלהי ב אתנח פתח הסתופף הושע עבדך שתה ב ולא עטה אפרחיה את מזבחותיך
ראה אלהים ב אין איש עמנו ראה אלהים על מגננו ראה אלהים

למנצח

לבני קרח מזמור · מגד לדאוד יסבחה
אלמואצ'בין מן בני קרח · רצית יהוה ארצך
שבת שבות יעקב · טאל מא רצית יא
רב ען בלדך ורדדת סבי יעקוב · נשאת
עון עמך כסית כל חטאתם סלה · ואחתמ
לת דנב קומך וג'טית כ'טאיאהם סר
מדא · אספת כל עברתך השיבות מחרון
אפך · וצ'ממת ענהם כתיר מן עברתך
ורדדת ענהם שדה ג'צ'בך · שובנו אלהי
ישענו והפר כעסך עמנו · כד'אך
אסתתבנא יא רב ג'יאתנא ואפסך ג'צ'בך
ענא · הלעולם תאנף בנו תמשך אפך
לדר ודר · אלדהר תג'ד עלינא או תמד
ג'צ'בך אלי ג'יל ואג'יאל · הלא אתה תשוב
תחיינו ועמך ישמחו בך · יא אנך ועדת
אן תעוד פתחיינא וקומך יפרחון בך ·
הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו ·
אללהם פאורינא מן פצ'לך ואעטנא מן
ג'יאתך · אשמעה מה ידבר האל יהוה
כי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו
ואל ישובו לכסלה · מא נסמע בה מא
תכ'אטבנא יא רב יא טאיק פאנך תקול
סלאמא לקומך ואברארהם לא יעודון
אלא ג'הלהם אבדא · אך קרוב ליראיו
ישעו לשכן כבוד בארצנו · ויקינא
אן ג'ותך קריבא מן אתקיאך כד'אך מא
יכון כרמך פי בלדנא · חסד ואמת נפגשו
צדק ושלום נשקו · אהל אלפצ'ל ואלמערוף
אלתקו ודוו אלנצפה ואלסלאמה תקאבלו ·
אמת מארץ תצמח וצדק משמים
נשקף · וכד'אך אלחק מן אלארץ ינבת
ואלאחסאן מן אלסמא יטלע · גם יהוה
יתן הטוב וארצנו תתן יבולה · פאן
אללה איצ'א יעטינא אלכ'יר ובלדנא יכ'רג
אראה · צדק לפניו יהלך וישם לדרך
פעמיו · וטאלבי אלעדל בין ידיה יסירון
ויצ'עון פי טריקה אקדאמהם ·

תפלה לדוד

הטה יהוה אזנך ענני כי עני ואביון
אני · והדה צלוה לדאוד אסמע לי יא
רב ואג'בני פאני צ'עיף מסכין · שמרה
נפשי כי חסיד אני הושע עבדך אתה
אלהי הבוטח אליך · ואחפט' נפסי
פאני בארא אלבאס ואג'ת עבדך
אלואתק בך · חנני אדני כי אליך אקרא
כל היום · אללהם ורפני פאני אדעוך
טול אלזמאן · שמח נפש עבדך כי

כעסך ב' והפר כעסך ותדמי כעשך בנרייה ... ושלוש ה' היה לו מכל עבריו שלום שלום לך ושלום ושקט אתן על ישראל צדק ושלום נשקו
כי ארך ימים ... ונתתי בשמיכם בעתם ונתן עץ השדה את פריו ארץ נתנה יבולה וארצנו תתן יבולה ... לדרך ג' רפ' ועתה מה לך
ב' בו צדק לפניו ... אשמעה ב' עד מתי אראה נס מה ידבר ... עמדו ואשמעה ... ואשמעה אחד קדוש

אליך אדני נפשי אשא ופרח נפס
עבדך פאני אליך ארפע נפסי כי אתה
אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך
פאנך יא רב גואד גפאר וכתיר אלאחסאן
עלי גמיע ראעיך האזינה יהוה תפלתי
והקשיבה בקול תחנונותי אסמע יא
רב אלי צלותי ואנצת צותי פי תחנני ביום
צרתי אקראך כי תענני ופי יום שדתי
אדעוך אגבתני אין כמוך באלהים
אדני ואין כמעשיך פאנה ליס מתלך
יא רב ולא כאעמאלך כל גוים אשר
עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני
ויכבדו לשמך וגמיע אלאמם אלדין
כלקתהם יגב אן יקבלון ויסגדון בין
ידיך יא רב ויכרמון אסמך כי גדול
אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך
לאנך אלכביר עאמל אלאעגוב את אנת
אלה וחדך הורני יהוה דרכך אהלך
באמתך יחד לבבי ליראה שמך
אלהם דלני מן טריקך עלי מא אסיר
בה פי חקאיקך ואכלץ קלבי לתקוא
אסמך אודך אדני אלהי בכל לבבי
ואכבדה שמך לעולם פאני אשכרך
יא אלה יא רבי מכלצא ואכרם אסמך

אבדא כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי
משאול תחתיה לאן פצלך כביר וקד
כלצת נפסי מן אלתרי אלספלאני אלהים
זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו
נפשי ולא שמוך לנגדם אללהם פעלת
דאך חין קאם אלואקחין וגמיע אלהיבין
טלבו נפסי ולם יגעלו כופך עליהם
ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים
ורב חסד ואמת ואנת יא רב אלרחום
אלראוף אלטויל אלאמהאל וכתיר אלפצל
ואלאחסאן פנה אלי וחנני תנה עזך
לעבדך והושיעה לבן אמתך פול
אלי ברחמתך ורפני ואעט עבדך מן
עזך מא תגית בה אבן אמתך עשה
עמי אות לטובה ויראו שנאי ויבשו
כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני ואעמל
מעי עלאמה כיר חתי ינצר שאניי
ויבזון אנך יא רב אענתני ועזיתני

לבני קרח

מזמור שיר יסודתו בהררי קדש
מגד יסבח בה אלמואצבין מן בני קרח
והו נעת אלתסביח אלדי אסאסה פי אגבאל
אלמקדס אהב יהוה שערי ציון מכל
משכנות יעקב אלה מחב מחל ציון

וישתחוו ז׳ רפי יעבדוך עמים ב׳ בו׳ מלכים יראו וקמו נורא יש׳ עליהם יזכרון וישבו אל יש׳ כל מלכים כל גוים יבואו ב׳ מל׳ פן יבואו העללים
דשמואל למה יבואו מלכי אשור כל גוים שדים ד׳ ופקדתי על תבל ועתה אנחנו מאשרים כי הנה היום בא ולא שמוך לנגדם וכאלף
בית רבא ג׳ זט׳ יב׳ ע׳

מזגמיע מסאכן אל יעקוב׳ נכבדות
מדבר בך עיר האלהים סלה׳ וקד ענך
עצאים יא קרית בית אללה סרמדא׳
אזכיר רהב ובבל לידעי הנה פלשת
וצר עם כוש זה ילד שם׳ אדא אדכר
אהל מצר ואהל באבל ואקים פיהא
עארפי אקול הדא מנהם מע מן ולד
הנאך׳ ולציון יאמר איש ואיש ילד בה
והוא יכוננה עליון׳ ועז ציון יקאל אנמא
אלמולוד פיהא רגל ורגל כואץ פי וקת
היאהא אלעלי׳ יהוה יספר בכתוב עמים
זה ילד שם סלה׳ כדאך אללה יחצי בכתאב
מן כאן מן אלאמם גמיע מא יולד הנאך
סרמדא׳ ושרים כחללים כל מעיני בך׳
וכדאך אלמלחנין מע אלמטבלין ינעתון
גמיע נעתכם אלדי הו לכם כאלמעין׳

פח

שיר מזמור

לבני קרח׳ למנצח על מחלת לענות
משכיל להימן האזרחי׳ והדא מגד
יסבח בה אלמואצבין מן בני קרח בתטני׳
אגאבה כפהם יגאובנהם אל הימן אל
אזרחי׳ יהוה אלהי ישועתי יום צעקתי
בלילה נגדך׳ אללהם יא רב מגותתי אדא
אדא צרכת חדאך נהארא או לילא׳

תבוא לפניך תפלתי הטה אזנך לרנתי׳
תצל אליך צלותי ואסמע רניני ואגבני׳
כי שבעה ברעות נפשי וחיי לשאול
הגיעו׳ פאן נפסי קד אסתכתרת אלמצאיב
וקד בלגת פי חיותי אלי אלתרא׳ נחשבתי
עם יורדי בור הייתי כגבר אין איל׳
וחסבת מע אלהאלכין כמא צרת כרגל
לא טאקה לה׳ במתים חפשי כמו חללים
שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד והמה
מידך נגזרו׳ כאלמיית אלחר וכאלצרעי
סאכני אלקבר אלדין לא תדכרהם מדה
וקד אנקטעו מן נעמתך׳ שתני
בבור תחתיות במחשכים במצלות׳
כדאך געלתני פי שביה בביר ספלי
ופי צלמאת וקער אבחר׳ עלי סמכה
חמתך וכל משבריך ענית סלה׳ ואס
תנדת עלי חמיתך ועדבתני גמיע
אתיארך סרמדא׳ הרחקת מידעי
ממני שתני תועבות למו כלא ולא
אצא׳ ואבעדת מעארפי ענ כמא
געלתני מכרוהא להם ומח[illegible]א פלא
אכרג אליהם׳ עיני דאבה מני עני
קראתיך יהוה בכל יום שטחתי אליך
כפי׳ וקד דבלת עיני מן צעפי אדעוך

קנאתי לירושלים
וחד באשמנים כמתים

בכתוב וכתיב ה בליש שדות בכסף יקנו בן אדם כתוב לך וכתוב עליך יוסף אכתוב לו רבי תורתי יש יספור בכתוב עמים ובבל יולך את
ופיהו את פיך יהוד ואזה פשחור אזכיר להב יאמר ב כומלך בספל ולוין וחד ויאמר למלך תחתיות ז ואת בלת תחתיות דיהושע
רנו שמים והודיתיך את ידי צור בן אדם יש בבור קראתי שמך יש במעלות ג וסימ נחתו רדופיא לחשוכא דעזרא כת
במעלות ישעי במעלות

יארב כל יום ואבטט אליך כפיי הַלַמֵּתִים
תַּעֲשֶׂה פֶּלֶא אִם רְפָאִים יָקוּמוּ יוֹדוּךָ
סֶלָה׳ אקול הל ללמותי תעמל אלעגאיב
או אלהאלכין יקומון פישכרונך סרמדא׳
הַיְסֻפַּר בַּקֶּבֶר חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ בָּאֲבַדּוֹן׳
והל יקץ פי אלמקאבר פצלך או חקאיקך
פי מוצע אלבואר׳ הֲיִוָּדַע בַּחֹשֶׁךְ פִּלְאֶךָ
וְצִדְקָתְךָ בְּאֶרֶץ נְשִׁיָּה׳ והל תערף
עגאיבך פי אלט׳לאם או אחסאנך
פי ארץ אלמנסייה׳ וַאֲנִי אֵלֶיךָ יְהוָה
שִׁוַּעְתִּי וּבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי תְקַדְּמֶךָּ׳ ואנא
אליך יארב אסתגית וע׳ מר אלצבאח
אסתקבלך בצלותי׳ לָמָה יְהוָה תִּזְנַח
נַפְשִׁי תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי׳ אללהם פלא
תכ׳דלני ולא תחגב רחמתך עני׳ עָנִי אֲנִי
וְגֹוֵעַ מִנֹּעַר נָשָׂאתִי אֵמֶיךָ אָפוּנָה׳ פאני
צ׳עיף מאדי׳ אלתלא׳ מן צבאי אחת׳
מלת היבתך׳ ארץ׳ וא׳ תגהתי עָלַי
עָבְרוּ חֲרוֹנֶיךָ בִּעוּתֶיךָ צִמְּתוּתֻנִי׳ ממא
מר עלי מן שדה גצ׳בך ואהואלך
אעטבתני׳ סַבּוּנִי כַמַּיִם כָּל הַיּוֹם הִקִּיפוּ
עָלַי יָחַד׳ חאטת [illegible] כתיר מן
אלזמאן ואחדקתני אגמע׳ הִרְחַקְתָּ
מִמֶּנִּי אֹהֵב וָרֵעַ מְיֻדָּעַי מַחְשָׁךְ׳ ואבעדת

ענ׳ אלמחב ואלצאחב וצאר מעארפי
כאלט׳לאם׳

פט

מַשְׂכִּיל לְאֵיתָן הָאֶזְרָחִי׳

קול תפהים לאיתן אלאזרחי׳ חַסְדֵי יְהוָה
עוֹלָם אָשִׁירָה לְדֹר וָדֹר אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ
בְּפִי׳ פצאיל אללה אלי אלדהר אצפהא ואלי
גיל ואגיאל אערף חקאיקך בפאיי׳ כִּי
אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבָּנֶה שָׁמַיִם תָּכִן
אֱמוּנָתְךָ בָהֶם׳ כמא עלמת אן פצ׳לך
אבדא יבנא ואמאנתך תתכת מא אקאמת
אלסמאואת׳ כָּרַתִּי בְרִית לִבְחִירִי נִשְׁבַּעְתִּי
לְדָוִד עַבְדִּי׳ אד׳ קלת אני עהדת עהדא
מע מכ׳תארי ואקסמת לדאוד עבדי׳
עַד עוֹלָם אָכִין זַרְעֶךָ וּבָנִיתִי לְדֹר וָדוֹר
כִּסְאֲךָ סֶלָה׳ אני אתכת נסלך לל אבד
ואבני כרסיך אלי גיל ואגיאל סרמדא׳
וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְהוָה אַף אֱמוּנָתְךָ
בִּקְהַל קְדֹשִׁים׳ אללהם וכמא ישכר
אהל אלסמא פצ׳לך וחקאיקך פי גוק
אלמלאיכה׳ כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לַיהוָה
יִדְמֶה לַיהוָה בִּבְנֵי אֵלִים׳ אד׳ יקולון
מן פי אלשואהק יעאדל אללה או ישבהה
מן דוי אלטאקה׳ אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד
קְדֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבָיו׳ יבל

[illegible] ג ראש פסוקי למה אמרת למה׳ [illegible] בקבר ג או במת או בקבר במותי [illegible] היספר בקבר חסדך

הו אלטאיק אמרהו כפי עצבה אלמלאיכה
אלכתירין ומכוף ענד גמיע מחיטיה׳
יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה
ואמונתך סביבותיך׳ פיא אלה יא רב
אלגיוש מן מתלך יא אזלי יא ואהב וחקך
עלי מחיטיך׳ אתה מושל בגאות הים
בשוא גליו אתה תשבחם׳ ומא סלטאנך
עלי קדרה אלבחר ענד ארתפאע אמואגה
אנת מהדיהא׳ אתה דכאת כחלל רהב
בזרוע עזך פזרת אויביך׳ ואנת דקקת
אלמפתנין כאלצרעא ובדראע עזך בדדת
אעדאך׳ לך שמים אף לך ארץ תבל
ומלאה אתה יסדתם׳ ולך אלסמאואת
ואלארץ ואלדניא באסרהא אנת אססתהא׳
צפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון
בשמך ירננו׳ ומהב אלשמאל ואלגנוב אנת
בראתהמא וגבל תבור וחרמון לאסמך
ירננון׳ לך זרוע עם גבורה תעז ידך
תרום ימינך׳ ולך אלעצמה ואלגברות
וידך אלע. זה וימינך ארפיעה׳ צדק
ומשפט מכון כסאך חסד ואמת
יקדמו פניך׳ ואלעדל ואלחכם מהיא
כרסיך ואלפצל ואלאחסאן יתצרון בין
ידיך׳ אשרי העם יודעי תרועה יהוה

באור פניך יהלכון׳ טובא ללקום עארפהם
אן יגלבון לך אללהם ובנור וגהך יסירון׳
בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו׳
ובאסמך יסרון טול אלזמאן ובעדלך
ירתפעון׳ כי תפארת עזמו אתה וברצונך
וברצונך תרים קרננו׳ לאנך פכרהם
ועזהם וברצאך ירתפע שאננא׳ כי
ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו׳
אן ללה תרסנא ולקדוס אסראיל מלכנא׳
אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר שויתי
עזר על גבור הרימותי בחור מעם וכדין
כאטבת בוחי [illegible] אברארך קלת קד [illegible]
געלת עוני מי[illegible] גבאר לכם ורפעת [illegible]
מכתאר מן קומה׳ מצאתי דוד עבדי
בשמן קדשי משחתיו׳ והו דאוד עבדי
אלדי וגדתה כמא ארדת וכדהנה אלמקדס
מסחתה׳ אשר ידי תכון עמו אף זרועי
תאמצנו׳ לכי [illegible] קדרתי מעי[illegible]
ועצמתי תאידה׳ לא ישא אויב בו
ובן עולה לא יעננו׳ פלא יגתר אלעדו
בה ולא אגור לא [illegible]לבה׳ וכתותי מפניו
צריו ומשנאיו [illegible] פאני ארחם
אעדאה מן [illegible]ין ידיה ושאניה אצדמהם׳
ואמונתי וחסדי עמו ובשמי תרום

יש אלהי צבאות יב וילך דוד דו... ואלי יקרא שמך עלי ויאמר קנא קנאתי וחבירו כי הנה יוצר הרים דרשו טוב ואל רע שנאו רע ואהבו טוב לכן כה אמר
יש אלהי צבאות והגליתי אתכם בשבעה ... יהוה כי הנני מקים עליכם ... כי כמוך חסין יה ... שיאה ב כת ישיא וחד כת ישי וב כת ישא כה אמר ...
אל ישא ... מות עלימו ונתה אל ישיא ... הכסא לא ישיא או ... בן ... הרימותי ג ויאמר אברם אל מלך סדם ויהי כשמעו כי הרימתי קולי

קרנו׃ ואמאנתי ופצ׳לי מעה ובאסמי
ירתפע שאנה׃ ושמתי בים ידו ובנהרות
ימינו׃ ואצירן פי מלוך כתירין כאבחר
פי ידה ופי אמם כאנהאר ימינה׃ הוא
יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי׃
והו אדעאני וקא׳ אנת מנשיי וטאיקי
ומעתמד גיאתי׃ אף אני בכור אתנהו
עליון למלכי ארץ׃ אנא איצ׳א אגעלה
שריפא עאליא עלא מלוך אלארץ׃ לעולם
אשמור לו חסדי ובריתי נאמנת לו׃
אלא אלדהר אחפט׳ לה אחסאני ועהדי
לה מאמון׃ ושמתי לעד זרעו וכסאו
כימי שמים׃ ואצירן נסלה אלי אלאבד
וכרסיה מא דאמת אלסמא׃ אם יעזבו
בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון׃ ואן
תרך בניה שראיעי ולם יסלכו פי אחכאמי׃
אם חקתי יחללו ומצותי לא ישמרו׃ ואן
ת[illegible] סומי ולם יחפצ׳ון וצאיאי׃
ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם׃
עאקבתהם באדב עלי גרומהם ובבלא
יא עלי דנובהם׃ וחסדי לא אפיר מעמו
ולא אשקר באמונתי׃ ופצ׳לי לא אזילה
ענה ולא אכד׳ב באמאנתי׃ לא אחלל
בריתי ומוצא שפתי לא אשנה׃ ולא

אבדל עהדי ענה ומא כרג מן קולי לא
אגיירה׃ אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד
אכזב׃ קסם ואחד קסמתה באסמי אלמקדס
לא אכד׳בה פי דאוד׃ זרעו לעולם יהיה
וכסאו כשמש נגדי׃ נסלה יקים אלא
אלדהר וכרסיה מא דאם אלשמס חד׳איי
כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה׃
ויתבת כאלקמר אלי אלדהר אלי הו מא כד
פי אלשואהק סרמדא׃ ואתה זנחת ותמאס
התעברת עם משיחך׃ ואנת אן כרדתנא
וקתא וזהדת פינא ואחלת עלינא במסיחך
נארתה ברית עבדך חללת לארץ נזרו׃
ואגשאת עהד עבדך ובדלת תאגה אלי
אלדהר׃ פרצת כל גדרתיו שמת מבצריו
מחתה׃ ואתגרת גמיע גדראנה וגעלת
חצונה מנדקה׃ שסהו כל עברי דרך
היה חרפה לשכניו׃ ואנטלמוה כתיר
מן מארה אלטריק וצאר עארא ענד
גיראנה׃ הרימות ימין צריו השמחת
כל אויביו׃ ורפעת יד אעדאיה ופרחת
גמיע באגציה׃ אף תשיב צור חרבו
ולא הקימתו במלחמה׃ ואדרת בזאה
סיפה ולם תעטהם קוא מא פי אלחוב
השבת מטהרו וכסאו לארץ מגרתה׃

ועטלת מנכרה וטחטחת כרסיה עלי
לארץ׃ הקצרת ימי עלומיו העטית
עליו בושה סלה׃ וקצרת מן אעמאר
שבאבה ואשמלת עליה לכזיא סרמדא׃
עד מה יהוה תסתר לנצח תבער כמו
אש חמתך׃ אקול אלי כם יא רב תחגב
פרגבך גאיה ותשתעל כלנאר חמיתך׃
זכר אני מה חלד על מה שוא בראת
כל בני אדם׃ אדכר מא נחן ומא לעמר
לדי כלקתה לנא ולגמיע בני אדם פאנה
הבא׃ מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט
נפשו מיד שאול סלה׃ ואי רגל יחיא
ולא ירא למות או ינגי נפסה מן יד
לתרי סרמדא׃ איה חסדיך הראשנים
אדני נשבעת לדוד באמונתך׃ ואין
פצאילך לאואיל יא רב ומא קסמת
לדאוד בחקך׃ זכר אדני חרפת עבדיך
שאתי בחיקי כל רבים עמים׃ ולהם
פאנך תדכר עאר אוליאך לקאילין
מא חמלנא פי חגרנא כתיר מן
לשעוב באלתדלל להם׃ אשר חרפו
אויביך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך׃
ותדכר מא עירוך בה אעדאיך ומא
עירו אתאר מסיחך׃ ברוך יהוה

לעולם אמן ואמן׃ פאקול תבארך אלה
אלי אלאבד אמין ואמין׃

תפלה למשה איש האלהים אדני מעון
אתה היית לנו בדר ודר׃ והדה צלוה
יסבח בהא מוסי רסול אלה אלהם כמא
לם תזל לנא מוטנא גיל בעד גיל׃ בטרם
הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם
עד עולם אתה אל׃ ומן קבל אן תנשא
אלגבאל ותבתדי לעמארה מעסאיר לארץ
וקבל אלדהר ובעדה אנת אלטאיק׃ תשב
אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם׃
כדאך תרד אסתאבה לנאס אלי אלזכוה
כמא קלת ארגעוא בני אדם׃ כי אלף
שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר
ואשמורה בלילה׃ לדי אלף סנה ענדך
כיום אמס אלדי קד מר או כנפוה מן
אלליל׃ זרמתם שנה יהיו בבקר
יחלף׃ כדאך געלתהא כאנהא תסיר
ותציר כנומה ונחן פי צבאחהא כאל
חשיש אלדי ימצי׃ בבקר יציץ וחלף
לערב ימולל ויבש׃ ואנא כאלגראד
כנוארא ימצי פהו פי עשיתה ייבס׃
ותקצת׃ כי כלינו באפך ובחמתך

נבהלנו׃ וכראך נחן נפני בגצבך ונדהש
מן חמיתך׃ שת עונתינו לנגדך עלמנו
למאור פניך׃ אן געלת ד׳נובנא חדאך
וגבאיאנא יסתקבל נור וגהך׃ כי כל ימינו
בעברתך כלינו שנינו כמו הגה׃ כמא
כתיר מן איאמנא ולת בעברתך ואפנינא
סנינא כנגמה ואחדה׃ ימי שנותינו בהם
שבעים שנה ואם בגבורת שמונים
שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה׃
לאנהא אנמא הי סבעין סנה או אן עצמת
פתמאנין סנה ואכתרהא פיהא דגל וגל
וד׳רא רנא לאנצאר תטאירנא׃ מי יודע
עז אפך וכיראתך עברתך׃ פמן יעלם
מקדאר עז גצבך חתי יעתבר במכאפתך׃
למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה׃
מתל אחצא איאמנא כד׳ין הו מערוף
חתי נכון נאתי בקלב חכמה׃ שובה
יהוה עד מתי והנחם על עבדיך׃ פתב
יא רב עלינא אלי כם נשקא ואצפח ען
עבאדך׃ שבענו בבקר חסדך ונרננה
ונשמחה בכל ימינו׃ וארוינא פי כל
גדאה מן פצלך מא נרנן בה ונפרח פי
באקי איאמנא׃ שמחנו כימות עניתנו
שנות ראינו רעה׃ ופרחנא מתל איאם

עד׳בתנא וסנין ראינא פיהא אלבלא׃ יראה
אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם׃
ויטהר עלי עבידך אחסאנך ובהאך
עלי בניהם׃ ויהי נעם אדני אלהינו עלינו
ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו
כוננהו׃ ותכון נעמה אללה רבנא עלינא
ואעמאל ידינא אצלחהא לנא ואעמאל
אבתרנא איצא פאצלחהא׃

ישב בסתר עליון בצל
שדי יתלונן׃ יא איהא אלגאלס פי סתר אלעאלי
ואלמנסתר פי צל אלכאפי׃ אמר ליהוה
מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו׃ אני
אקול ללה ען אללה מכני ומחגזי ואלאהי
אלד׳י אתק בה׃ כי הוא יצילך מפח יקוש
מדבר הוות׃ אנה יכלצך מן פך ואהק
ובא מורי׃ באברתו יסך לך ותחת
כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו׃ ויחגבך
כאלטאיר אלד׳י יסתר בריישה ויכן באג
נחתה וחקיקתה כאלמגן ואלדרקה׃ לא
תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם׃
ותכון לא תכאף מן אלפזע לילא ומן
סהם יטיר נהארא׃ מדבר באפל יהלך
מקטב ישוד צהרים׃ מן ובא יכיר
פי אלאפל ומן חתף ינהב פי אלט׳הירה׃

שמונים ו׳ מל׳ מיניעא דמתושלח ותשקט הארץ דאהוד ויהי בשמונ׳ [illegible] והרבנו מאות זך במחנה אשור דמלכ׳ ואם בגבורת במראות ואת עשר
וכל דברי הימ׳ דכול׳ במ״א ויעש מהם שבעים אלף סבל ושמנים [illegible] זה ינחמנו ממעשנו ועננו ואמרן ידינו שמענו את שמענו ולא נחור
יצור אלהינו ויהי נעם ב׳ בו [illegible] לא תירא ו׳ לא תירא מהם זכר כי תצא לאויביך [illegible] יהוה הוא ההלך לפניך כשמיר חזק מצר לא תיראו [illegible] לילה לא תירא

יפל מצדך אלף ורבבה מימינך אליך
לא יגש ויקע מן גאנבך אלף וען ימינך
רבוה ואליך לא יתקדמון רק בעיניך תביט
ושלמת רשעים תראה יערא אן תנצ'רהם
בעינך ופנא אלצאלמין תראי כי אתה
יהוה מחסי עליון שמת מעונך אד
קלת ללה אנת מכני וגעלת אלעלי מאואך
לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב
באהלך לא יצל אליך אלשר ואלבלא
לא יקרב אכ'ביתך כי מלאכיו יצוה לך
שמרך בכל דרכיך אד יאמר לך
במלאיכתה יחפצ'ונך פי גמיע טרקך
על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך
ועלי אלכפין יחמלונך כילא תצדם רגלך
בחגר על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר
ותנין ותטא אלשבל ואלשגאע ותדוס
אלצ'רגאם ואלתנין כי בי חשק ואפלטהו
אשגבהו כי ידע שמי ויקול הו ענך
למא שגף בטאעתי אפלתה ונצרתה
למא ערף אסמי יקראני ואענהו
עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו
ואדא ידעני אגיבה ואנא מעה פי כל
שדה אכלצה ואכרמה ארך ימים
אשביעהו ואראהו בישועתי טול

אלעמר אשבעה ואוריה מגותתי

מזמור

שיר ליום השבת והדא מגד לדאוד
יסבח בה פי יום אלסבת טוב להדות ליהוה
ולזמר לשמך עליון ואמדח אלה
אלגואד ואמגד אסם אלרב אלעלי להגיד
בבקר חסדך ואמונתך בלילות ואכבר
בפצ'לך פי אלאיאם ובאמאנתך פי אל
ליאלי עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון
בכנור עלי עשאריי ועוד מן אלקרס
ועלי דרס בצנג מן אלאתה כי שמחתני
יהוה בפעלך במעשי ידיך ארנן ימא
פרחתני יארב בפעלך ומן עמל ידיך
ארנן מה גדלו מעשיך יהוה מאד
עמקו מחשבתיך מא אעט'ם אעמאלך
יארב ומא אעמק תקדירך איש בער
לא ידע וכסיל לא יבין את זאת ואלאנסאן
אלגאהל מן אן יעלם גמיעהא ואלבער
גאהל מן אן יפהמה בפרח רשעים כמו
עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם
עדי עד ואתה מרום לעלם יהוה פאנת
תנפדהם אלי אלאבד ואלט'אלמין ואן פרעו
כאלעשב ונור גמיע פעלת אלגור פאנת
תנפדהם אלי אלאבד ואנת אלרפיע יארבי

לעלם יח חס ואכל [illegible] לא ידון רוחי באדם [illegible] ימלך אותה הוא לעלם בהם [illegible] עבדו ועבדון לעלם ונחלו לעלם זה שמי לעלם למען ייטב להם ולבניהם ואמרו
חי אנכי יחי אדני ה [illegible] דויד ובראש זרעו לעלם באהבת יי והקימותי [illegible] ממלכתך אזכירה שמך ואני אגיד לעלם ואתה מרום מאשתי לא לעלם
ג' פסו' ריש פיסן מלתה [illegible] ליתיתה לא כרב ו ותניתה נסיבין אלהי אברהם [illegible] נחר כי יצמן אינני שמע עלי עשור

כי הנה איביך יהוה כי הנה איביך יאבדו
יתפרדו כל פעלי און יפהם אעדאך יא
רב אבדהם וכדדהם וגמיע פעלה אלגור
ותרם כראים קרני בלתי בשמן רענן
ורפעת שאני כארק ארים וגמסתני
פי דהן ריאן ותבט עיני בשורי בקמים
עלי מרעים תשמענה אזני ונצרת עיני
מפאקמי וארא קאם עליי אלאשראר
סמעת אדני צדיק כתמר יפרח כארז
בלבנון ישגה יאן אלצאלח יפרע כאלנכלה
וכתר כארז פי גבל אלבנאן שתולים
בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו
ואן קומי מגרוסין פי בית אללה ופי
צחון רבנא יפרעון עוד ינובון בשיבה
דשנים ורעננים יהיו וינמון איצא
פי שיבתהם ויכונון דסמין ריאנין
להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עולתה
בו פאכבר אן אללה אלמסתקים ואנה
מעתמדי לא גור ענדה

יהוה מלך גאות
לבש לבש יהוה עז התאזר אף תכון
תבל בל תמוט אללה אלמלך אלקדרה
לבאסה ארבוביה ומתקלדה אלעז
ומעה תתבת אלדניא פלא תמיל נכון
כסאך מאז מעולם אתה וכראר כרסיך
מהייא מן חינד ואנת אלאזלי נשאו
נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו
נהרות דכים אלהם ארא תסאנת אלאנ
האר ורפעת אצואתהא ושאלת מאכאן
כפץ מנהא מקלות מים רבים אדירים
משברי ים אדיר במרום יהוה פאן
מן אצואת אלמא אלעצים אלגזיר ומן
תיאר אלבחר צות אללה אגל פי ארפע
עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה
קדש יהוה לארך ימים ושואהדך
מאמונה גדא וביתך וטן אלקדס אללהם
יכון דאך אלי טול אלאיאם

אל נקמות יהוה
אל נקמות הופיע וקל פי עקובת יא
צלמין אללהם יא קאדר עלא אלנקם יא
קאדר עלי אלעקובה אצהרהא הנשא
שפט הארץ השב גמול על גאים
ותסאנא יא חאכם אלעלם ורד עלא
אלמקתדרין אילאהם עד מתי רשעים
יהוה עד מתי רשעים יעלזו אלא כם
מרה אלצאלמין יא רב ואלי כם הם יעזון
יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי
און ירוון אלכנא ויתכלמון בהתן ויתאמרון

יפרח ד׳ ב׳ קמץ וב׳ פתח והיה האיש אשר אבחר בן אהיה כתר [illegible] בימין צדיק כתמר יפרח [illegible] הופיע ג׳ מהר פארן מימין מכלל יפ׳
אל נקמות י׳ וחד והפיע אור עננו

יצר ל' חס וסימנ' כי כה אמר יי בורא השמים ל' בטוח יצר יצלון אם יצר עין יצר עמל עלי חק יוחד ויצ' רוח אדם ס' ולא יבין ל' איש
לא יראה יה יכבדו בנו ולא ידע ס'

לה גמיע פעלה אלגלי עמך יהוה ידכאו
ונחלתך יענו ושעבך יא רב יכפצון
ונחלתך יעדבון אלמנה וגר יהרגו
ויתומים ירצחו אלארמלה ואלגריב
יהרגון ואלאיתאם יקתלון ויאמרו לא
יראה יה ולא יבין אלהי יעקב וקאלו
לא יראנא אלטאיק ולא יפהמנא אלאה
יעקוב בינו בערים בעם וכסילים מתי
תשכילו יאפהמו יא גהאל מן אלקום ויא
חמקא מתא תעקלון הנטע אזן הלא
ישמע אם יצר עין הלא יביט אנאצב
אלסמע לא יסמע או כאלק אלנצר לא
ינצר היסר גוים הלא יוכיח המלמד
אדם דעת ואלמודב אלאמם לא יעדל
ואלמעלם אלאנסאן אלמערפה יהוה
ידע מחשבות אדם כי המה הבל אללה
עארף אפכאר אלאנסאן אנהא הבא
אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך
תלמדנו פטובא אנסאן תודבה יארב
ומן שראיעך תעלמה להשקיט לו
מימי רע עד יכרה לרשע שחת פאן
ודך לתקרה ען איאם אלשר חתא
תכרא ללטאלם אלהותה כי לא יטש
יהוה עמו ונחלתו לא יעזב אן אללה

לא יכד שעבה ולא יתרך נחלתה כי
עד צדק ישוב משפט ואחריו כל
ישרי לב וסירגע אלחכם אלא אלעדל
כקול אלעבאר איצא וורא יתבע
מסתקימי אלקלוב מי יקום לי עם מרעים
מי יתיצב לי עם פעלי און אלדי כאנו
יקולון מן יקום מעי באלאשראר ומן
ינתצב מע פעלה אלגלי לולי יהוה
עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי
ולולא אן אללה עון לי לכאנת נפסי ען
קליל קד סכנת אלרדם אם אמרתי מטה
רגלי חסדך יהוה יסעדני לכני אן קלת
קד מאלת קדמי פאן אחסאנך יא רב
ידעמני ברב שרעפי בקרבי תנחומיך
ישעשעו נפשי ומע כתרת אפכארי
פי קלבי פמואעדך תלהי נפסי היחברך
כסא הוות יצר עמל עלי חק אקול
איצאחבך פי אלכרסי רוי אלאדא והל
יכון צאנע אלדגל מעדוי אלרסם יגודו
על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו אלדי
יגתמעון עלי נפס אלצאלח ודם אלברי
יצלמון ויהי יהוה לי למשגב ואלהי
לצור מחסי פאן אללה יכון לי חאגבא
ורבי מעתמדי כניי וישב יהוה עליהם

אלחפץ תעזב יומם יטש העמים תחפץ לו ותחן שעל תהיה יצא שלו ס' עוז ל' יי כי היתה ס' וישב כה את כל הרכוש את שלה אשתו את
ש' ישקיה דישב ידך כי בא סוס ויענו כל העם את אלף את הכסף ויותן דעת צדוק והיתר אך לשקר שמרתי בצדקתו בכהן את המלך ויבא שפן
ועל ישראל ויקרא ישגיהו דרך שעל המקדש ויאמר יצ' אך שפן בצדקי את אונס יעתר אל אלוה מזרה רשעים ס'

את אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם
יהוה אלהינו ויורד עליהם גרהם ובשרהם
יעטבהם כדאך יעטבהם אללה רבנא
לכו נרננה ליהוה
נריעה לצור ישענו תעאלו נרנן ללה
ונגלב למעתמד גיאתנא נקדמה פניו
בתודה בזמירות נריע לו ונתקדם בין
ידיה בשכר ובמגד נגלב לה כי אל גדול
יהוה ומלך גדול על כל אלהים פאן
אללה אלטאיק אלכביר אלמלך אלעטים עלי
גמיע אלאלהה אשר בידו מחקרי ארץ
ותועפות הרים לו אלדי פי ידה נהאיאת
אלארץ ותחאליק אלגבאל לה אשר לו הים
והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו ואלדי
לה אלבחר והו צנעתה ואליבאס קדרתה
כלקתה באו נשתחוה ונכרעה נברכה
לפני יהוה עשנו תעאלו נסגד ונגתו
ונברך בין ידי אללה כאלקנא כי הוא אלהינו
ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם
בקלו תשמעו פאנה רבנא ונחן קום
רעיתה וגנם תדבירה אליום אן קבלתם
אמרה אל תקשו לבבכם כמריבה
כיום מסה במדבר פלא תצעבו קלובכם
כמא כאן פי דאת אלכצומה ודאת אלמחנה

פי אלבר אשר נסוני אבותיכם בחנוני
גם ראו פעלי אלדי גרבוני אבאיכם ואמ
מתחנוני תם ראו פעאלי ארבעים שנה
אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם
לא ידעו דרכי ארבעין סנה אסתצגרת
באלגיל וקלת הם קום צאלין אראי והם לם
יערפון טרקי אשר נשבעתי באפי אם
יבאון אל מנוחתי יחתי אקסמת בגצבי
אן דכלו אלי ראחתי

שירו ליהוה שיר חדש

שירו ליהוה כל הארץ סבחו ללה תסביחא
גדידא סבחו ללה יא גמיע אהל אלארץ
שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום
ליום ישועתו סבחו ללה ובארכו אסמה
ובשרו מן יום אלי יום בגותה ספרו בגוים
כבודו בכל העמים נפלאותיו וקצו פי
אלאמם כרמה ופי גמיע אלשעוב אעגובאתה
כי גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא
על כל אלהים אן אללה כביר ממדוח גדא
והו מכוף ענד גמיע אלאלהה כי כל אלהי
העמים אלילים ויהוה שמים עשה
לאן גמיע מעבודאת אלאמם אותאנא
ואללה צאנע אלסמאואת הוד והדר לפניו
עז ותפארת במקדשו קולו אלבהא ואלבהג

קלו ה' חס בכתי' ובכבי' וישא שאול קלו ועליון יתן קלו דהלים היום אם בקלו תשמעו ברגז קלו וישקד [illegible] וכל אור' דכות בר מן חד ונשמע
קולו בבאו אל הקדש [illegible] בטעמ' ראש' פסוק' כי גדול כי גבר עלינו כי רדף אויב כי יסיף על חטאתו פשע [illegible]

בין ידיה ולעז ולפכר פי מקדסה׃ הבו
ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד
ועז׃ אעטו ללה יא מעאשר לאמם
אעטוה לכרם ולעז׃ הבו ליהוה כבוד
שמו שאו מנחה ובאו לחצרותיו׃ אעטוה
וקאר אסמה ואחמלו להדאיא ואדכלו
לי צחונה׃ השתחוו ליהוה בהדרת קדש
חילו מפניו כל הארץ׃ ואסגדו ללה פי
בהגה מן קדסה וארתעדו מן בין ידיה
יא גמיע אהל לארץ׃ אמרו בגוים יהוה
מלך אף תכון תבל בל תמוט ידין
עמים במישרים׃ קולו פי מא בין לאמם
ללה למלך מעה תתבת לדניא פלא
תמיל יחכם ללשעוב בלמסתקים׃
ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם
הים ומלאו׃ ויפרח אהל לסמא ויסר
אהל לארץ ויגלב לבחר באסרה׃
יעלז שדי וכל אשר בו אז ירננו כל
עצי יער׃ ותזעק לצחארי ומא פיהא
חיניד ירנן גמיע שגר לצחרא׃ לפני
יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט
תבל בצדק ועמים באמונתו׃ בין ידי
ללה אדא אקבל ליחכם פי לארץ יחכם
לאהלהא בלעדל ולאמם באמאנתה׃

יהוה מלך

תגל הארץ ישמחו איים רבים׃ ללה
למלך יסר אהל לארץ ויפרח אהל
לגזאיר לכתירה׃ ענן וערפל סביביו
צדק ומשפט מכון כסאו׃ ולגמאם
ולצבאב יחיט בקומה ולעדל ולחכם
מהייא כרסייה׃ אש לפניו תלך ותלהט
סביב צריו׃ ולנאר בין ידיה תסיר
ותספע חולי אעדאה׃ האירו ברקיו
תבל ראתה ותחל הארץ׃ אצ׳את ברוקה
לדניא נצ׳רת לארץ פארתעדת׃
הרים כדונג נמסו מלפני יהוה מלפני
אדון כל הארץ׃ ולגבאל תשמע אנחלת
מן בין ידי ללה מן קבל טאיר גמיע
לעאלם׃ הגידו השמים צדקו וראו כל
העמים כבודו׃ ואכברו אהל לסמא
בעדלה וראו גמיע לשעוב כרמה׃
יבשו כל עבדי פסל המתהללים באלילים
השתחוו לו כל אלהים׃ כאב גמיע עבדה
לפסול למתמדחין בלאותאן וסגד לה
גמיע לאלהה׃ שמעה ותשמח ציון
ותגלנה בנות יהודה למען משפטיך
יהוה׃ וסמע אהל ציון פפרחו וסר אל
יהודה מן קבל סייר יא רבי׃ כי אתה

יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית
על כל אלהים׃ לאנך אלעאלי עלי גמיע
אלעאלם ותעאלית גדא עלי כל מעבוד׃
אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות
חסידיו מיד רשעים יצילם׃ יא מחבי
אללה אשנוא אלשר לאנה אלחאפט̇ נפוס
אבראראה ומן יד אלט̇אלמין קד יכלצהם׃
אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה׃
ואלנור מצבוב ללצאלח ולמסתקימי
אלקלוב אלפרח׃ שמחו צדיקים ביהוה
והודו לזכר קדשו׃ פאפרחו יא צאלחין
באללה ואמדחוה לד̇כרה אלמקדס׃

מזמור שירו ליהוה׃

שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה
לו ימינו וזרוע קדשו׃ והדא מגד כאן
יסבח בה פי אלקדס סבחו ללה תסביחא
גדידא לאנה צנע אלעגאיב ואגאתת
ימינה וקדרתה אלמקדסה׃ הודיע יהוה
ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו׃
וקד ערף אללה גותה ובחצרת אלאמם
כשף עדלה׃ זכר חסדו ואמונתו לבית
ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת
אלהינו׃ ד̇כר אחסאנה ואמאנתה לאל
אסראיל ונט̇ר גמיע אקטאר אלארץ

מגותה רבנא׃ הריעו ליהוה כל הארץ
פצחו ורננו וזמרו׃ גלבו ללה יא מעאשר
אהל אלארץ וסבחו ורננו ומגדו׃ זמרו
ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה׃ ומגדו
ללה בעוד פי קדסה בה מע צות אלתמגיד׃
בחצצרות וקול שופר הריעו לפני
המלך יהוה׃ ובאלצור וצות בוק גלבו
בין ידי אלמלך אללה׃ ירעם הים ומלאו
תבל וישבי בה׃ וירעב אלבחר באסרה
ואלעמארה וסאכניהא׃ נהרות ימחאו
כף יחד הרים ירננו׃ ואהל אלאנהאר
יצפקון באכפהם ואהל אלגבאל ירננו
אגמעין׃ לפני יהוה כי בא לשפט הארץ
ישפט תבל בצדק ועמים במישרים׃
בין ידי אללה אדא גא ליחכם פי אלארץ
יחכם לאהלהא באלעדל ואלאמם באלאסת
קאמה׃ יהוה
מלך ירגזו עמים ישב כרובים תנוט
הארץ׃ אללה אלמלך ירגזו מנה אלכפאר
ולאנה סאכן אלכרובין ימילון מן אלארץ׃
יהוה בציון גדול ורם הוא על כל העמים׃
ויט̇הר כבריאה מן ציון אנה אלרפיע
עלי גמיע אלעאלם׃ יודו שמך גדול
ונורא קדוש הוא׃ פישכר אהלהא

לבית ישראל ד̇ חסדי יש̇ אזכיר וחיוצאת מאה תשאיד עשרה דדשונ וחין זכר חסדו וכל יחזקאל דכות במ̇א ולבני ישראל חברן על כל העמים
ב̇ יבלע בהר הזה ורם הוא וכל מגלה דכות המלך יש̇ ב̇ ואמראוי ל̇ כי נדמיתי בחצצרות

אסמך אלכביר אלמכוף אלקדוס ׃ ועז
מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים
משפט וצדקה ביעקב אתה עשית׃
ועז אלמלך אלמחב אלחכם ואלעדל פי אל
יעקוב אנת צנעתהא ׃ רוממו יהוה
אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש
הוא׃ ארפעו אלה רבנא וסגדו אלא
קבלה סכינתה פאנה אלקדוס׃ משה
ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו
קראים אל יהוה והוא יענם׃ רב מוסא
והרון מן אימתה ושמואל מן מסתגיבה
ידעון אלי אלה פיגיבהם׃ בעמוד ענן
ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן
למו׃ בעמוד מן גמאם יכאטבהם
פחפצו שואהדה ורסם געלת להם׃
יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא
היית להם ונקם על עלילותם׃ אלהם
יא רבנא אגבנא כמא אגבתהם ולם
תזל להם גפורא ומנתקם באסבאבהם׃
רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר
קדשו כי קדוש יהוה אלהינו׃ כלאר
רפעו אלה רבנא ואסגדו אלא קבלה
קדסה פאן אלה רבנא קדוס׃

מזמור לתודה

הריעו ליהוה כל הארץ׃ והדא מגד
לדאוד בשכר גלבו ללה יא מעאשר
אהל אלארץ׃ עבדו את יהוה בשמחה
באו לפניו ברננה׃ אעבדו אלה בפרח
ואדכלו בין ידיה ברנין׃ דעו כי יהוה
הוא אלהים הוא עשנו ולא אנחנו עמו
וצאן מרעיתו׃ ואעתרפו באנה אלה
הו צאנענא ונחן לה שעבא כגנם
רעיתה׃ באו שעריו בתודה חצרתיו
בתהלה הודו לו ברכו שמו׃ ואדכלו
אבואבה בחמד וצחונה ברנין ואשכרוה
ובארכו אסמה׃ כי טוב יהוה לעולם
חסדו ועד דור ודור אמונתו׃ אן אלה
אגואד אלי אדהר פצלה ואלי גיל ואגיל
אמאנתה׃

לדוד מזמור

חסד ומשפט אשירה לך יהוה אזמרה׃
מגד לדאוד עלי אלאחסאן ואלחכם
אסבחלך יא רב אמגד׃ אשכילה בדרך
תמים מתי תבוא אלי אתהלך בתם
לבבי בקרב ביתי׃ ואתפהם פי אלטריק
אלצחיח חתי יאתיני פרגך ואסיר בצחה
קלבי פי וסט אלי׃ לא אשית לנגד
עיני דבר בליעל עשה סטים שנאתי

חד כת ס וחד כת ש

משה ג ראש פסו׳ עבדי יש בכהניו ... הוא אלהים ונשמע וימס / ושחטה לבבנו ויש אלהים אמת יש אלהי אבתינו הלא אתה הוא אלהים
דעו כי יש ... כת לא וקר לו אשר לא יעדה אשר לא כרעים אשר לא חמה ולא נתכנו לא אהיה ואתו אשב הרבית הגוי לך אמר לא חיה בכל צרתם לא
הוא עשנו ולא אנחנו ... יצרו ולא אחד בהם הן יקטלני לא אחליש בדין מלדך אמרים לא קללת חנם לא ולו אנחנו זבחים וישראל לא יאסף ולא שם קדמיה

לא ידבק בי ולא אגעל חדא עני כלאם
פגור ועמל אלחאידין שניתחתי מא
ילאזקני לבב עקש יסור ממני רע לא
אדעיורו אלקלב אלעסר יזול עני ואלשריר
לא אעתרפה מלשני בסתר רעהו
אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב
אתו לא אוכל ואלמסע לצאחבה סרא
אעטבה ואלשאמך אלעינן ואלואסע
אלקלב לא אסתטיע מעהמא צברא
עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי הלך
בדרך תמים הוא ישרתני ועיני אלי
מאמוני אלבלאד ליקימון מעי ואלסאלך
פי אלטריק אלצחיח הו יכדמני לא ישב
בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקרים
לא יכון לנגד עיני ולא יקום פי מנזלי
צאנע אלארב ואלמתכלם באלבאטל לא
יתבת חדא עיני לבקרים אצמית כל
רשעי ארץ להכרית מעיר יהוה כל
כל פעלי און ועלי ממר אלגדואת אעטב
כל פאסק אלבלאד ואקטע מן מדינה
בית אלה כל פעלה אלגור

תפלה לעני כי
כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו והדה
צלוה מורדה עלי לסאן אלצעיף אדי

יתצור ובין ידי אלה ישכו בתה יהוה
שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא
אללהם אסמע צלותי ותגותי יצל אליך
אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה
אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני ולא
תחגב רחמתך עני פי יום שדתי ואסמע
לי יום אדעוך וסריעא אגבני כי כלו
בעשן ימי ועצמותי כמוקד נחרו
פאן פנא כתיר מן איאמי כמא יפנא
אלדכאן וקד נכרת עצאמי כאלמסתוקד
הוכה כעשב ויבש לבי כי שכחתי
מאכל לחמי וקד צרב כאלעשב ויבס
קלבי חתי נסית אכל טעאמי מקול
אנחתי דבקה עצמי לבשרי ומן צות
תנהדי קד לזק לחמי בעצמי דמיתי
לקאת מדבר הייתי ככוס חרבות
ושבהת אלקוק אלברי פי וחשתה וכבום
אלכראבאת פי כלותה שקדתי ואהיה
כצפור בודד על גג וקד ראבטת פי
מא צרת כטאיר מנפרד עלי סטח
כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו
טול אלזמאן עירוני אעדאי ומהגני
בי יחלפון כי אפר כלחם אכלתי ושקוי
בבכי מסכתי וכאני אכלת אלרמאד

ולפני יי ולפני הכפרת ולפני הכפרת לא תקלל חרש ותעמדנה לפני משה ב בו ולפני אלעזר הכהן ולפני הדבור עולה נבראו ולפני הרשוכות ולפני ידוד ולפני
יי ישפך שיחו ולפני כל חציר ייבש הראישון אדם ולפני כבוד ענוה ולפני התגלע ולפני גדלים ינחנו ולפני מזה אלישב וכל לפני ולפני בות ב בודד ג ומל
ואין בודד במועדיו כי המה עלו אשור שקדתי ואהיה ויבש ג ב מל וחד וט ויהי מקץ ימים ויבש הנה ותך את הקיקיון וייבש הוכה כעשב ויבש לבי

דון לטעאם ומזגת סקיאי מן בכאיי
מפני זעמך וקצפך כי נשאתני ותשליכני
מן קבל גצבך וסכטך לאני כאנך חמלתני
תם טרחתני ימי כצל נטוי ואני
כעשב איבש ועמרי כפי למאיל
ואנא כאלעשב איבס ואתה יהוה לעולם
תשב וזכרך לדור ודר ואנת יארב לדאים
תבקא ודכרך מע כל גיל וגיל אתה
תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא
מועד אסתקום תקום באמר ציון כד
חמתך פאנה וקת תרופהא פיה וקד בלג
למועד כי רצו עבדיך את אבניה ואת
עפרה יחננו וקד רצו עבידך בחגארהא
קנועא וירופון עלי תראבהא אגלאלא
וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי
הארץ את כבודך פיכאף לאמם אסם
אללה וגמיע מלוך לארץ כרמך כי
בנה יהוה ציון נראה בכבודו אד יבני
אללה ציון יצהר פיה כרמה פנה אל
תפלת הערער ולא בזה את תפלתם
ותפת אלי צלוה מן הו כעכוב ולא
יזרי בהא תכתב זאת לדור אחרון ועם
נברא יהלל יה פלתכתב הדה אלי
לאכירה חתי יכון לקום אלדי יכלקון

ימדחון אלאזלי כי השקיף ממרום קדשו
יהוה משמים אל ארץ הביט אד
אטלע מן רפעה מקדסה כאן אללה
מן לסמא אלי לארץ לתפתי לשמע אנקת
אסיר לפתח בני תמותה פיסמע שהיק
לאסיר ויחלל דוי לאמאתה לספר בציון
שם יהוה ותהלתו בירושלם ויקץ פי
ציון אסם אללה ומדחתה פי ירושלם
בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד
את יהוה פי אגתמאע לשעוב אגמעין
ולממאלך ליעבדון אללה ענה בדרך כחו
קצר ימי וקד אצעף פי הדה לטריק
קואיי וקצר ענהא עמרי אמר אלי
אל תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך
אקול יא טאיקי לא תרפעני פי נזומן
עמרי אלי גיל ואגיאל אתי הו בקאך לפנים
הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים פאנך
אססת לארץ קדימא ועמל ידיך א
סמאואת המה יאבדו ואתה תעמד
וכלם כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו
והו תביד ואנת לתאבת וכלהא כאלתוב
תבלא וכאללבאס תמציהא פתמצי
ואתה הוא ושנותיך לא יתמו ואנת הו
לא סנין לך פתפנא בני עבדיך ישכונו

וייראו ג' בחס וג' מל וסימנ' וייראו מכם ונשמרתם וייראו ממערב את שם ...
וכתיב מל ...

ג כל הבשר חציר אנוש כחציר ימיו כציץ יצא ומל ...

וזרעם לפניך יכון · ובני עבידך יסכנון
ונסלהם בין ידיך יתבת ·

לדוד ברכי נפשי
את יהוה וכל קרבי את שם קדשו · קול
לדאוד בארכי יא נפס אללה ויא גמיע
אצמארי אסמה אלמקדס · ברכי נפשי
את יהוה ואל תשכחי כל גמוליו · יא נפס
בארכי אללה ולא תנסין שיא מן איאדיה ·
הסלח לכל עונכי הרפא לכל תחלואיכי ·
אנה אלצאפח גמיע דנובך ואלמשפי גמיע
אוגאעך · הגואל משחת חייכי המעטרכי
חסד ורחמים · אלפאך מן אלפסאד חיותך
ואלמתוגך באלאחסאן ואלרחמה · המשביע
בטוב עדיך תתחדש כנשר נעוריכי ·
ואלמשבע גדאך כיראת חתי יתגדד
שבאבך כריש אלנסור · עשה צדקות
יהוה ומשפטים לכל עשוקים · כדאך
אללה עאמל אלעדל ואלחכם לכל מגשום ·
יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו ·
אלדי ערף מוסי מן סירה ובני אסראיל
שמאילה · רחום וחנון יהוה ארך אפים
ורב חסד · אן אלרחום אלראוף אלטויל אלאמהאל
וכתיר אלפצל · לא לנצח יריב ולא לעולם
יטור · ולא יכצם אלי אלגאיה ולא יחקד
אלי אלדהר · לא כחטאינו עשה לנו ולא
כעונתינו גמל עלינו · כמא כתיר לם
יצנע בנא כבטאיאנא ולא כאפאנא
כדנובנא · כי כגבה שמים על הארץ
גבר חסדו על יראיו · בל כשמך אלסמא
פוק אלארץ כדאך עטם פצלה עלא
אתקיאה · כרחק מזרח ממערב הרחיק
ממנו את פשעינו · וכבעד אלמשרק מן
אלמגרב כדאך אבעד ענא גרומנא · כרחם
אב על בנים רחם יהוה על יראיו · וכרחמה
אלאב עלי בניה כדאך רחמתה עלי אתקיאה ·
כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו ·
לאנה עאלם בבאטרנא ומדכור ענדה
אנא תראב · אנוש כחציר ימיו כציץ
השדה כן יציץ · ואן אלאנסאן כאלחשיש
עמרה וכנואר אלצחרא כדאך ינור · כי
רוח עברה בו ואיננו ולא יכירנו עוד מקומו ·
אלדי תמר בה אלריח פיפנא ולא יתבתה
איצא מוצעה · וחסד יהוה מעולם ועד
עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים · פאן
פצל אללה מן אול אלדהר אלי אכרה עלי
אתקיאה ואחסאנה לבני אלבנין · לשמרי
בריתו ולזכרי פקדיו לעשותם · ואחפצי
עהדה ואלדאכרין פראיצה ואלעאמלין

כל ס״פ ויפרא על כל הארץ בר מן ב׳ על הארץ כי כגבה שמים ויקרא רעב · וכל קריה דבות על הארץ צמון על כל הארץ הנה אנכי ...
גדעון אל האלהים ויש״ש אלהים כן זאת העצה היעוצה ועתה אל תהלו צצו ואני הנה נתתיך היום והיה ש׳ למלך ... וגואל הגואל ב׳ ובא לציון
... משחת חייכי ... לעשותם ד׳ ב׳ ... ויקרא שמואל אל כל ישראל ושמרת את המצוה והיתה עמון וקנא בן לשמרי בריתו ושמרה

בהא יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו
בכל משלה אללה פי אלסמא היא כרסיה
ומלכה מסלט עלי אלכל ברכו יהוה
מלאכיו גברי כח עשי דברו לשמע בקול
דברו בארכו אללה יא מלאיכתה אלגבאוה
באלקוה אלמטיעי אמרה ואלקאבלין כלאמה
ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו עשי רצונו
בארכו אללה יא מעאשר גיושה ויא
כדאמה אלעאמלי רצאה ברכו יהוה כל
מעשיו בכל מקמות ממשלתו ברכי
נפשי את יהוה בארכו אללה יא מעאשר
כלקה פי גמיע מואצע סלטאנה כדאך
בארכי יא נפס אללה

ברכי נפשי את יהוה
יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת
בארכי יא נפס אללה וקולי אללהם יא רבי
אנת אלכביר גדא אלבהא ואלבהג לבאסה
עטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה
אלמשתמל באלנור כאלשמלה ואלמאד
אלסמא כאלשקה המקרה במים עליותיו
השם עבים רכובו המהלך על כנפי רוח
אלמסקף פי אלמא עליה אלמציר אלגיום
מרכב אמרה אלמאר בה עלי אגנחת
אלריאח עשה מלאכיו רוחות משרתיו

אש להט ואלצאנע מלאיכתה ארואחא
וכדאמה אלנאר אלסאטעי יסד ארץ על
מכוניה בל תמוט עולם ועד ואסס
אלארץ עלי היתהא פלם תמיל אלדהר
אבדא תהום כלבוש כסיתו על הרים
יעמדו מים כדלך אלגמר אנת גטיתה
כאללבאס ועלי אלגבאל תקף אלמיאה מן
גערתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון
ומן זגרתך יהרבון ומן צות רעדך יחפזון
יעלו הרים ירדו בקעות אל מקום זה
יסדת להם פיצעדון גבאלא וינזלון
בקאעא אלי אלמוצע אלדי אססתה להם
גבול שמת בל יעברון בל ישובון לכסות
הארץ ואלתכם אלדי צירתה לא יגוזונה
ולא יעודון אלי אן יגטון אלארץ המשלח
מעינים בנחלים בין הרים יהלכון יא
מרסל אלעיון באלאודיה פהי בין אלגבאל
תסיר ישקו כל חיתו שדי ישברו
פראים צמאם תסקי גמיע חיואן אל
צחרא תכסר בהא אלוחוש עטשהא
עליהם עוף השמים ישכון מבין עפאים
יתנו קול ועליהם תסכן טיור אלסמא
מן בין אלאגצאן תעלן אצואתהא
משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך

נוטה הנוטה ד' מל' הנוטה כלק שמים ותשכח יש' עשך הנני נוטה ידי על פלשתים עטה אור כשלמה ישבון ג' חס' ופדויי יי' קרמו' ופליטי חרב
בל ישבון לכסות הארץ ברכו יש' ה' בפרע פרעות לבי לחוקקי ישראל מלאכיו צבאיו ג' ועשין וחד במקהלות ברכו אלהים ושג' ברכו
את יי' ישכון ב' מל' ועל מפריך ישכון עליהם עוף השמים

תשבע הארץ׃ יא מסקי אלגבאל מן עלאליה
ומן תמר צנאעתך תרוא אלארץ׃ מצמיח
חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם
להוציא לחם מן הארץ׃ יא מנבת אלחשיש
ללבהאים ואלעשב לדוי כדמת אלאנסאן
ויכרג אלטעאם מן אלארץ׃ ויין ישמח
לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם
לבב אנוש יסעד׃ ואלכמר אלמפרח קלב
אלאנסאן ואלדהן אלמברק אלוגה ואלכבז
אלמסנד קלב אלאנסאן׃ ישבעו עצי יהוה
ארזי לבנון אשר נטע׃ ארא תרוי שגר
אללה וארז אללבנאן אלתי גרסהא׃ אשר
שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה
יעשש פיהא אלעצאפיר אלתי הנאך
ואלחרא ומא אשבההא אלתי ביותהא פי
אלברותי׃ הרים הגבהים ליעלים סלעים
מחסה לשפנים׃ ואלגבאל אלשאמכה וטן
ללועול ואלצכר אלמכנה ללובר׃ עשה
ירח למועדים שמש ידע מבואו׃ וצנע
אלקמר לוקת ינפר אלשמס אלי מגיבה׃
תשת חשך ויהי לילה בו תרמש כל
חיתו יער׃ יא אלדי געל צלאמא פציר
לילא פיה ידב גמיע וחש אלצחרא׃
הכפירים שאגים לטרף ולבקש מ...

אכלם׃ ואלצראגמה אלזאירה פי טלב
אלפריסה ותטלב מן אללה רזקהא׃ תזרח
השמש יאספון ואל מעונתם ירבצון׃
ואדא תשרק אלשמס יגתמעון ופי מואטנ
הם ירבצון׃ יצא אדם לפעלו ולעבדתו
עדי ערב׃ פיכרג אלאנסאן אלי שגלה
ועמלה אלי אלעשי׃ מה רבו מעשיך יהוה
כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך׃
מא אעצם אעמאלך יארב כלהא בחכמה
צנעתהא ואלארץ באסרהא מלכך׃ זה
הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין
מספר חיות קטנות עם גדלות׃ הדא
אלבחר אלכביר ואסע אלשטין פיה דביב
לא אחצא לה מן חיואן צגיר מע כביר׃
שם אניות יהלכון לויתן זה יצרת לשחק
בו׃ ופיה תסיר אלספן ואלמלתוי אלדי
כלקתה ילעב פיה׃ כלם אליך ישברון
לתת אכלם בעתו׃ וכלהם ירגונך אן
תעטיהם טעאמהם פי וקתה׃ תתן להם
ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב׃ ואנת
תעטיהם מא ירתזקונה ותפתח ידאך
ישבעון כל [illegible] תסתיר פניך יבהלון
תסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון׃
ויא אלדי אדא תחגב רחמתך ענהם

ושב׳ הים הגדול

וחד ויכסו כל ההרים הגבהים

מבואו ד׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ כי ממזרח שמש אל אלהים עשה ירח מהלל [illegible] רוחם ג׳ אז רפתה רוחם אשר הלכים אחר רוחם תקף רוחם יגועון [illegible]
לבב אנוש ג׳ וכל לבב אנוש ימס ויין ישמח ב׳ בו [illegible] ירבצון ב׳ בפ׳ [illegible] ייקלון בערב ואל מעונתם [illegible]

ביקשו ז אשת בעלת אוב כל ענוי הארץ ג בו דרשו יב ותבירו לך אמר לבי ·וחד ובקשו ברחובותיה ·-· לאמר כו ראש לאסודיה
איש לך אתן וחבירו מתי יעבור אל הכהנים לאמר שובו נא לאמר אלהים עזבו לא כי ארץ מצרים נבוא ·-·

ירהשון ואדא תקבץ ארואחהם יתופון
ואלי אלתראב ירגעון תשלח רוחך יבראון
ותחדש פני אדמה ואדא תבעת רוחך
פיהם יחשרון ותגדד וגה אלארץ באלעמאלה
יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה
במעשיו ויכון כרם אללה אלי אלדהר ויסר
אוליאה באעמאלה המביט לארץ ותרעד
יגע בהרים ויעשנו ויא אלמלתפת אלא
אלארץ פתרתעד יזגר אלגבאל פתדכן
אשירה ליהוה בחיי אזמרה לאלהי
בעודי אסבח ללה מא דמת חיא ואמגד
רבי מא בקית יערב עליו שיחי אנכי
אשמח ביהוה ואסלה אן ילד ענדה
בתי ואנא אפרח באללה יתמו חטאים
מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי
נפשי את יהוה הללויה ויפנא אלכטיין
מן אלארץ ואלצאלמין איצא פבארכי
יא נפס אללה וסבחי אלאזלי

הודו ליהוה קראו
בשמו הודיעו בעמים עלילותיו ואחמדו
אללה וארעו באסמה ועדפו אלאמם
שמאילה שירו לו זמרו שיחו בכל
נפלאותיו וסבחוה ומגדוה ונתו גמיע
אעגובאתה התהללו בשם קדשו

ישמח לב מבקשי יהוה ואמתדחו
באסמה אלמקדס כי לאך תסר קלוב טאלבי
אללה דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד
אטלבו אללה יעזכם ואלתמסו רחמתה
דאימא זכרו נפלאותיו אשר עשה
מפתיו ומשפטי פיו ואדכרו עגאיבה
אלדי צנעהא וברא הינה ואחכאם אמרה
זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו
יא נסל אברהם עבדה ויא בני יעקוב
מכתאריה יהוא יהוה אלהינו בכל
הארץ משפטיו יהו אללה רבנא ואן
אחכאמה פי גמיע אלעאלם זכר
לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור ויקד
דכר עהדה אלי אלדהר ואמרא ועד בה
אלי אגיאל כתירה אשר כרת את אברהם
ושבועתו לישחק אלדי עהדה מע
אבראהים וקסם בה ליצחק ויעמידה
ליעקב לחק לישראל ברית עולם
ותבתהא ליעקוב רסמא ולאסראיל
עהד אלדהר לאמר לך אתן את ארץ
כנען חבל נחלתכם קאילא לך אעטי
בלד כנעאן לטה נחלתכם בהיותם
מתי מספר כמעט וגרים בה יחין כאנו
די אחצא קאילין וגרבא פיה ויתהלכו

אדמה יא וקין היה מזבח אדמה משא צמד פרדים ולשארית את חלשי אל תיראי שדד שדה ואתה על אדמה טמאה איש עבד אדמה כי אהב
אדמה תשלח רוחך ·-· כב פסוקים בקר' דלית בהון ו' לא תרצח ד ואלה שמות כף אחת שנים עשר מלך חרמה מלך דבר מלך גדר שם ארפכשד ש
לאמר לך אתן ארץ כנען וחבירו גם ... בדך נזהר ... תתן להם לבלתי ·-·

מגוי אל גוי ממ מלכה אל עם אחר׳
יסירון מן קביל אלי קביל ומן ממלכה
אלא קום אכרין׳ לא הניח אדם לעשקם
ויוכח עליהם מלכים׳ ומעלאך לם ידע
אדמי אן יגשמהם וובך אלמלוך בסבב
הם׳ אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו׳
קאל לא תדנו במסיחי ולא תסו אלי אנביאי׳
ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם
שברו׳ תם אחל אלגוע פי אלבלאד וכסר
אלטעאם ומא יעיניה׳ שלח לפניהם
איש לעבד נמכר יוסף׳ וקד כאן בעת
בין ידיהם ברגל הו יוסף אלדי ביע עבדא׳
ענו בכבל רגליו ברזל באה נפשו׳ ועלגוה
באלכבל פי רגלה וחצלת נפסה פי אלחדיד׳
עד עת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו׳
אלי וקת אן דנא פרגה אקאם קול אללה
סבכה׳ שלח מלך ויתירהו משל עמים
ויפתחהו׳ פבעת אלמלך פאטלקה
וסלטאן אלאמם פחל ענה׳ שמו אדון
לביתו ומושל בכל קנינו׳ וציירה סידא
עלי מנזלה ומסלטא עלי גמיע מלכה׳
לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם׳
ליחבס ריסאה בראיה וליחכם אשיא
כה׳ ויבא ישראל מצרים ויעקב גר

בארץ חם׳ תם דכל אסראיל אלי מצר
וכאן יעקוב חיניד פי בלד חם׳ גרינא׳ ויפר
את עמו מאד ויעצמהו מצריו׳ ולמא
אתמר קומה גדא ועצמה מן אעדאיה׳
הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו׳
אנקלבת קלובהם פשנו שעבה ואגתאלו
והם׳ שלח משה עבדו אהרן בחר בו׳
תם בעת במוסי רסולה והרון אלדי אכתא
רה׳ שמו בם דברי אתותיו ומפתים
בארץ חם׳ פאחלא בהם איאתה ובראהין
פי בלד חם׳ שלח חשך ויחשך ולא
מרו את דבריו׳ ובעת בטלאם פאטלם
עליהם ולם יכאלפא אמרה׳ הפך את
מימיהם לדם וימת את דגתם׳ וקלב
אמיאהם דמא ואמאת סמכהם׳ שרץ
ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם׳
ואסעי ארצהם צפאדעא חתי פי כדור
מלוכהם׳ אמר ויבא ערב כנים בכל
גבולם׳ ואמר פאתי אלוחש ואלקמל פי
גמיע תכמהם׳ נתן גשמיהם ברד
אש להבות בארצם׳ ונזל אגיאתהם
בררא ונאר מלתהבא פי בלדהם׳ ויך
גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם׳
פצרב גפנהם ותינהם [illegible] שגר תכמהם׳

שלח מלך שלח חשך הראשון חטף כי אין אות מאותותיו נסתר בקריאה השני געה ולא נחטף עד שיצא חיו׳ יה׳ בכטוי שאילו נחטף

אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר ואמר
כי גראד פאתא ודבא לא אחצא לה
ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי
אדמתם ואכל כל עשב פי בלאדהם
ותמר ריאצהם ויך כל בכור בארצם
ראשית לכל אונם וקתל כל בכר פי
בלדהם וכאצה אואיל מנאיוהם ויוציאם
בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל ואכרגהם
בפצה וזהב וליס מן אסבאטה מעוז
שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם
עליהם ופרח אלמצריון בכרוגהם ממא
וקע פזעהם עליהם פרש ענן למסך
ואש להאיר לילה ובסט אלגמאם סתרא
ונאר ללאצאה באלליל שאל ויבא
שלו ולחם שמים ישביעם ואדי סאלו
אתאהם באלסלוי וטעאם אלסמא ישבעהם
פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר
פפתח אלצואן פפאץ מא וסארת פי
אלמפאיז אלאנהאר כי זכר את דבר
קדשו את אברהם עבדו דאך למא דכר
כלאמה אלמקדס מע אברהאם עבדה
ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו
פאכרג קומה בסרור ואתאריה ברנין
ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו

ואעטאהם בלדאן אלקבאיל וורתוהם
אכסאב אלמלל בעבור ישמרו חקיו
ותורתיו ינצרו הללויה בסבב אן יחפצו
רסומה ושראיעה סבחו אללה

הללויה

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו סבחו
אללה ואמדחוה אלאנה גואד ואלא
אלדהר אחסאנה מי ימלל גבורות יהוה
ישמיע כל תהלתו ומן יטיק כפנון
גברוה אללה ויסמע כל מדחתה אשרי
שמרי משפט עשה צדקה בכל עת
טובא חאפצי אלחכם ועאמלי אלצדקה
פי כל וקת זכרני יהוה ברצון עמך
פקדני בישועתך אללהם פאדכרני פי
רצא קומך ואחצרני מגותתך לראות
בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך
להתהלל עם נחלתך אנצר כיר מכתאריך
ואפרח לפרח קבילך ואמתדח מע אחותך
חטאנו עם אבותינו העוינו הרשענו
פאנא קד אכטאנא מע אבאינא ואדגנא
וצלמנא אבותינו במצרים לא השכילו
נפלאותיך לא זכרו את רב חסדיך וימרו
על ים בים סוף ואבאנא פי מצר לם
יעקלו לאעגובאתך ולם ידכרו כתרת

אחסאנך פלא יפו רבהם עלי אלים פי בחר
[...]זם׳ ויושיעם למען שמו להודיע את
גבורתו׳ ואגאתהם כמא הו אהלה ליערף
גברותה׳ ויגער בים סוף ויחרב ויוליכם
בתהמות כמדבר׳ פזגר בחר אלקלזם
וסיירהם פי אלגמר כאלבר׳ ויושיעם מיד
שונא׳ ויגאלם מיד אויב׳ פאגאתהם מן
יד שאניהם ופכהם מן יד עדוהם׳ ויכסו
מים צריהם אחד מהם לא נותר׳ וגטא
אלמא אעדאיהם ולם יבק ואחד מנהם׳
ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו׳ פאמנו
וק[..]הם דאך בכלאמה וסבחוה במדחתה׳
מהרו שכחו מעשיו לא חכו לעצתו׳
תם אסרעו פנסיו אעמאלה ולם ינתצרו
רחמתה׳ ויתאוו תאוה במדבר וינסו אל
בישימון׳ ותשהו שהואת פי אלבר וגרבו
אלטאיק פי אלסבזואת׳ ויתן להם שאלתם
וישלח רזון בנפשם׳ פאעטאהם סולהם
ובעת באלהזאל פי אגסאמהם׳ ויקנאו
למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה׳ ונאוו
מוסי פי אלעסכר והרון אלמקדס ללה׳
תפתח ארץ ותבלע דתן ותכס על עדת
אבירם׳ ואנפתחת אלארץ פבלעת דתן
וגטאת גמע אבירם׳ ותבער אש בעדתם

להבה תלהט רשעים׳ ואשתעלת אלנאר
פי גמאעתהם כדאך אללהיב יסטע אלטאלמין
יעשו עגל בחורב וישתחוו למסכה׳ וכאנו
יעמלו עגל פי חוריב וסגדו ללמסבוך׳ וימירו
את כבודם בתבנית שור אוכל עשב׳ ובדלו
כרמהם בשכל תור אכל עשב׳ שכחו
אל מושיעם עושה גדולות במצרים׳ ונסיו
אלטאיק אלמגיתהם אלעאמל אלכבאיר
במצר׳ נפלאות בארץ חם נוראות על ים
סוף׳ ואלאעאגיב פי בלד חם ואלמכוופאת
עלי בחר אלקלזם׳ ויאמר להשמידם לולי
משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב
חמתו מהשחית׳ פכאד אן ינפדהם לולי
מוסי מכתארה וקף פי אלתגרה בין ידיה
פרד חמיתה ענהם מן אלהלאך׳ וימאסו
בארץ חמדה לא האמינו לדברו׳ וזהדו
פי ארץ אלמנא ולם יומנו בכלאמה׳
וירגנו באהליהם לא שמעו בקול יהוה׳
ותכרסו פי אכביתהם ולם יקבלו קול
אללה׳ וישא ידו להם להפיל אותם במדבר׳
פקסם בקדרתה להם אן יוקעהם פי אלבר׳
ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות׳
ואן יוקע נסלהם פימא בין אלאמם ואן
ידריהם פי אלבלדאן׳ ויצמדו לבעל פעור

ויעשהו כתבנית איש

במדבר ו׳ כי עד בצורה שם תבל ... כמדבר פן אפשיטנה ויט ידו ויוליכם בתהמות ... ויושיעם ד׳ ג׳ מל׳ וחד ר׳ את עתניאל ... ירבעם
למען שמו מיד שונא ... אותם ... מל׳ בכת׳ כי דרש דמים וישא ידו להם ויתן אותם ליהומים לעשות ...
נשיאה יד ה׳ נשא ידו במל׳ בדוד ב׳ בוזרי בישראל בן אשר תלתי להם וגם אני נשאתי קדמ׳ על כן נשא[...] אל שמים וישא ידו להם

ויאכלו זבחי מתים׃ ולאזמו פעור אלצנם
ואכלו מן דביח אלכפאר׃ ויכעיסו במעלליהם
ותפרץ בם מגפה׃ פגאיצוה בשמאילהם
פאתגרהם אלצראם׃ ויעמד פינחס ויפלל
ותעצר המגפה׃ חתי וקף פנחס פאנצף
ואנחבס אלצראם׃ ותחשב לו לצדקה לדר
ודר עד עולם׃ ואחתסבת לה חסנה אלי גיל
ואגיאל מדא אלדהר׃ ויקציפו על מי מריבה
וירע למשה בעבורם׃ ואסכטוה עלא
מא אלכצומה חתי בלי מוסי בסבבהם׃ כי
המרו את רוחו ויבטא בשפתיו׃ וממא
כאלפו נבותה ומא לפט בה קולה׃ לא
השמידו את העמים אשר אמר יהוה
להם׃ ולם יפנו אלאמם כמא אמרהם
אללה׃ ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם׃
בל כאלטוהם פתעלמו אעמאלהם׃ ויעבדו
את עצביהם ויהיו להם למוקש׃ ועבדו
אזלאמהם פכאנת להם והקא׃ ויזבחו
את בניהם ואת בנותיהם לשדים׃ ודבחו
בניהם ובנאתהם ללשיאטין׃ וישפכו
דם נקי דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו
לעצבי כנען ותחנף הארץ בדמים׃
וספכו דם בניהם ובנאתהם אלדי דבחו
לאזלאם כנעאן פתדנס אלבלד באלמעא׃

ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם
וממא נגסו באעמאלהם וטגו בשמ[illegible]
ויחר אף יהוה בעמו ויתעב את נחלתו
אשתד גצב אללה פי קומה וכרה נחלתה׃
ויתנם ביד גוים וימשלו בהם שנאיהם׃
ואסלמהם פי יד אלעדו ותסלט עליהם
שאנהם׃ וילחצום אויביהם ויכנעו
תחת ידם׃ פלמא צגטוהם אעדאהם
אנהזמו תחת אידיהם׃ פעמים רבות
יצילם והמה ימרו בעצתם וימכו בעונם׃
ומראר כתירה כאן יכלצהם והם יר[illegible]נה
במשורתהם ואדא תמאהנו מן [illegible]׃
וירא בצר להם בשמעו את רנתם׃ נצר
להם פי אלשדה למא סמע רנינהם׃ ויזכר
להם בריתו וינחם כרב חסדיו׃ פדכר להם
עהדה וצפח ענהם בכתרה פצלה׃ ויתן
אותם לרחמים לפני כל שוביהם׃ וגעל
להם רחמה ענד גמיע סאביהם׃ הושיענו
יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להדות
לשם קדשך להשתבח בתהלתך׃
כראך אגתנא יא רב גיאתנא ואחשרנא
מן בין אלאמם נשכר אסמך אלמקדס
ונסבח מן מדחתך׃ ברוך יהוה אלהי
ישראל מן העולם ועד העולם ואמר

שוביהם ג מל ושבו אליך דד ב ימ׳ כי בשובכם ויתן אותם לרחמים ׳׳ אויביהם ו מל ויחר אף יי בישראל ב בו נ׳ [illegible] ים מאויביהם ואת אויביהם כסה
היכ׳ כמעט אויביהם [illegible] אכניע וילחצום אויביהם ׳׳ כרב ג בפן בוקק חנני אלהים כחסדך ענני יי ויזכר להם [illegible] הללוהו כרב גדלו כי אם הגה וחוזה
עלו ׳ וחד אשר גמלם כרחמיו [illegible] ויתעב ד קמצ בליש לב זה נפש למתעב גוי ודבר תמים יתעבו איש דמים [illegible] עה יתעב יי ויתעב את נחלתו ׳ ודו׳

כל העם אמן הללויה׃ נקול תבארך אללה
אלאה אסראיל מן אול אלדהר אלא אכרה
ויקול גמיע אלשעוב אמין סבחו אללה׃

הדו ליהוה קז

כי טוב כי לעולם חסדו׃ אמדחו אללה
אנה ג׳ואד ואן פצלה אלי אלדהר׃ יאמרו
גאולי יהוה אשר גאלם מיד צר׃ ייקולון
אוליא אללה אלדין פכהם מן יד אלעדו׃
ומארצות קבצם ממזרח וממערב
מצפון ומים׃ ומן אלבלדאן חשרהם מן
אלמשרק ואלמגרב ומהב אלשמאל ואלגנוב׃
תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב
לא מצאו׃ אלדין צלו פי אלבר פי טריק
אלסמאוה לם יגדו בלד עאמר׃ רעבים
גם צמאים נפשם בהם תתעטף׃ פהם
גיאע עטאש נפוסהם בדלך תתצור׃
ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם
יצילם׃ פצרכו אלי אללה אד צאק בהם
פהו מן מצאיקהם ינגיהם׃ וידריכם
בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב׃
וסיירהם פי טריק מסתקים ימצון פיה
אלי בלד עאמר׃ יודו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם׃ פהם ישכרון
אללה עלי אחסאנה ויצפון אעגובאתה

לבני אדם׃ כי השביע נפש שקקה ונפש
רעבה מלא טוב׃ למא אשבע נפס מל
תציה ולנפס לגאיעה מלאהא כירא׃
ישבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל׃
ולמקימין פי אלצלאם ואלגבס ואלאסארי
באלעדאב ואלחדיד׃ כי המרו אמרי אל
ועצת עליון נאצו׃ ממא כאלפו אקואל
אלטאיק וכחכמה אלעלי רפצו׃ ויכנע
בעמל לבם כשלו ואין עזר׃ פהזם
באלשקא קלובהם ועתרו וליס מעין להם׃
ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצקותיהם
יושיעם׃ פצעקו אלי אללה אד אשתד
בהם פהו מן מצאיקהם יגיתהם׃ יוציאם
מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק׃
ויכרגהם מן אלצלאם ואלגבס ואסאראתהם
ינצל׃ יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני
אדם׃ פהם ישכרון אללה עלי אחסאנה
ויצפון אעגובאתה לבני אדם׃ כי שבר
דלתות נחשת ובריחי ברזל גדע׃ למא
כסר מצאריע אלנחאס ועוארץ אלחדיד
גדעה׃ אוילים מדרך פשעם ומעונתיהם
יתענו׃ ואלמולמין מן קבל גרומהם ומן
דנובהם יעדבון׃ כל אכל תתעב נפשם
ויגיעו עד שערי מות׃ וכל טעאם

ואין עזרו כי … את עני ישראל ואביטו ואין עזר כי יציל אביון משוע ויכנע בעמל לבם זכרה ירושלם ויטע אהלי אפדנו … ויצעקו … ויבאו
שטרי ופרעה … וישם מאפל כי תשע מאות רכב ברזל ויפכו יהודה … ותלתה ויצעקו בני עמון וכל ישראל שמעו מכל …
ונגרה … וחד ויצ… כל העם אשר בני …

תכרהה אנפסהם וקד בלגו אלי אבואב
אלמות׃ ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצקותיהם
יושיעם׃ פזעקו אלי אללה אד אשתד בהם
פהו מן מצאיקהם יגיתהם׃ ישלח דברו
וירפאם וימלט משחיתותם׃ ויבעת
באמרה פישפיהם וינגיהם מן מהלכאתהם
יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם׃
פהם ישכרון אללה עלי אחסאנה ויצפו
עגאיבה לבני אדם׃ ויזבחו זבחי תודה
ויספרו מעשיו ברנה׃ וידבחו דבאיח
שכר ויקצון צנאיעה ברנין׃ יורדי
הים באניות עשי מלאכה במים רבים׃
ואלאדרי אלבחר פי אלספן ואלעאמלי צנא
עה פי אלמא אלגזיר׃ המה ראו מעשי יהוה
ונפלאותיו במצולה׃ פהם קד ראו כתיר
מן אעמאל אללה ואעגובאתה פי אלקער׃
ויאמר ויעמד רוח סערה ותרומם גליו׃
אד קאל ואוקף ריאחא עאצפא פארתפעת
אמואגה׃ יעלו שמים ירדו תהומות
נפשם ברעה תתמוגג׃ פכאנהם יצעדון
אלי אלסמא וינזלון אלי אלגמר ואנפסהם פי
אלבלא תתמוג׃ יחוגו וינועו כשכור וכל
חכמתם תתבלע׃ ויגולון ו׳נועון כאלסכר
אן וגמיע חילהם תציע׃ ויצעקו אל
יהוה בצר להם וממצוקתיהם יוציאם׃
וצרכו אלי אללה אד אשתד בהם פהו מן
מצאיקהם יכרגהם׃ יקם סערה לדממה
ויחשו גליהם׃ ואוקף מכאן אלעאצף
גלינא ותהדא אלאמואג עליהם׃ וישמחו
כי ישתקו וינחם אל מחוז חפצם׃ פפר
חון אדא יסכתון וסיירהם אלי חוז מראדהם׃
יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם׃
פהם ישכרון אללה עלי אחסאנה ויצפון
אעגובאתה לבני אדם׃ וירוממוהו
בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו׃
וירפעונה פי גוק מן קום ופי מגלס
אלמשאיך ימדחונה׃ ישם נהרות למדבר
ומצאי מים לצמאון׃ וקד יציר אלאנהאר
בראו ועיון אלמא ואת עטש׃ ארץ פרי
למלחה מרעת יושבי בה׃ ואר׳ דאת
תמר סבכה מן שר אהלהא׃ ישם מדבר
לאגם מים וארץ ציה למצאי מים׃
וקד יציר אלבר אגאם מא ואלארץ
אלמפאזה עיון מא׃ ויושב שם רעבים
ויכוננו עיר מושב׃ ואסכן פיהא קום
גיאעא פאצלחו בלד עמארה׃ ויזרעו
שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה׃
וזרעו פיהא זציאע וגרס אלכרום׃

כל סיפרא וישמחו רפי בר מן חד וישמחו כי ישתקו · וכל קריה דכות במא ישאו בתף וכנור וישמחו · · ויעמד ד׳ וסימנ׳ · · בות פנוי סערה זוחרים
דברי ימ׳ כות במ״ג ומת מזבח הנחשת ושלאחרין הרוח יהו ושפט

ועמלו תמר דו גלה ויברכם וירבו מאד
ובהמתם לא ימעיט ובארך פיהם פלתו
גדא ובהאימהם לם יקלל וימעטו וישחו
מעצר רעה ויגון וקד ינקלהם פינקלון
וינכפצון מן מכת אשר עליהם שפך
בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך
ואסאף אזרא עלי אנכל וצלהם פיתיה
ליס בטריקו וישגב אביון מעוני וישם
כצאן משפחות וינקל אוליך פינצר
אמסכין מן צעפה ויציר עשאירהם
כאגנם יראו ישרים וישמחו וכל עולה
קפצה פיה וינצר דאך אמסתקימין פיפ
רחון וכל גאיר יצם פאה מי חכם וישמר
אלה ויתבוננו חסדי יהוה פמן חכים
יתחרת הדה אאקוא חתי יתצאהר פצל
אלה

שיר מזמור לדוד

והדא מגד לדאוד יסבח בה אמואצבין
נכון לבי אלהים אשירה ואזמרה אף
כבודי תבת קלבי יא רב עלי אן אסבח
ואמגד ונפסי איצא עורה הנבל וכנור
אעירה שחר ארא קלתי אנתבהי יא
נפס פאנא בעוד וקיתאר אנבההא סחא
אודך בעמים יהוה ואזמרך בלאמים
אלהם פאני אשכרך פי מא בין אאחזאב
כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים
אמתך לאן פצלך אעצם עלוא מן אסמי
ואחסאנך מן אשואהק רומה על שמים
אלהים ועל כל הארץ כבודך פתרפע
עלי אסמא יא רב במא תצהר פי גמיע
אארץ מן פצל כרמך למען יחלצון
ידידיך הושיעה ימינך ועננו לקבל אן
יתכלץ מצטפוך אגתני בימינך ואגבני
אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם
ועמק סכות אמדד וטא מא כלמני אלה
פי קדסה במא אסר ואקסם שכם ואמסח
ואד סכות ומא אשבהה לי גלעד לי
מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי
וגעל לי אל גלעד ומנשה אעואנא ומן
אל יהודה כתאבא מואב סיר רחצי על
אדום אשליך נעלי עלי פלשת אתרועע
ומן אל מואב וקאדין חמימי ומן אדום
אכלעין כפי ואל פלשת ארדעהם מי
יבלני עיר מבצר מי נחני עד אדום
ומן דא יודיני אלי בלד חצין ומן יסיירני
אלי בלד אדום אטיראה הלא אלהים זנחתנו
ולא תצא אלהים בצבאותינו לולא אנך
יא רב כדלתנא ולם תבעת נצרך מע

ז זוגין מיחדין בחד לישן חד נסבה וחד לא נסיב כימי שמים כי השמים כי שמים כי השמים בהעבר שמים בהעבר השמים מעל שמים מעל
השמים הנה שמים הנה השמים ויבדו שמים ויבדו השמים אל שמים ואל השמים ה—ה שחר ח אשר אין לו שחר איך נפלת משמים אעירה
שחר ואל יראה בעפעפי שחר ועיניו כעפעפי שחר מי זאת הנשקפה כמו שחר ה—ה

ביושנא׳ הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת
אדם׳ פאעטנא גותא עלי אלעדו פאן מגותה
אלנאס זור׳ באלהים נעשה חיל והוא יבוס
צרינו׳ באללה חולנא וקותנא והו ידחץ
מקאומינא׳

קט

למנצח לדוד מזמור

אלהי תהלתי אל תחרש׳ מגד לדאוד
יסבח בה אלמואצבין יא רב מדחתי לא
תמסך ען צלמי׳ כי פי רשע ופי מרמה
עלי פתחו דברו אתי לשון שקר׳ לאנהם
פתחו עלי׳ פא צלום ופא מכר וכלמוני
בלסאן באטל׳ ודברי שנאה סבבוני
וילחמוני חנם׳ ובכלאם אלשנאה חאטו
בי ולאחמוני מגאנא׳ תחת אהבתי ישטנוני
ואני תפלה׳ ובדל מחבתי יעאנדוני ואנא
להם צלוה׳ וישימו עלי רעה תחת
טובה ושנאה תחת אהבתי׳ וקד כאפוני
שרא בדל כירא ושנאה בדל מחבתי׳
הפקד עליו רשע ושטן יעמד על
ימינו׳ פוכל בה צאלמא מתלה ומעאנד
יקף עלי ימינה׳ בהשפטו יצא רשע
ותפלתו תהיה לחטאה׳ חתי אדא חאכם
כרג צאלמא וצלותה ענה תכון לה הטא׳
יהיו ימיו מעטים פקדתו יקח אחר׳

ראש פיסוק

ותכון איאמה קלילה ואצרתה מן עמרה
אלי גירה׳ יהיו בניו יתומים ואשתו אלמנה
ויציר בנוה יתאמא עלי סריעה וזוגתה
ארמלה׳ ונוע ינועו בניו ושאלו ודרשו
מחרבותיהם׳ ויצטרב בנוה ויסאלון
ויטלבון דלך מן דוי כראבאתהם׳ ינקש
נושה לכל אשר לו ויבזו זרים יגיעו׳
ויתתבע אלעדו גמיע מאלה ויגנם אלאגנ
ביין כסבה׳ אל יהי לו משך חסד ואל
יהי חונן ליתומיו׳ ולא יכון לה ואצל
מערוף ולא ראוף עלי איתאמה מן
גצבה׳ יהי אחריתו להכרית בדור אחר
ימח שמם׳ ויך כלפה אלי אנקטאע ופי
אלגיל אלתאני ימתחי אסמה׳ יזכר עון
אבתיו אל יהוה וחטאת אמו אל תמח׳
ענד מא תדכר דנוב אבאה ענד אללה
וכטאיא ואלדיה לא תמחא׳ יהיו נגד
יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם׳ פאדא
צארת חדא אללה דאימא קטע מן אלארץ
דכרהם׳ יען אשר לא זכר עשות חסד
וירדף איש עני ואביון ונכאה לבב
למותת׳ לאגל מא לם יזכר שיא מן
אלאחסאן וכלב אמר צעיף מסכין ות
טלב אלכאיב אלקלב לימיתה׳ ויאהב

למנצח לדויד מזמור ד׳ קוה קויתי ש׳ יקום אלהים אלהי תהלתי אל תחרש יהוה חקרתני ותדע ס״ה ולא תצאו משם אנה ואנה ואסרוך בהם ולא
תצא תאנים הלא תאף זנחת הלא אתה אלהים הלא אלהים ס״ה ויתקבצו אליו כאשר נשא בו נשא כתב ס״ה ינקש נושה כתב ס״ה ושאר
נושה כתב ס״ה קדמיה לי גלעד ולי בתריה לי גלעד לי ס״ה סימנהון בה זימנא מגדעי יתוב עלוי ס״ה

קללה ותבואהו ולא חפץ בברכה ותרחק
ממנו׃ וכמא אחב אללענה פהי תאתיה
וכמא לם ישא אלברכה פאבתעדת ענה׃
וילבש קללה כמדו ותבא כמים בקרבו
וכשמן בעצמותיו׃ חתי לבס אללענה
כמלא קמיצה ותדכל כאלמא פי בטנה
וכאלדהן פי עצאמה׃ תהי לו כבגד יעטה
ולמזח תמיד יחגרה׃ ותכון לה כאלתוב
פיאן ישתמל הא וכאלמנטקה באן
יתקלדהא׃ זאת פעלת שטני מאת יהוה
והדברים רע על נפשי׃ הדה אגרת
מעאנדיי מן ענד אללה ואלמתכלמין אלסו
עלי נפסי׃ ואתה יהוה אדני עשה אתי
למען שמך כי טוב חסדך הצילני׃ ואנת
יא רבי אעמל מעי מא אנת אהלה וכמי
אן פצלך אלגואד פנגני׃ כי עני ואביון
אנכי ולבי חלל בקרבי׃ פאני צעיף ומ
ומסכין וקלבי צריע פי בטני׃ כצל
כנטותו נהלכתי נגערתי כארבה׃ וכאלט
אלממדוד קד דהבת ואנתפצת כאלגראד׃
ברכי כשלו מצום ובשרי כחש משמן׃
ועתרת רכבתי מן אלצום והזל לחמי מן
אלדהן׃ ואני הייתי חרפה להם יראוני
יניעון ראשם׃ וטאלמא כנת להם עארא

אלא ראוני חרכו רוסהם אחתקארא׃
עזרני יהוה אלהי הושיעני כחסדך׃ אלהם
יא רבי אעני ואגתני כפצלך׃ וידעו כי
ידך זאת אתה יהוה עשיתה׃ חתי יעלמון
אן הדה אלאמור מן קדרתך אנת יא רב
פעלתהא׃ יקללו המה ואתה תברך קמו
ויבשו ועבדך ישמח׃ ואדא יפתרון הם
הם אללהם באדך פי אנא חתי יקומון
כאזיין ועבדך יפרח׃ ילבשו שוטני
כלמה ויעטו כמעיל בשתם׃ ואדי ילבס
מעאנדי אלכזא ובה ישתמלון כאלממטר׃
אודה יהוה מאד בפי ובתוך רבים אהללנו׃
פאשכר אללה גדא בפאי ופי וסט אלכתירין
אמדחה׃ כי יעמד לימין אביון להושיע
משפטי נפשו׃ אד יקף בנצרה עלי ימין
אלמסכין פיגיתה מן מחאכמיה עלי נפסה׃

לדוד

מזמור נאם יהוה לאדני שב לימיני עד
אשית איביך הדם לרגליך׃ והדא מגד
לדאוד קאל אללה לסיידי אגלס פי נצרי
אגעל אעדאך וטיא לקדמך׃ מטה
עזך ישלח יהוה מציון רדה בקרב איביך׃
ואבעת בעצא עזך פי ציון תסתולי
עליהם׃ עמך נדבת ביום חילך בהררי

ותבא ב׳ חס בכתובים וסימנה ותבא כמים בקרבו ותבא בלט׃ וכל נביא דכותה במ׳ מל ותקח יעל אשת חבר ותבוא האשה אל שאול וישלח
דוד מלאכים ויקחה ותבוא האשה אל כל העם ותבוא דרך מבוא הסוסים ותקריבי ימיך ותבוא הה׳ ב׳ וחבירו ותבוא בהם הרוח ותבוא אליך תפ
תפלתי ב׳ בצבאיתנו ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס אף זנחת הלא אתה אלהים הלא אלהים׃ כל כתיב רגלך חס במ׳ ע׳ אשית איביך הדם לרגליך׃ וכל אורי

קדש מרחם משחר לך טל ילדתיך
יכון קומך נבל פי יום יציר גנדך פי כלר
בהא אלקרס מן חציץ אלבחר לאסור לך
אן תלקי פי אסהם אולאדך נשבע יהוה
ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי
מלכי צדק וקד אקסם אללה קסם ולא
ירגע ענה אנך לאמאס אלי אלדהר עלא
כלאם מלכי צדק אדני על ימינך מחץ
ביום אפו מלכים אללהם ען ימינך קד
אוהן פי יום גצבה מלוכא ידין בגוים
מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה
כאנך תחאכם מן אלאמם אעמהא גתתא
ואוהן פי כלך כביר אלריסא מנחל בדרך
ישתה על כן ירים ראש כאנת תשרב
מן אלואד פתסתופיה ופאעל דלך הו
ירפע שאנך

קיא

הללו יה אודה יהוה
בכל לבב בסוד ישרים ועדה יסבחו
אלאזלי וקולו אשכרו אללה מכלצא פי
עצבה אלמסתקימין וגמעהם גדלים
מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם
ראן אעמאל אללה כתירה מנטלבה לכל
מן ירידהא הוד והדר פעלו וצדקתו
עמדת לעד ולבהאו ובהג מן פעלה

ועדלה תאבת אלי אלאבד זכר עשה לנפלאותיו
חנון ורחום יהוה וקד עמל דכר לעגאיבה
לאן אלרחום אלראוף אללה טרף נתן ליראיו
יזכר לעולם בריתו ואעטי לאתקיאה
רזקא ידכרון בה עהדה אלי אלאבד כח
מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת
גוים וקוה אעמאלה אכבר בהא שעבה
ואנה סיעטיהם נחלה אלאמם מעשי
ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו
ועמל ידיה אלחק ואלחכם וגמיע פראיצה
מאמונה סמוכים לעד לעולם עשוים
באמת וישר ומסנודה אלי אלאבד ואלדהר
מעמולה באלחק ואלמסתקים פדות שלח
לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא
שמו ובעת לקומה בפדא ועהדהם בה
ועאהדהם אלי אלדהר והו אלקדוס אלמכוף
ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב
לכל עשיהם תהלתו עמדת לעד פאול
מא תאמר בה אלחכמה תקוא אללה
וגודה אלעקל לגמיע פאעליהם ומדחתה
תאבתה אלי אלאבד

קיב

הללו יה
אשרי איש ירא את יהוה במצותיו
חפץ מאד וטובו לאזלי באן תקולו

מנחל ד׳ ונקח בעת ההוא ואלה מלכי הארץ ולא הוסיף עוד מלך מצרים מנחל בדרך ה׳ גוית ב׳ ואת גוית בנו מלא גוית קדמאה חסרה
סמוך ב׳ וסימנהון מל יצר סמוך תצר סמוך לבו ונמס

טובא אמר יתקי אללה יריד וציאיה
גדא גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים
יברך פאן נסלה יכון גבארא פי אלבלד
וגיל אלמסתקימין יבארך פיהם הון
ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד ואלמאל
ואלגנא פי מנזלה וצלאחה תאבת אלא
אלדהר ואלאבד זרח בחשך אור לישרים
חנון ורחום וצדיק וקד אשרק אלנור
פי מוצע אלצלאם ללמסתקימין אלראוף
אלרחום אלעדל טוב איש חונן ומלוה
יכלכל דבריו במשפט ומא אגוד אמר
ירוף ויתצדק וידבר אמורה בחכם כי
לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה צדיק
פאנה לא ימיל אלי אלדהר ומא דכר
אלדהר כאן צאלחא משמועה רעה לא
יירא נכון לבו בטח ביהוה ומן כבר
אלסו לא יכאף וקלבה תאבת ואתק באללה
סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה
בצריו ומסתנד עליה לא יכאף וראגי
אן ירא באעדאה פזר נתן לאביונים
צדקתו עמדת לעד קרנו תרום בכבוד
וגואיז יעטי ללמסכין וצלאחה תאבת
אלי אלאבד ושאנה ירתפע פי כרם רשע
יראה וכעס שניו יחרק ונמס תאות

רשעים תאבד ירא דלך אלצאלם פיגתאץ
ויצר אסנאנה ויתמאסא כדאך שהוה
אלצאלמין תביד

הללויה

הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה
וסבחו אאולי באן תקולון סבחו יא עבאד
אללה ואמדחו אסמה יהי שם יהוה מברך
מעתה ועד עולם יכון אסמה מבארכא
מן אול אלעאלם אלי אכרה ממזרח שמש
עד מבואו מהלל שם יהוה ומן משרק
אלשמס אלי מגיבהא ממדוח אסם אללה
רם על כל גוים יהוה על השמים כבודו
לאן אללה ארפע עלי גמיע אלאמם ועלי
אלסמא כרמה מי כיהוה אלהינו המגביהי
לשבת ומן מתל אללה רבנא אלמשמך
סכנאה המשפילי לראות בשמים
ובארץ ואלמעמק עלמה פינטר מא
פי אלסמא ואלארץ מקימי מעפר דל
מאשפת ירים אביון ואלמקים מן אל
תראב אלפקיר ומן אלמזאבל ירפע אלמס
כין להושיבי עם נדיבים עם נדיבי
עמו ויגלסה מע אנבל סימא נבלא
קומה מושיבי עקרת הבית אם הבנים
שמחה הללויה ואלמציר אלמראה

ועד עולם יב למרבה המשרה ואני זאת בריתי לאמר שובו נא ושבנתי אתכם ושמותי את הצלעה ויברך דויד וחסד ... יהי שם ... מברך ואנחנו נברך
יחל ישראל הרים ... ישמר צאתך ... וכעס ב רשע יראה וכעס גם כל ימיו בחשך יאכל ... חד קמ וחד פת ... יירא ויירא ג מל כל אוריתא ויקרא שמו
אריה שאג מי לא יירא וכל כתובים בר מן ויתן יהושפט ... ונמס ב וחס השמש ונמס רשע יראה ונמס ...
... לישרים

אלעאקר אם אולאד פארחה כדאך סבחו
אלאזלי׃ בצאת
ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז׃
אלהם כמא עמלת אד כרג אסראיל מן
מצר ואל יעקוב מן אלשעב אלגט׃ היתה
יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו׃
וכאן אל יהודה מקדסיה וסאיר בני
אסראיל דוי סלטאנה׃ הים ראה וינס
הירדן יסב לאחור׃ ראי דלך אלבחר
פהרב ואלארדן אסתדאר אלי וראה׃ ההרים
רקדו כאילים גבעות כבני צאן׃ וכאן
אלגבאל רקצת כאלכראף ואליפאע כאולאד
אלגנם תחרכת׃ מה לך הים כי תנוס הירדן
תסב לאחור׃ ואקול מאלך יא בחר
תהרב ויא ארדן תסתדיר אלי וראה׃ ההרים
תרקדו כאילים גבעות כבני צאן׃ ויא
גבאל תצטרבון כאלחמלאן ויא יפאע
תתחרכון כאלגנם׃ מלפני אדון חולי
ארץ מלפני אלוה יעקב׃ ואגיב מן קבל
אלסייד ארתעדת אלארץ מן בין ידי אלאה
יעקוב׃ ההפכי הצור אגם מים חלמיש
למעינו מים׃ ולקלב אלצואן אגאם מא
ואלחגר אלצלד מעין מא׃
לא לנו יהוה לא לנו כי
לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך׃
כדאך יא רב לא לנא תפעל מא נסתאהלה
בל לאסמך אעטי וקארא עלי מא סלף
מן פצלך ואחסאנך׃ למה יאמרו הגוים
איה נא אלהיהם׃ ולא יקולון אלאמם אין
רבהם׃ ואלהינו בשמים כל אשר חפץ
עשה׃ ורבנא פי אלסמא כל מא אראדה
עמלה׃ עצביהם כסף וזהב מעשה ידי
אדם׃ ואזלאמהם פצה ודהב מן עמל
ידי אלנאס׃ פה להם ולא ידברו עינים
להם ולא יראו׃ ולהם פם ולא תתכלם
ועיון ולא תנצר׃ אזנים להם ולא ישמעו
אף להם ולא יריחון׃ ואדאן להם פלא
תסמע ואנאף פלא תשתם׃ ידיהם ולא
ימישון רגליהם ולא יהלכו לא יהגו
בגרונם׃ ואידי ולא תלמס וארגל פלא
תמשי ולא תהדר בחלוקהא׃ כמוהם
יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם׃ פיכון
מתלהא צאנעהא וכל מן ותק בהא׃
ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא׃
וכמא אן אל אסראיל ותק באללה אנה
עונהם ותרסהם׃ בית אהרן בטחו ביהוה
עזרם ומגנם הוא׃ ואל הרון ותקו באללה
אנה עונהם ותרסהם׃ יראי יהוה בטחו

היתה ה ראש פסו׃ היתה לי נחלתי היתה עלי ימ יצ היתה לי דמעתי לחם היתה יהודה לקדשו כאניות סוחר כבני ג כשיים גבעות כבני צאן וחבירו
בטח ה חס בכתי׃ אשרי אדם בטח בך כל אשר בטח בהם וחבירו כי המלך בטח ביי ובטח על יי ידשן וכל נביא׃ דכות במב אל ישאך אלהיך
אשר אחרי דוד גרונם בגלונם ג ב מל וחד חס קבר פתוח גרנם לא יהגו בגרונם רוממות אל בגרונם קדמ׳ חס

כי יהוה עזרם ומגנם הוא׃ וסאיר אתקיא
ותקו בה אנה עונהם ותרסהם׃ יהוה זכרנו
יברך יברך את בית ישראל יברך את
בית אהרן׃ כדאך ידכרנא ויבארך עלינא
יבארך אל אסראיל ואל הרון׃ יברך יראי
יהוה הקטנים עם הגדלים׃ ועלי סאיר
אתקיאה אלצגאר מע אלכבאר׃ יסף יהוה
עליכם עליכם ועל בניכם׃ כדאך יזיד
אללה פיכם ויקול פיכם ופי אולאדכם׃
ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ׃
ותכונו מבארכין ללה צאנע אלסמאואת
ואלארץ׃ השמים שמים ליהוה והארץ
נתן לבני אדם׃ אלדי געל אלסמא לה סמאא
ואלארץ לבני אדם בנאהא׃ לא המתים
יהללו יה ולא כל ירדי דומה׃ אגר תנא
פאן אלמותא לא ימדחונך בסכבהם ולא
ואחד מן ואדרי אלתראב׃ ואנחנו נברך
יה מעתה ועד עולם הללו יה׃ ונחן נבאון
אלאזלי מן אלאן אלי אלדהר כדאך סבחו
אלאזלי׃

אהבתי

כי ישמע יהוה את קולי תחנוני׃ ומא
אחבבני אן יסמע אללה צותי ותחנני׃ כי
הטה אזנו לי ובימי אקרא׃ ואן יסמע
אלי ויגיבני ממא אלקאה פי אלאמרי׃
אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני
צרה ויגון אמצא׃ כמא חאשני מן מכאיד
אלמות ומצאיק אלתרי נאלתני ואלצר ואלחסרה
אגדהא׃ ובשם יהוה אקרא אנא יהוה
מלטה נפשי׃ ואדא באסם אללה אדעו
אללהם נגי נפסי׃ חנון יהוה וצדיק ואלהינו
מרחם׃ לאן אללה אלראוף אלעדל ורבנא
ראחם׃ שמר פתאים יהוה דלותי ולי
יהושיע׃ ואללה חאפט אלגאפלין ואן
צעפת פאנה יגיתני׃ שובי נפשי למנוחיכי
כי יהוה גמל עליכי׃ חתי אקול ארגעי
יא נפס אלי ראחתך לאן אללה קד תפצל
עליך׃ כי חלצת נפשי ממות את עיני
מן דמעה את רגלי מדחי׃ אדי כלצת
נפסי מן אלמות ועיני מן אלדמע ורגלי
מן אלדחי׃ אתהלך לפני יהוה בארצות
החיים׃ אסיר פי טאעה אללה פי בלאד
אלחיוה׃ האמנתי כי אדבר אני עניתי
מאד׃ ואן ארדרת ממי אתכלם בסכבה
ואגבת בה גדא׃ אני אמרתי בחפזי כל
האדם כזב׃ פאני אקול ענד חפזי אן
כל אלאדמיין יקצרון ען כלוגה׃ מה
אשיב ליהוה כל תגמולוהי עלי׃ פבמא
דא אכאפי אללה עלי גמיע אילאיה

ברוכים ג̇ ב̇ מל̇ וחד חס̇ ויאמר שאול ברוכים אתם ו̇ וישלח דוד מלאכים עשה תנינ̇ חס̇ ו̇ יוסף ויוסף ד̇ באו ספא ויאמר יואב אל המלך יוסף
דשמואל ואחרין לא יוסף ויאמר יואב יוסף דחב̇ הימ̇ יסף יי̇ עליכם וכל אורי דכותה ברמן ב̇ ארבעים יכנו ב̇ בו רגלי לרגלי ח̇ בלי ש̇ במוט
רגלי מטה עמודה כי חלצת באשת ותחש על מרמה רגלי ויברך יי̇ אותך לרגלי דמריך

עליי כוס ישועות אשא ובשם יהוה
אקרא אן אחמל כאסא ממלוא מן גותה
ואדעו באסמה נדרי ליהוה אשלם
נגדה נא לכל עמו ואסלם לה נדורי
חדא כתיר מן קומה יקר בעיני יהוה
המותה לחסידיו לאן עזיז ענד אללה
אמאתת אברארה אנה יהוה כי אני
עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי
אלהם פאני עבדך אעתרף באני אבן
אמתך וטאלמא חללת אסראתי לך
אזבח זבח תודה ובשם יהוה אקרא
פאני אדבח לך דבח שכר ואדעו באסמך
נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו
ואסלם לך נדורי בחדא כתיר מן קומך
בחצרות בית יהוה בתוככי ירושלם
הללו יה פי צחון ביתך ופי צחון ירושלם
כדאך סבחו אללה

הללו את יהוה כל גוים שבחוהו
כל האמים אמדחו אללה יא מעאשר
אלקבאיל וסבחוה יא מעאשר אלאמם
כי גבר עלינו חסדו ואמת יהוה לעולם
הללויה לאן פצלה קד עטם עלינא
ואחסאנה אלי אלדהר כדאך סבחו אללה
הודו ליהוה כי טוב

כי לעולם חסדו אשכרו אללה אנה אלגואד
ואלי אלדהר פצלה יאמר נא ישראל כי
לעולם חסדו ויקול אל אסראיל אן
פצלה אלי אלדהר יאמרו נא בית אהרן כי
לעולם חסדו ויקול אל הרון כדאך אן
פצלה אלי אלדהר יאמרו נא יראי יהוה
כי לעולם חסדו ויקול סאיר אתקיא
אללה כדאך אן פצלה אלי אלדהר

מן המצר קראתי יה ענני
במרחב יה טאלמא מן אלמציק דעות
אללה ואגאבני בסעה יהוה לי לא אירא
מה יעשה לי אדם כדאך אללה לי לא
אכאף מא יעמל בי אלנאס יהוה לי
בעזרי ואני אראה בשנאי ואללה לי פי
עוני ואנא ארא בשאניי טוב לחסות
ביהוה מבטח באדם פאסתכנאן
אלי אללה כיר מן אלתקה באלנאס טוב לחסות
ביהוה מבטח בנדיבים ואסתכנאן
אליה כיר מן אלתקה באלנבלא כל גוים
סבבוני בשם יהוה כי אמילם וחאטו
בי גמיע אלאמם פאנא באסם אללה
אקצפהם סבוני גם סבבוני בשם יהוה
כי אמילם ואן חאטו בי ואסתדארו
עליי פאני אקצפהם באסם אללה סבוני

ירושלם ה׳ קמצ׳ בעתהה׳ יא נאם יע׳ הנני ממלא שפכו דמם בחצרות ברוך יע׳ אם אשכחך זכה יע׳ וילינו הלכלים וכל אתנח וסו פסו כות במא אם לא
אעלה את ירושלם יה ד׳ דגש׳ ויאמרו לא יראה יה אשר תשלחנו יה מן המצר יסר יסרני יה אנא ו׳ כתי׳ ה׳ זכר נא וחבי׳ אלכא נאברה הלא זה
דברי מלאה נפשי כי אם עבדך וכל אנה ודפ׳ רכות וכל אנה דארמית רכות

ומ׳ ד׳ ואמר ביום ההוא עשה יי׳ נגילה ובבקר משכבי אחריך נרוצה · חד שם נשמחה בו ·· לנפל ד׳ וסימנה׳ ולמה יי׳ מב״א אתנו גם בכל
לנפל דחה דחיתני אשר החלות לנפל לפניו ··

כדבורים דעכו כאש קוצים בשם
יהוה כי אמילם ואן חאטוני כאלדבאו
פאנהם יכמדון כנאר אלשוך ואנא באסם
אללה אקצפהם דחה דחיתני לנפל ויהוה
עזרני ואקול לעדוי טאלמא דחות
ני אלי אסקוט פאעאנני אללה עזי וזמרת
יה ויהי לי לישועה ואן עזי ומגדי
אלאזלי אללה כאן לי גותא קול רנה וישועה
באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל
אסמע צות רנה ומגותה פי מנאזל
אלצאלחין יקולון ימין אללה ואת אלטאקה
ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל
וימינה ארפיעה והי אלפאעלה אלקוה
לנא לא אמות כי אחיה ואספר מעשי
יה ואריד אן לא אמות בל אעיש חתי
אקץ אעמאל אלאזלי יסר יסרני יה
ולמות לא נתנני וטאלמא גרבני בהא
ארבא ולם יסלמני ללמות פתחו לי
שערי צדק אבא בם אודה יה
פאפתחו לי אבואב אלעדל חתי אדכל
פיהא ואשכרה זה השער ליהוה
צדיקים יבאו בו הדא אלבאב מן אבואב
אלשכר ללה ואלצאלחין ידכלונה אודך
כי עניתני ותהי לי לישועה יקולון

נשכרך אד אגבתנא וכנת לנא גותא
אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה
ואלחגר אלדי זהד פיהא אלבנאיין צארת
ראס אלזאויה מאת יהוה היתה זאת היא
נפלאת בעינינו אד מן ענד אללה כאנת
הדה אלתי הי עגיבה ענדנא זה היום
עשה יהוה נגילה ונשמחה בו והדיהו
אליום אלדי עמלה אללה לנסר ונפרח פיה
אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה
נא ונקול אללהם אגתנא אללהם אצלחנא
ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית
יהוה ונקול מבארך אלאתי באסם אללה
אלקאילין קד בארכנא עליכם מן בית
אללה אל יהוה ויאר לנו אסרו חג
בעבתים עד קרנות המזבח פאצי לנא
אלטאיק רבנא פארבטו אלקרבאן באלמק
אט עלי ארכאן אלמדבח אלי אתה ואודך
אלהי ארוממך ואקול אנת טאיקי
אשכרך ורבי אנת ארפעך הודו ליהוה
כי טוב כי לעולם חסדו כדאך פאשכרו
אללה פאנה אלגואד ואן פצלה אלי אלדהר

ק

אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת
יהוה טובא אצחא אלטריק אלסאלכין

כדבורים דבורים ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ כאשר תעשינה הדברים והנה עדת דבורים סבוני כדבורים קדמיה חס׳ ·· לחסות ג׳ טוב לחסות וחב׳ אשר באת
לחסות ·· קוצים ב׳ מל׳ כסוחים דעכו ·· מעשי יא׳ כת׳ יוד קוריהם ודברתי משפטי להכעסני במעשי ידיכם תחת אשר עזבוני ודב׳ הימים
תמשילהו כי שמחתני יי׳ בפעליך המה ראו מעשי יי׳ גדלים מעשי יי׳ ויד׳ יי׳ ואמת לא אמות כי אחיה ואספר מעשי ידיך אל תרף ··

פי תוראת אללה׃ אשרי נצרי עדתיו בכל לב ידרשוהו׃ וטובא חאפצ̇י שואהדה וטאלבתמסוה מכ̇לצין׃ אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו׃ וטובא מן לם יפעל גורא איצ̇א וסאר פי סבלה׃ אתה צויתה פקדיך לשמר מאד׃ אנת אמרת בפראיצ̇ך אן תחפט̇ שדידא׃ אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך׃ פטובאי אדא תבת טרקי עלי חפט̇ רסומך׃ אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך׃ פאני לא אכ̇יב ענד אלתפאתי אלי גמיע וצאיך׃ אודך בישר לבב בלמדי משפטי צדקך׃ ואשכרך בסהולה קלב עלי תעלימי אחכאם עדלך׃ את חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד׃ ואנא אחפט̇ רסומך פלא תתרכני ואעני גדא׃

במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך׃ והו ארי אטלב במא דא יזכי אלאנסאן טריקה חתי יחפט̇הא באמרך׃ בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך׃ ובקלב מכ̇לץ טלבתך פלא תצ̇לני מן וצאיך׃ בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך׃ ופי קלבי דכ̇רת אקוולך לכילא אכ̇טי

לך׃ ברוך אתה יהוה למדני חקיך׃ אללהם כמא אנת אלמבארך עלמני רסומך׃ בשפתי ספרתי כל משפטי פיך׃ וכמא בנטקי קצצת כתיר מן אחכאמך׃ בדרך עדותיך ששתי כעל כל הון׃ ובסביל שואהדך סררת פוק כל מאל׃ בפקודיך אשיחה ואביטה ארחתיך׃ בלאך אנת פראיצ̇ך ואלתפת אלי סבלך׃ בחקתיך אשתעשע לא אשכח דברך׃ ואקרר ברסומך ולא אנסא כלאמך׃

גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך׃ פתפצ̇ל עלי עבדך באלחיוה לאחפט̇ אמרך׃ גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך׃ ואכשף נצ̇רי חתי אנצ̇ר אלעג̇איב מן תוראתך׃ גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך׃ ומהמא אנא גריב פי אלבלאד פלא תחגב וצאיאך ענני׃ גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת׃ פאן נפסי קד כלחת מן תשהי אחכאמך פי כל וקת׃ גערת זדים ארורים השגים ממצותיך׃ וקד זגרת אלוקחין אלמלאעין אלצ̇אלין מן וצאיאך׃ גל מעלי חרפה ובוז כי עדתיך נצרתי׃ פאכשף ענ

כל כתיב׳ על כל ועל בר מן יא אל כל ואל כל אמר אל רחבעם ג׳ מכון שבתו השגיח היצר יחד לבם אז לא אבוש אבן חן השחד ולא שמענו כי מי
אשר יחבר ונשלוח ספרים וישלח ספרים וישלח ספרים ויכתב מרדכי ה׳ ואתה יז ראש פסו בסיפ׳ יז תשמרם לא תכלא רחמיך אתה ידך הוא מלכי קדל
לי אתה ידעת פורית רצית בקעת הצבת נולא אתה עשה פלא מושל דבאת תקום צויתה ידעת ה׳ ארורים ג׳ ומל׳ ועתה ארורים אתם ואם בני האדם

גל מעלי חרפה ובוז כי עדתיך נצרתי אזל ואזרא אד חפצת שואהדך

גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך וקד גלסו ארויסא ותכלמו פיי פעבדך יעת רסומך גם עדתיך שעשעי אנשי עצתי ותס אן שואהדך הי קרה עיני והידוו משורתי

דבקה לעפר נפשי חיני כדברך פקד בלגת נפסי אלתראב אחייני בועדך דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך וטלמא קצצת חואיגי פאגבתני פכדאך עלמני רסומך דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך סבל פראיצך עלמני חתי אעת אעגו באתך דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך פקד בעת נפסי מן אלחסרה תבתני בועדך דרך שקר הסר ממני ומני ותורתך חנני ואזל עני טרק אלבאטל ורפני מן תוראתך דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי כמא אכתלת טרק אלאמאנה וסאוית אחכאמך דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני ולזמת שואהדך אללהם פלא תלייבני דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי ואחאצר לטרק פראיצך אדא תוסע קלבי

הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב אללהם ורלני עלא טרק רסומך חתי אחפצהא עלי אלאתר הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב ופהמני חפץ תוראתך חתי אחפצהא מכלצא הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי ואסלכני פי סבך וצאיאך פאני ארידהא הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע ומייל קלבי באלמגפרה אלא שואהדך ולא אלי אלטמע העבר עיני מראות שוא בדרכך חייני ואגץ עני מן רויא אלזור ופי סבלך אחייני הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך ואוף לעבדך בקולך אלדי לאהל תקואך העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים ואגז עארי אלדי חדרת לאן סירך גיאד הנה תאבתי לפקדיך בצדקתך חייני והוד אקד שית פראיצך פבעדלך אחייני

ויבאני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך אללהם ותאתיני פצאילך וגותך בועדך ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך חתי אגיב עלא מעיירי כלאמא אד ותקת בכלאמך ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד

ארוץ ד̇ ב̇ מל̇ וחד חס̇ כי בכה ארוץ גדוד דשמואל ויהימה ארוץ כי בך ארוץ גדוד דתלים דרך מצותיך ארוץ ... דרכך בדרכך ג̇ חס̇ הודעני נא את דרכך העבר עיני מראות כי אז תצליח את דרכך ... ואל̇ ג̇ ריש̇ פיסו̇ בסיפ̇ ואל תסתר פניך מעבדך ואל תצל מפי דבר אמת ואל תבוא במשפט ... מן ואשה דסיפ̇ עד אלפ̇ בית̇ רבא חנני ומן אלפ̇ בית עד סופ̇ דספ̇ חיני במ̇ב̇ חנני דרך שקר הסר ממ̇ חליתי פניך פנה אלי וחנני ...

כי למשפטך יחלתי ולא תנזע מן פאי
כלאם אלחק בתה גדא פאני צאבר
לאמרך ואשמרה תורתך תמיד לעולם
ועד ואחפט תוראתך דאימא אלי אלדהר
אבדא ואתהלכה ברחבה כי פקדיך
דרשתי ואסלך פי וסעה אדי טלבת
פראיצך ואדברה בעדתיך נגד מלכים
ולא אבוש ואתכלם בשואהדך חדא
אלמלוך ולא אסתחי ואשתעשע במצותיך
אשר אהבתי ואקר בוצאיך כמי אחבבת
ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי
ואשיחה בחקיך וארפע כפי אלי וצאיך
מתלקיא ואנטר רסומך

זכר דבר לעבדך
על אשר יחלתני פאדכר כלאמך לעבדך
עלי מא צברתני זאת נחמתי בעניי כי
אמרתך חיתני פאנהא עזאיי פי חאל
צעפי לאן מקאלתך אחיתני זדים
הליצני עד מאד מתורתך לא נטיתי
ואן אלצני אוקחין גדא פאני לא אמיל
ען תוראתך זכרתי משפטיך מעולם
יהוה ואתנחם אלהם יטל מא דכרת סייך
פתעזית זלעפה אחזתני מרשעים
עזבי תורתך ואן אכדני אלזמע מע...

אלצאלמין תארכי תוראתך זמרות היו
לי חקיך בבית מגורי פאן רסומך כאנת
לי תמגידא פי מכאן מאואי זכרתי
בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתיך
דכרת עלי מר אלליל אסמך יארב וחפטת
תוראתך זאת היתה לי כי פקדיך נצרתי
והדה אלתי בקית לי אד חפטת פראיצך

חלקי יהוה
אמרתי לשמר דבריך וקלת פי אלה
נציבי וחפטת כלאמך חליתי פניך
בכל לב חנני כאמרתך ואבתהלת וגהך
מכלצא פרפני בועדך חשבתי דרכי
ואשיבה רגלי אל עדתיך וקד קדרת
טריקי ורדדת אחואלי אלי שואהדך
חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך
ואסרעת ולם אלבת פחפטת וצאיך
חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי
וחאטוני אקסאם אלצאלמין ולם אנסא
תוראתך חצות לילה אקום להודות לך
על משפטי צדקך ועלי מר אנצאף
אלליל אקום פאשכרך עלי סייר עדלך
חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי
פקודיך ואנא מצאחב כל מן אתקאך
וחאפטי פראיצך חסדך יהוה מלאה

להודות ד' מנה' ויתן לפני ארון יי' חצות לילה אקום הוציאה ממסגר נפשי וראשי הלוים זמרות ד' ונעים זמרות ישראל מכנף הארץ זמרות
ש' עבנו זמרות היו לי חקיך ולא אמר איה אלוה עשי וחד בזמרות נגינן לו מכנף הארץ זמרת כת' ושנ' זמרות כת' ואשיבה ב' רגלי אל
ה' ציבה שם כלי

הארץ חקיך למדני ׳ אלהם כמא אן
אחסאנך עאם פי גמיע אלארץ עלמני
רסומך ׳ טוב
עשית עם עבדך יהוה כדברך ׳ אלהם
וכמא עמלת מע עבדך כירא אחייני
בועדך ׳ טוב טעם ודעת למדני כי
במצותיך האמנתי ׳ כדאך גודת אלראי
ואלמערפה עלמני עלמני אד׳ אמנת
בוצאיך ׳ טרם אענה אני שגג ועתה
אמרתך שמרתי ׳ פאני קבל אגיב אלא
אתובה כנת גלטא ואלאן חפצת מקאלתך ׳
טוב אתה ומטיב למדני חקיך ׳ וכמא
אנת אלגואד אלמגיד עלמני רסומך ׳ טפלו
עלי שקר זדים אני בכל לב אצר
פקודיך ׳ וקד תאולו עליי אלבאטל אלוקחין
ואנא אחפט פראיצך מכל צאי ׳ טפש
כחלב לבם אני תורתך שעשעתי ׳ ואד׳
תמאסת קלובהם כאלשחם קלת תבונורא
תך ׳ טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך ׳
תטיב נפסי אן אתעב לקבל אן אתעלם
רסומך ׳ טוב לי תורת פיך מאלפי זהב
וכסף ׳ ואן תוראתך כיר לי מן אלוף דהב
ופצה ׳ ידיך
עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה

מצותיך ׳ ואן ידך צנעתני פאתקנתני
פהמני חתי אתעלם וצאיאך ׳ יראיך
יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי ׳ יראני
אתקיאך פיפרחון כמא צברת לאמרך ׳
ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה
עניתני ׳ אלהם עלמת אן חכמך עדל
ובאמנה עדבתני ׳ יהי נא חסדך לנחמני
כאמרתך לעבדך ׳ פיכון פצלך לי עזאא
כמא קלת לעבדך ׳ יבאוני רחמיך ואחיה
כי תורתך שעשעי ׳ ותאתיני רחמתך
ואחיא כמא אן תוראתך קרתי ׳ יבשו
זדים כי שקר עותוני אני אשיח בפקודיך ׳
ויכזא אלוקחין אד׳ תעוגו עליי באטלא
ואנא אנת פראיצך ׳ ישובו לי יראיך
וידעו עדתיך ׳ ויעוד אליי אתקיאך
ועארפי שואהדך ׳ יהי לבי תמים בחקיך
למען לא אבוש ׳ ויכון קלבי צחיחא
פי רסומך חתי לא אכיב ׳
כלתה לתשועתך
נפשי לדברך יחלתי ׳ פקד חנת נפסי
לגותך וצברת לאמרך ׳ כלו עיני לאמרתך
לאמר מתי תנחמני ׳ ושכצת עיני
למקאלתך אקול מתי תעאזיני ׳ כי הייתי
כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי ׳ וקד

ודעת ד׳ ב׳ קמ׳ וחד פתח וסימנ׳ והיה אמונת עתיך טוב טעם ודעת למדני הלא כתבתי לך ולבי ראה הרבה ׳׳ שעשעי ו׳ וחס גם עדתיך יבאוני
רחמיך לולי תורתך צר ומצוק מצאוני תאבתי לישועתך שעשעי את בני אדם ׳׳ ומטיב ב׳ יפת קול ומטב נגן טוב אתה ומטיב קדמו׳ חס ׳׳ יחלתי ה׳
ואל תצל מפי יראיך יראוני כלתה לתשועתך קדמתי בנשף סתרי ומגני אתה ׳׳ אמרתך יב וחס ל׳ יהיו לבי צפנתי הקם לעבדך ו׳ חסדך חליתי

צרת כאלנאיר פי דכאן מתחיירא ורסומך
לם אנסאי כמה ימי עבדך מתי תעשה
ברדפי משפט פכם איאם עבדך מתא
תעמל בטאלבי אלחכם כרו לי זדים שיחות
אשר לא כתורתך פאן אלוקחין קד כרו
לי הותאת עלי גיר מא תוראתך כל
מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני
וכל וצאיאך מאמונה וקד כלבוני באטלי
פאענני כמעט כלוני בארץ ואני לא
עזבתי פקודיך ועז קליל כאדו אן יפנוני
מן אלבלאד ולא אני לם אתרך פואיצך
כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך פאחיני
בפצלך ואדים חפט שואהד קולך
לעולם יהוה דברך
נצב בשמים אלהם אן קולך מנתצב
אלי אלדהר פי אלסמא לדר ודר אמונתך
כוננת ארץ ותעמד ואלי גיל ואגיאל
אמאנתך תבת אלארץ פוקפת למשפטיך
עמדו היום כי הכל עבדיך ואלי סייר
וקפנא אליום פאן אלכל עבידך לולי
תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי
ולולא אן תוראתך קרתי לכנת קד מת
בצעפי לעולם לא אשכח פקודיך
כי בם חייתני פלא אנס פראיצך אלא
אלדהר אדבהם אחייתני לך אני הושיעני
כי פקודיך דרשתי ולאני לך עבדא אנגני
אד טלבת פראיצך לי קוו רשעים
לאבדני עדתיך אתבונן ועלי אן אלטאלמין
רגו אן יבידוני פאנא אתפהם שואהדך
לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך
מאד וקד ראית לכל פאן אגלא לכן
וצאיך ואסעה גדא
מה אהבתי תורתך
כל היום היא שיחתי ומא אחב אליי
תוראתך טול אליום אן הי נטקי מאיבי
תחכמני מצותך כי לעולם היא לי ומא
תהל באעדאי תחכמני וצאיאך באן
תציר לי אלי אלדהר מכל מלמדי השכלתי
כי עדותיך שיחה לי ממא כנת אתעלם
מן גמיע מעלמי ושואהדך נטקי
מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי ואני
אתפהם מן אלשיוך אד חפצת פראיצך
מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר
דברך ומן כל טריק רדי חבסת רגליי
לקבול אן אחפט כלאמך ממשפטיך
לא סרתי כי אתה הורתני ולא אזול מן
אחכאמך אלתי עליה אדללתני מה
נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי

ד׳ פיסו׳ מטעמ׳ באלף בית ואתהלכה לך אני כי פקדיך דרשתי סימ׳ כפד׳ זאת היתה לי מזקנים אתבונן סימ׳ כפז׳ תורתך ט׳ בספ׳ בל׳ עינ׳ הבינני ואצרה זלעפה זכרתי בלילה כדן לי מה אהבתי עת לעשות פלגי מים שלום רב

מצות ג׳ ז ממני מרעים חכם לב יקח מצות והעמדנו עליכם וכל דסמיך לאזכרה דכות ברמן ג׳ לא ...
מצות יש ברה׳

תהלים

ומא אעדב מקאלתך פי חנכי מן אלעסל
פי פאיי מפקודיך אתבונן על כן שנאתי
כל ארח שקר ומן פראיצך אתפהם
ולדלך שנית כל טריק באטל
נר לרגלי דברך
ואור לנתיבתי וכלאמך לי סראג ונור
פי סככי נשבעתי ואקימה לשמר
משפטי צדקך ואקסמת אן אחפט
אחכאם עדלך פופית בדלך נעניתי עד
מאד יהוה חיני כדברך ולהסקד תעלבת
גדא פאחייני בועדך נדבות פי רצה
נא יהוה ומשפטיך למדני וארץ רבי
יארב מא תברעת בה ועלמני אחכאמך
נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי
פאני עלי נפסי כאנהא פי כפי דאימא
מן אלכטר ולם אנס תוראתך נתנו רשעים
פח לי ומפקודיך לא תעיתי ומע מא
נצבו לי אלצאלמין פכאכא לם אצל מן
שראיעך נחלתי עדותיך לעולם כי
ששון לבי המה בל אנתחלת שואהדך
אלי אלדהר לאנהא סרור קלבי נטיתי לבי
לעשות חקיך לעולם עקב ומילת
קלבי לעמל רסומך אלי אלדהר דאימא
עלי אתר סמעי להא
סעפים שנאתי ותורתך אהבתי
ושנית אלמראיין ואחבבת תוראתך סתרי
ומגני אתה לדברך יחלתי אן סתרי ותרסי
אנת וקד צברת לאמרך סורו ממני מרעים
ואצרה מצות אלהי וסאת זולו עני יא
אשראר חתי אחפט וצאיא רבי סמכני
כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי
פאסנדני כמא קלת פאחיא ולא תכיבני
מן רגאיי סעדני ואושעה ואשעה
בחקיך תמיד פארפדני חתא אגבאת
ואקרר ברסומך דאימא סלית כל שוגים
מחקיך כי שקר תרמיתם ולמא אגתחת
כל אלגאלטין ען רסומך לאן באלבאטל
ארהבהם סגים השבת כל רשעי ארץ
לכן אהבתי עדתיך ועטלת גמיע טלחי
אלארץ כאלזיף לדלך אחבבת שואהדך
סמר מפחדך בשרי וממשפטיך יראתי
ואקשער בדני מן פזעך ותלופת אח
אחכאמך
עשיתי משפט וצדק בל תניחני
לעשקי וכמא עמלת באלחכם ואלעדל
פלא תסלמני אלי גאשמיי ערב עבדך
לטוב אל יעשקני זדים ואקבל עבדך
תראב אלי אלכיר ולא יגשמני אלוקחין

ובדך כדברך יג׳ חס ויאמר לבן הן ויאמר אנכי אעשה ויאמר יש סלחתי במה יזכה נער גמל על עבדך דלפה נפשי דבקה לעפר יאענה חרפי טוב עשית
בחקיך אשתעשע מכל ארח נר לרגלי נעניתי כל אלף בית רבא אית בכל פסוק אמירה ודבור ועדות ודרך ומשפט ופקוד וצווי וחקים ותורה ואמונה
רמז לעשרת הדברים בר מן פיסוק אחד ערב עבדך לטוב וצדק ד׳ אבן שלמה ב׳ בן עשיתי משפט אם עשק רש

על לא ג׳ ... פלגי מים עד לא חמס בכפי וב׳ עד לא שמת אלה עשה ... כמשפט ב׳ קטנ׳ לאהבי שמך ב׳ גספר כמשפט

עליהם ...

עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך׃
פקד שלץ עיני אלי מגותתך ומקאלת
עדלך׃ עשה עם עבדך כחסדך וחקיך
למדני׃ פאעמל מע עבדך באחסאנך
ועלמני רסומך׃ עבדך אני הבינני ואדעה
עדתיך׃ ואני עבדך פהמני חתי אתעלם
שואהדך׃ עת לעשות ליהוה הפרו
תורתך׃ ולמא שאהרת וקתא הו ללה
עמלת פימן פסך תוראתך׃ על כן
אהבתי מצותיך מזהב ומפז׃ ולדלך
אחבבת פראיצך מן אלדהב וסאיר אלפוז׃
על כן כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר
שנאתי׃ ולדלך פי גמיע פראיצך כלהא
אסתקמת וכל טריק באטל שנות׃

פלאות עדותיך
על כן נצרתם נפשי׃ ולאן שואהדך
עגיבה לדלך חפצתהא נפסי׃ פתח
דבריך יאיר מבין פתיים׃ לאן אפתתאח
כלאמך יניר יא מפהם אלגפל׃ פי פערתי
ואשאפה כי למצותיך יאבתי׃ ופערת
פאי ותשופת ותשהית וצאיך׃ פנה
אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃ פול
אלי ורפני כסירה אתקיא מחבי אסמך׃
פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי

כל און׃ ותבת קדמי פי מקאלתך ולא
תסלט עלי דוי אלגור׃ פדני מעשק אדם
ואשמרה פקודיך׃ ואפדני מן גשם
אלנאס ואדים חפט פראיצך׃ פניך האר
בעבדך ולמדני את חקיך׃ ואקבל
בנור וגהך אלי עבדך ועלמני רסומך׃
פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו
תורתך׃ פקד אורדא עיני אקסאם
מא על לם תחפט תוראתך׃

צדיק אתה יהוה
וישר משפטיך׃ אללהם אנך אלעדל
וחכמך אלמסתקים׃ צוית צדק עדתיך
ואמונה מאד׃ בעדל אמרת בשואהדך
ובאמאנה שדידה׃ צמתתני קנאתי
כי שכחו דבריך צרי׃ ואן כאנת גירתי
אן תעטבני ממא נסיו קולך אעדאי׃
צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה׃
פאעלם אן מקאלתך מסבוכה גדא
ועבדך מחבלהא׃ צעיר אנכי ונבזה
פקדיך לא שכחתי׃ ועלי אני צגיר
מזדרא לם אנס פראיצך׃ צדקתך
צדק לעולם ותורתך אמת׃ ואעלם
אן עדלך אלדהר עדל ותוראתך
חק׃ צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי׃

ואדעה׃ כי לא מרגלים אתם הודו עדיך ועתה שבו נא באה והביאו אלי ואדעה עבדך אני הבינני ואם לא יגאל הגידה לי ... וב׳ אדעה מלים יענני מה
חדל אני ... כמשפט ל׳ ה׳ פת׳ וב׳ קמ׳ ואם לבנו ייעדנה צידנם את ... תיו יראים ויעשו את חג הסכות ויעמד כמשפט דויד אביו במספר כמשפט עליהם פנה
אלי וחנני ... כל קרי פתח ופתח בשלוש נקודות במא׳ בשתי נקודות. פתח דבריך לפי שהוא פתחון דברים לכתחלה וכל פתח הבית אהל בנין צלע אחד השער בשלוש נקודות. ס׳

ואן נאלני אלצ׳ר ואלצ׳יקה פוצאיך קרתי
צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה
פפהמני עדל שואהדך אלי אלדהר חתא
אחיא קראתי
בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה אלהם
וקד דעותך מכל צא פאגבני חתי אדים
חפץ׳ רסומך קראתיך הושיעני ואשמרה
עדתיך ואד נאדיתך אגתני ואחפץ׳
תוראתך קדמתי בנשף ואשועה לדברך
יחלתי כמא תקדמת פי גלס פאסתגתת
וצברת לאמרך קדמו עיני אשמרות
לשיח באמרתך וסבקת עיני גפואתהא
פי אן אנט׳ מקאלתך קולי שמעה כחסדך
יהוה כמשפטך חיני פאסמע קולי
פאסמע קולי כפצ׳לך אלהם ואחיינא
כסירתך קרבו רדפי זמה מתורתך
רחקו פאן טאלבי אלפואחש קד קרבו
מני באוא ובעדו מן תוראתך קרוב
אתה יהוה וכל מצותיך אמת אלהם
ואנת אלקריב וכל וצאיאך חק [illegible]
[illegible] עדתיך [illegible] עולם יסדת[illegible]
[illegible]ת אן שואהדך קדימה ואנ[illegible]
[illegible]תהא אלי אלדהר
ראה עניי וחלצני

תורתך לא שכחתי ואנצ׳ר אלי צ׳עפי
וכלצני אד לם אנסא תוראתך ריבה
ריבי וגאלני לאמרתך חייני ואלכ׳צם
כ׳צומתי ותולאני ועלי מקאלתך אחייני
רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא
דרשו ועלי אן אלגות בעיד מן אלצ׳אלמין
אד לם יטלבו רסומך רחמיך רבים
יהוה כמשפטיך חייני פאן רחמתך
כתירה לטאלבהא יארב פאחייני כסירתך
רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי
ואן כתר טאלבי ואעדאיי לם אמל ען
שואהדך ראיתי בוגדים ואתקוטטה
אשר אמרתך לא שמרו ואד ראית
אלגאדרין פאסתצ׳גרת בהם אד הם לם
יחפצ׳ו מקאלתך ראה כי פקודיך אהבתי
יהוה כחסדך חייני אלהם פאנצ׳ר ליאד
אחבבת פראיצ׳ך ואחייני באחסאנך
ראש דברך אמת ולעולם כל משפט
צדקך ולאן קולך אלחק אולא ואלי אלדהר
גמיע אחכאם עדלך
שרים רדפוני חנם
ומדברך פחד לבי ולקד כלבוני רוסא
מגאנא ומע דאך פזע קלבי מן כלאמך
שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל

ואשאפה ואשועה ואתקוטטה ואהבם סימנהון זז חוק ירש
ודחיתם ושש לבבם והר וכצמר יאכר

[illegible] נתתא רבא וא נתף ברמן ח קמץ ואתנחם אשמרה ואעיבו
[illegible] ושי אנכי כאשר שש יש עליהם כאשר שש על פגע [illegible]

רַבִּים וַאנא סאר במקאלתך כֹלוֹאגר סלב
כתיר שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתַעֵבָה תּוֹרָתְךָ
אָהָבְתִּי ושנית אלבאטל וכרהתה ואחבבת
תוראתך שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי
צִדְקֶךָ ומדחתך פי אליום כתירא עלא
אחכאם עדלך שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ
וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל וממא אעלם אן
אלסלאם כתיר למחבי תוראתך וליס
להא מעתר שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה
וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי רגות מגותתך יא
רב ועמלת וצאיאך שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדֹתֶיךָ
וָאֹהֲבֵם מְאֹד וחפטת נפסי שואהדך
ואחבבתהא גדא שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ
וְעֵדֹתֶיךָ כִּי כָל דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ וחפטת אלפעל
פראיצך ושואהדך וכל אמורי חדאך
תִּקְרַב רִנָּתִי
לְפָנֶיךָ יְהוָה כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי אללהם יקרב
רניני מנך ופהמני כלאמך תָּבוֹא תְחִנָּתִי
לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי ויצל תחנני
אליך ועלי מאקלת נגני תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי
תְּהִלָּה כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ יחתי תרדוי
שפתיי מדחתך אד תעלמני רסומך
תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי כָל מִצְוֹתֶיךָ
צֶּדֶק ויגיב לסאני במקאלתך לאן כל

וצאיאך עדל תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ
בָחָרְתִּי ותכון ידך פי עוני אד אכתרת
פראיצך תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה
וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אללהם קד אשתהית
מגותתך ותוראתך קרתי תְּחִי נַפְשִׁי
וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטֶךָ יַעְזְרֻנִי פתחיא
נפסי פתמדחך ואחכאמך תעאונני
תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי
מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי פאני קד צללת
כשאה צאלה פאטלב עבדך בזפרג
אד לם אנס וצאיאך

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת

אֶל יְהוָה בַּצָּרָתָה לִּי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי
אללהם פי שדתי כמא טלמא דעותה
פאגבני יְהוָה הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת
שֶׁקֶר מִלָּשׁוֹן רְמִיָּה אללהם כלאץ נגי
נפסי מן קול אלבאטל ולסאן אלארבי
מַה יִּתֵּן לְךָ וּמַה יֹּסִיף לָךְ לָשׁוֹן רְמִיָּה
יקול לצאחבה מא אלדי יעטיך ויזידך
אל... ארבי חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם
... רְתָמִים ... אסהם ... גבאר ...
... בגמר ... ארתם אוֹיָה לִי כִּי גַרְתִּי
שָׁכַנְתִּי עִם אָהֳלֵי קֵדָר אני קלה
לי אד גאורת קומא במוהבמ

כל סיפר שמרה חטף בר מן ב׳ גרש שמרה נפשי עדתיך וכל קרי דכו׳
תעיתי כשה אבד וחד ובקש חכמה ודישצון

...מן א׳ שמרה זאת לעולם ... בקש ג׳ וקוס ... בקש את האתנחת ש׳ ...

וסכנ[illegible] שבה אלקדר רבת
שבנה לה נפשי עם שונא שלום וטול
מא סכנת נפסי מע שנאה אלסלאם אני
שלום וכי אדבר המה למלחמה ואן
כלמתהם אנא בסלאם פהם לי לחרב

שיר למעלות

תסביח ברפע צות אשא עיני אל ההרים
מאין יבא עזרי יא קאיל אשל עיני
אלגבאל אנצר מן אין יקבל עוני עזרי
מעם יהוה עשה שמים וארץ פאדא
בה מן ענד אללה צא[illegible] סמאואת
ואל[illegible] אל יתן למוט [illegible] אל ינום
שמרך אעלם אנה רב ידע רגלך לא
אמיל ולא ינאם חאפצך הנה לא ינום
ולא יישן שומר ישראל הו לא [illegible]
ינאם ולא יוסן חאפץ אל אסראיל יהוה
שמרך יהוה צלך על יד ימינך יהו
אלה חאפצך אללה אלן במן יצלך ען
יד ימינך יומם השמש לא יככה וירח
בלילה פלא יצרבך אלשמס נהארא
ולא אלקמר לילא יהוה ישמרך מכל
רע ישמר את נפשך ואללה חאפצך גמן
מן כל סו ויחפץ נפסך יהוה ישמר צאתך
ובואך מעתה ועד עולם ויחפצך פי נוגך

ודכולך מן אלאן אלי אלדהר

שיר המעלות

לדוד שמחתי באמרים לי בית יהוה
נלך תסביח ברפע צות לדאוד מא אסרני
אדא קיל לי קום אלי בית אללה נמצי עמדות
היו רגלינו בשעריך ירושלם פכאנת אדי
כאנא ארגלנא ואקפה עלי אבואבך יא
ירושלם ירושלם הבנויה כעיר שחברה
לה יחדו ונראהא מבניה גמילה כקריה
ולפת מגתמעה שם עלו שבטים
שבטי יה עדות לישראל להדות לשם
יהוה אלתי צער הנאך אסבאטהם אסבאט
אללה וכאנת מחצרא לאל אסראיל
ישכרון פיהא אסם אללה כי שמה ישבו
כסאות לבית דוד ותם וצעת כראסי ללחכם
כראסי לאל דאוד שאלו שלום ירושלם
ישליו אהביך פסלו פי סלאם ירושלם
וקולו יסלו מחביך יהי שלום בחילך
שלוה בארמנותיך ויכון אלסלאם פי גנדך
ואלסלו פי קצורך למען אחי ורעי אדברה
נא שלום בך פאני לקבל אלאכוה ואלאצחאב
אלחאג אתכלם פי סלאמתך למען בית
יהוה אלהינו אבקשה טוב לך ולקבל
בית אללה רבנא אטלב לך אלכיר

מעם יד ט ככל אשר שאלת אשר [illegible] בו פנה היום וישמע דוד מאחרי כן שאל לך או[illegible] הנה אנכי גם זאת מעם יי צבאות מעם יי צבאות תפקד עזרי
מעם יי ישלם יי פעלך ומן ראשה דמלכים עד וירא כל ישראל דכות [illegible] יכו בשבטו נפש השמש אלהים ב נפיצים אלהים דמלכ שיר
למעלות וכל יחזקאל דכות [illegible] אכלתנו ונתתי את בשרך הנה לא ג ויאמר [illegible] חלילה לא תמות ואמר אהה אדני יהוה הנה לא ינום ולא יישן

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת

ותסביח ברפע צות אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת
עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם אליך שלת עיני יא
סאכן אלסמא הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד
אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ
כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ
הודא כעיון אלעביד אלי יד מואליהם וכעין
כאדמה אלי יד סידתהא כדאך עיוננא
אלי אלה רבנא אלי אן ירופנא חָנֵּנוּ יְהוָה
חָנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז נקול רפנא יא
רב וחן עלינא פאנא טאלמא אסתכתרנא
מן אלאזראירַבַּת שָׂבְעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ
הַלַּעַג הַשַּׁאֲנַנִּים הַבּוּז לִגְאֵיוֹנִים וטאל
מא אסתכתרת נפוסנא מן אלהזו ענד
אלעסאכר ואלאזרא ענד אלערמרס

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד

ותסביח ברפע צות לדאוד לוּלֵי יְהוָה
שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל לולא אלה
אלדי כאן לנא יקול אל אסראיל לוּלֵי יְהוָה
שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם תם לולא
אלה אד כאן לנא אד קאם עלינא בעץ
אלנאס אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם
בָּנוּ אדן לבלעונא אחיא אד אשתד
גצבהם עלינא אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ

נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ [illegible] וכנא
כאלמא וכאנו כואד מאר עלי נפוסנא אֲזַי
עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים ואדן
לאתי עלי נפוסנא כאלמא אלחארי בָּרוּךְ
יְהוָה שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם פתבארך
אלה אלדי לם יגעלנא פריסה לאסנאנהם
נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים
הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ ונפוסנא
אפלתת כטאיר מן פך אלמסליה פכאן
אלפך אנכסר ונחן אפלתנא עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם
יְהוָה עֹשֵׂה [illegible]ים וָאָרֶץ כדאך עוננא
באסם אלה [illegible]ע אלסמאואת וא[illegible]

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת

הַבֹּטְחִים בַּיהוָה כְּהַר צִיּוֹן לֹא יִמּוֹט
לְעוֹלָם יֵשֵׁב ותסביח ברפע צות לדאוד
אלואתקין באלה הם כגבל ציון אלדי לא
ימיל בל יתבת יְרוּשָׁלַיִם הָרִים סָבִיב
לָהּ וַיהוָה סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
לאן ירושלם כמא אן אלגבאל תחוט בהא
כדאך אלה יחוט בקומה מן אלאן אלא
[illegible]ר כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁבֶט הָרֶשַׁע עַל גּוֹרַל
הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא יִשְׁלְחוּ הַצַּדִּיקִים
בְּעַוְלָתָה יְדֵיהֶם יחוט בהם אן לא
יסתקר אלחזב אלטאלם פי חצה אלצאלחין

השאננים ג ופ׳
אל יד ה׳ ויאמר המלך ואלה שמות השבטים ב׳ בו הנה כעיני [illegible] ב׳ בו וכל מגלה דכות במא ונתון הלבוש והפי[illegible] יליד איש
בציון וקצף גדול אני קצף הלעג הצדיקים ו׳ אולי יחסרון [illegible]שים הצדיקם אולי יש חמשים צדיקם כי לא ינוח ב׳ בו שמבע אלהם כמעיד וצדיקם
אשר הצדיקם והחכמים

לבותם ב׳ ל׳ ותם ב׳ וס׳ מנה׳ מהשכיל לבתם ולישרים בלבותם קדריה חס׳

לקבל אלא ימר לצאלחין אידיהם פי
אלגור׃ היטיבה יהוה לטובים ולישרים
בלבותם׃ אלהם פאחסן ללמחסנין ולדין
קלובהם סהלה׃ והמטים עקלקלותם
יוליכם יהוה את פעלי האון שלום על
ישראל׃ ולמאילין פי תעקילהם יסייהם
אללה מע פעלה אלגור חין יכון אלסלאם
עלי אסראיל׃

שיר המעלות

בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים׃
ותסביח ברפע צות אלרד אללה סבי ציון
נכון דלך אלוקת כאלדין חלמו׃ אז ימלא
שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו
בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה׃ חינ׳
ימתלי פאנא צחכא ולסאננא רנינא וחין
יקול אלאמם קד עט׳ם אללה מא עמלה
מע הולאי׃ הגדיל יהוה לעשות עמנו
היינו שמחים׃ כדאך אלא עט׳ם אללה
מא יעמלה מענא נכון פארחין׃ שובה
יהוה את שבותנו כאפיקים בנגב׃ אללהם
רד סבינא כגדראן עאדת אלי אלצחרא׃
הזרעים בדמעה ברנה יקצרו׃ ואגעל
אלזארעין בדמע בפרח יחצדון׃ הלוך
ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבא
ברנה נשא אלמתיו׃ ואן כאן והו מאר
יבכי ויחמל עפיצה אלבדר פיקבל ברנין
יחמל גרזה׃

שיר המעלות לשלמה

אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו
בו אם יהוה לא ישמר עיר שוא שקד
שומר׃ ותסביח ברפע צות פי מא יכון
מן אמר סלימאן אן לם יבני אללה ביתא
פזור מא עמלו פיה בנאיה ואן לם יחפט׳
אללה קריה פזור מא ראבט אלחראס פיהא׃
שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת
אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנא׃
וזור לכם יא אלמדלגין פי אלקיאם אלמוכרין
אלגלוס בל אלאכלון טעאם אכסאבהם
כדאך יעטי אוליאה אלראחה׃ הנה נחלת
יהוה בנים שכר פרי הבטן׃ ונחלה אללה
לעבאדה אלולד מן אגר תמרה אלבטן׃
כחצים ביד גבור כן בני הנעורים׃ וכאל
סהם ביד אלגבאר כדאך אולאד אלשבאב׃
אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו
מהם לא יבשו כי ידברו את אויבים
בשער׃ פטובא אמר מלא געבתה
מנהם פאנהם לא יסתחון אן יחארבון
אלאעדא פי אלמחאל׃

ימלא ה׳ ואיש יבע בהם והנחל ההוא והבית ימלא עשן כל נבל ימלא יין ב׳ בו פי תהלתך שחוק פינו מיהו חתני יקצרו ג׳ כי רוח יזרעו הזרעים בדמעה בדילון יקצרון כתב בא ובא ה׳ חס בשמואל ובכתיב אבשלום כי אם בא אתה עד עת בא דברו בא יבא ברנה ובא עם המלך וכל שאר קרי דכות חס במ׳ יב׳ מ׳ ויאמר בוא ברוך יי׳ יוסף על בוא אדני תבואתה ויהי לעת בוא השמש עד בוא המלך אחז בוא בצור בוא בחצה על לוח בוא הפליט

שיר המעלות

אשרי כל ירא יהוה ההלך בדרכיו ותסביח ברפעצות טובא כל מן יתקי אללה וסאלך פי טרקה יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך יקאל לה אדא תאכל כסב ידיך פטובא והניא לך אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זתים סביב לשלחנך זוגתך כגפן מתמרה פי זואיא ביתך ובניך כגרוס מן זיאתין חואלי מאידתך הנה כי כן יברך גבר ירא יהוה פהכדי יבארך רגל יתקי אללה יברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייך יבארך אללה מן ציון ואנטר אלי כיר ירושלם טול חיותך וראה בנים לבניך שלום על ישראל ואנטר בנין לבניך ואלסלאם עלי אל אסראיל

שיר המעלות

רבת צררוני מנעורי יאמר נא ישראל ותסביח ברפעצות מא אכתר מן עאדאני מן צגרי יקול אל אסראיל רבת צררוני מנעורי גם לא יכלו לי תם כתיר מן עאדאני מן צגרי ולם יקדרו עליה על גבי חרשו חרשים האריכו למענותם וכאנה עלא צהרי חרת אלחראתין וטולו לגנתהם יהוה צדיק קצץ עבות רשעים פאללה אלעדל קד קטע אלעאת אלצאלמין יבשו ויסגו אחור כל שנאי ציון יהיו כחציר גגות שקדמת שלף יבש וקד יכזון ויתרחון אלי ורא גמיע שנאה ציון ויכונון כחשיש אלאגאגיר אלדי בריח קבול אלציף ייבס שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר ואלדי לם ימלא כפה אלחצאד ולא חצנה אלמגמר ולא אמרו העברים ברכת יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה ולא תקול אלמארה ברכת אללה עליכם פתגאוב וקד בארכנא עליכם מן בית אללה

שיר המעלות

ממעמקים קראתיך יהוה ותסביח ברפעצות מן אלאעמאק דעותך יא רבי אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני ואללהם אסמע צותי ויכון מקבולא ענדך צות תחנני אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד פאנך יא אזלי יא רב אן חפצת אלדנוב פמן דא יתבת כי עמך הסליחה למען תורא בל אלמגפרה מנך לקמא אן תתקא

וראה ג׳ ראש׳ פיסוקי׳ וראה ועשה וראה בנים לבניך וראו אם דרך עצב בי ולא אמרו ד׳ לעלות עליהם איה ש׳ המעלה בלבבם נירא נא העבריים
שלא ד׳ שלא נתננו טרף שלא מלא כפו קוצר ולאדם שלא עמול בו שלא ימצא האדם אזניך ב׳ מל׳ בכתי׳ קשבות קשבות וכל נביא דכות
בנ״ב חס׳ וגליתי את אזנך וחבירו גם מאז לא פתחה אזנך

קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי׃
כדאך רגות אללה צאהרא ורגותה נפסי
סרא ותצברת לאמרה׃ נפשי לאדני
משמרים לבקר שמרים לבקר׃ כדאך
נפסי ללה מן אחראס נהארא ואחראס
לילא׃ יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה
החסד והרבה עמו פדות׃ ויגב אן יצבר
אל אסראיל ללה לאן מעה אפצל וכתיר
ענדה מן אפדא׃ והוא יפדה את ישראל
מכל עונתיו׃ והו יפדי אל אסראיל מן
גמיע דנבה׃

שיר המעלות לדוד

ותסביח ברפע צות לדאוד׃ יהוה לא
גבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי
בגדלות ובנפלאות ממני׃ אללהם מא
שמך קלבי ולא ארתפעת עיני ולם
אסיר בעצאים וכבאיר מן נפסי׃ אם
לא שויתי ודוממתי נפשי כגמל
עלי אמו כגמל עלי נפשי׃ בל סאוית
נפסי ושבהתהא כמפטום מוכל עלי
אמה וכאלמפטום ענד נפסי׃ יחל ישראל
אל יהוה מעתה ועד עולם׃ וכדאך יגב
אן יצבר אל אסראיל ללה מן אלאן אלא
אבד׃

שיר המעלות

זכור יהוה לדוד את כל ענותו׃ ותסביח
ברפע צות אללהם אדכר לדאוד גמיע
עדאבה׃ אשר נשבע ליהוה נדר לאביר
יעקב׃ אלדי חלף ללה ונדר לגליל יעקוב׃
אם אבא באהל ביתי אם אעלה על
ערש יצועי׃ אן דכלת פי כבא ביתי או
צעדת עלי פרש סרירי׃ אם אתן שנת
לעיני לעפעפי תנומה׃ ואן אעטית לעיני
אסנה ולמקלתי אנוס׃ עד אמצא מקום
ליהוה משכנות לאביר יעקב׃ חתי אגד
מוצע קדסא ללה לגליל יעקוב׃ הנה
שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי
יער׃ ונחן קד סמענאהא קיבא אכתרא
וגדנאהא בין צחרא ושערא׃ נבואה
למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו׃
פנדכל אלי מסאכנה ונסגד לקהר סלטא
נה׃ קומה יהוה למנוחתך אתה וארון
עזך׃ ואקול קם יא רב בנצר מסתקר
נורך וצנדוק עזך׃ כהניך ילבשו צדק
וחסידיך ירננו׃ פתלבס אימתך אלעדל
ואבראך ירננון׃ בעבור דוד עבדך
אל תשב פני משיחך׃ בסבב דאוד
עבדך לא תרד וגה מסיחך׃ נשבע יהוה

פדות ג̇ ב̇ מל̇ וחד חס̇ ושמתי פדת פדות שלח לעמו והרבה עמו פדות ׃ יחל ה̇ ב̇ קמ̇ דברו להלחם להושיע ישראל יש׳ אל ׃ אבא ה̇ חס̇ ואבא
היום אל העין עד אשר אבא אל אדני אם תתן לי את חצי ביתך פתחו לי שערי צדק אם אבא באהל ביתי ׃ נבואה ונבואה ג̇ ב̇ מל̇ וחד חס̇ וס̇
ועתה לכו ונבאה ונגידה האספו ונבואה אל ערי המבצר נבואה למשכנותיו ׃ והרצה ב̇ המכשלים עמו פדות ׃

לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנך
אשית לכסא לך׃ כמא אקסם אללה לדאוד
בחקיקה לם ירגע ענהא או מן ולדך
אגעל לך כרסיא׃ אם ישמרו בניך בריתי
ועדתי זו אלמדם גם בניהם עדי עד
ישבו לכסא לך׃ ואן חפט בנוך עהדי
ושהאדתי אלדי אעלמהם פבנהם איצ׳י
אלי אלאבד יקימון לך כרסיא׃ כי בחר יהוה
בציון אוה למושב לו׃ אד אכתאר אללה
ציון וכצהא לה מסכנא׃ זאת מנוחתי
עדי עד פה אשב כי אותיה׃ וקאל הדא
מסתקרי אלי אלאבד וההנא אסכן אד
כצצתהא׃ צידה ברך אברך אביוניה
אשביע לחם׃ וזאדהא אבארך פיה
ומסאכינהא אשבעהם טעאמא׃ וכהניה
אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו׃ ואימ
תהא אלבסהם אלגות ואבראר הא ירננון
פרחא׃ שם אצמיח קרן לדוד ערכתי
נר למשיחי׃ והנאך ארפע שאנא לדאוד
כמא צפפת סראגא למסיחי׃ אויביו
אלביש בשת ועליו יציץ נזרו׃ ואלבס
אעדאה אלכזי ואעצבה בתאגא׃

שיר המעלות לדוד

ותסביח ברפע צות לדאוד׃ הנה מה טוב
ומה נעים שבת אחים גם יחד׃ מא אגוד
הדא אלכיר ואנעמה ומא אגוד גלוס
אלאכוה אגתמעין ואנעמה׃ כשמן הטוב
על הראש ירד על הזקן זקן אהרן שירד
על פי מדותיו׃ פהו כאלדהן אלטייב עלי
אללחיה לחיה הרון ועלי אטואק קמצא
נה׃ כטל חרמון שירד על הררי ציון
כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד
העולם׃ והו איצא כטל חרמון אלוארד
עלי גבל ציון לאן אללה אמר הנאך
באלברכה ואלחיוה אלי אלאבד׃

שיר המעלות

הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העמדים
בבית יהוה בלילות׃ ותסביח ברפע צות
בארכו אללה יא מעאשר עבאדה אלוקוף
פי ביתה פי אללילי׃ שאו ידכם קדש וברכו
את יהוה׃ וארפעו אידיכם אלא קדסה
ובארכוה׃ יברכך יהוה מציון עשה
שמים וארץ׃ וכדאך יבארך אללה עליכם
מן ציון צאנע אלסמאואת ואלארץ׃

הללו יה

הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה׃
סבחו ואזלי סבחו אסם אללה תם סבחוה
יא עבאדה׃ שעמדים בבית יהוה בחצרות

אז׳ ב׳ בכתו׳ לא זה הדרך ולא זה העיר וידבר אלי זה ולשמחה מה זה עשה גם זה ראיתי אני זה מתת אלהים וגם זה רעה חולה כל עמת שבא כל זה
נסותי בחכמה גם זה ראיתי חכמה זו לעבס ועלתי זו … הזקן ג׳ צרעת הראש וגם את הזקן על הזקן זקן אהרן … עד העולם ד׳ והעמדתיהן הושיעה
עמיך כטל חרמו … ברכו … בלילות ד׳ ואמונתך הנמוים על משכבי מפחד בלילות

בית אלהינו׃ וקוף פי בית אלה ופי צחון
קדס ורבנא׃ הללויה כי טוב יהוה זמרו
לשמו כי נעים׃ וסבחו אזלי לאנה אלה
אגואד ומגדו אסמה לאנה אמנעם׃ כי
יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו׃ פאן
אזלי אכתאר לדאך יעקוב ואסראיל
כאצתה׃ כי אני ידעתי כי גדול יהוה
ואדנינו מכל אלהים׃ לאני אעלם אן אלה
אכביר ורבנא אכבר מן כל מעבוד׃ כל
אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ
בימים וכל תהומות׃ וגמיע מא ארדה
פעלה פי אלסמאואת ואלארץ ואלבחאר
וגמיע אלגמאר׃ מעלה נשאים מקצה
הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח
מאוצרותיו׃ והו אמצעד אלסחאב מן
בעץ אלארץ וקד צנע ללמטר ברוקא
פהו אמכרג אלריאח מן כזאינה׃ שהכה
בכורי מצרים מאדם עד בהמה׃ ואלדי
קתל בכור מצר מן אנסאן אלי בהימה׃
שלח אותת ומפתים בתוככי מצרים
בפרעה ובכל עבדיו׃ ובעת באיאת
ובראהין פי וסט מצר פי פרעון וגמיע
עבידה׃ שהכה גוים רבים והרג מלכים
עצומים׃ וקתל אממא כתירא והרג

מלוכא עצימא׃ לסיחון מלך האמרי
ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען׃
מן סיחון מלך אלאמוריין אלי עוג מלך
אלבתניה וסאיר ממלכאת כנעאן׃ ונתן
ארצם נחלה נחלה לישראל עמו׃ וגעל
בלדהם נחלה לאסראיל קומה׃ יהוה שמך
לעולם יהוה זכרך לדר ודר׃ אלהם אסמך
אלי אלדהר ודכרך אלי גיל ואגיאל׃ כי ידין
יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם׃ ואעלם אן
אלה יחכם לקומה ויצפח ען עבאדה׃
עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם׃
ואן אזלאם אלאמם מן פצה ודהב עמל
ידי אלנאס׃ פה להם ולא ידברו עינים להם
ולא יראו׃ ולהם אפואה ולא תתכלם ועיון
פלא תנצר׃ אזנים להם ולא יאזינו אף
אין יש רוח בפיהם׃ ואדאן ולא תנצת ואיצא
ליס רוח פי פואההא׃ כמוהם יהיו עושיהם
כל אשר בוטח בהם׃ פמתלהא יכון מצט
נעהא וכל מן יתק בהא׃ בית ישראל
ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה׃
פיא אל אסראיל בארכו אלה ויא אל
הרון בארכוה׃ בית הלוי ברכו את יהוה
יראי יהוה ברכו את יהוה׃ פיא אל לוי
בארכו אלה ויא אתקיא אלה בארכוה׃

בימים ה׳ ומלאו את המים ובנחלים וחבירו ואתה כתנים וכל תהומות ... מאדם עד בהמה ד׳ אמחה את האדם וימח את כל היקום כי לי כל בכור
שהכה ... מעלה ח׳ וסימנ׳ שמואל אסיה שיציא נהדיהון דמואביא וברק ברקין בבבל ... כל נביא וכתיב נשיאים המשיאים כת׳ במ״ל כתיב
נשאים ועשרה נשאים עמו ויעלה נשאים מקצה הארץ ויעל נשאים מקצה ארץ מעלה נשאים מקצה הארץ ... ועל עבדיו ג׳ כי ידין ... עמו וחבירו

ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללויה׃
תבארך אללה אלמתגלי מן ציון אלסאכן
ירושלם כראך סבחו לאלה׃

הודו ליהוה

כי טוב כי לעולם חסדו׃ אשכרו אללה
אנה אלגואד ואן פצלה אלי אלדהר׃ הודו
לאלהי האלהים כי לעולם חסדו׃ ואמדחו
ואן פצלה אלאב ואן פצלה אלי אלדהר׃ הודו
לאדני האדנים כי לעולם חסדו׃ ואשכרו
סייד אלסאדה פאן פצלה אלי אלדהר׃ לעשה
נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו׃
לעאמל אלעגאיב אלכבירה וחדה ואן
פצלה אלי אלדהר׃ לעשה השמים בתבונה
כי לעולם חסדו׃ ועאמל אלסמאואת
בפהם פאן פצלה אלי אלדהר׃ לרקע הארץ
על המים כי לעולם חסדו׃ ובאסט
אלארץ עלי אלמא פאן פצלה אלי אלדהר׃
לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו׃
וצאנע אנואר כבירא ואן פצלה
אלי אלדהר׃ את השמש לממשלת ביום
כי לעולם חסדו׃ ושמס לאצאה
באלנהאר ואן פצלה אלי אלדהר׃ את הירח
וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם
חסדו׃ ואלקמר ואלכואכב לאצאה

באליל פאן פצלה אלי אלדהר׃ למכה מצרים
בבכוריהם כי לעולם חסדו׃ ולקאתל מן
אלמצר בכורהם פאן פצלה אלי אלדהר׃
ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו׃
חתי אכרג אל אסראיל מן בינהם פאן
פצלה אלי אלדהר׃ ביד חזקה ובזרוע נטויה
כי לעולם חסדו׃ ביד שדידה ודראע
ממדודה פאן פצלה אלי אלדהר׃ לגזר ים
סוף לגזרים כי לעולם חסדו׃ ולקאטע
בחר אלקלזם קטועא פאן פצלה אלי אלדהר׃
והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו׃
ואגאז אל אסראיל פי וסטה פאן פצלה
אלי אלדהר׃ ונער פרעה וחילו בים סוף כי
לעולם חסדו׃ וגרק פיה פרעון וגנדה
פאן פצלה אלי אלדהר׃ למוליך עמו במדבר
כי לעולם חסדו׃ ולמסלך שעבה פי
אלבר פאן פצלה אלי אלדהר׃ למכה מלכים
גדלים כי לעולם חסדו׃ ולקאתל מלוכא
כבארא פאן פצלה אלי אלדהר׃ ויהרג
מלכים אדירים כי לעולם חסדו׃
מלוכא אבטאלא פאן פצלה אלי אלדהר׃
לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו׃
מן סיחון מלך אלאמוריין פאן פצלה
אלי אלדהר׃ ולעוג מלך הבשן כי לעולם

לאדני ט מפיק א לאדניהם למלך מצרים ואדני האדנים ב בו ואדנינו דוד לא ידע האמרות לאדניהם ואדנינו מכל אלהים הודו לאדני האדנים ב בו
מי קדוש היום לאדנינו ... וכוכבים ו חקת ירח וכוכבים ואספו נגהם ואת ירח וכוכבים אשר כוננת את הירח וכוכבים לממשלות הן עד ירח ולא
יאהיל ... לממשלת ג ויעש אלהים ב בו את השמש ...

חסדו ואלי עוג מלך אלבתניה פאן פצ'לה
אלי אלדהר ונתן ארצם לנחלה כי לעולם
חסדו ותם געל בלאדהם נחלה פאן פצ'לה
אלי אלדהר נחלה לישראל עבדו כי לעולם
חסדו נחלה לאסראיל עבדה ואן פצ'
אלי אלדהר שבשפלנו זכר לנו כי לעולם
חסדו ואלדי אלא צ'עפנא דכרנא פאן
פצ'לה אלי אלדהר ויפרקנו מצרינו כי
לעולם חסדו והו יפכנא מן אעדאינא
פאן פצ'לה אלי אלדהר נתן לחם לכל בשר
כי לעולם חסדו ומעטי אלטעאם
לגמיע אלבשריין פאן פצ'לה אלי אלדהר
הודו לאל השמים כי לעולם חסדו
פאשכרו כדאך טאיק אלסמא פאן
פצ'לה אלי אלדהר

על נהרות בבל שם ישבנו
גם בכינו בזכרנו את ציון יקול אהל
אגלוה עלי אנהאר באבל גלסנא תם
בכינא אד דכרנא ציון על ערבים בתוכה
תלינו כנרותינו ועלי גרב פי וסטהא
עלקנא קיתאראתנא עלי סביל עטלהא
כי שם שאלונו שובינו דברי שיר
ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון
אד הנאך סאלונא סאבינא כלאם תסביח

וסאמונא מעלקונא קול פרח קאלו
אנשדונא מן תסביח צותי איך נשיר את
שיר יהוה על אדמת נכר יקולנא כיף נסבח
תסביח אללה אלכאין פי בלד גריב אם
אשכחך ירושלם תשכח ימיני יקול
ואחד מנא אן נסיתך יא ירושלם פלינ
סאני קואי תדבק לשוני לחכי אם לא
אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם
על ראש שמחתי ויליזק לסאני בחנכי
אן לם אדכרך וארפעך יא ירושלם פוק
ראס פרחי זכר יהוה לבני אדום את יום
ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד
בה ואלהם אדכר לבני אדום יום ירושלם
אלקאילין ערוהא תם ערוהא אלא אן
תבלגו אלאסאסאתהא בת בבל
השדודה אשרי שישלם לך את גמולך
שגמלת לנו יא גמאעה באבל יא
מנהובה טובא מן יכאפיך באלאיך
אלדי אוליתנא אשרי שיאחז ונפץ
את עולליך אל הסלע טובא מן ימסך
צביאנך וינפצהם אלי אלצכר

לדוד אודך יהוה
בכל לבי נגד אלהים אזמרך יקול דאוד
אשכרך יא רב מכלצא וחדי אלאשראף

וזוגין מן ב̇ בעני קדמו לא נסיב ל̇ ותני נסיב ממעלה עקרבים מלמעלה החרש ידעת משכב זכר למשכב זכר קח נא לי מעט מים לקחי נא לי פת לחם
אריצם נחלה אריצם לנחלה שער השפות לשער האשפות ולתת שקוץ שמם ימים אלף ויגיע לימים אלף לכל בשר אל אלהי הרוחת לכל בשר לחם
יפקד יי והיה ויראו אין שלום לכל בשר נשפט הוא יתן לחם לנחלה טו ולבני לוי כי את מעשר ונקח את ארצם ויקח יהושע וישבע מצה ויברכהו יהושע על

אמגדך׃ אשתחוה אל היכל קדשך
ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך
כי הגדלת על כל שמך אמרתך׃ ואסגד
אלי היכל קדסך ואשכר אסמך עלי פצ׳לך
ואחסאנך אד עצ׳מת פוק גמיע וצף
מקאלתך׃ ביום קראתי ותענני תרהבני
בנפשי עז׃ אן יכון פי יום אדעוך תגיבני
פירגבני פי נפסי עזך׃ יודוך יהוה כל
מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך׃ ויש
כרך יא רב גמיע מלוך אלארץ אד סמעו
אקואל אלצאדקה׃ וישירו בדרכי יהוה
כי גדול כבוד יהוה׃ וינעתון סיר אללה
יקולון מא אעט׳ם כרם אללה׃ כי רם
יהוה ושפל יראה וגבה ממרחק ידע׃
אן אללה אלרפיע ינט׳ר אלי אלוציע ואלשאמך
יערפה מן בעיד קדרה׃ אם אלך בקרב
צרה תחייני על אף איבי תשלח ידך
ותושיעני ימינך׃ פאן אסיר פי וסט
אלשדה תחייני ועלי רגם אנף אעדאי
תמד ידך ותגיתני בימינך׃ יהוה יגמר
בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך
אל תרף׃ פאקול אללהם תפצ׳ל עלא
אללהם פאן פצ׳לך אלי אלאבד פלא תדע
צניעתך׃

למנצח לדוד מזמור
יהוה חקרתני ותדע׃ והו אמגד לדאוד
יסבח בה אלמואצ׳בין אללהם אנך אסתבר
תני מן אול פערפתני׃ אתה ידעת שבתי
וקומי בנתה לרעי מרחוק׃ ואנת אלעאלם
בגלוסי וקיאמי ופהמת מראדי מן בעיד׃
ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה׃
ומסירי ורבצ׳י כאנך שברתהמא וגמיע
טרקי רכנת אליה׃ כי אין מלה בלשוני
הן יהוה ידעת כלה׃ אללהם וליס כלמה
פי לסאני אלא וקד ערפת גמיעהא׃
אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה׃
גרבא ושרקא קד חפצ׳תני וגעלת עלי
קבצ׳תך׃ פליאה דעת ממני נשגבה לא
אוכל לה׃ וקד לטפת ענ׳י אלמערפה ואחת
גבת פליס אקדר עליהא׃ אנה אלך
מרוחך ואנה מפניך אברח׃ והו אין אמצ׳י
מן גצ׳בך ואין אהרב מן בין ידיך׃ אם
אסק שמים שם אתה ואציעה שאול
הנך׃ פלו אמכן אן אצעד אלסמא פאנת
תם או אפתרש אלתרי פהו דאר מלכך׃
אשא כנפי שחר אשכנה באחרית
ים׃ ואן עסית אן אחתמל נחו מטלע
אלפגר או אסכן פי אכר אלגרב׃ גם שם

ידך ה׳ חס׳ בס״פ אל נשא ידך ותנחת עלי ידך כי יומם ולילה על אף איבי תשלח ידך פותח את ידך וכלקלי דכות ב״מ יא מל תבאמו ותטעמו שבעת ימים
תחב כי תקצר אל תרף ידיך ואחר תחזקנה אצלות ידיך ולא תשתחוה עוד מה הבמות למעשה ידיך תכסף עזבונו וחבל ה׳ אחור וקדם כפכה
כתב שיר עליון הפך כתיב וששרא כפיך

ידך תנחני ותאחזני ימינך׃ פתם איצׄי
ידך תסיירני וימינך תחוזני׃ ואמר אך
חשך ישופני ולילה אור בעדני׃ ואן
קלת לעל אן אלצׄלאם יגׄלסדני ואלליל
איצׄא יגׄשא עלי׃ גם חשך לא יחשיך
ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה׃
פאמא אלצׄלאם פלא יצׄלם מנך ואלליל
כאלנהאר יצׄי ואלצׄלאם ואלנור מתסאויאן׃
כי אתה קנית כליותי תסכני בבטן אמי׃
ואנת מאלך בואטני מצׄל עלי מד אנא
פי בטן אמי׃ אודך על כי נוראות נפליתי
נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד׃
פאשכרך עלי אלכפאיאת אלדי כפית
עני ואעמאלך אלעגיבה ונפסי מעתרפה
גדא׃ לא נכחד עצמי ממך אשר
עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ׃
לם תנכתם גואמצׄי ענך ומא בה צנעת
פי אלסואתר וצורת וכאני פי ספל אלארץׄ׃
גלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו
ימים יצרו ולא אחד בהם׃ ועמר גסמי
קד אטלע עליה עלמך ועלי דיואנך
כלהא מכתובה והי איאם מחפוצׄה
ולא ואחד מנהא זאיד ולא נאקץ׃ ולי
מה יקרו רעיך אל מה עצמו ראשיהם׃

ומעראך מא אעז עליך מראתך יא
טאיק ומא אעצׄם מקדארהא׃ אספרם
מחול ירבון הקיצתי ועודי עמך׃ ואן
רמת אחצאיהא וגדתהא אכתר מן רמל
אלבחר ואדא תיקצׄת וגדתני מעך תאב
עא׃ אם תקטל אלוה רשע ואנשי דמים
סורו מני׃ אלהם אנך אן אנת קתלת
אלצׄאלם וגערת מא כה יזול אהל אלמעאצי
עני׃ אשר ימרוך למזמה נשוא לשוא
עריך׃ אלדי יקולונך פי מהמאתהם וקד
חלפו זורא בעדוך׃ הלוא משנאיך יהוה
אשנא ובתקוממיך אתקוטט׃ אלא
אני אשנאהם יא רב ואסתגר מקאמיך׃
תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו
לי׃ וגאיה אלשנאה אשנאהם והם לי
אעדא עלי אלחקיקה׃ חקרני אל ודע
לבבי בחנני ודע שרעפי׃ פאסתברני
יא טאיק ואעלם מא פי קלבי ואמת
חנני פאנך תערף צׄמירי׃ וראה אם
דרך עצב בי ונחני בדרך עולם׃ ואנצׄר
אן כאן פי אמורי אמר שאק פשד
בי עלי סביל אלעאמה׃

למנצח מזמור לדוד׃
מגד לדאוד יסבח בה אמואצׄין׃ חלצני

ידעת ג׳ וחס וסימנ׳ וכל אשה ידעת וחבירו ונפשי ידעת מאד ◦ ראשיהם יג׳ וצפה ראשיהם וצפוי וצפוי וצפה ראשיהם וישימו את ראשיהם
בדורים נטוי על ראשיהם ויעלו עפר על ראשיהם אשר ידרון שאול כסוס יכסמו מאתים מה עצמו ויזרקו עפר על ראשיהם וחגרו שקים

סכותה ג̇ ב̇ מל̇ וחד חס̇ סכתה לראשי סכותה לראשי באף סכותה באף וחד וסכת על הארץ

יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני
אלהם כלצני מן אנסאן סו ומן ואלמט
אם תחפצני אשר חשבו רעות בלב כל
יום יגורו מלחמות ואלדין יפכרון אלשרור
פי קלובהם וטול אלנהאר ינצרון אלחרוב
שננו לשונם כמו נחש חמת עכשוב
תחת שפתימו סלה וקד אסנו אלסנתהם
כאלחיה וחמיה אלרתילה תחת שפתיהם
סרמדא שמרני יהוה מידי רשע מאיש
חמסים תנצרני אלהם אחפצני מן יד
אלצאלם ומן דוי אלמצאלם אשר חשבו לדחות
פעמי אלדין יפכרון פי דחי קדמי טמנו
גאים פח לי וחבלים פרשו רשת ליד
מעגל מקשים שתו לי סלה פאן אלמ
קתדרון קד דפנו לי אלפכאך ובסטו אלשון
כאלחבאל עלי חאק אלמסלך וגעלו לי אל
אוהאק סרמדא אמרתי ליהוה אלי
אתה האזינה יהוה קול תחנוני וקלת ללה
אנת רבי אלהם פאסמע צות תחנני יהוה
אדני עז ישועתי סכתה לראשי ביום
נשק אלהם יא רב אנך עז גיאתי אר
צללת ראסי פי יום חרב אל תתן יהוה
מאויי רשע זממו אל תפק ירומו סלה
אלהם לא תעטי אלצאלם שהותה פיה ולא

תופק להם המומהם פירתפעון סרמדא
ראש מסבי עמל שפתימו יכסומו
ואלפריק אלדי חאטבי דגל נטקהם יגטיהם
ימיטו עליהם גחלים באש יפלם
במהמרות בל יקומו ותמיל עליהם
אלגמר ופי אלנאר יוקעהם דלך ופי מהאות
לא יקומון מנהא איש לשון בל יכון
בארץ איש חמס רע יצודנו למדחפות
ודו אללסאן אלסו לא יתבת פי אלארץ ודו
אלצלם ואלשר יצידה דלך אלי מראפעסו
ידעת כי יעשה יהוה דין עני משפט
אבינים פאני אעלם אן אללה יעמל דין
אלצעיף וחכם אלמסאכין אך צדיקים
יודו לשמך ישבו ישרים את פניך
ואמא אלצאלחין פישכרון אסמך ויגלסון
אלמסתקימין בין ידיך

מזמור לדוד

יהוה קראתיך חושה לי האזינה קולי
בקראי לך מגד לדאוד אללהם אני דעותך
פאסרע לי ואסמע צותי אדא דעות
אליך תכון תפלתי קטרת לפניך משאת
כפי מנחת ערב ותתבת צלותי כאלבכור
בין ידיך ורפע ידיי כאלהדייה אלמקבולה
שיתה יהוה שמרה לפי נצרה על דל

ד̇ל ואביון
דכות

יב̇ חס̇ יוד בסוף תיבות וקרי ואת יושב דוד אשר בנית לשמך מעל עינין על יד עשי והמתכן אלה קפרו ים ביום הוציא אותם דכי לא דברתי ועשיתי אתך כאשר עשית
ידעת כי יעשה יי הלא צבא לאנוש על וצפו הוא ידעת כי כל תוכל דאש המשררים דל יב̇ פתח בליש̇ העשיר לא ירבה ואם דל הוא הנה אלפי הדל מדוע
אתה ככה והיה ביום ההוא ידל וידל ישראל מאד נצרה על דל שפתי ותהי לדל תקוה דלו מאנוש נעו כי דל הוא ודל מבין יתקלנו אם דל ואם עשיר וכל דל ואביון דכות

שפתי אלהם ואגער חפצא לפאי ואחפץ
אשפאה שפתיי אל תט לבי לדבר רע
להתעולל עלילות ברשע את אישים
פעלי און ובל אלחם במנעמיהם ולא
תמיל קלבי באתפכר אלי אמר סו ולא
אתעלל בעלל מעקוס פעלה אגל כמא
לם אגתדי במנאעמהם יהלמני צדיק
חסד ויוכיחני שמן ראש אל יני ראשי
כי עוד ותפלתי ברעותיהם וכנת אדא
יהבגני אלצאלח ראף ענדי פצל ואדא
יעצני ראף כרהן אראס לא ינתהרני
ואיצא פי צלותי פי שאן שרורהם מ
נשמטו בידי סלע שפטיהם ושמעו
אמרי כי נעמו לכי יסיבון ענד אלסבור
חכאמהם ויסמעון אקוואלי אנהא נאעמה
כמו פלח ובקע בארץ נפזרו עצמינו
לפי שאול פטלמא פאלח אלארץ
ומשקקהא תבדדת עטאמנא מן
כופהם אלי אלתרי כי אליך יהוה אדני
עיני בכה חסיתי אל תער נפשי אללהם
יארבי אן עיני אליך ואליך אסתכנת לא
תגרד נפסי שמרני מידי פח יקשו לי
ומקשות פעלי און ואחפצני מן פך
אוהקוה לי ומן סאיר אוהאק פעלת

אגלי יפלו במכמריו רשעים יחד אנכי
עד אעבור וקע אלצאלמין פי גוארפהם
אגמעין חתי אגוז אנא ענהם

משכיל לדוד

בהיותו במערה תפלה קול תפהים לדאוד
חין כאן פי אלמגארה כאן יצלי בה
קולי אל יהוה אזעק קולי אל יהוה אתחנן
צותי אלי אללה אצרך תם בה אליה אתחנן
אשפך לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד
ואשכו אליה בתי ואלכבר בין ידיה בשדתי
בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי
בארח זו אהלך טמנו פח לי אד תתצור
עלי רוחי ואנת אלעארף בחאל סכתי אן
אית טריק סלכת פיהא רפנו לי אלפאך
הביט ימין וראה ואין לי מכיר אבד
מנוס ממני אין דורש לנפשי ואנא
אלתפת ימינא וליס טאלב לי מסתתבת וקד
צאע אלמהרב מני וליס טאלב לנפסי זעקתי
אליך יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי
בארץ החיים פאדא צרכת אליך יארב
קלת אנת מכני ונציבי פי דאר אלחיוה
הקשיבה אל רנתי כי דלותי מאד הצילני
מרדפי כי אמצו ממני ואסמע אלי רנני
פאני צעפת גדא ונגני מן כאלבי פאנהם

עלילות ד׳ ושם לה והנה הוא שם ולא נתכנו עללות. אל תט לבי לדבר רע ה׳ ו׳ פסוקי׳ אית בהון ואין אין וילכו חמשת האנשים ואין מציל כי רחוקה אני יי ואין
עוזר הביט ימין וראה עשה גדלות ואין חקר קדמיה דאיוב ואין אנו ואחי ונערי

אלוהי אלוהי ג̇ מל̇ וירם אלוהי ישעי כי אתה אלוהי אדוממך אלוהי

אשר מני תאיראי הוציאה ממסגר נפשי
להודות את שמך בי יכתרו צדיקים כי
תגמל עלי ואכרגני מן אלמגלק לאשכר
אסמך ויתתוגבי אלצאלחין כמא תתפצל
עלי מזמור
לדוד יהוה שמע תפלתי האזינה אל
תחנוני באמנתך ענני בצדקתך ימגד
לדאוד אללהם אקבל צלותי ואסמע תחנני
בחקך ואגבני בעדלך ואל תבוא במשפט
את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי ולא
תדכל עבדך אלי אלחכם פאן כל חי לא
יתתגבין ידיך כי רדף אויב נפשי דכא
לארץ חיתי הושיבני במחשכים כמתי
עולם ואיצא אן אלעדו קד כלבני וכפץ
אלי אלארץ חיותי ואגלסני פי אלצלאם
כאמואת אלדהר ותתעטף עלי רוחי בתוכי
ישתומם לבי פיתצוור עלי רוחי פי
גופי יסתוחש קלבי זכרתי ימים מקדם
הגיתי בכל פעלך במעשה ידיך אשוחח
ואדא דכרת אלאיאם אלקדימה ודרסת
כתיר מן אפעאלך ואעמאל ידיך אנתי
פרשתי ידי אליך נפשי כארץ עיפה
לך סלה בסטת ידיי אליך כארץ עאטשה
אלי רחמתך סרמדא מהר ענני יהוה

כלתה רוחי אל תסתר פניך ממני ונמשלתי
עם ירדי בור אגבני מסרעא פאן נפסי
כאדת אן תפנא פלא תחגב רחמתך עני
פאמאתל ואדרי אלהלאך השמיעני
בבקר חסדך כי בך בטחתי הודיעני דרך
זו אלך כי אליך נשאתי נפשי ואסמעני
עלי מר אלנהאר מן פצלך פאני בך
ותקת ועדפני איתטריק אסלך פיה
פאני אליך ארפע צני הצילני מאיבי
יהוה אליך כסתי אללהם כלצני מן
אעדאי פאני בך אסתתרת למדני לעשות
רצונך כי אתה אלוהי רוחך טובה תנחני
בארץ מישור ועלמני עמל רצאך
פאנת אלאהי ותדבירך אלגיד יסיירני פי
בלד מסתקים למען שמך יהוה תחייני
בצדקתך תוציא מצרה נפשי אללהם
כמא אנת לה אהלא אחייני ובעדלך
תכרג נפסי מן אלשדה ובחסדך תצמית
איבי והאבדת כל צררי נפשי כי אני
עבדך ובפצלך עלי אעטב אעדאי
ואביד כל מעאדיי נפסי לאני עבדך

לדוד
ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב
אצבעתי למלחמה יקול לדאוד תבארך

בארץ ה̇ כגן יע לא כארץ מצלים תיא פן אפש יטנה עלמה ויבן כמו רמים פרשתי ידי ה̇ פרשתי ג̇ פרשתי ידי כל היום כי כארבע רוחות השמים ידי אליך ס̇ע
ירדי ג̇ חס̇ את עללים ישכבו ואת ירדי בור ולא כל ירדי דומה ונמשלתי עם ירדי בור ס̇ אמונה ו̇ חס̇ בליש בנס לא אמן בם את צדקתו ואת אמנתו כי באמנה
הם עשים ויבא גוי צדיק שמר אמנים באמנתך ענני וחד האמנים עלי תולע ס̇ צררי ג̇ חס̇ וסלה קנאת אפרים כי ידעתי רבים פשעיכם והאבדת כל ס̇

אלה מעתמדי אלמעלם ידי ללחרב
ואצאבעי ללמלחמה חסדי ומצודתי
משגבי ומפלטי לי מגני ובו חסיתי
הרודד עמי תחתי והו פצלי ומחגזי
ונאצרי ומפלתי ותרסי ואיה אסתכן
ואל אלאמם דוני: יהוה מה אדם ותדעהו
בן אנוש ותחשבהו: אלהם מא אלאנסאן
אד שרפתאה או אבן אדם אד אגל
אגללתאה: אדם להבל דמה ימיו כצל
עובר: ואנמא אלאדמי ישבה אלהבא
ואיאמה כאלצל אלמאר: יהוה הט שמיך
ותרד גע בהרים ויעשנו: אלהם מייל
סמאך ואורד אמרך ידנו באלגבאל חתי
תדכן: ברוק ברק ותפיצם שלח חציך
ותהמם: ואברק ברוקא ותבדדהם
ואבעת סהאמך פתהימהם: שלח ידיך
ממרום פצני והצילני ממים רבים
מיד בני נכר: ומן ידך מן אלרפע ואנקדני
ונגני מן שביה במא גזיר הם אלאגנביין
אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין
שקר: אלדין פאהם יקול אלזור וימינהם
ממלוה רשאא: אלהים שיר חדש
אשירה לך בנבל עשור אזמרה לך:
אלהם אני אסבח לך תסביחא גדידא

ואמגדך בצנג עשארי: הנותן תשועה
למלכים הפוצה את דוד עבדו מחרב
רעה: אלמעטי ללמלוך אלמגותה אלמנקד
דאוד עבדה מן סיף אלאשראר: פצני
והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דבר
שוא וימינם ימין שקר: כדאך אנקדני
ונגיני מן יד אלאגנביין אלדין פאהם יקול
אלזור וימינהם ימין באטל: אשר בנינו
כנטעים מגדלים בנעוריהם בנותינו
כזוית מחטבות תבנית היכל: עלי מא
בנינא כגרוס מרבאה מן צגרהם ובנא
תנא כזואיא מכרוטה כשכל אלהיכל
מזוינו מלאים מפיקים מזן אל זן
צאוננו מאליפות מרבבות בחוצותינו
ומזאודנא מלא פאיצא מן מזוד אלי
אזוד וגנמנא אלוף ורבואת פי אסואקנא
אלופינו מסבלים אין פרץ ואין יוצאת
ואין צוחה ברחבתינו: ובקרנא נאקלה
כביר וליס תגרה ולא כארגה ולא צאיחה
פי רחאבנא: אשרי העם שככה לו
אשרי העם שיהוה אלהיו: וטובא לשע:
הדא חאלה וטובא לקום אללה רבה:

תהלה לדוד
ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך

עובר ה̇ מל̇ תחת היותך כל מכף הקדשים ואפיצני כקש עובר לשוס ארצ לשמה איך היתה לשמה מרבץ הכרתי: ב̇ וס אדם להבל דמה מדוע אתה עובר
וכל יחזקאל דכות בל̇ חד והכרתי ממנו עבר ושב חכותך ד̇ מל̇ רוזנים לאין בינו דרך נקמות דתהלים תשועה יוצאת ה̇ יוצאת ה̇ מל̇ וחד צאת
מאה זאת האלה ושלאחריו ושלאחריו אין פרץ ואין יוצאת

עלמים ג̇ חס מלכותך מלכות כל עלמים כבד היה לעלמים והביא צדק עלמים ס״ה לכל חי ב̇ ומשביע לכל חי ובית מועד ס״ה וממשלתך ב̇ והלבשתין
כתעתך מלכותך מלכות ס״ה יקראהו ב̇ וחס ואל על יקראהו לכל אשר יקראהו ס״ה

לעולם ועד׳ והדא קול לדאוד מדח אלה
בה ארפעך יא רבי יא מלך ואבארך אסמך
אלי אלדהר אבדא׳ בכל יום אברכך ואהללה
שמך לעולם ועד׳ ופי כל יום אבארכך
ואמדח אסמך אלי אלדהר׳ גדול יהוה
ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר׳ אקול
אלכביר ממדוח גדא ולא נהאיה לכב
לכבריאתה׳ דור לדור ישבח מעשיך
וגבורתיך יגידו׳ וכלאף גיל וגיל יסבחך
עלי אעמאלך ויכברון בגברותך׳ הדר
כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה׳
ובהגתך וכרמך ובאהך ובאלאחרא אן
אנת אמור עגאיבך׳ ועזוז נוראתיך
יאמרו וגדולתיך אספרנה׳ ועזך וכיפא
תך יקולון אלנאס ואנא באלאוכר אן אקץ
כבאירך׳ זכר רב טובך יביעו וצדקתך
ירננו׳ כמא אן אלכל ידכר כתרה כירך
ירוון ובעדלך ירננון׳ חנון ורחום יהוה
ארך אפים וגדל חסד׳ פיקולון אללה
אלראוף אלרחום טויל אלאמהאל וכתיר
אלפצל׳ טוב יהוה לכל ורחמיו על כל
מעשיו׳ אללה אלגואד עלי אלכל ורחמתה
עלי גמיע כלקה׳ יודוך יהוה כל מעשיך
וחסידיך יברכוכה׳ וישכרך יא רבי

גמיע צנעתך וכאצה יבארכך אבראוך׳
כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו׳
ויקולון בכרם מלכך ויתחטבון בגברותך
להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד
הדר מלכותו׳ לכי יערף בנו אדם
גברותה וכרם בהא מלכה׳ מלכותך
מלכות כל עלמים וממשלתך בכל
דור ודר׳ מלכך מלך גמיע אלעאלם
וסלטאנך אלי גיל ואגיאל׳ סומך יהוה
לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים׳ אללה
סאנד גמיע אלואקעין ומקים גמיע
אלמנחניין׳ עיני כל אליך ישברו ואתה
נותן להם את אכלם בעתו׳ ועיון אלכל
אליך תרגו ואנת תעטיהם טעאמהם
פי וקתה׳ פותח את ידך ומשביע לכל
חי רצון׳ ותפתח ידך ותשבע לכל חי
ברצאך׳ צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד
בכל מעשיו׳ ואללה עדל פי גמיע
סירה ובאר פי גמיע סירה עמלה׳
קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראהו
באמת׳ והו קריב לכל מן דעאה וסימא
כל מן ידעוה בחק׳ רצון יראיו יעשה
ואת שועתם ישמע ויושיעם׳ ורצא
אתקיאה יעמל ויסמע תגותהם פיגיתהם

תהלת ד̇ אין עוד תהלת מואב איך לא עזבה עיר תהלה כת איך נלכדה ששך תהלת ש ס״ה יאמרו ג̇ ואם חי ש יאמרון ועזוז נוראתיך יאמרון כבוד מלכותך יאמרו ס״ה
וגבורתיך ג̇ בליש ישר יעשה כמעשיך וכגבורתך איה קנאתך וגבורתך דור לדור ישבח מעשיך ס״ה בכל יום ג̇ עיני דאבה ואל זעם בכל יום אברכך וחד
ובכל יום ויום ס״ה נפלאתיך ג̇ חס רבות עשית אתה ודברי נפלאתיך אשיחה ולא זכרו נפלאתיך ס״ה ואברכה ב̇ מברכיך ואברכה שמך ס״ה גבורתיו ג̇ להודיע לבני האדם

86

שומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים
ישמיד יהוה אלחאפט גמיע מחביה וגמיע
אלצאלמין ינפדהם תהלת יהוה ידבר פי
ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד
פיקול פמי פי מדחת אללה ויבארך גמיע
אלבשריון אסמך אלמקדס אלי אלדהר
אבדא׃

הללויה הללי נפשי את יהוה
אהללה יהוה בחיי אזמרה לאלהי
בעודי סבחו אללה וקולו סבחי יא נפס
אללה אסבח ללה מא דמת חייא ואמגד
רבי מא דמת באקיא אל תבטחו בנדיבים
בבן אדם שאין לו תשועה ואקול לא
תתקו באלכבר ואבן אדם לא מגותה להי
תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא
אבדו עשתנתיו ואדא רוחה תכרג
ירגע אלי תראבה ופי דלך אלוקת תציע
חילתה אשרי שאל יעקב בעזרו
שברו על יהוה אלהיו פטובא מן
אלאה יעקוב פי עונה ורגאה אללה רבה
עשה שמים וארץ את הים ואת כל
אשר בם השמר אמת לעולם צאנע
אלסמאואת ואלארץ ואלבחאר וגמיע מי
פיהא אלחאפט אלחק אלי אלדהר עשה

משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים
יהוה מתיר אסורים אלעאמל אלחכם
ללמגשומין ואלמעטי אלטעאם ללגאיעין
הו אללה אלמטלק אלאסארא יהוה פקח
עורים יהוה זקף כפופים יהוה אהב
צדיקים אללה באצר אלעמיאן וישיל
גמיע אלמנכסרין ואללה מחב אלצאלחין
יהוה שומר את גרים יתום ואלמנה
יעודד ודרך רשעים יעות ואליתים
ואלארמלה יעוצהמא וטריק אלפאסק
יעוגהא ימלך יהוה לעולם אלהיך
ציון לדר ודר הללויה אללה ימלך
עלינא אלי אלדהר רבך יא ציון אלי גיל
ואגיאל כדאך סבחו אללה׃

הללויה׃
כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאוה
תהלה סבחו אללה פאנה מא אחסן
מדחתה ומא אנעם תמגידה ואחסנה
בונה ירושלם יהוה נדחי ישראל יכנס
אללה אלבאני ירושלם ואלגאמע מדחיי
אל אסראיל הרפא לשבורי לב ומחבש
לעצבותם אללה אלמשפי מנכסרי אלקלב
וגאבר משקאתהם מונה מספר
לכוכבים לכלם שמות יקרא ולעאד

ישב ב׳ חס תצא רוחו ישב לאדמתו ואך בי ישב יהפך ידו ויברך ב׳ ויברך אתכם כאשר דבר לכם ויברך כל בשר שם קדשו בונה ב׳ וחד ובני ב כתי׳ וחס וחד כתי׳ ומל׳ ויפסלו בני שלמה ובני חירם בונה ירושלם

אחצא אלכואכב לגמיעהא ידעו באסמי
גדול אדונינו ורב כח לתבונתו אין מספר
אן רבנא אלכביר ועטים אלקווה ולים
לעלמה אחצא מעודד ענוים יהוה
משפיל רשעים עדי ארץ ואללה עאצד
אלבאשעין ומספל אלטאלמין אלי אלארץ
ענו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו בכנור
פאגיבו ללה בשכר ומגדו רבנא בקיתאר
אלקדסי המכסה שמים בעבים המכין
לארץ מטר המצמיח הרים חציר
אלמגטי אלסמא באלגים אלמהיי לאלארץ
אלמטר אלמנבת אלחשיש פי אלגבאל נותן
לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו
אלמעטי ללבהאים טעאמהא ובני אל
גראב אלדי ידעונה לא בגבורת הסוס
יחפץ לא בשוקי האיש ירצה ליס
יריד גברוה אלפרסאן ולא ירצא סוק
אלרגאל רוצה יהוה את יראיו את המיחלים
לחסדו לכן אללה ירצא אתקיאה ואל
צאברין לפצלה שבחי ירושלם את
יהוה הללי אלהיך ציון סבחי יא ירוש
אלם ואמדחי אלאהך יא ציון כי חזק
בריחי שעריך ברך בניך בקרבך יאד
שדד כגור אבואבך ובארך עלי אהלך

פי וסטך השם גבולך שלום חלב חטים
ישביעך וצייר עלי תכמך אלסלאם
ומן לב אלחנטה ישבעך השלח אמרתו
ארץ עד מהרה ירוץ דברו אלבאעת
באמרה אלי אלארץ פבסרעה יחאצר
אמרה הנתן שלג כצמר כפור כאפר
יפזר אלגאעל אלתלג פי פתותא כאלצוף
ומבדד אלדמק כאלרמאד משליך קרחו
כפתים לפני קרתו מי יעמד ואלטארח
גלידה כאלפתאת ובין ידי קרתה מן דא
יקף ישלח דברו וימסם ישב רוחו יזלו
מים ותם יבעת באמרה פימאסיהא
ויהב ריאח פתהטל מאא מגיד דברו
ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל אלמכבר
אלי יעקוב בכלאמה ורסומה ואחכאמה
לבני אסראיל לא עשה כן לכל גוי
ומשפטים בל ידעום הללויה מא לם
יצנע הדא אלשרף לכל אמה ואחכאם
לא יערפונהא פאמדחו אלאזלי

הללויה

הללו את יהוה מן השמים הללוהו
במרומים סבחו אלאזלי ו[illegible] יסבח
ללה מן פי אלסמא ויסבחוה מא פי אלרפע
הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאו

במרומים מרומים ג מל הוא מרומים ישכן הללוהו במרומים נתן הסכל במרומים ס ... נותן ו מל בו לות ד ישעיה וצדיק חונן ואתה נותן להם נותן להם נותן
לבהמה נותן לרש כן נותן לכסיל כבוד ... ו מל בליש בי אדוני דמנוח אשר אדונה שם ואם אדונים אני וטוב אדונה הלוים אל יד אדוניהם גדול
גדול אדונינו ורב כח

זב אתכה פתח בפי פו נשו .. וע' ים נתשת אבלו לחב ויצו שמים וירד זכר ר' יאתה .. נמי הלכתי כל ימי חיי בחימרם יחד עלי את יריבי ולא ידעתי אל ישמחו ד' י
ועל רגני ארץ אל . חרש עזרתי ומפלטי עזרי ומפלטי על קצוי ארץ ושם דרך באו ובגוים זה חינו נחפה בכסף כלו עיני איבי שקר לנוד ואין בעתד ר' נס

ויסבחוה גמיע מלאיכתה ויסבחה
גמיע גיושה הללוהו שמש וירח
הללוהו כל כוכבי אור ויסבחוה אלשמס
ואלקמר וגמיע אלכואכב אלמציה הללוהו
שמי השמים והמים אשר מעל השמים
ויסבחוה סמא ואת אלסמא ואלמא אלדי
פוק אלגלד יהללו את שם יהוה כי הוא
צוה ונבראו אלכל ימדח אסם אלדה
לאנה אמר פכלקהם ויעמידם לעד
לעולם חק נתן ולא יעבור ותבתהם אלי
אלאבד ואלדהר וגעל להם רסמא לא
יתגאוזונה הללו את יהוה מן הארץ
תנינים וכל תהמות ויסבחון אלה ממן
פי אלארץ אלתנאנין וגמיע אלגמר אש
וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה
דברו ואלנאר ואלברד ואלתלג ואלרמאד ואלריח
אלעאצף עאמל באמרה ההרים וכל
גבעות עץ פרי וכל ארזים ואלגבאל
וגמיע אליפאע ואלשגר אלמתמר וגמיע
אלארז החיה וכל בהמה רמש וצפור
כנף אלוחוש וגמיע אלבהאים ואלדביב
ואלטאיר .. אלחימלכי ארץ וכל לאמים
שרים וכל שפטי ארץ ומלוך אלארץ
וגמיע אלאחזאב ואלריסא וגמיע קצאה

אלארץ בחורים וגם בתולות זקנים עם
נערים ואלשבאב וגמיע אלאבכאר ואל
אשיאך וגמיע אלאחראת יהללו את
שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על
ארץ ושמים יסבחון אסם אלדה לאן
אסמה אלטאהר וחדה ובהאה עלי אלארץ
ואלסמא וירם קרן לעמו תהלה לכל
חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה
וקד רפע שאן קומה וגעל מדחה לגמיע
אבראה לבני אסראיל אקראבה כואן
סבחו אלאזלי

הללויה שירו ליהוה
שיר חדש תהלתו בקהל חסידים סבחו
אלאזלי וקולו סבחו אלדה תסביחא גדידא
פאן מדחתה פי גוק אלאבראר ישמח
ישראל בעשיו בני ציון יגילו במלכם
ויפרח אל אסראיל בתואב צאנעה
ובני ציון יסרון במלכהם יהללו שמו
במחול בתף וכנור יזמרו לו ויסבחון
אסמה בטבול פי קרסה ובדפאפה ועי
ועידאנה ימגדונה כי רוצה יהוה בעמו
יפאר ענוים בישועה אן אלדה קד רצא
אמתה פהו יפכר אלבאשעין בגותה יעלזו
חסידים בכבוד ירננו על משכבותם

שיתמו בגלגל בחצריך שמרה ואני לפנים למנות דעו לאבס מים בשפתי מרלמדי משפת עיני מנעורי קדמני רמו תלבק מרדפי שמע מן השמים
הודו ה' וסימנ' הוי אדון והוי הדה כבה שמיש הודו ויה' בזית הודו ושם אותם כקוס הודו על ארץ ושמים ד' נגד כת וו וקדמיה מנה כתב

ויסר אלאבראר באלכראמה וירננון פי מקאמהם רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם ותרפיע אללה ינבת פי חלוקהם וסיף דו פמין פי אידיהם לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים ליעמלון בהם נקמה פי אלאמם ועצאת פי אל חזאב לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל ויאסרון מלוכהם באלגלול ואגלאהם בכבול מן חדיד לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו הללויה ליעמל פיהם באלחכם אלמכתוב לאנה הו אלבהא ואלבהג לאבראר כדאך סבחו אלאזלי

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו וסבחו אלאזלי וקולו סבחו אללה פי קדסה כמא יסבח פי גלד אלסמא עזה הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו וסבחוה עלי גבורתה וסבחוה עלי כתרת כבריאה הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור וסבחוה בנפך אלסאפור וסבחוה בצנג אלקדס ועידאנה הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועגב וסבחוה בדפוף וטבול וסבחוה בצנוג אלסרור ואלבריאק הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה וסבחוה בצלאצל מסמועה וסבחוה בצלאצל מגלבה כל הנשמה תהלל יה הללויה וכדאך כל נסמה יגב אן תסבחה כדאך פסבחו אלאזלי

סכום הפיסוקים שלספר תהלים אלף וחמש מאות ועשרים ושבעה פיסוקים סימנהון

איש היה בארץ עוץ איוב שמו והיה האיש ההוא תם וישר וירא אלהים וסר מרע רגל כאן פי בלד עוץ אסמה איוב וכאן דאלך אלרגל צחיח מסתקימא מתקי אללה זאיל ען אלשר ויולדו לו שבעה בנים ושלוש בנות פולד לה סבע בנין ותלאת בנאת ויהי מקנהו שבעת אלפי צאן ושלשת אלפי גמלים וחמש מאות צמד בקר וחמש מאות אתונות ועבדה רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם וכאנת מאשיתה סבעה אלאף ראס מן אלגנם ותלאתה אלאף גמאל וכמס מאיה פדאן מן אלבקר וכמס מאיה אתאן ועביד כתיר גדא פכאן דאלך אלרגל אגל מן גמיע בני קדם והלכו בניו ועשו משתה

ב̇ חס̇ בליש̇ הללוהו במנים ועגב ויהי לאבל כנורי ועגבי ... זסר מרעה ותהי האמת נעדרת איש היה בארץ עוץ השמת לבך וחברו חכם ירא וסר מרע ... ויולדו
ה̇ ואלה תולדת בני נח ויולדו לדוד ויקח דוד עוד ויולדו לאבשלום ויולדו לו ... אתונות ב̇ מר ראש דסיפ̇ וסופה יבקש את האתנת חס̇ ושארא אתנות כו̇ ...
ועבדו ב̇ ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ויהי מקנהו שבעת אלפי צאן ...

בית איש יומו ושלחו וקראו לשלשת
אחיתיהם לאכל ולשתות עמהם׃ וכאן
בניה ימצון פיעמלון מגלסא פי כל
יום ענד כל ואחד מנהם ויבעתון וידעון
בתלאת אכואתהם יאכלון וישרבון
מעהם׃ ויהי כי הקיפו ימי המשתה וישלח
איוב ויקדשם והשכים בבקר והעלה
עלות מספר כלם כי אמר איוב אולי
חטאו בני וברכו אלהים בלבבם ככה
יעשה איוב כל הימים׃ וכאן אדא
אנתהא איאם אלמגלס יבעת איוב
פיטהרהם וידלג באלגדאה פיקרב
צואעדא באחצאהם אגמעין לאנה
כאן יקול לעל בניי קד אכטו וטענו
עלי אללה פי אנפסהם כדי כאן יצנע
איוב טול אלזמאן׃

ויהי היום ויבאו בני האלהים
להתיצב על יהוה ויבוא גם השטן
בתוכם׃ פלמא כאן פי יום גאו פיה
אוליא אללה פאנתצבו בין ידיה חצר
מעאנד איוב מעהם׃ ויאמר יהוה אל
השטן מאין תבא ויען השטן את
את יהוה ויאמר משוט בארץ ומהתהלך
בה׃ פקאל אללה מפתחא מן אין תגי

פאגאבה וקאל מן אלטוף פי הדא אלבלד
ואלמסיר פיה׃ ויאמר יהוה אל השטן
השמת לבך על עבדי איוב כי אין כמהו
בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר
מרע׃ פקאל אללה לה אגעלת באלך אלא
עבדי איוב אן ליס מתלה פי אלבלאד
רגל צחיח מסתקים מתקי אללה זאיל
ען אלשר׃ ויען השטן את יהוה ויאמר
החנם ירא איוב אלהים׃ פאגאבה וקאל
אמגאן יתקי איוב אללה׃ הלא את שכת
בעדו ובעד ביתו ובעד כל אשר לו מסביב מעשה
ידיו ברכת ומקנהו פרץ בארץ׃ אלא
אנך קד חגבת ענה וען גמיע מא לה
וחטתאה ובארכת לה פי עמל ידיה
ואיסר פי אלבלד פי מאשיתה׃ ואולם
שלח נא ידך וגע בכל אשר לו אם לא
על פניך יברכך׃ לכן מד ידך ואדן אלי
שי מן מאלה אלם יסתקבלך פיכפר בך׃
ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר
לו בידך רק אליו אל תשלח ידך ויצא
השטן מעם פני יהוה׃ פקאל אללה לה
הודא גמיע מאלה פי מאדך עדא אליה
לא תבגעל מדאדך תם כרג אלמעאנד
מן בין ידיי אללה׃ ויהי היום ובניו ובנתיו

ויבוא טו מל והנה עלי ויקץ שלמה אל המלך שלמה ונביא אחד זקן הנלך על רמת ויבוא במלחמה ויבוא יהוה יד
ויבוא אליה כבוא ויבוא אלי אנשים ויבוא אל שער ויבוא גם השטן ויבוא אלין ישעיהו
והמן וחבירו אש אלהים ב׳ וסימנ׳ ותלדיאש אלהים נפלה מן השמים

אֲלָפִים וּשְׁתֹּים יַיִן בְּבֵית אֲחִיהֶם הַבְּכוֹר
פלמא כאן יום כנה ובנאתה אכלין
פיה טעאמא ושארבין כמרא פי
מנזל אכיהם אלבכר ומַלְאָךְ בָּא אֶל
אִיּוֹב וַיֹּאמַר הַבָּקָר הָיוּ חֹרְשׁוֹת וְהָאֲתֹנוֹת
רֹעוֹת עַל יְדֵיהֶם פאתא רסול קד
אקבל אלי איוב פקאל לה כאנת אלבקר
תחרת ואלאתן ראעיה אלי גאנבהא וַתִּפֹּל
שְׁבָא וַתִּקָּחֵם וְאֶת הַנְּעָרִים הִכּוּ לְפִי
חָרֶב וָאִמָּלְטָה רַק אֲנִי לְבַדִּי לְהַגִּיד לָךְ
פוקעקום מן שבא פאכרוהם וקתלו
אלגלמאן בטסיף פתכלצת אנא וחדי
לאכברך עוֹד זֶה מְדַבֵּר וְזֶה בָּא וַיֹּאמַר
אֵשׁ אֱלֹהִים נָפְלָה מִן הַשָּׁמַיִם וַתִּבְעַר
בַּצֹּאן וּבַנְּעָרִים וַתֹּאכְלֵם וָאִמָּלְטָה
רַק אֲנִי לְבַדִּי לְהַגִּיד לָךְ בינאה מכאטבה
חתי קד אקבל אכר פקאל קד וקעת נאר
מן אלסמא פאשתעלת פי אלגנם
ואלגלמאן פאכלתהם ותכלצת אנא
וחדי לאכברך עוֹד זֶה מְדַבֵּר וְזֶה בָּא
וַיֹּאמַר כַּשְׂדִּים שָׂמוּ שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים
וַיִּפְשְׁטוּ עַל הַגְּמַלִּים וַיִּקָּחוּם וְאֶת
הַנְּעָרִים הִכּוּ לְפִי חָרֶב וָאִמָּלְטָה רַק אֲנִי
לְבַדִּי לְהַגִּיד לָךְ בינאה מכאטבה חתי

אקבל אכר פקאל אן אלכסראניין צארו
תלאת פרק ואגארו עלי אלגמאל פאכדוהא
וקתלו אלגלמאן בטסיף ותכלצת אנא
וחדי לאכברך עַד זֶה מְדַבֵּר וְזֶה בָּא
וַיֹּאמַר בָּנֶיךָ וּבְנוֹתֶיךָ אֹכְלִים וְשֹׁתִים
יַיִן בְּבֵית אֲחִיהֶם הַבְּכוֹר בינאה
מכאטבה חתי אקבל אכר וקאל אן
בניך ובנאתך כאנו אכלין טעאמא
ושארבין כמרא פי מנזל אכיהם
אלבכר וְהִנֵּה רוּחַ גְּדוֹלָה בָּאָה מֵעֵבֶר
הַמִּדְבָּר וַיִּגַּע בְּאַרְבַּע פִּנּוֹת הַבַּיִת וַיִּפֹּל
עַל הַנְּעָרִים וַיָּמוּתוּ וָאִמָּלְטָה רַק אֲנִי
לְבַדִּי לְהַגִּיד לָךְ פאדא בריח עצימה
אקבלת מן גאנב אלבר פוצלת אלי ארבע
זואיא אלבית פוקעת עלי אלצביאן פק
פקתלתהם ותכלצת אנא וחדי לאכברך
וַיָּקָם אִיּוֹב וַיִּקְרַע אֶת מְעִלוֹ וַיָּגָז אֶת
רֹאשׁוֹ וַיִּפֹּל אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ פקאם
איוב פכרק ממטרה וגז מן שער
ראסה ווקע עלי אלארץ סאגדא וַיֹּאמֶר
עָרֹם יָצָתִי מִבֶּטֶן אִמִּי וְעָרֹם אָשׁוּב
שָׁמָּה יְהוָה נָתַן וַיהוָה לָקָח יְהִי שֵׁם יְהוָה
מְבֹרָךְ וקאל עריאן כרגת מן בטן אמי
ועריאן ארגע אלי אלקבר אלה אעטא

בנותיך ג מל׳ כו תגזל את בנותיך ... ואכל קצירך ולחמך עד זה מדבר ... ושב׳ בנתיך ... ואת הנערים ג׳ יודעתי תכו לפי חרב וחבירו ... וימותו ב׳ מל׳ וס׳
... חס וימ׳ ... תיום חמות כי תראה ערם וכסיתו ויאמר ערם יצתי ב׳ בן ...

ולה אכ̇ר יכון אסס אלה מבארכא׃
בכל זאת לא חטא איוב ולא נתן תפלה
לאלהים׃ בעד גמיע הדה לם
יכטי איוב ולם יקע פי רבה׃
ויהי היום ויבאו בני
האלהים להתיצב על יהוה ויבוא גם
השטן בתכם להתיצב על יהוה׃ פלמא
כאן פי יום גאו פיה אוליא אללה פאנתצבו
בין ידיה חצר אלמעאנד מעהם׃ ויאמר
יהוה אל השטן אי מזה תבא ויען
השטן את יהוה ויאמר משט בארץ
ומהתהלך בה׃ פקאל אללה לה מפתתחא
מן אין תגי פאגאבה וקאל מן אלטוף פי
הדא אלבלד ואלסלוך פיה׃ ויאמר יהוה
אל השטן השמת לבך אל עבדי איוב
כי אין כמהו בארץ איש תם וישר
ירא אלהים וסר מרע ועדנו מחזיק
בתמתו ותסיתני בו לבלעו חנם׃ וקאל
אללה לה אגעלת באלך אלי עבדי איוב
אן ליס מתלה פי הדא אלבלד רגל צחיח
מסתקים מתקי אללה זאיל ען אלשר
ועאדה מתמסך בצחתה ואסתאדנתני
פיה אן אהלכה מגאנא׃ ויען השטן
את יהוה ויאמר עור בעד עור וכל

אשר לאיש יתן בעד נפשו׃ פאגאבה
וקאל כמא אן עצוא דון עצו כדאך גמיע
מא ללמר יגעלה דון נפסה׃ אולם שלח
נא ידך וגע אל עצמו ואל בשרו אם
לא אל פניך יברכך׃ לכן מד ידך ואדן
בשי מן עצמה או לחמה אלם יסתקבלך
פי כפר בך׃ ויאמר יהוה אל השטן הנו
בידך אך את נפשו שמר׃ וקאל אללה לה
הודאה פי מראדך אמא ען נפסה
פאחתרס׃ ויצא השטן מאת פני יהוה
ויך את איוב בשחין רע מכף רגלו ועד
קדקדו׃ ולמא כרג אלמעאנד מן בין ידיי
אללה צרב איוב בקרח סו מן קדמה
אלי האמתה׃ ויקח לו חרש להתגרד בו
והוא ישב בתוך האפר׃ ואכד לה כזפה
יחתך בהא והו גאלס עלי אלרמאד׃
ותאמר לו אשתו עדך מחזיק בתמתך
ברך אלהים ומת׃ פקאלת לה זוגתה
עאדך מתמסך בצחתך אכפר באללה
ומת׃ ויאמר אליה כדבר אחת הנבלות
תדברי גם את הטוב נקבל מאת האלהים
ואת הרע לא נקבל בכל זאת לא חטא
איוב בשפתיו׃ וקאל להא אככלאם בעץ
אלגאהלאת תתכלמין אנקבל אלכיר מן

ז̇ פיסו̇ ויאמר ויאמר הכי קרא שמו וירא את הנשים וירא את בנימין אחיו קחם נא אלי ויאמר מי שמך ויאמר יי אל השטן וחבירן ס״ס מאת פני ה׳ ויהי כאשר
כלה יצחק קרבו שאו את אחיכם ויגרש אתם ואת המזבח הנחשת ויצא השטן בתלייה ס״ס ז̇ פסוקי אית בכל חד מנה׳ ויאמר ויאמר וחלופיהון ג̇ פסוקי איו׳
בהו ויאמר ויאמר ויסף עוד לדבר אליו ויען השליש וחבירן ס״ס

רבנא ולא נקבל לשר פי גמי עה לה
לאמור לם יכטי איוב בנטקה׃
וישמעו שלשת רעי
איוב את כל הרעה הזאת הבאה עליו
ויבאו איש ממקמו אליפז התימני
ובלדד השוחי וצופר הנעמתי ויועדו
יחדו לבוא לנוד לו ולנחמו׃ ולמא
סמעו תלאתת אצחאב איוב הדה
אבליה לתי חלת בה אקבל כל אמר
מן מוצעה אליפז לתימני ובלדד לשוחי
וצופר לנעמתי ותואעדו אג מעין אן
יגוז יתחזנון לה ויעאזונה׃ וישאו את
עיניהם מרחוק ולא הכירהו וישאו
קולם ויבכו ויקרעו איש מעלו ויזרקו
עפר על ראשיהם השמימה׃ ולמא
שאלו עיונהם מן בעיד ולם יתבתוה
רפעו אצואתהם פבכו וכרק כל אמר
ממטרה ורשו לתראב עלי רוסהם
פי להוא׃ וישבו אתו לארץ שבעת
ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו
דבר כי ראו כי גדל הכאב מאד׃ פגלסו
מעה עלי לארץ ז איאם וז ליאלי וליס
מן יכלמה בכלמה ממא ראוא אן לוגע
קד עצם גדא׃ אחרי כן פתח איוב את

פיהו ויקלל את יומו׃ בעד ד׳ך פתח
איוב פאה ורם דהרה׃
ויען איוב ויאמר׃
פאבתדא איוב וקאל׃ יאבד יום אולד
בו והלילה אמר הרה גבר׃ יביד יום
ולדת פיה מן לדכר כפעאי ולליל לדי
קיל קד ולד פיה רגל׃ היום ההוא יהי
חשך אל ידרשהו אלוה ממעל ואל
תופע עליו נהרה׃ ד׳לך ליום יכון צ׳לאמא
לא ילתמסה לאלאה מן לעלו ולא תצ׳הר
עליה לנירה׃ יגאלהו חשך וצלמות
תשכן עליו ענגה יבעתהו כמרירי
יום׃ יתולאה לצ׳לאם ולגבם ותסכן
עליה גמאמה ויעתריה מתל סמום
לנהאר׃ הלילה ההוא יקחהו אפל אל
יחד בימי שנה במספר ירחים אל יבא׃
ודלך לליל יאכדה לאפל ולא יגתמע
פי איאם לסנה ופי אחצא לשהור
לא יד׳כר׃ הנה הלילה ההוא יהי גלמוד
אל תבוא רננה בו׃ כמא כאן ד׳לך לליל
מישומא לא תאתי פיה רנה׃ יקבהו
אררי יום העתידים עורר לויתן׃ יסבונה
לאמי דהרהם למסתעדין לאתארה
שגוהם׃ יחשכו כוכבי נשפו יקו

וישאו קולם ג̇ ויבא העם בית אל והנה בני המלך באו וישאו את עיניהם מרחוק ׳ וחד חמה ישאו קולם ׃ הבאה ג̇ בטעמ׳ מלעיל ארדה נא ואראה כל הנפש לבית יעקב וישמעו שלשת ׃ גדל ג̇ וסימנ׳ יצחק שלת איוב ׃ ויקלל ד̇ את השם הפלשתי שמעי איוב ׳ וחד הנחו לו ויקלל ׃ הכירהו ב̇ יוסף איוב ׳ יוסף הכרהו כל׳ ׳ איוב הכירהו כתב ׃

תבא יז חס את אימתי ואל המקדש גס צי הת נפש אש ימה עלי מלך כי תבא בקמת כי תבא בכלס כי תשה ברעך וכתבת עליהן בסדס אל תבא נפשי תבא נא
תמר קדמיה אשר תבא חדר בחדר דמל קדש ישראל מאין תבא אי מזה תבא כי לפני לחמי ברכת אבד כל רעתס וכל משלי דבות במד מל כן תבואחכמה ואת חיש
חמות ולמוכיחיס

לאור ואין ואל יראה בעפעפי שחר
ותצלם כואכב סחרה פירתגא פיה
אנור וליס ולא תרא פיה לוחאת אלפגרי
כי לא סגר דלתי בטני ויסתר עמל
מעיני לאנה לו אנגלקת מצאריע
אלבטן דוני לכאן אלבלא קד אנחגב עני
למה לא מרחם אמות מבטן יצאתי
ואגוע או ליתני מת פי בטן אמי או
חין כרגת מנה תופית מדו עקדמוני
ברכים ומה שדים כי אינק ומא אנפע
אר תלקתני אלרכבתין ואר ארצעתני
אלתדיאן כי עתה שכבתי ואשקוט
ישנתי אז ינוח לי ולו אן מת לקרות
ולו תופית לאסתרחת עם מלכים ויעצי
ארץ הבנים חרבות למו ומע מלוך
אלארץ ווזראהא אלדי עמרו כתיר מן
כראבאתהא או עם שרים זהב להם
הממלאים בתיהם כסף ומע ריסא
כאן להם אלדהב ומלו ביותהם מן אלורק
או כנפל טמון לא אהיה כעללים לא
ראו אור או כסקט מדפון ליתני כנת
כצביאן לם ירו אלנור שם רשעים
חדלו רגז ושם ינוחו יגיעי כח והנאך
אלצאמין אנתהו מן אלמעאצי ותם

יסתריח אלתעבין יחד אסירים שאננו
לא שמעו קול נגש וגמיע אלאסארא
אטמאנו פלם יסמעו צות גלואיקטן
וגדול שם הוא ועבד חפשי מאדניו
ואלצגיר ואלכביר הו הנאך ואלעבד חר
מן מולאה למה יתן לעמל אור וחיים
למרי נפש למא דא יעטי אלנור אלשקי
ואלחיוה למרי אלנפוס המחכים למות
ואיננו ויחפרהו ממטמונים אלמנתט׳ין
אלמות וליס הו ויחפרון עליה אלמראפין
השמחים אלי גיל ישישו כי ימצאו
קבר אלפרחין פי טרבהם ויסרון אדא
וגדו אלקבר לגבר אשר דרכו נסתרה
ויסך אלוה בעדו לרגל קד אנחגבת
אמורה ענה וסייג אללאה ענא דונהי
כי לפני לחמי אנחתי תבא ויתכו כמים
שאגתי אנה ענד טעאמי יקבל
תנהדי וענד שראבי ינפרג זיאריי
כי פחד פחדתי ויאתיני ואשר יגרתי
יבא לי ואלדי פזעת מנה אתאני ואלדי
חדרת מנה חל בי לא שלותי ולא
שקטתי ולא נחתי ויבא רגז וכאני
לם אסלו ולם אקר ולם אסתריח חין
חל אלבלא

אשקוט ג מל ולמען ירושלם לא אשקוט אשקוטה ואביטה במכוני כי עתה שכבתי ואשקוט נסתרה ג ואנחתי ממך לא נסתרה לגבר אשר דרכו ומעוף השמים
רגז ג שם רשעים חדלו לא שלותי קצר ימים ושבע רגז ויסתר ב משה פניו עמל מעיני וב ויסתר אז יזעקו והוא ישקט והוא ירשיע מעיני ד ותלד
שנתי וכי נקהלו נחס יסתר ויסתר עמל מעיני ירחים ד ותצפנהו שלשה וממגד במספר תספר ויסף ד וסימכהו על ארון ויקם רוח מהארץ לגבר

ויען אליפז התימני ויאמר
פאגאבה אליפז אלתימני וקאל הנסה דבר
אליך תלאה ועצר במלין מי יוכל והל
ארא אמתחנת באמר תעגז ענה חתי
תקול חבס אלכלאם מן דא יטיקה הנה
יסרת רבים וידים רפות תחזק והודא
קד כנת תודב אלכתירין ואלידין אלרכותאן
תשדדהמא כושל יקימון מליך
וברכים כרעות תאמץ וכאן כלאמך
יקים אלעאתר ותלמא אלרכבתאן אל
גאתיתאן תאיידהמא כי עתה תבוא
אליך ותלא תגע עדיך ותבהל ואלאן
אד גאתך מתל תלך אלאמור קד עגזת
ואד וצלת אליך קד דהשת הלא יראתך
כסלתך תקותך ותם דרכיך ואן אן
תקואך אד כאן הו תכלאנך ורגאך
פצחה טרקך זכר נא מי הוא נקי אבד
ואיפה ישרים נכחדו פאדכר לנא מן
דא ברי באד ואי אלמסתקימין אנתחו
כאשר ראיתי חרשי און וזרעי עמל
יקצרהו כמא שאהדנא מעתר אלי
אלגל וזארעי אלדגל יחצדונה מנשמת
אלוה יאבדו ומרוח אפו יכלו מן סכט
אללה יבידו ומן ריח גצבה יפנון שאגת

אריה וקול שחל ושני כפירים נתעו
ומן זאר אסד וצות שבל ואסנאן
אלצראגמה תניב פיהם ליש אבד
מבלי טרף ובני לביא יתפרדו ואלית
הלך מן גיר פריסה ובנו לבו יתפרק
פיהם ואלי דבר יגנב ותקח אזני שמץ
מנהו ואלי אלכלאם קד אועי פקבלת
סמעי מנה קבסא בשעפים מחזינות
לילה בנפל תרדמה על אנשים בטוף
מן רויא אלליל פי וקת וקוע אלסבאת
עלי אלנאס פחד קראני ורעדה ורב
עצמותי הפחיד ולקיני מנה פזעור
ורעדה וגמיע אעצאי קד אצעפהא
ורוח על פני יחלף תסמר שערת
בשרי וריח ימצי עלי וגהי יקשער
מנה שער בדני יעמד ולא אכיר
מראהו תמונה לנגד עיני דממה וקול
אשמע יקף ולא אתבת מנצרה והו
שבה חדא עיני אסכת וצות אסמעה האנוש
מאלוה יצדק אם מעשהו יטהר
גבר יהל יזכו אלאנסאן אכתר מן אללה
או יטהר אלרגל אכתר מן צאנעה הן
בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו ישים
תהלה יהודא מקרביה לא יותקהם מתלה

ואלי ב̇ במנה̇ ריש פסוקי וסימנה̇ יחשבן רע ואלי דבר יגנב יאספו .. שמץ ב̇ וסימנה̇ ותקח אזני שמץ מנהו ומה שמץ דבר נשמע בו

ולמלאיכתה יאייר למעא אף שכני
בתי חמר אשר בעפר יסודם ידכאום
לפני עש ימן סאכני ביות מן טין אלדי
פי אלתראב אסאסהם יזכון בחצרת
אלגוס מבקר לערב יכתו מבלי משים
לנצח יאבדו אלדי מן צבאחהם אלא
מסאהם יחטמון מן גיר צירורה אלא
אלגאיה יבידון הלא נסע יתרם בם ימותו
ולא בחכמה אלא אן רחל באפצלהם
מעהם וקד ימותון בגיר חכמה אלטבע
קרא נא היש עונך ואל מי מקדשים
תפנה אדעיא הל תגד מגיבך אלי
קולך ואי מן אלכואץ תתגה פיה כי לאויל
יהרג כעש ופתה תמית קנאה בל
אלגאהל הו אלדי יקתלה אלגם ואלמכדוע
הו אלדי ימיתה אלעקאב אני ראיתי אויל
משריש ואקוב נוהו פתאם ואנא פקד
ראית גאהלא מענצרא פטרקת מאוה
גפלה ירחקו בניו מישע וידכאו בשער
ואין מציל פאדא עאקבתה אן יבעד
בנוה מן אלגות וינכפצון פי אלמחאל
וליס להם מכלץ אשר קצירו רעב
יאכל ואל מצנים יקחהו ושאף צמים
חילם אלדי יאכל זרעה גאיע ומן בין

אלמסאלי יאכרה וקד נשף אלעטש קותה
כי לא יצא מעפר און ומאדמה לא
יצמח עמל לאנה ליס יכרג שיא מן
אלתראב בגלו ולא ינבת מן אלארץ ברגלי
כי אדם לעמל יולד ובני רשף יגביהו
עוף לאן אלאדמי ללעמל ואלטאעה
אנשי ותרא אהל אלנאר יתשאמכון
טיראנא אולם אני אדרש אל אל ואל
אלהים אשים דברתי לכני אלתמס א
טאיק ולא אלה אציר מקאלתי עשה
גדלות ואין חקר נפלאות עד אין מספר
אלעאמל אלכבאיר בלא נהאיה ואלעגאיב
את בגיר אחצא הנתן מטר על פני
ארץ ושלח מים על פני חוצות אלמנזל
אלמטר עלי וגה אלארץ אלבאעת אלמא
עלי וגה אלצחארי לשום שפלים למרום
וקדרים שגבו ישע וציר בדאלך
אלמסתספלין פי רפעה ואלצעפי יחגבה
בגותה מפר מחשבות ערומים ולא
תעשנה ידיהם תושיה אלפאסך אפכאר
אלכבתא חתי לא תנאל אידיהם מא יפקהו
בה לכד חכמים בערמם ועצת נפתלים
נמהרה אלמעלק אלמתחכמין בכבתהם
ומשורה אלמנפתלין קד בלרת יומם

אולם ג ראש פסו בספ אולם שאל נא ידך תנ״ך דפסו אולם אני אדרש אל אל אולם אני אל שדי אדבר וכל קהל דכות במה ואולם בעבור זאת ואולם חי אני
ואולם חי יי אלהי ישראל ואולם חכסא ואולם אנכי מלאתי כח ישע והד מישע תפתח ארץ ויפדו כי הלבישני בגדי וכהנה אלביש קדרים שגבו ירחקו בנו
מישע

יפגשו חשך וכלילה ימששו בצהרים
פאנהם יפאגון אלט'לאם נהארא ויגססון
כאללייל פי אלט'הירה ויושע מחרב מפיהם
ומיד חזק אביון פאגאת' אלפקיר מן
פואהם אלתי הי כאלסיוף ואפלת' מן יד
אלשריר אלמסכין ותהי לדל תקוה ועלתה
קפצה פיה ויצאר ללפקיר רגא ואהל
אלגור גמעו אפואההם הנה אשרי אנוש
יוכחנו אלוה ומוסר שדי אל תמאס
עליהדא פטובא אנסאן יעט'ה אללה
ולא תזהד פי אדב אלכאפי כי הוא יכאיב
ויחבש ימחץ וידו תרפינה פאנה יוגע
תם יגבר וקד יוהן ויראה תשפי בשש
צרות יצילך ובשבע לא יגע בך רע
ופי כתיר מן אלשדאיד יכלצך ופי א
עט'מהא אשר לא ידנו בך ברעב
פדך ממות ובמלחמה מידי חרב פי
אלגוע יפדיך מן אלמות ופי אלחרב מן א
חרב מן אלסיף בשוט לשון תחבא ולא
תירא משד כי יבא פי אלטוף בין אלמלו
תכבא ען דלך ולא תכאף מן נהב אדי
אקבל לשד ולכפן תשחק ומחית
הארץ אל תירא פבאלנהב ואלגוע
תצ'חך ומן וחש אלארץ לא תכאף כי

עם אבני השדה בריתך וחית השדה
השלמה לך יחתי מע חגאר אלצחרא
יכון עהדך וחיואן אלארץ יסלמך
וידעת כי שלום אהלך ופקדת נוך
ולא תחטא ואדא תערפת כבר
מנזלך באן סלאמא ואדא אפתקדת
אהל מאואך לם תכטי באחד מנהם
וידעת כי רב זרעך וצאצאיך כעשב
הארץ ותעלם אן נסלך כתירין וזראין
כעשב אלארץ תבוא בכלח אלי קבר
כעלות גדיש בעתו ותדכל אלי אלקבר
בהרם כדכול אלכדיס פי וקתה הנה
זאת חקרנוה כן היא שמענה ואתה
דע לך הודא הדה אמור ברונאהא והי
כדאך פאסמעהא ואנת תעלם

ויען איוב ויאמר

פאגאבה איוב וקאל לו שקול ישקל
כעשי והיתי במאזנים ישאו יחד
לו וזן אלמי וזנא ואפתי פי מיזאן וא
לכאן יחמלהא ונצירהא גמיעא כי
עתה מחול ימים יכבד על כן דברי
לעו לכאן אן אתקל מן רמל אלבחר
ולדלך כלאמי מנגץ כי חצי שדי
עמדי אשר חמתם שתה רוחי בעותי

חית הארץ י׳ ויעש אלהים ולכל חית הארץ ומוראכם וחתכם ואת כל נפש החיה ב̇ בן היום הזה יסגלך ונטשתיך המדברה ונטשתיך בארץ ולא יהיו עוד בו לבוים ומחו׳
הארץ ח״ עשב הארץ ה׳ ויאמר יי אל משה ויכס את עין והיה אם כלה לאכול ויציצו מעיר וצאצאיך י״ ״

אלוה יערכוני ממא סהאם אלכאפי מעי
אלדי חמיתהא תשרב רוחי ואקואל אללה
תצאפפני. הינהק פרא עלי דשא אם
יגעה שור על בלילו. אינהק אלוחש
מן וגוד אלכלא או יעג אלתור מן עלפהי
היאכל תפל מבלי מלח אם יש טעם
בריר חלמות. או יוכל אלטעאם לאמא
בלא מלח או הל מן טעם פי לעאב
אלביץ׳. מאנה לנגוע נפשי המה כדוי
לחמי. כראך קד אבת נפסי אן תדנו
מן טעאמי אד המא כמקדארה. מי
יתן תבוא שאלתי ותקותי יתן אלוה.
לית מן יעטיני סואלי ויעטיני אללה
רגאיי. ויאל אלוה וידכאני יתר ידו
ויבצעני. פאמא אן ימען אללה פיאן
יזלמני ויטלק אפתה עליי וינפדני.
ותהי עוד נחמתי ואסלדה בחילה לא
יחמול כי לא כחדתי אמרי קדוש. ואו
יכון לי מא בה אתעזא אחתי אסבחה
באבתהאל בגיר אשפאק כמא לם
אכתם אקואל אלקדוס. מה כחי כי איחל
ומה קצי כי אאריך נפשי. מא קותי
חתי אצבר וכם אגלי חתי אטול
רוחי. אם כח אבנים כחי אם בשרי נחוש.

לו כאנת קותי כקוה אלחגארה או כאני
כאלנחאס. האם אין עזרתי בי ותשיה
נדחה ממני. אתרא קלת ליס עוני מן
נפסי אם אלפקה קד זאל עני. למס מרעהו
חסד ויראת שדי יעזוב. אי אלמלא שי
מן צאחבה אלפצל ותקוא אלכאפי יתרך.
אחי בגדו כמו נחל כאפיק נחלים יעברו.
הם אכותי אלדי גדרו בי כואד אנחדר
וכפיץ אודיה. הקדרים מני קרח
עלימו יתעלם שלג. אלמסודין מן קבל
אלגליד אלמגיבה מן קבל אלתלג. בעת
יזרבו נצמתו בחמו נדעכו ממקומם.
אלדי הי פי וקת ברודתהא מתכאתפה
ופי סכונתהא תנחל מן מואצעהא.
ילפתו ארחות דרכם יעלו בתהו ויאבדו.
פתנפלת אלי סבל טרקהא ותציר אלא
אלתיה ותפנא. הביטו ארחות תמא הליכת
שבא קוו למו. כראך הולאי אלתפתו
אלי טרק תימא ורגו מסאלך שבא. בשו
כי בטח באו עדיה ויחפרו. וכאבו ממא
ותקובה וחין בלגו אליה לזו כה. כי עתה
הייתם לא תראו חתת ותיראו. ואנכם
אלאן קד צרתם ממא לם תכונו תלאפו
תדערו ותכאפו. הכי אמרתי הבו לי

ותהי יד׳ רפ׳ אשה לבן אדניך ואם שלב ישלב ותהי אחריתי לו למוקש ב׳ בו יד פלשתים סכנת להשות ליום אחרון להשאות עוד נחמתי תנחומתיכם לכם לחכמה
משכרתך ה׳ — ובמלחמה ג׳ או הנסה אלהים ולא אושיעם בקשת ובחרב ברעב פדך ממות וחד ולא באפים ולא במלחמה ה׳ — הכי ג׳ ויאמר הכי קרא
שמו ויאמר לבן ליעקב הכי אחי ויאמר דוד הכי יש עוד מן השלשה הכי נכבד הכי אמרתי ה׳ —

ומתחכם שחרו בעדי ואתרי קלת לכם
אעטוני שיא ונאסוני מן קואכם
ומלטוני מיד צר ומיד עריצים
תפדוני ופלתוני מן יד אלעדו ומן יד
אלטאלבין תפדוני הורוני ואני אחריש
ומה שגיתי הבינו לי פדלוני אני קלת
לכם דלך חתי אמסך ען לומכם ומא
סהות ענה אפהמוניה מה נמרצו אמרי
ישר ומה יוכיח הוכח מכם מא אבלג
אלאקואל אלמסתקימה ומא יעץ ואעץ
מנכם הלהוכח מלים תחשבו ולרוח
אמרי נאש אעצה תחסבון כל אלכלאם
וריח אלאקואל אלמויס מנהא אף על יתום
תפילו ותכרו על ריעכם או עלי יתים
תוקעון ותולמון עלי צאחבכם ועתה
הואילו פנו בי ועל פניכם אם אכזב
ואן אמענו פאתבהו פי כלאמי פאן
אנא כדבת בחצרתכם שובו נא אל
תהי עולה ושבי עוד צדקי בה פרדו
עלי מרד לא יכון פיה גורא וארגעו
אלי קולי אד אצדקי היש בלשוני עולה
אם חכי לא יבין הוות הל מוגוד פי
כלאמי גורא או סאיר קולי לא יפהם
אפאתיה הלא צבא לאנוש עלי ארץ

ובימי שכיר ימיו אלא אן אלאנסאן עלי
אלארץ כגיש אדא וקע וכאיאם אלאגיר
עמרה כעבד ישאף צל וכשכיר יקוה
פעלו או כעבד יתשוק אלצל וכאגיר
ירגו אגרתה כן הנחלתי לי ירחי שוא
ולילות עמל מנו לי כדאך אנתחלת
לי שהור באטלה וליאלי שקא וצפת
לי אם שכבתי ואמרתי מתי אקום
ומדד ערב ושבעתי נדדים עדי נשף
אן אנצגעת קלת מתי אקום פטאל אלליל
פאסתכתרת מן אלארק אלי אלסחר לבש
בשרי רמה וגיש רגע נמאס וקד
לבס בשרי אלרמה ואלתצק אלתראב חתי
גלדי אולם ותמאסא ימי קלו מני
ארג ויכלו באפס תקוה ועמרי אכף
מן רמייה חאיך וקד פני בתירהא
בכלו ארגא זכר כי רוח חיי לא תשוב
עיני לראות טוב אדכר אן חיותי
באטלה ולא תעוד עיני אן תרא כיר
לא תשורני עין ראי עיניך בי ואינני
ולא תלמחני עין נאצרי ומהמא
ינצר אלי קד פנית כלה ענן וילך כן
יורד שאול לא יעלה וכמא יפנא
אלגמאם וימר כדאך ואדר אלתרי לא

קלו ה כי קלו המים מנשרים קלו קלו מנשדים סוסין ימי קלו וימי קלו ... נואש ד לא אמרת נואש ותאמרו נואש ואמרו נואש ולרוח אמרי נואש
וחד וכואש ... שאול ... מל וחד חס ... ראי ו ותקרא שם יצ תנינ דפיסו על כן קרא לבאר וישב יצחק עם באר לחי ויצחק בא מבוא עם יפה
... לא תשורני ... ראי ... ואינני ג בטרם אלך ואינני עינך בי ואינני ושיחתני ואינני ...

יצעד ולא ישוב עוד לביתו ולא יכירנו
עוד מקמו ולא ירגע איצא אלי מנזלה
ולא יתבתה איצא מוצ׳עהו גם אנכי
לא אחשך פי אדברה בצר רוחי אשיחה
במר נפשי ית׳ם אנא לם אצ׳ר קולי
אתכלם בציק רוחי ואשכו מראראת
נפסי הים אני אם תנין כי תשים עלי
משמר יה׳ל אנא בחר או תנין חתי תא
צ׳יירת עליי מחרסא ללא אולי כי
אמרתי תנחמני ערשי ישא בשיחי
משכבי יאן קלת יעאזיני סרירי
ויחתמל מן שכואי מצ׳געי וחתתני
בחלמות ומחזינות תבעתני ואדערתני
באחלאם ומן ד׳רואית תהול׳ני
ותבחר מחנק נפשי ~~מות~~ מעצמותי יחתי
אכ׳תארת נפסי ד׳כנק ותמנית ד׳מות
מן נית׳י מאסתי לא לעלם אחיה
חדל ממני כי הבל ימי פזהדת פמא
אריד אעיש אלי אלדהר אנה ענימי אן
איאמי הבא מה אנוש כי תגדלנו
וכי תשית אליו לבך מא אלאנס אן
אד תעצ׳מה או תרד׳ איה באלך ותפקדנו
לבקרים לרגעים תבחננו ותבתליה
פי כל גדאה ותמתחנה פי כל טרפה

כמה לא תשעה ממני לא תרפני עד
בלעי רקי כם לא תכף ענימי ולא לם
תדעני חתי אבלע ריקי חטאתי מה
אפעל לך נצר האדם למה שמתני
למפגע לך ואהיה עלי למשא אן
אכ׳טאת מא אפעל בך יא חאפט׳ אל
אנסאן לם תציירני מסתקבלא לך
פאציר עלא נפסי תקלא ומה לא תשא
פשעי ותעביר את עוני כי עתה לעפר
אשכב ושחרתני ואינני ומא לא תחת
מל גרמי ותג׳אוז ען ד׳נבי פאנא אלאן
פי אלתראב אנצ׳גע ואטלב פלא אוג׳ד

ויען בלדד השוחי

ויאמר פאג׳אבה בלדד אלשוחי וקאל
עד אן תמלל אלה ורוח כביר אמרי
פיך אלי כם תכלם בהד׳ה ואמור ונאטק
עצ׳ים אקוא׳ך האל יעות משפט ואם
שדי יעות צדק יהל אלטאיק יעוג
אלחכם או אלכאפי ישוש אלעדל אם
בניך חטאו לו וישלחם ביד פשעם
אן כאנו בניך קד אכ׳טו לה פקד ארסל
להם פי גרומהם אם אתה תשחר אל
אל ואל שדי תתחנן אן אנת טלבת
אלי אלטאיק ואלכאפי תתחנן אסתך

למה ג׳ שכחתני זנחתני שמתני ׃ וכל א׳ ה׳ ע׳ דכות׳ במה׳ למה הרגזתני למה אככה ארצה למה הניתו עבדיך למה היה כאבי למה אירא ׃ כל למה
רפי טעמה על מם ׃ וכל למה דגש טעמה על למד בר מן חד למה שמתני למפגע לך ה׳ ~ ולמשא ג׳ אם עבדת אתי והיית עלי ולמה יהיה עבדך עוד
ואהיה עלי למשא ׃ וחד לעבד ולמשא ׃ ~ ׃

וישר אתה כי עתה יעיר עליך ושלם
נות צדקך ואן כנת דכיא מסתקימא
פאנה אלאן יצחר לך עליך ויכאפיך
בחסן צלאחך והיה
ראשיתך מצער ואחריתך ישגה
מאד ותכון פי אולך צגירא ופי אכ
ארתך תכתר גדא כי שאל נא לדר
רישון וכונן לחקר אבותם סל יא
הדא ען אלגיל אלאול וגד פי אס
אסתברא פחץ אלכבארהם כי תמול
אנחנו ולא נדע כי צל ימינו עלי ארץ
לאנא נחן אמס נשונא ולם נעלמהא
ואן איאמנא כאלצל עלי אלארץ הלא
הם יורוך יאמרו לך ומלבם יוציאו מלים
אלא אנהם ידלונך ויקולון לך ומן עקול
הם יכרגון אלכלאם היגאה גמא בלא
בצה ישגה אחו בלי מים אישמך
אלברדי בגיר וחל או יכתר קרט בגיר
מא עודנו באבו לא יקטף ולפני כל
חציר ייבש והו עאדה פי אואנה לם
יקטף וקבל גמיע אלחשאיש ייבס
כן ארחות כל שכחי אל ותקות חנף
תאבד כדאך סביל כל נאסיי אלטאיק
ורגא אלמראי יביד אשר יקוט כסלו

ובית עכביש מבטחו אלדי חבל אלשמס
תכלאנה ובית אלענכבות מיתאקה
ישען על ביתו ולא יעמד יחזיק בו
ולא יקום פאן יסתנד עלי ביתה לם
יקף ואן יתמסך בה לם יתבת רטב
הוא לפני שמש ועל גנתו ינקתו תצא
ואלצאלח כגצן רטב בחצרת אלשמס
ופי גנאנה פראכה תכרג על גל שרשיו
יסבכו בית אבנים יחזה ועלי ארגם
אצולה תתשעב אלי דאכל אלחגארה
תצל אם יבלענו ממקמו וכחש בו
לא ראיתיך אלדי לם יהלכה שא מן
מוצעה חתי כאנה יגחדה פיקול לם
אראך הן הוא משוש דרכו ומעפר
אחר יצמחו והו לא הו סאר באמורה
ומן אלתראב פרע אכר ינבת הן אל
לא ימאס תם ולא יחזיק ביד מרעים
כדאך אלטאיק לא יזהד פי אלצאלח ולא
ימסך ביד אלאשראר עד ימלה שחוק
פיך ושפתיך תרועה פאצבר אלי אן
ימלא פאך צחכא ושפתיך גלבה
שנאיך ילבשו בשת ואהל רשעים
איננו וילבסו שאניך איצא אלכזא
ואלביה אלפסאק יעדמו

ושלם ג אתו בראשו את הבית נות צדקך · וחד כן שלם לי אלהים ·· יורוך ג ושמרת לעשות על פי התורה הלא הם ·· וכחש ג בעמיתו בפקדון ·
אומצא אבדה לא ראיתיך ·· על ביתו ח ויפקדהו ויאמר לאשר ויצואת אשר ויוסף אמר לאשר וילך אלקנה תרמתה בימי בנו שמרונה ישען ·
גמא ג ותקח לו השלח צים היגאה גמא · וחד לקחה וגמא ·· ומעפר ג ושפלת מארץ שנים בו הן הוא ··

ויען איוב ויאמר

פאגאבה איוב וקאל אמנם ידעתי כי כן
ומה יצדק אנוש עם אל חקא אנא
אעלם אנה כדאך ומא יחתג אלאנסאן
מע אלטאיק אם יחפץ לריב עמו לא
יעננו אחת מני אלף ואן הו אלתאר
מכאצמתה לם יטיק אן יגאובה עלי
ואחדה מן אלף חכם לבב ואמיץ כח
מי הקשה אליו וישלם ואנה חכים
אלעלם יאייד אלעלם יאיד אלקווה מן דא
תצעב עליה פסלם מנה המעתיק הרים
ולא ידעו אשר הפכם באפו אלנאקל
אהל אלגבאל ולם יעלמו חתי קלבהם
בגצבה המרגיז ארץ ממקומה
ועמודיה יתפלצון אלמרגז אלארץ
מן מוצעהא ועמדהא תתקלקל
האמר לחרס ולא יזרח ובעד כוכבים
יחתם אלקאיל ללשמס פלא ישרק ועלי
אלכואכב יכתם נטה שמים לבדו ודורך
על במתי ים אלמאד אלסמא וחדה
ואקאהר קמאקם אלבחר עשה עש
כסיל וכימה וחדרי תמן צאנע נעאת
נעש וסהיל ואלתריא ואכדור אלגנוביה
עשה גדלות עד אין חקר ונפלאות

עד אין מספר צאנע אלכבאיר בלא
נהאיה ואעגובאת בגיר אחצא הן
יעבר עלי ולא אראה ויחלף ולא אבין
לו והו לא ימר עלי תדבירה פלא ארא
גמלתה וימצי ולא אפהמה הן יחתוף
מי ישיבנו מי יאמר אליו מה תעשה
והו לא יחתם פמן יראדדה ולם יקול
לה מא דא תפעל אלוה לא ישיב אפו
תחתו שחחו עזרי רהב ביהו ולה לא
מרד לגצבה מן דונה אנכפצת אעואן
אלפתן אף כי אנכי אעננו אבחרה דברי
עמו פכיף אגאובה אנא או אלתאר
מכלמתה אשר אם צדקתי לא אענה
למשפטי אתחנן אלדי אן זכות לם
אפז בדלך בל לחאכמי אתחנן אם
קראתי ויענני לא אאמין כי יאזין
קולי פאן דעיתה פאגאבני לם אתק
באנה קד סמע צותי לאסתחקאק
אשר בשערה ישופני והרבה פצעי
חנם והו אלדי בעאצף ישופני וקד
כתר אלאמי מגאנא לא יתנני השב
רוחי כי ישבעני ממררים לא יתרכני
ארד נפסי ממא יכתר לי אלמראראת
אם לכח אמיץ הנה ואם למשפט מי

פ"ס אין אין מציע פיסון

תחתו ד חס ויפל שם וימת תחתו לאמר למי ארץ אשר מלכת תחתו תחתו שחחו ·-· רהב ג קמצ אתה דכאת כחלל רהב עזרי רהב ובתבונתו מחץ
רהב ·-· לריב ה קמצ והיה כי יבאו אבותם נצב לריב יע והנה קרא לרב באש אם יחפץ אל תצא לרב מהר · וחד למשפט יע ולריב ב חס ור מל ·-·

יעירני ואן כאן לל קווה ולא איד פהו לא
המא ואן כאן אלחכם פמן יחצרני אם
אצדק פי ירשיעני תם אני ויעקשני
לאן אן אחתגבת בשי צלמני קולי
חתי ארא כנת צחיחא עסר עליי תם
אני לא אדע נפשי אמאס חיי ואן כנת
צחיחא ולא אערף נפסי כדאך אזהד
פי חיותי אחת היא על כן אמרתי תם
ורשע הוא מכלה ואקול הי ואחדה
ולדאך קלת אן אלצחיח ואלפאסק לה
אן יפניהמא גמיעא אם שוט ימית
פתאם למסת נקים ילעג אמא בסוט
ימית גפלה פתציר כפאיה אלבריא
פיה הוי ארץ נתנה ביד רשע פני
שפטיה יכסה אם לא אפוא מי הוא
כארץ תסלם ביד צאלם יגטי וגה קצא
קצאתהא פאן לם יכון כהדה אלאמור
פכמא כאן וימי קלו מני רץ ברחו לא
ראו טובה ואיאמי אכף מן אלמחאצר
וקד תקצת וכאני לם ארי פיהא כיראי
חלפו עם אניות אבה כנשר יטוש
עלי אכל ומצת מע אלספן פיא ואנהא
או כנסר ינקץ עלי טעאמה אם אמרי
אשכחה שיחי אעזבה פני ואבליגה

ואן קלת אתנאסא מן שכואי ואתרך
גצבי ואתרפה יגרתי כל עצבתי
ידעתי כי לא תנקני יחדרת גמיע ש
משאקי ועלמת אנך לא תבריני אנכי
ארשע למה זה הבל איגע אן אנא
כפרת פלמא דא אתעב פי הבאי אם
התרחצתי במו שלג והזכותי בבור
כפיחתי אן ארתחצת במא אלתלג
או זכית כפיי באלנקא אז בשחת
תטבלני ותעבוני שלמותי חיני
פי אלעקאב תגמסני חתי אן תיאבי
תכרהני כי לא איש כמוני אעננו
נבוא יחדו במשפט ולאן ליס הו רגל
מתלי נדכל גמיעא אלי אלחכם לא יש
בינינו מוכיח ישת ידו על שנינו
וליס מן אלמוגוד אן יכון בינא ואעז
יצע ידה עלינא גמיעא יסר מעלי
שבטו ואמתו אל תבעתני פיזיל
עני קציבה והיבתה לא תהולני אדברה
ולא איראנו כי לא כן אנכי עמדי
פכנת אתכלם ולא אכאפה איד ליס
אנא כדאך ענד נפסי נקטה נפשי
בחיי אעזבה עלי שיחי אדברה
במר נפשי וקד קנטת נפסי מן חיאתי

ימיתם גאל הדם וחבירו ולא ימיתם אתי ואת עמי אם ימית את עבדו בחרב והיה הנמלט בו ובלוח שפתין ימית רשע אם שוט ימית פתאם ... ורשעה
והכותי ממך יען אשר הכרתי ורשע ואהב חמס יבא איש ויחפיר תם ורשע ... במי ה' והנגע במי אך במי מעלתם כנוח כפות אם התלחצתי ... ומה יש
לי עוד יש הבל יש לי רב יש לנו אב זקן כל יש אשר הוא נסמך על האות הראשון שלתיבה בשלוש נקודות ... שנינו ג' ומל' ויוכיח בין שנינו אשר נשבענו שנינו

פאמר עלי נפסי שכואי ואנטה כמר
נפסי. אמר אל אלוה אל תרשיעני
הודיעני על מה תריבני. ואקול ללה
לם געלתני מן אלט'אלמין ועו'רפני עלא
מא תכאצמני. הטוב לך כי תעשק
כי תמאס יגיע כפיך ועל עצת רשעים
הופעת. אר כאן גורך אן לא תגשם
ולא תזהר פי צנאעתך ולא תט'הר
עלי משורה אלט'אלמין כתצויבה. העיני
בשר לך אם כראות אנוש תראה. יהל
ברויא אלבשר יכון לך או כנט'ר אלנאס
תנט'ר. הכימי אנוש ימיך אם שנותיך
כימי גבר. או כאיאם אלנאס בקאך או
כעמר אלמר ואמרך. כי תבקש לעוני
ולחטאתי תדרוש. ארא תטלב
בדנבי עאגלא ותלאמסני בכטאיי.
על דעתך כי לא ארשע ואין מידך
מציל. מע עלמך אני לא אכפר וליס
מן ידך מנגי. ידיך עצבוני ויעשוני
יחד סביב ותבלעני. אפאתך שאקתני
ודעתני חאטתני פאהלכתני.
זכר נא כי כחמר עשיתני ואל עפר
תשיבני. אדכר יא רב אנך כאלטין
כלקתני ואלי אלתראב תרדני. הלא כחלב

תתיכני וכגבנה תקפיאני. אן כאלל
תפרגני וכאלגבן תגמדני. עור ובשר
תלבישני ובעצמות וגידים תשככני.
גלד ולחם תלבסני בעט'אם ואעצאב
תצ'ללני. חיים וחסד עשית עמדי
ופקדתך שמרה רוחי. חיוה ופצ'ל
עמלת מעי ותדבירך חפט' רוחי. ואלה
צפנת בלבבך ידעתי כי זאת עמך.
והדה כזנתהא פי עלמך וקד עלמת
אנהא ענדך. אם חטאתי ושמרתני
ומעוני לא תנקני. אן אכטאת חפט'ת
עלי מן דנבי לא תבריני. אם רשעתי
אללי לי וצדקתי לא אשא ראשי
שבע קלון וראה עניי. פאדא כנת אן
כפרת פאלויל לי פאן זכית פלא ארפע
ראסי פאנא כתיר אלהואן נאט'ר אלא
שקאיי. ויגאה כשחל תצודני ותשב
תתפלא בי. ובקדרה כשבל תצידני
ותעוד תנתצף מני. תחדש עדיך
נגדי ותרב כעשך עמדי חליפות
וצבא עמי. תגדד שהודך חדאיי ותכתר
אמך ענדי מאציה ומנתצבה מעי.
ולמה מרחם הצאתני אגוע ועין לא
תראני. ולמא דא מן אלמנפעה כון

ובשרה ויאמר האדם ובשר בשדה טרפה כי יהיה בו בערו והעלבים מכאיס לו ב בו וראיתי והנה עליהם גדים עור ובשר לחם חמדות לא אכלתי
הטוב ד רפי ועתה הטוב טוב הטוב היותך כהן הטוב לך כי תעשק הטוב כי יחקר אתכם ד חס בליש והצאתי את מנחתי והצאתי את בלעו מפיו
ולמה מרחם הצאתני והצאת מפיך מלין

אלבטן אלי רגתני כנת אתופא ועין לא
תראני כאשר לא הייתי אהיה מבטן
לקבר אובל פכאני לא אכון או מן
אלבטן אלי אלקבר אורא הלא מעט ימי
יחדל ישית ממני ואבליגה מעטי
אלאן אי אמי קלילה מתנאהיה פכף
עני אתרפה קלילא בטרם אלך ולא
אשוב אל ארץ חשך וצלמות קבל
אן אמצי ולא ארגע אלי ארץ צלאמא
וגבסא ארץ עפתה כמו אפל צלמות
ולא סדרים ותפע כמו אפל ארץ
חאלכה מתל אלאפל גבסא לא צפות פיהי
פתצהר כמא תאפל

יא

ויען צפר הנעמתי ויאמר
פאגאבה צפר אלנעמתי וקאל הרב
דברים לא יענה ואם איש שפתים
יצדק אכתיר אלכלאם לא יגאב או דו
אלנטק יפלג לדאך בדיך מתים יחרישו
ותלעג ואין מכלים או ענך תמסך
אלרהאיט חתי הזות בהא וליס מכזי
לך ותאמר זך לקחי ובר הייתי בעיניך
פקלת אן כתי זכייא וכנת ענד נפסך
נקייא ואולם מי יתן אלוה דבר ויפתח
שפתיו עמך ולאכן לית יכאטבך

אללה ויפתח באקואהה מעך ויגד לך
תעלמות חכמה כי כפלים לתושיה
ודע כי ישה לך אלוה מעונך פיבין
גבאיא אלחכמה פאן פקההא אצעאף
דאך חתי תעלם אן אללה אנמא ואינך
מן דנבך החקר אלוה תמצא אם עד
תכלית שדי תמצא אי אנך אתיה עלם אללה
תגדאו גאיה קדרה אלכאפי תבלג
גבהי שמים מה תפעל עמקה משאול
מה תדע ומא הי אשמך מן אלסמא
מא תפעל בה ואעמק מן אלתרי מא
תערף מנה ארכה מארץ מדה ורחבה
מני ים ואטול מן אלארץ מסאחתהא
ואערץ מן אלבחר אם יחלף ויסגיר
ויקהיל ומי ישיבנו והו אן ימצי א
ויוקף ויגמע ומן דא יראדדה כי
הוא ידע מתי שוא ויראאון ולא
יתבונן לאנה יערף אראהט אלזור
ויראא אהל אלגור מפהומין ואיש
נבוב ילבב ועיר פרא אדם יולד ורגל
באלחכמה יתלבב ודאך אלאנסאן כגחש
וחשאר יולד אם אתה הכינות לבך
ופרשת אליו כפיך פאן אנת אצלחת
קלבך ובסטת אליה כפך אם און בידך

ויחדל ושית

ויגד ד׳ רפ׳ פת׳ את אישך ויגד לכו יצ׳ אלהיך תעלמות חכמה ואולם שאלנא ואין מכלים ב׳ ואין מכלים דבר בארץ ותלעג ואין מכלים ואם איש
ג׳ ואם איש ענו הוא ואם איש אלהים אני ואם איש שפתים יצדק ויפתח ג׳ ב׳ קמ׳ וחד פתח ויפתח ואשנה ויפתח הגלעדי ויפתח שפתיו עמך חד שם
קריה וחד שם גבר וחד לשון פתיחה

הרחיקהו ואל תשכן באהליך עולה
ואן כאן פי ידך גל פאבעדה ולא תסכן
פי כבאך גורא כי אז תשא פניך ממום
והיית מוצק ולא תירא פחינד אנך
תרפע וגהך מן עיבך ואן כנת מציקא
לא תכאף כי אתה עמל תשכח כמים
עברו תזכר ותציר אנת תנסא שקאך
ותדכרה כמא מר בך ומצהרים יקום
חלד תעפה כבקר תהיה ומן טהירה
יתבת עמרך כאן תלוח פי ציר כאצבח
ובטחת כי יש תקוה וחפרת לבטח
תשכב ותתק באן לך רגא ואוא בנית
ביתא אנצבעת פיה ואתקאן ורבצת
ואין מחריד וחלו פניך רבים ורבצת
ולא מזעג לך ואבתהל אליך וגהך אכתירון
ועיני רשעים תכלינה ומנוס אבד
מנהם ותקותם מפח נפש ועיון אלט
אלטאלמין תשבץ ואלמפר קד באד מנהם
ורגאהם מכיב אלנפס

ויען איוב ויאמר

פאגאבה איוב וקאל אמנם כי אתם עם
ועמכם תמות חכמה חקא אנכם לקום
ומעכם תציע אלחכמה גם לי לבב
כמוכם לא נפל אנכי מכם ואת מי אין
כמו אלה ותם אן לי עלם מתלכם וליס
יקע עני שיא ממא מעכסתם מעמן
ליס מתל הדה אלאמור שחק לרעהו
אהיה קרא לאלוה ויענהו שחוק צדיק
תמים אן יכון צחכה לצאחבה מן הו
מותל אן ידעי אללה פיגיבה ואן יציר
לעבא אלצאלח אלצחיח לפיד בוז לעשתות
שאנן נכון למועדי רגל פיכון אלפליל
מזורא ענד כל עבל מודע אד שאהד
אלמעדין לזוו אלקדם בצר ראיך ישליו
אהלים לשודדים ובטחות למרגיזי
אל לאשר הביא אלוה בידו והו אן
תסלו אלאכביה ללנאהבין ואלמואתק
למרגזי אלטאיק לאלדין יגיבון במע
במעבודאתהם פי אידיהם ואולם
שאל נא בהמות ותורך ועוף השמים
ויגד לך ולו אמכן אן תסל אלבהאים
לתדלך וטאיר אלסמא לאכברך או
שיח לארץ ותורך ויספרו לך דגי הים
אותנת לוחש אלארץ לתדלך וסמך
אלבחר לקץ לך ואלך מי לא ידע בכל
אלה כי יד יהוה עשתה זאת לאן מן
לא יעלם פיהם אגמעין אן קדרה
אללה אלדי צנעת הדה אלאמור אשר

ח כת׳ הי בליש׳ ארפה מש ובתיכס לעת מרפה קדמיה אשר לא יוכל להרפה הנה נא רפה היום ומוצא הוליד את בנעא רפה רפה שבדיה כי מטה ומזיח
אפיקים רפה גם מתלפה

בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש אלדי
פי ידה נפס כל חי ורוח בדן כל אנסאן
הלא אזן מלין תבחן וחך אכל יטעם
לן אלא אן אלסמע כמא ימתחן אלכלאם
וכמא ידוק אלחנך אלטעאם
בישישים חכמה וארך
ימים תבונה כדאך פי אלכהול אלחכמה
ופי דוי טול אלעמר אלפהם עמו חכמה
וגבורה לו עצה ותבונה יעלמון אן
מעה אלחכמה ואלגברוה ולה אלמשורה
ואלפהם הן יהרוס ולא יבנה יסגר על
איש ולא יפתח יקד יהדם שיא ולא
יבנא ויגלק עלא אמר פלא יפתח לה
הן יעצר במים ויבשו וישלחם ויהפכו
ארץ וקד יחבס אלמיאה פתיבס וקד
יטלקהא פתקלב אלארץ עמו עז
ותושיה לו שגג ומשגה ומעה אלעז
ואלפקה ולה אלעלם באלסאהי ואלגאלט
מוליך יועצים שולל ושפטים יהולל
אלמסייר באלחכם אלמשירין מסלובין
וקצאה יהגו מוסר מלכים פתח ויאסר
אזור במתניהם ורבאטאת אלמלוך
קד חללהא ורבט מיזארא פי אחקאה
והם מכאנהא מוליך כהנים שולל

ואתנים יסלף אלמסייר אלאימה מסלובין
ואלאצעאב יזיפהם מסיר שפה
לנאמנים וטעם זקנים יקח אלמזיל
נטק אלדרבין וראי אלאשיאך יאכד
מנהם שופך בוז על נדיבים ומזיח
אפיקים רפה אלסאפך אלאזרא עלי
אלנבל ומנאטק אלאצלאב קד חללהא
מגלה עמקות מני חשך ויצא לאור
צלמות אלמגלי אמור אעמק מן א
לצלאם ומכרג אלי אלנור אלגואבס משגיא
לגוים ויאבדם שטח לגוים וינחם
אלמזיג אלקבאיל תם יבידהא וסאטח
אלאמם תם יסיירהם מסיר לב ראשי
עם הארץ ויתעם בתהו לא דרך אלמזיל
עלם אלריסא אהל אלבלד חתי יצלהם
פיתיה ליס בטריק ימששו חשך
ולא אור ויתעם כשכור חתי יצירו
יגססו צלאם לא נור ויגעלהם צאין
כאלסכראן הן כל ראתה עיני שמעה
אזני ותבן לה יהודי קד ראת עיני
אגמע וסמעת אדני ופהמתה
כדעתכם ידעתי גם אני לא נפל אנכי
מכם וכמערפתכם ערפתה אנא א
איצא וליס יקצר ענני שיא ממא מעכם

שולל וערום מוליך כהנים מוליך יועצים יהרוס ג מל לנתוש ולנתוץ ולהאביד ולהרוס המה יבנו ואני אהרוס הן יהרוס ולא יבנה ויבשו ד חס בלישנה
וגם נשף בהם ויבשו הוכה כעשב ויבש לבי הן יעצר במים ויבשו מתחת שרשיו יבשו יהולל ג מפר אתות בדים ושפטים יהולל כי העשק יהולל חכם
יפתח ה השער הזה תמיד יהיה סגור ששת שנים בו יסגר על איש ולא יפתח באבות חד שים

אולם אני אל שדי אדבר והוכח אל
אל אחפץ ולכנני אסאל כאפי ואריד
אסתקבאל טאיקי ואולם אתם טפלי
שקר רפאי אלל כלכם יא כנכם
מתאולי באטל ואטבא אל מחאל
במיעכם מי יתן החרש תחרישון ותהי
לכם לחכמה ליתכם אמסכתם אמסא
כא פאן דלך לכם חכמה שמעו נא
תוכחתי ורבות שפתי הקשיבו אסמעו
יא קום עטתי ואנצתו מכאצמתי
לכם הלאל תדברו עולה ולו תדברו
רמיה הל לאלטאיק תנסבון גור או
הל תתכלמון בארב הפניו תשאון אם
לאל תריבון או הל יחתאג אן תחאבונה
או תכאצמון לה הטוב כי יחקר אתכם
אם כהתל באנוש תהתלו בו והל תטיב
נפוסכם או יסתבריכם פיגדכם כמא
יסכר באנאס תסכרו בה הוכח יוכיח
אתכם אם בסתר פנים תשאון או ש
יובכבכם תוביכא עלי מא תחאבון
וגוה פי סר הלא שאתו תבעת אתכם
ופחדו יפל עליכם אן חמלתה
תהולכם ופזעה יקע עליכם זכרניכם
משלי אפר לגבי חמר גביכם פיציר

דכרכם ממאתלא לרמאד וצהורכם
כצהור אלטין החרישו ממני ואדברה
אני ויעבר עלי מה אמסכו עני חתא
אתכלם אנא ויגוז עלי מא כאן על
מה אשא בשרי בשני ונפשי אשים
בכפי עלי מא דא אנהש לחמי באסנאני
מן אגלאס ואציר נפסי פי כפי מן א
תעבי הן יקטלני לא איחל אך דרכי
אל פניו אוכיח ולו קתלני לצברת
לה ופי חואיגי לאסתקבלתה גם הוא
לי לישועה כי לא לפניו חנף יבוא והו
איצא לי מגיתא אנה ליס ידכל מואי
בין ידיה שמעו שמוע מלתי ואחותי
באזניכם פאסמעו כלאמי סמאעא
וכברי יד כל פי אדאנכם הנה נא ערכתי
משפט ידעתי כי אני אצדק הודא
אנא אן לו צפפת פי אחכם לעלמת
אנני אזכו מי הוא יריב עמדי כי עתה
אחריש ואגוע ולו כאן הו אלדי יכא
יכאצמני לכנת אנא אמסך ואתופא
אך שתים אל תעש עמדי אז מפניך
לא אסתר ואמא אן אקול כלתאן לא
תצנעהמא מעי בהדא חינאד מן רחמתך
לא אנחגב כפך מעלי הרחק ואמתך

ויעבר ג רפי אמר לנער ויעבר אחד מהנערים החלישו ממני ה — תריבון ג ומלו ויאמר להם משה מה תריבון האתם תריבון לבעל הפניו תשאון
משלי ד זכרניכם משלי ראש ס בן חכם גם אלה

לעץ ג̇ קמצ̇ אמרים לעץ אבי הוי אמר לעץ כי יש לעץ תקוה
מררות ב̇ אשכלת מררת למו כי תכתב עלי מררות קדמיה חס

אלתבלעתני אפתך אבעדהמא עני וה
היבתך לא תהולני וקרא ואנכי אענה
או אדבר והשיבני ואדעני אי אטאעה
אגיבך אן אדעוך פתגיבני כמה לי
עונות וחטאות פשעי וחטאתי הודיעני
וכם לי דנוב וכטאיא עדפני דנבי וכטיתי
חתי אנתהי למה פניך תסתיר ותחשבני
לאויב לך ולא תחגב רחמתך עני ותח
סבני כעדו לך העלה נדף תערוץ ואת
קש יבש תרדף אתרהב מן הו כורקה
מנדפעה או תכלב מן הו ישבה מן הו
ישבה קשא יאבסא כי תכתב עלי מררות
ותורישני עונות נעורי אד תכתב עליי
כלאפי ותעאקבני בדנוב צבאי ותשם
בסד רגלי ותשמור כל ארחותי על
שרשי רגלי תתחקה ותציר עלא
אמצאר רגליי ותחפץ גמיע טרקי
ועלי כטא רגלי תרסם והוא כרקב
יבלה כבגד אכלו עש והו כאלעפן יבלא
או כתוב אכלתה אלעת אדם ילוד אשה
קצר ימים ושבע רגז אלאנסאן מולוד
אלנסא אלקציר אלעמר אלכתיר אלרגז כציץ
יצא וימל ויברח כצל ולא יעמוד או
כנואר טלעת אנקצף או יהרב כאלצל

פלא יקף אף על זה פקחת עינך ואתי
תביא במשפט עמך אי הוא צרפת
ענאיתך או מתלי מן תדכלה אלחכם
מעך מי יתן טהור מטמא לא אחד
פאמא אן ימות והו יגעל אלטאהר מן
נגס גיר מנפרד אם חרוצים ימיו מספר
חדשיו אתך חקו עשית ולא יעבר
או יבתר עמרה או יכלג אחצא שהורה
אלדי ענדך פקד געלת לה רסומא לא
יקדר יתגאוזהא שעה מעליו ויחדל
עד ירצה כשכיר יומו פאכף ענה אלי
אן יתנאהא ויסתופי כאלאגיר יומה כי
יש לעץ תקוה אם יכרת ועוד יחליף
וינקתו לא תחדל לאן אלשגרה מוגוד
להא רגא וקד תקטע תם תכלף ופראכ
הא לא תנתהי אם יזקין בארץ שרשו
ובעפר ימות גזעו אן שאך פי אלארץ
ענצרהא וכאד אן ימות פי אלתראב
סנכהא מריח מים יפרח ועשה קציר
כמו נטע יפהי מן ראיחה אלמא תפרע
פתמד ערוקהא מתל גרס גדיד וגבר
ימות ויחלש ויגוע אדם ואיו ואלמר
אלי מאת פקד אנכדר ואלאנסאן אדי
תופי אין הו ומנהא אזלו מים מני ים

עינך ו̇ חס לא יקשה בעינך ולא תחוס עינך נפש בנפש וקצתה את כפה לה ית עינך פתחות דמלכים פקח יג עינך דישעיהו אף על זה ושבע ג̇ ורגז יצחק
וימת ילוד אשה וימת איוב זקן חטאות ג̇ כסף אשם וכסף חטאות כמה לי עונות ולקדשים ולחטאות תביא יג̇ ומכל החי ראשית בכורי וחצירו ונמלאת
ימי טהרה לא תביא אתנן זונה ולא תביא תועבה ולקחת מראשית ויבן את יהושע ואת עשרת השמע זעקה ועמ̇ מרודים ואתי תביא במשפט ממרחק תביא

ונהר יחרב ויבש וכמא יד׳הב אלמא
מן אלבחר ואלנהר יגף וייבס ואיש שכב
ולא יקום עד בלתי שמים לא יקיצו
ולא יערו משנתם כדאך אלמר אדא
אנצגע פי אלקבר לא יטיק אן יקום
ואלי בלא אלסמא לא יקדרון אן יסתקיצון
מן סנתהם מי יתן בשאול תצפנני
תסתירני עד שוב אפך תשית לי
חק ותזכרני ליתני פי אלת׳רא כזנת
פאן יסתרני אלי אן ירגע גצבך עני
פתגעל לי רסמא פתד׳כרני אם ימות
גבר היחיה כל ימי צבאי איחל עד
בא חליפתי ומעתגבי אנא אד׳א
מאת אלמר איטיק אן יעיש פאנא
טול איאם נצבתי אצבר אלי אן יאתי
מציי תקרא ואנכי אענך למעשה
ידיך תכסף תדעו בי פאגיבך תעטי
צניעתך מן כאן יתאק אליהא כי
עתה צעדי תספור לא תשמר על
חטאתי פכית אן תחצי כטאי ולא
תחפץ חינא עלי דנבי חתם בצרור
פשעי ותטפל על עוני וכאן גרומי
פי צרה מכתומה וכאנך תאולת עלי
דנבי ואולם הר נופל יבול וצור יעתק
ממקומו ולכן אלגבל אלואקע יסקט
ואלצואן ינתקל מן מוצעה אבנים
שחקו מים תשטף ספיחיה עפר ארץ
ותקות אנוש האבדת יחתי תסחק אלמאה
חגארתה ותגרק נבאתה ותראב ארצה
כד׳א רגא אלאנסאן אברתה תתקפהו
לנצח ויהלך משנה פניו ותשלחהו
כמא תנאהיה אלי אלגאיה פידהב תגייר
וגהה ותטרדה יכבדו בניו ולא ידע
ויצערו ולא יבין למו פאן כתרו בנוה
לם יעלם ואן קלו לם יפהם אך בשרו
עליו יכאב ונפשו עליו תאבל לאכן
בדנה יוגעה ונפסה עליה תחזן

ויען אליפז התימני ויאמר
פאגאב אליפז אלתימני וקאל החכם יענה
דעת רוח וימלא קדים בטנו הל אלחכים
יבתדי מערפה והי באטלה או ימלא
קלבה ממא הו כריח אלקבלי הוכח בדבר
לא יסכון ומלים לא יועיל בם או יעט
בכלאם לא ירבח פיה ואקואל לא ינתפע
בהא אף אתה תפר יראה ותגרע שיחה
לפני אל ואנת איצא תפסך אלתקוא
ותנקץ מן אלנת בין ידיי אלטאיק כי
יאלף עונך פיך ותבחר לשון ערומים

יעדון ג׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ וגוי גדול ומלכים רבים יעדו יעודון ויעלו הגוים ולא יעדו משנתם ... ונהר׳ יצא מעדן ונשתו מים מהים ותשליכני מצולה
אזלו מים ... עפר ארץ ג׳ ואשחקם כעפר ארץ השאפים על עפר ארץ תשטף ספיחיה

ודי ידינך קולך עלי רבנך ותלתאר
נטק אלכבתא ירשיעך פיך ולא אני
ושפתיך יענו בך פקולך יצלמך לא
אנא ונטקך ישהד עליך הראישון אדם
תולד ולפני גבעות חוללת יאאול אלנאס
אנשית או קבל אלי פאעבדי בך הבסוד
אלוה תשמע ותגרע אליך חכמה
אבסראיר אלה תסמע ותנקץ אלחכמה
אלי ענדך מה ידעת ולא נדע תבין ולא
עמנו הוא מא תערפה ולא נעלם בהא או
תפהמה וליס הו מענא גם שב גם ישיש
בנו כביר מאביך ימים כלדון אלשיב
ואלכהל פינא ומן הו אכבר מן אבאך
סנא המעט ממך תנחומות אל ודבר
לאט עמך אקליל ענדך תואעד אלטאיק
אוהו אמר כפי ענך מה יקחך לבך ומה
ירזמון עיניך יחתי מא יאכלך קלבך
ולא תולאה עינאך כי תשיב אל אל
רוחך והצאת מפיך מלין יאר תלרד אלי
אלטאיק גצבך ותכרג מן פאך כלאם
מנכרא מה אנוש כי יזכה וכי יצדק
ילוד אשה מא אלאנסאן חתי יזכו או
יצלח מולוד אלמראה הן בקדשו לא
יאמין ושמים לא יאמין ושמים לא

זכו בעיניו הו לא קדוסין לא יותקהם
מתלה ואהל אלסמא לא יזכון ענדה
אף כי נתעב ונאלח איש שתה כמים
עולה פכיף אלמכרה אלעאצי אמר
שארב אלגור כלמא אחוך שמע לי וזה
חזיתי ואספרה אסמע פאני אכברך
ואלדי ראיתה אקצה אשר חכמים יגידו
ולא כחדו מאבותם אלדי אלחכמא יכברון
בה ולא יכתמון מא נקלוה ען אבאיהם
להם לבדם נתנה הארץ ולא עבר זר
בתוכם להם וחדהם יגב אן יסלם אלבלד
ולא יגוז אגנבי פי מא בינהם כל ימי
רשע הוא מתחולל ומספר שנים נצפנו
לעריץ אן אלכאפר טול איאמה הו
מנצרע ואחצא סנין אלראהב אלדי
דכרת לה קול פחדים באזניו בשלום
שודד יבואנו וצות אלפזע פי אדנה
ופי וקת אלסלאמה יאתיה אלנהב לא
יאמין שוב מני חשך וצפו הוא אלי
חרב מא יצדק אנה קד רגע מן אלצלאם
חתי קד טלעה אלסיף נודד הוא ללחם
איה ידע כי נכון בידו יום חשך והו
נאיד לטלב אלטעאם אין הו תם יעלם
אן קד היי פי מכאנה יום צלאם יבעתהו

שודד ז׳ מל׳ חזות קשה שנים בן יגורון בך נדחי הוי שודד ואתה שנים בו כי בא עליה על בבל שודד בשלום שודד יבואנו ◦ ־׳ מתחולל ב׳ הנה מעות יש
קדמאה כל ימי רשע הוא מתחולל ◦ ־׳ ושמים ד׳ ביום עשות יי אלהים מי מדד בשעלו מים הודו על ארץ ושמים לא זכו בעיניו ◦ ־◦

ומד
ד׳ חס
בקדשיו
וצפוי

צר ומצוקה תתקפהו כמלך עתיד
לכידור׃ יעתריה אלצר ואלציקה פתחרך
בה כאלפלך אלאתיר מחיט אלכרה׃ כי נטה
אל אל ידו ואל שדי יתגבר׃ לאנה מד
אלא אוליא אלטאיק ידהו ועלא אלכאפי
יתגבר׃ ירוץ אליו בצואר בעבי גבי
מגניו׃ יחאצר איה בענק קוי בגבר לץ
צהור תראסה׃ כי כסה פניו בחלבו ויעש
פימה עלי כסל׃ וקד גטא וגהה בשחמה
וצנע עכנא עלי גנבהין׃ וישכון ערים
נכחדות בתים לא ישבו למו אשר התעתדו
לגלים׃ פלדאך יסכן קרא מגתאחה ומנא
ומנאזל לא תעמר לאנהא אערת אן
תכון רגומא׃ לא יעשר ולא יקום חילו
ולא יטה לארץ מנלם׃ והו אמא לא יוסר
או לא יתבת מאלה או לא ימיל אלי אלארץ
כלאמהם׃ לא יסור מני חשך ינקתו
תיבש שלהבת ויסור ברוח פיו׃ ולא
יזול מן אלצלאם ופראכה יובסהם
אללהיב חתי יזול בסרעה בריח פיה׃
אל יאמן בשו נתעה כי שוא תהיה
תמורתו׃ ותרא אלצל לא יתק באלמסתוי
בל יציר אלזור תגיירא לה׃ בלא יומו
תמלא וכפתו לא רעננה׃ פלדאך פיגיר

וקתה ינק צפו ולבה גיר ריאן׃ יחמס כגפן
בסרו וישלך כזית נצתו׃ וינתר כאלגפן
חצרמה ויטרח כאלזיתון נוארה׃ כי עדת
חנף גלמוד ואש אכלה אהלי שחד׃
לאן גמע אלריא מישום ואלנאר תאכל
אהל אלרשא׃ הרה עמל וילד און ובטנם
תכין מרמה׃ אלדין כאנו יפכרון אלשר
ויולדון אלגור וקלובהם תהיי אלמכר׃

ויען איוב ויאמר׃

פאגאב איוב וקאל׃ שמעתי כאלה רבות
מנחמי עמל כלכם׃ סמעת כתירא מתל
הדה אלקול וכלכם מעאזיין כדר גדל׃
הקץ לדברי רוח או מה ימריצך כי
תענה׃ הל לל כלאם אלבאטל אנקצא או
מא יבלגך מנה חתי בה תגיב׃ גם אנכי
ככם אדברה לו יש נפשכם תחת נפשי
אחבירה עליכם במלים ואניעה עליכם
במו ראשי׃ אנא איקינא לא תכלם מתלכם
לו כאנת נפוסכם פי הדא אלחאל בדל
נפסי לבנת אולף עליכם כלאמא צחיחי
ואניע ראסי עליכם תחזנא׃ אאמצכם
במו פי וניד שפתי יחשך׃ ואאידכם
בקולי חתי יכאד קולי אן ינצרי׃ אם
אדברה לא יחשך כאבי ואחדלה מה

לו̇ כ̇ב̇ ישמעאל אך אם אתה לו ויאמר לבן הן ישטמני לו מתכו ב̇ בו ולו גוענו לו יש חרב לו חכמו ולו הואלנו ונשב לו̇ החייתם אותם חפץ יי̇ אכל אכל היום כי לא אבשלום
חי שקל על כפי קרעת שמים לו חיה רעה לו איש הלך רוח לו עמי לו שקול לו יש נפשכם ׃ אכל אכל חקשבת קרעת שמים לוא כת̇ ׃ שקל על כפי אבשלום חי לא כת̇ ושג̇ לו
לגלים ג̇ ומתני את ירושלם לגלים והיתה בבל לגלים אשר התעתדו לגלים ׃
הרה ב̇ הרו עמל והוליד און הרה וילד און ׃ קדמיה הרו כתב ׃

מני יהלך וקד צרת אן תכלמת לא ינקץ
וגעי ואן אנתהית לם ידהב ענ[י] אך
עתה הלאני השמות כל עדתי ואמא
אלאן פקד אעגזני ואוחש גמיע צחאבא
ותקמטני לעד היה ויקם בי כחשי
בפני יענה ואוהצני באנה שאהד עלי
קד קאומוני ענד גחודי ישהד פי וגהי
אפו טרף וישטמני חרק עלי בשניו
צרי ילטוש עיניו לי בגצבה אפרסתני
ותהדדני ואצר עלי אסנאנה וצאר
עדוי יחד נטרה פיי פערו עלי בפיהם
בחרפה הכו לחיי יחד עלי יתמלאון
וקד פערו עליי פואההם ובעאר צרבו
כדיי וגמיעהם עליי יגתמעון יסגירני
אל אל עויל ועל ידי רשעים ירטני
אלא סלמני אלטאיק אלי מנא אלגאיר
ופי מראד אלצאלמין יורטני שלו הייתי
ויפרפרני ואחז בערפי ויפצפצני
ויקימני לו למטרה וכנת סאליא פפרפרני
ואכד בקפאי ונפצני ואקאמני לה
כאלהדף יסבו עלי רביו יפלח כליותי
ולא יחמל ישפך לארץ מררתי יתס
תסתדיר עליי נשאבתה יפלע כלאי
ולא ישפק ויספך עלי אלארץ מראראתי

יפרצני פרץ על פני פרץ ירץ עלי
כגבור ויתלמני תלמה בעד אכרא
ויחצר אליי כאלגבאר שק תפרתי עלי
גלדי ועללתי בעפר קרני וחתי לייטת
מסחא עלי גלדי ובחתת פי אלתראב
קרני פני חמרמרה מני בכי ועל
עפעפי צלמות ואצפר וגהי מן אלבכא
ועלי מקלתי אלגבס על לא חמס בכפי
ותפלתי זכה מע מא אנה לא צלם פי
כפיי וצלותי זכיה ארץ אל תכסי
דמי ואל יהי מקום לזעקתי פאן כאן
דמי פיא ארץ לא תגטי מעאציי ולא
יכון לצראכי מוצע גם עתה הנה
בשמים עדי ושהדי במרומים פכיף
אלאן ופי אלסמא שאהדי וחאצרי פי
אלארתפאע מליצי רעי אל אלוה
דלפה עיני יא חכאמי יא אצחאבי
קד אקמר נצרי מן רגא אלאה ויוכח
לגבר עם אלוה ובן אדם לרעהו פכיף
יקאבל אמר רבה במנאצרה כאסתקבאלה
לצאחבה במנאצרה כי שנות מספר
יאתיו וארח לא אשוב אהלך והי סנאת
דא אחצא תאתי וטריק לא ארגע פיה
הורי אסלכה רוחי חבלה ימי נזעכו

דמי ב׳ ועתה אל יפל דמי ארץ אל תכסי דמי ו׳ חד ודמי אל ישבי כשדים ... ותפלתי ג׳ וסימנה על חיקי תשוב כי עוד ותפלתי ברעותיהם על לא חמס
בכפי ... זכה ג׳ ויאמר יי אל משה ונתת על המערכת על לא חמס בכפי ...

קברים לי פקד הלכת רוחי ותמסכת
אאמי ותמנו לי אלקבור אם לא התלים
עמדי ובהמרותם תלן עיני ממא קום
הוי סכריה מעי ופי כלאף קולהם אבית
שימה נא ערבני עמך מי הוא לידי
יתקע ואדא קלת לבעצכם אגער
צמאני מעך פמא מנהם מן יסאפק
ידי כי לבם צפנת משכל על כן לא
תרמם כאנך קד כזנת אלעקל מן קלו'
קלובהם פבדאך לא תרפע לחלק יגיד
רעים ועיני בניו תכלנה מן יכבר
אצחאבה באלקול אללין ריא ועיון בניה
תשכץ והציגני למשל עמים ותפת
לפנים אהיה במא וצעני תמתילא
ללשעוב וכאלדי קד צרת ללגהאת
ותכה מכעש עיני ויצרי כצל כלם
ורמסת עיני מן אלגם וצארת מלאיקי
כאלצל אגמע ישמו ישרים על זאת
ונקי על חנף יתערר יסתוחש אלצאלחין
מן אפעאלהם הדה ואלברי עלי אלמראי
יצהר ויאחז צדיק דרכו וטהר ידים
יסיף אמץ ויאכד אלצאלח טריקה
ואלטאהר אלידין יזדאד תאיידא ואלם
כלם תשבו ובאו נא ולא אמצא בכם
חכם ולכנכם ממא רגעתם ואקבלתם
ולם אגד פיכם חכימא ימי עברו זמתי
נתקו מורשי לבבי פאיאמי קד מרת
והממי קד אנבתרת חתא ניאט קלבי
לילה ליום ישימו אור קרוב מפני חשך
ממא תצירון עליי אלליל כאלנהאר מן
אלסהר ואלנור קריב מן אלצלאם אם אקוה
שאול ביתי בחשך רפדתי יצועי ואן
רגות וטנא פאלתרי ביתי ופי אלצלאם קד
רפדת פראשי לשחת קראתי אבי אתה
אמי ואחתי לרמה ואן קלת ללהלאך
אנת אבי או ללרמה אנת אמי או אכתי
ואיה אפו תקותי ותקותי מי ישורנה
ואין ההנא חאצר רגאי או רגאי מן
ילמחה בדי שאל תרדנה אם יחד על
עפר נחת והו אנמא אלי אלתראב קד נזל
או עלי אלתראב קד אסתקר

ויען בלדד השחי ויאמר
פאגאבה בלדד אלשוחי וקאל עד אנה
תשימון קנצי למלין תבינו ואחר
נדבר אלי כם תגעלון אנקצא ללכלאם
תפהמון חתי אתכלם מדוע נחשבנו
כבהמה נטמינו בעיניכם ומא באל
חסבנא כאלבהאים ואנסדאנא פי עיונכם

בצלה דבע' פי גלים אתחכו ויברח כצל ויצרי כלם ויעשם בצל ולא יאריך ימים ואיה ג ראש פסוק ואיה אלהיך ואיה נביאיכם ואיה אפוא
תשימון ג לא תשימון עליו נשך אם אתם שום תשימון פניכם עד אנה תשימון וחד והשימון לשמרי משמרתי וטהר ג וישב בשרך לך ואף כי אמר
אליך רחץ ויאחז צדיק דרכו וחד אהב טהר לב וחד טהור עינים

טרף נפשו באפו הלמענך תעזב ארץ
ויעתק צור ממקמו׃ יא מפתרס נפסה
בגצבה הל בסבבך יתרך אלארץ וינתקל
אלצואן מן מוצעה׃ גם אור רשעים
ידעך ולא יגה שביב אשו׃ בל נור אלצ׳
אלצאלמין יכמד ולא יספר שראר נארה׃
אור חשך באהלו ונרו עליו ידעך׃ וכמא
אן אלנור יצלם פי כבאה וסראגה עליה
יכמד׃ יצרו צעדי אונו ותשליכהו
עצתו׃ ותציק כטאה ען קואה ותטרח
משורתה פיה לאך׃ כי שלח ברשת
ברגליו ועל שבכה יתהלך׃ באן קד
כלת רגלאה פי שרך אוהו עלי שבכה
יסיר׃ יאחז בעקב פח יחזק עליו צמים׃
וקד אכד בעקבה אלפך ואשתד בה נקאנה׃
טמון בארץ חבלו ומלכדתו עלי נתיב׃
אלמדפון פי אלארץ חבלה ומעליקה
עלי אלסכה׃ סביב בעתהו בלהות והפיצהו
לרגליו׃ מן מחיטיה אן תעתריה אלד״
אלדהשאת חתי תבדדה עלי רגליה׃
יהי רעב אנו ואיד נכון לצלעו׃ יכון
ולדה גאיעא ותעס מהייא לצלעה׃
יאכל בדי עורו יאכל בדיו בכור מות׃
ויאכל פרוע גסדה ויאכל פרועה ענפואן

אלמות׃ ינתק מאהלו מבטחו ותצעדהו
למלך בלהות׃ וינתצל מן כבאה מתאקה
ויתכטא בה אלי רייס אלנכבא׃ תשכון באהלו
מבלי לו יזרה על נוהו גפרית׃ תסכן
הרה פי כבאיה מן מסתחק רזקה ויזרא
עלי מוטנה אלכברית׃ מתחת שרשיו
יבשו וממעל ימל קצירו׃ ומן תחת
תיבס אצולה ומן פוק ינקצף זרעה׃
זכרו אבד מני ארץ ולא שם לו על פני
חוץ׃ דכרה יביד מן אלארץ ולא אסם
לה עלי וגה אלאסואק׃ יהדפהו מאור אל
חשך ומתבל ינדהו׃ ויד פעונה מן אלנור
אלי אלצלאם ומן אלדניא יבעדונה׃ לא נין
לו ולא נכד בעמו ואין שריד במגוריו׃
ולא נסל לה ולא עקב פי קומה ולא שריד
פי מאואה׃ על יומו נשמו אחרנים
וקדמנים אחזו שער׃ עלי יומה תוחש
אלאכרין ואלאולין אכדהם אלקשער׃
אך אלה משכנות עול וזה מקום לא
ידע אל׃ יקינא אן הדה מסאכן אלגאירין
והדא רסם מן לא יערף אלקאדר׃

יט

ויען איוב ויאמר׃
פאגאב איוב וקאל׃ עד אנה תוגיון נפשי
ותדכאונני במלים׃ אלי כם תחסרון נפסי

תשכון ג׳ מ״ל וירושלם תשכון לבטח לכן ישבו ציים את איים תשכון באהלו ׃ שאל ב׳ חס ולא תורד שיבתו בשלום בדיי שאל תלדנה ׃
שלח ג׳ ב׳ פת וחד קמ׳ בעמק שלח ברגליו וציר בגוים שלח כי שלח ברשת ברגליו ׃

ותוגעוני באכלאם זה עשר פעמים
תכלימוני לא תבשו תהכרו לי הדה
עשר מראת תכזוני מא תסתחו אן
תכאהתוני ואף אמנם שגיתי אתי
תלין משוגתי ולו יקינא סהות פאנמי
כאן סהוי מעי וסרי יבית אם אמנם
עלי תגדילו ותוכיחו עלי חרפתי מא
מן אחק אן תכברו עלי ולא תובכוני
בעירתי דעו אפו כי אלוה עותני
ומצודו עלי הקיף ואעלמו אן אלה
עוג אמרי ואחדק בי מצאדה הן
אצעק חמס ולא אענה אשוע ואין
משפט כאני אצרך צלמא חתי לא
אגאב או אגות בגיר חכם ארחי
גדר ולא אעבור ועל נתיבתי חשך
ישים וקד גדר טריקי חתי לא אגוז
ועלי סככי ציר צלאמא כבודי מעלי
הפשיט ויסר עטרת ראשי וכרמי
עני קד סלך ונזע תאג ראסי יתצני
סביב ואלך ויסע כעץ תקותי ונקץ
חואיי ודהבת וקלע כשגר רגאיי ויחר
עלי אפו ויחשבני לו כצריו ואשתד
עליי גצבה וכאנה חסבני כאעדאה
יחד יבאו גדודיו ויסלו עלי דרכם

ויחנו סביב לאהלי ואגמעין תאתי כרא
דיסה תכלץ עליי טרקהא תחת חואלי
כבאי אחי מעלי הרחיק וידעי אך זרו
ממני וקד אבעד עני אכואני ועארפיי
גאנבוני חדלו קרובי ומידעי שכחוני
ואנתהו אקרבאי ומעארפי נסיוני גרי
ביתי ואמהתי לזר תחשבני נכרי הייתי
בעיניהם חתי גיראני ואמאי כאגנבי
יחסבוני וכאגריב צרת ענדהם לעבדי
קראתי ולא יענה במו פי אתחנן לו ועבדי
אדעו פלא יגיבני חתי בפאי אתצרע
להו רוחי זרה לאשתי וחנתי לבני בטני
ורוחי קד גאנבת זוגתי וחנתי לבני בטני
גם עוילים מאסו בי אקומה וידברו
בי חתי אלצביאן זהדו פיי אדא פארקתהם
תכלמו פיי תעבוני כל מתי סודי וזה
אהבתי נהפכו בי וכרהוני גמיע רהט
עצבתי ואלדין אחבבתהם אנקלבו עליי
בעורי ובבשרי דבקה עצמי ואתמלטה
בעור שני וקד לצק עצמי בגלדי
חתי לחם אסנאני תפלת מני חנני חנני
אתם רעי כי יד אלוה נגעה בי פחנו
עליי וראפו אנתם יא אצחאבי פאן
אפה אללה קד חלת בי למה תרדפני כמו

ואף ו ראש פיקו ואף גם זאת ואף כי תשלחנה ואף כי היין בגד ואף אמנם שגיתי ואף הפתך וכל עזרא דכות בר מן חד אף כי עשו להם
אקומה ג ויאמר אבנר אל דוד גם עוילים מאסו בי אקומה נא ואסובבה וחד ואקומה וארדפה גדר ג ארחי בעדי דרכי ולא יענה
ה וזעקתם ביום ההוא אז יזעקו אל יי אף יצעק אלין לעבדי קראתי שם יצעקו כעץ ג ויסעכעץ ותשבר כעץ יבש היה כעץ

אן ומבשרי לא תשבעו למא תתלבוני
מתל הו ולאי אקוס פלא תשבעון מן ל
לחמי מי יתן אפו ויכתבון מלי מי יתן
בספר ויחקו ליתֿ אן ותכתב אקואלי
וליתֿ פי כתאב תרסם בעט ברזל
ועפרת לעד בצור יחצבון או בקלם
מן חדיד או רצאץ אלי אלאבד פי אלצואן
תנחתי ואני ידעתי גאלי חי
ואחרון על עפר יקום ואנא אעלם אן
אוליאי באקין ואכרון בעדהם עלא
אלתראב יקומון ואחר עורי נקפו זאת
ומבשרי אחזה אלוה ובעד בלא גלדי
יחאט בקצתי הדה פאכון מן אמראץ
גסמי קד דללת עלי אללה אשר אני
אחזה לי ועיני ראו ולא זר כלו כליתי
בחקי כמא אנא אשאהד נפסי ועיני
תנצר לא גריב חתי שלצת אשכאצי
אלי חגרי כי תאמרו מה נרדף לו ושרש
דבר נמצא בי פאן קלתם מא אלדי ינגי
אן נכלבה לך ואי אצל מן אלכלאם
וגדנאה לך חתי נדינה גורו לכם מפני
חרב כי חמה עונות חרב למען תדעון
שדין פאחדרו מן קבל אלסיף אן חמיה
אלדנוב היסיף אללה לקבל אן תערפון

אן אלחכם חקי

ויען צפר הנעמתי ויאמר
פאגאבה צפר אלנעמתי וקאל לכן שעפי
ישיבוני ובעבור חושי בי לכן כואטרי
תגיבני אנה בסבב אמסאכי מוסר
כלמתי אשמע ורוח מבינתי יענני
אלדי צרת אסמע ארבא הן כזאי ואי
מן פהמי יגיבני הזאת ידעת מני עד
מני שים אדם עלי ארץ אקול הדא
אלדי תעלפה מנד קט מנד צייר
אדם עלי אלארץ כי רננת רשעים מקרוב
ושמחת חנף עדי רגע אן רנין אלפאס
אלפאסקין ען קריב ופרח אלמראיין
אלי טרפה אם יעלה לשמים שיאו
וראשו לעב יגיע ולו אמכן אן יצעד
אלי אלסמא קדרה וראסה אלי אלסחאב
יבלג כגללו לנצח יאבד ראיו יאמרו
איו לאכן ענד אנטואה יביד אלא
אלגאיה חתי יקול נאצרה אין הו
כחלום יעוף ולא ימצאוהו וידד
כחזיון לילה וכאלחלם יטיר פלא יגדונה
ויארק כרויא אלליל עין שזפתו ולא
תוסיף ולא עוד תשורנו מקומו ואן
עין טמחתה פלא תעוד ולא תלמחה

עפרת ד׳ חס אך את הזהב מאשתם והנה ככר בעט ברזל ·—· כליתי ג׳ וחס כי אתה קנית כליתי כלו כליתי בחקי הביא בכליתי ·—· ולא תוסיף
ד׳ וכבר עליה פשעה ולא תוסף עוד לשכלם עין שזפתו ואמר עד פה תבוא ·—· נתיבותי ב׳ חד מל וחד חס ועל נתיב ותי גדר דרכי בגאית נתיבתי
כל איוב מקמו ממקמו חס במ״ב מל תשורנו ויתר ·—·

איצא פי מוצעה׃ בניו ירצו דלים וידיו
תשבנה אונו׃ וכמא כאנו בניה יעספון
אפקרא ויראה תגלב גלה׃ עצמותיו
מלאו עלומו ועמו על עפר תשכב׃
פכדאך מהמא עצאמה מלא קווה
שבאבה מעה פי אלתראב תנצגע או
יכתרם׃ אם תמתיק בפיו רעה יכחידנה
תחת לשונו׃ וכמא אן אלאחלא פי פאה
אשר כתמה תחת לסאנה ליתכלץ בה׃
יחמל עליה ולא יעזבנה וימנענה
בתוך חכו׃ וישפק עליה ולא יתרכה
וימנע אנטק בה תחת חנכה׃ לחמו במעיו
נהפך מרורת פתנים בקרבו׃ פלדאלך
טעאמה פי אמעאה יתקלב כאן מר
מרארה אלתיאת ארקש פי גופה׃ חיל
בלע ויקאנו מבטנו יורשנו אל׃
וכמא בלע מא חראמא כדאך יתקיא
יאה חתי יקרצה אללה מן בטנה׃ ראש
פתנים יינק תהרגהו לשון אפעה׃ כאנה
סם אלשגאע ירצע תקתלה לסאן
אלאפעא׃ אל ירא בפלגות נהרי נחלי
דבש וחמאה׃ ולם ירא אקסאם ואנה
ואנהארא ואודיה נעים הי כעסל
וסמן׃ משיב יגע ולא יבלע כחיל

תמורתו ולא יעלס׃ וכמא כאן יגרב
אמואל אחראם כדאך לא יבלעהו ובסרעתה
אי מאל גירה כדאך לא יתמתע בה׃ כי רצץ
עזב דלים בית גזל ולא יבנהו׃ וכמא
עספהם חתי תרכהם פקרא כדאך אבית
אלדי גצבה לא יבניה׃ כי לא ידע שלו
בבטנו בחמודו לא ימלט׃ וכמא לא
יערפו אסלו פי בואטנהם מנה כדאך
במנאהם לא יפלתו׃ אין שריד לאכלו
על כן לא יחיל טובו׃ וכמא לם יבק להם
שרידא מן טעאמהם עלי דאך לא יתמ
לה כירא׃ במלאות שפקו יצר לו כל יד
עמל תבאנו׃ ואדא אמתלא קפיזה
יציק בה ועקובה כל שקי תאתיה׃ יהי
למלא בטנו ישלח בו חרון אפו וימטר
עלימו בלחומו׃ וכמא כאן קצדה אן
ימלא בטנה מא חראמא כדאך יבעת
פיה מן שרה גצבה וכדאך ימטר
עליה מחאראבתה׃ יברח מנשק ברזל
תחלפהו קשת נחושה׃ פאן הו הרב מן
סלאח אלחדיד אבתדלת עליה אקוס
אנחאס׃ שלף ויצא מגוה וברק
ממררתו יהלך עליו אמים׃ וסהם
יסל ויכרג מן צהרה וצפאר מן מרא

בצור ג דגש והכית בצור בוא בצור והטמן לעד בצור ... יג כיסו בסיפ את בהן ולא ולא בכיסו ישען על ביתו הן יעבר עלי הן יהרוס יכבדו בניו
מה ידעת משיב יגע עין שזפתו שורו עבר שמאול בעשתו ולא אחז הן אל שגיא ישחק לפחד אחת דברתי ולא אענה מי זה מעלים עצה ... וברק ג
רדף אחרי הרכב ותשר דבורה ממררתו יהלך ... בשם אנש ... טובו ג ופחדו אל יש כי מה טובו על כן לא יחיל ...

מ׳ ה׳ נהיה בו ותקע עליה אלהיבה כל
חשך טמון לצפוניו תאכלהו אש לא
נפח ירע שריד באהלו וכמא נהב כל
כנז מצלם מדפון לכאזנה פלדאלך
תאכלה נאר לא תנפך וכמא כאן יסיי
אלאשריר פי כבאה יגלו שמים עונו
וארץ מתקוממה לו ולדלך יכשפו
אהל אלסמא דנבה ואהל אלארץ יקאומ
יקאומונה יגל יבול ביתו נגרות ביום
אפו ויתדחרג אדא מנזלה כאלמנגראת
פי יום גצבה זה חלק אדם רשע מאלהים
ונחלת אמרו מאל הדא קסם אלאנסאן
אלצאלם מן אללאה ונחלתה מן ענד אללה

ויען איוב ויאמר

כא

פאגאב איוב וקאל שמעו שמוע מלתי
ותהי זאת תנחומתיכם אסמעו כלאמי
סמאעא ויכון דלך עזאכם לי שאוני
ואנכי אדבר ואחר דברי תלעיג אפלא
תחתמלו כלאמי חתי אתכלם ובעד
דלך אהזו בה אן אסתחק האנכי לאדם
שיחי ואם מדוע לא תקצר רוחי יהל
שכואי לאנסאן אכרמעי ומא באל
רוחי אן תצגר פנו אלי והשמו ושימו
יד על פה ולו אליי ואסתוחשו וציירו

איד עלי אפם ואם זכרתי ונבהלתי
ואחז בשרי פלצות ומע דלך אן דכרת
אמרא דהשת ואכד בדני אלתקלקל
מדוע רשעים יחיו עתקו גם גברו
חיל מא באל אלצאלמין יחיון וקד גסמו
וכתר מאלהם זרעם נכון לפניהם עמם
וצאצאיהם לעיניהם ונסלהם תאבתא
בין אידיהם מעהם פי אלבלאד ודראריהם
בחצרתהם בתיהם שלום מפחד ולא
שבט אלוה עליהם וביותהם סאלמה
מן אלפזע ולא קציב אללה עליהם כמרע
שורו עבר ולא יגעל תפלט פרתו
ולא תשכל תורה אן לקח להם יזלקו ואן
ולדת בקרתהם לם תתכל ישלחו כצאן
עויליהם וילדיהם ירקדון ויפרלתון
צביאנהם כאלגנם ואולאדהם ירקצון
ישאו בתף וכנור וישמחו לקול עוגב
ויחמלון אלדף ואלשר ויפרחון בצות
אלבליאק יבלו בטוב ימיהם וברגע
שאול יחתו ויפנון איאמהם פי טיב
עיש ופי טרפה ירדון אלתרא בגיר מרץ
ויאמרו לאל סור ממנו ודעת דרכיך
לא חפצנו פקאלו ללטאיק זל ענא
פאן מערפה טרקך לא נריד מה שדי

יחיו ז׳ ויאמרו אליהם הנשיאים מתים בל יחיו מתיך אדני עליהם ומשפטים לא יחיו והנבאים הלעולם מדוע רשעים יחיו ׳ וחד ופחי בהרובים האלה
ויחיו ׳ דברי ג׳ עורי עורי דברי שיר כי מדי דברי בו ואחר דברי תלעיב ׳ וחד בעבור ישמע העם בדברי עמך ׳ תשכל ג׳ מחוץ תשכל חרב
לכם הגפן תפלט פרתו ׳ על פה ב׳ שימו יד על פה ושימו יד על פה ׳ וב׳ אלפה וסי פה אל פה אדבר בו אשר מלאוה מפה אל פה

כי נעבדנו ומה נועיל כי נפגע בו׃ ומא
אלאפי חתי נעבדה ומא נתפע אר׳
אסתקבלנאה׃ הן לא בידם טובם עצת
רשעים רחקה מני׃ והוא צאתין ליס
פי אידיהם לירהם ותקדירה עלי לאמן
קד בעד ענהם׃ כמה נר רשעים ידעך
ויבא עלימו אידם חבלים יחלק באפו׃
פהם יקולון מתי סראג לפאסקין יכמד
ויאתיהם תעסהם ויקסמה כמא לחבל
בגצבה׃ יהיו כתבן לפני רוח וכמוץ
גנבתו סופה׃ ויצירון כתבן בין ידי ר
אריח וכהשים חמלתה לזובעה׃ אלוה
יצפן לבניו אונו ישלם אליו וידע׃ שלה
פהו יכנז לבניה גלה תם יכאפיה חתא
יעלם׃ יראו עינו כידו ומחמת שדי
ישתה׃ ותנצר עינאה תבארה ומן חמיה
לכאפי ישרב׃ כי מה חפצו בביתו אחריו
ומספר חדשיו חצצו׃ פמא מראדה
לביתה בעדה ועדד שהורה קד גזרת׃
הלאל ילמד דעת והוא רמים ישפוט׃
והל יעלם לאנסאן רבה למערפה והו
מן לרפעיחכם׃ זה ימות בעצם תמו
כלו שלאנן ושליו׃ באן ימות הוא ש
בעצם צחתה כלחיאתה מור עסאלי׃

עטיניו מלאו חלב ומח עצמותיו ישקה׃
ואוראגה מלא לבן ועצאמה תתסקא
מלאא׃ וזה ימות בנפש מרה ולא אכל
בטובה׃ והדא ימות בנפס מרה ולא יאכל
שי מן לכיר׃ יחד על עפר ישכבו ורמה
תכסה עליהם׃ וגמיעא עלי לתראב
ינצגעון ולרמה תגטיהם׃ הן ידעתי
מחשבותיכם ומזמות עלי תחמסו׃ ואני
אעלם אפכארכם והממכם לדי תצלמוני
בהא׃ כי תאמרו איה בית נדיב ואיה
אהל משכנות רשעים׃ והו אן תקולון
אן בית לנביל ואין מסאכן לצאלמין
קד סאוית בינהם׃ הלא שאלתם עוברי
דרך ואתתם לא תנכרו׃ לם תסאלו מארה
לטריק ואיאתהם לם תתבתון׃ כי ליום
איד יחשך רע ליום עברות יובלו׃ או
לי ליום לתעס יצד לשריר ולי יום ל
קיאמה יודון׃ מי יגיד על פניו דרכו
והוא עשה מי ישלם לו׃ ואן מן יכבה
בחצרתה באמורה לדי עמל במן יסלמה
ליה׃ והוא לקברות יובל ועל גדיש ישקוד׃
והו לי לקבור יודא ועלא אכדאס הא
יראבט׃ מתקו לו רגבי נחל ואחריו
כל אדם ימשך ולפניו אין מספר׃ נתן

ומספר ה׳ ד׳ פתח וחד קמ׳ חצות ידו שלם שנים נצפנו לעריץ כי מה חפצו בביתו אחריו ידעתי כי אז תולד מי מנה עפר יעקב ... ושכבו
ג׳ טרם ישכבו את ערלים יחד על עפר ישכבו ...

קד חלת לה גבאש אלאדי וואה יגלב
כלא אנאס ואלדי קבלה לא אחצא להם.
ואיך תנחמוני הבל ותשובתיכם נשאר
מעל. פכיף תעאזוני באלהבא וגואבאתכם
מנסובה אלי אלכאת.
ויען אליפז התמני ויאמר.
פאגאב אליפז אלתימני וקאל. האל יסכן
גבר כי יסכן עלימו משכיל. אביזא
אלטאיק יסכן אלמר חתי יסכן אליהמא
עאקל. החפץ לשדי כי תצדק ואסבצע
כי תתם דרכיך. והל לאלכאפי מואר פי
אן תצלח אולה טמע פי אן תצחח
טרקך. המיראתך יכיחך יבוא עמך
במשפט. והל יובכך מן תקואך או
בהא יחאכמך. הלא רעתך רבה ואין
קץ לעונתיך. לא אן שרך כביר ולא
אנקצא לדנובך. כי תחבל אחיך חנם
ובגדי ערומים תפשיט. מנהא אנך
תסתרהן אכאך מגאנא ותסלך תיאב
קום פיצירון עראה. לא מים עיף תשקה
ומרעב תמנע לחם. ולא תסקי לגבא
מן מא ותמנע אלגאיע אלטעאם. ואיש
זרוע לו הארץ ונשוא פנים ישב בה.
ודו אלדראע אלגלבה תביח לה אלבלד

ואלוגיה תקימה פיהא צלמא. אלמנות
שלחת ריקם וזרעות יתמים ידכא.
וטלמא כלית אלאראמל פרגא ואדרע
אלאיתאם תזידהא צעפא. על כן סביבותיך
פחים ויבהלך פחד פתאם. לדלך חואליך
אפכאך וידהשך אפזע גפלה. או חשך
לא תראה ושפעת מים תכסך. או
תכון פי צלאם לא תבצר פיה או קטר
אלמא יגטיך. הלא אלוה גבה שמים
וראה ראש כוכבים כי רמו. אולא אן
אללה פוק שמך אלסמא ואנצר שאן
אלכואכב מא ארפעהא. ואמרת מה
ידע אל הבעד ערפל ישפוט. פכיף
תקול מא יעלם אלטאיק ותתעגב כיף
יקצי מן לדן אלצבאב. עבים סתר לו
ולא יראה וחוג שמים יתהלך. ואלגים
יסתרה פלא ירא וחגאב אלסמא יסיר
דונה. הארח עולם תשמר אשר דרכו
מתי און. אמראהב אלדהריין תחפט
אלדי סלכה רהט אלגור. אשר
קמטו ולא עת נהר יוצק יסודם. אלדי
אוהצו בגיר וקתהם וכאלנהר אנצב
אסאסהם. האמרים לאל סור ממנו.
ומה יפעל שדי למו. ואלקאילין ללטאיק

ישפוט ג מל ולא למראה עינין והוא רמים הבעד ערפל ה־ ונשוא ד וחד נשא ונעמן שר צבא מלך ארם שר חמשים זקן ונשוא פנים ואיש זרוע העם
הישב בה נשא ה־ עיף ו ויזד יעקב ויאמר עשו אל יעקב אשר קרך בדרך אין עיף ואין כושל בו והיה כאשר יחלם הרעב לאמים וב ועיף כי אמרו
העם רעב בארץ ציה ועיף ה־ אבימלך והוכח לת הוא האשה הכיח כת אתה הכחת כת ומשבותיך תוכחך לת הנה אשרי אנוש יוכחנו המיראתך

זלענא ויסתקלון מא יפעל אלכאפי
בהם והוא מלא בתיהם טוב ועצת
רשעים רחקה מני והו מלא ביותהם
כירא ואבעד מא קדר עלי אלצאמין
אמהלא יראו צדיקים וישמחו ונקי
ילעג למו פיראהם אלצאלחין פיפרחון
ואלברי יהזו בהם אם לא נכחד קימנו
ויתרם אכלה אש אן לם תכון אנאמהם
קד אנכתמת ובאקיהם אכלתה אלנאר
הסכן נא עמו ושלם בהם תבואתך
טובה וארכן אליה כלאך תסלם ובהדה
אלאמור יאתיך אלכיר קח נא מפיו תורה
ושים אמריו בלבבך ואקבל מן
אמורה אלשרע וציר אקואלה פי קלבך
אם תשוב על שדי תבנה תרחיק עולה
מאהלך ולא רגעת אלי אלכאפי בנית
אד תבעד אלגור מן מנזלך ושית
על עפר בצר ובצור נחלים אופיר ואגעל
מע אלתראב אלחצן ובצואן אלאודיה
ההב אופיר והיה שדי בצריך וכסף
תועפות לך בל יכון אלכאפי חצנך
ומאל אלצאהר כי אז על שדי תתענג
ותשא אל אלוה פניך פאנך חינאל
תתדלל בין ידיה ותרפע אליה וגהך

שאפעא תעתיר אליו וישמעך
ונדריך תשלם תשפע ענדה פיסמע
ותסלם נדורך ותגזר אמר ויקם לך
ועל דרכיך נגה אורי ותקטע אמר
פיתבת לך ועלי טרקך יספר אלנור כי
השפילו ותאמר גוה ושח עינים יושיע
תעלם אנהם כאנו אתצעו לך וקלת הדא
אקתדאר ואלכפיץ אלעינן יגיתה ימלט
אי נקי ונמלט בבר כפיך ויפלת אלברי
פתפלת כלאך בנקא כפיך

ויען איוב ויאמר

פאגאב איוב וקאל גם היום מרי שחי
ידי כבדה על אנחתי אליום איצא שכואי
מכלאה וקד תקלת צרבתי מע תנהדי
מי יתן ידעתי ואמצאהו אבוא עד
תכונתו ולית אלדי אערפה אגדה ואצל
אלי גאיתה אערכה לפניו משפט ופי
אמלא תוכחות פאצאפה בחצרתה
אלחגג ואמלא פאי מקאבלאתי אדעה
מלים יענני ואבינה מה יאמר לי
חתי אעלם אי כלאם יגיבני בה ואפהם
מא יקול לי הברב כח יריב עמדי
לא אך הוא ישם בי יהל בכתרת קוה
יכאצמני פליס הו פקט אלדי ילזמני

ושים ט קחאת המחתה באזני יהושע ראה בעיניך ובאזניך שמע ונתתה עליה מחנות קח נא מפיו תורה עשה לך שרף ושים פחות ושים כסף ושים
בסלע ⁘ גוה ב ואם לא תשמעוה כי השפילו ותאמר גוה ⁘ וחד וגוה מגבר יכסה ⁘

שם ישר נוכח עמו ואפלטה לנצח
משפטי הנאך כנת אקאבלה מסתקימא
מסת חתי אפלת מן מחאכמי אלא
אנאיה הן קדם אהלך ואיננו ואחור
ולא אבין לו פהו לא ארהב שרקא וליס
הו גרבא ולא אפהמה שמאל בעשתו
ולא אחז יעטף ימין ולא אראה ואן
אכד שמאלא פליס אנצרה ואן עטף
גנובא פמא אראה כי ידע דרך עמדי
בחנני כזהב אצא ממא עלם אן טריק
אחכם מעי ואנה קד אמתחנני פכרגת
כאלדהב באשרו אחזה רגלי דרכו
שמרתי ולא אט וקד תמסכת רגלי
בקדם נביה וחפצת טריקה פמא אמיל
מנה מצות שפתיו ולא אמיש מחקי
צפנתי אמרי פיו ומן וציה קולה לא
אברח ואכתר מן רסומי קד אדכרה
אקואלה והוא באחד ומי ישיבנו ונפשו
אותה ויעש והו פואחד מן יראדדה
ומא שאת נפסה עמלה כי ישלים חקי
וכהנה רבות עמו ואנה ליכמל שרוטי
ומתלהא כתיר ענדה על כן מפניו
אבהל אתבונן ואפחד ממנו כדאך
ארהש מן בין ידיה וכלמא אתפהם

אפזע מנה ואל הרך לבי ושדי הבהילני
ולטאיך קד ארכא קלבי ולכאפי קד
ארהשני כי לא נצמתי מפני חשך
ומפני כסה אפל ימאלם אנעטב מן
קבל אלצלאם ולא בין ידיה גטא אפרי
מדוע משדי לא נצפנו עתים וידעו
לא חזו ימיו אקול מא כאן מן אלכאפי
לם יטלעו אוקאתא ועארפיה לם ירון
איאם ועדה גבלות ישיגו עדר גזלו
וירעו יקום יזייגון אלתכום ויגצבון א
וירעונה חמור יתומים ינהגו יחבלו
שור אלמנה חמאר אליתאם יסוקון
ויסתרהנון תור אלארמלה יטו אביונים
מדרך יחד חבאו עניי ארץ וימילון
אלמסאכין מן אלטריק חתי קד אכתבא
מנהם צעפא אלבלד הן פראים במדבר
יצאו בפעלם משחרי לטרף ערבה
לו לחם לנערים כאנהם וחוש פי אלבר
כרגו אלי צנעתהם מלתמסין אלפריסה
ואלבריא להם את כאלכבז ללצביאן ש
בשדה בלילו יקצירו וכרם רשע ילקשו
אלדי יחצדון פי אלחקל עלפהם וכרום
אלצאלמין יתתבעון ערום ילינו מבלי
לבוש ואין כסות בקרה פהם יביתון

אחז ג̇ ב̇ מלרע וחד מלעל חי לאחז והנה אחז בקרנות המזבח שמאו ולבעשתו ולא אחז ה̇ — הארץ לעדיה בגבלת יצב גבלת עמים חס דחס ואסיר
גבולת עמים גבולת כתב אתה הצבת כל גבולות כת גבלות ישיגו גבלות כת — בלילו מבלילו ג̇ אם יגעה שור תשכון באהלו מבלילו בשוה
בלילו יקצירו

עראיא בלא לבאס ולא כסוה להם פי
אלקר׳ מִזֶּרֶם הָרִים יִרְטָבוּ וּמִבְּלִי מַחְסֶה
חִבְּקוּ צוּר׳ מן סיל אלגבאל ירטבון ומן
עדם אלכן קד לאזמו אלצכור׳ יִגְזְלוּ מִשֹּׁד
יָתוֹם וְעַל עָנִי יַחְבֹּלוּ׳ יגצבון איתאם מן
עארתהם אלנהבו ועלי אלצעפא יסתרהנון׳
עָרוֹם הִלְּכוּ בְּלִי לְבוּשׁ וּרְעֵבִים נָשְׂאוּ
עֹמֶר׳ פימשון עראיא בלא לבאס ויחמלון
אגמאדהם גיאעא׳ בֵּין שׁוּרֹתָם יַצְהִירוּ
יְקָבִים דָּרְכוּ וַיִּצְמָאוּ׳ ובין אסוארהם
יקיילון ויעצרון להם תגאראת ומע דאך
יעטשון׳ מֵעִיר מְתִים יִנְאָקוּ וְנֶפֶשׁ
חֲלָלִים תְּשַׁוֵּעַ וֶאֱלוֹהַּ לֹא יָשִׂים תִּפְלָה׳
פאימא אלרהט מן אלקריה ישהקון
ונפס אלצרעא תגות ואללה לא יגיר
אלספה׳ הֵמָּה הָיוּ בְּמֹרְדֵי אוֹר לֹא הִכִּירוּ
דְרָכָיו וְלֹא יָשְׁבוּ בִּנְתִיבֹתָיו׳ והם ממן
כאנו אעדא אלנור כאנהם לם יתבתון
טרקה ולם יגלסון פי סכבה׳ פיח תשמונ׳
לָאוֹר יָקוּם רוֹצֵחַ יִקְטָל עָנִי וְאֶבְיוֹן
וּבַלַּיְלָה יְהִי כַגַּנָּב׳ בל פי אלנור יקום
אלקאתל מנהם יקתל אלצעיף ואלמסכין
ויכון באלליל כאלסארק׳ וְעֵין נֹאֵף שָׁמְרָה
נֶשֶׁף לֵאמֹר לֹא תְשׁוּרֵנִי עָיִן וְסֵתֶר

פָּנִים יָשִׂים׳ ועין אלזאני מנהם תרצד
אלגלס קאילא לא תלמחני עין ומואריה
אלוגה יסתר׳ חָתַר בַּחֹשֶׁךְ בָּתִּים יוֹמָם
חִתְּמוּ לָמוֹ לֹא יָדְעוּ אוֹר׳ ואלסארק מנהם
קד נקב פי אלצלאם ביות כאנת מכתומה
נהארא לם יחתשמו אלנור׳ כִּי יַחְדָּו
בֹּקֶר לָמוֹ צַלְמָוֶת כִּי יַכִּיר בַּלְהוֹת צַלְמָוֶת׳
והם אגמעין אלנהאר ענדהם כאלגבס
כדאך ערפו אלנכט ואלגבס׳ קַל הוּא עַל פְּנֵי
מַיִם תְּקֻלַּל חֶלְקָתָם בָּאָרֶץ לֹא יִפְנֶה
דֶּרֶךְ כְּרָמִים׳ פמא אסרעה כאנה יגרי
עלי וגה אלמא חין תדם שיעתהם פי
אלבלאד ולא יולא בהם טריק אלעמארה׳
צִיָּה גַם חֹם יִגְזְלוּ מֵימֵי שֶׁלֶג שְׁאוֹל
חָטָאוּ׳ אלצי מפאזה ואלחמא וינפר
ענהא פיהא מא אלתלג ומא אשקאהם
פי אלתרא׳ יִשְׁכָּחֵהוּ רֶחֶם מְתָקוֹ רִמָּה
עוֹד לֹא יִזָּכֵר וַתִּשָּׁבֵר כָּעֵץ עַוְלָה׳
ותנסאה אקראבה וכאן אלרמה קד
אסתחלתה פלא ידכר ואנכסר כאלעוד
אלגור׳ רֹעֶה עֲקָרָה לֹא תֵלֵד וְאַלְמָנָה
לֹא יְיֵטִיב׳ אלמראעי אלעאקר לא תלד
פי צלמהא ולא יחסן פי אלארמלה׳
וּמָשַׁךְ אַבִּירִים בְּכֹחוֹ יָקוּם וְלֹא יַאֲמִין

לאור ג׳ קמצ׳ ויקרא אלהים אשים מחשך נקוה יוציאני משפטו ויצא לאור צלמות יקום רוצח ... תפלה ג׳ ובנביאי שמרון ואלוה לא ישים
תפלה ולא נתן תפלה ... על פני מים ה׳ ופרשי מכמרת השלח מים נמהר שמרון קל הוא חק חג ... רוצח הרוצח ד׳ מל׳ לנוס שמה ואז
יבדיל לנוס שמה ויהושע אז ישוב הרוצח לאור יקום רוצח ... חטאו ג׳ קמ׳ בחטאתם אשר חטאו והלכו בעורים כי ליי חטאו שאול חטאו

בחין ויגאדב אלאגלא בקותה וטרד
אקאמתה יקום ולא יומן בחיאתה יתן
לו לבטח וישען ועיניהו על דרכיהם
אן אללה יעטיה אלאתקא חתי יתכל ועינאה
עלי גמיע טרקה רומו מעט ואיננו והמכו
ככל יקפצון וכראש שבלת ימלו פארפעו
מן בינונא קלילא עקל ליספנון ויתמא
הנון וכסאיר אלאדמיין ינצמון וכראס
אלסנבלה ינקצפון ואם לא אפו מי יכזיבני
וישם לאל מלתי ואן לם יכון כדאך פמן
יכדבני ויציר כלאמי ליס כמא קלת

ויען בלדד השחי
ויאמר פאגאבה בלדד אלשוחי וקאל
בקול מכתצריה המשל ופחד עמו עשה
שלום במרומיו אלסולטאן אלפזע מעה
והו צאנע אלסלאמה פי רפעה היש מספר
לגדודיו ועל מי לא יקום אורהו והל
מוגוד אחצא לכראדיסה ועלי מן לם
יתבת נורה ומה יצדק אנוש עם אל
ומה יזכה ילוד אשה ומא יחתג אלאנסאן
מע אלטאיק ומא יזכו אלמולוד מן אמ
אמראה הן עד ירח ולא יאהיל וכוכבים
לא זכו בעיניו הודא חתי אלקמר לא
ילמע ולא אלכואכב תזכו בחצרתה אף
כי אנוש רמה ובן אדם תולעה פכיף
אלאנסאן אלדי הו רמה ואבן אדם אלדי הו
דוד

ויען איוב
ויאמר פאגאבה איוב וקאל מה עזרת
ללא כח הושעת זרוע לא עז לעמרי מא
אעגת מן לא קוה לה ולא אגתת דראעה
לא עז להא מה יעצת ללא חכמה ותושיה
לרב הודעת מא משורתך למן ליס לה
חכמה ולכתיר אלפלספה אלמערפה את
מי הגדת מלין ונשמת מי יצאה ממך
ולא אכברת אחד בכלאם ולא חכמה
אחרא כרגת מן ענדך הרפאים יחוללו
מתחת מים ושכניהם והודא אלשגעא
יצרעון מן גזאיר אלבחר וסאיר אלעמאה
ערום שאול נגדו ואין כסות לאבדון
מן ענד אלדי אלתרא ענדה עריאנה ולא
כסוה ללהלאך נטה צפון על תהו תלה
ארץ על בלימה אלמאד אלסמא עלא
אלתיה ואלמעלק אלארץ לא עלא שי צרר
מים בעביו ולא נבקע ענן תחתם אלצאר
אלמא פי גיומה ולא ינשק אלגמאם דונהא
מאחז פני כסה פרשז עליו עננו א
מאסך וגה אלכרסי ורכם עליה גמאמה
חק חג על פני מים עד תכלית אור עם

ועל מי ד ועל מי נטשת ועל מי הרימות קול וחבדו ועל מי לא יקום אורהו ה אפו ד חס א ואיה אפו תקותי מי יתן אפו דעו אפו כי אלוה ואם לא אפו
תכלית ה החקר אלוה תמצא תכלית שנאה שנאתים על תכלית אור עם חשך ולכל תכלית הוא חוקר ועד תכלית בית אלישיב

חשך ורסם חגאבא עלי וגה ללמא לא
פנא לנור מע אצלאם עמודי שמים
ירופפו ויתמהו מגערתו ואעמאד אלסמא
תרפרף ותבהת מן זגרתה בכחו רגע
הים ובתובנתו מחץ רהב ובקותה זגר
אלבחר ובפהמה אוהן פתנתה ברוחו שמים
שפרה חללה ידו נחש ברח ובאמרה
חסן אלסמאואת ואדרעת קדרתה אלתנין
אלמחיט הן אלה קצות דרכו ומה שמץ
דבר נשמע בו ורעם גבורתו מי יתבונן
הודה הדה בעץ אוצאפה פאי שי מן
אמור סמענה ורעד גברותה מן יפה
מהי

כז

ויסף איוב
שאת משלו ויאמר ועאוד איוב צרב
מתלה וקאל חי אל הסיר משפטי ושדי
המר נפשי וחק אלטאיק אלדי אזאל חכמי
ואלכאפי אלדי אמר נפסי כי כל עוד נשמתי
בי ורוח אלוה באפי אנה מא דאמת
נפסי פי ורוח אללה פי אנפי אם תדברנה
שפתי עולה ולשוני אם יהגה רמיה ואן
תכלמת שפתי בזור ולסאני לא ידרס
ארבא חלילה לי אם אצדיק אתכם עד
אגוע לא אסיר תמתי ממני ואעוד
בנפסי אן אזכיכם ולי אן אתופא לא אזיל

צחתי מן קולי בצדקתי החזקתי ולא
ארפה לא יחרף לבבי מימי וקד תשדדת
פי צלאחי ולא ארפיה כמא לם יכן יעקלני
מן עמרי יהי כרשע איבי ומתקוממי
כעול פכי תיכון עדוי כצאלם או מקאומי
כגאיר כי מה תקות חנף כי יבצע ישל
אלוה נפשו ומא רגא אלכנס אד יטמע
והל יסלי אללה נפסה הצעקתו ישמע אל
כי תבוא עליו צרה או יסמע אלטאיק
צראכה אדא חלת בה שדה אם על שדי
יתענג יקרא אלוה בכל עת או יתדלל
עלי אלכאפי או ידעו אללה פי כל וקת אורה
אתכם ביד אל אשר עם שדי לא אכחד
ואנא אדלכם עלי קדרה אלטאיק ואלדי
ענד אלכאפי לא אכתמה הן אתם כלכם
חזיתם ולמה זה הבל תהבלו והוד ראכם
כלכם קד שאהדתם דלך ולמא דא גרור
תגתרון זה חלק אדם רשע עם אל
ונחלת עריצים משדי יקחו אן הדא
נציב אלאדמי אלצאלם מן ענד אללה ונחלה
אלגאצבין מן אלכאפי יאכדונהא אם
ירבו בניו למו חרב וצאצאיו לא ישבעו
לחם אן כתרו בנוה פללסיף ודריה
לא תשבע טעאמא שרידיו במות יקברו

אורה ב׳ בתרי ל׳ יצדה אורה אתכם ביד אל ... יקחו ו׳ קמ׳ אשה זונה וחללה ב׳ בו ובליעל כקוץ מנד אהליהם וצאנם נפש אכלו חסן ויקר המה
בניך ובנותיך יקחו והאלמנה אשר תהיה אלמנה ומבניך אשר יצאו ממך וחברו משדי יקחו

ובתבונתו ק׳ · ב׳ חס · דרכיו ה׳ חס · גבורתיו ק׳ · פישו · ומציע · אס · שרידיו ק׳

100 · 106

ואלמנתיו לא תבכינה ושריריה מות
ירפתן וארמלה לא יבכין עליהם מן
שגלהן במצאיב אכרי אם יצבר כעפר
כסף וכחמר יכין מלבוש ואן צבר פצה
כתראב והיא מלאבסא כטין יכין
וצדיק ילבש וכסף נקי יחלק פיה דיר
ראך וכיצאה ילבסה ומא אכרי יקסמה
בנה כעש ביתו וכסכה עשה נצר ובנא
ביתה כענכבות ועמל עושא כצל
אעריש עשיר ישכב ולא יאסף עיניו
פקח ואיננו ואן אצטגע והו גני פליס
ינצם חתי יפתח עינה פלא ליס הו
תשיגהו כמים בלהות לילה גנבתו
סופה וידרכה אנבל כמא בסרעה וכאן
אזובעה חמלתה לילא ישאהו קדים
וילך וישערהו ממקמו וארי ח אקבל
חמלתה גפלה פמצא או נקלה מן מוצעה
וישלך עליו ולא יחמל מידו ברוח
יברח ויטרח עליה מן לא ישפק עליה
מן ידה יהרב הרובא ישפק עלימו
כפימו וישרק עליו ממקמו ומן
יספק כפיה עליה שאמת ויצפר עליה
מן מוצעה הדרא כי יש לכסף מוצא
ומקום לזהב יזקו ואד מוצע כאן פיה

ללפצה מכרגא ותצפאה ללדהב ברזל
מעפר יקח ואבן יצוק נחושה וחדיד
יוכד מן תראבה ונחאס יצב מן חגארתה
קץ שם לחשך ולכל תכלית הוא חוקר
אבן אפל וצלמות געל אגלא לי חלול
אלצלאם פיה וכדאך לכל פאן הו מסתברי
אלדראת אלאפל ואגבס פרץ נחל מעם
גר הנשכחים מני רגל דלו מאנוש
נעו ואתגר אלואדי מן חית יגאור פצאר
אלמנסיון מן אלרגל אגריבה קד צעפו
מן אלנאס ואצטרבו ארץ ממנה יצא
לחם ותחתיה נהפך כמו אש וארץ
מנהא יכרג אלטעאם אנקלבת כדל
גמיעדאך וצארת כאלנאר מקום ספיר
אבניה ועפרת זהב לו ומוצע מן ח
חגארתה אלמהא ומן תראבה אלדהב
נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה
וסכה לא יערפהא אלטיר מתלא ולא
תלחצה עין אלחדאה תבצגא לא הדריכוהו
בני שחץ לא עדה עליו שחל חתי בני
אלסבאע לם יטוה ולא אלשבל מתליה
בחלמיש שלח ידו הפך משרש הרים
מד ידה אלי צלודהא וקלב גבאלהא מן
אצולהא בצורות יאורים בקע וכל

ישפוק ג̇ ב̇ חס וחד מל אס ישפק עפר שמרון ישפק עלימו כפימו כי יסיף על חטאתו פשע בתרייה מל — יקח ג̇ ב̇ קמ וחד פת יקח נא מעט
מים גם שב׳ בבור ברזל מעפר — בצורות בצורות ב̇ מל והנשמות והנהרסות בצורות ישבו בצורות יאורים —

תכן ג וחס ושמים בזרת תכן מי תכן את רוח יי ומים תכן במדה לרוח ג קמ׳ והשלשית תזרה לרוח לעשות לרוח ומה יתרון לו שיעמל
לאדם ה קמ׳ מי שם פה ידעתי יי והצרתי לאדם ויאמר כמים הפנים וכל קהלת דכות במ״א כי לאדם שטוב לפניו

יקר ראתה עינו ושקק כל גאנא מן
צואוצהא וכל אמר עזיז קד סבך פי
עלמה מבכי נהרות חבש ותעלמה יצא
אור ומגיץ אלאנהאר קד חבסהא וגבא
יאהא אכרגהא אלי אלנור והחכמה מאין
תמצא ואיזה מקום בינה ואלחכמה כדאך
מן אין תוגד ואי מוצע פיה הוא אלפהם
לא ידע אנוש ערכה ולא תמצא בארץ
החיים ולא יעלם אלאנסאן קימתהא
ולא תוגד פי דאר אלאחיא תהום אמר
לא בי היא וים אמר אין עמדי ולו
אמכן אלגמר לקאל ליסת הי פיי וכדאלך
אלבחר לו גאז אן יקול ליסת הי ענדי לא
יתן סגור תחתיה ולא ישקל כסף מחירה
ולא יעטא אלאבריז בדלהא ולא יוזן
אלמאל תמנהא לא תסלה בכתם אופיר
בשהם יקר וספיר ולא תקאס בפצוץ
אופיר ולא באלבלור אלעזיז ואלמהא
לא יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה
כלי פז ולא יקאומהא אלדהב פכיף אל
זגאג ולא בדלהא סאיר אני אלפוד
ראמות וגביש לא יזכר ומשך חכמה
מפנינים ואלמרגאן ואלאסתברק לא
ידכראן מעהא ומד אלחכמה אעז

מן אלגואהר לא יערכנה פטדת כוש
בכתם טהור לא תסלה ולא יקאומהא
זברגד אלחבשה ובאלפצוץ אלנקייה לא
תקאס והחכמה מאין תבוא ואיזה מקום
בינה ואלחכמה כדאך מן אין תצל אליהא
ואי מוצע הוא אלפהם פיה ונעלמה מעיני
כל חי ומעוף השמים נסתרה וקד כפית
מן עין כל חי מן טאיר אלסמא קד
אנסתרת אבדון ומות אמרו באזנינו
שמענו שמעה וכאן אהל אלהלאך ואלמות
יקולון באדאננא סמענא כברהא
אלהים הבין דרכה והוא ידע את מקומה
לאכן אללה אלעאלם בטריקהא והו אלעארף
במוצעהא כי הוא לקצות הארץ יביט
תחת כל השמים יראה לאנה אלי אקאצי
אלארץ ילתפת ומא תחת גמיע אלסמא
יראה לעשות לרוח משקל ומים תכן
במדה וקד צנע ללריאח וזנא וללמא
הייא כילא בעשותו למטר חק ודרך
לחזיז קלות ועמל ללמטר רסמא ו
וטרק ללפקיע אצואתא אז ראה
ויספרה הכינה וגם חקרה חינאיד ראהא
וקצהא והייאהא ואסתברהא ויאמר
לאדם הן יראת אדני היא חכמה וסור

בארץ החיים ג אמרתי לא אראה אמרתי אתה מחסי ולא תמצא יתן ז וכי יתן מים איש לפי פקדין ויאמרו אם מצאנו חן יתן לנו שבעה אנשים
את אבישג השנמית ויאמר נעמן ולא לא יתן סגור תחתיה וחד ויתן בין השמים ובין הארץ ג פיסו מן ז מלין ג מן צר וג מן צר ומניע
והוא מאשר שמנה ונדיב נדיבות אלהים הבין ג פיסו כל מליהון מפיק הי אם אחלת יקח לו והשבתי כל משושה אז ראה ויספרה

מרע בינה תסקט אלאמיין אן תקוא
אלה היא איצא במהו ואלזוול ען אלשר פהם
איצא ויסף איוב
שאת משלו ויאמר פעאוד איוב צרב
מתלה וקאל מי יתנני כירחי קדם כימי
אלוה ישמרני מן יצנעני באלשהור
אלקדימה באיאם כאן אללה יחפצני בהלו
נרו עלי ראשי לאורו אלך חשך וכתל
ובתלמיעה סראגה עלא ראסי וכנת
עלי נורה אסיר פי אלצלאם כאשר הייתי
בימי חרפי בסוד אלוה עלי אהלי וכמא
כנת פי איאם נעמתי ועצבה אללה עלי
כבאי בעוד שדי עמדי סביבותי נערי
ומא דאם כאן אלכאפי מעי וגלמאני
חולי ברחץ הליכי בחמה וצור יצוק
עמדי פלגי שמן וחין כאן סעיי ירחץ
פי אלסמן מתלא ואלצואן יצבלי אקסאם
אלדהן שבהא בצאתי שער עלי קרת
ברחוב אכין מושבי וכנת אכרג אלא
אלמחל ענד אלמסקף ופי אלרחאב אהיי
מגלסי ראוני נערים ונחבאו וישישים
קמו עמדו וראוני אלאחדאת פאכתבו
ואלכהול וקפו או קאמו שרים עצרו
במלים וכף ישימו לפיהם ואלריסא חבסו

אלכלאם ויצירון ידהם עלי פמהם קול
נגידים נחבאו ולשונם לחכם דבקה
וצות אלמדברין קד אכתבו ולסאנהם קד
לצק בחנכהם כי אזן שמעה ותאשרני
ועין ראתה ותעידני לאן אדאנהם סמעת
בי פמדחוני ועיונהם ראתני פשהדו
לי כי אמלט עני משוע ויתום ולא
עזר לו לאני אפלת צעיפא מגות
ויתים לא מעין לה ברכת אבד עלי
תבא ולב אלמנה ארנן ודעוה אלהאלך
תאתיני וקלב אלארמלה ארנן צדק
לבשתי וילבשני כמעיל וצניף משפט
וקד לבסת אלעדל מתלא ולבסני ושמלני
אלחכם כממטר או צניף עינים הייתי
לעור ורגלים לפסח אני וכנת ללאעמא
מקאם אלעינאן וללאזמן מקאם אלרגלין
אב אנכי לאביונים ורב לא ידעתי
אחקרהו ומקאם אלאב ללית אמא ואי
חכם לא אעמלה אסתבריה ואשברה
מתלעות עול ומשניו אשליך טרף
וטול מא כסרת אנאב אלגאיר וטרחת
מן אניאבה אלפריסה ואמר עם קני
אגוע וכחול ארבה ימים פקדרת אני
לא אתופא אלא מע מנזלי וכאלרמל אטיל

מלים במלים י הלהוכח מלים הלאתם יורוך הוכח בדבר אחבירה עליכם במלים ותדכאונני במלים שדים עצלו חתו לא ענו מלותי כתל לי זעיר זה
מלים יענני אלי השמחים אלי גיל תבוא בכלח אלי קבר וצפוי הוא אלי חרב שרשי פתוח

פי צ̇עמרי שרשי פתוח אלי מים וטל
ילין בקצירי ואן ענצרי מנפתח אלא
אלמא ואלטל יבית פי זרעי סרמדא כבודי
חדש עמדי וקשתי בידי תחליף ואן
כרמי גדיד מעי וקוסי פי ידי תתבדל לי
שמעו ויחלו וידמו למו עצתי וכאן
אלקום יסמעו מני ויצברון ויסכתון ל
למשורתי אחרי דברי לא ישנו ועלימו
תטף מלתי ובעד כלאמי לא יתנו ועליהם
ידר כלאמי ויחלו כמטר לי ופיהם פערו
למלקוש וירגוני כאלמטר וכאנהם פערו
אפואההם ללקיס אשחק אלהם לא
יאמינו ואור פני לא יפילון ואן צ̇חכת
מקאבלתהם לא יאמנו בה ונור וגהי
לא יקעון אבחר דרכם ואשב ראש
ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבלים
ינחם וכנת אכ̇תאר מן טרקהם מא
אגלס פיה ראסא ואסכן בינהם כאלמלך
פי כראדיסה והם בין ידי כמן יעאזי
אלחזנא ועתה שחקו עלי צעירים
ממני לימים אשר מאסתי אבותם
לשית עם כלבי צאני ואלאן צ̇חך בי
מן הו אצגר מני פי אלעמר ומן כנת
אזהד פי אבאהם אן אגעלהם מע

כלאב גנמי גם כח ידיהם למה לי עלימו
אבד כלח ותם אקול למא ואלי קוה
ידהם וקד צ̇אע מעהם אלהרם בחסר
ובכפן גלמוד הערקים ציה אמש שואה
ומשאה והם פי עוז ופי גוע מישום
כאנהם פארין מן מפאזה צ̇למא כאויה
אומכואה הקטפים מלוח עלי שיח
ושרש רתמים לחמם וקאטפין מלוח
ורק אלשגר ומן אצול אלרתם טעאמהם
מן גו יגרשו יריעו עלימו כגנב ומן
דאכ̇ל אלבלד יטרדון ויגלבון עליהם
כאלסארק בערוץ נחלים לשכן חרי
עפר וכפים פהם פי ארהב אלאודיה
יסכנון ופי תקאב אלתראב ואלצכור בין
שיחים ינהקו תחת חרול יספחו פישבהו
אלדיבין אלשגר ינהקון ותחת אלחרשף
יתערצון בני נבל גם בני בלי שם נכאו
מן הארץ והם דוי אלספה ותם דוי לא
אסם להם צ̇עפו מן אלבלאד ועתה
נגינתם הייתי ואהי להם למלה ואלאן
צרת בלחנהם וכנת להם כלאמא תע
תעבוני רחקו מני ומפני לא חשכו רק
כרהוני ובעדו ענו ומן וגהי לם יצדו
אלבצאק כי יתרו פתח ויענני ורסן

אשכון ב̇ מל̇ מרום וקדוש אשכון ואשכון כמלך בגדוד — אליהם ב̇ בס̇ פ̇ חד מל̇ וחד חס̇ אשחק אלהם וילבו אליפז — פתח ב̇ כי יתרי פתח נראה אם פרחה הגפן פתח וחד ופתח כרובים —

מפני שלחו ולמא חל רבאטין ועלבני וצ
רסן מן בין ידיי בעת בה׃ על ימין פרחח
יקומו רגלי שלחו ויסלו עלי ארחות אידם
קאמו ען ימיני כאלעבאריש וכלו פיה
רגליי וגעלו עליי מחגה טרקאת תעסהם
נתסו נתיבתי להותי יעילו לא עזר למו
ושעתו סכתי מן גיר אן ינתפעו באראי
כביר מעין להם׃ כפרץ רחב יאתיו תחת
שאה התגלגלו׃ וכאלתגרה אלואסעה מן
אלמא כדאך יאתון ופי מכאן כוי יתדח
רגון׃ ההפך עלי בלהות תרדף כרוח נדבתי
וכעב עברה ישעתי׃ כדאך תקלב עליי
אלכט וקד אנקלב כאלריח גמיע נכליו גאז
כאלגים גאתי׃ ועתה עלי תשתפך נפשי
יאחזוני ימי עני׃ ואן פנפסי עליי תתסאפן
אד חאזוני איאם אלצעה׃ לילה עצמי נקר
מעלי וערקי לא ישכבון׃ וכאן עטאמי
תקלע מני לילא וערוקי לא תסכן׃ ברב
כח יתחפש לבשי כפי כתנתי יאזרני׃
ובגהד מן קוה אתדרע לבאסי וכמקדאר
תוניתי וזרני׃ אלמא׃ הרני לחמר ואתמשל
כעפר ואפר׃ וקד רמאני עלי אלטין חין
מאתלת אלתראב ואלרמאד׃ אשוע אליך
ולא תענני עמדתי ותתבנן בי׃ ואן א

אסתגתת אליך לם תגיבני ואן וקפת ופה
מתני׃ תהפך לאכזר לי בעצם ידך תשטמני׃
פכאנך תנקלב עליי חנקא ובעטם ידך
תתהדדני׃ תשאני אל רוח תרכיבני
ותמגגני תשוה׃ פתחמלני ועלי אלריח
תרכבני ותמווגני באלפקה׃ כי ידעתי מות
תשיבני ובית מועד לכל חי׃ ואני ערפת
אנך תרדני אלי אלמות והו בית מעד לכל חי׃
אך לא בעי ישלח יד אם בפידו להן שוע׃
ויקינא אנה בלקע לא ימד נאצר פיה ידה
והו וכם ליס להם פיה מגית׃ אם לא בכיתי
לקשה יום עגמה נפשי לאביון׃ ואתלא
אן אסכת בלא בכא למן דהרה צעב
ותגתם נפסה ללמסכין׃ כי טוב קויתי
ויבא רע ואיחלה לאור ויבא אפל׃ אד
רגות כיר פאתאני שר וצברת לאלנור
פאתאני אלאפל׃ מעי רתחו ולא דמו קדמני
ימי עני׃ ואמעאי תגלי ולא תהדא ממא
תלקאני איאם אלצעה׃ קדר הלכתי בלא
חמה קמתי בקהל אשוע׃ ומצית פי סואד
מן גיר שמס וקמת פי אלגוק אגות׃ אח
הייתי לתנים ורע לבנות יענה׃ וכאני צרת
אכא ללעבר וצאחבא ללנעאם׃ עורי
שחר מעלי ועצמי חרה מני חרב׃ ואסור

ושימנה׃ וקדמנית אל תתבננו עמדתי ותתבנן בי התבננת עד רחבי ארץ׃ ושא לשנ׳ של׳ ... שלחו ג׳ ואת האיש ואת כל משפחתו ודסן מפני שלחו רגלי שלחו ...
כתנתי ב׳ כפי משטתי ... כלוח ב׳ קמ׳ ועוננו כרוח ישאנו תלדף כרוח וחד כרוח קדים אפיצם ... ג׳ חס בל׳ ש׳ והגבעות התמוגגו ברביבים תמוגגנה
ותמגגני תשוה כת׳ ... הלכתי ג׳ ב׳ פת׳ וחד קמ׳ כל היום קדר הלכתי ... חרה ב׳ מלעל למעך תחס וחלה נחשתה ועצמי חרה מני חרב ...

גלדי מן פוק לחמי ועצמי נכר מן אלסמום
ויהי לאבל כנרי ועגבי לקול בכים וצאר
טנבורי חזנא ובדל קיתארי צות בכא
ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על בתולה
וכנת קד עהדת עהדא מע עיני פמא אלת
אתפת אלי בתולה ומה חלק אלוה ממעל
ונחלת שדי ממרומים ומא נציב אלאה
מן אלעלו ונחלה אלכאפי מן אלרפיע הלא
איד לעול ונכר לפעלי און אלא אלתעס ללג
גאיר ואלתבאר לפעלה אלגור הלא הוא יראה
דרכי וכל צעדי יספור אלא אנה יראטרקי
וגמיע כטאי יחצי אם הלכתי עם שוא
ותחש על מרמה רגלי או מצית מע דוי
אלזור ואן אסרעת רגלי אלי אלמכר ישקלני
במאזני צדק וידע אלוה תמתי אסאל
אללה אן יזנני פי מיזאן עדל פאנה יעלם
בצחתי אם תטה אשורי מני הדרך ואחר
עיני הלך לבי ובכפי דבק מאום פאן
מאלת קדמיי מן אלטריק או מצא קלבי
פי תבע עיני או לזק בכפי שיא מנה
אזרעה ואחר יאכל וצאצאי ישרשו
ואדא זרעת פליאכלה אכר ודראריי
יסתאצלון אם נפתה לבי על אשה ועל
פתח רעי ארבתי ואן אנכדע קלבי עלי

אמראה או כמנת עלי באב צאחבי כסכנ״
הא תטחן לאחר אשתי ועליה יכרעון אחרין
פלתרצד זוגתי לאכר ויגתו עליהא גירי
כי הוא זמה והיא עון פלילים פאנה הא
פאחשה כמא אנה הו דנב אלספהא כי אש
היא עד אבדון תאכל ובכל תבואתי תשרש
והי נאר תאכל ראת אלהלאך וגמיע גלתי
תסתאצל אם אמאס משפט עבדי ואמתי
בריבם עמדי אן זהדת פי מחאכמת עבדי
ואמתי אדא כאצמוני ומה אעשה כי יקום
אל וכי יפקד מה אשיבנו ומא אעמל אדי
קאם אלטאיק לחסאבי ואדא טאלבני מא
ארד עליה הלא בבטן עשני עשהו ויכננו
ברחם אחד אליס צאנעי פי בטן צנעה
והיאנא פי ארחם ואחד אם אמנע מחפץ
דלים ועיני אלמנה אכלה ואקסם או מנעת
מן אלמראד אלפקרא או אשכצת עיני
ארמלה ואכל פתי לבדי ולא אכל יתום
ממנה ואן אכלת כסרתי וחדי ולם יאכל
יתים מנהא כי מנערי גדלני כאב ומבטן
אמי אנחנה אן מן צבאי רבתני אלאוגאע
וכאני מן בטן אמי אסירהא אם אראה
אובד מבלי לבוש ואין כסות לאביון ואחלף
אן כנת ראיתה אלך בלא לבאס ולא כסוה

אכלה ג׳ אני טרם אכלה חצי אכלה בס ועיני אלמנה אכלה ״ ותלוין ואכלה כרבע וחבירו ״ ולא אכל ד׳ ולא אכל ביום החדש השני ויסב את
פניו ולא אכל לחם ואה ימות בנפש מרה ואכל פתי לבדי ״ בבטן ג׳ דגש׳ בטרם אצרך עקב את אחיו הלא בבטן עשני ״

למסכין אם לא ברכוני חלצו ומגז כבשי
יתחמם אן לא יבארכני עלא דפא צלבה
ומן גז גנמי יתדפא אם הניפותי על יתום
ידי כי אראה בשער עזרתי ואן חרכת
עלי יתים ידי עלי אני ארא פי למחל עוני
כתפי משכמה תפול ואזרעי מקנה תשבר
פלתקע כתפי מן למנכב ותנכסר דראעי
מן לקצבה כי פחד אלי איד אל ומשאתו
לא אוכל ומא יפזעני תעס לטאיק
וחמלתה לא אטיק אם שמתי זהב כסלי
ולכתם אמרתי מבטחי ואן כנת צירת
לדהב תכלאני ולא קלת אן לגוהר מתאקי
אם אשמח כי רב חילי וכי כביר מצאה
ידי אן פרחת אן כתר מאלי ואן נאלת ידי
מנה כבירא אם אראה אור כי יהל וירח
יקר הלך ואן ראית שמס ילמע או קמר
והו מאר עזיז ויפת בסתר לבי ותשק ידי
לפי פאנכדע קלבי פי לסתר ובאס פמי
ידי אגלאלא לה גם הוא עון פלילי כי
כחשתי לאל ממעל פי נטני איצא עקאב
דנב לספהא אן גחדת לספהא אן גחדת
לאלאה מן עלוה אם אשמח בפיד משנאי
והתעררתי כי מצאו רע ואחלף אן כנת
פרחת בוכס עאניי או צהרת עליה אדי

נט הו שר ולא נתתי לחטא חכי לשאל
באלה נפשו בל לם ארע לסאני אן תכטי
פיסאל לסב לנפסה אם לא אמרו מתי אהלי
מי יתן מבשרו לא נשבע אן לם יכון
רהט כבאי וגיראני יקולו מן אעטאנא
מן לחמה נאכלה ולא נשבע בחוץ לא
ילין גר דלתי לארח אפתח ואקול פי
לסוק לא יבית גריב ומצאריעי אפתח
אלי לאצייאף אם כסיתי כאדם פשעי
לטמון בחבי עוני ואן כנת גטית גרמי
כסאיר לנאס או רפנת פי מכאבי דנבי
כי אערוץ המון רבה ובוז משפחות
יחתני ואדם לא אצא פתח אן ארהב
לגמהור לכתיר ואזרא לעשאיר ידעני
פסכת ולם אכרג לבאב כופא מי יתן
לי שמע לי הן תוי שדי יענני וספר
כתב איש ריבי פמן יעטיני מן יסמעני
וליתי יגיבני לכאפי בחדי ויכון דו לכצומתי
קד כתב כתאבא אם לא על שכמי א
אשאנו אענדנו עטרות לי אן לם
אחמלה עלי מנכבי ואתזיין בה תיגאן
מספר צעדי אגידנו כמו נגיד אקרבנו
ועדד כטאי אגעלה מכבראלי וכאחד
למדברין אקרבה אם עלי אדמתי

חילי ג׳ יש אדני חילי הגדול אם אשמח כי רב חילי לשאלו חם וסימ׳ כי מאת אביה דשפטים לשאל לבו מלך לשאל לך לשלום דשמואל
ומי יסור לשאל לשלם לשאל אכל לנפשם לשאל באלה נפשו ג׳ מל׳ בלי׳ אולי תערוצי העלה כדף תערוץ כי אערוץ המון רבה
אדמתי ג׳ עד היותי על אדמתי ונתשתים על אדמתי אם עלי אדמתי

תזעקון ויחד תלמיה יבכיון ואן צרכת
ארצי עליי וגמיע אתלאמהא יבכון ואם
כחה אכלתי בלי כסף ונפש בעליה
הפחתי אן אכלת מן קואהא בלא תמן
וכתרת נפס אצחאבהא תחת חטה יצא
חוח ותחת שערה באשה תמו דברי איוב
פבדל אלחנטה יכרג אלשוך ובדל אלשעיר
זואנא תם כלאם איוב
וישבתו שלשת האנשים האלה
מענות את איוב כי הוא צדיק בעיניו
ואנקטע הולאי אלג אלנאס מן מגאובה
איוב אד הו צאלח ענד נפסה ויחר אף
אליהוא בן ברכאל הבוזי ממשפחת רם
באיוב חרה אפו על צדקו נפשו מאלהים
פאשתד עליהם גצב אליהו בן ברכאל
אלבוזי מן עשירה רם אמא עלי איוב
פאשתד גצבה עלי מא זכא נפסה אכתר
מן רבה ובשלשת רעיו חרה אפו על
אשר לא מצאו מענה וירשיעו את איוב
ואמא עלי ג אצחאבה פאשתד גצבה
עלי מא לם יגדו גואבא ועלי מא צלמו
איוב ואליהו חכה את איוב בדברים כי
זקנים המה ממנו לימים ואליהו מנתצר
איוב פי אלכלאם אד הם אסן מנה פי אל

אעמר ויירא אליהוא כי אין מענה בפי
שלשת האנשים ויחר אפו פלמא ראא
אליהו אנה ליס גואב מן הולאי אלג אנאס
אשתד גצבה
ויען אליהוא בן ברכאל
הבוזי ויאמר צעיר אני לימים ואתם
ישישים על כן זחלתי ואירא מחות
דעי אתכם פאבתדא אליהוא בן ברכאל
אלבוזי וקאל אנא צגיר פי אלסן ואנתם כהול
לדלך פרקת ותכופת אן אכברכם בעלמי
אמרתי ימים ידברו ורב שנים ידיעו חכמה
קדרת אן דוי אלאעמאר יתכלמון ודוי
כתרת אלסנין יערפו אלחכמה אכן רוח
היא באנוש ונשמת שדי תבינם פאדא
בהא רוח פי אלאנסאן ודאך אן יכון אמר
אללה יפהמהם לא רבים יחכמו וזקנים יבינו
משפט פליס כל כתירי אלעמר יתחכמון
ולא כל אלשיוך יפהמון דאך אלחכם לכן
אמרתי שמעה לי אחוה דעי אף אני
לדלך קלת אסמעוני חתי אכבר בפהמי
אנא איצא הן הוחלתי לדבריכם אזין
עד תבונותיכם עד תחקרון מלים הודא
קד צברת לכלאמכם ואנצת לאפהאמכם
חתי נאהיתם פי אלכלאם ועדיכם אתבונן

לא מצאו ד באו על גבים לא מצאו מים על אשר לא מצאו מענה לא מצאו מרעה גם נביאיה לא מצאו חזון ס״ה ואירא ג כי ערם אנכי על כן זחלתי
ואירא הרבה מאד ס״ה דעי ד מחות דעי אתכם אחוה דעי אף אני אשא דעי אף אני למרחוק לכן אמרתי שמעה לי ס״ה

והנה אין לאיוב מוכיח עונה אמריו מכם
וענדכם אתפהם פארא ליס לאיוב מקאבל
ולא מגיבה עלא אקואלה מנכם פן תאמרו
מצאנו חכמה אל ידפנו לא איש אלא
אן כאן תקולו לה קד וגדנא חכמה לטאיף
בה ירפעה לא אנאס ולא ערך אלי מלין
ובאמריכם לא אשיבנו פהו פלם יצאפני
בכלאם ופי אקאוילכם לם יגוז אן אגיבה
חתו לא ענו עוד העתיקו מהם מלים
חתי אנדק בקום ולם יגיבו זיאדה ואנתקל
ענהם כלאם והוחלתי כי לא ידברו כי
עמדו לא ענו עוד פלמא צברת אי אן
לם יתכלמו ואי אן וקפו ולם יגיבו זיאדה
אחוה דעי
אענה אף אני חלקי אף אני אבתדי אנא
איצא בקסטי ואכבר במערפתי כי
מלתי מלים הציקתני רוח בטני פאנה
ממא אמתלית כלאמא צייק עליי ראיי
פי קלבי הנה בטני כיין לא יפתח כאבות
חדשים יבקע וצאר בטני בה מתלא
כמר לא יפתח פיתנפס או כאוקאף
גדד תתשקק אדברה וירוח לי אפתח
שפתי ואענה פאתכלם חתא אתפרג
אפתח שפתי ואגיבכם אל נא אשא פני
איש ואל אדם לא אכנה ולא אחבאי

אחדא ולא אכני ארמייא אגלא לה
כי לא ידעתי אכנה כמעט ישאני עשני
כמא לם אעתאד קט אן אכנעה כל ען
קליל מן פעלי הדא יקבלני צאנעי ואולם
שמע נא איוב מלי וכל דברי האזינה
ולאכן אסמע יא איוב כלאמי ואנצת
גמיעה הנה נא פתחתי פי דברה לשוני
בחכי והודא קד פתחת פמי ותכלם לסאני
בחנכי ישר לבי אמרי ודעת שפתי
ברור מללו ועלי מסתקים קלבי אקוא
ושפתי במערפה נקייה תכלמת רוח אל
עשתני ונשמת שדי תחיני ורוח חכמה
אלה צנעתני כלאק אמר לכאפי יחייני
בה אם תוכל השיבני ערכה לפני התיצבה
פאן אסתטעת פרד עליי או צאפפני
או אנתצב בין ידיי הן אני כפיך לאל
מחמר קרצתי גם אני והודא אנא עלי
קדרך פי לטאקה אד מן טין גבלת
אנא איצא הנה אמתי לא תבעתך ואכפי
עליך לא יכבד והודא היבתי לא תהולך
וגבלי לא יתקל עליך אך אמרת באזני
וקול מלין אשמע ואמא מא קלתאה
בחצרי וסמעת צות כלאמך בה זך
אני בלי פשע חף אנכי ולא עון לי ומן

בטע באותו

ולא ד׳ ראש׳ פיקו בכפי ולא נתתי לחטא חכי ולא אמר איה ולא ערך אלי מלין ולא נמצא כשיס יפות ... עונה ב׳ מל׳ מדוע בחתי ואין איש גם אני אבחר
בתעלליהם והנה אין לאיוב מוכיח ... ט זוגי מן ב׳ חד ואל וחד ועל מיחדין ואל איתמר ועל איתמר ואל המקדש ועל המקדש ואל משאו ועל משאו ואל שדה
ועל שדה ואל ישביה ואל אלהיה ועל אלהיה ואל ההרים ועל ההרים ואל עמים ועל עמים ואל אדם ועל אדם ... מלאתי ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס ואת חמתי מלאתי

אני זכי רכי בלא גרם וסארג לא דנב לי
הן תנואות עלי ימצא יחשבני לאויב לו
ואנמא יגד עלי אלענת ויחסבני להנאגזא
ישם בסד רגלי ישמר כל ארחתי ויציר
עלי אלמאצר רגליי ויחפץ גמיע טרקי
הן זאת לא צדקת אענך כי ירבה אלוה
מאנוש פאנך לם תצדק בדלך אד קדרה
אללה אכתר מן אלאנסאן מדוע אליו ריבות
כי כל דבריו לא יענה ומא באלך כאצמתה
פקלת אנה לא יגיב אלעבד עלי כלאמה
כי באחת ידבר אל ובשתים לא ישורנה
אעלם אן אלטאיק אנמא יתכלם ואחדה
ולא יחתאג אן יצהר אלתאניה בחלום
חזיון לילה בנפל תרדמה על אנשים
בתנומות עלי משכב פי מנאם ורויא
אלליל פי וקת וקוע אלסבאת עלי אלנאס
ונומהם עלי מצגעהם אז יגלה אזן
אנשים ובמסרם יחתם יחינד יתקדם
אליקום ויכתם עליהם רבאטהם באמרי
להסיר אדם מעשה וגוה מגבר יכסה
ליזיל אלאדמי מן פעלה אלסו ואקתדאר
כל אמר יגטיה יחשך נפשו מני שחת
וחיתו מעבר בשלח פהו אן פעל דלך
צר נפסה ען אלהלאך וחיותה מן אלמרור

פי אלטריק והוכח במכאוב על משכבו
וריב עצמיו אתן וקד יעצה איצא באוג
אלעפוק מצגעה ופי כתרת עצאמה אל
צלבה וזהמתו חיתו לחם ונפשו מאכל
תאוה יחתי תסנק נפסה אלטעאם ואלמאכל
אלמשתהא יכל בשרו מראי ושפי עצמתיו
לא ראו ויפנא גל לחמה מן אן ינטר ותנכתו
עצאמה חתי לא תרא ותקרב לשחת נפשו
וחיתו לממתים פארא קרבת נפסה מן
אלהלאך וחיותה מן אלמאתה אם יש עליו
מלאך מליץ אחד מני אלף להגיד לאדם
ישרו אן כאן לה עמל צאלח ואחד מן
אלף פהו כמלך יתרגם ענה ויכבר אלאדמי
במסתקימה ויחננו ויאמר פדעהו מרדת
שחת מצאתי כפר פאן אללה ירופה ויקול
חאכמא צדה ען ורוד אלהלאך קד וגדת
להו דלך דיה רטפש בשרו מנער ישוב
לימי עלומיו ויר כץ בשרה אכתר מן
אלצבי כאנה ירגע אלא שבאבה יעתר
אל אלוה וירצהו וירא פניו בתרועה
וישב לאנוש צדקתו וקד ישפע אלי
אללה פירצא ענה ויראה וגהה כחצא
מקאם גלבה קום ויכאפי דלך אלאנסאן
בצלאחה ישר על אנשים ויאמר

כ̇ד כת יוד בסוף תיבות וקל̇ וו אלעזר בן דדו דשמואל במי מד מנה את ילדתני אל תנאי אל תלכי שאו עיניכם ואי מי לקש יב דברי כי תחת הילילו וזעקו
כי תשמחי כי תעלזי כי תפושי ותצהלי ועדי החזה וישבי ירושלם עתה סבבוני ושבי עוד פלה נפשי וחיתי ב̇ בו ושפי עצמתיו למלוכי נשאי נשים כלוהי
ממיתים ג̇ וישלח בם את האריות אך ידוע תדעו וחיתו לממתים קדמאי מל ושנ ממתים כת ובשרים ג̇ שרפים עמדים ממעל לו ב̇ בו כי באחת ידבר אל עצמתיו

חטאתי וישר העויתי ולא שוה לי׃ ז׳ הו
יסתקבל אלנאס ויקול קד אכטאת ואסתחל
פקד שושתה ומא כאן ינבגי לי דאלך׃
פדה נפשי מעבר בשחת וחיתי באור
תראה׃ פאדא פעל דאלך פקד פדא נפסה
מן אלהלאך וצארת חיותה תנטר אלנור׃
הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם
גבר׃ והו די אלטאיק יפעל הדא אלכלתאן
ותלתתה מא מר אלמרי׃ להשיב נפשו מני
שחת לאור באור החיים׃ ופיהא ירד נפסה
מן אלהלאך ויצי לה בנור אלחיאה׃ הקשב
איוב שמע לי החרש ואנכי אדבר׃ פאנצת
יא איוב ואסמע מני ואמסך חתי אתכלם׃
אם יש מלין השיבני דבר כי חפצתי
צדקך׃ פאן יכון לך כלאם מוגוד פרד
עלי ותכלם בה פאני אריד צלאחך׃ אם
אין אתה שמע לי החרש ואאלפך
חכמה׃ ואן לם פאסמע מני ואמסך חתי
אעלמך חכמה׃

ויען אליהוא ויאמר׃ פאגאב
אליהוא וקאל׃ שמעו חכמים מלי וידעים
האזינו לי׃ יא איה אלחכמא אסמעו כלא
מי ויא עלמא אנצתו לי׃ כי אזן מלין
תבחן וחך יטעם לאכל׃ לאן אלסמע ש

ימתחן אלכלאם כמא ידוק אלחנך אלטעאם׃
משפט נבחרה לנו נדעה בינינו מה טוב׃
נכתאר לנא חכמא נערף מא בה אלצלאח
מן כלאמנא׃ כי אמר איוב צדקתי ואל
הסיר משפטי׃ ודאלך אן איוב קאל קד
זכות ואלטאיק אזאל חכמי על משפטי׃
אכזב אנוש חצי בלי פשע׃ ומעזול
חכמי אקצר ען עוץ וסהמי מדנף
בלא דנב׃ מי גבר כאיוב ישתה לעג
כמים׃ פאי רגל מתל איוב ישרב אלהזו
מתלא כשרב אלמא׃ וארח לחברה עם
פעלי און וללכת עם אנשי רשע׃ ותטרק
לאצחאב פעלה אלגל וימצי מע דוי
אלצלם׃ כי אמר לא יסכן גבר ברצתו
עם אלהים׃ אד קאל לא ירבח אלמר אן
יעוצה אלאלה׃ לכן אנשי לבב שמעו
לי חלילה לאל מרשע ושדי מעול׃ לכן
יא דוי אלעקול אסמעו מני אלטאיק מעאד
מן אלצלם ואלכאפי מן אלגור׃ כי פעל אדם
ישלם לו וכארח איש ימציאנו׃ בל כפעל
אלאדמי יכאפיה וכסביל אלמר יוגדה׃ אף
אמנם אל לא ירשיע ושדי לא יעות
משפט׃ ומן אלחק איצא אן אלטאיק לא
יצלם ואלכאפי לא יעוג אלחכם׃ מי פקד

נפשי וחיתו ק׳

וללכת ד׳ כי תשמר את כל המצוה הזאת את יי׳ האמרת רק ושמרו מאד וארח לחברה ה׳ עם אלהים ג׳ כי שרית עם אלהים כי עם אלהים עשה
ברצתו עם אלהים ו׳ וחד ועם האלהים וביתו ה׳

ימתו ג חס ואם ימתו חצ̇יגו לגע ימתו כי החיים יודעים שימתו ו̇כל אוריתא וירמיהו דכותה בר מן חד ויהיו כל האנשים ׳ אביר ב̇ הרעים וימלין׳

112

עליו ארצה ומי שם תבל כלה ומן וכלה
עלי ארץ ומן בססבה צייר׳ אלדניא בא
באסרהא׳ אם ישים אליו לבו רוחו ונשמתו
אליו יאסף׳ פכיף יצרת איה בלה והו רוחה
ונסמתה איה יצמהא׳ יגוע כל בשר יחד
ואדם על עפר ישוב׳ פיתופא גמיע אל
בשריון ואדמי ירגע אלי אלתראב׳ ואם
בינה שמעה זאת האזינה לקול מליו׳ ואן
פהמת פאסמע הדה ואנצת כלאמי פיהא׳
האף שונא משפט יחבוש ואם צדיק
כביר תרשיע׳ כיף שאני אלחכם יגבר
אמרה או אלעדל אלכביר תפלג עליה׳
האמר למלך בליעל רשע אל נדיבים׳
איקול למלך פאגר או לאלסכי צ̇לם׳ אשר
לא נשא פני שרים ולא נכר שוע לפני
דל כי מעשה ידיו כלם׳ אלדי לם יחאבי
אלריסא ולם יתבת אלסכי בחצרת אלפקיר
אד גמיעהם צנעתה׳ רגע ימתו וחצות
לילה יגעשו עם ויעברו ויסירו אביר
לא ביד׳ פמנהם מן ימות טרפה ופי נצף
אלליל יהתז קום פיגוזון ויזילון אלאגלא
בגיר קדרה מנהם׳ כי עיניו על דרכי
איש וכל צעדיו יראה׳ ממא עלמה עלי
טריק כל אמר וגמיע כטאה ינצרהא׳

אין חשך ואין צלמות להסתר שם פעלי
און׳ וליס צלאם ולא גבס ינסתר הנאך
פעלה אלגור׳ כי לא על איש ישים עוד
להלך אל אל במשפט׳ כמא אנהם ליס שי
איצא יציר עלא אמר ימנעה אלמציר
אלי אלטאיק באלחכם׳ ירע כבירים לא חקר
ויעמד אחרים תחתם׳ יורע אלאגלא בלא
נהאיה ויוקף אכרין מכאנהם׳ לכן יכיר
מעבדיהם והפך לילה וידכאו׳ ולדלך
ממא יתבת אעמאלהם יקלב זמאנהם
פינכפצון׳ תחת רשעים ספקם במקום
ראים׳ ופי מוצע אלצאלמין קד ספקהם פי
מוצע אלשאמתין׳ אשר על כן סרו
מאחריו וכל דרכיו לא השכילו׳ ולדלך
עלי מא זאלו מן טאעתה ולם יעקלו לשי
מן סירה׳ להביא עליו צעקת דל וצעקת
עניים ישמע׳ ויוצל איה צראך אלפקיר
ויסמע צראך אלצעפא׳ והוא ישקט ומי
ירשיע ויסתר פנים ומי ישורנו ועל גוי
ועל אדם יחד׳ והו אדא יקרר קום מן
יגלבהם ואן חגב רחמתה ענהם מן ש
יראהא ואך בלסוא עלא אדמי פראד
כאן או אמה׳ ממלך אדם חנף ממקשי
עם׳ כלאף מלך אלאדמי אלמראי ואוהאק

ואדם ט אין לעבד אוקיר אנוש אנכי עשיתי ארץ ביקר קדמיה על עפר יפיק תבונה מה יבין דרכו ואדם לא זכר במעני אלהים ׳ נכר בבת לשנ
אונו אלהים ולא נכר שועי להלך ד וחס ואני ידעתי כי לא יתן אתכם כי מאוץ לתתי כי לא על איש מה לעני יודע להלך ׳ כל אוריתא ואיוב כי שתי. בר מ̇
ט כי אתה תעה את נשי העדה בנו ואמרו אל יושב לו לא ידעתי כי אתה בא אל הארץ ויקרא משה ויצו את יהושע כי אתה עמל תשכח כי אתה תבאום וכל שאר
קרי דכות ...

אשעוב כי אל אל האמר נשאתי לא
אחבל ולאלהי אן יקול קד חמלת כלקי
פלא אהלכהם בלעדי אחזה אתה הרני
אם עול פעלתי לא אסיף פמן גיר אן
אעלם אנת דלני פאן כנת פעלת גורא
לם אעודה המעמך ישלמנה כי
מאסת כי אתה תבחר ולא אני ומה ידעת
דבר ובעד הלמן ענדך יכמלהא חין
תזהד פי שי ותזעם אנך לדי תכתאר
לא אנא פמא ערפת פתכלם בה אנשי
לבב יאמרו לי וגבר חכם שמע לי ואנא
אעלם אן דוי אלחכם יקולו לי יצדק ולרגל
אלחכים יקבל מני איוב לא בדעת ידבר
ודבריו לא בהשכיל ואמא איוב פליס
במערפה יקול דאך וכלאמה פיה ליס
במעקול אבי יבחן איוב עד נצח על
תשבת באנשי און ולו שא מנשיאן
ימתחן איוב אלי גאיה פי אלרד עלי דוי
אלגור כי יסיף על חטאתו פשע בינינו
ישפוק וירב אמריו לאל לכאן יזיד
עלי כטייתה דנבא חסבך פימא הו בי
בינגא ויכתר אקואלה עלי לטאיק

ויען אליהו ויאמר
פאגאב אליהו וקאל הזאת חשבת למשפט

אמרת צדקי מאל והדי קול תחסבה
חכמא או תקול אנא אעדל מן לטאיך
כי תאמר מה יסכן לך מה אעל מחטאתי
אן תקול אי שי ירבח לי צלאחי ומא
אנתפע מן תרך כטייתי אני אשיבך
מלין ואת רעיך עמך אנא ארד עליך
כלאמא ועלא אצחאבך מעך הבט
שמים וראה ושור שחקים גבהו ממך
אקול לתפת לי סמא אנצרהא ולמח
לשואהק כי תהיא אשמך מנך אם
חטאת מה תפעל בו ורבו פשעיך מה
תעשה לו פאן אכטאת מא תפעל בה
ואן כתרת דנובך מא תצנע בה אם
צדקת מה תתן לו או מה מידך יקח
וכדאך אן צלחת מא לדי תעטיה או
מא יאכד מן ידך על כל חאל לאיש
כמוך רשעך ולבן אדם צדקתך כל יצר
טלאחך לאנסאן מתלך וכדאך צלאחך
ינפע לארמי כשבהך מרב עשוקים
יזעיקו ישועו מזרע רבים ואעלם
אנה מן כתרת מא יצרך למגשומין
ויגותון מן דראע מן הו אכתר מנהם
ולא אמר איה אלוה עשי נתן זמרות
בלילה ולם יקול אין אלה צאנענא

כל אורי ואיוב כי עתה במ״ט כי אתה תנה את נשי העדתה בכו ואמרו אל יושב כי לא ידעתי כי אתה בא אל הארץ ויקרא משה ויצו את יהושע כי
אתה עמל תשכח כי אתה תבחר ׃ וכל שאר קריה דכות כי אתה במ׳ יב כי עתה ואמר לו לא רבתה מכה ואף כי עתה הכין יא כי עתה כמני תנאי מיושב
כי עתה תזנית אפרים כי עתה יאמרו תנאו מקריה וישבו ראיתי בעיני שלחתי

למרחוק ה̇ הלוא שמעת וחבירו ויצא שמו עד למרחוק אשא דעי משם חפר אכל ותדבר גם אל בית עבדך וחבירו והקול נשמע ישובון

113

מנא אלמלזמנא תמגידה עלי מרו אליל׳
מלפנו מבהמות ארץ ומעוף השמים
יחכמנו׳ אלמעלמנא אכתר מן בהאים
אלארץ ומן טאיר אלסמא חכמנא׳ שם
יצעקו ולא יענה מפני גאון רעים׳ ואן
יצרכון הנאך מן קבל אקתדאר מן הם
אשר מנהם פלא יגיבהם׳ אך שוא לא
ישמע אל ושדי לא ישורנה׳ אמא
אלזור פאן אלטאיק לא יסמעה סמאע
תצויב ואלכאפי לא יראה רויא תגויז׳
אף כי תאמר לא תשורנו דין לפניו
ותחולל לו׳ פאן קלת אנך לא דראלך
פחאכמני בין ידיה ואצבר עלי אלגואב׳
ועתה כי אין פקד אפו ולא ידע בפש
מאד׳ ואלאן אנמא איוב לם ירא דלך
לאנה מצאיבה ולם יעלם אן ואחתהא
כתיר גדא׳ ואיוב הבל יפצה פיהו בבלי
דעת מלין יכבר׳ פמנהא צאר איוב
יתכלם פאה בכ̇הטא ויכתר כלאמה
בגיר מערפה׳

ויסף אליהוא ויאמר׳
כתר לי זעיר
תם עאוד אליהוא פקאל׳ כתר לי זעיר
ואחוך כי עוד לאלוה מלים׳ ארקבלי
קליל אכברך באן קד בקי ללה עליך
כלאם׳ אשא דעי למרחוק ולפעלי אתן
צדק׳ ארפע צני אלי בעד ואעטי צאנעי
אלעדל באלאקראר׳ כי אמנם לא שקר מלי
תמים דעות עמך׳ ועלי חקיקה אן כלאמי
ליס באטל ואני מעך צחיח אלמערפה׳
הן אל כביר ולא ימאס כביר כח לב׳
אעלם אן אלטאיק כביר ולא יזהד פי
כלקה והו כתיר קוה אלעלם׳ לא יחיה
רשע ומשפט עניים יתן׳ ולא יחיי
צאלמא עלי אבאחתה דלך וחכם אלצעפי
יעטיהם׳ לא יגרע מצדיק עיניו ואת
מלכים לכסא וישיבם לנצח ויגבהו׳
ולא ינקץ מן צאלח ענאיתה ולא מן
אלמלוך פי אלכראסי בל יגלסהם לאבד
פישמכון׳ ואם אסורים בזקים ילכדון
בחבלי עני׳ ואן אסתחקו אן יכונו מא
מאסורין פי אלאגלאל ויעלקון בחבא
אלעדאב׳ ויגד להם פעלם ופשעיהם
כי יתגברו׳ פאנה יכברהם בפעאלהם
וכדנובהם אד יתגברון׳ ויגל אזנם ל
למוסר ויאמר כי ישובון מאון׳ ויתקדם
אליהם פי אלאדב ויקול להם אן ירגעון
מן גלהם׳ אם ישמעו ויעבדו יכלו
ימיהם בטוב ושניהם בנעימים׳ פאן

יחיה ז̇ והכה דוד את הארץ ואיש ואשה לא יחיה דוד אולי יחיה את נפשך והיה ביום ההוא יחיה איש הוא את נפשו יחיה ויואב יחיה את שאר העיר לא
יחיה רשע ומשפט עניים ג̇ ופני ענוים תטחנו ועניים מרודים לא יחיה רשע וכל דל ואביון דכות בכמן ויספו ענוים ביי השאפים על עפר
ארץ ואיוב ד̇ והיו שלשת ונח דניאל הבל יפיפה מה ואיוב עבדי ויוגל ד̇ מעל אדמתו מעל אדמתו יהודה אזנם ויגל בלחץ אזנם וחד יגל יבול ביתו

הם סמעוא ואטאעוא פאנהם יפנון איאמהם
פי כיר וסניהם פי נעים ואם לא ישמעו
בשלח יעברו ויגועו בבלי דעת פאן
לם יסמעו פהם פי אלמות ימרון ויתופון
בגיר שעור בה וחנפי לב ישימו אף
לא ישועו כי אסרם רנסי אלקלב יצ
יצירון אלגצב ולא יסתגיתון ממא אסר
הם אלה ואך תמת בנער נפשם וחיתם
בקדשים ונפוסהם תמות פי חאל אלצבא
וחיותהם פי חאל אלמגאנה יחלץ עני
בעניו ויגל בלחץ אזנם וממא סבילה
אן יכלץ אלצעיף מן צעפה לדאך יתקדם
איהם פי חאל אלצגט ואף הסיתך מפי צר
רחב לא מוצק תחתיה ונחת שלחנך
מלא דשן פאנמא אזאחך מן אלציק
אלי אלסעה לא מציק פי מוצעהא וורע
כואנא ממלווא דסמא ודין רשע
מלאת דין ומשפט יתמכו ואנתקד
אכמלת דין אלטאלמין וחכמהם וקצא
הם אלדי ירעמונה אי כי חמה פן יסיתך
בספק ורב כפר אל יטך אנמא אלחמיה
אן יזיחך אלי כפאיה לא תמילך עקא
כל דיה היערך שועך לא בצר וכל
מאמצי כח איצא פהו סכאך פי וקת

אלצר ולא כל תאייד קווה אל תשאף
הלילה לעלות עמים תחתם ולא תתשוף
עלי מר אלליל אד ידכר שעבא מכאנ
פי אלמך השמר אל תפן אל און כי על
זה בחרת מעני אחדר לא תולי אלגל
פאנך תכתאר דלך מן עדאבך הן אל
ישגיב בכחו מי כמהו מורה ואעלם
אן אלטאיק ימנע בקוותה ומן מתלה
הו אל עלי אלכביר מי פקד עליו דרכו ומי
אמר פעלת עולה ומן דא אפתקד עליה
אמורה ומן קאל אנת פעלת גורא זכר
כי תשגיא פעלו אשר שררו אנשים
פאדכר לנא אן תכתר מן פעלה כמא
וצפה אלנאס כל אדם חזו בו אנוש יביט
מרחוק וראה כל אלאדמיין ואלתפת אליה
אלנאס מן זמאן אלבעיד הן אל שגיא
ולא נדע מספר שניו ולא חקר ויעלמו
אן אלטאיק כתיר אלצפה פוק מא נעלם
וליס לה סנין פתחצא או תסתכבר א
כי יגרע נטפי מים יזקו מטר לאדו
ומן איאתה אנה קד ינקץ נקט אלמא
עקום אלתי יצפי יציר אלמטר בגארה
אשר יזלו שחקים ירעפו עלי אדם
רבי אלתי תהטלהא אלשואהק ותדר

ישועו ג ואין מושיע דתהלים ישועו מזרוע רבים לא ישועו כי אסרם ... ורב ג קמיצ׳ פנינים אלפים כפר ... ודין ב׳ ודין רשע מלאת פתח פ״ך שפט צדק
וחד לפני כל ידעי דת ודין

בהא עלי נאס כתיר אף אם יבין מפרשי
עב תשאות סכתו ואיצא אן אצהר
בסט אגים כאן תצלאה כאויאה הן פרש
עליו אורו ושרשי הים כסה ואדא
בסט עליה גטא אצול אבחר מתלא
כי בם ידין עמים יתן אכל למכביר
לאנה בהא ידין אלשעוב ויעטיהם
טעאם בכתרה על כפים כסה אור
ויצו עליה במפגיע ועלי אעמאלהם
קד מנע סגלהם ואמר פיהם במפאגי
בחרב יגיד עליו רעו מקנה אף על
עולה יתכברהם ענה אצחאבהם
ומואשיהם מע אלצעאר מן נבאתהם
אף לזאת יחרד לבי ויתר ממקומו
חתי תזעג קלובהם לדלך תנתר מן
מואצעהא שמעו שמוע ברגז קלו
והגה מפיו יצא ויקול להם אסמעו
סמאעא ברגז צותה ודרס מן קולה
יכרג תחת כל השמים ישרהו ואורו
על כנפות הארץ ומן תחת גמיע
אלסמא יראהו ונורה עלי אקטאר
אלארץ אחריו ישאג קול ירעם בקול
גאונו ולא יעקבם כי ישמע קולו מ
ובעד יזיר צות אכר ויר עבהם בצות

אקתדארה ולא יותר פיהם אלא סמע
צותה ירעם אל בקולו נפלאות עשה
גדלות ולא נדע ויעלמון אן אלטאיק
ירעב בצותה פי אעגובאת אנה צאנע
אלכבאיר פוק מא נעלם כי לשלג יאמר
הוא ארץ וגשם מטר וגשם מטרות
עזו ומנהא אן יקול ללתלג צר אלי כלאד
קום וגית אלמטר אלמרסל תם גית אלמ
אמטאר עזה ביד כל אדם יחתום
לדעת כל אנשי מעשהו ויכתם ביד
כל אנסאן מנהם פי ערף כל אמר עמלה
ותבא חיה במו ארב ובמעונתיה תשכן
ויאמר פתדכל אלוחוש ענהם פי מכ
מכאמנהם ותסכן פי מואטנהא מן
החדר תבוא סופה וממזרים קרה
ותאתי אלזואבע מן כדורהא אלקר מן
סיולה מנשמת אל יתן קרח ורחב
מים במוצק ויצנע אלגליד מן אמרה
וסע אלמא מן מציק אף ברי יטריח
עב יפיץ ענן אורו וינקי איצא אנתקי
אלגים ותבדד אלענאן סגלה והוא
מסבות מתהפך בתחבולתו לפעלם
כל אשר יצום על פני תבל ארצה והו
פי אלמחיט יתקלב בלטפה לפעלהם

עולה העולה ה׳ מל׳ מן ההל החלק והוא מדבר עמס והעולה מתוך הפחת ואל הכתף מחויבה מקנה אף על עולה ענן ד׳ כי ענן יש׳ על המשכן
וכסה ענן ועהד ענן הקטרת יפרץ ענן חורו וחד וענן יש׳ עליהם

פי כל מא יאמרהם עליו גהה אלעמארה
מן אלארץ׃ אם לשבט אם לארצו אם
לחסד ימצאהו׃ אמא ללאדב או ללאסת
חקאק כלהא או לפצל יוגדהם׃ האזינה
זאת איוב עמד והתבונן נפלאות אל׃
ואנצת לדלך יא איוב קף ותפהם עגאיב
אלטאיק׃ התדע בשום אלוה עליהם
והפיע אור עננו׃ אתעלם כיף יציר
אללה דלך עלי קום ויצהר להם סגל
ענאיה׃ התדע על מפלשי עב מפלאות
תמים דעים׃ או תערף כיף תסקים אלגמאם
ומעה עגאיב אלצחיח אלמערפה׃ אשר
בגדיך חמים בהשקט ארץ מדרום׃
במא תעלם כיף אן תיאבך חאמיה
אדא קרת אלארץ מן ריח אלגנוב׃ תרקיע
עמו לשחקים חזקים כראי מוצק׃ פהל
תעלם מעה כיף גלד אלסמא וצארת
שדאדא כמראיה מפרגה׃ הודיענו מה
נאמר לו לא נערך מפני חשך׃ פעלמנא
מא נקול לה מן חית לא נצאפיה מן
קבל אלצלאם׃ היספר לו כי אדבר אם
אמר איש כי יבלע׃ והל ינקצי מא
יקץ ענה אד תכלמת ומן קל מן אלנאס
אן וצפה יפנא׃ ועתה לא ראו אור בהיר

הוא בשחקים ורוח עברה ותטהרם׃
פהו אלאן כמן לם ירא נורא ואצחא פי
אלשואהק בעד מא מרת אלריח פאצחת׃
האי מצפון זהב יאתה על אלוה נורא
הוד׃ וכמא יותא באלדהב מן מעאדנה
כדאך תסתכרג אלמערפה באן אללה
אלמכיף אלבהא׃ שדי לא מצאנהו שגיא
כח ומשפט ורב צדקה לא יענה׃ ולכאפי
לם נגד וצף כתרה קדרתה ומעראך
פלא יצעף אלחכם לכתרת עדלה׃ לכן
יראוהו אנשים לא יראה כל חכמי לב׃
לדלך יכאפונה אלנאס לא יראה גמיע
אלחכמא׃

לח ויען יהוה את איוב מנה סערה
ויאמר׃ תם אגאב אללה איוב מן ריח
אלעאצף פקאל לה׃ מי זה מחשיך עצה
במלין בלי דעת׃ מן דא מתלך יצלם
אלחכמה בכלאם בלא מערפה׃ אזר
נא כגבר חלציך ואשאלך והודיעני׃
אן אמכנך אן תשדד חקואך פעלמני
אדא סאלתך׃ איפה היית ביסדי
ארץ הגד אם ידעת בינה׃ ואין כנתחין
אססת אלארץ אכבר בדלך אן עלפתה
ופהמתאה׃ מי שם ממדיה כי תדע׃

ב̇ פיסוקי ראש פיסו ומיצעה אם אם אם מיחל׳ אם גנבים באו לך אם לשבט אם לארצו ׳ותלתה פיסו ראש פיסוק׳ ואם ומיצעה אם ואם ככה ואם לא השחוק
ואם מבן ששים שנה ומעלה ... חזקים ג̇ וירא מיכה כי חזקים המה הנה נתתי את פניך תרקיע עמו לשחקים ... יבלע ב̇ חד קמ̇ וחד פת̇ פן יבלע למלך
אם אמר איש כי יבלע ... היספר ב̇ בקבר היספר לו ... יאתה ב̇ מצפון זהב יאתה ואירכס כסותה ...

מינכטה עליה קו ומן הו אלדי צייר מסאחתהא מתלי אן ערפתאה ומן מד עליהא אלכיט ביד על מה אדניה הטבעו או מי ירה אבן פנתה ומא אלדי עלק אן תעלם עלי מא טבעת קואעדהא או מן אלקא חגר זאויתהא ברן יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים ומא עסאך אן תעלם ברנין גמעהם כואכב אלזמאן אד כלב גמיע אלמלאיכה ויסך בדלתים ים בגיחו מרחם יצא ומן אסייג אלבחר במצאריעה אד תצדר ליכרג מן אלחציץ בשומי ענן לבשו וערפל חתלתו כמא צירת אלגמאם לבאסה ואלצבאב צמאדה ואשבר עליו חקי ואשים בריח ודלתים וכסרת עליה שרטי וגעלת צירת לה נגוראן ומצאריעא ואמר עד פה תבוא ולא תסיף ופא ישית בגאון גליך כמא קלת לה אלא ההנא תאתי ולא תזיד וההנא תצעף קדרת אמואגך המימיך צוית בקר ידעתה שחר מקמו והל שאהדת פי איאמך מא אמרת בה אלנור ומא ערפת אלסואד מוצעה לאחז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה או

ידעת השחר

אותיות תלוים

אותפהם אלקדרה עלי אמסאך אכנאף אלארץ חתי ינפץ מנהא אלצאלמין תתהפך כחמר חותם ויתיצבו כמו לבוש פתתקלב כטין אלכאתם והם מנתצבין עליהם כאנהם לבאס להא וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר וכיף ימנע מן אלצאלמין נורהם ואלדראע אלרפיעה תנכסר הבאת עד נבכי ים ובחקר תהום התהלכת והל דכלת וקתא מן מגיץ אלבחר או סרת פי נהאיה אלגמר הנגלו לך שערי מות ושערי צלמות תראה או אנכשפת לך אבואב אלגבס התבננת עד רחבי ארץ הגד אם ידעת כלה והל תפהמת אוסאע אלארץ פאכבר בדלך אן ערפת שי מנה איזה הדרך ישכן אור וחשך אי זה מקמו ופי אי טריק יסכן אלנור תאבתא ואלצלאם אין מוצעה דאימא כי תקחנו אל גבולו וכי תבין נתיבות ביתו אי כנת תאכדה אלי תכמה או תפהם סכך מנאזלה ידעת כי אז תולד ומספר ימיך רבים והל עלמת באנך תולד והל עדד איאמך כתיר הבאת אל אצרות שלג ואוצרות ברד תראה והל וצלת חינא אלי כזאין אלתלג או ראית כזאין אלברד

אותיות תלוים

בלוי

לבשו ג חס כבס בין לבשו וזאב חגור מדן לבשו ה' אורם ג לא יהלו אורם ואל השמים ואין אורם וימנע מרשעים אורם ה' ופא ב אשליך
לכם גדול ופא ישית קדמ' כת' הי ה' וכמהו לא תסף חס בע' והשיבך יצ מצרים נוע תנוע ארץ ואמר עד פה תבוא תסיף כת' והולכתי עליכם
אדם גדל חמה אף היא כחתף תארב תוסף כת' ושארא תוסיף כתב ה' כל לשון אונד על כן מן ב חרב אל אוצרתיה הבאת אל אצרות שלג

אשר חשכתי לעת צר ליום קרב ומלחמה׃
אלדי צדרתהא לוקת שדה וליום חרב
ומלחמה׃ איזה הדרך יחלק אור יפץ
קדים עלי ארץ׃ ופי אי טריק יתקסם
אלנור או יתבדד אלשראק עלי אלארץ׃
מי פלג לשטף תעלה ודרך לחזיז קלות׃
ומן דא סואי קסם ללמגרק קנואת
וטרק ללפקיע אצואתה׃ להמטיר על
ארץ לא איש מדבר לא אדם בו׃ וקד
ימטר עלי ארץ לא אנסאן פיהא
ובריה לא אדמי בהא׃ להשביע שאה
ומשאה ולהצמיח מצא דשא׃ וישבע
אלכאויה אלמכוה וינבת מכרג אלכלא׃
היש למטר אב או מי הוליד אגלי טל׃
והל ללמטר אב או מן ולד נדא אלטל׃
מבטן מי יצא הקרח וכפר שמים מי
ילדו׃ ומן בטן מן כרג אלגליד ודמק
אלסמא מן ולדה׃ כאבן מים יתחבאו ופני
תהום יתלכדו׃ וכיף צאר אלמא יתכאתף
כאלחגאר ווגה אלגמר תתעלק׃ התקשר
מעדנות כימה או משכות כסיל תפתח׃
והל תעקד נעאים מלאר אלתריא או
גואדב סהיל תחל׃ התציא מזרות
בעתו ועיש על בניה תנחם׃ הידעת

והל תכרג אלכבוש פי אוקאתהא ובנאת נעש תסיראגמעין׃

חקות שמים אם תשים משטרו בארץ׃
ומא עסאך אן תעלם מן רסום אלסמא
או תציר מן אחכאמהא פי אלארץ׃
התרים לעב קולך ושפעת מים תכסך׃
או לעלך תרפע ללגים צותך חתי קטר
אלמא יגטיך׃ התשלח ברקים וילכו
ויאמרו לך הננו׃ והל תבעת באלברוק
פידהבון ויקולון לך לביך׃ מי שת בטחות
חכמה או מי נתן לשכוי בינה׃ ומן דא
גירי געל אלתאק לאלחכמה או מן אעטי
אלמזכרת אלפהם׃ מי יספר שחקים בחכמה
ונבלי שמים מי ישכיב׃ ומן יעד מא פי
אלשואהק בחכמה או יסכב אלסמא מלוא׃
בצקת עפר למוצק ורגבים ידבקו׃ ואין
כנת אד אנצב אלתראב אלי אלמרכז ואלגמאש
תלתזק׃ התצוד ללביא טרף וחית
כפירים תמלא׃ והל תציד ללבו פריסה
ובטון אלצראגמה תמלא׃ כי ישחו
במעונות ישבו בסכה למו ארב׃ אד
אלכפצו פי אוטאנהם וגלסו פי אלצלאל
מכמנא׃ מי יכין לערב צידו כי ילדו
אל אל ישועו יתעו לבלי אכל׃ ומן דא
יהיי ללגראב זאדה אד אולאדה כאנס
אלי אלטאיק יגותון ויצלון מן עדם א

שת ד׳ כי שת לי אלהים ולא שת לבו גם לזאת גם יהודה שת קציר מי שת בטחות ... מצא ב׳ חס ולהצמיח מצא דשא ותדע ותשכל מן מצא דבר ... ב׳ מל
בל״ש ומי יבוא במעונותינו כי ישחו במעונות ... חקות ט׳ ח׳ מל וחד חס ולא אמרו בלבבם כי חקות העמים נתן שמש לאור יומם אם לא בריתי אלה
חקות המזבח לכל חקות בית ה׳ מנחה ל״ש חקות עולם תמיד וישתמר חקות עמרי הידעת חקות שמים

אלטעאם· הידעת עת לדת יעלי סלע
חולל אילות תשמר· ומא עסאך תעלם
מן ולאד ועול אלצכור או תחפט מן טלק
אלאיאל· תספר ירחים תמלאנה וידעת עת
לדתנה· והל תחצי שהורהא פתכמלהא
חתי תעלם וקת ולאדתהא· תכרענה
ילדיהן תפלחנה חבליהם תשלחנה·
וכיף תגתו פתפצך אולאדהא בעד מא
תטלק מכאצהא· יחלמו בניהם ירבו
בבר יצאו ולא שבו למו· וכיף ינקיהו
בניהם ותתרבא פי אלבר ותכרג ולא תעוד
אליהא· מי שלח פרא חפשי ומסרות
ערוד מי פתח· ומן ראסוא ארסל אלוחש
חרא ואסאראת אלעכר מן חללהא·
אשר שמתי ערבה ביתו ומשכנותיו
מלחה· כמא צירת אלבידא מנזלה
ומסכנה אלסבכה· ישחק להמון קריה
תשאות נגש לא ישמע· ויצחך בגמהור
קריה וגלבאת אלגלואז לא יסמע· יתור
הרים מרעהו ואחר כל ירוק ידרוש·
וירוס מן אלגבאל מרעאה וורא כל כצרה
ילתמס· היאבה רים עבדך אם ילין
על אבוסך· והל ישא אלרים כדמתך או
יבית עלי מעלפך· התקשר רים בתלם

עבתו אם ישדד עמקים אחריך· והל
תעקדה אלי אלתלם במיקאט או יכרב
אלאעמאק וראך· התבטח בו כי רב כחו
ותעזב אליו יגיעך· והל תתק בה אן
קותה כתירה ותתרך עליה כסבך· התאמין
בו כי ישוב זרעך וגרנך יאסף· והל תאמנה
אן ירד עליך זרעך או יגמע בידרך· כנף
רננים נעלסה אם אברה חסידה ונצה·
והל תערף כיף כנף אלמרנעין נאהצה
אוריש אלחרא ולבאזי· כי תעזב לארץ
ביציה ועל עפר תחמם· ומן אלטאיר מן
תתרך עלי אלארץ ביצהא ותסכן בלתאג
גהלא· ותשכח כי רגל תזורה וחית
השדה תדושה· ותנסא אן אלארגל תטאהא
וחיואן אלצחרא ידוסהא· הקשיח בניה
ללא לה לריק יגיעה בלי פחד· ותקסא
בנהא כאנהא ליס להא ולא תפזע אן
יציר תעבהא אלי אלפראג· כי השה אלוה
חכמה ולא חלק לה בבינה· וכאן אן אלה
קד אנסאהא אלחכמה ולא יקסם להא
שי מן אלפהם· כעת במרום תמריא
תשחק לסוס ולרכבו· וקת תלתפע אלי
ארפע פהי תצחך באלפרס וראכבה·
התתן לסוס גבורה התלביש צוארו

פראו והוא יהיה פרא אדם מורד כי המה עלו אשור והינהק ועוד פרא מי שלח פרא ... ילדין ג̇ ב̇ מל וחד חס ואת אחד עשר ילדין כי בראתו ילדין כי ילדין אל
אל ישועו ... ומשכנותיו ב̇ חד חס ... שב שבות אשר שמתי ... בתריה מל ... ולא שבו ג̇ וענה גאון ישראל יחלמו בניהם ולא שבו ממעלליהם ... ירוק ג̇ ב̇ חס
וחד מל וכי ירק הזב בטהור ואביה ירק ירק ואחר כל ירוק ידרוש ... לריק ב̇ לריק יגעתי לריק יגיעה ...

רעמה׃ והל תעטי אלפרס אלגברווה או
תלבס ענקה אלרעד׃ התרעישנו כארבה
הוד נחרו אימה׃ והל תתירה כאלגראד ופי
צהילה אלבהא ואלהיבה׃ יחפרו בעמק וישיש
בכח יצא לקראת נשק׃ וכאנה יחפר אל
אעמאק ויסר בקוותה ויכרג תלקא אל
סלאח׃ ישחק לפחד ולא יחת ולא ישוב
מפני חרב׃ ולפזעי יצחך ולא ינדק ומן
קבל אלסיף לא ירגע׃ עליו תרנה אשפה
להב חנית וכידון׃ ועליה תרין אלגעבה
ולהיב אלטברזין ואלמזאריק׃ ברעש
ורגז יגמא ארץ ולא יאמין כי קול
שופר׃ והו בארתעאש יקצר אלארץ
ולא יצדק בצות אלבוק פרחא׃ בדי שפר
יאמר האח ומרחוק יריח מלחמה
רעם שרים ותרועה׃ והו אלי אלבוק יקול
הדא אלתאלי ומן בעיד ישתם אלחרב
ורעד אלריסא וגלבתהם׃ המבינתך
יאבר נץ יפרש כנפו לתימן׃ והל מן
פהמך יריש אלבאזי או יבסט אלא
אלגנוב׃ אם על פיך יגביה נשר וכי
ירים קנו׃ ואם באמרך ישמך אלנסר
או ירפע וכרה׃ סלע ישכן ויתלנן על
שן סלע ומצודה׃ פיסכן אלצכר ויסתנד

עלי סן אלצכר וכהפה׃ משם חפר אכל
למרחוק עיניו יביטו׃ ומן תם אכתסב
טעאמה ועינאה תלתפת אלי אלבעד׃
ואפרחו יעלעו דם ובאשר חללים שם
הוא׃ ופראכה תסתרט אלדם טבעא ואין
מא כאנת אלצרעא פהו תם׃

ויען יהוה את איוב ויאמר׃
תם אגאב אללה איוב וקאל׃ הרב עם שדי
יסור מוכיח אלוה יעננה׃ הל אלכצומה
מע אלכאפי מן אלארב פקד ינבגי לל
מסתקבל אללה אן יגיב ענהא׃

ויען איוב את יהוה
ויאמר׃ פאגאב איוב רבה וקאל׃ הן קלתי
מה אשיבך ידי שמתי למו פי׃ אני
לאהון מן אן אראדך פלדלך קד
געלת ידי עלי פאי׃ אחת דברתי ולא
אענה ושתים ולא אוסיף׃ ומרה מא
תכלמת בואחדה פאני לא אעאוד
אלתאניה׃ ויען
יהוה את איוב מן סערה ויאמר׃ פאג
אללה מן ריח אלעאצף וקאל לה׃ אזר נא
כגבר חלציך אשאלך והודיעני׃ אן
אמכנך אן תשדד חקואך פעד פני
או אסאלתך שיא׃ האף תפר משפטי

שפר ג׳ חס אלחכך שפר בדי שפר ומן וישלח אבשלום מרגלים עד סופה דס״פ ׃ וכל אורי רכות במ״ב והעברת שופר תרועה בבן ה׳ הרוב ג׳ ב׳ חס וחד מל׳
הרוב רב עם ישראל הרב דברים לא יענה הרב עם שדי יסור

תרשיעני למען תצדק׃ וכית תפסך
חכמי בכאיהאס או תטׂלמני חתי תזכו׃
ואם זרוע כאל לך ובקול כמהו תרעם׃
ואן כאן לך סולטאן כסׂטאיק או מתלה
תרעב כצותי׃ עדה נא גאון וגבה והוד
והדר תלבש׃ פתזיין באלקדרה ואלשמך
ואלבס אלבהא ואלבהג׃ הפץ עברות אפך
וראה כל גאה והשפילהו׃ ובדד עצׂאת
גצׂבך ואנצׂר כל דו מקדרה פצׂעה׃
ראה כל גאה הכניעהו והדך רשעים
תחתם׃ ואנצׂר כל מקתדר פאהזמה
ודק אלצׂאלמין פי מכאנהם׃ טמנם בעפר
יחד פניהם חבש בטמון׃ ואדפנהם פי
אלתראב אגמעין ואחבס וגוההם פי
אלדפין׃ וגם אני אודך כי תושע לך ימינך׃
והאנא איצׂא אשכרך אדא אגאתתך
ימינך׃ הנה נא בהמות אשר עשיתי
עמך חציר כבקר יאכל׃ הנה נא כחו
במתניו ואונו בשרירי בטנו׃ הו דא
קותה פי חקויה ומנעה פי סרתה׃ יחפץ
זנבו כמו ארז גידי פחדו ישרגו׃ ויקטע
דנבה מתל ארזה ועירוק אפכאדה
תתשעב׃ עצמיו אפיקי נחושה גרמיו
כמטיל ברזל׃ ועצׂאמה כצלאבה

אלנחאס וכדזאנה אלחדיד׃ הוא ראשית
דרכי אל העשו יגש חרבו׃ הו אול מא
כלק אללה מן אלבהאים צׂאנעה הו אלדי
יקרב סיפה לא גירה׃ כי בול הרים ישאו
לו וכל חית השדה ישחקו שם׃ ולדלך
אן אלגבאל תחמל לה אלגדא וגמיע חיואן
אלצחרא תלעב פיהא׃ תחת צאלים ישכב
בסתר קנה ובצה׃ ותחת אלמצׂללה ינצׂגע
ופי סתר קצב וחלי׃ יסכהו צאלים צללו
יסבוהו ערבי נחל׃ פתצׂללה אלמצׂללאת
בצׂלהא ותחיט בה גרב אלואדי׃ הן יעשק
נהר לא יחפוז יבטח כי יגיח ירדן אל
פיהו׃ והל יצׂלם אלנהר ולא יחפז ויתק
ארא תצדר אלארדן אלי פיה׃ בעיניו יקחנו
במוקשים ינקב אף׃ פמן דא בבצרה
יאכדה או באוהאקה יתקב אנפה׃
תמשך לויתן בחכה ובחבל תשקיע
לשנו׃ והל תטיק אן תמד אלמלתוי
בצנארה או תחוי לסאנה בחבל׃ התשים
אגמן באפו ובחח תקב לחיו׃ או תציר
פי אנפה אלכרדי או תתקב כדה בשוך׃
הירבה אליך תחנונים אם ידבר אליך
רכות׃ חתי כאנה יכתר אלתחנן אליך
או יכלמך בלין׃ היכרת ברית עמך

ואם ו ראש פסוק׳ בסיפ׳ ואם זכרתי ונבהלתי ואם לא אבו ואם לא ישמעו ואם בינה שמעה זאת ואם אסורים בזקים ואם זרוע כאל לך ·· יתצדק ד׳ ג׳ קמ׳ וחד פת׳
ספי׳ אתה למען בדברך החפץ לשדי כי תצדק תרשיעני למען תצדק ·· כבקר ג׳ ואריה כבקר יאכל תבן וחבירו הנה נא בהמות ·· נחשה ב׳ חס׳ ואת ארצכם
כנחשה עצמיו אפיקי נחשת ·· אגמן ג׳ חס׳ הלכף כאגמן התשים אגמן באפו כדוד נפוח ואגמן ·· רכות ב׳ ועיני לאה הירבה ··

תקחנו לעבד עולם׃ וכאנה יענה מען
עהדא או תאכדה עבדא לדהר׃ התשחק
בו כצפור ותקשרנו לנערותיך׃ או תנחך
תלעבה כעצפור או פי מקאט או
תעקדה לצביאנך׃ יכרו עליו חברים
יחצוהו בין כנענים׃ חתי יתולם עליה
אצחאב ויקסמוה בין אלתגאר׃
התמלא בשכות עורו ובצלצל דגים
ראשו׃ והל תכמל פי אצלאל גלדה חתי
יציר ראסה יצלל אלסמך׃ שים עליו
כפך זכר מלחמה אל תוסף׃ פאנך אן
צירת עליה כפיך לם אן תדכר אלחרב
בפאך׃ הן תחלתו נכזבה הגם אל מראיו
יטל׃ ולקד אכדבה רגאה מן צן אנה
ירחל אלא חצרתה׃ לא אכזר כי יעורנו
ומי הוא לפני יתיצב׃ פאדא לא צארי
יטיק אן יתירה פמן דא לדי ינתצב
בין ידיי׃ מי הקדימני ואשלם תחת כל
השמים לי הוא׃ ומן סאבקני כאפיתה
אד גמיע מא תחת אלסמא פהו לי׃ לא
אחריש בדיו ודבר גבורות וחין ערכו׃
ולא אמסך ענה ולא ען כלאמה אלכביר
ונזול מצאפפתה׃ מי גלה פני לבושו
בכפל רסנו מי יבוא׃ מן דא יכשף וגהה

ען לבאסה או ידכל פי טי רסנה׃ דלתי
פניו מי פתח סביבות שניו אימה׃ ומן
דא פתח מצארע וגהה ואלהיבה חול
אסנאנה׃ גאוה אפיקי מגנים סגור
חותם צר׃ ולהא קדרה כצלאבה אלתראס
ולהא אנגלאק כאלכאתם אלציק׃ אחד
באחד יגשו ורוח לא יבא ביניהם׃ ואדי
תקדם בעצהא אלי בעץ לם ידכל אלהוא
בינהא מן אנצמאמהא׃ איש באחיהו
ידבקו יתלכדו ולא יתפרדו׃ ואדא
אלתזק בעצהא בבעץ תעלקת ולם
תתפרק׃ עטישתיו תהל אור ועיניו
כעפעפי שחר׃ וכאן עטאסה ילמע
מנה אלנור וכאן עינאה כלוחאת אלפגר׃
מפיו לפידים יהלכו כידודי אש יתמלטו׃
וכאן מן פיה אלפלאיל תדהב ושעאע
אלנאר תתפלת׃ מנחיריו יצא עשן כדוד
נפוח ואגמן׃ וכאן אלדכאן יכרג מן מנ
מנכריה כקדר יגלי או קמקם׃ נפשו
גחלים תלהט ולהב מפיו יצא׃ וכאן
נפסה גמר יסטע ולהיב יכרג מן פיה׃
בצוארו ילין עז ולפניו תדוץ דאבה׃
ולעז יבית פי ענקה ובין ידיה תתבת
אלשגאעה׃ מפלי בשרו דבקו יצוק

כנענים ג׳ לבני ישראל אשר כנענים יחצוהו בין כנענים את ישבי הארץ הכנענים ״ סגור ה׳ וישב אתו ויאמר אליו יש שנים בו כה אמר אדני יש שקר גאוה
אפיקי מגנים וכל זה בסגור דכות׳ ״ ערכו ג׳ וערכת את ערכו איש לכסף נפשות ערכו ודבר גבורות׳ וחד איש כערכו ״ ועיניו יא׳ ועלי שכב במקמו ועלי
בן תשעים ושמנה וישם פיו על פיו השמן לב העם הזה אל קדוש ישראל ועיניו אתו עיניו תראינה תמונה בחריהן ועיניו לא נשא וחבירו כעפעפי שחר וגויתו כתרשיש

וכל העם ראים את הקולת הלפידם כת׳ ׃ ויבער אש בלפידים מו׳ ואיהן כלפידים מפיו לפידים יהלכו לפידים כתב ׃ ושארא לפדים כתב יק

איוב

עליו בל ימוט ואעכאן גסמה קד
תלזקת כאנה מצבוב עליה פלס ימיל
לבו יצוק כמו אבן ויצוק כפלח תחתית
וקלבה מצבוב כאלחגר או כאלרחא אלספלי
משתו יגורו אלים משברים יתחטאו
ומן חמלתה יחדר אלמטיקין ומן מכא
מכאסרתה יתלכטון משיגהו חרב בלי
תקום חנית מסע ושריה ואיסיף אדרכה
לם יקום בה ולא טברזין וזאנה ודבוס
יחשב לתבן ברזל לעץ רקבון נחושה
ויחסב אלחדיד כאלתבן ואלנחאס כאלעוד
אלנכר לא יבריחנו בן קשת לקש נהפכו
לו אבני קלע ולא תהרבה בני אלקוס
וחגארה אלמקלע אנקלבת ענדה כאלקש
כקש נחשבו תותח וישחק לרעש כידון
ושביה בה איצא יחסב אלנבל כאלקש
ויצחך בארתעאש אלמזארק תחתיו
חדודי חרש ירפד חרוץ עלי טיט וחונה
אלחואד כאלכזף ויתפר באלדהב מקאם
אלטין ירתיח כסיר מצולה ים ישים
כמרקחה ויגלי אלקער מתל אלקדר
ויציר אלבחר כלא אלאבאזיר אחריו
יאיר נתיב יחשב תהום לשיבה וואה
יצי אלסכך ויחסב אלגמר כאנה ביאץ

עלעפר משלו העשו לבלי חת ליס עלי
אלתראב מתל סלטאנה והו מעמול ללא
ינדק בסרעה את כל גבה יראה הוא מלך
על כל בני שחץ והו ינצר אלי כתיר מן
אלשאמכין והו כמלך עלי גמיע בני
אלסבאע

מ״ב

ויען איוב את יהוה ויאמר פאגאב
איוב רבה וקאל ידעת כי כל תוכל ולא
יבצר ממך מזמה אנא אעלם אנך
קאדר עלי אלכל ולא יפותך תקדיר מי זה
מעלים עצה בלי דעת לכן הגדתי ולא
אבין נפלאות ממני ולא אדע ומן דא
מתלי כפית ענה אלחכמה בלא מערפה
לדאך אכברת במא לא אפהמה ובמא
כפי ענ׳ ולם אעלמה שמע נא ואנכי
אדבר אשאלך והודיעני פאסמע אלאן
חתי אתכלם ואנא אלאולא אן אסאלך
פתערפני לשמע אזן שמעתיך ועתה
עיני ראתך וקד כנת אסמע בקדרתך
כברא ואלאן פקד ראיתהא נטרא על כן
אמאס ונחמתי על עפר ואפר לדאך
אזהד פי מא כנת אקול ואתעזא עלי
אלתראב ואלרמאד

ויהי אחר דבר יהוה את הדברים

ידעתי ק׳

ולישמעאל

זוגי

118

ארבעה זוגי מן ג׳ בענ׳ קדמא׳ נסיב וו תנ׳ ותליתא׳ לא נסב וו ושנ׳ טורים שנ׳ טורים. שני טורים ואם בגוי אם בגוי אם בגוי ויראא אלהים ירא אלהים ירא אלהים ואשאלך והודיעני אשאלך והודיעני אשאלך והודיעני ׃ וחלופיהון ד׳ זוגין מן ג׳ בענ׳ קדמ׳ לא נסיבן כי ימוך וכי ימוך וכי ימוך שש מאות איש ושש מאות איש ושש מאות האיש אתם עדי ואתם עדי ואתם עדי עמים רבים ועמים רבים ועמים רבים ׃

הָאֱלֹהָ אֶל אִיּ֑וֹב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אֱלִיפַז
הַתֵּימָנִי חָרָה אַפִּי בְךָ וּבִשְׁנֵי רֵעֶיךָ כִּי לֹא
דִבַּרְתֶּם אֵלַי נְכוֹנָה כְּעַבְדִּי אִיּוֹב׃ תם כאן
בעד מא כאטב אללה איוב בהדא אלכלאם
אן אללה קאל לאליפז אלתימני קד אשתד
גצבי עליך ועלי צאחביך אד לם
תקולו בחצרתי צואבא פי עבדי איוב׃
וְעַתָּה קְחוּ לָכֶם שִׁבְעָה פָרִים וְשִׁבְעָה
אֵילִים וּלְכוּ אֶל עַבְדִּי אִיּוֹב וְהַעֲלִיתֶם
עוֹלָה בַּעַדְכֶם וְאִיּוֹב עַבְדִּי יִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם
כִּי אִם פָּנָיו אֶשָּׂא לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת עִמָּכֶם
נְבָלָה כִּי לֹא דִבַּרְתֶּם אֵלַי נְכוֹנָה כְּעַבְדִּי
אִיּוֹב׃ ואלאן פכדו ז תיראן וז כבאש ואמצו
אלי עבדי איוב חתי תקרבוהא קראבינא
ענכם ותסאל עבדי איוב אן יצלי ענכם
פאן לולא אנא אשפעה ללא אחל בכם
סקאטה אד לם תקולו בחצרתי צואבא
פי עבדי איוב׃ וַיֵּלְכוּ אֱלִיפַז הַתֵּימָנִי
וּבִלְדַּד הַשּׁוּחִי צֹפַר הַנַּעֲמָתִי וַיַּעֲשׂוּ
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶם יְהוָה וַיִּשָּׂא יְהוָה
אֶת פְּנֵי אִיּוֹב׃ פמצא אליפז אלתימני ובל׳
ובלדד אלשוחי וצופר אלנעמתי ועמלו
כמא אמרהם אללה תם אשפע אללה
איוב׃ וַיהוָה שָׁב אֶת שְׁבִית אִיּוֹב בְּהִתְפַּלְלוֹ

בְּעַד רֵעֵהוּ וַיֹּסֶף יְהוָה אֶת כָּל אֲשֶׁר
לְאִיּוֹב לְמִשְׁנֶה׃ ואללה רד עלי איוב רדה
חין דעא לאצחאבה פאדרה אללה צעף
גמיע מא לה׃ וַיָּבֹאוּ אֵלָיו כָּל אֶחָיו וְכָל
אַחְיֹתָיו וְכָל יֹדְעָיו לְפָנִים וַיֹּאכְלוּ עִמּוֹ
לֶחֶם בְּבֵיתוֹ וַיָּנֻדוּ לוֹ וַיְנַחֲמוּ אֹתוֹ עַל כָּל
הָרָעָה אֲשֶׁר הֵבִיא יְהוָה עָלָיו וַיִּתְּנוּ לוֹ
אִישׁ קְשִׂיטָה אֶחָת וְאִישׁ נֶזֶם זָהָב
אֶחָד׃ ואקבל אליה גמיע אקרבאה
וקרבאתה ואצדקאה אלקדמי ואכלו
מעה טעאמא פי מנזלה ותוגעו לה
ועאזוה עלי גמיע אלבלא אלדי אחלה
אללה בה ואעטאה כל אמר קסיטה
ושנף דהב כדא׃ וַיהוָה בֵּרַךְ אֶת אַחֲרִית
אִיּוֹב מֵרֵאשִׁתוֹ וַיְהִי לוֹ אַרְבָּעָה עָשָׂר
אֶלֶף צֹאן וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים גְּמַלִּים וְאֶלֶף
צֶמֶד בָּקָר וְאֶלֶף אֲתוֹנוֹת׃ ואללה בארך
לאיוב פי אכר עמרה אכתר מן אולה
פצאר לה יד אלף ראס מן אלגנם וסתה
אלף מן אלגמאל ואלף פדאן מן אלבקר
ואלף אתאן׃ וַיְהִי לוֹ שִׁבְעָנָה בָנִים וְשָׁלוֹשׁ
בָּנוֹת׃ וצאר לה ז בנין וג בנאת׃ וַיִּקְרָא
שֵׁם הָאַחַת יְמִימָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית קְצִיעָה
וְשֵׁם הַשְּׁלִישִׁית קֶרֶן הַפּוּךְ׃ וסמא אסם

שבות ו כתיב שבית יעקב איוב עילם סדום ג בנ׳ וחלוף רציתי ... ויש ו בטעמ׳ ראש פסוק המטיר נתן נתן הטיל ברך את ... קשיטה ג וסימנ׳
במאה קשיטה במאה ויתנו לו

ואת בני י ואת בני זלפה כי השלימה את יהושע ואת בני המכיס ואת בני ההעלבות וחבירו ואת בני צדקיהו ואת כנ בני כס אריב את אדוס ואת מואב
ונתתי אותו רכה ויתי איוב אביהם ג בנקיבות כן בנות צלפחד קדמי דפסוק אך למשפחות מטה אביהם ויתן להם אביהם

אולי ימימה ואתאניה קציעה ואג
קרן הפוך ולא נמצא נשים יפות כבנות
איוב בכל הארץ ויתן להם אביהם
נחלה בתוך אחיהם ומא וגד נסא חסאן
כבנאת איוב פי גמיע אלבלאד פאעטהן
אביהן נחלה פי וסט אכותהן ויחי איוב
אחרי זאת מאה וארבעים שנה וירא
את בניו ואת בני בניו ארבעה דרות
תם עאש איוב בעד דלך ק וארבעין
סנה חתי ראא בניה ובני בניה ד אגיאל
וימת איוב זקן ושבע ימים תם מאת
איוב שיך טויל אלעמר

סכום הפסוקים של ספר איוב אלף ושבעים פסוקי סימנה אע

משלי שלמה בן דוד מלך ישראל
אמתאל סלימאן אבן דאוד מלך אל
אסראיל לדעת חכמה ומוסר להבין
אמרי בינה לתעריף אלחכמה ואלאדב
ותפהים אלדהן לקחת מוסר השכל
צדק ומשפט ומשרים וקבול אלאדב
אלעקלי ואלעדל ואלחכם ואלמסתקים לתת
לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה
ואעטא אלגפל אלנהצה ואלחדת אלמערפה

ולהמה ישמע חכם ויוסף לקח ונבון
תחבלות יקנה ויסמע דלך אלחכים פיזדאד
בהא ואלגאהל יכתסב אלחיל להבין משל
ומליצה דברי חכמים וחידתם לתפהים
אלמתל ואלפטנה כלאם אלחכמא ואחאדית
הם יראת יהוה ראשית דעת חכמה
ומוסר אוילים בזו תקוא אללה אול מא
תאמר בה אלמערפה אלחכמה ואלאדב
אלגהל אזדרוהמא

שמע בני מוסר אביך ואל
תטש תורת אמך אסמע יא בני אדב
אביך ולא תדר דלאלה אמך כי לוית חן
הם לראשך וענקים לגרגרתיך
פאנהמא לואא מן הואדה עלא ראסך
ועקוד עלי גבבך בני אם יפתוך
חטאים אל תבא יא בני אן כדעוך
אלצאלמין פלא תשא דלך אם יאמרו
לכה אתנו נארבה לדם נצפנה לנקי
חנם יבאן יקולון תעאל מעגא נכמן לדם
נטלע בריא מגאנא נבלעם כשאול
חיים ותמימים כיורדי בור נהלכהם
כאלתי אחיא ותאחא כואדרי אלביר
כל הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל
כואך כל מאל עזיז נגדה נמלא ביותנא

ויראה ה ויבט הפלשתי וירדף גחזי ויראה ולא יעשה ויראה וישוב ויחי איוב וחד פקח נא את עיניו ויראס ויוסף ב מלעיל וחד מלרע ויוסף ש אלהיך אל
העם ישמע חכם הודע לצדוק גדגרותך ב חס ואל תטש ואל תטש חסד ותמת אל יעזבך בגרגרותיך מל ושאר בגרגרתיך כת כשאול ג ומל
אשר הרחיב כשאול נבלעם קשה כשאול קנאה פתח דבריך יאיר פתים יראה רעה קדמייה פתיים כת עד מתי פתים כי משובת פתים כת ושארא

סלבא׃ גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד
יהיה לכלנו׃ ולך סהמך פי מא בינא
וקסט ואחד יכון לגמיענא׃ בני אל תלך
בדרך אתם מנע רגלך מנתיבתם׃ יא
בני לא תמץ פי טריק מעהם אמנע
רגלך מן סככהם׃ כי רגליהם לרע ירוצו
וימהרו לשפך דם׃ לאן ארגלהם לאשר
תחאצר והם יסארעו לספך אלדמא׃ כי
חנם מזרה הרשת בעיני כל בעל כנף׃
כמא אן אלשרך מכסוט מגאנא ענד
כל דו גנאח׃ והם לדמם יארבו יצפנו
לנפשתם׃ והם אנמא לדמאהם יכמנון
יטלעון אנפסהם׃ כן ארחות כל בוצע
בצע את נפש בעליו יקח׃ כדאך סביל
כל טאמע טמע ראך נפס צאחבה
יאכד׃ חכמות
בחוץ תרנה ברחבות תתן קולה׃ אלחכמה
תנאדי פי אלסוק ופי אלרחאב תעלן צותהא׃
בראש המיות תקרא בפתחי שערים
בעיר אמריה תאמר׃ ופי רוס אלאזקה
תדעו ופי פתוח אלאבואב פי אלקריה
תקול אקואלהא׃ עד מתי פתים תאהבו
פתי ולצים לצון חמדו להם וכסילים
ישנאו דעת׃ אלי כם יא גפלא תחבון אלגפלה

ואלרהאה קד תמנו אלרהא לאנפסהם
ואלגהאל ישנון אלמערפה׃ תשובו לתוכחתי
הנה אביעה לכם רוחי אודיעה דברי
אתכם׃ ואן רגעתם אלי עצתי סאורי
לכם ראיי ואערפכם כלאמי׃ יען קראתי
ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב׃ לאגל
מא דעותכם פאביתם ומדדת ידי וליס
מצגי מנכם׃ ותפרעו כל עצתי ותוכחתי
לא אביתם׃ ואגפלתם גמיע משורתי
ועצתי לם תשו׃ גם אני באידכם אשחק
אלעג בבא פחדכם׃ ואנא איצא אצחך
בתעסכם ואהזו במגי מא פזעתמוהי׃
בבא כשאוה פחדכם ואידכם כסופה
יאתה בבא עליכם צרה וצוקה׃ אדא
אקבל כאלדוי פזעכם ותעסכם כזובעה
יאתי יחל בכם אלצר ואלציקה׃ אז יקראנני
ולא אענה ישחרנני ולא ימצאנני׃
חינאיד ידעונני ולא אגיבהם יטלבונני
ולא יגדונני׃ תחת כי שנאו דעת ויראת
יהוה לא בחרו׃ בדל מא שנו אלמערפה
ותקוא אללה לם יכתארו׃ לא אבו לעצתי
נאצו כל תוכחתי׃ ולם ישו משורתי
ורפצו גמיע עצתי׃ ויאכלו מפרי
דרכם וממעצתיהם ישבעו׃ פליאכלו

העופות הרואות חטים וקטנוב מגורים על הרשת חנם היא בעיניהם שאינם מכירים על מה היא נפרשת ויורדין בה ואובדין

בורל גזלה נאה ונחמדת היא לגזלן את נפש בעליו יקח יפש עצמו שנעכה

לדעת פת לא יבקר בין טוב הוי האמלים רגליהם רגליהם פחדכם ג לא יתיצב איש בפניכם גם אני באידכם אשחק בבא כשאה פחדכם
לנפשתם בנפשתם ב חס את מחת ות החטאים והם לדמם יארבו

מן תמר מראהבהם ומן משוראתהם
ישבעון׃ כי משובת פתים תהרגם
ושלות כסילים תאבדם׃ לאן עתיאן
אלגפל יקתלהם וזלת אלגהאל תבידהם׃
ושמע לי ישכן בטח ושאנן מפחד
רעה׃ ומן קבל מני יסכן ואתקא ומודעא
מן פזע אלשר׃ בני
אם תקח אמרי ומצותי תצפן אתך׃ יא
בני אן קבלת כלאמי וכזנת וצאיי ענדך׃
להקשיב לחכמה אזנך תטה לבך
לתבונה׃ ואצגית לאלחכמה אדנך ומיזת
קלבך לאלפהם׃ כי אם לבינה תקרא
לתבונה תתן קולך׃ ואן דעות באלדהן
ואעלית צותך לאלפהם׃ אם תבקשנה
ככסף וכמטמונים תחפשנה׃ אן טלבת
הא כטלב אלפצה וכדפאין תפתש
עליהא׃ אז תבין יראת יהוה ודעת
אלהים תמצא׃ חינײד תפהם תקוא
אלה ומערפה אלטאיק תגד׃ כי יהוה
יתן חכמה מפיו דעת ותבונה׃ לאן אלה
יעטי אלחכמה ומן קולה אלמערפה
ואלפהם׃ וצפן לישרים תושיה מגן
להלכי תם׃ והו יכנז ללמסתקימין
פקהו והו כאלתרס לאלסאלכין פי צחה׃

לנצר ארחות משפט ודרך חסידו
ישמר׃ יחפץ סבל אלחכם וטרק אברא
רה יחפצהא׃ אז תבין צדק ומשפט
ומישרים כל מעגל טוב׃ חינײד תפהם
אלעדל ואלחכם ואלמסתקים כל מסלך גייד׃
כי תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשך
ינעם׃ אדא וצלת אלחכמה פי קלבך ולדת
אלמערפה לנפסך׃ מזמה תשמר עליך
תבונה תנצרכה׃ צארת אלהמה תחרסך
ואלפהם יחפצך׃ להצילך מדרך רע מאיש
מדבר תהפכות׃ לכי יכלצאנך מן טריק סו
ורגל מתכלם באלתקלב׃ העזבים ארחות
ישר ללכת בדרכי חשך׃ אלתארכין סבל
אלמסתקים ואלדאהבין פי טרק מצלמה׃
השמחים לעשות רע יגילו בתהפכות
רע׃ אלסארין בעמל אלשר והם יגדלון
באלתקלב פיה׃ אשר ארחתיהם עקשים
ונלוזים במעגלותם׃ אלדין סבלהם
עסרה ואלדאיגין פי מסלכהם׃
להצילך מאשה זרה
מנכריה אמריה החליקה׃ וינגיאנך
מן אמרה אגנביה וגריבה קד ליינת
אקואלהא׃ העזבת אלוף נעוריה ואת
ברית אלהיה שכחה׃ אלתארכה אליף

אזנך ט וגליתי את אזנך ותבירו גם מאז לא פתחה אל תסתר פניך ממני תחות ענוים שמעת יי תהיינה אזנך קשבות להקשיב לחכמה בני ודברי בני
ודברי הקשיבה ה׳ השמחים ג ללא דבר אלי ביד לעשות רע ה׳ מטמונים ג ב מל וחד חס כי יש לנו מטמנים בשדה ויחפרהו ממטמונים ובמטמונים
תחפשנה קדמא׃ חס ה׳ חסידיו ב חס רגלי ודרך ה׳ ומישרים ג ב מל וחד חס תרצה לקחת מוסר אז תבין צדק יתננ חס ה׳

צבאיהא ועהד רבהא קד נסית׃ כי שחה
אל מות ביתה ואל רפאים מעגלתיה׃
וקד כפצת אלי אלמות ביתהא ואלי אלהאלכין
מסאלכהא׃ כל באיה לא ישובון ולא
ישיגו ארחות חיים׃ כל דאכלהא לא
ירגעון ולא ידרכון סבל אלחיאה׃ למען
תלך בדרך טובים וארחות צדיקים
תשמר׃ לקבל אן תסלך פי טריק אלגיאד
וסבל אלצאלחין תחפצהא׃ כי ישרים ישכנו
ארץ ותמימים יותרו בה׃ אן אלמסתקימין
יסכנו אלדאר ואלנצחא יבקון פיהא׃
ורשעים מארץ יכרתו ובוגדים יסחו
ממנה׃ ואלטאלמין מנהא ינקטעון ואלגא
דרין מנהא ינדרסון׃

בני תורתי אל תשכח
ומצותי יצור לבך׃ יא בני לא תנס
תוראתי וליחפט קלבך וצאיי׃ כי ארך
ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך׃
פאנהא עמר וסני חיאה וסלאמה
תזידך׃ חסד ואמת אל יעזבך קשרם
על גרגרותיך כתבם על לוח לבך׃
ולא יפצל ואלחק לא יתרכאנך בל אעקדהא
עלי גנבך ואכתבהא עלי לוח קלבך׃
ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם׃

תגד אלחטוה ואלעקל אלגייד ענד אללה
ואלנאס׃ בטח אל יהוה בכל לבך ואל
בינתך אל תשען׃ תק באללה מן כל דא
ולא תתוכל עלי פהמך׃ בכל דרכיך
דעהו והוא יישר ארחתיך׃ ופי גמיע
טרקך אעתרף לה פאנה יסהל סבלך׃
אל תהי חכם בעיניך ירא את יהוה
וסור מרע׃ לא תכון חכימא ענד נפסך
אתק אללה וזל ען אלשר׃ רפאות תהי
לשרך ושקוי לעצמותיך׃ פאנהא
תכון שפא לאוצאלך ושראבא לעט
לעטאמך׃ כבד את יהוה מהונך ומראשית
כל תבואתך׃ אכרם אללה מן מאלך ומן
גמיע אואיל גלתך׃ וימלאו אסמיך
שבע ותירוש יקביך יפרצו׃ תמתלי
אהראוך כצבא ותפיץ תגאוך עציראך׃

מוסר יהוה בני אל
תמאס ואל תקץ בתוכחתו׃ לא תזהד
יא בני פי אדב אללה ולא תצגר מן עטתה׃
כי את אשר יאהב יהוה יוכיח וכאב
את בן ירצה׃ לאן אללה יעט מן יחבה
פיצנעה כמא ירצא אלאב לאבנה׃
אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק
תבונה׃ טובא אנסאן וגד אלחכמה

בוגדים ה׳ מל׳ ובבל בוגדים בגדו למה תביט בוגדים יבשו הבוגדים ריקם ובוגדים יסחו ובוגדים באדם ... את ג׳ גרש בתלתנקיטין את גאון ויעקב את ארם
נהרים את אשר יאהב ... וכל את דגלש בשתי נקודות ... ג׳ חס בליש׳ ויעזבם ויעבדו אלהים אחרים דשמואל יען אשר עזבני וינכלו דירמיהו חסד ואמת אל יעזבך
ירא ד׳ אל תהי חכם בעיניך ירא את יי׳ בני ומלך כי את האלהים ירא סוף דבר הכל נשמע ... ומולדותיך רפאות שרך לשרך ... אגן הסהר שררך ... דעת אלהים ג׳
מעלות אז תבין אלהים ודעת אלהים בארץ ואין דעת

אפק לה אלפהם׃ כי טוב סחרה מסחר
כסף ומחרוץ תבואתה׃ לאן מתגרהא
כיר מן מתגר אלורק וגלתהא כיר מן
אלקראצה׃ יקרה היא מפנינים וכל
חפציך לא ישוו בה׃ והיא אעז מן אלגואהר
וכל מראדאתך לא תסאויהא׃ ארך
ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד׃
טול אלעמר ען ימינהא וען יסארהא
אלגנא ואלכרם׃ דרכיה דרכי נעם וכל
נתיבותיה שלום׃ וטרקהא טרק אלנעמה
וגמיע מסאלכהא סלאמה׃ עץ חיים
היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר׃
והי שגרה אלחיאה לאלמסתכנין בהא
ודאעמוהא ראשדון׃

יהוה בחכמה יסד
ארץ כונן שמים בתבונה׃ אללה אסס
אלארץ והייא אלסמואת בפהם׃ בדעתו
תהומות נבקעו ושחקים ירעפו טל׃
ובמערפתה אנשקת אלגמר ובהא
אלסמואת כפהם׃ בדעתו תהומות
נבקעו ושחקים אלשואהק תקטר אלטל׃
בני אל ילזו מעיניך נצר תשיה ומזמה׃
יא בני לא תזוג ען עינאך אחפץ
אלפקה ואלמהמאת׃ ויהיו חיים לנפשך

וחן לגרגרתיך׃ תכון חיאה לנפסך וחצוה
עלי גבבך׃ אז תלך לבטח דרכך ורגלך
לא תגוף׃ חיניד תסיר פי טריקך ואתקא
לא תצדם רגלך בשי׃ אם תשכב לא
תפחד ושכבת וערבה שנתך׃ אן אנגעת
לם תפזע ואן נמת הנתך סנתך׃ אל
תירא מפחד פתאם ומשאת רשעים
כי תבוא׃ ותכון לא תכאף מן אלפדע
גפלה ומן דוי אלטאלמין אדא אקבל׃
כי יהוה יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכד׃
לאן אללה יכון תכלאנך יחפט קדמך
מן אלתעלק׃ אל תמנע טוב מבעליו
בהיות לאל ידיך לעשות׃ לא תמנע אלכיר
מן אהלה סימא אדא אטאקת ידך
עמלה׃ אל תאמר לרעיך לך ושוב ומחר
אתן ויש אתך׃ לא תקול לצאחבך אמץ
ועוד וגדא אעטיך ומוגוד מעך׃ אל
תחרש על רעך רעה והוא יושב לבטח
אתך׃ ולא תעתרץ אלשר לצאחבך
סימא והו גאלס מעך ואתקא׃ אל
תרוב עם אדם חנם אם לא גמלך רעה׃
לא תכאצם אנסאן מגאנא סימא
אדא לם יוליך שוא׃ אל תקנא באיש
חמס ואל תבחר בכל דרכיו׃ לא תגאר

שמאולה ג̇ב̇ מל׳ וחד חס אחד מימין הגלה. ואשן ואמר אלה ארך ימים בימינה ... ויהין יא תאמם קדמיה לאות לבני ישראל על מדין דברי אלה. ויהין
מכשלים והין כתב כל האנשים נלדים בגוים חיים נא שדיך הבאת יום קראת ... ומחר וקדשתם היום אל כל עדת ישראל אתה ובניך שב בזה גם היום
אל תאמר אעשה ...

עלי רגל אלט׳למ ולא תתׄאר שיא מן
טרקה׃ כי תועבת יהוה נלוז ואת ישרים
סודו׃ ולאן אללה יכרה אלראיגׄין וסרה מע
אלמסתקימין׃ מארת יהוה בבית רשע
ונוה צדיקים יברך׃ ומחקה אללה פי מנאזל
אלט׳אלמין ויבארך פי מאוא אלצ׳
חין׃ אם ללצים הוא יליץ ולענוים יתן
חן׃ אנה ליהזי אלהאזין ויעטי אלכאשעין
אלחט׳א׃ כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים
קלון׃ ואלחכמא ינחלון אלכראמה ואלגהאל
יעט׳ם הואנהם׃

שמעו בנים מוסר אב והקשיבו
לדעת בינה׃ יא איהא אלבנון אסמעו אדב
אלאבא ואצגו למערפה אלפהם׃ כי לקח
טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו׃ פאני
קד אעטיתכם בתא גיידא היא תוראתי
לא תתרכוהא׃ כי בן הייתי לאבי רך
ויחיד לפני אמי׃ ואנא איצ׳א כנת מתדללס
אבנא לאבי רכצא ואחדא לאמי׃ וירני
ויאמר לי יתמך דברי לבך שמור
מצותי וחיה׃ פדלני וקאל לי ידעם כלאמי
קלבך אחפט׳ וצאיאי תחיא׃ קנה חכמה
קנה בינה אל תשכח ואל תט מאמרי
פי׃ אקתני אלחכמה ואשתרי אלפהם

לא תנס ולא תמיל מן אקואל פאיי׃ אל
תעזבה ותשמרך אהבה ותצרך׃ ולא
תתרכהא פאנהא תחרסך אחבבהא
תחפט׳ך׃ ראשית חכמה קנה חכמה ובכל
קנינך קנה בינה׃ אול אלחכמה הו אן תק
תקתניהא פתציר תשתריהא בכל
מלך׃ סלסלה ותרוממך תכבדך כי
תחבקנה׃ אכלצהא תלפעך ותכרמך
אד תלאזמהא׃ תתן לראשך לוית חן
עטרת תפארת תמגנך׃ תצ׳ע עלי
ראסך לואא מזחצא ובתאג מן פכר
תגנך׃

שמע בני וקח אמרי וירבו לך שנות חיים׃
אסמע יא בני איצ׳א וכד אקואלי תכת׳ר
לך סני אלחיאה׃ בדרך חכמה הרתיך
הדרכתיך במעגלי ישר׃ פאני קד
דללתך עלי טריק אלחכמה ואסלכתך
מסאלך אלאסתקאמה׃ בלכתך לא יצר
צעדך ואם תרוץ לא תכשל׃ אמא פי
סירך לא תציק כטאך ואן חאצ׳רת
לם תעת׳ר׃ החזק במוסר אל תרף נצרה
כי היא חייך׃ פאשתד באלאדב לא תמיל
ענה ואחפט׳ אלחכמה פאנהא חיאתך׃
בארח רשעים אל תבא ואל תאשר

ויאמר לי ה׳ הנך הרה מי אתה עבדי אתה שלמה בנך וירני מדוע פניך רעים על מה זה אתה מבקש והשגל יושבת אצלו ס״ה ינחלו ג׳ קמ״ץ כפי נחלתו ולשמות
מטות אבתם כבוד חכמים ס״ה וקח ג׳ לך נא אל הצאן קום לך פדנה מה עמדי וקח לך עבר לפני העם מטה מטה לבית אב קטל יקטירון כי כל הימים וקח לך
את חלצתו משענתי בידך פך השמן הזה את האזור קחו עמכם דברים שמעו בנים ס״ה הדרכתיך והוריתיך ב׳ ואנכי אהיה עם פיך בדרך חכמה קדמ״ג מל׳ ס״ה

בדרך רעים׃ פי סבל אפאסקין לא תדכל
ולא תסתרשדן פי טרקהם׃ פרעהו אל
תעבר בו שטה מעליו ועבר׃ פאתלכה
לא תמר טריקה ותעמר מנה אחיאד
וגז מסרעא׃ כי לא ישנו אם לא ירעו
ונגזלה שנתם אם לא יכשולו׃ לאנהם
לא ינאמו אן יסו וינפר נומהם אן לם
יעתרו׃ כי לחמו לחם רשע ויין חמסים
ישתו׃ למאקר אגתדו מן טעאם
אלטלם ובכמר אלמטאלם הם ישרבון׃ וארח
צדיקים כאור נגה הולך ואור עד
נכון היום׃ וסביל אלצאלחין כספר אלנור
כל מא מר איצא אלי תבאת אלנהאר׃
דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה
יכשלו׃ וטריק אפאסקין שביה
באפל לא יעלמון במא דא יעתרון׃

בני לדברי הקשיבה
לאמרי הט אזנך׃ יא בני אצג לכלאמי
ומיל סמעך לאקואלי׃ אל יליזו מעיניך
שמרם בתוך לבבך׃ לא ירוגו ען עינאך
אחפטהם ראכל קלבך׃ כי חיים הם
למצאיהם ולכל בשרו מרפא׃ פאנהם
חיאה לואגדהם ושפא לאבדאנהם׃
מכל משמר נצר לבך כי ממנו תוצאות
חיים׃ מן כל מחתרס אחפט קלבך פאן
מנה תכרג אלחיאה׃ הסר ממך עקשות
פה ולזות שפתים הרחק ממך׃ ואזל
ענך עסרה אלקול ואבעד ענך רואג
אלנטק׃ עיניך לנכח יביטו ועפעפיך
יישרו נגדך׃ עינאך תלתפת חיאלך
ומקלתך תסתקים חדאך׃ פלס מעגל
רגלך וכל דרכיך יכנו׃ סקם מסלך
קדמך וגמיע טרקך תתבת׃ אל תט
ימין ושמאול הסר רגלך מרע׃ לם
תמיל ימנה ולא יסרה אזל קדמך מן
אלשר׃
בני
לחכמתי הקשיבה לתבונתי הט אזנך׃
יא בני אצג לחכמתי ומייל סמעך
לפהמי׃ לשמר מזמות ודעת שפתיך
ינצרו׃ ואחתרס אלמהמאת ונטקך
יחפט אלפהם׃ כי נפת תטפנה שפתי
זרה וחלק משמן חכה׃ לאן שפתא
אלאגנביה תקטר שהדא וחנכהא
אלין מן אלדהן׃ ואחריתה מרה כלענה
חדה כחרב פיות׃ ועאקבתהא מרה
כאלעלקם והי חאדה כסיף דו פמין׃
רגליה ירדות מות שאול צעדיה
יתמכו׃ ורגליהא ינזלאן אלא אלמות

חמסים ד׳ ומוציאי מאיבי דשמוא׳ חלצני יצ׳ שמרני יצ׳ מידי כי לחמו ה׳ מוצאיהם למצאיהם ב׳ כל מוצאיהם אכלום כי חיים הם קדמיה מל׳
ד׳ חס בל׳ יע׳ בשמחה ובשרים המון שריך יישרו נגדך ושר בשרים על לב רע חדה ה׳ ורמת יען גנים וישם פי בחרב ואתה בן אדם קח לך ולשונם
חרב חדה ואחריתה מרה כלענה כחרב ג׳ וישם פי ושמתיך ואחריתה

וכטאהא תדעס אלתלאי ארח חיים פן
תפלס נעו מעגלתיה לא תדע י סבל
אחיאה לא תסקס ואן אצטרבת מסאלכ
האלס תעלס

ועתה בנים שמעו לי ואל תסורו
מאמרי פי ואן יא מעאשר אלבנין
אסמעו לי ולא תזולו מן אקואל פאיי
הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל
פתח ביתה אזל ענהא טריקך ולא
תקרב אלי באב ביתהא פן תתן לאחרים
הודך ושנתיך לאכזרי כילא תעטי
בהאך לאכרין וסנינך ללצארה פן
ישבעו זרים כחך ועצביך בבית נכרי
כילא ישבע אלאגנביין מן קואך ותציר
אכסאבך פי בית גריב ונהמת באחריתך
בכלות בשרך ושארך פתנדם פי
אכרתך אדי פני לחמך וגסמך ואמרת
איך שנאתי מוסר ותוכחת נאץ לבי
תקולי יא להפאה כיף שנית אלאדב ורפץ
קלבי אלעצה ולא שמעתי בקול מורי
ולמלמדי לא הטיתי אזני ולם אסמע
מן דאעי ולם אמיל סמעי למעלמי
כמעט הייתי בכל רע בתוך קהל
ועדה ען קליל צרת פי כל שר פי וסט

אלגוק ואלגמאעה שתה מים מבורך
ונזלים מתוך בארך אשרב אלמא מן
בירך ואלהואטל מן צהאריגך יפוצו
מעינתיך חוצה ברחבות פלגי מים
תפיץ עיונך כארגא ויכון פי אלרחאב
אקסאם מא יהיו לך לבדך ואין לזרים
אתך יתכון לך וחדך ולא לאגנביין
מעך יהי מקורך ברוך ושמח מאשת
נעורך יכון נביעך מבארכא ואפרח
בזוגה צבאיך אילת אהבים ויעלת
חן דדיה ירוך בכל עת באהבתה
תשגה תמיד איאלה ואת אלמחבה
ואלועלה ואת אלהוארה תלאהא
ירויאנך פי כל וקת בחבהא תסהו
דאימא ולמה תשגה בני בזרה ותחבק
חק נכריה לם תסהו יא בני באגנביה
ותלאזם חגר גריבה כי נכח עיני יהוה
דרכי איש וכל מעגלתיו מפלס אן
חד עיני אללה טרק אלמר וגמיע מ
מסאלכה יסקמהא עוונתיו ילכדנו
את הרשע ובחבלי חטאתו יתמך
ודנב אלפאסק תעלקה ובחבאל כטייתה
ידעם אלבאטה הוא ימות באין מוסר
וברב אולתו ישגה פהו ימות בגיר

מעגלותיך מעגלותם מל׳ מעגלתיו מעגלתיה חס סימנ כט של׳ והו חס ולא ג׳ ראש פסוק בסיפ ולא שמעתי ולא ידעתי רפאים שם ולא למורי
חכמה חוק בחקי ד׳ חס כלו כליתי בחקי ותחבק חק נכריה שחד מחק רשע יקח ושחד בחק חמה עזה עונך ד׳ מל׳ ומצאנו העבר נא דרב היו הן בעוון
חוללתי עוונותיו ילכדנו מעינת ב׳ חס בל׳ אוריתא יפוצו מעינתיך

ארבו כתרת גהלה יגלטו
בני אם ערבת לרעך תקעת
לזר כפיך יא בני אן צמנת שיא לצאחבך
או צאפחת גריב בכפך פי ראי נוקשת
באמרי פיך נלכדת באמרי פיך פקד
והקת באקואל פאך וקד עלקת בהא
עשה זאת אפוא בני והנצל כי באת
בכף רעך לך התרפס ורהב רעיך פאצנע
כלה יא בני אנגבהא אד קד חצלת פי
כף צאחבך אמץ תמאהל וארהבה
אל תתן שנה לעיניך ותנומה לעפעפיך
לא תעט עינאך וסנה ולא מקלתך
נום הנצל כצבי מיד וכצפור מיד
יקוש ותכלץ כטבי מן יד וכעצפור
מן אלוהק
לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם
אמץ אלי אלנמלה יא כסלאן אנצר
טריקהא ותחכם אשר אין לה קצין
שטר ומשל אלתי ליס להא מדבר
ולא עריף ולא סולטאן תכין בקיץ
לחמה אגרה בקציר מאכלה והי
תהיי פי אלקיץ טעאמהא וקד אועת
פי אלחצאד מאכלהא עד מתי עצל
תשכב מתי תקום משנתך אלי כם יא

כסלאן תנצגע מתי תקום מן סנתך
מעט שנות מעט תנומות מעט חבק
ידים לשכב ען קליל מן אלסנה ואלנום
ואלזום אלידין ואלאנצגאע ובא כמהלך
ראשך ומחסרך כאיש מגן יאתי
פקרך כאלסאיר ועוזך כרגל דו תרס
אדם בליעל איש און הולך עקשות
פה אלאנסאן אלפאגר רגל יסיר פי עסוה
אלקול קרץ בעינו מולל ברגלו מורה
באצבעתיו גאמז בעיניה ראכל
ברגלה משיר באצאבעה תהפכות
בלבו חרש רע בכל עת מדנים ישלח
ואלתקלב פי קלבה מעתרץ אלשר פי
כל וקת ינשי אלצגאיב על כן פתאם
יבוא אידו פתע ישבר ואין מרפא לדלך
יאתיה תעס גפלה וינכסר בגתה ולא
שפא לה שש הנה שנא יהוה ושבע
תועבות נפשו סתה ממא ישנאה
אללה וסאבע ממא יכרהה עינים
רמות לשון שקר וידים שפכות דם
נקי עינאן רפיעתאן ולסאן מבטל
וידאן תספך דם ברי לב חרש מחשבות
און רגלים ממהרות לרוץ לרעה וקלב
מעתרץ אפכאר אלגל ורגלאן מסרעתאן

כ״ל אור׳ ונכי׳ ג׳ רע״ חס במ״ב מ״ל בנביא׳ ולקחתי את נשיך לעיניך ונתתי לרעיך אתה ורעיך הישבים לפניך וכל כתוב׳ רבות מ״ל ג׳ מ׳ משלי דהוות כולה חס במ׳
חד מ״ל לך התרפס ורהב רעיך ... עינו רכת עינו ח׳ האלו כהות ... הוא הטוב וישא הנער הצפה ולעשות הטוב יקח ויעל אדני המלך את עינו תראינה ראו
עינו כידו קרץ בעינו ... מרה ה׳ חס אצל אלוני בננו זה כי ראה ... את עני ישראל ולא יהיו כאבותם קרץ בעינו ... לרוץ ג׳ בית לחם עירו יש כגבול לרוץ

ללחצאר לאשר יפיח כזבים עד שקר
ומשלח מדנים בין אחים ולמתפוה
בלכלב שאחר זור ומנשי אלצלב בין
אלאצדקא׃ נצר
בני מצות אביך ואל תטש תורת אמך
אחפט יא בני וציה אביך ולא תדר
דלאלת אמך׃ קשרם על לבך תמיד
ענדם על גרגרתך׃ אעקדהא עלא
קלבך דאימא ותזיין בהא עלא גנבך׃
בהתהלכך תנחה אתך בשכבך תשמר
עליך והקיצות היא תשיחך׃ פאנהא
תסאירך פי אנטלאקך ותחרסך פי
נומך ותחאדתך פי יקצתך׃ כי נר מצוה
ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר׃
אן אלוציה סראג ואלתוריה נור וטריק
אלחיאה הי עצה אלאדב׃
לשמרך מאשת רע
מחלקת לשון נכריה׃ יחפצאנך מן
אמרה סו ומן לסאן אלגריבה׃ אל תחמד
יפיה בלבבך ואל תקחך בעפעפיה׃
לא תתמן חסנהא פי קלבך לא תאכדך
במקלתיהא׃ כי בעד אשה זונה עד
ככר לחם ואשת איש נפש יקרה תצוד׃
לאנה יצן אלזאן אנה קד נאל אמראה

אלזאניה פי זיאדה רגיף לבז והי אנמא
תצטאד בה אלנפס אלעזיזה׃ היחתה איש
אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה׃ הל
יחתו אלמר נארא פי חגרה לא תחתרק
תיאבה׃ אם יהלך איש על הגחלים
ורגליו לא תכוינה׃ או ימשי עלי אלגמר
ולא תנכוי רגלאה׃ כן הבא אל אשת
רעהו לא ינקה כל הנגע בה׃ כדאך מן
אתא זוגה צאחבה לא יברו כל מן דנא
מנהא׃ לא יבוזו לגנב כי יגנוב למלא
נפשו כי ירעב׃ לא יזר באלסארק אדא
הו סרק פאנה רבמא כאן דלך לישבע
נפסה מן אלגוע׃ ונמצא ישלם שבעתים
את כל הון ביתו יתן׃ ואדא וגד קד
יגרם כתירא או גמיע מאלה יעטיה׃
פיתללץ׃ נאף אשה חסר לב משחית
נפשו הוא יעשנה׃ מתל סאפח מרה
נאקץ אלעקל מהלך נפסה הו יפעל
דלך׃ נגע וקלון ימצא וחרפתו לא
תמחה׃ אלבלא ואלהואן יגדהמא ועארה
לא ימחא׃ כי קנאה חמת גבר ולא יחמל
ביום נקם׃ אן אלעקאב כחמיה אלרגל
ולא ישפק פי יום אלנקמה׃ לא ישא פני
כל כפר ולא יאבה כי תרבה שחד׃ ולא

המדבר יה ונטשתיך ישמע השמע וחבירון אותך אני שולח במ״ו דכות יחזקאל וכל אתה צדיק בהתהלכך תפלצתך נא נעצרה קמץ ד׳ אותך
חמה קנאה כי בחילה ואסלדה יחמול לא ודעיהם גוים להרג ותמיד מל׳ ד׳ יחמול ... דכות נקבה לשון וכל דברתי אשר הוא האתה ושובבתיך
כן ואמרן ד׳ יחמול ולא ... חס קדמ׳ לגנב יבוזו לא איש יגנב כי ב׳ יגנוב ... איש היחתה קרעים ובגדין יפרע לא וראשו אתה הוא וקדש ד׳ ובגליו ... גבר
נאסר ישלם עלין יסבן רבין פיקנאה חמת גבר

ישפע כל דיה ולא ישא אן כתר אלרשי
בני שמר אמרי
ומצותי תצפן אתך יא בני אחתרס
אקואלי ווצאיי תדכרהא ענדך שמר
מצותי וחיה ותורתי כאישון עיניך
ואחפטהא תחיא בהא ותוראתי כגנן
עינאך קשרם על אצבעתיך כתבם
על לוח לבך אעקדהא עלי אצאבעך
ואכתבהא עלי לוח קלבך אמר לחכמה
אחתי את ומדע לבינה תקרא קאל
לאלחכמה אנת אכתי ואדע אלפהם מעלמי
לשמרך מאשה זרה מנכריה אמריה
החליקה ינגיאנך מן אמרה אגנביה
ומן גריבה קד לינת אקואלהא כי בחלון
ביתי בעד אשנבי נשקפתי בין מא
אתטלע מן כוה פי מנזלי ואתשרף
מן אלמשכאה וארא בפתאים אבינה
בבנים נער חסר לב ראית מן אלגפאל
ותפהמת מן אלבנין בחדת נאקץ אלעקל
עבר בשוק אצל פנה ודרך ביתה
יצעד מאר פי אלסוק ענד זאויתהא
ופי טריק מנזלהא יכטו בנשף בערב
יום באישון לילה ואפלה פי גלס מן
עשייה יום ענד תגנן אלליל ואלאפל

והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת
לב פאדא באמרה תלקאה פי הייה
זאניה סאלבה אלקלוב המיה היא וסררת
בביתה לא ישכנו רגליה האימה היא
וזאילה פי מנזלהא לא יסכנא קדמיהא
פעם בחוץ פעם ברחבות ואצל כל
פנה תארב מרה פי אלסוק ומרה פי אלרחאב
וענד כל זאויה תכמן והחזיקה בו
ונשקה לו העזה פניה ותאמר לו
ואמסכתה וקבלתה ווקחת וגהא וקאלת
לה זבחי שלמים עלי היום שלמתי
נדרי ללה עלי דבאיח סלאמה אליום
אפי בנדורי על כן יצאתי לקראתך
לשחר פניך ואמצאך עלי מא כרגת
תלקאך וטלבת וגהך פוגדתך מרבדים
רבדתי ערשי חטבות אטון מצרים
וקד נגדת סרירי נגודא וארוכא מן חשו
מצרי נפתי משכבי מר אהלים וקנמון
וקד בכרת מצגעי במסך ועגבר ועוד
טייב לכה נרוה דדים עד הבקר נתעלסה
באהבים תעאל נרוי מן אלודוד לילנא
אלי אלצבאח ונתמנע באלמחאב כי אין
האיש בביתו הלך בדרך מרחוק אן
אלרגל ליס פי ביתה וקד סאר פי טריק

המיה ג ב חס וחד מל תשאות מלאה עיר הומיה המיה היא וסררת אשת כסילות ... סררת ג ב חס וחד מל וימאנו להקשיב המיה היא ויתנו כתף
דעזרא ... דדים ד ג חס וחד מל והנה עתך עת דדים ויבאו אליה לכה נרוה שתו ושכרו דודים בתר מל ... והנה ב ראש פסוק בסב והנה אשה והנה
עלה כלו ...

בעירי צרור הכסף לקח בידו ליום הכסא
יבא ביתו׳ וקד אכד כיסה מעה פלא יגי
אלי יום אלאחצא׳ הטתו ברב לקחה בחלק
שפתיה תדיחנו׳ פמיילתה בכתרת
בתהא ודחתה בליאנה נטקהא׳ הולך
אחריה פתאם כשור אל טבח יבא
וכעכס אל מוסר אויל׳ ראיתה מנטלקא
וראהא והו גאפל כתור ירכל אלא
אלקצאב או כעאכס אלי אדב אלגהאל׳ עד
יפלח חץ כבדו כמהר צפור אל פח
ולא ידע כי בנפשו הוא׳ אלי אן יפלע
אלסהם כבדה כסרעה טיר אלי אלפך ולם
יעלם אנה בנפסה׳ ועתה בנים שמעו
לי והקשיבו לאמרי פי׳ ואלאן יא מעש
שר אלבנין אסמעו לי ואטיעו ואצגו
לאקואל פאי׳ אל ישט אל דרכיה לבך
אל תתע בנתיבותיה׳ לא יחיד קלבך אלי
טרקהא ולא תצל פי סככהא׳ כי רבים
חללים הפילה ועצמים כל הרגיה׳
לאנהא אוקעת צרעא וקתלא׳ הא
עצימין׳ דרכי שאול ביתה ירדות אל
חדרי מות׳ ואנמא ביתהא טריק אלא
אלתרי מורדה אלי כדור אלמות׳
הלא חכמה תקרא ותבונה

תתן קולה׳ יא אן אלחכמה תנאדי ואלאת
אלפהם תעלן צותהא׳ בראש מרמים
עלי דרך בית נתיבות נצבה׳ פי רוס
אליפאע עלי טרקהא ופי סככהא מנ
מנתצבה׳ ליד שערים לפי קרת מבוא
פתחים תרנה׳ ומכאן אלאבואב ענד
אלסקוף ופי מדאכל אלפתוח תרן׳ אליכם
אישים אקרא וקולי אל בני אדם׳ תקול
אנאדיכם יא מעאשר אלרגאל וארפע
צותי אלי סאיר בני אדם׳ הבינו פתאים
ערמה וכסילים הבינו לב׳ אפהמו יא
גפלא אלנהצה ויא גפלא אפהמו קלובכם׳
שמעו כי נגידים אדבר ומפתח שפתי
מישרים׳ אסמעו אני בתדביר אתכלם
ואפתח נטקי באלמסתקים׳ כי אמת
יהגה חכי ותועבת שפתי רשע׳ ולסאני
ידרס אלחק ושפתי תכרה אלצלם׳ בצדק
כל אמרי פי אין בהם נפתל ועקש׳ וגמיע
אקואל פאי בצדק וליס פיהא מנפתל
ולא עסר׳ כלם נכחים למבין וישרים
למצאי דעת׳ כלהא צואב לל פאהם
וסהלה לואגדי אלמערפה׳ קחו מוסרי
ואל כסף ודעת מחרוץ נבחר׳ כדו
אדבי ולא ורק ואלמערפה כיר מן

ועצמים ג׳ חס כי ידעתי רבים פשעיכם והוכיח לגוים עצמים ועצמים כל הרגיה ׳ וכל אולי דכות במא שבעה גוים רבים ועצומים ׳ הרוגיה ב׳ חד מל׳ וחד חס
ולא תכסה עוד על הרוגיה ועצמים ׳ והקשיבו ד׳ שמעו איים שמעו זאת הכהנים ועתה בנים ועתה בנים ׳ אישים ג׳ ומל נבזה פעלי און אליכם

לקראצה׳ כי טובה חכמה מפנינים
וכל חפצים לא ישוו בה׳ ולחכמה אכיר
מן אלגואהר וכל אלמראדאת לא תסאויה׳
אני חכמה שכנתי ערמה ודעת מזמות
אמצא׳ אנא אלחכמה אסכן אלדהא
ואלמערפה אגד אלמהמאת׳ יראת יהוה
שנאת רע גאה וגאון ודרך רע ופי
תהפכות שנאתי׳ ואד תקוא אללה שנאת
אלשר פאלזהו ואלאקתדאר וטריק אלסו
וקול אלתקלב שנית דלך׳ לי עצה ותושיה
אני בינה לי גבורה׳ לי אלמשורה ואלפקה
אנא אלפהם לי אלגברות׳ בי מלכים
ימלכו ורזנים יחקקו צדק׳ בי תמלך
אלמלוך ואלוזרא תרסם אלעדל׳ בי שרים
ישרו ונדיבים כל שפטי צדק׳ בי
תרוס אלריסא ואלנבל וגמיע קצאה
אלעדל׳ אני אהבי אהב ומשחרי
ימצאנני׳ אנא אחב מחבי ומן טלבני
וגדני׳ עשר וכבוד אתי הון עתק
וצדקה׳ אלגנא ואלכרם מעי ואלמאל
אלנפיס באלנצפה׳ טוב פריי מחרוץ
ומפז ותבואתי מכסף נבחר׳ ותמרי
אכיר מן אלקראצה ואלאביז וגלתי
מכתארה מן אלוראק׳ בארח צדקה

אהלך בתוך נתיבות משפט׳ פי סביל
מן צלאח אסיר פי וסט סבל אלחכם׳
להנחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא׳
לאנחל מחבי אלגוד וכזאינהם אמלא׳
יהוה קנני
ראשית דרכו קדם מפעליו מאז׳ אללה
אלתרעני אול כלקה וקדים פעלה אול
חין׳ מעולם נסכתי מראש מקדמי
ארץ׳ מן אול אלדהר אנתכבת וקדים
אלארץ׳ מן לאן׳ באין תהמות חוללתי
באין מעינות נכבדי מים׳ כדי בוליס
גמר ולא עיון מעגזר אלמא׳ בטרם
הרים הטבעו לפני גבעות חוללתי׳
קבל אן תרסב אלגבאל וקבל אלתפאע
אלתדית׳ עד לא עשה ארץ וחוצות
וראש עפרות תבל׳ ואד לם יצנע אלארץ
באסואקהא ולא אול תראבאת אלדניא׳
בהכינו שמים שם אני בחקו חוג על
פני תהום׳ ומע אצלאחה אלסמא ואת
אנא הנאך ואד רסם חגאבא עלי וגה
אלגמר׳ באמצו שחקים ממעל בעזוז
עינות תהום׳ מע תאיידה אלשואהק
מן אלעלו ואעזאזה עיון אלגמר׳ בשומו
לים חקו ומים לא יעברו פיו בחוקו

קדמיה יקרה וכל חפציך ׳ בתר׳ כי טובה וכל חפצים ׳ס׳ סימנהון יך מים ׳ וראש יא׳ פתגם אכזר וראש אחד בא וראש ערב וזאב וראש דגון ושתי
וראש תפלשתי׳ בידו וראש לו חפני וראש עגל לבסה וראש אפרים ב׳ בן וראש דמשק וראש עטרות ׳ אמלא ג׳ את מספר ימיך אמלא ובי אמלא תהפכות
ואוצרתיהם אמלא ׳ וחד ואמלא אתו רוח אלהים ׳ ישרו ב׳ ולשרים למשפט ישרו בי שרים ישרו

מוסדי ארץ ותצייר ה לאשתאר רסמה
ולמיאה לא תתגאוז אמרה ורסמה
אסאסאת לארץ ואהיה אצלו אמון
ואהיה שעשעים יום יום משחקת
לפניו בכל עת וכנת ענדה גמהורא
וכנת קרה יום יום סאחה בין ידיה פי כל
וקת משחקת בתבל ארצו ושעשעי
את בני אדם סרור לאהל לדניא ארצה
וקרתי לבני אדם
ועתה בנים שמעו לי
ואשרי דרכי ישמרו ואן יא מעאשר
לבנין אסמעו לי טובא לדין יחפצון
טרקי שמעו מוסר וחכמו ואל
תפרעו אסמעו לאדב ותחכמו ולא
תגרבוה אשרי אדם שמע לי לשקד
על דלתתי יום יום לשמר מזוזת פתחי
טובא אנסאן יסמע לי אן יראבט
עלי מצאריעי יום יום ויחפט עצאדת
פתוחי כי מצאי מצא חיים ויפק
רצון מיהוה לאן מן וגדני וגד לחיאה
ונפק לרצא מן ענד אללה וחטאי חמס
נפשו כל משנאי אהבו מות ומן
אכטאני פקד צלם נפסה וגמיע
שאניי פקד אחבו למות

9 חכמות בנתה ביתה חצבה
עמודיה שבעה לחכמה קד בנת ביתהא
ונצרת עמדהא סבעה טבחה טבחה
מסכה יינה אף ערכה שלחנה ודבחת
דבחהא ומזגת כמרהא ונצרת מאידת
הא איצא שלחה נערתיה תקרא על
גפי מרמי קרת תם בעתת בגוארהא
תנאדי עלי צהור אעלי לסקות מי
פתי יסר הנה חסר לב אמרה לו ותקול
מא כאן גאפלא יעדל אלי ההנא ומן
כאן נאקץ לעקל אקול לה לכו לחמו
בלחמי ושתו ביין מסכתי האלכם
אגתדו מן טעאמי ואשרבו מן כמר
מזגתה עזבו פתאים וחיו ואשרו
בדרך בינה אתרכו לגפלאת ואחיו
ואסתרשדו מן טריק לפהם יסר לץ
לקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו פמן
מן מודב דאהי יתכד לנפסה להואן
ואעץ צלם דאך עיבה אל תוכח
לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך
לא תעצן לדאהי כמא ישנאך בה
עץ לעאלם פאנה יחבך תן לחכם
ויחכם עוד הודע לצדיק ויוסף לקח
אעט לחכים כמא יתחכם בה איצא

ואלה שמות ומשלי מזוזת כתב וכתבתם קדמיה ושמשון מזזות כתב וכתבתם בתר״יה ומלכים מזוזות כתב מינאי ב׳ וחס׳ והיה כל
מינאי יהרגני כי מצאי מצא חיים לקחה אם לקח יעקב ארור לקח שחד לקח את אדניך וחבירו הנני לקח ממך את עץ יוסף את בני ישראל יסר
לץ וחד ולקח נפשות עמודיה ד׳ ג׳ מל׳ וחד חס׳ את קלעי החצר אנכי תכלתי המרג״ז ארץ חצבה קדמיה חס׳ מרומי ג׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ על מרומי שדה

וערף אלצאלח מא יזתאד בה בתא׃
תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים
בינה׃ אול מא תאמר בה אלחכמה תקוא
אללה ופהם מא יוגבה אלפהם מערפה
אלקדוס׃ כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך
שנות חיים׃ תקול אנ בי תכתר איאמך
ויזתאד לך סני אלחיאה׃ אם חכמת
חכמת לך ולצת לבדך תשא׃ אן
תחכמת פלנפסך ואן תזאהית תחמלת
וחדך׃ אשת כסילות המיה פתיות ובל
ידעה מה׃ ולגאהל כאמראה האימה
גאפלה לא תערף מא׃ וישבה
לפתח ביתה על כסא מרמי קרת׃
וקד גלסת עלי באב ביתהא עלא
כרסי פי אעלא אלסקוף׃ לקרא לעברי
דרך המישרים ארחותם׃ תדעו
במארה אלטריק אלמסתקימה טרקהם׃
מי פתי יסר הנה וחסר לב ואמרה
לו׃ תקול מן כאן גאפלא יעדל אליר
ומן כאן נאקץ אלעקל אקול לה׃ מים
גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם׃
אלמסרוק מא אחלאה ואלטעאם אלמסתור
מא אלדה׃ ולא ידע כי רפאים שם
בעמקי שאול קראיה׃ ולם יעלם

אן אלהאלכין הנאך ופי אעמק אלגחים
מדעוהא׃ משלי
שלמה בן חכם ישמח אב ובן כסיל
תוגת אמו׃ ומן אמתאל סלימאן אלאבן
אלחכים יפרח אבאה ואלאבן אלגאהל
חסרה לאמה׃ לא יועילו אוצרות רשע
וצדקה תציל ממות׃ לא תנפע כנוז
אלצלם ואלצדקה תנגי מן אלמות׃ לא
ירעיב יהוה נפש צדיק והות רשעים
יהדף׃ לא יגיע אללה נפס אלצאלח ואפה
אלצאלמין ידפע ענה׃ ראש עשה כף
רמיה ויד חרוצים תעשיר׃ אלפקר מן
עמל אלכף אלמלולה ויד אלנשטין תס
תגני׃ אגר בקיץ בן משכיל נרדם
בקציר בן מביש׃ אלאבן אלעאקל יגמע
פי אלקיץ ואלאבן אלמסי יסבת פי וקת
אלחצאד׃ ברכות לראש צדיק ופי
רשעים יכסה חמס׃ תחל אלברכאת
בראס אלצאלח ווגה אלצאלמין יגטיהם
צלמהם׃ זכר צדיק לברכה ושם
רשעים ירקב׃ דכר אלצאלח אלי ברכה
ואסם אלצאלמין יבלא׃ חכם לב יקח
מצות ואויל שפתים ילבט׃ אלחכים
אלקלב יאכד אלוצאיא ואלגאהל אלמנטק

ראש ג̇ כת̇ א̇ אחד עשיר ואחד ראש ויקח את כבשת האיש הראש ראש עשה כף רמיה ולא ידע י̇א̇ בשכבה וחבירו ולא ידע יעקב ויעזב כל אשר לו ואם
נפש כי תחטא ולא ידע איש את קברתו ועתה כי אין ולא ידע כי בנפשו הוא כי רפאים שם גם שמש לא ראה ותלהטהו מסביב עמק י̇ג̇ וחד בעמקי
את עם בועז כי לא אל עם לא אל עמים רבים בעמקי שאול

יתלבט׃ הולך בתם ילך בטח ומעקש
דרכיו יודע׃ אלסאר פי צחה יסיר ואלתקא
ואלמעסר טרקה יערף בדלך׃ קרץ עין
יתן עצבת ואויל שפתים ילבט׃ אלגאמז
בעינה יצנע משקה ואלגאהל בנטקה
יתלבט איצא׃ מקור חיים פי צדיק ופי
רשעים יכסה חמס׃ קול אלצאלחין ינבע
אלחיאה וקול אלצאלמין יגטיהם צלמהם׃
שנאה תעורר מדנים ועל כל פשעים
תכסה אהבה׃ ואלשנאה תתיר אלצכב
ואלמחבה תגטי גמיע אלגרוס׃ בשפתי
נבון תמצא חכמה ושבט לגו חסר
לב׃ פי נטק אלפאהם תוגד אלחכמה
ואלקציב לצהר נאקץ אלעקל׃ חכמים
יצפנו דעת ופי אויל מחתה קרבה׃
אלחכמא ידכרון אלמערפה וקול אלגאהל
ינדק ען קריב׃ הון עשיר קרית עזו
מחתת דלים רישם׃ כמא אן מאל אלגני
קריה עזה ואנדקאק אלפקרא ארתא
תהם׃ פעלת צדיק לחיים תבואת רשע
לחטאת׃ אגר אלצאלח חיאה וגלה
אלפאסק גזא כטיה׃ ארח לחיים
שומר מוסר ועוזב תוכחת מתעה׃
סביל אלחיאה חפץ אלאדב ותארך

אלעצה מצל׃ מכסה שנאה שפתי
שקר ומוצא דבה הוא כסיל׃ מגטי
אלשנאה דו נטק באטל ומכרג שנאעה
הו גאהל׃ ברב דברים לא יחדל פשע
וחושך שפתיו משכיל׃ בכתרת
אלכלאם לא יעדם גרם ואלצאבר שפתיה
ען דלך עאקל׃ כסף נבחר לשון צדיק
לב רשעים כמעט׃ לסאן אלצאלח כאל
פצה אלמכתארה וקלב אלטאלחין סגיר׃
שפתי צדיק ירעו רבים ואוילים
בחסר לב ימותו׃ נטק אלצאלח ידבר
אלכתירין ואלגהאל בקלה עקולהם
ימיתונהם׃ ברכת יהוה היא תעשיר
ולא יוסף עצב עמה׃ ברכת אללה
היתגני ולא תזיד אלמשקה מעהא׃
כשחוק לכסיל עשות זמה וחכמה
לאיש תבונה׃ פעל אלפאחשה ענד
אלגאהל כאלצחך ואלחכמה לדוי אלפהם׃
מגורת רשע היא תבואנו ותאות
צדיקים יתן׃ חדר אלצאלם יחלבה ושהוה
אלצאלחין יעטיהם׃ כעבור סופה ואין
רשע וצדיק יסוד עולם׃ כמרור
אלזובעה יעדם אלצאלם ואלצאלח אסאס
אלעאלם׃ כחמץ לשנים וכעשן לעינים

יוסף ה̇ חס יוד ויאמר שאול כה יעשה אלהים לכן הנני יוסף הנני יוסף על ימיך אם יעמד ראש אלישע ולא יוסף עצב עמה ס׳ תבואנו ג̇ ב̇ מל וחד
חס כל יד עמל תבואנו מגורת רשע ודרש רעה תבואנו ׳ קדמג׳ חס ס׳ לעינים ב̇ פתח כי האדם יראה לעינים ומתוק האור וטוב לעינים ׳ וחד וכי תאוה
הוא לעינים ׳ וחד וכעשן לעינים ס׳ כעבור ב̇ ויהי כעבור הצהרים כעבור סופה ס׳

כן העצל לשולחיו׃ כאלכל לאסנאן
וכאלדכאן ללעינאן כדאך אלכסלאן לרא
סליה׃ יראת יהוה תוסיף ימים ושנות
רשעים תקצרנה׃ תקוא אללה תזיד פי
אלעמר וסני אלפאסקין תקצר׃ תוחלת
צדיקים שמחה ותקות רשעים תאבד׃
רגא אלצאלחין אלפרח ורגא אלצאלמין
תביד׃ מעוז לתם דרך יהוה ומחתה
לפעלי און׃ טריק אללה עז ללדוי אלצחה
ואנדקאק לפעלה אלגור׃ צדיק לעולם
בל ימוט ורשעים לא ישכנו ארץ׃
אלצאלח אלדהר לא ימיל ואלצאלמין לא
יסכנו אלארץ׃ פי צדיק ינוב חכמה ולשון
תהפכות תכרת׃ פם אלצאלחין ינמו אלחכמה
ולסאן אלמתקלב ינקטע׃ שפתי צדיק
ידעון רצון ופי רשעים תהפכות׃ שפתי
אלצאלח קד תעוודת אלרצא ופם אלצאלמין
אלתקלב׃ מאזני מרמה תועבת יהוה
ואבן שלמה רצונו׃ מואזין אלמכר מן
מא יכרהה אללה ואלצנגאת אלתאמה
רצאה׃ בא זדון ויבא קלון ואת צנועים
חכמה׃ אדא אתת אלקחה אתא אלהואן
ומע אלמתואצעין אלחכמה׃ תמת ישרים
תנחם וסלף בגדים ושדם׃ צחה אלמסתק

אלמסתקימין תסיירהם וזית אלגאדרין
ינהבהם׃ לא יועיל הון ביום עברה וצדקה
תציל ממות׃ לא ינפע אלמאל פי יום אלקיאמה
ואלצדקה תנגי מן אלמות׃ צדקת תמים
תישר דרכו וברשעתו יפל רשע׃ צלאח
אלצחיח יסהל טרקה ואלצאלם יקע פי
צלמה׃ צדקת ישרים תצילם ובהות
בגדים ילכדו׃ צלאח אלמסתקימין ש׳
ינגיהם ואלצאלמין יעלקון באפאתהם׃
במות אדם רשע תאבד תקוה ותוחלת
אונים אבדה׃ אדא מאת אלאנסאן אלפאסק
פקד אנקטע אלרגא כמא אן רגא אלמגוין
יביד׃ צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע
תחתיו׃ יכלץ אלצאלח מן אלשדה ויד כל
אלפאסק מכאנה׃ בפה חנף ישחת רעהו
ובדעת צדיקים יחלצו׃ אלדנס יהלך
צאחבה בקולה ובמערפה אלצאלחין
יתכלצון׃ בטוב צדיקים תעלץ קריה
ובאבד רשעים רנה׃ בכיר אלצאלחין
יגבאן יפרח אהל אלבלאד ובהלאך
אלפאסקין יגבאן ירננון׃ בברכת ישרים
תרום קרת ובפי רשעים תהרס׃ בברכת
אלמסתקימין ירתפע אלסקע ובקול אל
צאלמין ינהדם׃ בז לרעהו חסר לב ואיש

צדקתה ויוא ראשית לו צדקת הצדיק לא תהיה עליו צדקת הצדיק עליו תהיה צדקת תמים צדקת ישרים ׳ וחד וצדקת צדיקים ה׳ ידעון ד׳ ויאמר יו׳
אל יהושע כל תפלה כל תחנה כל עמי הארץ דמלכ׳ שפתי צדיק ה׳

בוכות יחרישו אלמזרי בצאחבה נאקץ
אלעקל והו אלפהם ימסך ענה׃ הולך רכיל
מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר׃ נאשף
אלסר כאלמנטלק מאהלא וכאתמה
אמין אלרוח׃ באין תחבולות יפל עם
ותשועה ברב יועץ׃ בגיר חיל יקע אל
קום ואלמגותה בכתרה אלמשורה׃ רע
ירוע כי ערב זר ושונא תוקעים בוטח׃
שר ישר למן צמן אגנביא ושאני
אלמצאפחין הו ואתק׃ אשת חן תתמך
כבוד ועריצים יתמכו עשר׃ תגד
ראעמה אלוקאר ואתחצא וראעמי אלגני
ראהבין׃ גמל נפשו איש חסד ועכר
שארו אכזרי׃ אלמחסן לאהלה דו
אלפצל ופאצח אקרבאהו אלקאסי׃
רשע עשה פעלת שקר וזרע צדקה
שכר אמת׃ אלט'אלם יפעל מא אגרתה
אלבאטל וזארע אלנצפה אגרתה אלחק׃
כן צדקה לחיים ומרדף רעה למותו׃
כדאך אלצלאח ללחיאה וטאלב אלשר למותה׃
תועבת יהוה עקשי לב ורצונו תמימי
דרך׃ יכרה אללה עסרי אלקלוב ורצאה
אצחא אלטריק׃ יד ליד לא ינקה רע וזרע
צדיקים נמלט׃ כתקלב יד ליד לא יברו

אלרדי ונסל אלצאלחין ינגו׃ נזם זהב באף
חזיר אשה יפה וסרת טעם׃ כשנף מן
דהב פי אנף כנזיר כדאך אמראה חסנה
זאילה אלראי׃ תאות צדיקים אך טוב
תקות רשעים עברה׃ שהוה אלצאלחין
אלכיר ורגא אלט'אלמין עברה׃ יש מפזר
ונוסף עוד וחשך מישר אך למחסור׃
כם מן מבדד יזתאד איצא ואצאר מן
אלסמאחה פהו אלי נקץ׃ נפש ברכה תדשן
ומרוה גם הוא יורא׃ אלנפס אלמבארכה
תדסם ואלמרויה הי איצא תרוי׃ מנע
בר יקבהו לאום וברכה לראש משביר׃
מאנע אלבר תדמה אלמלה ואלברכה
תחל בראס אלממיר׃ שחר טוב יבקש
רצון ודרש רעה תבואנו׃ טאלב אלכיר
יטלב אלרצא ומלתמס אלבלא יחל בה׃
בוטח בעשרו הוא יפול וכעלה צדיקים
יפרחו׃ אלואתק ביסארה הו יקע ואלצאלחין
יפרעון כאלורק׃ עכר ביתו ינחל רוח
ועבד אויל לחכם לב׃ אלמנתחל אלגהל
פאצח אהלה פיגב אן יכון אלגאהל
עבדא ללחכים׃ פרי צדיק עץ חיים
ולקח נפשות חכם׃ תמר אלצאלח שגרה
אלחיאה ומקתני אלנפוס חכים׃ הן צדיק

שנא ד׳ חס׳ יהושע שנא גזל בעולה ושנא תקעים שנא בצע דכתב שנאי׃ וכל אורי׳ דכות׳ ׃ ודרש ג׳ וחס׳ ודרש אלהמתים שפט ידרש משפט ודרש רעה
תבואנו׃ ונוסף ג׳ ב׳ פתח ונוסף גם הוא ונוסף על נחלת המטה יש מפזר׃ לאום ב׳ וחד ולאם מנע בר יקבהו לאום ובאפס לאם ולאם מלאם יאמץ׃
גמל ב׳ בתריין לשנין וחס׳ ובסר גמל גמל נפשו׃ וברכה ב׳ בתרין לישנין ויהוא העגתי׳ לראש משביר׃

בארץ ישלם אף כי רשע וחוטא׃ לית
אלצאלח יסלם פכיף אלפאסק ואלכאטי׃ אהב
מוסר אהב דעת ושונא תוכחת בער׃
אלמחב אלאדב מחב אלעקל ושאני אלעצה
הו גאהל׃ טוב יפיק רצון מיהוה ואיש
מזמות ירשיע׃ אלכייר יואפק אלרצא
מן ענד אללה ודו אלהמה יפלג׃ לא יכון
אדם ברשע ושרש צדיקים בל ימוט׃
לא יתבת אלאנסאן בפסק ואצל אלצאלחין
לא ימיל׃ אשת חיל עטרת בעלה
וכרקב בעצמותיו מבישה׃ מרה דאת
חילה תאג בעלהא וכאלעפן עצאמה
אלמסייה׃ מחשבות צדיקים משפט
תחבלות רשעים מרמה׃ אפכאר אלצאלחין
פי אלחכם וחיל אלטאלחין פי אלמכר׃ דברי
רשעים ארב דם ופי ישרים יצילם׃
כלאם אלטאלמין אלכמון לאלדם וקול
אלמסתקימין ינגיהם׃ הפוך רשעים
ואינם ובית צדיקים יעמד׃ ינקלב אלטאלחין
פיעדמון וביות אלצאלחין תקף׃ לפי
שכלו יהלל איש ונעוה לב יהיה לבוז׃
עלי קדר עקלה ימדח אלמר ואלמעווג
אלקלב יציר מזדרא׃ טוב נקלה ועבד
לו ממתכבד וחסר לחם׃ אלהיין לה עבד

כיר מן מתנבל ועוז אלטעאם׃ יודע
צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי׃
יתעאהד אלצאלח חתי נפס בהימתה ורחמה
אלפאסקין אקסאוה׃ עבד אדמתו ישבע
לחם ומרדף ריקים חסר לב׃ פאלח ארצה
ישבע טעאמא וכאלב אלפראג נאקץ
אלעקל׃ חמד רשע מצוד רעים ושרש
צדיקים יתן׃ יתמנא אלפאסק מחגד
אלאשראר ואלצאלחין יעטון עלי אצולהם׃
בפשע שפתים מוקש רע ויצא מצרה
צדיק׃ דנב אלמנטלק והקסו ואלצאלח
יכרג מן שדתה׃ מפרי פי איש ישבע
טוב וגמול ידי אדם ישוב לו׃ מן תמר
קול אלמר ישבע כירא ואילא ידי
אלאנסאן יגזיה אללה׃ דרך אויל ישר
בעיניו ושמע לעצה חכם׃ וטריק
אלגאהל מסתקימה ענדה וקאבל
אלמשורה חכים׃ אויל ביום יודע כעסו
וכסה קלון ערום׃ אלגאהל פי יום יערף
גהלה וסאתר אלהואן הו נאהץ׃ יפיח
אמונה יגיד צדק ועד שקרים מרמה׃
אלמתפווה באלאמאנה יכבר באלצדק
ואלשאהד אלזור באלמכר׃ יש בוטה
כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא׃

ירשיע ד׳ ג׳ מל׳ וחד חס׳ ובכל אשר יפנה ירשיע אף אמנם אל לא ירשיע והוא ישקט ומי ירשיע ואיש מזמות ירשיע ·— ישיב דכת׳ ישוב ג׳ ישוב הדעלשררי
התאמין בו כי ישוב זרעך וגמול ידי אדם ישוב לו ·— ולשון ה׳ זהב אחד עלגים תמהר והפכות תכלת חכמים מרפא וללמדם ספר ·— ישלם ג׳ ב׳ קמ׳ וחד פת׳
ולך ישלם נדר הן צדיק בארץ ישלם וירא מצוה הוא ·—

בני מן לא יפץ כבעגאת אלסיף ולסאן
אלחכמא שפא׃ שפת אמת תכון לעד
ועד ארגיעה לשון שקר׃ מנטק אלחק
יתבת אלי אלאבד ולא טרפה אללסאן אלמנטלי׃
מרמה בלב חרשי רע וליעצי שלום
שמחה׃ אלמכר פי קלב מעתקדי אלשר
וללמשירין באלסלאם אלפרח׃ לא יאנה
לצדיק כל און ורשעים מלאו רע׃ לא
יצלח אלצאלח שי מן אלגור ואלטאלחין
יעמהם אלשר׃ תועבת יהוה שפתי שקר
ועשי אמונה רצונו׃ יכרה אללה נטק
אלבאטל ועאמלי אלאמאנה רצאה׃ אדם
ערום כסה דעת ולב כסילים יקרא אולת׃
אלאנסאן אלנאהץ הו אלמחצון באלמעלפה
וקלב אלגאהל ידעו אלגהל׃ יד חרוצים
תמשול ורמיה תהיה למס׃ יד אלנשטין
תתסלט ואלמלולה תציר דמה׃ דאגה
בלב איש ישחנה ודבר טוב ישמחנה׃
אלהם פי קלב אלמר יכפצה ואלמר אלגייד
יפרחה׃ יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים
תתעם׃ אלצאלח אפצל מן צאחבה וטריק
אלטאלמין תצלהם׃ לא יחרך רמיה צידו
והון אדם יקר חרוץ׃ לא יצאדף אלמלול
זאדה ומאל אלמר אלעזיז הו אלנשאט׃ באורח

צדקה חיים ודרך נתיבה אל מות׃ פי טריק
אלעדל אלחיאה והי סכה לא מות פיהא׃ בן
חכם מוסר אב ולץ לא שמע גערה׃
אלאבן אלחכים יקבל ארב אלאב ואלדאהי
לא יקבל זגרתה׃ מפרי פי איש יאכל
טוב ונפש בגדים חמס׃ מן תמר קול
אלמר ינבגי אן יאכל אלכיר ותגד פי נפס
אלגאדרין אלצלם׃ נצר פיו שמר נפשו
פשק שפתיו מחתה לו׃ אלחאפץ פאה
חארס נפסה וכם מן שאק שפתיה
במא הו אנדקאק לה׃ מתאוה ואין נפשו
עצל ונפש חרצים תדשן׃ אלכסלאן
נפסה מתשהייה וליס שי ונפס אלנשטין
תדסם׃ דבר שקר ישנא צדיק ורשע
יבאיש ויחפיר׃ אקול אלבאטל ישנאה
אלצאלח ואלטאלח יסי ויכגל׃ צדקה תצר
תם דרך ורשעה תסלף חטאת׃ אלזכוה
תחפץ אלטריק ואלטאלח ואלכטיה יקיפאן׃
יש מתעשר ואין כל מתרושש והון
רב׃ כם מן מסתגני בגיר מאל ומתפאקר
במאל כתיר׃ כפר נפש איש עשרו ורש
לא שמע גערה׃ פדא נפס אלמר מאלה
ואלפקיר לם יסמע זגרת אלה׃ אור
צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך׃ נור

ארגיעה ג̇ ב̇ מל̇ וחד חס̇ כי ארגיעה אריצנו כי ארגעה ארוצם ועד ארגיעה לשון שקר ס̇ מוסר יב̇ פתח שלומנו הבליס אבזרי מלכים פתח כלמוד
אשמע לקחת מוסר השכל שמע בני שמעו בנים וכעכס אל מוסר אויל בן חכם אויל יגאץ יראה יע̇ וכל דסמיך לאדכרא דכות ס̇ ורשע ה̇ והכותי
ממך יען אשר הכרתי ממך תם ורשע הוא מכלה יבאיש ויחפיר ואהב חמס ס̇

אלצאלחין יזתאר וסראג אלצאלמין יכמד׳
רק בזדון יתן מצה ואת נועצים חכמה׳
עדא אן כאלקחה תצנע אלמנאזעה ומע
אלמתשאורין אלחכמה׳ הון מהבל ימעט
וקבץ על יד ירבה׳ אלמאל מן קבל אלגרור
יקל ואלגאמע אלי ידה יכתר מאלה׳ תוחלת
ממשכה מחלה לב ועץ חיים תאוה
באה׳ אלצבר אלמתמאדי ימרץ אלקלב
ושגרה אלחיאה אלשהוה אלחאצרה׳
בז לדבר יחבל לו וירא מצוה הוא ישלם׳
אלמזרי באמר ירתהן בה ומתקי אלוציה
הו יסלם׳ תורת חכם מקור חיים לסור
ממקשי מות׳ שריעה אלחכים ינבע
אלחיאה ללזואל ען אואהאק אלמות׳ שכל
טוב יתן חן ודרך בגדים איתן׳ אלעקל
אלגייד יעטי אלחצוה וטריק אלגאדרין
צעיב׳ כל ערום יעשה בדעת וכסיל
יפרש אולת׳ כל נאהץ יעמל אמרה
במערפה ואלגאהל יבסט גהלה׳ מלאך
רשע יפל ברע וציר אמונים מרפא׳
ארסול אלצאלם יקע פי שר וארסול אלאמין
שפא׳ ריש וקלון פורע מוסר ושמר
תוכחת יכבד׳ אלפקר ואלהואן למן דב
אלאדב וחאפט אלעצה יכרם׳ תאוה
נהיה תערב לנפש ותועבת כסילים
סור מרע׳ תרא אלשהוה אלכאינה תלד
ללנפס ולדלך יכרה אלגהאל אלזואל ען אלשר׳
הולך את חכמים וחכם ורעה כסילים
ירוע׳ מסאיר אלחכמא יתחכם ומראעי
אלגהאל ירדו׳ חטאים תרדף רעה ואת
צדיקים ישלם טוב׳ אלכאטיין יכלבהם
שרהם ואללה יכאפי אלצאלחין בכיר׳ טוב
ינחיל בני בנים וצפון לצדיק חיל חוטא׳
אלכייר ינחל בני אלבנין איצא וקד ידכר
ללצאלח אתאת אלכאטי׳ רב אכל ניר
ראשים ויש נספה בלא משפט׳ וכם
מן טעאם יכון סימא אלפקר וכם מן
מנסאת בגיר חכם׳ חושך שבטו שונא
בנו ואהבו שחרו מוסר׳ אלצאר קציבה
שאני ולדה ואלמחבה יבאכרה באלאדב׳
צדיק אכל לשבע נפשו ובטן רשעים
תחסר׳ אלצאלח יאכל שבע נפסה ובטון
אלצאלמין תנקץ׳ חכמות נשים בנתה
ביתה ואולת בידיה תהרסנו׳ אלחכימה
מן אלנסא תבני ביתהא ואלגאהלה בידהא
תהדמה׳ הולך בישרו ירא יהוה ונלוז
דרכיו בוזהו׳ אלסאלך באסתקאמה תקי
אללה ואלזאיג ען טרקה מזרי בהא׳

נהיה חק׳ אם מאת אדני המלך כי מאתי נהיה וחבי׳ כמהו לא נהיה ונהה נהי שכל האדם תאוה נהיה לדברים האלה ׳׳ כת יוד בלאש וניבות
וקל׳ יוד ושאג ככפירים במשפטי ושפטהו ועשו את הכבש ורב המשא ודכה ישח וצפן לישרים וחכם וסלף בגדים ושדם וקר רוח איש תבונה ועוף
השמים ׳׳ תחסר ג׳ ב׳ קמ׳ וחד פתח ארץ אשר לא במסכנת כל הקמח לא תכלה ובטן רשעים ׳׳ בידיה ג׳ וכל אשה חכמת לב חכמות נשים בנשה [illegible]

Proverbs 14

Right column

בפי אויל חטר גאוה ושפתי חכמים
תשמורם· פי קול אלגאהל עצא ואקתדאר
ונטק אלחכמא יחפטהם· באין אלפים
אבוס בר ורב תבואות בכח שור· כמא
אן מן עדם אלבקר ינחץ אלבר ובכתרת
אלגלאת בקוותהא· עד אמונים לא יכזב
ויפיח כזבים עד שקר· אלשאהד אלאמין
מן לא יכדב ואלמתפווח באלכדב שאהד
זור· בקש לץ חכמה ואין ודעת לנבון
נקל· יטלב אלזראהי אלחכמה פלא יגדהא
ואלמערפה עלי אלפאהם סהלה· לך מנגד
לאיש כסיל ובל ידעת שפתי דעת· סר
מן מקאבלה אלרגל אלגאהל ולא פלם
תערף שיא מן אקואל אלמערפה· חכמת
ערום הבין דרכו ואולת כסילים מרמה·
חכמת אלנאהץ תפהם אחואלה וגהל
אלגהאל מכרהם· אולים יליץ אשם ובין
ישרים רצון· יתרגם ען אלגהאל אתמהם
ובין אלמסתקימין אלרצא· לב יודע
מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב זר·
אלקלב יערף מרארה נפסה ופי פרחה
לא יכאלטה אגנביא· בית רשעים
ישמד ואהל ישרים יפריח· בית אלטאלמין
ינפד וכבא אלמסתקימין יפרע· יש דרך

Left column

ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות·
כם מן טריק מסתקים בין ידיי אלמר
ועאקבתהא טריק אלמות· גם בשחק
יכאב לב ואחריתה שמחה תוגה· ואלצחך
איצא יוגע אלקלב ועאקבה אלפרחה
תלחה· מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו
איש טוב· סיסתכרג מן טרקה אלגאש
אלקלב ומן פוקה אלרגל אלגייד· פתי יאמין
לכל דבר וערום יבין לאשרו· אלגאפל
יצדק בכל אמר ואלנאהץ יפהם רשדה·
חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר
ובוטח· אלחכים יתקי ויזול ען אלשר
ואלגאהל יתגאוז ויתק· קצר אפים יעשה
אולת ואיש מזמות ישנא· קצר אלמהל
מן עמל אלגהל וכם מן רגל דו המם
מבגוץ· נחלו פתאים אולת וערומים
יכתרו דעת· תרא אלגפל קד אנתחלו
אלגהל ואלנאהצין יתתוגון באלמערפה·
שחו רעים לפני טובים ורשעים על
שערי צדיק· ינבגי אן ינכפץ אלאשואר
בין ידיי אלגיאד ואלטלחא עלי אבואב
אלצאלחין· גם לרעהו ישנא רש ואהבי
עשיר רבים· חתי לצאחבה יבגץ
אלפקיר ומחבי אלגני כתירין· בז לרעהו

תבואות ז̇ והיה בתבואות כי מספר במספר שני וממגד וישאל המלך באין אלפים טוב מעט · משלי תבואות כתב · ושג׳ תבואות כתב ... וסר מרע
ה̇ משתו ול׳ איש היה השמות חכם ירא ... כחלו ד̇ קמ̇ ואלה אשר נחלו בני ישראל כי בנות מנשה נחלו נחלה אך שקר נחלו אבותינו נחלו פתאים אולת
יפריח ב̇ מליח מים יפרח ואהל ישרים

חוטא ומחונן ענוים אשריו אלמזרי
בצאחבה דאך מכטי ואלראוף באלמסכין
טובאה הלוא יתעו חרשי רע וחסד
ואמת חרשי טוב אלא יצל מעתרצי
אלשר ויגד אלחק ואלכיר מעתרצי אלכיר
בכל עצב יהיה מותר ודבר שפתים אך
למחסור כתיר אלגהד יכון לפצל וכם
מן כלאם הו לנקץ עטרת חכמים
עשרם אולת כסילים אולת תאג אלחכמא
דאך גנאהם וגהל אלגהאל מכרהם מציל
נפשות עד אמת ויפח כזבים מרמה
אלשאהד אלחק יכלץ אלנפוס ואלמתפווח
באלכדב דו מכר ביראת יהוה מבטח עז
ולבניו יהיה מחסה אלכאיף כתקוא אללה
לה מיתאק עז ולבניה יכון מלגא יראת
יהוה מקור חיים לסור ממקשי מות
תקוא אללה ינבוע אלחיאה ללזואל מן
אוהאק אלמות ברב עם הדרת מלך
ובאפס לאם מחתת רזון בכתרת אלקום
בהא אלמלך ובקלה אלחזב אנדקאק אלוזיר
ארך אפים רב תבונה וקצר רוח מרים
אולת אלטויל אלמהל כתיר אלפהם ואלקציר
אלרוח כתיר אלגהל חיי בשרים לב מרפא
ורקב עצמות קנאה אלקלב אלמעאפא

חיאה אלבדן ואלגירה סוס אלעצאם עשק
דל חרף עשהו ומכבדו חנן אביון אלגאשם
אלפקיר קד עייר צאנעה ומכרמה
ראופה באלמסכין ברעתו ידחה רשע
וחסה במותו צדיק פי שרה ינדחי
אלפאסק ואמא אלצאלח פהו יסתכן פי
נכבתה בלב נבון תנוח חכמה ובקרב
כסילים תודע פי קלב אלפהם תחל
אלחכמה וענד אלגהאל תפהם גרבתהא
צדקה תרומם גוי וחסד לאמים חטאת
אלזכוה תרפע אמתהא ועאר אלאחזאב
אלכטיה רצון מלך לעבד משכיל
ועברתו תהיה מביש רצא אלמלך
לעבד עאקל ועברתה תכון עלי אלמסי
מענה רך ישיב חמה ודבר עצב יעלה
אף אלמרד אללין ירד אלחמיה ואלכלאם
אלשאק יצעד אלגצב לשון חכמים
תיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת
לסאן אלחכמא יגוד אלמערפה ופם
אלגהאל ירוי אלגהל בכל מקום עיני יהוה
צפות רעים וטובים פי כל מוצע עינא
אללה תטלע אלאשראר ואלאכיאר מרפא
לשון עץ חיים וסלף בה שבר ברוח
צדק אללסאן שגרה אלחיאה ואלזיף פיה

ענוים דכת׳ ענוים ה׳ לא שכח צעקת ענוים אל תשכח ענוים ולענוים יתן חן ומחונן ענוים אשריו טוב שפל רוח וחלופיה׳ ב׳ כת׳ ענוים וקר׳ עניים
וכל ג׳ ליו רעים כי לא לנצח וטובים ג׳ ב׳ מר׳ וחד חס׳ אשר פגע בשני אנשים באזני יי׳ צבאות בכל מקום מליס ג׳ כל מריס תלומות וכסילים
מריס ארך אפים רב תבונה בכל מקום ד׳ ואכלתם אתו ורב הפגל עיני יי׳ השמר לך פן תעלה וחד בכל המקום אשר אזכיר

לאיש לב מזמרת הארץ למה הרעתם לכלם נתן דם יחשב וחשב את שני ואםאין את בתי ונגשה ותשנהו גם בטרם והנה נלך מה יעשה כה יעשה ויש ישיב ויצאהלך
ויאמר יואב ונתת ותאמר ונתתה אמדן משפטן מות יכרת שמחה לאיש כבוד לאיש ערב לאיש אל תאמר השטן אלת ודעי ככה יעשה לבוש הבדים וחוד ולאיש
הזה

כסר רוח אויל ינאץ מוסר אביו ושמר
תוכחת יערים אלגאהל ירפץ אדב אביה
וחאפץ לעצתיה נהוי בית צדיק חסן רב
ובתבואת רשע נעכרת פי בית אלצאלח
אלתאק אלכתיר ופי גלה אלפאסק אלפציחה
שפתי חכמים יזרו דעת ולב כסילים
לא כן שפתי אלחכמא תדרי אלמערפה
וקלב אלגהאל ליס כדאך זבח רשעים
תועבת יהוה ותפלת ישרים רצונו דבח
אלפאסקין ממא יכרהה אללה וצלוה אלמס
תקימין רצאה תועבת יהוה דרך רשע
ומרדף צדקה יאהב יכרה אללה טריק
אלפאסק ויחב כאלב אלזכוה מוסר רע
לעזב ארח שנא תוכחת ימות אדב סו
לתארך אלסביל ושאני אלעצה יהלך
שאול ואבדון נגד יהוה אף כי לבות
בני אדם אלתרא ודאר אלאבאדה מכשופאן
ענד אללה פכיף קלוב בני אדם לא יאהב
לץ הוכח לו אל חכמים לא ילך תגד
דאהי לא ישא אן תעצה ולא ימצי
אלי אלעלמא לב שמח ייטב פנים ובעצבת
לב רוח נכאה אלקלב יחסן אלוגה ובמשקה
אלקלב תכתאב אלרוח לב נבון יבקש
דעת ופני כסילים ירעה אולת קלב

אלפאהם יטלב אלמערפה וקצד אלגהאל
ירעי אלגהל כל ימי עני רעים וטוב לב
משתה תמיד טול איאם אלצעיף רדיה
רדייה וגודה אלקלבהו שרב דאים טוב
מעט ביראת יהוה מאוצר רב ומהומה
בו אלקליל בתקוא אללה כיר מן כנז כתיר
פיה אהאמה טוב ארחת ירק ואהבה
שם משור אבוס ושנאה בו אלבאקה מן
בקל ומחבה הנאך כיר מן תור מעלוף
ומעה שנאה איש חמה יגרה מדון
וארך אפים ישקיט ריב רגל אלחמיה
יחרץ אלצכב ואלטויל אלמהל יקרר אלכצומה
דרך עצל כמשכת חדק וארח ישרים
סללה טריק אלכסלאן כאלמסייגה באלחדק
וטריק אלמסתקימין כאלצה בן חכם
אב וכסיל אדם בוזה אמו אלאבן אלחכים
יפרח אבאה ואלאנסאן אלגאהל יזדרי
באמה אולת שמחה לחסר לב ואיש
תבונה יישר לכת אלגהל פרחה לנאקץ
אלעקל ודו אלפהם יסהל מסירה הפר
מחשבות באין סוד וברב יועצים תקום
פסך אלאפכאר מן עדם כתם אלסר
ובכתרת אלמשירין תתבת שמחה
לאיש במענה פיו ודבר בעתו מה טוב

לא כן יטו ויאמר יוסף אל אביו לכו נא הגברים עבדי משה ואתה לא כן נתן לך ויאמר יואב לא כן הדבר והוא לא כן ידמה ב בן שמענו גאון מואב הכן
הקשבתי ואשמע וגבורתם לא כן אני ידעתי ב בו לא כן הרשעים כי לא כן אנכי עמדי לא כן אמתון עשים ויחפצו בני ישראל כי לא כן ביתי ולב כסילים
לא כן

אלאמר סרור בגואב פאהו ואלכלאם פי
וקתה מא אחסנה׃ ארח חיים למעלה
למשכיל למען סור משאול מטה׃
סבל אלחיאה ללעאקל פי אלעלו לכי יזול
מן אלגחים אלספלי׃ בית גאים יסח יהוה
ויצב גבול אלמנה׃ יקלע אללה בית אל
מקתדרין וינצב תכם אלצעפי׃ תועבת
יהוה מחשבות רע וטהרים אמרי נעם׃
יכרה אללה אפכאר אלשר ואקואל אלחכמה
טאהרה׃ עכר ביתו בוצע בצע ושונא
מתנת יחיה׃ אלטאמע טמעהו פאצח
אהלה ושאני אלמואהב יחיא׃ לב צדיק
יהגה לענות ופי רשעים יביע רעות׃
קלב אלצאלח ידרס מא בה יגיב ופם אל
טאלחין ירוי אלשרור׃ רחוק יהוה מרשעים
ותפלת צדיקים ישמע׃ לדאך אללה
בעיד מן אלטאלמין וצלוה אלצאלחין יסמע׃
מאור עינים ישמח לב שמועה טובה
תדשן עצם׃ כמא אן נור אלעינין יפרח
אלקלב כדאך אלכבר אלצאלח ידסם אלעצם׃
אזן שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים
תלין׃ אדן סאמעה עצה אלחיאה ענד
אלעלמא תוגד׃ פורע מוסר מואס נפשו
ושומע תוכחת קונה לב׃ לאן מן גרב

אלארב אלזאהד פי נפסה וקאבל אלעצה
למקתני קלבא׃ יראת יהוה מוסר חכמה
ולפני כבוד ענוה׃ תקוא אללה אדב אלחכמה
ועאקבה אלכשוע אלכראמה׃ לאדם מע
מערכי לב ומיהוה מענה לשון׃ ללאנסאן
מצאף קלבה ומן ענד אללה נטק לסאנה׃
כל דרכי איש זך בעיניו ותכן רוחות
יהוה׃ גמיע טרק אלמר יראהא זכיה
ענדה ולכן אללה מהיי אלארואח׃ גל אל
יהוה מעשיך ויכנו מחשבתיך׃ גל אלי
אללה אעמאלך תתבת אפכארך׃ כל פעל
יהוה למענהו וגם רשע ליום רעה׃ כל
פעל אללה לסבבה ואלטאלם איצא ליום
סו׃ תועבת יהוה כל גבה לב יד ליד לא
ינקה׃ יכרה אללה כל שאמך אלקלב כתקלב
יד ליד לא יברו׃ בחסד ואמת יכפר עון
וביראת יהוה סור מרע׃ באלבר ואלאחסאן
יגפר אלדנב ובתקוא אללה אלזואל ען אלשר׃
ברצות יהוה דרכי איש גם אויביו ישלם
אתו׃ אדא ארצי אללה אחואל אלמר סלם
לה אעדאיה׃ טוב מעט בצדקה מרב
תבואות בלא משפט׃ אלקליל באלנצפה
כיר מן גלאת כתירה בגיר חכם׃ לב
אדם יחשב דרכו ויהוה יכין צעדו׃ קלב

בוצע ב̇ מל̇ כי מקטנם ועד גדולם עכד ביתו יכפר ד̇ ולארץ לא יכפר ונגלה באזני יי̇ לכן בזאת בחסד ואמת רצון ג̇ יראין מלך מלכים וחד ורצון
שכני סנה גבה ב̇ מלושני בסתר תועבת יי̇ כל גבה לב וחד וגבה קומה

אמר יפכר פי טרקה ואלה יחיי כטאה
קסם על שפתי מלך במשפט לא ימעל
פיו ינבגי אן תכון אלחכם עלי נטק אלמלך
ובאלחכם לא ינכת בקולה פלס ומאזני
משפט ליהוה מעשהו כל אבני כיס
לאן אלפסקים ומיאזין אלחכם ללה
ועמלה כמא יוזן באלצנגאת תועבת
מלכים עשות רשע כי בצדקה יכון
כסא יגב אן יכרה אלמלוך עמל אלטלם
לאן אלכרסי אנמא יתבת באלעדל רצון
מלכים שפתי צדק ודבר ישרים יאהב
ויגב אן יכון רצאהם עלא נטק אלצדק
וכלאם אלמסתקימין יחבו חמת מלך
מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה חמיה
אלמלך כרסול אלמות ואלרגל אלחכים יזילהא
באור פני מלך חיים ורצונו כעב מלקוש
בנור וגה אלמלך אלחיאה ורצאה כגים
אלקיס קנה חכמה מה טוב מחרוץ
וקנות בינה נבחר מכסף אקתנא
חכמה מא אגודה אכיר מן אלקראצה
ואקתנא אלפהם אכיר מן אלורק מסלת
ישרים סור מרע שמר נפשו נצר
דרכו מחגה אלמסתקימין אלזואל ען
אלשר פיגב אן יכון אלמר חארס נפסה

חאפט טרקה לפני שבר גאון ולפני
כשלון גבה רוח עאקבה אלאקתדאר
אלכסר ועאקבה אלכבר אלחטיטה טוב
שפל רוח את ענוים מחלק שלל את
גאים אלתואצע אלרוח מע אלכאשעין
כיר מן תקסים אלסלב מע אלמקתדרין
משכיל על דבר ימצא טוב ובוטח
ביהוה אשריו מן עקל אמרה אצאב
כירא ואלואתק באללה טובאה לחכם לב
יקרא נבון ומתק שפתים יסיף לקח
אלחכים אלקלב ידעא דאהנא ואלחלו
אלמנטק יזדאד בתא מקור חיים שכל
בעליו ומוסר אולים אולת אלעקל
לצאחבה מעדן אלחיאה ואדב אלגהאל
גהלהם לב חכם ישכיל פיהו ועל שפתיו
יסיף לקח קלב אלחכים יחכם קולה ופי
נטקה יזדאד בתא צוף דבש אמרי
נעם מתוק לנפש ומרפא לעצם פאן
פאיק אלשהד אקוא אלחכמה חלו לנפס
ושפא לעצאם יש דרך ישר לפני
איש ואחריתה דרכי מות כם מן טריק
מסתקימה בין ידי אלמרו ועאקבתהא
טריק אלמות נפש עמל עמלה לו כי
אכף עליו פיהו נפס אלשקי תשקא

באון ג הנה זה היה עון עדה נא גאון וגבה לפני שבר גאון וחד גאה וגאון אולים ה׳ חס אך אולים שרי צען כלי רעה אולי אולים מדרך פשעם
אולים ילין ומוסר אולים אולת ומרפא ג הנני מעלה לה וזרחה לכם יראי שמי צוף ודבש

להא אתנכס ענה מקדארה איש
בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש
צרבת ירו אלפגור יכרא אלשרור תראהא
עלי נטקה כנאר משווטה איש תהפכות
ישלח מדון ונרגן מפריד אלוף ירו
אלתקלב ינשי אלצכאיב ואלמחרץ יפרק
אלאלפא איש חמס יפתה רעהו והוליכו
בדרך לא טוב ירו אלצלם יכרע צאחבה
ויסיירה פי טריק לא כיר פיה עצה
עיניו לחשב תהפכות קרץ שפתיו
כלה רעה וכס מן גאץ טרפה יפכר
פי אלתקלב וגאמז עלי שפתיה קד
אכמל אלשר עטרת תפארת שיבה
בדרך צדקה תמצא תאג אלפכר אלשיבה
תוגד פי טריק אלזכוה טוב ארך אפים
מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר
אלטויל אלמהל אכיר מן אלגבאר ומתסלט
אצלח מן פאתח בלד בחיק יוטל
את הגורל ומיהוה כל משפטו סבל
אלסהם אן ילקא פי אלחגר ומן ענד
אללה גמיע חכמה טוב פת חרבה
ושלוה בה מבית מלא זבחי ריב לכסרה
גאפה מעהא סלו כיר מן בית ממלו
דבאיח אבכצומה עבד משכיל ימשל

בבן מביש ובתוך אחים יחלק נחלה
אלעבד אלעאקל יסתחק אן יתסלט עלי
אלאבן אלמסי ובין אלאכוה יקתסם אלנחלה
מצרף לכסף וכור לזהב ובחן לבות יהוה
אלמסבך ללפצה ואלכור ללדהב וממתחן
אלקלוב אללה מרע מקשיב על שפת
און שקר מזין על לשון הות אלמסי
יצגי אלי נטק אלגל וינצת אלי אלבאטל מן
לסאן דו אלאפאת לעג לרש חרף עשהו
שמח לאיד לא ינקה אלהאזי באלפקיר
קד עייר צאנעה ואלסאר באלתעס לא
יברו עטרת זקנים בני בנים ותפארת
בנים אבותם תאג אלמשאיך בני אלבנין
ופכר אלבנין אבאיהם לא נאוה לנבל
שפת יתר אף כי לנדיב שפת שקר לא
יחסן באלספיה אלנטק באלפצל פכיף אלנביל
אלנטק באלבאטל אבן חן השחד בעיני
בעליו אל כל אשר יפנה ישכיל אלרשא
ענד צאחבה חגר דו חצא אין מא תוגה
ינגח מכסה פשע מבקש אהבה
ושנה בדבר מפריד אלוף מגטי אל
דנב טאלב מחבה ומעיד אלכלאם יפרק
אלאלפא תחת גערה במבין מהכות כסיל
מאה תוגע אלזגרה פי אלפאהם אכתר

חרבה ג טוב פת חרבה אשר העיר בית קברות אבתי אשר ירושלם ... וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה ... ואנון בתרי לישנין ... משפטו כה עשה
דוד וכה משפטו וארמון על משפטו וישב ממכון משפטו ושאתו אשר משפטו פעי משפטו יתן לאור ומיצ כל משפטו ... יוטל ג ב מל וחד חס כי
יפל לא יוטל הגם אל מראין יטל בחיק יוטל ... נאוה ד לישרים נאוה תהלה כי נעים נאוה תהלה לא נאוה לנבל שפת יתר נאוה כירו שלש וחד שחורה

מן צ'רב אלגאהל כת'ירא׃ אך מרי יבקש
רע ומלאך אכזרי ישלח בו׃ אנמא יריד
אלמעצ'יה אלשריר ורסול צ'ארי יבעת' פיה׃
פגוש דב שכול באיש ואל כסיל באולתו׃
ליואפי אלדב אלמתכל ולא אלגאהל בגהלה׃
משיב רעה תחת טובה לא תמיש רעה
מביתו׃ מן כאפא שרא בכ'יר לם
יברח מן מנזלה׃ פוטר מים ראשית מדון
ולפני התגלע הריב נטוש׃ כבאדר תק
אלמא אול אלכצ'ב פלדאך קבל אלגאב
דר אלכצומה׃ מצדיק רשע ומרשיע
צדיק תועבת יהוה גם שניהם׃ מזכי
אלט'אלם ומט'לם אלזכי אן אללה יכרה
כלאהמא׃ למה זה מחיר ביד כסיל
לקנות חכמה ולב אין׃ למא ואי כון
ת'מן מע אלגאהל יריד יקתני אלחכמה
בגיר עקל׃ בכל עת אהב הרע ואח
לצרה יולד׃ פהו פי כל וקת יחב אצחאב
וכם מן אך ינשא לשדה׃ אדם חסר
לב תוקע כף ערב ערבה לפני רעהו׃
אלאנסאן אלנאקץ אלעקל יצאפח בכפה
ויצ'מן צ'מאנא לצאחבה׃ אהב פשע
אהב מצה מגביה פתחו מבקש שבר׃
מן אחב אלמנאצה פקד אחב אלדנב

ומן שמך באבה פקד טלב אלכסר׃ עקש
לב לא ימצא טוב ונהפך בלשונו יפל
ברעה׃ ואלעסר אלקלב לא יציב כירא
ואלמתקלב פי לסאנה יקע פי שר׃ ילד
כסיל לתוגה לו ולא ישמח אבי נבל׃
ואלד אלגאהל לה חסרה ולא יפרח אבו
אלספיה׃ לב שמח ייטב גהה ורוח
נכאה תיבש גרם׃ אלקלב אלפארח יגווד
אלחסנה ואלרוח אלכאיבה תגפף אלעט'ם׃
שחד מחק רשע יקח להטות ארחות
משפט׃ אלט'אלם יאכ'ד אלרשוה מן אלכם
ליזיל סבל אלחכם׃ את פני מבין חכמה
ועיני כסיל בקצה ארץ׃ בחצ'רת
אלפאהם אלחכמה ועינא אלגאהל פי
אקאצי אלארץ׃ כעס לאביו בן כסיל
וממר ליולדתו׃ אלאבן אלגאהל גיט'
לאביה וממר לואלדתה׃ גם ענוש לצדיק
לא טוב להכות נדיבים על ישר׃ וגרם
אלזכי איצ'א לא כ'יר פיה ולא צ'רב אלנבל
עלי מסתקימהם׃ חושך אמריו יודע
דעת וקר רוח איש תבונה׃ אלצאן א
אקואלה הו אלעאלם באלמערפה ואלעזיז
אלרוח הו פהם׃ גם אויל מחריש חכם
יחשב אטם שפתיו נבון׃ כאן אלגאהל

תמוש ב׳ אל נא תמש מזה ביום ההוא נאם יי צבאות תמוש משיב רעה ׳ קדמ׳ יה תמש כת׳ תעב׳ תמוש ׳ בתרי׳ תמ״ש ... הרעה ג׳ בישין וב׳ טבין
ואם הרע תרעו חדלו הרע למדו היטב בכל עת אהב הרע וכלהו׳ ב׳ לאיש מתן׳ וחוד והרע הרעו׳

בבוא ובבוא ט מל כי אם בבוא אחיכם הקטן בבוא כל ישראל לראות בבוא אדני בית רמון בבוא איש בית יי בבוא אליו נתן הנביא בבוא דואג
הארמי בבוא רשע ובבוא הנשיא ובבוא עם הארץ

אלממסך יחסב חכימא ואלצאם שפתיה
פאהמא: לתאוה יבקש נפרד בכל
תושיה יתגלע: אלמנפרד אנמא יטלב
שהותה פהו עלא שהותה פהו עלא
כל פקה יגאבד: לא יחפץ כסיל בתבונה
כי אם בהתגלות לבו: תגד אלגאהל לא
יריד אלפהם כלה גסאיר פי לגאג קלבה:
בבוא רשע בא גם בוז ועם קלון חרפה:
אדא אתא אלפאסק חצר אלאזרא איצא
ומע אלהואן אלעאר: מים עמקים דברי פי
איש נחל נובע מקור חכמה: ינבגי
אן יכון כלאם אלמר כאלמא אלעמיק לאן
ינבוע אלחכמה כאלואד אלנאבע: שאת
פני רשע לא טוב להטות צדיק במשפט:
ומחאבאה אלצאלם לא כיר פיהא ולא
מיל אלזכי פי אלחכם: שפתי כסיל יבאו
בריב ופיו למהלמות יקרא: נטק אל
גאהל פי אלכצומה ופאה ידעו אלהגאת:
פי כסיל מחתה לו ושפתיו מוקש נפשו:
ופם אלגאהל אנדקאק לה ושפתיה והק
נפסה: דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו
חדרי בטן: כלאם אלמחרץ כאלמזאח
וקד וצל אלי כדור אלקלב: גם מתרפה
במלאכתו אח הוא לבעל משחית:

ואלמסתרכי איצא פי צנאעתה פהו אך
לארגל אלמפסד: מגדל עז שם יהוה
בו ירוץ צדיק ונשגב: אסם אללה כמגדל
עז אליה יחאצר אלצאלח פינצר: הון עשיר
קרית עזו וכחומה נשגבה במשכיתו:
כמא אן מאל אלגני קריה עזה וכחצן מנע
פי זכרפתה: לפני שבר יגבה לב איש
ולפני כבוד ענוה: תכעמא ישמך קלב
אלמר אלכסר ותבע אלכשוע אלכראמה:
משיב דבר בטרם ישמע אולת היא
לו וכלמה: מן רד גואבא קבל אן יסמע
תמאמה פלדלך גהל מנה וכזא לה: רוח
איש יכלכל מחלהו ורוח נכאה מי
ישאנה: רוח אלמר תחתמל אלמה ואלרוח
אלכאבה מן דא יחתמלהא: לב נבון
יקנה דעת ואזן חכמים תבקש דעת:
קלב אלפהם יקתני אלמערפה ואדאן
אלחכמא תטלבהא: מתן אדם ירחיב
לו ולפני גדלים ינחנו: עטא אלמר ירחב
בה ובין ידיי אלאגלא יסירה: צדיק
הראשון בריבו יבא רעהו וחקרו: יכאד
אול אלכצמין אן יזכו פידעאה חתי יגי
צאחבה פינהאה: מדינים ישבית
הגורל ובין עצומים יפריד: אלסהם

תושיה ז מלגס ואתמעס קול יי לעיר יקרא עמו עז ותושיה כי כפלים לתושיה לי עצה ותושיה לתאוה יצפן לישרים בריבו ד ודל לא תהדר
משפט אביונך צדיק הראשון לעות אדם במשפט ח דגש לא תעשו עול לא תכירו פנים ויגבה יי על כן לא יקמו ידרך
שאתפני רשע שמח בחור וכל איוב דכות בר מן א ואתי תביא במשפט עמך נשגב ונשגב ד קמ כי נשגב שמו יהללו
יהלל

יבטל אלצכב ויפרק בין אלמתשאגרין׃
אח נפשע מקרית עז ומדונים כבריח
ארמון׃ אלכוה כאנו פי קריה עז וצרב
עצים כנגר לקצר׃ מפרי פי איש תשבע
בטנו תבואת שפתיו ישבע׃ מן תמר
קולה תשבע בטנה ומן גלה נטקה
יסתכתר׃ מות וחיים ביד לשון ואהביה
יאכל פריה׃ ולדלך צאר אלמות ואלחיאה
פי טאקה אללסאן מן אחב איהמא אכל
תמרה׃ מצא אשה מצא טוב ויפק
רצון מיהוה׃ מן רזק זוגה פקד רזק
כירא ופק לרצא מן ענד אללה׃ תחנונים
ידבר רש ועשיר יענה עזות׃ אלפקיר
יתכלם באלתחנן ואלמוסר באלעזה׃ איש
רעים להתרעע ויש אהב דבק מאח׃
כם מן אצחאב ירתץ בהם וכם מן צדיק
מלאזם אכתר מן אך׃ טוב רש הולך
בתמו מעקש שפתיו והוא כסיל׃
אלפקיר אלסאלך בצחתה כיר מן הו עסר
פי נטקה והו דו אתכו׃ גם בלא דעת
נפש לא טוב ואץ ברגלים חוטא׃ ואלנפס
איצא בלא מערפה לא כיר פיהא ואלאח
פי אחואלה יכטיהא׃ אולת אדם תסלף
דרכו ועל יהוה יזעף לבו׃ גהל אלאנסאן

יזוית טרקה ועלא אללה יתגיר קלבה׃
הון יסיף רעים רבים ודל מרעהו יפרד׃
אלמאל יזיד אצדקא כתירין ואלפקיר מן
צאחבה ינפרד׃ עד שקרים לא ינקה
ויפיח כזבים לא ימלט׃ שאהד אלזור
לא יברו ואלמתפווח באלכדב לא ינפלת׃
רבים יחלו פני נדיב וכל הרע לאיש
מתן׃ כתירא יבתהלון וגה אלסכי
ואכתר אלאצחאב לדוי אלעטא׃ כל
אחי רש שנאהו אף כי מרעהו רחקו
ממנו מרדף אמרים לא המה׃ ותרא
כתירין מן אכואן אלפקיר קד שנוה
פכיף אן נדמאה קד בעדו ענה ויטלב
מנהם אמורא ליס היא מתואתיה׃
קנה לב אהב נפשו שמר תבונה
למצא טוב׃ מן אקתנא אלחכמה פקד
אחב נפסה ומן חפט אלפהם וגד כירא׃
עד שקרים לא ינקה ויפיח כזבים יאבד׃
כמא אן שאהד אלזור לא יברו כדאך
אלמתפווח באלכדב יביד׃

לא נאוה לכסיל תענוג אף כי
לעבד משל בשרים׃ לא יחסן באלגאהל
אלדלאל פכיף יחסן באלגאהל אלדלאל
פכיף יחסן באלעבד אלתסלט עלא

רעים ה׳ לחלק יב״ר איש רעים הון יסיף ואת זנות אכלו רעים ה׳ — לשון ין קמ״צ לא איש דברים ולעב עלמות תעננו בי נשבעה · כל כלי עמקי
שפה ותשלך כל שפת יכרת יע׳ מה יתן לך בשוש לשון איש לשון מרפא לשון מות וחיים מוכח אדם לשמרך מאשת רע לאיש מעולם׃ לב׳

אריסא׳ שכל אדם האריך אפו ותפארתו
עבר על פשע׳ מן עקל אלאנסאן טול
מהלה ומן פכרה אלתגאוז עלא אלדנב׳
נהם ככפיר זעף מלך וכטל על עשב
רצונו׳ תרא זכר אלמלך כנהיס אלצרגאם
ותגד רצאה כטל עלא אלעשב׳ הות
לאביו בן כסיל ודלף טרד מדיני אשה׳
כמא אן אלאבן אלגאהל אפה עלי אביה
כדאך צכב אלזוגה כאלוכף אלמתתאבע׳
בית והון נחלת אבות ומיהוה אשה
משכלת׳ אלעקאר ואלמאל מן נחלה אלאבא
ותופיק אלזוגה אלמנגחה מן ענד אללה׳
עצלה תפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב׳
מן פעל אלכסלאן יוקע אלסבאת ותגד
אלנפס אלמלולה תגוע׳ שמר מצוה שמר
נפשו בוזה דרכיו יומת׳ מן חפט אלוציה
חפט נפסה ומן אזרא בטרק אללה יהלך׳
מלוה יהוה חונן דל וגמלו ישלם לו׳
אלראופה באלמסכין הו מקרץ אללה ואיאה
יסלמה לה׳ יסר בנך כי יש תקוה ואל
המיתו אל תשא נפשך׳ אדב ולדך פאן
ארגא מוגוד ולא תחמל נפסך עלא
קתלה׳ גרל חמה נשא ענש כי אם תציל
ועוד תוסף׳ אלכתיר אלחמיה יחמל

אלאזרא פאנך אן תכלצת מן שי אזתת
פי גירה׳ שמע עצה וקבל מוסר למען
תחכם באחריתך׳ אסמע אלמשורה ואק
ואקבל אלאדב לקבל אן תתחכם פי א
אכרתך׳ רבות מחשבות בלב איש ועצת
יהוה היא תקום׳ ואעלם אן אפכאר
כתירה פי קלב אלמר ותקדיר אללה הו אלדי
יתבת׳ תאות אדם חסדו וטוב רש מאיש
כזב׳ שהוה כל אנסאן אלאחסאן ומצהר
פקרה כיר מן דו אלכדב׳ יראת יהוה לחיים
ושבע ילין בל יפקד רע׳ תקוא אללה
ללחיאה ואלמסתכתר מן לזומהא לא
ילאזם בשר׳ טמן עצל ידו בצלחת
גם אל פיהו לא ישיבנה׳ תרא אלכסלאן
קד יגמס ידה מתלא פי אלגצארה פי
עגז אן ירדהא אלי פאה׳ לץ תכה ופתי
יערם והוכיח לנבון יבין דעת׳ כמא
תצרב אלראהי פינתבה מן גפלתה כדאך
אלאוע אלדאהן יפהם אלמערפה׳
משדד אב יבריח אם בן מביש ומחפיר׳
תרא אלאבן אלמסי אלמכגל ינהב אבאה
ויהרב אמה׳ חדל בני לשמע מוסר
לשגות מאמרי דעת׳ אנתה יא בני
אן תקבל אורבא יסהיך ען אקואל

ענה מרבה למרבה מזרה מרעה מחסה ותקרא מקרה ומצוה מלוה צוזה ונעשה תלאה הלאה העשה ׳ וכל קריה חלוף מרבה מרעה ... בוזה ב׳ חד כת׳
יוד וחד כת׳ הי׳ לכם הכהנים בוזי שמי בוזה דרכיו ימות ... וגמלו ה׳ חס בליש׳ והשבתי גמלכם אשיב גמלכם גמלך ישוב בראשך כגמל עלי אמו
כגמל ב׳ בו וגמלו ישלם לו ... יערם ב׳ חס כי אמר אלי ערום יערם הוא ופתי יערם ... המיתו ג׳ ויבקשהו ... ויבקש המלך יהויקים ועל המיתו אלף

אלמערפה עד בליעל יליץ משפט ופי
רשעים יבלע און יתרגם באלחכם פרח
משאהד זור וקול אלטאלמין יסתר אלטלם
נכונו ללצים שפטים ומהלמות לגו
כסילים קד היית לגראהה אלחכאם
ומהאבג לצהור אלגהאל לץ היין המה
שכר וכל שגה בו לא יחכם אן אלכמר
לדראהי ואלמסכר ללמהיס כל מן מהג
פיהמא לא יתחכם נהם ככפיר אימת
מלך מתעברו חוטא נפשו והיבה אלמלך
כנהים אלצרגאם מן תגאוזהא פקד
אכטא עלי נפסה כבוד לאיש שבת
מריב וכל אויל יתגלע כראמה אלמר
אלגלוס ען אלכצומה וכל גאהל ילג פיהא
מחרף עצל לא יחרש ישאל בקציר
ואין אלכסלאן לא יחרת פי אלכריף פיטלב
שיא פי וקת אלחצאד פלא יגד מים
עמקים עצה בלב איש ואיש תבונה
ידלנה אלמשורה פי קלב אלמר כאלמא
אלעמיק לא ידרונהא אלא מא כאן דו
פהם רב אדם יקרא איש חסדו ואיש
אמונים מי ימצא תגד אכתר אלנאס
יצף כל ואחד פצלה ודו אלאמאנה
עלא צחה מא יגד מתהלך בתמו
צדיק אשרי בניו אחריו אלצאלח יסיר
פי צחתה פטובא לבניה מן בעדה מלך
יושב על כסא דין מזרה בעיניו כל
רע ויבגי ללמלך אלגאלס עלי כרסי
אלחכם אן ידרי מן חצרתה כל שר מי
יאמר זכיתי לבי טהרתי מחטאתי
מן יקול קד זכית קלבי וטהרת מן
כטייתי אבן ואבן איפה ואיפה תועבת
יהוה גם שניהם ואלצנגאתן אלמכתלפתאן
ואלכילאן גיר אלמעתדלתאן יכרההם
אללה אגמעין גם במעלליו יתנכר
נער אם זך ואם ישר פעלו ואלצבי איצ׳
יערף מן שמאילה אן כאן פעלה
זכיא או מסתקימא אזן שמעת
ועין ראה יהוה עשה גם שניהם כמא
אלאדן אלסאמעה ואלעין אלבאצרה אללה
כלקהמא אל תאהב שנה פן תורש
פקח עיניך שבע לחם לא תחב אלנום
כילא תפתקר אפתח עינאך תנתעש
רע רע יאמר הקונה ואזל לו אז יתהלל
תגר אלמשתרי יקול רדי רדי ואדי צאר
אליה מרחה יש זהב ורב פנינים וכלי
יקר שפתי דעת מוגוד דהב וכתרה
אלגואהר ואלאנא אלעזיז מע אלנטק בעלם

איש ואיש ג ואת מלך מעכה אלף איש ולצין יאמר מים עמקים ושארא איש איש אשר ב מב ואיש איש אשר יאכל אשר יצוד נכונו ב שדים נכונו
נכונו ללצים שפטים קדמיה חס ורב ג קמץ ורב כפר אל יטך ורב תבואות בכח שור יש זהב ורב פנינים המה ב וחס המה ל לבי לץ היין המה
שכר

באלמערפה׃ לקח בגדו כי ערב זר ובעד
נכרים חבלהו׃ וגאיז אן תאכד תובה
למן צמן אגנביא ורהנה ען אלגריב׃
ערב לאיש לחם שקר ואחר ימלא
פיהו חצץ׃ תרא אלמא אלחראם ילד
לאמר ובעד דלך ימתלי פאה חצא׃
מחשבות בעצה תכון ובתחבלות
עשה מלחמה׃ עלי אן גמיע אלמחאסב
תתבת באלמשורה פאחרי אן אחרב
יחתאג אלי חיל׃ גולה סוד הולך רכיל
ולפתה שפתיו לא תתערב׃ כאשף
אסרהן מאר מאהלא פלא תכאלטן
מגפלא פי נטקה׃ מקלל אביו ואמו
ידעך נרו באישון חשך׃ מן שתם
אביה ואמה יכמד סראגה פי גנח אלט
צלאם׃ נחלה מבחלת בראשונה ואחריתה
לא תברך׃ ותכון נחלתה מדהשה לה
פי אולהא ולא יבארך לה פי אכרתהא׃
אל תאמר אשלמה רע קוה ליהוה
וישע לך׃ לא תקול אכאפי בשר
ארגו אללה יגיתך׃ תועבת יהוה אבן
ואבן ומאזני מרמה לא טוב׃ וכמא
יכרה אללה אלצנגתאן אלמכתלפתאן
כדאך מיזאן אלמכר לא כיר פיהא׃

מיהוה מצעדי גבר ואדם מה יבין
דרכו׃ מן ענד אללה אתלא כטא אלמר
ואלאדמי מא לא יפהם מן טרקה׃ מוקש
אדם ילע קדש ואחר נדרים לבקר׃
מן והק אלאנסאן אסתראטה אלאקואם
ופחצה אלנדור׃ מזרה רשעים מלך
חכם וישב עליהם אופן׃ אלמלך אלחכים
ידרי אלצאלמין ואדאר עליהם אלדולאב׃
נר יהוה נשמת אדם חפש כל חדרי
בטן׃ עלם אללה סראג אלנאס יפתש
גמיע לדור אלבואטן׃ חסד ואמת יצרו
מלך וסעד בחסד כסאו׃ יגב אן יחאפט
אלמלך אלחק ואלאחסאן פאן בהמא יתבת
כרסיה׃ תפארת בחורים כחם והדר
זקנים שיבה׃ מן פכר אלשבאב אלקוה
ומן בהא אלשיוך אלשיבה׃ חברות פצע
תמריק ברע ומכות חדרי בטן׃ אלתגזר
באלשר גראחאת ושגאג וצרבאת
מדאכלה׃ פלגי מים לב מלך ביד יהוה
על כל אשר יחפץ יטנו׃ קלב אלמלך
פי טאעה אללה כאקסאם מא אלי גמיע
מא יריד ינבגי אן ימילה׃ כל דרך
איש ישר בעיניו ותכן לבות יהוה׃
גמיע טרק אלמר יראהא ענדה מסת

שגה ב׳ וחס׳ וכן תעשה בשבעה בחדש וכל שגה בו לא יחכם ... גולה ה׳ וחד וגלה ב׳ מל׳ וג׳ חס׳ כי קשתהם כלכם ב׳ בו וגם גלה אתה למקומך עשרה
אלפים גולה סוד יהלך רכיל ... לבקר ב׳ מזבח הנחשת יהיה לי לבקר ואחר נדרים לבקר ׳ וחד ולבקר בהיכלו ...

מסתקימה ואלה מהייא ואלואח׃ עשה
צדקה ומשפט נבחר ליהוה מזבח׃ פאן
פעל אלחכם ואנצאף מכתאר ענדה
מן אלדבאיח׃ רום עינים ורחב לב נר
רשעים חטאת׃ מן סימא אלטאלמין
פי כטאיאהם רפע אלעינין וסעה אלקלב׃
מחשבות חרוץ אך למותר וכל אץ אך
למחסור׃ אמא מחאסב אלנשט פהו
לפצל ואמא אלענך פהו לנקץ׃ פעל
אצרות בלשון שקר הבל נדף מבקשי
מות׃ אצלא אלכזאין מן אקואל באטל
הבא מנדפע מן טלב אלמות׃ שד רשעים
יגורם כי מאנו לעשות משפט׃ צלם
אלטאלמין יגרהם אד אבו אן יקבלו אלחכם׃
הפכפך דרך איש וזר וזך ישר פעלו׃
תרא אלמריב יתקלב פי טריקה ויגאנבהא
ואלזכי אלמסתקים פעלה׃ טוב לשבת
על פנת גג מאשת מדינים ובית חבר׃
אלגלוס עלי זאויה מן סטח אצלח מן
גלוס מע אמראה מצאכבה ואתנקר׃
נפש רשע אותה רע לא יחן בעיניו רעהו׃
תרא אלטאלם אדא אשתהת נפסה אלשר
לם יחטו ענדה צאחבה׃ בענש לץ
יחכם פתי ובהשכיל לחכם יקח דעת׃

מן גרם אלדאהי יתחכם אלגאפל ומן תעליס
אלחכים יקבל אלמעלפה׃ משכיל צדיק
לבית רשע מסלף רשעים לרע׃ ואלא
עקל אלצאלח פי בית אלטאלח זייף אלטאלמין
אלי אלשר׃ אטם אזנו מזעקת דל גם
הוא יקרא ולא יענה׃ אלצאם אדנה מן
זעיק אלפקיר הו איצא ידעו פלא יגאב׃
מתן בסתר יכפה אף ושחד בחק חמה
עזה׃ אלעטא פי אלסתר יכבס אלגצב ואלרשי
פי אלכם יכף חמיה עזיזה׃ שמחה
לצדיק עשות משפט ומחתה לפעלי
און׃ וכמא יפרח אלצאלח בעמל אלחכם
כדאך ינדק מנה פעלה אלגור׃ אדם תועה
מדרך השכל בקהל רפאים ינוח׃ אי
אנסאן צל מן טריק אלעקל ראך פי
גוק אלהאלכין יחל׃ איש מחסור אהב
שמחה אהב יין ושמן לא יעשיר׃
מחב אלאפראח דו עוז ומחב אלכמר
ואלדהן לא יסתגני׃ כפר לצדיק רשע
ותחת ישרים בוגד׃ וקד יכון אלטאלח
פדא אלצאלח ואלגאדר בדל אלמסתקים׃
טוב שבת בארץ מדבר מאשת מדונים
וכעס׃ ואלגלוס פי ארץ ברייה כיר מן
גלוס מע אמראה דאת צכב וכיאד׃

אותה ג אין אשכול לאכול בכורה אותה ונפשו אותה ויעש נפש רשע אותה רע ... מזעקת ג מזעקת חשבון עד אלעלה מזעקת מושל בכסילים
אטם אזנו מזעקת דל ... יחן ב וחס יחן רשע לא יחן בעיניו רעהו ... תועה ב בחס וחד מל וימצאהו איש והנה תעה כי תפגע שור איבך או
תועה ... יענה ב הרוב דברים אטם אזנו ... לרע ב קמ עלי כל מחשבותם לרע מסלף רשעים כי לא תהיה אחרית לרע ...

אוצר נחמד ושמן בנוה חכם וכסיל
אדם יבלענו׃ כזאין אלמנא ואלדסם פי
מאוא אלחכים ואלגאהל מן אלנאס יהלכה׃
רדף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה
וכבוד׃ מן טלב אלעדל ואלפצל וגד אלחיא
ואלזכוה ואלכראמה׃ עיר גברים עלה
חכם וירד עז מבטחה׃ קד יצעד אלחכים
אלחצן אלגבאברה ויהדר עז מיתאקהם׃
שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו׃
מן חפץ פאה ולסאנה חפץ מן אלשדאיד
נפסה׃ זד יהיר לץ שמו עושה בעברת
זדון׃ אלוקח אלצלף אסמה אלדאהי יצנע
אלקחה בעברה׃ תאות עצל תמיתנו
כי מאנו ידיו לעשות׃ תכאד שהוה
אלכסלאן אן תקתלה אד׳ אבת ידאה אן
תעמל שיא׃ כל היום התאוה תאוה
וצדיק יתן ולא יחשך׃ כל תראה טול
אלזמאן יתשהא שהואת ואלצאלח
יעטיהא נפסה ולא יצדהא׃ זבח רשעים
תועבה אף כי בזמה יביאנו׃ קרבאן
אלצאלמין מכרוה פכיף אנמא יאתון בה
בפאחשה׃ עד כזבים יאבד ואיש שומע
לנצח ידבר׃ כמא אן שאהד אלזור יביד
וארגל אלסאמע אלי אלגאיה יתכלם׃ העז

איש רשע בפניו וישר הוא יכין דרכיו׃
אדא וקח אלאנסאן אלצאלם וגהה פינבגי
ללמסתקים אן יפהם טריקה׃ אין חכמה
ואין תבונה ואין עצה לנגד יהוה׃ לא
חכמה ולא פהם ולא משורה חדא אללה׃
סוס מוכן ליום מלחמה וליהוה התשועה׃
תהיא אלכיל ללמלחמה וללה אלמגותה׃
נבחר שם מעשר רב מכסף ומזהב חן
טוב׃ אלאסם יכתאר עלא אלגנא אלכביר
ואלחטא אלגייד עלא אלפצה ואלדהב׃ עשיר
ורש נפגשו עשה כלם יהוה׃ אדא
תפאגא אלגני ואלפקיר כאלק אלגמיע רב
אלעאלמין׃ ערום ראה רעה ויסתר ופתיים
עברו ונענשו׃ אלנאבה יראי אלשר פינחגב
ענה ואלגפל ימרון בה פינכבון׃ עקב
ענוה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים׃
גזא אלכשוע תקוא אללה אלגנא ואלכראמה
ואלחיאה׃ צנים פחים בדרך עקש שומר
נפשו ירחק מהם׃ אלמסאל ואלפכאך פי
טריק אלעסר מן חפץ נפסה תבאעד
מנהא׃ חנך לנער על פי דרכו גם כי יזקין
לא יסור ממנה׃ סוס אלצבי עלי קדר סנה
פאנה אן שאך לם יזל עז תלך אלסיאסה׃
עשיר ברשים ימשול ועבד לוה לאיש

במנו ה׳ וין צאך בפנו בכחו הגדול ועתה באון ישראל וחבירון ונבשה יבמתו העז איש ∴ נחמד ב׳ כל עץ נחמד למראה אוצר נחמד ∴ חנך ג׳ חס׳ בלי׳
עיפה ועפר וחנך דבראשית משפחת החנכי חנך לנער ∴ יהיר ב׳ גבר יהיר זד יהיר ∴ יזקין ב׳ אם יזקין בארץ שרשו חנך לנער עלפי דרכו ∴

מלוה׃ וכמא יתסלט אלמוסר עלי אלפקיר
כדאך ינבגי אן יכון אלמקתרץ כאלעבד
לאלמקרץ כאלעבד לאלמקרץ׃ זורע עולה
יקצור און ושבט עברתו יכלה׃ מן זרע
גורא חצד גלא ופני קציב עברתה׃ טוב
עין הוא יברך כי נתן מלחמו לדל׃ אלסכי
הו אלדי יבארך לה אד אעטא מן טעאמה
לאלמסכין׃ גרש לץ ויצא מדון וישבת
דין וקלון׃ אטרד אלראהי יכרג אלצכב
ותעטל אלמחאכמה ואלהואן׃ אהב טהור
לב חן שפתיו רעהו מלך׃ מן אחב נקא
אלקלב פלנטקה חצא ואלמלך אצחאבה׃
עיני יהוה נצרו דעת ויסלף דברי בגד׃
עינא אללה תחפט אהל אלמערפה ויזייף
כלאם אלגאדרין׃ אמר עצל ארי בחוץ
בתוך רחבות ארצח׃ אלכסלאן יקול
אסד פי אלסוק ופי וסט אלרחאב אכאף
אן אקתל׃ שוחה עמקה פי זרות זעום
יהוה יפל שם׃ אלהותה אלעמיקה אקואל
אלמתגאנבאת ידם אללה מן יקע הנאך׃
אולת קשורה בלב נער שבט מוסר
ירחיקנה ממנו׃ אלגהל אלמנעקד פי קלב
אלצבי יבעדה ענה קציב אלאדב׃ עשק
דל להרבות לו נתן לעשיר אך למחסור׃

מן יגשם פקירא ליסתכתר לנפסה או
ליעטיה אלמוסר פאנמא אלגמיע לנקץ׃
הט אזנך ושמע דברי חכמים ולבך
תשית לדעתי׃ מיל אדנך אסמע כלאם
אלחכמא ורד באלך למערפתי׃ כי נעים
כי תשמרם בבטנך יכנו יחדו על
שפתיך׃ פאנה לדיד אן תחפטהא פי
צדרך ותתבת גמיעא פי נטקך׃ להיות
ביהוה מבטחך הודעתיך היום אף אתה׃
ליכון באללה מיתאקך ערפתך אליום
אנת איצא׃ הלא כתבתי לך שלשום
במעצות ודעת׃ אליס קד כתבת לך
מלוכא במשוראת ומערפה׃ להודיעך
קשט אמרי אמת להשיב אמרים
אמת לשולחיך׃ לתעריף אקואל אלקסט
ואלחק ותרד אקואל חק עלא ראסליך׃
אל תגזל דל כי דל
הוא ואל תדכא עני בשער׃ לא תגצב
פקירא לאנה פקיר ולא תצהד אלמסכין
פי אלמחאל׃ כי יהוה יריב ריבם וקבע את
קבעיהם נפש׃ לאן אללה יכאצם כצומאתהם
ויפית באכסיהם נפוסהם׃ אל תתרע את
בעל אף ואת איש חמות לא תבוא׃ לא
תצאחבן דא גצב ומע דו אלחמייה לא

יקצור ג׳ מל׳ וזרעו שבלים יקצור זורע עולה וראה בעבים לא יקצור ח׳ ◦ גרש ב׳ האמה הזאת כשלחו כלה גרש לץ ◦ יכלה ב׳ אתקברו לא יכלה ממך זורע ◦ ויצא ג׳ והנשיא אשר בתוכם לפנין ילך ודבר גרש לץ ויצא ◦ מושל יד׳ מל׳ ◦ במעצות ב׳ וילכו במעצות בשרירות הלא כתבתי לך ס׳

תדבק פן תאלף ארחתו ולקחת מוקש
לנפשך כילא תתעלם מן מדאהבה
פתאכד לנפסך והקא אל תהי בתקעי
כף בערבים משאות לא תכון מעמסאפי
אלאכף וצמנא אלנסייאת אם אין לך
לשלם למה יקח משכבך מתחתיך
פאנה אן לם יכון לך מא תסלם ולא
יוכד פראשך מן תחתך אל תסג גבול
עולם אשר עשו אבותיך לא תזיג
תכם אלדהר אלדי צנעוה אבאיך חזית
איש מהיר במלאכתו לפני מלכים
יתיצב בל יתיצב לפני חשכים ארא ראית רגלא
מאהרא פי צנעתה יקף בין ידי אלמלוך
ולא יקף בין ידיי אלרעאע

כי תשב ללחום את מושל
בין תבין את אשר לפניך ואדא גלסת
אלטעאם אלמלך פאפהם מא בין ידיך
ושמת שכין בלעך אם בעל נפש אתה
וציר סכין פי חלקך אדא כנת דו רגבה
אל תתאו למטעמותיו והוא לחם
כזבים לא תתשהא אלואנה פאנה טעאם
מקצר אל תיגע להעשיר מבינתך
חדל לא תתעב אן תטלב תוסר אנתה
מן פהמך הדא התעוף עיניך בו ואיננו

כי עשה יעשה לו כנפים כנשר ועוף
השמים פאנה מהמא עינאך תמקלה
חתי ליס הו כלי יציר לה אגנחה כאלנסור
יטיר פי אלסמא
אל תלחם את לחם רע עין ואל
תתאו למטעמתיו לא תטעם טעאם
אלשחיח ולא תתשהא אלואנה כי כמו
שער בנפשו כן הוא אכול ושתה יאמר
לך ולבו בל עמך פאנה כמא קדר פי
נפסה כדאך הו יקול לך כל ואשרב
וקלבה ליס מעך פתך אכלת תקיאנה
ושחת דבריך הנעימים אן אכלת
כסרתך אקאתהא פתכון קד אפסדת
אמורך אלהיינה באזני כסיל אל תדבר
כי יבוז לשכל מליך ובחצרת אלאחמק
לא תתכלם במא יזרי באלמעקול מן
כלאמך אל תסג גבול עולם ובשדי
יתומים אל תבא לא תזיג תכם אלדהר
ופי ציעה אליתאמא לא תדכל כי גאלם
חזק הוא יריב את ריבם אתך פאן
ולייהם שדיד והו יכצם לכצומתהם
הביאה למוסר לבך ואזנך לאמרי
דעת מייל קלבך אלי אלאדב ואדנך אלי
אקואל אלמערפה אל תמנע מנער מוסר

אבותיך ג מל שוב אל ארץ בשלום תמות וכמשרפות אל תסב — מהיר ג לשוני עט חזית איש הוא עזרא — מושל יד מל אמר אלהי ישראל
ב בו להיות מושל בישראל ושלמה היה מושל ויהי מושל בכל הממלכים ואתה מושל בכל והקימותי את כסא מלכותך שאלה אבתינו אתה מושל
בגאות הים כי תשב ללחום את מושל רשע על עם דל רבים מבקשים פני מושל מזעקת מושל בכסילים אם רוח המושל — הביאה ג הביאה לי ציד

כי תכנו בשבט לא ימות׃ לא תמנע מן
אלצבי אלאדב פאנך תצ׳רבה באלקציב לא
ימות מנה׃ אתה בשבט תכנו ונפשו
משאול תציל׃ אנך באלקציב תצ׳רבה
ותכלץ נפסה מן אלהלאך׃ בני אם חכם
לבך ישמח לבי גם אני׃ יא בני אן תחכם
קלבך פרח קלבי אנא איצ׳א׃ ותעלזנה
כליותי בדבר שפתיך מישרים׃ וסררת
בואטני אדא תכלמת שפתאך מסתקימא׃
אל יקנא לבך בחטאים כי אם ביראת
יהוה כל היום׃ לא יגאר קלבך על אל
כאטיין לאכן פי תקוא אללה טול אלזמאן׃
כי אם יש אחרית ותקותך לא תכרת׃
פאן מוגוד לך עאקבה ורגאך לא
ינקטע׃ שמע אתה בני וחכם ואשר
בדרך לבך׃ אסמע אנת יא בני ותחכם
וארשד פי אלמדאהב קלבך׃ אל תהי
בסבאי יין בזללי בשר למו׃ לא תכון
מן אלמפרטין פי אלכמר ולא מן אלמסרפין
פי אללחם׃ כי סבא וזולל יורש וקרעים
תלביש נומה׃ לאן אלמפרט ואלמסרף
יפתקראן וכתרה אלנום ילבס אלכלקאן׃
שמע לאביך זה ילדך ואל תבוז כי
זקנה אמך׃ אקבל מן אביך אלדי אולדך

ולא תזרי באמך אדא שאכת׃ אמת
קנה ואל תמכר חכמה ומוסר ובינה׃
אשתר חקא ולא תביע אלחכמה ואלאדב
ואלפהם׃ גול יגיל אבי צדיק יולד חכם
וישמח בו׃ סרור יסר אבו אלצאלח וולד
אלחכים יפרח בה׃ ישמח אביך ואמך
ותגל יולדתך׃ אלא קיל לה יפרח
אבוך ואמך ותסר אגדאדך׃ תנה
בני לבך לי ועיניך דרכי תרצנה׃ רד
יא בני באלך אלי ועינאך תחפט טרקי׃
כי שוחה עמקה זונה ובאר צרה נכריה׃
פאן אלזאניה הותה עמיקה ואלגריבה
כביר צ׳ייקה׃ אף היא כחתף תארב
ובוגדים באדם תוסף׃ והי איצ׳א כאלסואס
תכמן ותזיד פי אלנאס גאדרין׃ למי אוי
למי אבוי למי מדונים למי שיח למי
פצעים חנם למי חכללות עינים׃ למן
אויל למן אלעויל למן אלצכב למן אלהדיאן
למן אלשגאג מגאנא למן סכנה אלעין׃
למאחרים על היין לבאים לחקר ממסך׃
ללמתבקין עלי אלכמר ואלמקבלין
לאסתברא אלמזאג׃ אל תרא יין כי
יתאדם כי יתן בכיס עינו יתהלך
במישרים׃ לא תרא אלכמר אדא

(margin: ויולד ק׳ · ישמח ק׳ · תצרנה ק׳ · מדיינים ק׳ · בכוס ק׳)

ברבר ב׳ ורבקה שמעת ותעלזנה וחד ובדבר אביון ס׳ — י״א יתיר ובראש תיבות ולא קרי וכי יש אמר לו ועל מסבו ותיה ואתה כי מת ומלך ויסף מעליהם
ואת ותקעו שופר בארץ הכתן גשם וילה ויוציאו את עצמות ויולד חכם וישמח וכל ישבי תבל והרשענו ארך אפים ורב וחסד ס׳ — ובאר ד׳ וחיל שועל ובאר
אילים יללתה והגלגל לא תבאו ובאר צרה ס׳ — ס׳ תוסף ג׳ חס׳ עוד לשכלם כי אם תגיל ובוגדים באדם — ס׳ באדם ד׳ נגע צרעת או באדם אשר יטמא

יתחמר ויעטיך פי אלכאס לונה ויסלך
מסתקימא׃ אחריתו כנחש ישך וכצפעני
יפרש׃ כאן עאקבתה ילסע כאלתעבאן
ויסם כאלארקש מנהא׃ עיניך יראו זרות
ולבך ידבר תהפכות׃ עינאך תרא אלמת
גאנבאת וקלבך ידרס אלאנקלאבאת׃
והיית כשכב בלב ים וכשכב בראש
חבל׃ ותכון כאלנאים פי קער אלבחר או
כנאים עלי ראס דקל׃ הכוני בל חליתי
הלמוני בל ידעתי מתי אקיץ אוסיף
אבקשנו עוד׃ צרבוני פמא מרצת
הבגוני פמא עלמת מתי אסתיקץ
אעוד פאטלבה אבדא׃ אל תקנא
באנשי רעה ואל תתאו להיות אתם׃
לא תגאר עלי אהל אלשר ולא תתמנא
אן תכון מעהם׃ כי שד יהגה לבם
ועמל שפתיהם תדברנה׃ לאן קלובהם
תדרס אלנהב ושפאתהם תתכלם באלגור׃
בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן׃
בחכמה תבנא אלביות ובפהם תתבת׃
ובדעת חדרים ימלאו כל הון יקר
ונעים׃ ובמערפה תמלא אלכדור כל
מאל עזיז הני׃ גבר חכם בעוז ואיש
דעת מאמץ כח׃ ארגל אלחכים בעז

ודו אלמערפה מאיד אלקווה׃ כי בתחבלות
תעשה לך מלחמה ותשועה ברב יועץ׃
אעלם אנך תצנע אלחרב במדאראה
ואלמגותה בכתרת אלמשורה׃ ראמות
לאויל חכמות בשער לא יפתח פיהו׃
ירא אלגאהל אלחכמה מרתפעה ענה
פהו פי אלמחאל לא יפתח פאה׃ מחשב
להרע לו בעל מזמות יקראו׃ כם מן
מפכר פי אלשר ואלנאס יסמונה דו אלהמם׃
זמת אולת חטאת ותועבת לאדם לץ׃
אלגהל פאחשה ולכטייה ואלדהאה מנוחה
ללאנסאן׃ התרפית ביום צרה צר כחכה׃
אן אסתרכית פי יום אלשדה צאק קואך׃
הצל לקחים למות ומטים להרג אם
תחשוך׃ לאכן כלץ אלמקדמין ללאמתה
ואלמיילין ללקתל יגב אן תצדהם׃ כי
תאמר הן לא ידענו זה הלא תכן לבות
הוא יבין ונצר נפשך הוא ידע והשיב
לאדם כפעלו׃ פאן קלת מא נערף הדא
אליס מהיי אלקלוב הו יפהם וחאפץ נפסך
הו יעלם פיכאפי אלאנסאן עלי פעלה׃
אכל בני דבש כי טוב ונפת מתוק על
חכך׃ כמא אנך יא בני תאכל אלעסל
לאנה טייב ואלשהד לאנה חלו פי חנכך׃

אתם לא אל התבה ויצאו אתם ויערכו אתם ויפקד שר וירא יוסף וגם הקימתי וגם ערב רב השכן אתם אתם ימקו לא מאסתים אם לקרא לך כי לא נחל
אשר כרת אתם ויערכו אתם איש ישראל והלכו ולא ברא אתם ואולם נלחם אתם ויבאו הירדנה אך לא יחשב ויצום לאמר לא תחר אתם עתה בזא כתבה
כספם וזהבם ברוכי יי ואת נבאים הם והמה עמ׳ כוש ופוט כ״ש מתחבא מנת צבתם אל תקרא

כן דעה חכמה לנפשך אם מצאת ויש
אחרית ותקותך לא תכרת׃ כדאך אערף
אלחכמה פאנהא לנפסך אן וגדתהא וגדת
אלעאקבה ורגאך לא ינקטע׃
אל תארב רשע לנוה
צדיק אל תשדד רבצו׃ לא תכמן עלי
מאוא אלזכי פאנך אלטאלם לה ולא תנהב
מחלה׃ כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים
יכשלו ברעה׃ פאן אלצאלח לו וקע כתירא
לקאם ואלטאלמין יעתרון פי שר׃ בנפל
אויבך אל תשמח ובכשלו אל יגל
לבך׃ אדא וקע עדוך לא תפרח ואדא
נכב לא יסר קלבך׃ פן יראה יהוה ורע
בעיניו והשיב מעליו אפו׃ כילא ירא
אללה דלך פיסו ענדה ויררד ענה גצבה
איך׃ אל תתחר
במרעים אל תקנא ברשעים׃ לא
תגתכטן באלאשראר ולא תחסד אלטאלמין׃
כי לא תהיה אחרית לרע נר רשעים
ידעך׃ פאן אלשריר לא תבקא לה
עאקבה וסראג אלטאלמין יכמד׃ ירא
את יהוה בני ומלך עם שונים אל
תתערב׃ אתקי אללה יא בני ואלסלטאן
ולא תכאלט אלמשרכין׃ כי פתאם יקום
אידם ופיד שניהם מי יודע׃ לאן אלתעס
מנהם יקום גפלה ואלנכס מן כלאהמא
מן דא יערף וקתה׃ גם
אלה לחכמים הכר פנים במשפט בל
טוב׃ והדא איצא מן שאן אלחכמא
אתבאת אלוגוה פי אלחכם לא כיר פיה׃
אמר לרשע צדיק אתה יקבהו עמים
יזעמוהו לאמים׃ אלקאיל ללטאלם אנת
זכי תתהגוה אלשעוב ותדמה אלאחזאב׃
ולמוכיחים ינעם ועליהם תבוא ברכת
טוב׃ וללואעטין ינעם ותחל עליהם
ברכאת אלכירי׃ שפתים ישק משיב
דברים נכחים׃ ולאן מן ירד כלאמא
צואבא כמן יקבל אלשפתין׃ הכן
בחוץ מלאכתך ועתדה בשדה לך
אחר ובנית ביתך׃ אתבת פי אלסוק צנא
עתך ואעדהא פי אלציעה לך בעד דלך
אבן ביתך׃ אל
תהי עד חנם ברעך והפתית בשפתיך׃
לא תכון שאהד מגאן לאכיך תכדעה
בנטקך׃ אל תאמר כאשר עשה לי
כן אעשה לו אשיב לאיש כפעלו׃
לא תקול כמא צנע בי אצנע בה [illegible]
עליה בפעלה׃ על

ישק ב׳ חד קמ׳ וחד פתח ועל כן ישק כל עמי׳ שפתים ישק׳ ואנון בתריין לשנין ה׳ בראשית הכרכא משלי הכל פנים ה׳ והפתית ל׳ ונ׳ת דכות׳

שדה איש עצל עברתי ועל כרם אדם
חסר לב למא גזת עלא צ'יעה רגל
כסלאן וכרם אנסאן נאקץ אלעקל והנה
עלה כלו קמשנים כסו פניו חרלים
וגדר אבניו נהרסה פאדא קד נבת
אכתרה קריצא וגטא וגהה אלחרשף
וחגארת גדארה קד אנהדמת ואחזה
אנכי אשית לבי ראיתי לקחתי מוסר
וראית אנא ראיך ומררת אליה בלאי ואד
נצ'רתה אתכ'דתה אדבא מעט שנות
מעט תנומות מעט חבק ידים לשכב
ען קליל מן אלסנאת ואלנום ולזום אלידין
ואלאנצ'גאע ובא מתהלך רישך ומחסריך
כאיש מגן חתי יקבל פקרך כאלסאיר
ועוזך כרגל דו תרס

כה

גם אלה משלי שלמה
אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה
והדא איצ'א מן אמתאל סלימאן אלדי
נקלהא קום יחזקיה מלך יהודה כבד
אלהים הסתר דבר וכבד מלכים חקר
דבר כרם אללה מן כפי אלאמור וכרם
אלמלוך מן נהאיה אלאמור שמים לרום
וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר
כמא אן אלסמא פי גאיה אלרפע ואלארץ
פי גאיה אלעמק כדאך ראי אלמלוך לא
נהאיה לה הגו סיגים מכסף ויצא לצרף
כלי כמא אנך אדא נחית אלזיף מן אלפצ'ה
כרג ללסבך אנא גייד הגו רשע לפני
מלך ויכון בצדק כסאו כדאך אדא
נחית אלט'אלם מן בין ידיי אלמלך תת'בת
כרסייה באלעדל אל תתהדר לפני מלך
ובמקום גדלים אל תעמד ולא תתנאהא
בין ידיי אלמלך ופי מוצ'ע אלאגלא
תקף כי טוב אמר לך עלה הנה מהש
מהשפילך לפני נדיב אשר ראו
עיניך פאנה אצלח אן יקאל לך ארתפע
ההנא מן אכ'סאסך בחצ'רה נביל כמא
ראית עינאך אל תצא לרב מהר פן
מה תעשה באחריתה בהכלים אתך
רעך לא תכ'רג אלי כ'צומה סריעא
כילא מא תצנע פי אלעאקבה אדא
אכ'זאך צאחבך ריבך ריב את רעך
וסוד אחר אל תגל טאלב צאחבך
מטאלבתך ולא תכשפן סרא אכ'רא
פן יחסדך שמע ודבתך לא תשוב
כילא ימתקך סאמעך ושנאעתך
לא תרגע תפוחי זהב במשכיות כסף
דבר דבר על אפניו כתפאפיח מן דהב

הגו ג̇ ב̇ כת̇ ו̇ וחד כת̇ א̇ וכיונים הגה נקבה הגו סיגים מכסף הגו רשע ... חזקיה ג̇ דבר יי̇ אשר היה אל צפניה גם אלה משלי אטר חזקיה עזור ...
ומן ויהי בשנת שלש להושע עד וישלח מלך אשור את תרתן דכות̇ בר מן חד ויהי בשנה הרביעית למלך חזקיהו ... וארץ ג̇ קמ̇ וארץ רפאים
תפול כי הנני בורא שמים לרוש וכל שמים וארץ דכות̇ ... לצורף ב̇ ותקח אמו מאתים כסף הגו סיגים ... צרף ד̇ חס̇ הפסל נסך חרש צרף ויחזק חרש

פי מזכרפאת מן פצה אלכלאם אלמנטום
עלא גהתיה נזם זהב וחלי כתם מוכיח
חכם על אזן שמעת כשנף מן דהב
וחלי מן פצוץ ואעץ חכים עלי סמע
קאבל כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן
לשלחיו ונפש אדניו ישיב כברודה
מן תלג פי יום חצאד אלספיר אלאמין
לראסלה וכאנה יֻרד נפס מולאה נשאים
ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת
שקר כסחאב וריאח וליס גית רגל
ימתדח בעטא באטל בארך אפים
יפתה קצין ולשון רכה תשבר גרם
בטול אלמהל יכדע אלמדבר ואלסאן
אללין יכסר אלעצם מתלא דבש מצאת
אכל דיך פן תשבענו והקאתו כמא
אנך אדא אכלת אלעסל אנמא תאכל
מנה כפוך ללא תסתכתרה ותתקאיה
הקר רגלך מבית רעך פן ישבעך
ושנאך כדאך אעז רגלך מן בית
צאחבך כילא ימלך פישנאך מפיץ
וחרב וחץ שנון איש ענה ברעהו עד
שקר כטברזין וסיף וסהם מסנון
כדאך מן ישהד עלי צאחבה שהאדה
באטלה שן רעה ורגל מועדת מבטח

בוגד ביום צרה וכסן מתטרבה וקדם
וקדם זאילה כדאך מיתאק אלכפאר
פי יום אלשדה מעדה בגד ביום קרה
חמץ על נתר ושר בשרים על לב רע
וכנאזע תובה פי יום קר וכלל עלא
נטר כדאך מן יגני בגנא על קלב מגתם
אם רעב שנאך האכלהו לחם ואם
צמא השקהו מים אן גאע שאניך
אטעמה טעאמא ואן עטש אסקה
מאא כי גחלים אתה חתה על ראשו
ויהוה ישלם לך פאנך תחתו גמרא
עלא ראסה כדאך ואללה יכאפיך רוח
צפון תחולל גשם ופנים נזעמים לשון
סתר כמא אן ריח אלשמאל תרעד אלמטר
כדאך אלכלאם אלרפק לאוגה אלבציס טוב
שבת על פנת גג מאשת מדונים
ובית חבר ולדאך אלגלוס עלא זאויה
מן סטח אצלח מן אמראה מצאכבה
ואת נקאר מים קרים על נפש עיפה
ושמועה טובה מארץ מרחק כמא
אלבארד עלי נפס לגבה כדאך כבר
צאלח מן בלד בעיד מעין נרפש ומקור
משחת צדיק מט לפני רשע כמעין
מנכבס ומגרא מנפסד כדאך צאלח

רעה ג במלרע וחד מלעל כי רעה היא רעה התרעעה שן רעה ורגל מועדת יפתה ג והשאו לי יפתה ונוכלה לו והנביא כי יפתה בארך אפים
בארך ג והאמיה מזה וייף בגדלו בארך אפים יפתה ג כת ש בליש ברגליכם תרפשון ומרפש רגליכם תשתינה מעין נרפש ומקור

ימיל בין ידי אלסלטאן· אכל דבש הרבות
לא טוב וחקר כבודם כבוד· וכמא אן אכל
אלעסל כתירא לא כיר פיה כדאך לנהאיה
אכראמהם אכראם· עיר פרוצה אין
חומה איש אשר אין מעצר לרוחו·
וכקריה מתגורה בגיר סור כדאך אמר
ליס מחצול לראיה· כשלג בקיץ וכמטר
בקציר כן לא נאוה לכסיל כבוד· כאלתלג
פי אלציף וכאלמטר פי אלחצאד כדאך
מעטי אלגאהל אלכראמה· כצפור לנוד
כדרור לעוף כן קללת חנם לא תבוא·
וכעצפור ינוד וכדרי יטיר כדאך אללען
אלמגאן לא יציב· שוט לסוס מתג
לחמור ושבט לגו כסילים· וכאלצוט
ללפרס ואלמקרעה לאלחמאר כדאך
אלעצא לצהור אלגהאל· אל תען כסיל
כאולתו פן תשוה לו גם אתה· לא תגאוב
אלגאהל חסב חמאקתה פי ינכר אן
תסאויה אנת איצא· ענה כסיל כאולתו
פן יהיה חכם בעיניו· בל יגב אן תגיבה
ען חמאקתה פי מא תכאף אן יכון
חכימא ענד נפסה· מקצה רגלים חמס
שותה שלח דברים ביד כסיל· דליו
שקים מפסח ומשל בפי כסילים·

כקאץ אלארגל ושארב אלצלם כדאך
מן יבעת כרסאלה ביד גאהל· וכמא א
ארתפע אלמשי מן אלמקעד כדאך
ארתפעת אלחכמה מן פאה אלגהאל· כצרור
אבן במרגמה כן נותן לכסיל כבוד·
וכחגר גוהר פי מרגמה כדאך מעטי
אלגאהל אלכראמה· חוח עלה ביד שכור
ומשל בפי כסילים· וכשוך תעלק ביד
סכראן כדאך שי מן אלחכמה פי פואה
אלגהאל· רב מחולל כל ושכר כסיל ושכר
עברים· תראהם ירדעון בה אלכל ויסדונה
ען מא יגהלה וען אלמארה· ככלב שב
על קאו כסיל שונה באולתו· ככלב
ראגע אלי קייה כדאך גאהל יעאוד
חמאקתה· ראית איש חכם בעיניו
תקוה לכסיל ממנו· אדא ראית רגלא
חכימא ענד נפסה פאעלם אן ללגאהל
רגא אכתר מנה· אמר עצל שחל
בדרך ארי בין הרחבות· הדלת תסוב
על צירה ועצל על מטתו· תרי אלכסלאן
יקול פי אלטריק שבל ובין אלרחאב אסד·
וכמא ידור אלמצראע עלי צירה כדאך
ידור אלכסלאן עלי סרירה· טמן עצל
ידו בצלחת נלאה להשיבה אל פיו·

אל פיו ג̇ ואין משיג ידן וישב ידו אל פיו להשיבה · קללת ג̇ אלהים תלוי ותבא אליהם קללת כן קללת · להשיבה ג̇ לדבר על לבה להשיבו בת
ולא יכל להשיבה אליו כלאה · ושבטה ושבט נחלתו מצרים יסור לבן חסר לב לגו כסילים עבלתו ·

תגלה ג אשר לא תגלה ערותך בטרם תגלה רעתך תגלה רעתו וחד יען השפך נחשתך ותגלה ס״ה חלק ג ואנכי איש כי לא יהיה עוד כל חזון שוא
יפה חלק וחד וחלק משמן חכה ס״ה

ולו גמסידה מתלא פי אלגצארה לעגז
אן ירדהא אלי פאה חכם עצל בעיניו משבעה
משיבי טעם ומעדאך הו ענד נפסה
אעקל מן סבעה כתירין מחזיק באזני
כלב עבר מתעבר על ריב לא לו וכמאסך
באדן כלב מאר כדאך אלמחתד פי
כצומה ליסת לה כמתלהלה הירה
זקים חצים ומות וכמא אן ירמי במואדי
את וסהאם ממיתה כן איש רמה את
רעהו ואמר הלא משחק אני כדאך
אנסאן ימאכר צאחבה ויקול אנמא
אנא לאעב באפס עצים תכבה אש
ובאין נרגן ישתק מדון כמא אן מן
כלו אלמרחץ יסכת אלצכב פחם לגחלים
ועצים לאש ואיש מדונים לחרחר
ריב וכמא אן אלפחם מאדה ללגמר
ואלחטב ללנאר כדאך דו אלצכאיב
לאשעאל אלכצומה דברי נרגן כמתלהמים
והם ירדו חדרי בטן וכלאמה כאלמזאח
וקד וצל אלי כדור אלקלב כסף סיגים
מצפה על חרש שפתים דולקים ולב
רע וכפצה זיף מטליה עלי כדף
כדאך שפתאן תשתעל באלכלאם
ואלקלב רדי בשפתו ינכר שונא ובקרבו

ישית מרמה בשפתיה יתנכר אלשאני
ופי קלבה קד געל אלמכר כי יחנן קולו
אל תאמן בו כי שבע תועבות בלבו
ואדא יחנן צותה פלא תאמנה פאן
כתיר מן אלמכארה פי קלבה תכסה
שנאה במשאון תגלה רעתו בקהל
תנסתר ענך שנאתה פי אלכלווה וינשף
לך שרה פי אלגמאעה כרה שחת בה
יפל וגולל אבן אליו תשוב מן כרא
הותה וקע פיהא ומן דחרג חגרא
סתרגע אליה לשון שקר ישנא דכיו
ופה חלק יעשה מדחה דו אלקול אלבאטל
ישנא חתי צעפאה ואלקול אללין יצנע
אלמרחא אל תתהלל ביום מחר כי לא
תדע מה ילד יום לא תמתדח בגד
פאנך לא תעלם מא יחדת פיה יהללך
זר ולא פיך נכרי ואל שפתיך ימדחך
אגנבי ולא פאך וגריב ולא שפתאך
כבד אבן ונטל החול וכעס אויל
כבד משניהם אן אלחגר אלתקיל ואלרמל
אלרזין וגיט אלגאהל אתקל מן
כלאהמא אכזריות חמה ושטף אף
ומי יעמד לפני קנאה טובה תוכחת
מגלה מאהבה מסתרת אד אלחמיה

תפרד אבזריות

לא לו ה וידע אונך כי הוי המרבה לדשת משכבות על ריב ולא תעמד ולא לו תהיה וחד חילוף שחת לו לא בניו ס״ה סיגים ג כספך היה הגו סיגים מכסף
כסף סיגים ג מל ס״ה ובקרבו ג כי קרבים הם אלין חץ שחוט לשונם בשפתו ינכר ס״ה לאש ג והיה אור ישראל הנני נתן דברי בפיך לאש פחם לגחלים
ישית ז ויוסף ישית ידו וידא יוסף כי ישית כאשר ישית עלין ישועה ישית חומות וחל הוא ישית את ארצה ופא ישית בגאון גליך ובקרבו ישית מרמה

חנק ולגצב גרק ומן יקף בין ידיי
לגירה׃ ולעצה מכשופה אליר מן
מחבה מסתורה׃ נאמנים פצעי אוהב
ונעתרות נשיקות שונא׃ ושגאג לט
מחב מאמונה וקבל לשאני מסתפ׳
עה׃ נפש שבעה תבוס נופת ונפש
רעבה כל מר מתוק׃ תרא לנפס אל
שאבעה תכשם לשהד ולנפס אל
גאיעה כל מר ענדהא כחלו׃ כצפור
נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו׃
וכטאיר נאיר מן וכרה כדאך אמר
נאיר מן מוצעה׃ שמן וקטרת ישמח
לב ומתק רעהו מעצת נפש׃ כמא
אן לדהן ולבכור אוכד לפרח לקלב
מן אחדהמא כדאך משורה לצאחב
אחלא מן משורה לנפס וחדהא׃ רעך
ורעה אביך אל תעזב ובית אחיך
אל תבוא ביום אידך טוב שכן קרוב
מאח רחוק׃ צאחבך וצאחב אביך
לא תתרך ובית אביך לא תדכל פיום
נכבתך וגארך לקריב אנפע מן אכון
לבעיד׃ חכם בני ושמח לבי ואשיבה
חורפי דבר׃ תחכם יא בני ופרח קלבי
חתי ארד עלא מעירי קולא׃ ערום

ראה רעה ונסתר פתאים עברו נענשו׃
תרא לנאהץ אדא ראי לשר אנחגב
ענה ולגפל ימרון בה פינכבון׃ קח בגדו
כי ערב זר ובעד נכריה חבלהו׃ חתא
וקד פיה כד תוכה למן צמן אגנביא
ועין לגריב רהנה׃ מברך רעהו בקול
גדול בבקר השכים קללה תחשב לו׃
פכם מן ראעי לצאחבה בצות עט פי
דלגה מן לגראה והי מחסובה ענדה
פרייה׃ דלף טורד ביום סגריר ואשת
מדונים נשתוה׃ לוכף למתתאבע
פיום זמהריר ולמרה למצאכבה
תסאוא׃ צפניה צפן רוח ושמן ימינו
יקרא׃ מן דכרהא פקד דכר לריח
וגהר ימינה ילקא׃ ברזל בברזל יחד
ואיש יחד פני רעהו׃ כמא אן לחדיד
בלחדיד יחד כדאך למר יחד בחצ
רה צאחבה׃ נצר תאנה יאכל פריה
ושמר אדניו יכבד׃ כמא אן חפט
לתינה אכל מן תמרהא כדאך מן
חפץ מולאה יכרם׃ כמים הפנים לפ
לפנים כן לב האדם לאדם׃ כלמא
למוגה לוגה כדאך קלב לנאס לנאס׃
שאול ואבדה לא תשבענה ועיני

ואשיבה ד׳ ואשיבה כל העם ואשיבה ידי עליך ואשיבה שפטיך ואשיבה חרפי ה׳ — מדינים כת מדונים ק׳ ואח נפשע טוב שבת טוב שבת למי או׳
פחס לגחלים דלף טורד ב׳ — השכים אשכים ג׳ מ׳ מן שלש עשרה שנה ואשלח אליכם בתוי׳ מבדך רעהו

כח

הארץ לא תשבענה וכמא אן אלתרא
ודאר אלאכרה לא תשבע מתלא כואן
עינא אלנאס לא תשבען לא: מצרף
לכסף וכור לזהב ואיש לפי מהללו:
וכמא אן אלמסבך לאלפצה ואלכור לאלדהב
כדאך ינבגי אן יכון אלמר עלי קדר
מדיחה: אם תכתוש את האויל במכתש
בתוך הריפות בעלי לא תסור מעליו
אולתו: ולו דקקת אלגאהל מתלא פי מדק
אופי וסט אלבאסנה כאלהראוה לם יזול
ענה גהלה: ידע תדע פני
צאנך שית לבך לעדרים: ינבגי אן
תעלם חאל מקדמי גנמך ותדר באלך
אלי סאיר קטועהא: כי לא לעולם חסן ואם
נזר לדור ודור: אן ליס ותאקהא אלי
אלדהר ולא תאגהא אלי גיל בעד גיל:
גלה חציר ונראה דשא ונאספו עשבות
הרים: ואנמא אדא תגלא אלחשיש
ותצהר אלכלא ואגתמעת אעשאב אל
גבאל: כבשים ללבושך ומחיר שדה
עתודים: צאר מן אלנעאג לבאסך ומן
תמן אלציעה פי מואעזך: ודי חלב
עזים ללחמך ללחם ביתך וחיים
לנערותיך: ומן כפאיה לבנהא פי טעאמך

וטעאם מנזלך ועיש צביאנך: נסו
ואין רדף רשע וצדיקים ככפיר יבטח:
יהרב אלטאלחין ולא טאלב להם ואלצאלחין
כאלצרגאמה יטמאנון: בפשע ארץ
רבים שריה ובאדם מבין ידע כן
יאריך: בדנב אהל אלבלד יכתרון ראסאת
וברייס ואחד פאהם עאלם בדאך תטול
מדתהא: גבר רש ועשק דלים מטר
סחף ואין לחם: רגל פקיר יגשם
אלצעפא יכבה אלמטר פלא יבקא לה
טעאם: עזבי תורה יהללו רשע ושמרי
תורה יתגרו בם: ואן מאדחי אלצאלם
תארכי אלשראיע פינבגי לחאפצהא
אן יתחרשו בהם: אנשי רע לא יבינו
משפט ומבקשי יהוה יבינו כל: אהל
אלשר לא יפהמון אלחכם וטאלבי אלה
יפהמון אלכל: טוב רש הולך בתמו מעקש
דרכים והוא עשיר: ולפקיר אלסאלך
בצחתה כיר מן עסר אלטריק והוא
מוסר: נוצר תורה בן מבין ורעה זוללים
יכלים אביו: אלאבן אלפאהם יחפץ אל
תוריה ומן צאחב אלמסרפין יכזי
אבאה: מרבה הונו בנשך ובתרבית לחונן
דלים יקבצנו: ומן כתר מאלה בעינה

ד׳ יתיר ב׳ ולא קרי מכל בחורי בישראל ויתנהו על יד עשי המלאכה המפקדים בבית קדמיה דפיסוקי ויתנהו בבית הפקדת מרבה הונו בנשך ובתרבית ס׳
וחד חלוף קרי ב׳ ולא כתב והם המתו בימי קציר בראשנים תחלת

אורבא פיגב אן יגמעה לראפה א
צעפא: מסיר אזנו משמע תורה גם
תפלתו תועבה: מזיל אדנה מן אסתמאע
אלתוריה צלותה איצא מכרוהה: משגה
ישרים בדרך רע בשחיתו הוא יפל
ותמימים ינחלו טוב: מצל אלמסתקימין
פי טריק סו פי הותתה הו יקע ואלצחא
ינחלון אלכיר: חכם בעיניו איש עשיר
ודל מבין יחקרנו: תרי אלמוסר חכים
ענד נפסה ואלפקיר אלפהם יסתבריה:
בעלץ צדיקים רבה תפארת ובקום
רשעים יחפש אדם: מכסה פשעיו
לא יצליח ומודה ועזב ירחם: בסרור
אלצאלחין יכתר אלאפתכאר ובקיאם אל
צאלמין יטלב אלנאס פלא יוגדון: מגטי
דנובה לא ינגח ואלמקר בהא ואלתארך
להא ירחם: אשרי אדם מפחד תמיד
ומקשה לבו יפל ברעה: טובא אנסאן
יפזע דאימא ומצעב קלבה יקע פי
שר: ארי נהם ודב שוקק משל רשע
על עם דל: וכאסד ינהם ודב יתלצא
צלטאן צאלם עלי שעב צעיף: נגיד
חסר תבונות ורב מעשקות שונא בצע
יאריך ימים: כמדבר כתיר אלמגאשם

פהו נאקץ אלפהם ושאני אלטמע תטול
איאמה: אדם עשק בדם נפש עד בור
ינוס אל יתמכו: תרי אנסאן מגשום
בדם יהרב אלי אלחבס ולא ידעמה אחד:
הולך תמים יושע ונעקש דרכים יפול
באחת: ויגב למן סלך בצחה אן יגאת
ועלי מן עסרת עליה טריקאן אן יקע
פי אחדהמא: עבד אדמתו ישבע לחם
ומרדף ריקים ישבע ריש: מן פלח
ארצה ישבע טעאמא ומן כלב אלפראג
אסתכתר מן אלפקר: איש אמונות רב
ברכות ואץ להעשיר לא ינקה: אלר
אמאנה כתיר אלברכאת ואלאח פי
אליסאר לא יברו: הכר פנים לא טוב ועל
פת לחם יפשע גבר: לא כיר פי מחאבאת
אלוגוה ולא אן יכפר אלמר עלי כסרה מן
כבז: נבהל להון איש רע עין ולא
ידע כי חסר יבאנו: יבאדר אלי אלמאל
ארגל אלשחיח ולא יעלם מן אין אתיה
אלנקץ: מוכיח אדם אחרי חן ימצא
ממחליק לשון: מן ועט אנסאן לטאעתי
יגד חצאא ענדה אכתר מן אלמליין
לה לסאנה: גוזל אביו ואמו ואמר אין
פשע חבר הוא לאיש משחית: מן גצב

עשוק ד̇ ג̇ מל̇ וחד חס̇ והיית ממשש פי אדמתך עשוק אפרים אדם עשק בדם נפש ◦ וחד והצילו גזול מיד עשוק ◦ — יבואנו ב̇ בשלום שודד יבואנו
כי חסר יבאנו בתרי חס ◦ וחד שוט שוטף כי יעבר לא יבואנו ◦ — אין ואין ו̇ ולא אין לבוא כיום תמים כי אין לך הר אפרים וכל אין אך למחקור ואין
בגלים חוטא ואץ להעשיר חזית איש אץ בדבריו ◦ —

אבאה ואמה ויקול לא דנב לי פהו צאחב
לרגל אלמפסד׃ רחב נפש יגרה מדון
ובוטח על יהוה ידשן׃ אלואסע אלבטן יחרש
אלשר ואלמתוכל עלי אללה ידסם׃ בוטח
בלבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט׃
אלואתק בראיה הו גאהל ואלסאלך בחכמה
הו ינפלת׃ נותן לרש אין מחסור ומעלים
עיניו רב מארות׃ מן יעטי אלפקיר לא
ינקצה ואחד ומן יגבי ענה כתיר אלמחק׃
בקום רשעים יסתר אדם ובאבדם ירבו
צדיקים׃ בקיאם אלטאלמין ינחגב אלנאס
ובאבארתהם יכתר אלצאלחין׃ איש תוכחות
מקשה ערף פתע ישבר ואין מרפא׃
אלמצעב רקבתה ען אלתוביך ינכסר
בגתה ולא שפא לה׃ ברבות צדיקים
ישמח העם ובמשל רשע יאנח עם׃
בשרף אלצאלחין יגב אן יפרח אלקום
ובתסלט אלטאלמין ינבגי אן יתנהדו׃
איש אהב חכמה ישמח אביו ורעה
זונות יאבד הון׃ אמר מחב אלחכמה
יפרח אבאה ומצאחב אלזואני יצייע
מאלה׃ מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש
תרומות יהרסנה׃ אלמלך באלקצא יתבת
אלבלאד ודו אלפאיץ יהדמהא׃ גבר

מחליק על רעהו רשת פורש על
פעמיו׃ אמר מליין אלבשן לצאחבה
פהו באסט אלשרך עלי קדמיה׃ בפשע
איש רע מוקש וצדיק ירון ושמח׃
בדנב אלמר ינשב שר והק ואלצאלח ירנן
ויפרח׃ ידע צדיק דין דלים רשע לא
יבין דעת׃ יעלם אלצאלח חכם אלצעפא
ואלטאלם לא יפהם אלמערפה׃ אנשי לצון
יפיחו קריה וחכמים ישיבו אף׃ דוו
אלהזאה יליבון אהל אלבלד ואלחכמא
ירדון אלגצב ענה׃ איש חכם נשפט את
איש אויל ורגז ושחק ואין נחת׃ תרי
אלרגל אלחכים אדא הו חאכם אלגאהל
אן חרד או צחך לם יגד ענדה ראחה׃
אנשי דמים ישנאו תם וישרים יבקשו
נפשו׃ תגד דוו אלמעאצי ישנון אלצחיח
ואלמסתקימין יטלבונה׃ כל רוחו יוציא
כסיל וחכם באחור ישבחנה׃ ותגד
אלגאהל יכרג כל גיצה ואלחכים בטאקנה
יהדיה׃ מושל מקשיב על דבר שקר
כל משרתיו רשעים׃ ואדא כאן אלסלטאן
יסגי אלי קול אלבאטל כאן גמיע כדאמה
טאלמין׃ רש ואיש תככים נפגשו
מאיר עיני שניהם יהוה׃ אלפקיר ואלמתוצט

תרומות ב̇ חס וחד מל כל תרומת הקדשים ושוי תרומת ואיש תרומות יהרסנה ׃ משפט ה̇ אין קרא בצדק כי באש יי נשפט הנני נשפט אותך נשפט הוא לכו
בשר איש חכם נשפט ׃ על רעהו ה̇ וכי יזד איש על רעהו ושעיר על רעהו יקרא כי כאשר יקום איש על רעהו כה תאמרו איש על רעהו גבר מחליק ׃

מן אלרג אלאו תפאגיא יגב אן יעלמא
אן אללה אלמציא עינהמא· מלך שופט
באמת דלים כסאו לעד יכון· מלך יחכם
לצ'עפא בחק כרסיה יתבת אלדהר·
שבט ותוכחת יתן חכמה ונער משלח
מביש אמו· אלקציב ואלעצ'ה יעטיאן
אלחכמה ואלגלאם אלמכלא יסי אלי ואלדיה·
ברבות רשעים ירבה פשע וצדיקים
במפלתם יראו· בריאסה אלצ'אלמין
תכתר אלדנוב ואלצאלחין ירון וקועהם·
יסר בנך ויניחך ויתן מעדנים לנפשך·
אדב ולדך יריחך ויעטי נפסך אלמלאד·
באין חזון יפרע עם ושמר תורה
אשרהו· מן גיר וחי ינהתך אלקום וחאפט'
אלשריעה טובאה· בדברים לא יוסר
עבד כי יבין ואין מענה· הב אלכלאם
ולא יתאדב אלעבד או יפהם מן גיר מנטק·
חזית איש אץ בדבריו תקוה לכסיל
ממנו· אן ראית רגלא אח פי אמורה
פאעלם אן לאלגאהל רגא אכתר מנה·
מפנק מנער עבדו ואחריתו יהיה
מנון· מן ידלל עבדה מן צבאיה יציר
פי אלעאקבה מתסיטרא עליה· איש
אף יגרה מדון ובעל חמה רב פשע·

דו אלגצ'ב יחרש אלכצומה ודו אלחמיה
כתיר אלדנוב· גאות אדם תשפילנו ושפל
רוח יתמך כבוד· אקתדאר אלאדמי ממא
יצ'ע בה אלמתואצ'ע ממן ידעם אלכראמה·
חולק עם גנב שונא נפשו אלה ישמע
ולא יגיד· מקאסם אלסארק כאנה נפסה
וכדאך מן יסמע אלחרג ולא יכבר· חרדת
אדם יתן מוקש ובוטח ביהוה ישגב·
רבמא כאן קלק אלאנסאן להו והקא ואלא
תק באללה יחגב· רבים מבקשים פני
מושל ומיהוה משפט איש· כתירין
יטלבון וגה אלסלטאן ומן ענד אללה
חכם כל רגל מנהם· תועבת צדיקים
איש עול ותועבת רשע ישר דרך·
כמא יכרה אלצאלחין דא אלגור כדאך
יכרה אלצ'אלמין אלמסתקים אלטריק·

דברי אגור בן יקה

המשא נאם הגבר לאיתיאל לאיתיאל
ואכל· כלאם אגור בן יקה פי צ'רב
אלמתלק אלרגל ען איתיאל איתיאל
עלמני דלך· כי בער אנכי מאיש ולא
בינת אדם לי· יקול ערפניה כבער מא
כנת גאהלא מן אלרגל ולא פהם אלנאס
לי· ולא למדתי חכמה ודעת קדשים

משלח ג׳ והיה כעוף נודד כ׳ עיר בצורה בהר ונער משלח מביש אמו ··· אגור ב׳ לולי כעס אויב דברי אגור בן יקה ··· ואנון בתרי לישנין ··· ולא ג׳ ר״ש
פסוק׳ בספ׳

ארע וארי עלמנה איצא פליס אעלם
כל אלחכמה ולא מערפה אללה אעלפהא
מי עלה שמים וירד מי אסף רוח בחפניו
מי צרר מים בשמלה מי הקים כל אפסי
ארץ מה שמו ומה שם בנו כי תדע מן
ארתקא אלי אלסמא פנזל או גמע אלריח
פי חפניה או צר אלמא פי מנדיל או
אקאם גמיע אקטאר אלארץ מא אסמה
ומא אסם נסלה הל תעלם כל אמרת
אלוה צרופה מגן הוא לחסים בו גמיע
אקואל אללה מסבוכה והו מגן למסתכנין
אליה אל תוסף על דבריו פן יוכיח בך
ונכזבת לא תזיד על אקואלה שיא
כילא יובכך פתנקטע שתים שאלתי
מאתך אל תמנע ממני בטרם אמות
אסאלך כלתאן לא תמנעהמא מני אלי
אן אמות שוא ודבר כזב הרחק ממני
ראש ועשר אל תתן לי הטריפני לחם
חקי יקול אלזור ואלכדב אבעדהמא עני
באן יכון פקרא כתירא או גנא אלא
תעטיני בל ארזקני מן אלטעאם קותי
פן אשבע וכחשתי ואמרתי מי יהוה
ופן אורש וגנבתי ותפשתי שם אלהי
כילא אסתגני פאכפר ואקול מן אללה

וכילא אפתקר פאסרק ואמתהן אסם
רבי אל תלשן עבד אל אדניו פן יקללך
ואשמת לא תסעי באלעבד אלי מולאה
כילא ישתמך פתאתם דור אביו יקלל
ואת אמו לא יברך יא גיל שאתם אבאה
ולא יבארך עלי אמה דור טהור בעיניו
ומצאתו לא רחץ יא גיל טאהר ענד
נפסה ולם יגתסל מן גאיטה דור מה
רמו עיניו ועפעפיו ינשאו יא גיל מא
ארפע עינאה ואסנא מקלתאה דור
חרבות שניו ומאכלות מתלעתיו
לאכל עניים מארץ ואביונים מאדם
גיל אסנאנה כאלסיוף ואניאבה כאלסכאכין
ליאכל אלצעפי מן אלבלאד ואלמסאכין
מן בין אלנאס לעלוקה
שתי בנות הב הב שלוש הנה לא
תשבענה ארבע לא אמרו הון פאן
ללעדם קסמאן כאנהמא יקולאן
מתלא האת האת ולהמא תלאת פליס
ישבעאן וראבע פליס יקולון בס
שאול ועצר רחם ארץ לא שבעה
מים ואש לא אמרה הון הם אלתרא
וחבס אלרחם וארץ לא תרוי מאא ונאר
לא תקול בס עין תלעג לאב ותבוז

ומזה ומן תשא עיניך ומן יסורו מלבבך ומן תדרש לאלהיהם ומן ירך לבבכם ופן אורש וגנבתי ... מאתך שאלה אחת והיה אני אלך הקשית לשאול
שתים שאלתי ... שם ... ויקרא אברם ויקרא אברהם ויהי שם בנו הבכור על שם שמל וגם שם עיר מה שמו ...

ליקהת אם יקרוה ערבי נחל ויאכלוה
בני נשר: כדאך עין תהזו באביהא
ואמהא ותזרי באג׳מאעהם ינקרהא
מתלא גראב אלואדי ויאכלהא בנו אלנסור:
שלשה המה
נפלאו ממני וארבע׳ לא ידעתים: הי
תלאתה כפת עני וארבעה ליס
אערפהא: דרך הנשר בשמים דרך
נחש עלי צור דרך אניה בלב ים ודרך
גבר בעלמה: טריק אלנסר פי אלהוא
וטריק אלחיה פי אלצואן וטריק אלספינה
פי לג׳ אלבחר וסביל אלרגל פי אלאמראה:
כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה
פיה ואמרה לא פעלתי און: עלי דאך
סביל אלמראה אלזאניה תאכל ותמסח
פאהא ותקול לם אפעל גלא:
תחת שלש רגזה ארץ
ותחת ארבע לא תוכל שאת: תגר
אלארץ תרגז תחת תלאתה וד׳ מעהא
לא תטיק חמלהא: תחת עבד כי ימלוך
ונבל כי ישבע לחם: תחת עבד אדא
מלך וכסיס אדא שבע טעאמא: תחת
שנואה כי תבעל ושפחה כי תירש
גברתה: ומשניה אדא תמלך ואמה

אדא תמלך סיידתהא:
ארבעה הם קטני ארץ והמה
חכמים מחכמים: הם ד׳ סגאר מא פי
אלארץ והם עאלמין מעלמין: הנמלים
עם לא עז ויכינו בקיץ לחמם: אלנמל
גמע גיר עזיז וקד אצלחו פי אלציף
טעאמהם: שפנים עם לא עצום וישימו
בסלע ביתם: ואלובר גמע גיר עזים
וקד צירו פי אלצכר ביותהם: מלך
אין לארבה ויצא חצץ כלו: ואלגראד לא
מלך לה וקד כרג מלתף כלה: שממית
בידים תתפש והיא בהיכלי מלך: ואלנסונה
תעלק באידיהא מא תציר פי היאכל
אלמלך: שלשה
המה מיטיבי צעד וארבעה מיטבי
לכת: הי תלאתה גיידה אלכטא וראבע
מעהא גייד אלמסיר: ליש גבור בבהמה
ולא ישוב מפני כל: ואלליתׄ גבאר מן
אלבהאים לא ירגע מן בין ידי שי: זרזיר
מתנים או תיש ומלך אלקום עמו: ואל
זרזׄ אלחקוין ואלתיס וכדאך אלמלך לא
קואם מעה: אם נבלת בהתנשא ואם
זמות יד לפה: פאמא תדללת לה אדי
תשרפא או לזמת אליד לאלפם: כי מיץ חלב

כט חסה בסוף תיבות וקרי וארב את זרעו והגב לאמר והם המתו כן יהי והיתה נבלת ונשתעה ונדאה הן אנכי ולא יראה תנינאר העש והעגב עליהם ומן המדה
וארבה בו ואכבד וארבע מפלי כפיה נטע לא יכבה בליל שבנה בנתי לכן וארבעה כי אין שת ענותינו וירא את בניו רני בליל הבית וראה השיבנו יי אליך ונשוב
המדות שכת קללת כהלה עשית יהו פחתו יה ... ימלוך גמול בליש ועתה הנה ידעתי כי מלך תמלוך ובחמה שפוכה אמלוך עליכם תחת עבד כי ימלוך

יוציא חמאה ומיץ אף יוציא דם ומיץ
אפים יוציא ריב׳ פאנה כמא אן מכץ
אללבן יכרג זבדא ומכץ אלאנף יכרג דם
כדאך מכץ אלגצב יכרג אלכצומה׳

דברי למואל מלך
משא אשר יסרתו אמו׳ כלאם למואל
אלמלך אלרב מתל מא ארבתה אמה׳
מה ברי ומה בר בטני ומה בר נדרי׳
מאדא יא אבני ויא אבן בטני ויא אבן
נדורי׳ אל תתן לנשים חילך ודרכיך
למחות מלכין׳ לא תעטי אלנסא קואך
וסעיך לאלרוב אלשהואת׳ אל למלכים
למואל אל למלכים שתו יין ולרוזנים
או שכר׳ לא ללמלוך יא למואל לא
להם שרב אלכמר ולא ללוזרא אלמסכר׳
פן ישתה וישכח מחקק וישנה דין
כל בני עני׳ כילא ישרב אחדהמא
פינסא אלמרסום ויגייר חכם אלצעפא׳
תנו שכר לאובד ויין למרי נפש׳ ישתה
אלמסכר ללהאלך גמא ואלכמר למרי
אלנפוס׳ ישתה וישכח רישו ועמלו
לא יזכר עוד׳ ישרב אחדהמא פינסא
פקרה ולא ידכר איצא שקאה׳ פתח
פיך לאלם אל דין כל בני חלוף׳ אפתח

פאך ללאכרס ואחכם כל דוי אלמצי׳ פתח
פיך שפט צדק ודין עני ואביון׳ אפתח
פאך ואקץ באלעדל וחכם אלצעיף ואלמסכין

אשת חיל
מי ימצא ורחק מפנינים מכרה׳ אלמרה
אלצאלחה טובא מן יגדהא ואבעד מן
אלגואהר אמתאלהא׳ בטח בה לב
בעלה ושלל לא יחסר׳ וקד ותק בהא
קלב בעלהא ולא תעוזה גנימה׳ גמלתהו
טוב ולא רע כל ימי חייה׳ כמא תוליה
אלכיר לא אלשר טול איאם חיאתהא׳
דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ
כפיה׳ ותטלב מנה אלצוף ואלכתאן ות
ותעמל במא פי טבע ידיהא׳ היתה
כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה׳
וצארת כספן אלתגאר תאתי מן בעיד
בטעאמהא׳ ותקם בעוד לילה ותתן
טרף לביתה וחק לנערתיה׳ תקום ועאד
ליל פתעטי מכאסבא לאהל ביתהא
וצראיבא לגואריהא׳ זממה שדה ותקחהו
מפרי כפיה נטע כרם׳ ואן המת
בציעה אשתרתהא ומן תמר כפיהא
קד גרסת כרמא׳ חגרה בעוז מתניה
ותאמץ זרועתיה׳ ושדת חקויהא בעז

חייה בחייה ויחייה ג̇ ב̇ מל̇ וחד חס̇ לבלות עורותה עליה בחייה ויחיה ותגמל עמו וכל ימי חייה ס״ ורוזנים ג̇ מל̇ הכותן רוזנים לאין ורוזנים בוקדו יחד
ולרוזנים אי שכר ס״ פתח ד̇ ויאמר פתח החלון פתח לבנון דלתיך פתח פיך לאלם פתח פיך שפט צדק ס״ ורחק מרחק ד̇ חס̇ בכת̇ ב̇ בל̇ וקרובי
מרחק עמדו ברחק מזרח ממערב ורחק מפנינים מכרה ועת לרחק מחבק ס״ אובד ב̇ מל̇ אם אראה אובד תנו שכר לאובד ס״

ואיירת דראיעהא טעמה כי טוב
סחרה לא יכבה בליל נרה ולמא ואקת
אן מתגרהא גייד פהו לא יטפא בליל
סראגהא ידיה שלחה בכישור וכפיה
תמכו פלך ומדת ידיהא בנגאח וכפאהא
דעמא למגזל כפה פרשה לעני וידיה
שלחה לאביון ובסטת כפהא ללצעיף
ומדת ידהא ללמסכין לא תירא לביתה
משלג כי כל ביתה לבש שנים לא
תבאף עלא אהל ביתהא מן תלג אד
כלהם לאבסין קרמזא מרבדים עשתה
לה שש וארגמן לבושה וקד צנעת
להא אנגורא ומן בוץ וארגואן לבאסהא
נודע בשערים בעלה בשבתו עם
זקני ארץ ובעלהא מערוף פי למחאל
אדא גלס מע שיוך אלבלד סדין עשתה
ותמכר וחגור נתנה לכנעני וקד תצנע
אזארא פתביעהא ומיאזרא פתעטיהא
ללמגהזין עז והדר לבושה ותשחק
ליום אחרון אד עזו ולבהא לבאסהא
פהי תסר באיאם למסתקבלה פיה
פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה
ותפתח פאהא בחכמה ושראיע לבר
פי לסאנהא צופיה הליכות ביתה ולחם
עצלות לא תאכל מטלעה מא אהל
ביתהא ולבז לכסל לא תאכלה קמו
בניה ויאשרוה בעלה ויהללה פיקום
בנוהא פיצפוהא ובעלהא פימדחהא
רבות בנות עשו חיל ואת עלית על
כלנה יקולון כתיר מן לנסא צלחן ואנת
עלית עלא גמיעהן שקר החן והבל
היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל
פלחצא באטל ולגמל גרור ואמראה
תתקי אללה הי אלתי תמדח תנו לה מפרי
ידיה ויהללוה בשערים מעשיה אעטוהא
מן תמר ידיהא ׃ מדחוהא פי למחאל אעמאלהא

סכום הפיסוקים שלספר תשע מאות
וחמשה עשר

דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם
פתגמי נבואה דאתנבי הוא שלמה
בר דויד מלכא דהוא בירושלם כלאם
קהלת בן דאוד מלך ירשלם הבל
הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל
הבל כד חזא שלמה מלכא דישראל
ברוח קדשא ית מלכות רחבעם בריה
דעתיד לאתפלגא עם ירבעם בר
נבט וית ירושלם ובית מקדשא דאנון

עלית ג מה לך אפוא גם שם עלית לזבח זבח ואת עלית על כלנה ... והבל ג והבל הביא גם הוא ואני אמרתי לריק יגעתי שקר החן ... קרמייה
שם אנש ... סחרה ד והיה סחרה ב בו כי טוב סחרה טעמה כי טוב ... בלילה ב כת בליל לא יכבה בליל קומי רני בליל ... כפה ב וקיבצה את כפה
פרשה לעני ... כל כתיביא לבוש לבוש מל במ חד חס כי כל ביתה לבש שנים ... וכל נביא דכות לבש לבש חס במב מל ושריון קשקשים הוא לבוש לכל

עתידין למחרב ית עמא בית ישראל
דאינון עתידין למגלי אמר במימריה
הבל הבלין כל מה דטרחית אנא ודוד אבא
כולו הבלי מסתחיל נהאיה ואסתחלה
קל קהלת מסתחיל נהאיה ואסתחלה
אכל מסתחילי מה יתרון לאדם בכל
עמלו שיעמל תחת השמש מא מותר
אית לאנש בתר דיימות מכל טורחיה
תחות שמשא בעלמא הדין אלהון
למעסק באוריתא לקבלא אגר שלים
לעלמא דאתי קדם מרי עלמא אי
אתרה לאנסאן פי גמיע כדה אדי
יכדה דון פלך ושמס דור הלך ודור
בא והארץ לעולם עמדת אמר שלמה
מלכא ברוח נבואה דרא טבא דצדיקיא
אזיל מן עלמא בגין חובי דרא בישא
דרשיעיא דעתידין למיתי בתריהון
וארעא לעלמי עלמין קיימא לסובלא
פורענותא דאתי על עלמא בגין
חוביהון דבני אנשא גיל מנקלבו וגיל
מקבל וארץ קאימה מדה עלמהא
וזרח השמש ובא השמש ואל מקומו
שואף זורח הוא שם וידנח שמשא
בימָמא מן סטר מדנחא ועליל שמשא

לסטר מערבא בליליא ולאתריה שאיף
ואזיל אורח תהומא ודנח למחר מן אתר
דהוא דנח תמן מאתמלי ושמס שא
רקה גארבה ולא תזל מתשוופה טלעה
אי מוצע אדי שרקת מנה הולך אל
דרום וסובב אל צפון סובב סובב הולך
הרוח ועל סביבותיו שב הרוח אזיל
כל לסטר דרומא בימָמא ומחר לסטר
צפונא בליליא אורח תהומא מחזר
ומחזר ואזיל לרוח עיבר דרומא
בתקופת ניסן ועל סחרנוהי תאיב
לרנח לעיבר צפונא בתקופא תשרי
וטבת נפיק מיחרכי מדנחא בצפרא
ועליל לחרכי מערבא ברמשא
ותמר אי אנאחיה אגנוביה תם תסתדיר
אי אשמאל פתקטע כל נאחיה בדורהא
תם תנצרף באסתדארהא אי אנקטה
אתי טלעת מנהא בדיא כל הנחלים
הלכים אל הים והים איננו מלא אל
מקום שהנחלים הלכים שם הם שבים
ללכת כל נחליא ומבועי מיא אזלין
ונגדין למי אקינוס דמסחר לעלמא
בגושפנקא ואקינוס ליתוהי מתמלי
ולאתר דנחליא אזלין ונגדין תמן

סבב ג חס הוא הסבב קדמיה וי״ך את אדום הסביב כת סובב סבב הולך ·· כל קרי עלהים במא כל הנחלים הלכים אלהים וכל יחזקאל כוות במב
עלהים וסימ תמרון מריבת ··

אינון תיבין למיזל מצבורית הומא
וגמיע מיאה אלאנהאר תנצב אלי אלבחר
דון אן ימתלי ואלי אלמצב אלתי תסיר אליה
תתכרר כאלסיר׃ כל הדברים יגעים לא
יוכל איש לדבר לא תשבע עין לראות
ולא תמלא אזן משמע׃ כל פתגמיא
דעתידין למהוי בעלמא אשתלהו בהון
נביא קדמאי ולא יכילו למשכח סופהון
ברם חכימין לית רשו לגבר למללא מא
דעתיד למהוי בעלמא ולא יכילא
אודנא לאתמלאה מלמשמע פתגמי
כל דיירי ארעא׃ גמיע אמור אלדניא
שאקה לא ימכן נטק אלאנסאן איש
איעאבהא ולא תשבע אלעין מן נטרהא
ולא תמתלי אלאדאן מן סמאעהא׃ מה
שהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא
שיעשה ואין כל חדש תחת השמש׃
מה דהוה מן קדמת דנא הוא דעתיד
לאתעבדא עד סוף כל דרי עלמא
ולית כל פתגם חדת תחות שמשא׃
מן כאן מן אלמתכוונאת פי אלעאלם יכון
פי אלמסתאנף ומא עמל פי מא סבק
יעמל פי מא בעד וליס שי גדיד דון
פלך אלשמס׃ יש דבר שיאמר ראה זה

חדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה
מלפננו׃ אית פתגם דיימר אנש חזי
דין פתגם חדת הוא וכבר לעלמיא ביומא
קדמאי דהוו מן קדמת דנא׃ ורב אמר
יכון גדידא והו קד תקדם פי אלזמאן אל
מאץ׳ אלסאבק לנא׃ אין זכרון לראשנים
וגם לאחרנים שיהיו לא יהיה להם
זכרון עם שיהיו לאחרנה׃ לית דוכרנא
לדריא קדמאין ואף לבתראין דעתידין
למהוי לא יהי להון דוכרנא עם דרא
דיהון ביומי משיחא׃ לא דכר למן
תקדם וכדלך תאבעתהם לא דכר להם
מע אלכאינין פי אלכאתמה׃

אני קהלת הייתי מלך
על ישראל בירושלם׃ כד הוה שלמה
מלכא דישראל בירושלם יתיב על
כורסי מלכותיה איתגס לביה לחדא
על עותריה ועבר גזירת מימרא דיי
וכנש סוסין ורתכין ופרשין סגיאין
ואצבר כספא ודהבא לחדא ואתחתן
נכראין מיד תקיף רוגזא דיי ושדר
לותיה אשמדאי מלכא דשידין וטרדיה
יתיה מן כורסי מלכותיה ונטל גושפנקיה
מן ידיה בגין דיהך מטלטל וגלי

משמע ד׳ חס נעויתי משמע אטם אזנו משמע דמים מסיר אזנו משמע תורה ולא תמלא אזן משמע ס״ — זכרון ג׳ זכרון תרועה מקרא קדש אין
זכרון לראשנים כי אין זכרון לחכם ס״ —

בעלמא לאוכחותיה והוה מחזר בכל
פלכי וכרכי ארעא דישראל בכנא ופגן
ובכין אמר אנא קהלת דהוה שמי מתקרי
שלמה מן קדמת דנא הויתי מלכא על
ישראל בירושלם אנא קהלת כנת מלכא
פי אל אסראילי ונתתי את לבי לדרוש
ולתור בחכמה על כל אשר נעשה
תחת השמים הוא ענין רע נתן אלהים
לבני האדם לענות בו ומסרית ית לבי
למתבע אולפן מן קדם יי בזמן דאתגלי
לי בגבעון לנסותי ולמשאל יתי מא אנא
צבי מניה ואנא לא תבעית אלהן
חכמתא למידע בין טב לביש וסכלתנו
על מא דאתעביד תחות שמשא בעלמא
הדין וחזית דכל עובדי בני אנשא
לאיסתגפא ביה ותיירת קלבי וגהדי
לאטלב ואבחת פי אלחכמה ען גמיע
מא יעמל דון אלסמא והו אעתנא שדיד
רזקה אלה בני אדם לאעתנא בה ראיתי
את כל המעשים שנעשו תחת השמש
והנה הכל הבל ורעות רוח חזיתי ית
כל עובדי בני אנשא דאתעבידו
בעלמא הדין תחות שמשא והא כולא
הבלו ותבירות רוחא ועאינת גמיע

אלאעמאל אלמעמולה דון פלך אלשמס
פאדא כגמיעהא מסתחיל ומראעאת
ריח מעות לא יוכל לתקן וחסרון לא
יוכל להמנות גבר דסרכין אורחתיה
בעלמא הדין ומית בהון ולא הדר
לתיובתא לית ליה רשו לאיתקנא בתר
מותיה וגבר חסיר מן אוריתא ופקודיא
בחיוהי בתר מותיה לית ליה רשו
לאתמנאה עם צדיקיא בגנתא דעדן
אלמעווג לא ימכנה אלתקוים ואלנאקץ לא
ינחצר תחת אלעדד דברתי אני עם
לבי לאמר אני הנה הגדלתי והוספתי
חכמה על כל אשר היה לפני על
ירושלם ולבי ראה הרבה חכמה ודעת
מלילית אנא בהרהורי לבי למימר
הא אנא אסגיתי ואוספתי חכמה על
חכימיא דהוו בירושלם ולבי חזא
סגיאות חוכמתא ומנדעא וחארת
קלבי אני קד ארבית ואזדת עלמא
עלי גמיע מן כאן קבלי פי ירושלם
ואן קלבי ראי כתירא מן חכמה ומערפה
ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הוללת
ושכלות ידעתי שגם זה הוא רעיון
רוחו והבית ית לבי למנדע חכמתא

שגם ג וסימנהון ואתנה לבי ואמרתי אני בלבי יש הבל אשר נעשה על הארץ ·—· סכלות כל לשון טפשותא כתב סמך במא כת ש וכל לשון
סוכלתנותא כת ש במא נתן הסכל במ רב ·—·

והוו להון אולפן דמלכותא ומנדעא ובחנית
למידע ראף דין הוא תבירות רוחא
לגבר דמשתדל למשכח יתהון ותיירת
קלבי למערפה אחכמה ומערפה פנון
אסבאפה ואגהל ותיקנת אן הוא איצא
מן הוא אנפס כי ברב חכמה רב כעס
ויוסיף דעת יוסיף מכאוב ארוס גבר
דמגגי חוכמא כד יחוב ולא יתוב בתיובתא
תא מסגי רגזא קדם יי ומוסיף מנדעא
וימות בטליותיה מוסיף כאב ליבא
לקריבוהי ואן מע ארנוב עלי כתרת
אחכמה כתרה אלנצאבו ומא זאד
מערפה זאד אכתאבא אמרתי אני
בלבי לכה נא אנסכה בשמחה וראה
בטוב והנה גם הוא הבל אמרית אנא
בלבי איזיל כען הלא ואבחון בחדוה
ואחזי בטב עלמא וכחמטא עד דיי
צערא וסיגופין אמרית במימרי הא
אף דין הוא הבל שרחה קלת לקלבי
תעאלי אמזגך באפרח ותנאלי אכיר
ואנעים פראבה איצא מסתחיל
לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה
מה זה עשה לחובא אמרית בעידן
צערי ליצנות היא ולחדוה מא הנאה

אית לגבר דיעבדינה וקלת ען אסרור
הגאנה וספאהה וען אפרחה מא להא
פאידה ואתרה תרתי בלבי למשוך ביין
את בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחז
בסכלות עד אשר אראה איזה טוב
לבני האדם אשר יעשו תחת השמים
מספר ימי חייהם אלילות בלבי לנגדא
בבית משתי חמרא ית בסרי ולבי
דבר בחכמה בשעת עולמא עד
דיבחנית וחזית איזן מנהון טב לבני
אנשא דיעבדון עד דאינון קיימין
בעלמא הדין תחות שמשא מנין יומי
חייהון וארדת פי קלבי לאמר באלכמר
גסמי וקלבי מעה סאיר מסלך אלחכמה
ואלצבט עלא פנון ואלגנון ליאן ארא
ואעתבר איהו אפצל לאנאס אן יפ
יפעלוה תחת אסמא מדת איאם חיאתהם
הגדלתי מעשי בניתי לי בתים נטעתי
לי כרמים אסגיתי עובדין טבין
בירושלם ובניתא דשן דפיל לבית
דינא ואדרון פסיל לבית מדרשא
דרבנן אנציבית לי כרמין ביבני כל
קבל כרמין דעבד למישתי מנהון
אנא ורבני סנהדרין ואף לנסכא חמר

ולשמחה ג׳ לרבון אלהיהם יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה מה זה עשה ה׳ קנתי ה׳ קניתי איש את ה׳ חן קנתי אתכם היום את כל אשר לאלימלך
קנתי עבדים וגם את רות ה׳ למשוך ימשוך ב׳ מלו ואחרין כל אדם ימשוך תרתי בלבי למשוך

חדת ועתיק על מדבחא אסתכלת דת
מכאסבי ואכתנית כיותא ואגתרסת
כרומא עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי
בהם עץ כל פרי עבדית לי גנת שקין
ופרדוסין וזרעית בהון כל מיני עסבין
מנהון לצורך מיכלא ומנהון לצורך
משתיא ומנהון לצורך אסותא כל מיני
עסבי בוסמין דאיתיו לותי מזיקין וטלני
מן חנדקא וכל אילן עביד פירין ותחומיה
מן שור קרתא דירושלם עד כיף ימא
דשילוח ואכתרת גנאת ובסארתין
וגרסתהא כל שגרה חסנה מתמרה
עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם
יער צומח עצים בהנית בית משתיא
דמיא אורין חזי לאשקאה אילניא
ואירין הוי לאשקאה עסבין עבדית
ליה פרקטמין דמיא לאשקאה מנהון
אפלו חורשא דמרבא קוסין לאשקאה
ותנעת לי צהאריג לומא לאסקי
מנהא אריאנ אלפית מנכת אשגרי
קניתי עבדים ושפחות ובני בית היה
לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי
מכל שהיו לפני בירושלם קניתי
עבדין ואמהן מבנהון דחם ושאר

עממיא ונכראין וגזברין דממנן
על מזונא דביתי הוו לי לפרנסא יתי
וית אנש ביתי תלי עסר בתרי עסר
ירחי שתא וחד לפרנסותי בירחא
דעבורא אתקנין תורין ועאן הוה לי
לי יתיר מן כל דריא דהוו קדמי בירושי
ואקתנית עבירא ואמאא וכורלא
וחשמא צאר עניי ומואשי אכקר
ואגנס אכתר מן גמיעמן סבקני פי
ירושלם כנסתי לי גם כסף וזהב וסגלת
מלכים והמדינות עשיתי לי שרים
ושרות ותענגות בני האדם שדה
ושדות כנסית לי את אוצרין דכסף
ודהב ואפלו מתקלין ומוזנין דקשוט
עבדית מן דהב טב וטיס פרי מלכין
ופלכין אתיהבו לי לכרגא עבדית
בבית מקדשא מיני זמר לזמרא
בהון זמריא וזמורתא בבית משתי
חמרא ותפנוקי בני אנשא ודמסיא
וכבנון ומרזיבין דשדיין מיא חכימי
וגמעת אפצה ודהב וטראית אמלון
ואמרן ואכתסבת מגניין ומגניאת
ולדאת אנאס וזאת אאגאני וגדלתי
והוספתי מכל שהיה לפני בירושלם

קניתי ה וסימנה איש את יד הן קניתי אתכם היום את כל אשר לאלימלך קניתי עבדים וגם את רות ... ושדות ב אם אשמע עוד בקול עשיתי לי שרים
ושרות ... ותענגות ב חס בליש נשי עמי תגרשון מבית תענגיה ותענגות בני האדם ...

148

אף חכמתי עמדה לי ואסגיתי טובא
ואוסיפית עותרא מן כל דהוו
קדמי בירושלם ברם חכמתי קמת
לי והיא סייעא יתי ושרפתי וטפפת
עלי גמיע מן כאן קבלי פי ירושלם
מעתבות עלמי וחכמתי וכל אשר
שאלו עיני לא אצלתי מהם לא מנעתי
את לבי מכל שמחה כי לבי שמח מכל
עמלי וזה היה חלקי מכל עמלי וכל
מא רבעי מני רבני סנהדרין לדכאה
ולסאבא לזכאה ולחייבא לא כליתי
מנהון פשר מלו ולא מנעית ית
לבי מכל חדוות אוריתא ארום הות
לי פנאי דלבי ברוח בחוכמתא
דאתיהיבת לי מן קדם כל בני אנשא
וחדית ביה יתיר מן כל טורחתי ודין
הוא חולקי טב דאזדמן לי לקבלא
עלוהי אגר שלים לעלמא דאתי
מכל טורחותי וגמיע מא אמתד
איה בצרי ורגב פיה לם אקטעה ענה
ולא צרדת קלבי ען גמיע ﭏפראחאת
ענד מא כנת מסתסרא במא כרדת
פיה והו נציבי מן גמע כדי ופניתי אני
בכל מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי
לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח
ואין יתרון תחת השמש ואסתכלית
אנא בכל עובדי דעבדו ידי ובטרחא
דטרחית למעבד והות כולא הבל
ותבירות רוחא ולית מותר בהון תחות
שמשא בעלמא הדין אלהין אית לי
אגר שלים על עאן בריא טביא
לעלמא דאתי ית אנא למא תאמלת
גמיע ﭏמכאסב ﭏדי אכתסבת ידיי
וגמיע ﭏכד ﭏדי כדדת פיה פאדא
בגמיעה הבא ומראעה ריח ולא אתלה
פיהא דון פלך ﭏשמס ופניתי אני
לראות חכמה והוללות וסכלות כי מה
האדם שיבוא אחרי המלך את אשר
כבר עשוהו ואסתכלית אנא למחזי
חוכמתא וסוכלתנו ארום מה הנאה
אית לגבר לצלאה בתר גזירת מלכא
ובתר פורענותא דהא כבר אתגזרת
עלוהי ואתעבדת ליה וגלות לנצרי
ﭏחכמה וﭏגנון וﭏחמק לאן מא גרץ
ﭏאנסאן אן יתבע אתר ﭏמלך מע
ﭏדין קד פעלוא דﭏך וראיתי אני שיש
יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור
מן החשך וחזית אנא ברוח קודשא

וראיתי יב וראיתי את הדם וראיתי מה והגדתי לך והנה עליהם גדים וראיתי לבית גבה וראיתי אני שיש יתרון כי אין טוב את כל עמל את כל
מעשה האלהים כי איככה אוכל בבו וראיתי אני דניאל וחבירו ... מלכים ולא מנעתי קהלת לא מנעתי

דאית מותר לחוכמתא יתיר מן שטותא
כמותר נהור יממא מן חשוך ליליא׃
וראית אן לאלחכמה פצילה עלי אלגהאלה
כפצילה אלנור עלי אלצלאם׃ החכם עיניו
בראשו והכסיל בחשך הולך וידעתי
גם אני שמקרה אחד יקרה את כלם׃
חכימא מסתכל ברישא מא דעתיד
למהוי בסופא ומבטל גזירתא בישתא
מן עלמא כד ייתי פורענותא מן עלמא
ארעכון חד יאורע ית כולהון׃ לאן
אלחכים עינאה אלתאן יבצר בהמא
פי צדרה ומעהמא אלגאהל סאיר פי
צלמה לכני עלמת אן כלאהמא מתס
אוין פי ערץ אלמות׃ ואמרתי אני בלבי
כמקרה הכסיל גם אני יקרני ולמה
חכמתי אני אז יותר ודברתי בלבי שגם
זה הבל׃ ואמרית אנא בלבי דארעכון
מלכא שאול דסטא בסטותיה ולא
נטר תפקידתא דאתפקד על עמלק
ואתנטלית מיניה מלכותא אף אנא
לא יהי כדין יערענני ולמא דין
חכימית אף אנא כדין יתיר מניה
ומלילית בלבי דאף דין הבלו דלית
אלהין גזירת מימרא דיי׃ פצרת אקול

פי קלבי אדא כאן מא יציב אלגאהל
יציבני פלם אדן תחכמת חינייד כתרת
תם צרת אקול אנה קול באטל מסתחיל׃
כי אין זכרון לחכם עם הכסיל לעולם
בשכבר הימים הבאים הכל נשכח
ואיך ימות החכם עם הכסיל׃ ארום
לית דוכרנא לחכימא מן שטיא לעלמא
דאתי ובתר מיתת גברא מה דהוה
כבר כיומוהי כד ייתון יומיא דעתידין
למהוי כולא אשתכח ואיכדין יימרון
בני אנשא דיהא סופא דצדיקיא
כסופא דחייביא׃ לאן לא דכר לאלעאלם
מע אלגאהל אבדא פי מא סלף ומא
יסתאנף מן אלאיאם אלאתיה אלדי ינסא
אלכל פכיף אדא מאת אלעאלם מע אלגאהל׃
ושנאתי את החיים כי רע עלי המעשה
שנעשה תחת השמש כי הכל הבל
ורעות רוח׃ וסניתי אנא ית חיין בישין
ארום ביש עלי עובדא בישא דאתע
בד על בני אנשא תחות שמשא ב
בעלמא הדין ארום כולא הבלו ותבירות
רוחא׃ ובגצת אלחיאה למא סאני אלעמל
אלמעמול דון פלך אלשמס לאן גמיעה
מסתחיל ומראעאת ריח׃ ושנאתי

חמשה פיסוק׳ בספ׳ מתחל׳ בסופהון ואתנה לבי ושנאתי כי יש אדם כי כל ימיו אין קץ ׃ קדמיה שגם זה הוא רעיון רוח ׃ תנינ׳ כי הכל הבל ורעות
ורעות רוח ׃ תליתא׳ גם זה הבל ורעה רבה ׃ רביעיה גם זה הבל הוא ׃ חמישאה כי גם זה הבל ורעיון רוח ח״ו

אני את כל עמלי שאני עמל תחת
השמש שאניחנו לאדם שיהיה
אחריי וסניתי אנא ית כל טורחותי
דטרחית תחות שמשא בעלמא הדין
בגין דאשבקיניה לרחבעם ברי דייתי
בתריי וייתי ירבעם בר נבט ויסב מן
ידוי עסרתי שבטיא ויחסין פלגות
מלכותא ובגזרת איצא גמיע אלכד
אלדי אנא כאד פיה דון פלך אשמס
אל אתרכה למן יכון בעדי ומי יודע
החכם יהיה או סכל וישלט בכל
עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת
השמש גם זה הבל ומן ידע הא
חכים יהא או טפש מלכא דעתיד
למהוי בתראי וישלוט בכל טרחותי
דטרחית למקני ודחכימית לתקנא
תחות שמשא בעלמא הדין ומן
יעלם אחכימא יכון או גאהלא
וימתלך גמיע כדי אלדי כדדת פיה
ותחכמת פיה דון פלך אשמס והדא
איצא מסתחיל וסבותי אני ליאש
את לבי על כל העמל שעמלתי
תחת השמש וחזרית אנא ליאשא
ית לבי ארום הוא לבחכים וסכלתן

מכל לבהון דבני אנשא ובריל דאתי
היבולי מן קדם יי חכים חזרית יתיה
על כל טרחותי דטרחית תחות שמשא
תם תכררת ליואס קלבי מן גמיע כד
כדדתה תחת אשמס כי יש אדם שעמלו
בחכמה ובדעת ובכשרון ולאדם
שלא עמל בו יתננו חלקו גם זה הבל
ורעה רבה ארום אית גבר דטרחותיה
בחכמא ובסכלתנו ובצירקו וימות
בלא ולד ולגבר דלא טרח ביה יתנניה
למהוי חולקיה אף דין הבלו ובשתא
רבתא לאן מוגוד אנסאנא כדה
בחכמה ומערפה וקיאס ולמן לם
יכד פיה יעטיה רזקה ואן הדא מסתחיל
ובאס כביר כי מה הוה לאדם בכל
עמלו וברעיון לבו שהוא עמל תחת
השמש ארום מא הנאה אית לגבר
בכל טרחוהי ובתבירות לביה דהוא
טרח תחות שמשא בעלמא הדין
לאן מא יחצל לאנסאן פי גמיע
כדה והוי קלבה אלדי יכדה דון אשמס
כי כל ימיו מכאבים וכעס ענינו גם
בלילה לא שכב לבו גם זה הבל הוא
ארום כל יומוהי כאיבין ותקיף רגז

כל סיפרא תחת השמש בר מן ג תחת השמים ונתתי את לבי לדרוש תלתי בלבי לכל זמן ומי יודע ג החכם יהיה מי כהחכם ומי יודע אם לעת
כזאת ולאדם ג ולאדם אמר כי שמעת ולאדם לא מצא עזר ולאדם שלא עמל בו יתננו חלקו

ענינה אף בליליא לא דמיך מן הרהורי
ליביה אף דין הבלו הוא פצארת גמיע
איאמה אוצאבא ואמא אעתנאה
חתי באלליל לא ינאם ולא יסתריח והדא
איצא מסתחיל אין טוב באדם שיאכל
ושתה והראה את נפשו טוב בעמלו
גם זה ראיתי אני כי מיד האלהים היא
לית דשפיר בני אנשא אלהין די ייכול
וישתי ויחזי ית נפשיה טב קדם בני
אנשא למעבד ית פקודיא דיי למהך
באורחא דתקנן קדמוהי בגין דיוטיב
ליה מן טורחיה אף דין חזית אנא
דגבר דמצלח בעלמא הדין מן ידא
דיי הוא דאתגזר למהוי ייכול דלא
סעיד וכייר פי אלנאס אלא מן יאכל וישרב
ויריח נפסה כירא פי כדה פאן הדא
ממא ראיתה מן אללה כי מי יאכל
ומי יחוש חוץ ממני אלום מן דיעסוק
בפתגמי אוריתא ומן הוא גבר דלית
ליה חששא מן יומא דינא רבא דעתיד
למיתי בר מני פאן מן דא יאכל ויחס
בלדתה סואיי כי לאדם שטוב לפניו
נתן חכמה ודעת ושמחה ולחוטא נתן
ענין לאסף ולכנוס לתת לטוב לפני

האלהים גם זה הבל ורעות רוח אדום
לאנש דתקנן עובדוהי קדם יי יהב
חכמתא ומנדעא בעלמא הדין וחדוה
לצדיקיא לעלמא דאתי ולגברא חייבא
יהב גוון ביש למכנש ממון ולמצבר
קנין סגי למהוי מתנסיב מנה ולמהוי
מתיהיב לגבר דשפיר קדם יי אף דין
הבלו לחייבא ולתבירות רוחא דלאן
אלאנסאן אלכייר ענדה רזקה חכמה
ומערפה ופרחה וללמתעדי רזק
אלענא ליצם ויגמע למן יחסן ענד
אללה פאן הדא למסתחיל ומראעאת
ריח לכל זמן ועת לכל חפץ תחת
השמים לכל גבר ייתי זמן ועדנא
לכל עסקא תחות שמיא לכל שי זמאן
ווקת לכל מראד תחת אלסמא

עת ללדת ועת למות עת
לטעת ועת לעקור נטוע עידן
בחיר למילד בנין ועידן לקטלא בנין
מסרבין ומרגזין לקטלותהון באבנין
על מימר דיינייא ווקת ללולאדה
ווקת ללמות ווקת לאלגתראס
ווקת לקלע אלמגתרס עת
להרוג ועת לרפוא עת לפרוץ

גם זה הבל ורעות רוח ג̇ כי לאדם וראיתי אני את כל עמל טוב מראה עינים [illegible] לרפוא ב̇ והוא לא יוכל לרפא לכם עת להרוג קדמיה חס ובתרא מל ס

ועת לבנות עידן בחיר לקטלא
בקרבא ועידן בחיר לאסגאה שניב
מרע עידן בחיר לסתרא בנינא ועידן
בחיר למבני חורבנא׃ ווקת ללקתל
ווקת לאשפא ווקת לאנקץ
ווקת לאבנא׃ עת לבכות ועת
לשחוק עת ספוד ועת רקוד׃
עידן בחיר למבכי על שכיבא
ועידן בחיר למחדי בחובא
עידן בחיר למספד על קטילא
ועידן בחיר לטפזא בהלולא׃
ווקת ללבכא ווקת לאסרור ווקת
לאנרב ווקת לארקץ׃ עת להשליך
אבנים ועת כנוס אבנים עת
לחבוק ועת לרחק מחבק׃ עידן
בחירא לפקחא דגור אבנין ועידן
בחיר למצבר אבנין לבנינא עידן
בחיר לגפפא איתתא ועידן
בחיר לרחקא מיגפפא בשבעת יומי
אבלא׃ ווקת לטרח זחגארה
ווקת לצמהא ווקת לאתלאף
ווקת ללאבעאר׃ עת לבקש
ועת לאבד עת לשמור ועת
להשליך׃ עידן בחיר למתבע נכסיא

ועידן בחיר למיבד נכסיא עידן
בחיר למנטר נכסיא ועידן בחיר
למשדי עסקא בימא בעידן נחשולא
רבא׃ ווקת לאטלב ווקת לאתלף
ווקת זחפץ ווקת לארמי׃ עת
לקרוע ועת לתפור עת לחשות
ועת לדבר׃ ועידן בחיר לאחאה
בזיעא עידן בחיר לממללא פתגמי
מצותא׃ ווקת לאשתאת ווקת
ללאבראס ווקת לאסכות ווקת
ללכלאס׃ עת לאהב ועת לשנא
עת מלחמה ועת שלום׃ עידן
בחיר לרחמא חד לחבריה ועידן בחיר
למסני חייבא עידן בחיר לאגחא
קרבא ועידן בחיר למעבד שלמא׃
ווקת ללמחבה ווקת ללבגצא
ווקת ללפתנה ווקת לארעה׃
מה יתרון העושה
באשר הוא עמל׃ מא מותרא אית לגבר
פלח דהוא טרח למעבד אוצריץ
ולמכנש ממון אלולי מסתייע במזלא
מלעילא׃ פמא זפאיד לאמכר פימא
יכד פיה׃ ראיתי את הענין אשר נתן
אלהים לבני האדם לענות בו׃ חזיתית

עידן בחיר למבכי על שכיבא ועידן

למשתק מלממללא ועידן בחיר

כל סיפרא נתינה האלהים בר מן ב̇ נתינה אלהים ונתתי את לבי לדרוש ראיתי את הענין ס׳-׳ עושה העושה ב̇ מל׳ בל׳ ע׳ עושה בעברית זדון מה יתרון
העושה ס׳-׳ ספוד ג̇ מל׳ בל׳ וש׳ ואל תלך לספוד כי צמתם וספוד עת ספוד ס׳-׳

גוון יסורין דיהב יהוה לבני אנשא
דאינון רשיעין לסגפותהון ביה יתאמלת
אגרץ אדי רזקה אלה בני אדם ללאעתנא
בה. את הכל עשה יפה בעתו גם את
העלם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא
האדם את המעשה אשר עשה האלהים
מראש ועד סוף. אמר שלמה מלכא
דישראל ברוח נבואה ית כולא עבד
שפיר בעדניה דחזיא הות מצותא
ההות ביומי ירבעם בר נבט למהוי
ביומי שבע בר בכרי לא הות מתבני
בית מקדשא על עיסק עגלין דדהב
דיעבד ירבעם חייבא ושוינון בבית
אל ובדן ומפני פרזדון על שבילא
ופסקו עולי רגלין ובגין כן אתעכבת
עד זמן דיתבני בית מקדשא בגין
דלא יתעכבון למבני יתיה אף ית
שמא רבא דהוא כתיב ומפרש על
אבן שתיה כסי מנהון דאשתמודע
קדמוהי יצרא בישא הדין בליבהון
דאלו הוא מסיר ביד אנש הוה משמש
ביה ומשכח בגויה מא דעתיד למהוי
בסוף יומיא עד עלמי עלמא ואף
יום מותא כסי מנהון בדיל דלא יהודע

לגבר מן רישא מא דעתיד למיתי
בסופא. כל שי פעל פי וקתה חסנא תם
אן אעתמאדאת אדרעא ואכלף בהא
געלה פי קלובהם וטביעתהם דון אן
ידרך אאנסאן אעמל אדי עמלה ארב
מן אאבתדא אי אאנתהא. ידעתי כי
אין טוב בם כי אם לשמוח ולעשות
טוב בחייו. אמר שלמה מלכא ידעית
ברוח נבואה ארום לית טב בהון בבני
אנשא אלהין למחדי בחדות אוריתא
ולמעבד טב ביומי חיוהיי ועלמת
אן לא מסתחסן פיהם אא מן יסתר
ויעמל כירא פי חיאתה. וגם כל האדם
שיאכל ושתה וראה טוב בכל עמלו
מתת אלהים היא. ואף כל אנש דייכול
וישתי ויחזי טב ביומוהי ויחסין ש
לבנוהי בעדן מותיה כל טור חדתיה
מתנא דאתיהבת ליה מן קדם יי היא.
ואיצא כל אנסאן יעטיה ארב אן
יאכל וישרב ויראי כירא פי כדה הי
הבה מן ענד אלה. ידעתי כי כל אשר
יעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו
אין להוסיף וממנו אין לגרע והאלהים
עשה שיראו מלפניו. ידעית ברוח

והאלהים ז׳ וסימנ׳ נסה את אברהם והאלהים יעננו בקול והאלהים אנה לידו והאלהים כבקש את ידבע אמר לי עשה שיראו מלפניו יבקש
את נרדף

נגוהא ארום כל דיעביד יי בעלמא
בין טב ובין ביש מדאתגזר מפומיה
הוא יהא לעלמא עלוהי לית רשו לגבר
לאוספא ומיניה לית רשו לגבר לבצרא
ובעדן דייתי פורענותא בעלמא הוא
דעבד בגין דידחלון בני אנשא מן
קדמוהי: עלמת אן אלדי יפעלה אלרב
הו אלכאין אבדא לא מזיד עליה ולא
נקצאן מנה והו קד חכם באלתקוא ומנה:
מה שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר
היה והאלהים יבקש את נרדף: מא
דהוא מן קדמת דנא הוא כבר הוא
דאתי ומא דעתיד למהוי בסוף יומיא
הוא כבר הוא וליום דינא רבא עתיד
יי למתבע חשובא ומסכינא מן
ידוהי דרשיעא דרדיף ליה: וחכם
אלמאצי הו חכם אלקאים וחכם אלמסתאנף
הו אלמרתסם פי אלסלף ופי כלא אלזמאנין
אלרב יטלב אלמתבע אלמצלום: ועוד
ראיתי תחת השמש מקום המשפט
שמה הרשע ומקום הצדק שמה
הרשע: ועוד חזיתי תחות שמשא
בעלמא הדין אתר בי דינא דדיינין
שקרא תמן משתלח גברא חייבא

חייבא בדיניה ואתר דמשתלח תמן
גבר זכאי תמן משתלח גברא חייבא
למשלט ביה בגין חובי דרא: וסוא הוא
ראית פי דאר אלדניא אן מנזלה אלנצפה
מנזלה אלצלם ומרתבה אלצדק מרתבת
אלפסק: אמרתי אני בלבי את הצדיק
ואת הרשע ישפט האלהים כי עת
לכל חפץ ועל כל המעשה שם: אמרית
אנא בלבי ית זכאה וית חייבא ידין יי
ביומא דדינא רבא ארום עידן מתעתד
לכל עסקא ועל כל עובדא דעבדו
בעלמא הדין אתדנון תמן: פקלת פי
קלבי אן ללה מוקת יחאכם פיה אלצאלח
ואלטאלח ואן וקת מעדא לכל מראד
ולכל אלכליקה הנאך: אמרתי אני
בלבי על דברת בני האדם לברם
האלהים ולראות שהם בהמה המה
להם: אמרית אנא בלבי על עיסק
בני אנשא דייתי עליהון מכתשין
ומרעין בישין בדיל לנסאיהון
ובגין למבחנהון עבד יי למחזי
אם תייבין בתיובתא ישתביק להון
ויתסון ורשיעיא דאנון כבעירא לא
תייבין בגין כין אנון מתוכחין בהון

ומקום ג̇ לפאר מקום מקדשי ש̇ אהבתי מעון ביתך ועוד ראיתי ·-· כמות ג̇ אם כמות כל האדם ויהי כמות אחאב כמות זה כן מות זה

לאבאשא להון וצרת אקול פי קלבי
עלא מא יתקולונה אלנאס למא אוצחהם
אללה ואשהרהם וליריהם רואתהם
אנהם כהאים כי מקרה בני האדם
ומקרה הבהמה ומקרה אחד להם כמות
זה כן מות זה ורוח אחד לכל ומותר
האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל
ארום ארעון אנשא חייבא וארום
בעירא מסאבא ארעון חד לכלהון
ויהי כמא דתמות בעירא מסאבא
כין ימות דין דלא תב בתיובתא מותיה
ונשמת רוחיה כחדא איתדן לכל גוון
ושאר רוח גברא חייבא בעירא מדעם
בין תלויהון להין בית קבורתא ארום
כולהו הבלו אן אלנאס פי הדא אלדניא שי׳
וכדאך אלבהאים כהא ערץ ועד ר׳
ואחד יציב אלגמיע וכמות הדא מות
הדא וקד תסאויא פי אלרוח אלחיואני
ופצ׳ל אלנאס מן אלבהאים מעדום לאן
אלכל מסתחיל הכל הולך אל מקום
אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל
העפר כולא אזלין לאתר חד כל דיירי
ארעא אתבריאו מן עפרא וכד ימותון
כולהון עתידין למתב לעפרא אלגמיע

עאיד אלי מוצעה ואחד לאן אלגמיע
כאן מן אלתראב ואליה מנצרפהם מי
יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה
ורוח הבהמה הירדת היא למטה לארץ
מן הוא חכימא דידע אן רוח אנשא
הסלקא היא לעילא לרקיעא ורוח
נשמתא דבעירא הנחתא היא לרע
לארעא ומן יפטן מנהם ויעלם באן
ארואח אלנאס הי אלמרתקיה צעודא
וארואח אלבהאים הי אלמנחטה ספלא
וראיתי כי אין טוב מאשר ישמח
האדם במעשיו כי הוא חלקו כי מי
יביאנו לראות במה שיהיה אחריו
וחזית ארי לית טב בעלמא מן דיחדי
אנשא בעובדוהי טבא ויכול וישתי
ויטב לביה ארום הוא חולקיה טב
בעלמא הדין למקני בין עלמא דאתי
למא יימר אנש בלביה למן דין אנא
מבזבז ממוני למעבד צדקתא טב
לי לאשבקינה לברי בתראי או
איתזון מניה בעידן סיבתי ארום מן
דיעליניה למחזי מא דעתיד למהוי
בתראי וראית אן לא כיר פי אלדניא
מן פרח אלאנסאן במכסבה לאנה

כמות ג אם כמות כל האדם ויהי כמות אחאב כמות זה כן מות זה ◦◦◦ אל מקום אחד ג ויאמר אלהים יקוו המים הכל הולך אל מקום אחד

קסמה לאן מן יסוקח לישאהר הו
למתהיי בעדהון ושבתי אני ואראה
את כל העשקים אשר נעשים תחת
השמש והנה דמעת העשקים ואין
להם מנחם ומיד עשקיהם כח ואין
להם מנחם ותכית אנא וחזית ית כל
אונסין דאתעבדו לצדיקיא ודחקן
בעלמא הדין תחות שמשא מן יד
דחקיהון ולית דימלל תנחומין ולית
למפרקהון מן ידא דאנסיהון בתקוף
ידא ובחילא ולית דירחם להון יתם
אנצרפת ותאמלת גמיע למגשומין
פיראר לדניא פאלא בדמועהם
תהטל דון מעין להם ומן איד־י
גאשמיהם קהרא דון מעין להם
ושבח אני את המתים שכבר מתו
מן החיים אשר המה חיים עדנה
ושבחית אנא ית שכיביא דהא כבר
מיתו ולא חזו פורענותא דאתת
לעלמא בתר מותיהון יתיר מן חייא
דאינון קיימין בעלמא עד כען פצות
אפצל למותי לדיקד מאתו מן
אחיא לבאקיון לי לאן וטוב משניהם
את אשר עדן לא היה אשר לא ראה

את המעשה הרע אשר נעשה תחת
השמש ושפיר מן תרויהון ית דעד
כען לא הוה ולא אתברי בעלמא הדין
די לא חזא ית עבודא בישא דאתעביד
בעלמא הדין תחות שמשא ואפצל
מן כלאהמא לגיר מוגור לדי יחלם
ישאהר הוא לעמל לקביח למעמול
דון לשמס וראיתי אני את כל עמל
ואת כל כשרון המעשה כי היא קנאת
איש מרעהו גם זה הבל ורעות רוח
וחזית אנא ית כל טורחא וית כל
אוטבות עובדא דיעבדון בני אנשא
ארום היא קנאתא דיקני גבר לחבריה
למעבד כותיה דמקני ליה לטבא למעבד
כטיבותיה מימרא דשמיא מוטיב
ודמקני ליה לבישא למעבד כבישתיה
מימרא דשמיא יהא מבאיש ליה
דאף דין הבלו לחייבא ותבירות רוחא
תם אנראית במיעבד לדניא ונגאח
אעמלהא אנהא מנאפסה למר
לצאחבה ואנה הבא ומראעה ריח
הכסיל חבק את ידיו ואכל את בשרו
שטיא אזיל ומגפיף ית ידוהי בקיטא
ולא צבי למטרח ובסתוא יכול מן

ב קמ״ץ · יב · ו׳ חס

יג פיסו ואין ואין · ב · חס ג · ג וסי׳ כי רבו מארבה ואין להם מספר ושבתי אני ואראה ג בן · ב ראש פיס

יג פיסו ואין ואין ואו עתה כי קשרון גם מלכם ויקחו את הפר ותמלא ארצו ותתי מפלח והוא עם בזוז ואנא ואין איש ואביט ואין עוזר המאס ונחזי עבר ישגו
צאני כי האנה לא תפרח ושבתי אני ∴ ותלתה פיסוקי ואין ואין ואין ויקח דוד את החנית ויהי כעבר הצהרים זרעתם הרבה ∴ וחד פיסו אין אין ואין אין קדוש
כיע ∴ וחד פיסו אין אין מי הגיד מראש
∴ וחד פיסו ואין ואין מדוע באתי ואין איש ∴ וחד פיסו ואין אין ואין יש אחד ואין שני ∴

דאית ליה ואפילו בסוגי על משך בסריה
ואין אגאה לעאגו מעאנק יראה ואכל
להמה׃ טוב מלא כף נחת ממלא חפנים
עמל ורעות רוח׃ טב לגבר מליה חפנה
מיכלא בהנית נפש ובלא גזילא וחטופין
מן תרין חפנין מלין מיכלא בגזילא
וחטופין דעתיד לשלמא בדינא
בגלותא ובתבירות רוחא ויקולאן מלא
כף מן ארעה ואראחה כיר מן מלא
חפניה כדא ומראעהריה׃ ושבתי אני
ואראה הבל תחת השמש׃ ותבית אנא
וחזית הבלו דאתגזר למהוי בעלמא
הדין תחות שמשא אתם עדת וראית
הבא תחת שמש׃ יש אחד ואין שני
גם בן ואח אין לו ואין קץ לכל עמלו
גם עינו לא תשבע עשר ולמי אני
עמל ומחסר את נפשי מטובה גם
זה הבל וענין רע הוא׃ אית גבר יחידי
ולית ליה תנין בר מניה אף ברא אף
אחא לית ליה למירת ית נכסוהי ולית
סוף לכל טורחיה אף עיניה לא יכול
למשבע עותרא ולא יימר בלבביה
למאדין אנא טרח ומחסר ית נפשי
מטיבותא אקום כען ואעביד מנהון

צדקתא ואחרי בעלמא אחרין עם בני
אנשא ולעלמא דאתי עם צדיקיא
אף דין הבלו וגוון ביש הוא׃ תגבר
ואחרא פרואדון תאן לאן אבן ואף
להומעואך לאחר לכרה ועינאה
לא תשבע יסארא ולמן אנא סאע
ומעוז נפסי מן אכיר ולקד הוא הנא
וענא שריראי׃ טובים השנים מן
האחד אשר יש להם שכר טוב
בעמלם׃ טבין תרין צדיקין בדרא
יתיר מן חדא דברין במזלא ומשתמעין
מליהון ואית להון אגר טב לעלמא
דאתי בטורחיהון דטרחו לסוברא
ית דריהון ואתנין אמצטחבין
אפצר מן אואחר לאן להמא ובח
פימא יתנאו לאנה׃ כי אם יפלו
האחד יקים את חברו ואילו האחד
שיפול ואין שני להקימו׃ אדהין אין
יפול חד מנהון על ערסא וישכוב
מרעחא יקים ית חבריה ואין חד
דהוא זכאי בלחודוהי בדריה בעידן
דיפול על ערסיה וישכוב מרעית
ליה בדריה תנין לצלאה עלוהי אדהין
בזכותיה יקום מן מרעיה׃ פאן וקעא

ולמי ג׳ וסימנ׳ ולמי אלה לפניך ולמי כל חמדת ישראל ולמי אני עמל ומחסר את נפשי חד בתו׳ וחד בנבי׳ וחד בכתובים

אחרהמא יקים צאחבה ומא אצע
ואחר ארא וקעדון מקים לה׳ גם
אם ישכבו שנים וחם להם ולאחד
איך יחם׳ ואפ דאן דמכין תרין גבר
ואתתיה ושחין להום בסתוא ולחד
איכדין ישחון׳ ואן יאתען ארא
אנצגעא תדאפיא וואחר כיף יצח
לה דאך׳ ואם יתקפו האחד השנים
יעמדו נגדו והחוט המשלש לא
במהרה ינתק׳ ואין יקום גברא רשיעא
ותקיפא בדרא ועובדוהי מקלקלין
ומסתקפין לאותאה פורענות בעלמא
קיימין תרין צדיקיא לקבליה ומבטלין
פורענותא בזכותהון וכמה יאין
תלתא צדיקיא דאנון בדרא ושלם
בינהון כתיבא דמגדלא תלת תלת
עמין דלא בבהילו אתעתק׳ ואדרא
תגלב אחר באחרהמא קאומאה
מעאו ולכיט ארא כאן מתלתא לם
ינסחל בסרעה׳ טוב ילד מסכן וחכם
ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע
להזהר עוד׳ טב הוא אברהם דהוא
רבי מסכין דהות ביה רוח חכמתא
מן קדם יי׳ ואשתמודע ליה מריה
במהויה בר תלת שנין ולא צבא למפלח
טעותא יתיר מן נמרוד רשיעא דהוה
מלכא סיב וטפיש ומן בגלל דלא
צבא אברהם למפלח לטעותא רמהי
לגו אתון נורא יקדתא ואתרחיש ליה
ניסא מן רבון עלמא ושיזביה מתמן
ואפלו מן בתר הכי לא הות סוערא
בנמרוד דלא למפלח לטעותא דהוה
פלח מלקדמין׳ אפצל צבי פקיר
עאלם מן מלך שיך וגאהל אדי לא
יעלם אאהתדא אבדא׳ כי מבית הסורים
יצא למלך כי גם במלכותו נולד רש׳
ארום מן גניזת פלחי טעותא נפק
אברהם ומלך על כל ארעא דכנענאי
ארום ביומי מלכותיה דאברהם
אתעביד נמרוד מסכינא בארעא׳
לאנה כרג אי מרתבה ומלך כאכארג
מן אכגן לאנה מתולד פי ראסתה
פקירא׳ ראיתי את כל החיים המהלכים
תחת השמש עם הילד השני אשר
יעמד תחתיו׳ אמר שלמה נביא
ברוח נבואה מן קדם יי׳ חזית ית כל
חייא דאזלין בטפשיהון לסרבא
על רחבעם ברי תחות שמשא ומפלגין

וחס ג׳ וחם השמש ונמס ושכבה בחיקך ו׳ גם אם ישכבו ג׳ בי בקרבי למלך ג׳ ועלי שמו כל ישראל ויהי בשמונים שנה בי
מבית הסורים

ליה ית מלכותיה לאתחייבא לירובעם
ברם שבטא דבנימן ויהודה הוה להון
שלים עם רביא הוא רחבעם בריה דהוה
תניין למלכותיה דיקום דימלוך באתר
אחסנתיה בירושלם ולמא תאמלת
גמיע אכלק וסאירין תחת השמש מע
אפתא ותאני ותאכבת מכאנה אין קץ
לכל העם לכל אשר היה לפניהם גם
האחרונים לא ישמחו בו כי גם זה הבל
ורעיון רוח ליתסוף לכל עמא בית
ישראל לכל צדיקיא די הוה מדבר
קדמיהון ברם אינון יעטוהי בחוכמתא
למיקל נירא מעילויהון ובטפשיה
אזל ואתיעט עם עולימיא והינון
יעטוהי בטפשותא ליקר נר מלכו
תא על עמא בית ישראל ושבק
מלכת סבייא ואזל במלכת בתראי
ברם אינון בתראי נהו בתר כין ולא
חדו ביה והינו גרמו עלוהי לאסתקפא
למהוי מתפלגין מנה עסר שבטיא
ומלך עילויהון ירבעם חייבא אמלית
איף דין הבלו לרחבעם בריו ותבירות
רוחא לדיליה אפית גמלתהם דון חד
ונהאיה לגמיעמא קבלהם מעשמתאנון

מנהם גיר סארין בה ואן הוא למסתחיל
ומהאורה אריח ישמר רגלך כאשר
תלך אל בית האלהים וקרוב לשמע
מתת הכסילים זבח כי אינם יודעים
לעשות רע אנת בר נש טר רגלך
בעידן דתיזיל לבית מקדשא דיצי
לצלאה דלא תהך תמן מלא חובין
קדם עד דלא תתוב ותהי מקרב
ארנך לקבלא אוריתא מן כהניא
וחכימיא ולא תהי כטפשיא ומקרבין
קרבנא על חוביהון ולא תיבין מן
עובדיהון בישין דאחידין בידהון
ולית יהון מתקבלן ברעוא ארום
ליתיהון ידעין למעבד בהון בין טב
לבישא אחפץ קרמך ענד מא תסיר
ענד בית אלה ואקרב מן אסמע ואקנול
מן אעטא אגהל דבאיחא פאנהם
לא ילקנון ענד פעל אשר אל תבהל
על פיך ולבך אל ימהר להוציא דבר
לפני האלהים כי האלהים בשמים
ואתה על הארץ על כן יהיו דבריך
מעטים לא תבהיל על מימרך
לשבשא ית מלי פומך ולבך לא
יוחי לאפקא ממלל בעידן דאת מצלי

מתת בז סימנ׳ מותת לאחו מהם מתת הכסילים זבח ... תאחר ד׳ מלאתך ודמעך כי תדר נדר קרבתי צלקתי כאשר תדר נדר לאלהים

קדם יי ארום יי ישלוט על כל עלמא
ויתיב על כורסי יקרא בשמי מרומא
ואנתא יתיב על ארעא בגין כין יהון
מילי פומך קלילין ולא תבאדר עלי
פאך וקלבך לא יסארע באכראג
אכלאם בין ידיי אלה פאנה פי אסמאואת
ואנת עלי אארץ פלדאך יכון כלאמך
קלילא כי בא החלום ברב ענין וקול
כסיל ברב דברים ארום היכמא דאיתי
חלמא על הרהור ליבא בסגיאות גונן
אף כדין קל שטיא בסגיאות פיתגמין
בטילין וכאנבעאת אאחלאם בכתרת
אמעאני כדאך אנבעאת צות אגאהל
בכתרת אכלאם כי כאשר תדר נדר
לאלהים אל תאחר לשלמו כי אין
חפץ בכסילים את אשר תדר שלם
בעידן דתידר נדרא קדם יי לא תעכב
לשלמותיה ארום בגין כין לית רעוא
דיי בטפשיא מן בגלל ד[illegible]ן
נדריהון ולא משלמין ועד מא תדר
נדרא לאלהך לא תוכר אדאה לאן
לא מראד פי אגהאל אדי תנדר כדה
אסרע בופאה טוב אשר לא תדר
משתדור ולא תשלם טב לך דלא

לא תמכל פומך למגדם דין

תדר מן דיתנדר ולא תשלם וכיר אן
לא תנדר מן אן תנדר דון ופאיה אל
תתן את פיך לחטיא את בשרך ואל
תאמר לפני המלאך כי שגגה היא
למה יקצף האלהים על קולך וחבל
את מעשה ידיך דין גיהנם עלוי
בשרך וביום דינא רבא לא תיכול
למימר קדם מלאכא אניוא דרדי
בך ארום שלותא היא למא דין יתקף
רוגזא דיי על קל מלך ואת אמר
בגלותא ויחבל ית עובדי ידך לא
תגעל פאך סבבא לאלם דאתך ולא
תקול בין ידיי ארסול אנך סהות כילא
יסכט ארב כלאמך ויפסד מכאסבך
כי ברב חלמות והבלים ודברים הרבה
כי את האלהים ירא ארי בסגיאות
חלמין דנביאי שקרא והבלין דבעלי
חרשין ומלין סגיאין דרשיעיא
לא תקימון ארום ית חכימיא ודי
צדיקיא תהוי משמיש ומנהון
תתבע אולפנא מן קדם יי הוי דחיל
ועגד תגלב אאחלאם ואהבאיא ואל
ואכלאם אגזיר כד בתקוא אלה אס
עשק רש וגזל משפט וצדק תראה

יראה את האלהים ז זאת עשו וחין את האלהים ותיראן המילדת ויהי כי יראו המילדת ויירא דוד את האלהים דדברי ימים כי את האלהים
ירא סוף דבר הכל נשמע וירא את האלהים מרבים

במדינה אל תתמה על החפץ כי גבה מעל
שומר וגבהים עליהם׃ אין אנסות מסכינא
וגזילת דדין וצדקא תחמי בקרתא
לא תתמה בלבך אילין דעותא דיי
על כל אלין ארום אלהא אדיר על
שמי מרומא נטיר עובדי בני אנשא
בין טב לביש ומן קדמוהי משתלחין
גוברין גיותנין ותקיפין למרדי
ולמהויהון מתמנן עליהון׃ אן ראית
גשם לפקרא וגזברי לחק חקרה
מתאיר פי למרן לא תעגבן מן הוא
אמרא לאן מסתעליא פוק עאל
מרתקיא ראצרא מתשרפא מתטלעא
עליהם׃ ויתרון ארץ בכל היא מלך
לשדה נעבד׃ ומותר שבח פור ענות
ארעא על כולא דסעירין דמרדין בני
מלכותא ומלכא מתיהיב בפציחין
מן קדמיהון אין לית ליה עובד למיכל
ההוא מלכא לגבר פלח בחקלא משת
עבד למעבד פלח ומותר שבח פלחנות
ארעא על כולא הוא ואפלו מלכא
חמי למהוי לפלחנות חקליה עבד
משתעבד׃ ופצילת לארע שאמלה
לא אכל חתי אמלך מסתעבד לא אחקל

ולא צבאו אהב כסף לא ישבע כסף
ומי אהב בהמון לא תבואה גם זה
הבל׃ גבר תגר די ירחים למקני ומרי
פרגמטיא לא יסבע למצבר כסף
ומן די ירחים למכנש ממון יתיר
לית ליה שבח לעלמא דאתי אין לא
יעביד מניה צדקתא בדיל דלית ליה
אגר על לי למיכל אף דין הבלו מחב
לפצה לא יקתנע בהא ולא ישבע
מנהא ומן יחב לאחתפי לא אתמאר
לה והוא איצא מסתחיל׃ ברבות הטובה
רבו אוכליה ומה כשרון לבעליה
כי אם ראית עיניו׃ כד סגיא טיבותא
בעלמא סגיאו אף בני אנשא דיכלונה
ומא הנאה אית למרהא דיצבר ינה
אין לא יעביד מינה צדקתא בדיל
דלית ליה ובגין דיחמי לעלמא דאתי
יהבית אגרהא בעינוהי עד מא
ח[illegible] נפתר אכלוהא פלא טאיר
לארבאנהא גיר למשאחרה ורויה
לעין׃ מתוקה שנת העבד אם מעט
ואם הרבה יאכל והשבע לעשיר
איננו מניח לו לישון׃ בסימא דמיכת
גברא דפלח למרי עלמא בעלמא הדין

לעלמא דאתי אגר עובדי ידוי יחסין
וחכמת אוריתא דיהי לגבר עתיד
בחוכמתא דיכמא דמעסק בעלמא
הדין ואשתדל בצפנא כדין תניח
עלוהי על בית קבורתיה ולא תשלקוניה
בלחודוהי דיכמא דלא שבקת איתתא
לגוברא בלחודוהי לרמכא ונום א
מתצרף לדיר לאנה מא חצרה מן
קליל ובתיר אכלה ובתרה יסאר א
מוסר לא יהנאה לנוסי יש רעה חולה
ראיתי תחת השמש עשר שמור
לבעליו לרעתו איתעותרא זלא
עבד מיניה מדעם טב לסוף יומיא
ההוא עותרא נטיר ליה לאבאשא
ליה לעלמא דאתי ראית תחת פלך
אשמס בליה חלה יסארא מחרוסא
לצאחבה ליבתלאכה ואבד העשר
ההוא בענין רע והוליד בן ואין בידו
מאומה והוא עתרא דשבק לבריה
בתר מותיה יהובד דקניה ליה בגין
ביש ולא יתקיים ביד בריה דיוליד
ולא אשתאר ליה בידיה מדעם
ויתלף הדך ליסאר בותנאו לסו ויולד
אבנא דון שי מעה כאשר יצא

מבטן אמו ערום ישוב ללכת כשבא
ומאומה לא ישא בעמלו שילך בידו
היכמא דנפק ממעי אמיה ערטלאי
בלא זכותא ובלא מדעם טב היכדין
יתוב למיזל לבית קבורתיה חסיר מן
זכותא חיא כמא דיאתא בעלמא הדין
ומדעם אגר טב לא יקביל בטורחניה
לסוברא עמיה לעלמא דהוא אזיל
למהוי לזכו בידיה יכחסב מא כרג
מן בטן אמה ינקלב עריאנא חסב
מא גא דון אן יחמל שיא מן כדה
בידה וגם זה רעה חולה כל עמת
שבא כן ילך ומה יתרון לו שיעמל
לרוח ואף הא בישותא מרעותא
דלית ליה אסו דכל קבל דאתא לעלמא
דאתי חמא מותר הוה ליה דיטרח
לקבלת לוחא והדה צבליה צחצה
פאנה כחסב מא חצל פי אדניא נואן
ינקלב מעה פאי פצל לה אלא כד
לאהבא ואריח גם כל ימיו בחשך
יאכל וכעס הרבה וחליו וקצף אף
כל יומוהי בחשוכא שרא בגין דין
לחמוהי בלחודוהי טעם ובנכסין
סגי עסקיה ובמרעין ורגון הוו הווי

ל׳ ב׳ ג׳ ג׳ יג׳ ב׳ וכדי בזיון

לבעליו ג׳ כסף ישיב לבעליו ואם גנב יגנב מעמו עשר שמור לבעליו ח׳ — וקצף ב׳ ומימכ׳ וכעס הרבה וחליו וקצף. וכרי בזיון וקצף

פצאר גמיע עמרה פי צלאם ימצי
ואלאם כתירה וכראך מרצה יכתר
ותסכטה הנה אשר ראיתי אני טוב
אשר יפה לאכול ולשתות ולראות
טובה בכל עמלו שיעמל תחת השמש
מספר ימי חיו אשר נתן לו האלהים
כי הוא חלקו ודי חמית אנא דטב לבני
אנשא ודשפיר להון לבני אנשא
ודשפיר להון למעבד בעלמא הדין
דייכלון וישתון מן טורחותהון בדיל
דלא לאושטא ידא בנוסא באונסא
וחטוף ולמימר פתגמי אוריתא
ולמיתן עניי נכסי מן כגלל דייחמון
טבתא בכל טרחתיהון דיטרחון
בעלמא הדין תחות שמשא מנין
יומי חיוהי דגבר דיהב ליה במזליה
ארום הוא חולקיה ולית אוחרן בר
מיניה הדא הו אלדי ראיתה ואסתצותה
אן אלדי יגמל ויחסן ליאכל וישרב
וינט׳ כירא מן גמיע כדה אלדי יכדה
תחת אלשמס מדה איאם חיאתה
אלדי רזקה אללה פאנה קסמה וחצה
גם כל האדם אשר נתן לו האלהים
עשר ונכסים והשליטו לאכל ממנו

ולשאת את חלקו ולשמח בעמלו
זה מתת אלהים היא אף כל אנש
דיהב ליה עי עותר ונכסיא והשליטיה
למיכל מניה בעלמא הדין ולמעבד
מניה צדקתא ולקבלא ית אגר
חולקיה שלים לעלמא דאתי ולמחדי
בטורחיה עם צדיקיא הא דא מתנא
דאתיהיבת ליה במזליה ומן קדם ייי
הוא ואי אנסאן רזקה אללה יסארא
ומאלא ומכנה ליאכל מנה וליאכד
באופר חט נציבה ויפרח בכדה
אנה הבה אללה כי לא הרבה יזכר
את ימי חייו כי האלהים מענה
בשמחת לבו ארום לא יומין סגיאין
חיי אנשא די ידכר ית יומי חיוהי
כמה מנהון עתידין טבין למהוי
וכמה מנהון עתידין למהוי בישין
מטול דלא אתמסרו לבני אנשא
ארום מן קדם יי אתגזר עלוהי כמא
יומין אסתגף וכמה יומין ייחדי
בחדות לביה פליס יכתיר ידכר איאם
חיאתה לאן מן ילהמה אללה ויעינה
עלי לדתה ופרח קלבה יש רעה
אשר ראיתי תחת השמש ורבה

לאכול יג מל הנה חדש ויסתר דוד בשדה ותקח את המשרת והלחם והקיץ ודבש וחמאה ויתן לאנשים ותזבחים להם את הנשיא נשיא הוא והיה
אם כלה אין אשכול לאכול יעפו כנשר הן אעצר השמים טוב אשר יפה ס׳ חיו ד׳ חס ואבשלום לקח ויצב לו בחיו וארחתו דמלכים ושנה את בגדי
דירמיהו הנה אשר ראיתי ס׳ ורבה ד׳ ותצא עליך חית השדה ורבה העזובה ורבה משטמה ורבה היא על האדם ס׳

היא על האדם איתבישא דחזית
בעלמא הדין תחות שמשא ורבתא
היא על בני אנשא מגור באס שי
שאהרתה תחות שמשם והו כביר
שריר עלא אנאס איש אשר יתן
לו האלהים עשר ונכסים וכבוד
ואיננו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה
ולא ישליטנו האלהים לאכל ממנו
כי איש נכרי יאכלנו זה הבל וחלי
רע הוא גבר דיהב ליה יי במזלא
עותר ויקר ונכסין ולית הוי מחסר
לנפשיה מכל דיתרעי ולא ישלטיניה
יי על חובתיה למטעם מנה ויהין
ימות בלא ולד ולא חס קריביה לאח
סנתיה לית אלום אנתתיה תתהא
מנסבא לגבר חילוני ויחסניניה
ויובלניה כלדין גרמו חובוהי דלא
עבד מדעם טב ואתהפיך עותריה
למהוי ליה להבלו ולמרעא בישא
אמר ויזקה אלה יסארא ומאלא
וכראמה ולם ינקצה שיא מן גמיע
מא ישתהיה ולם ימכנה אלרב אן
יאכל מנה בל אנסאן אגנבי יאכלה
ואן הדא מסתחיל ואמר עצים ממרץ

צעב אם יוליד איש מאה ושנים
רבות יחיה ורב שיהיו ימי שניו ונפשו
לא תשבע מן הטובה וגם קבורה לא
היתה לו אמרתי טוב ממנו הנפל אין
יוליד גבר מאה בנין ושנין סגיאין
ייחי ובשלטנותא ורבנותא הוא יהוין
יומי חיוהי ונפשיה לא סבעת מן
טיבותא דהות ליה על דחס עותריה
ולא קנא מניה שמא טבא ואף בית
קבורתא לא הות מזרמנא ליה אמרית
במימרי דטב מניה שליא דלא
חזא עלמא ואן אולד אמרא מאיה
ולדא מתלא ועאש סנינא כתירה
ומע כתרתהא לם תשבע נפסה מן
אנעמה ולא כאנת לה מקברה דפן
קלת אן אסקט אפצל מנה כי בהבל
בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכסה
ארום להבלו אתא בעלמא הדין
וב[illegible]ל לעלמא דאתי ובחשוך
יהי שמיה מתחפי מן בגלל דלית
ליה זכותא ושום טב לא קנא למהוי
דכיר ואן אקבל בהבא אנקלב
בצלאם וגטא אלצלאם אסמה גם
שמש לא ראה ולא ידע נחת לזה

חסר ד ויאמל לו פרעה כי מה אתה כד הקמח לא כלתה וגם בדרך כשהסכל ואיננו חסר ... על האדם ג ויפל יי אלהים תרדמה ויצו יי ורבה היא על

מִזֶּה׃ ואף נהורא אוריתא לא חמא ולא
ידע בין טב ובין ביש ולבחן בין עלמא
הדין לעלמא אחרנא׃ ומא עאין שמסא
ולא עלמהא להו ראחה אכתר מן הדא׃
וְאִלּוּ חָיָה אֶלֶף שָׁנִים פַּעֲמַיִם וְטוֹבָה
לֹא רָאָה הֲלֹא אֶל מָקוֹם אֶחָד הַכֹּל הוֹלֵךְ׃
ואלולי הון יומי חיוהי דגברא תרין
אלפין שנין ובאוריתא לא עסק ודינא
וצדקתא לא עבד בשבועת מימרא
דייי דביום מותיה ונפשיה נחתא
לגיהנם לאתר חד דכל חייביא דא
אזלין לתמן ולו אנה עאש אלף סנה
מצאעפהרון מנאכיר איס מצרף
אכל מוצע ואחרי כָּל עֲמַל הָאָדָם
לְפִיהוּ וְגַם הַנֶּפֶשׁ לֹא תִמָּלֵא׃ כל
טורחא דגברא בדיל מזון פומיה
ואף נפשא דאנש לא תשבע מיכלא
ומשתיא׃ אדא גמיעכר אאנסאן
ותצרפה למא יגתלי ב[illegible]ס א
שהו אניה לא תמתלי׃ כִּי מַה יּוֹתֵר
לֶחָכָם מִן הַכְּסִיל מַה לֶּעָנִי יוֹדֵעַ
לַהֲלֹךְ נֶגֶד הַחַיִּים׃ ארום מותר אית
לגברא חכימא בעלמא הדין יתיר
מן שטיא בגין דהוא בישא דלא

מתקבל עלוויהון ומן אית ליה להוא
עניא למעבד אלהין למעסק באוריתא
דייי בדיל דינדע היכדין עתיר למהך
לקביל צדי בגינתא דעדן׃ אי פצילה
לאעלם עלא אגאהל ומא להדא
אשקי אעארף באסיר אי אחיאה׃ טוֹב
מַרְאֵה עֵינַיִם מֵהֲלָךְ נָפֶשׁ גַּם זֶה הֶבֶל
וּרְעוּת רוּחַ׃ טב ליה לגברא למחדי
עלמא דאית ליה למעבד צדקתא
ולמחמי אגר טב על עובדיה ליום
דינא רבא מן דיזיל לעלמא ההוא
בסגופ נפש ברם דין לגברא חייבא
הבלו ותבירות רוחא׃ פאפצל מראאת
אעינין אלא מאתסיר אליה אנפס והדא
איצא מסתחיל ומראעאת ריח׃ מַה
שֶּׁהָיָה כְּבָר נִקְרָא שְׁמוֹ וְנוֹדָע אֲשֶׁר
הוּא אָדָם וְלֹא יוּכַל לָדִין עִם שֶׁהַתַּקִּיף
מִמֶּנּוּ׃ מה דהוה בעלמא הא כבר
אתקרי שמיה ואשתמודע לבני
אנשא מן יומא דהוה אדם קדמאה
ובולא גזירת מימרא דייי הוא זלית
רשו לגבר למיקם בדינא עם מרי
עלמא דתקיף מניה׃ אדי כאן קדימא
סמי אסמה ושהר באנה אנסאנא

ליזה ג קמ׳ ויאמרו עבדי אכיש אליו ודוד אמר אף לשקר נחת לזה מזה ·· ולא יוכל ד׳ וכסא את עין הארץ ובא אל מקדשו ולא יוכל עוד
ולא יוכל לדין ·· יותר ויותר ז מל׳ איש אל יותר ממכו ואת היותר החרמכו ויותר ממכו מאה רכב ותבירון כי מה יותר לחכם ואל תתחכם יותר לעשות
יקר יותר ממני ··

ולא טאקה ליכאצם מן הוא אקוא
מנה חגה׳ כי יש דברים הרבה מרבים
הבל מה יתר לאדם׳ ארום אית פיתגמין
סגיאין דמסגין הבלו בעלמא מא
מותר אית לגבר די יתעסק בהון׳
ומוגור אמורא כתירה מכתרה אחשו
ולכהא מא אפצל לאנסאן פיהא׳ כי
מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר
ימי חיי הבלו ויעשם כצל אשר
מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תחת
השמש׳ ארום מן ידע מא יוטיב
לאנש בעלמא הדין אלהין למעסק
באוריתא דאינון עלמא וכל מניין
חיי הבליה די יהי בעידן מותיה אינון
חשיבין בעיני בטילא ומן הוא די
יחוי לאנש מא דעתיד למהוי בסופוי
בעלמא הדין תחות שמשא׳ לאן מן
יעלם מא אפצל לאנסאן פי חיאתה
מדה עמרה באנה יחתסבהא צלא
ולא מן יכברה במא יכון בעדה תחת
ﭏשמס׳ טוב שם משמן טוב ויום
המות מיום הולדו׳ טב שמא טבא
דיקנון צדיקיא בעלמא הדין יתיר
ממשח רבותא דהוה מתרבי על

ריש מלכא וכהניא יומא די ישכוב
גבר ומיפטר לבית קבורתא בשום
טב ובזכותא מן יומא דאתיליד רשיעא
בעלמא׳ ﭏאסם ﭏגמיל ﭏכיר מן ﭏדהן
ﭏטייב ויום ﭏממאת אפצל מן יום
ﭏולאדה׳ טוב ללכת אל בית אבל
מלכת אל בית משתה באשר הוא
סוף כל האדם והחי יתן אל לבו׳ טב
למיזל גבר לבית אבלא לנחמותיה
מלמיזל לבית משתי חמרא דמתלעין
דבבית אבילא תמן הוא סוף כל
אנשא למיזל דעל כלהון אתגזרת
גזירת מותא ומן בגלל די יהך לבית
אבלא גברא צדיקא יתוב ויתין ללביה
מלי דמותא ואין אית בידיה מדעם
ביש ישבקניה ויתוב בתיובתא קדם
מרי עלמא׳ ואפצל ﭏסיר ﭏמחאצר
ﭏאחזאן מנה ﭏמחאצר׳ ﭏשראב
לחצאנה כאתמה גמיע ﭏנאס פי צרף
ﭏחיראך יקלבה׳ טוב כעס משחוק
כי ברע פנים ייטב לב׳ טב רגוז
ירגוז מרי עלמא על צדיקיא
בעלמא הדין מן חובא דהוא מחאיך
עם רשיעיא ארום באתאשות אפי

מרבים ג וסימנ׳ העם להביא מדי כי יש דברים הרבה גם בימים ההם מרבים חרי יהודה ׳ וחד ומרבים בכם ׳ ל׳ לדין ג נצב לדין
ואל הארץ לדין ולא יוכל לדין

שכינתא אתי בצרתא ופור ענותא
בעלמא בגין לא טבא לב צדיקיא
ויצלון קדם מרי עלמא והוא מרחם
עליהון ויפרח בחלורניא אפצל מן
אסרור בהאלאן מעתגייר אסחנה יצלח
אקלבי לב חכמים בבית אבל ולב כסילים
בבית שמחה ליבא דחכימיא אינון
על בית מקדשא ולב שנואין בחדות
בית ליצנותהון ואכלין ושתן ומתפנקין
ולא יתיבון על לבהון סיגוף אחיהון
וקלב אהל אעלם פי מחל אמאתם
וקלב אגאהל פי מנזל אטרב ואפרח
טוב לשמע גערת חכם מאיש שמע
שיר כסילים טב למיתב במדרש בית
אפנא למשמע טב גבר חכימא באו
באוריתא מגבר דאזיל למשמע קל
טבלא דשטין וסמאע אנתהאר
אעלם וזגרתה אפצל מן סמאע נשיד
אגהל כי כקול הסירים תחת הסיר כן
שחק הכסיל וגם זה הבל ארום כקל
קבלת כובין דאתקדין תחות דודא
הכדין קל חוכא דשטיא ואף דין
הבלו לאן צחכהם וטרבהם ישבה
צות אשואק תחת קדור אוקיד והדא

איצא מסתחיל כי העשק יהולל חכם
ויאבד את לב מתנה ארום אניסא יתהל
בחכימא בגין דלא אזיל באורחתיה
ומהובד במלוי בישיא חכמת לב
חכימיא דאתיהיבת ליה מן שמיא
ואגשם יסלב אעלם ותדהב באקלב
אעטאיא טוב אחרית דבר מראשיתו
טוב ארך רוח מגבה רוח טוב סוף
עסקא מן שירוייה דבשירוייה
לא אשתמודע לגברא דטב הוא וטב
קדם יי דשליט ברוחא ומכביש ית
יצריה מגבר דאזיל בגסות רוחא
וכיר עואקב ואמור מן אואילהא
ואנאה ארוח ותמהל אחמד מן א
לכבריא ואעגאב אל תבהל ברוחך
לכעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח
ובעדן דתיתי עלך אוכחותא מן ש
שמיא לא תבהל בנפשך למרתח
למימר פתגמי סרבנותא כל פי
שמיא ארום אין אנתא סביל ושתיק
ישתביק לך חובך ואין אנתא מסרב
ומרתח דע ארום רתחא בעטיפת שטיין
ינוח עד דישיצי יתהון לא תבאדר
ברוחך לאכרם ותסכט פאנה אנמא

ג
ב
ב
חד
חס
וחד
מל
ברך
מל

ד
חס
בכת
וכל
נביא
דכות
בג
במל
הראיס
בשחוק
שמשון
פתי תב

יש ואפת׳ וד׳ חס בכת׳ שחק לרעהו אהיה גם בשחק יכאב לב כן שחק הכסיל הייתי שחק לכל עמי ס״ כקול ל׳ ואשמע את קול כנפיהם ג׳ בו וקול כנפי הכרובים
והנה כבוד אלהי ישראל כקול מרכבות ב׳ בו ואמהתיה מנהגות כי כקול הסירים וגוית וכתרשיש ופנו ס״

יחל ענו׳ גבה׳ אל תאמר מה היה
שהימים הראשנים היו טובים מאלה
כי לא מחכמה שאלת על זה׳ ובעידן
עקתך לא תימר מן קדמת דנא טב
בעלמא דיומין קדמאי הוו טבין
ואנשי דרא ההוא שפירי עובדא יתיר
מן אלין בגין כין טבא הוא מטי להון
ואנתא לא על חוכמתא שאילתא על
דנא׳ לא תקול מאכאן פי אלזמאן אלמ׳
תקדם כאן אפצל מן הדא פאנך לא
תסאל ען הדא מן חכמה׳ טובה חכמה
עם נחלה ויתר לראי השמש׳ טבתא
חכמת אוריתא עם אחסנת ממונא
ויתיר למהוי גבר מידכר בענותנותא
עם גבריא דיירתי ארעא דחזן טב
וביש תחות שמשא בעלמא הדין׳
מא אגוד אלחכמה מע אלנחלה ופאצל
הא לנאצרי אלשמס׳ כי בצל החכמה
בצל הכסף ויתרון דעת החכמה תחיה
בעליה׳ ארום היכמא דמסתתר גברא
בטלל חוכמתא הכדין מסתתר בטלל
כספא בעידן דיעביד מנהון צדקתא
ומותר מנדע חכמת אוריתא תחיית
מרהא מן בית קבורתא לעלמא דאתי׳

לאן בצל אלחכמה יצל אלמאל ותפצל
אלמערפה אן אלחכמה תחיי ארבאבהא׳
ראה את מעשה האלהים כי מי יוכל
לתקן את אשר עותו׳ הוא מסתכל
בעובדא דייי וגבורתיה דעבד ית
שמיא וית גיבינא וית חגירא למהוויהון
פרישין בעלמא ארום מן הוא חכימא
דייכול לתקנא ית חד מנהון דמרי
עלמא עוותיה׳ תאמל פעל אללה פמן
דא יטיק אצלאח מא עוירה׳ ושושה׳
ביום טובה היה בטוב וביום רעה
ראה גם את זה לעמת זה עשה האלהים
על דברת שלא ימצא האדם אחריו
מאומה׳ ביומא דיוטיב לך יי תהא
אף אנתא בטיבותא ותוטיב אף אנתא
לכל עלמא בגין דלא תיתי עלך יום
בישא חזי ואסתכל דאף ית בין כל
קביל די עביד יי בגין לאוכחא אנשי
עלמא מן בגלל דלא ישכח אנש
בתרוהי מדעם ביש לעלמא דאתי׳
וכן ענד אלנעמה ואלרכא פי נעים ואנטר
ליום אלשדה ואלבוס פאן הדא מקאבל
להדא צנעה אלרב מן אג׳ל אן לא ילחק
אלאנסאן שיא פי אתרה׳ את הכל ראיתי

ויתרון ג׳ ומל׳ וסימנ׳ ויתרון ארץ ויתרון דעת ויתרון הכשיר חכמה ׃ תחיה ג׳ וסימנ׳ מכשפה לא תחיה לא תחיה כל נשמה החכמה תחיה בעליה ׃

כימי הבלו יש צדיק אבד בצדקו ויש
רשע מאריך ברעתו ית כולא חזיתי ביומי
הבלותי דמן קדם יי מתגזרין טב וביש
למהוי בעלמא על עיסק מליא דאתנביאו
בהון בני אנשא דאית גבר זכי אביד
בצדקותיה בעלמא הדין וחובוהי נטירין
עלוהי לעלמא דאתי לאתפרעא מניה
ליום דינא רבא גמיע הדא עאינת פי
איאם הבאי פרב צאלח תאלף בצלאחה
ופאסק ממהל לה פי צלמה אל תהי
צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למה
תשומם לא תהי זכאי יתיר בעידן
דאתחייב קטול בדינך בגין לחוסא
עלוהי למקטליה ולא תתחכם בכין
יתיר בחכמת רשיעא דקימין בתלך
ולא תוליף אורחתהון למא דין תצדי
ית אורחתך לא תכרקן כתירא פי צל
אצלאח ולא תתחכם נעמא פיוגב ע
תווחש ואנטוא אל תרשע הרבה
ואל תהי סכל למה תמות בלא עתך
לא תהך בתר הרהורי ליבך לא תחייבא
לא תרחיק ית אורחתך מבית אולפן
אוריתא דשי למהוי שטיא למא דין
אנחנא גרים מותא לנפשך ויתקצרון

שני חייך ללמת עד דלא ימטי זמנך
ללמת לא תמען פי אלתעדי ולא תכון
גאהלא פתסתוגב אלמות פי גיר וקתך
טוב אשר תאחז בזה וגם מזה אל
תנח את ידך כי ירא אלהים יצא את
כלם טב דאת אחיד בעסקי עלמא
הדין למגמל טבא לנפשך באורח
תגריא ואף מדין ספר אוריתא לא
תשבוק חולקך ארום גבר דחיל מן
קדם יי נפיק ית ידי חובת כולהון
ואצלח לתתמסך בהדא ולא תתרך
ידך ען הדא לאן מתקי ארב יאתי
אלואגב ען כלאהמא החכמה תעז
לחכם מעשרה שליטים אשר היו
בעיר וחכמת יוסף בר יעקב אסתייעא
עלוהי לחכמתיה כל קביל עסרתי
אחוהי צדיקיא די שליטין בדחלתא
דיי ולא שלט בהון יצרא בישא בעדן
דהוו יתבין בקרתא דמצרים ולא קטלו
ית יוסף אחוהון דהוו מתעד להון
בזמנא בקל מלוהי וחכמתא תסייע
לחכימא די יכבוש ית יצריה בישא
מטול דלא למחטי יתיר מן גבורתא
עסרתי בני יעקב דהוו בשכם קרתא

תנח ג׳ וסימנ׳ וגם מזה אל תנח מקומך אל תנח בבקר זרע את זרעך יוחד ותנח בגדו אצלה ... עתך ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ וסימנ׳ והיה אמונות
עתיך למה תמות בלא עתך וקדמו׳ מל׳ ...

רבתא וקטלו כל דבורא לפתגם דחלב
ובתר כדין לא כבשו ית יצריהון אלהין
זבינו ית יוסף אחוהון בעשרין כסף׃
לחכמה תעז לחכים אכתר מן עשרה
לצולטאן ארא כאנו פי מדינה׃ כי
אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה
טוב ולא יחטא׃ ארום לית גבר זכאי
בארעא דיעביד טב כל יומי חיוהי
ולא יחוב קדם יי׳ אבל גבר דייחוב
שחמי ליה למהדר בתיובתא עד
דלא ימות ומעלומא אנסאנא צאלחא
פי לדניא יפעל לכיר ולא יגוז עליה
לכטא׃ גם לכל הדברים אשר ידברו
אל תתן לבך אשר לא תשמע את
עבדך מקללך׃ אף לכל מלאדי ממללון
לך רשיעא לא תמסר ליבך לקבלותהון
דלא ייתון יומא דתשמע ית עבדך
יילוט יתך ולית לך חילא לאשתיזבא
מן ידוהי׃ ולא תגעלן בך לגמיע מא
יתכלם בה מן לכלאם אן לא תסמע
עבדך יסבך׃ כי גם פעמים רבות ידע
לבך אשר גם את קללת אחרים׃ ארום
חמי לך למצדק ית דינא בזמן דילוט
לך גבר זכותך דאף זמינין סגיאין
ייעלך דאף אנתא הויתא לט גברין
אחרנין׃ פרב מא מרארא כתירה תעלם
אנך תסב גירך׃ כל זה נסיתי בחכמה
אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני׃
כל דאמרית בחנית בחוכמתא אמרית
במימרי בחכמתי אחכום אף כל
חכמת אוריתא והיא רחקת מני גמיע
הדא לאמור אכתברתהא בלחכמה
וקלת צאנא אתחכם ואצל אליהא
פאדא בהא בעידה מני׃ רחוק מה שהיה
ועמק עמק מי ימצאנו׃ הא כבר את
אתרחק מבני אנשא למידע כל מה
דהוה מן יומא עלמא ודיומא דמותא
ודיומא דייתי מלכא משיחא מן הוא
דישכחינה בחכמתיה׃ אן מא כאן
בעידא ולעמיק לסחיק מן דא ילחקה׃
סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובקש
חכמה וחשבון ולדעת רשע כסל
והסכלות הוללות׃ חזרית אנא לשבחא
בלבי ולמידע ולאלא ולמתבע
חכמתא וחושבן אגר עובדי צדיקיא
ולמידע פורענותא חובת שטיא
וסכלתנותא חלחלתא דמלכותא׃ צרפת
קלבי למערפה וטלב לחכמה ולחוק

ג׳ אתה ק׳

ב׳ חד מל׳ וחד חס ה׳

סבותי ב׳ חד מל׳ וחד חס וסימנ׳ אנכי סבתי בכל נפש סבותי אני ולבי׳ וחד וסבות אני ליאש ואנון בתרין לשנן ה׳ ובקש ל׳ וחמ״ש ל״ם

ומערפה פנון לגהל ולסכפ ולרעונה
ומוצא אני מר ממות את האשה אשר
היא מצודים וחרמים לבה אסורים
ידיה טוב לפני האלהים ימלט ממנה
וחוטא ילכד בה ואשכחית אנא פתגם
במריר על אנש יתיר מן מריר יום
מותא ית אתתא דהיא עבדא עובדין
עקין סגיאין לבעלה ומצדתן ותקלין
אית כפיפת ידהא כנין דלא למפלח
כהון תקין קדם יי גבר דיפטור יתה
בגט פיטורין ומישתיזב מינה וחייבא
קדם יי דיסבינה ויתלכד בה׳ פלפית
אשר ואמר מן למות לאמראה לדי
היכלמצאיד וקלבהא כלשבאך
וידהא סגון פלמרצי ענד אלה ינגו
מנהא ויתכלץ ולכאטי ינתשב מעהא
ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת
לאחת למצא חשבון אשכחית אמר
קהלת דמתקרי שלמה נביא מלכא
דישראל כוונית מזליא חדא עם חב
חברתה למשכח חושבן אנשא מא
יהי בסופהון יקאל באמע אנצר אי
הדא לוגה לדי וגדתה אן אצאפה
לאשיא בעצהא לי בעץ יוגד מנהא
אלגרץ אשר עוד בקשה נפשי ולא
מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי
ואשה בכל אלה לא מצאתי ואית
פתגם אוחרן דעוד תבעת נפשי
ולא אשכחית גבר שלים וזכאי בלא
חבילה מן יומי אדם עד דאתיליד
אברהם צדיקיא והשתכח מהימן
וזכאי בינוי אלף מלכין דאתכנשו
למעבד מגדלא בבבל ואתתא בכל
אלין נשיהון כשרה לא אשכחית
ולדי טלבתה נפסי זיאדה ולם אלחקה
עלא אלתיארי אני וגדת אנסאנא
ואחדא מן גמלת לעדד אלכתיר
ואמראה פי גמיעהם לם אגד לכה
ראה זה [illegible]צאתי אשר עשה האלהים
את האדם ישר והמה בקשו חשבנות
רבים לחוד חזיתי אשכחית דעבד
יי ית א[illegible]דמאה תקין קדמוהי
וזכאי וחויא וחוה אטעיוהי למיכל
מן פירויא דאכלין פירוהי חכמין בין
טב לביש ואינון תבעו למשכח חש
חשבנין סגיאין לאייתאה מחתא על
דיירי ארעא וגרמו לאסתקפא עלוהי
יומא דמותא ולכל דיירי ארעא לכן

ויעש בירושלם

כל קהלת חוטא ברמן חד וחוטא ילכד בה ׳ וכל קרי׳ דכות׳ חוטא בתרה׳ין נקוטין ברמן חד כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא — אמרה קהלת

אנצרא לא הוא לוגה אלהי וגרתה אן
אלהא כלך לאנסאן סארבא קיומא והו
קראכתגא וגוד לתדאכיר לגלילהי
מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת
אדם תאיר פניו ועז פניו ישנא׃ מן
הוא חכימא דיכול למקם כל קבל
חכמא דייי ולמדע פשר מלא נביא
טומכא רגבר חכים תנהר זיו אפוהי
ביני צדיקיא וחצון אנפין מתחלפין
אורחתיה מטב לביש מן יקארן ל
חכים ומן יערף שרח למעאני פחל
פחכמתה תצי וגהה ולוקח ית גייר
צפיקה אני פי מלך שמור ועל דברת
שבועת אלהים׃ הוי זהיר ית פומך
על גזירת מלכא למיטר מא דיפקדינך
ועל עיסק מומתא דייי אזדהר
דלא תומי בשום מימריה על מגן׃
אנא אחפץ חרז כלאם למלך ועלי
כבר עהוד אלהי אל תבהל מפניו תלך
אל תעמד בדבר רע כי כל אשר
יחפץ יעשה׃ ובעדן רגזא דייי לא
תנוח בדיל דלא לצלאה קדמוהי די
איזיל צלי ותבעי רחמין מנה בגין
דרא דלא תקום בפתגם ביש ארום

רבון כל עלמא ייי כל דיתבעי יעביד׃
לא תבאדר בלמסיר בין ידיה ולא
תקול עלי אמרסו לאן גמיע מא יריה
יפעלה׃ באשר דבר מלך שלטון ומי
יאמר לו מה תעשה׃ באתרא דאתגזירת
מימרא דמלכא דשליט על עלמא
מתעבדא בכהילו ומן הוא גברא די
ימחא בידיה ויימר ליה מא עבדת וחית
כלאם למלך וסולטאן ולקווה ולא מן
יצרפה ענה ויקול לה מאדא תפעל׃
שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת
ומשפט ידע לב חכם׃ לבי דינטר פיקודי
דייי דלא ינדע מדעם ביש לעלמא
דאתי ועידן צלותא ודין הק שוט
אשתמודע בלב חכימא ולמרתצר
לוציה ולחארז להא גיר עארף
בלאמר אררי וקלב לחכים יערף
לוקת ולסירה למואפקה לכל שיי כי
לכל חפץ יש עת ומשפט כי רעת
האדם רבה עליו׃ ארום לכל עסקא
אית עדן טב וביש ועל דין קשוט
איתלדן כל עלמא וכד אתגזר קץ ייי
למהוי פורענותא בעלמא על חובת
אנשין עבדין בישא דסגיאה עלוהי

שבעת ה׳ שבעת יי תהיה כל נדר וכל שבעת אסר על שבעת יי אשר בינתם ומדוע לא שמרת את ועל דברת שבועת ׳ וחד ושבעת שקר
אל תאהבו ה׳ — כל משלי וקהלת יודע מ״ל במ״ב חס בפשע ארץ ידע צדיק דין דלים כי איננו ידע ה׳ —

פאן לכל אמר וטר ווקת מוגוד ותבת
ושדה אלאנסאן עליה כי איננו
ידע מה שיהיה כי כאשר יהיה מי יגיד
לו ארום ליתוהי חכים למידע מא
עתיד למהוי בסופיה עלוהי ארום
דיהא דעוא מן קדם יי לאבאשא
ליה מן הוא דיחוי ליה לאנה לא יעלם
אלמתכון בעדה מן אלאמור ולא מן
יכברה במא יכון מנהא אין אדם
שליט ברוח לכלוא את הרוח ואין
שלטון ביום המות ואין משלחת
במלחמה ולא ימלט רשע את בעליו
לית אנש דשליט ברוח נשמתא דחיי
בגין דלא יפוק מן גופא דאנשא ולית
שלטנא ביומא דמותא לשיזבא גבר
לחבריה ולית בלי זינא מסייעין בקרבא
דלא ישיזיב חוב ית מרוהי ביום דינא
רבא ולא יתסלט עלא ארוח פי צבטהא
וחבסהא ולא סולטאן לה פי יום אל
ממאת ולא סלאח פי וקת אלחרב ולא
סלאח פי וקת אלחרב ולא תנגי אלגלבה
ואנגדה לארבאבהא את כל זה ראיתי
ונתון את לבי לכל מעשה אשר
נעשה תחת השמש עת אשר שלט

האדם באדם לרע לו ית כולא דין
חמית דהוית בעלמא ויהבית ית לבי
למנדע ית כל עובדא דאתעביד
בעלמא תחות שמשא בעידן די
ישלוט אנש באנש לאבאשא ליה
גמיע הדא תאמלת וגעלת לי עמל
אלמעמול דון אלשמס וקת תסלט אלאנסאן
עלא צאחבה ליסי אליה ויוריה ובכן
ראיתי רשעים קברים ובאו וממקום
קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר
כן עשו גם זה הבל ובקושטא חזיתא
דאתקברו ואשתיציאו מן ארעא
ומאתר קדיש דצדיקיא שריין
תמן ואזלו לאתוקדא בגיהנם ואת
ואתנשיאו מן ית בי קרתא והוא כמא
דעבדו אתעביד להום אף דין הבלו
וחינאיד שאהדת אלצאמין מדפונין
והם קד אנקלבו וכאן דהאבהם מן
מואצע רפיעה ונסיו פי מדנהם אלדי
כאנו יפעלונה ואן הדא למסתחיל
אשר אין נעשה פתגם מעשה הרעה
מהרה על כן מלא לב בני האדם
בהם לעשות רע מן בגלל דלא
מתעביד פתגם פורענות לשיזבא

לרע ג׳ וסימנ׳ גר יתום ואלמנה ולא שמעתם אל׳ כאס יי׳ אשר שלט האדם באדם ה׳ כל משלי וקהלת יודע מ״ל במ״ג חס בפשע ארץ
ידע עזיון דין דלים כי איכנו ידע

בפריע על עובדיהון בישיא בגין
מן אתמלי ליבא דבני אנשא בהון
למעבד ביש בעלמא הדין ולמאלם
ינפר בסרעה אמר פעל׳ שר פמן
אגלה מלית קלוב אנאס גראה עלי
פעל׳ שר׳ אשר חטא עשה רע
מאת ומאריך לו כי גם יודע אני
אשר יהיה טוב ליראי האלהים אשר
ייראו מלפניו ובזמן דחייבא עביד
ביש מאה שנין ומן קדם יי אתיהיבת
ליה ארכא בגין די יה[illegible] וסא גלי
ליה ברוח קודשא וידעית אנא דיהי
טב לעלמא דאתי לדחליא דיי די
דחלין קדמוי ועבדין רעותיה לאן
לבאטי יפעל׳ שר מאיה עמם
לימהל להו ועלא אנה מתיקין במא
יכון מן יכון מן לכיר לאתקיא אלה
אדי יתקונה וטוב לא יהיה לרשע ולא
יאריך ימים כצל אשר איננו ירא
מלפני אלהים וטב לא יהי לרשיעא
זלא יהי להון ארכא לעלמא דאתי
ולעלמא הדין אתקטעו יומי חיוהי
זיערקון ויחלפון כטללא בגין דליתוהי
דחיל מן קדם יי ולא יכון שייא מן

אכיר ללפאסק ולאתטול מרתה לאן
אדי לא יתקי אדב כלצל ימנפי בסרעה
יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר
יש צדיקים אשר מגיע אלהם כמעשה
הרשעים ויש רשעים שמגיע אלהם
כמעשה הצדיקים אמרתי שגם זה
הבל אית הבלו די מתגזר למהוי מתעביר
על אפי ארעא דאית רשיעא דמטי
להון טב כאלו אינון עבדין כעובדי
צדיקיא וחמית ברוח קודשא דבישא
דמטי לצדיקיא בעלמא הדין לא על
חוביהון אלהין למגבי מנהון חובא
קלילא למהוי אגרהון שלים לעלמא
דאתי וטב דמטי לחייבא בעלמא
הדין לא על זכותהון אלהין למפרע
להון אגרא על זכותא קלילא דעבדו
למהויהון אכלין אגרהון בעלמא
הדין ולא ובידיהון חולקהון לעלמא
דאתי אמרית במימרי אף דין הבלו
תם מוגור אמר מסתחיל פימא ינפעל
פי דאר אדניא ודלך אן בעץ אצלחין
ינאלהם פעל אטלחין ובעץ אטלאחין
ילחקהם פעל אצלחין והדי מסתחילו
ושבחתי אני את השמחה אשר אין

השמחה ג׳ וסימנהון לא הגדלת השמחה ושבחתי אני ואין העם מכירים קול השמחה ס׳ וטוב יז׳ ויצמח תהום בכל הדרך אדמוני ואמר
נא ורוח לשאול אמיש עורנו וינחמו ועמהם יגיע רעים רש שמח לעינים לרשע משנהם ס׳

טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכל
ולשתות ולשמוח והוא ילונו בעמלו
ימי חייו אשר נתן לו האלהים תחת
השמש ושבחית אנא ית חדות אוריתא
ארום לית טב לאנש בעלמא הדין תחות
שמשא ארום אלהין למיכל ולמשתי
ולמחדי בטורחיה ובחולקיה דאתיהיב
מן שמיא ולא יושיט ידיה בחטופין
ואנסא והוא ילויניה לעלמא דאתי
ויקביל אגר שלים על טרחיה דטרח
בשלימותא כל יומי חיוהי דיהב ליה
יי בעלמא הדין תחות שמשא ולקן
פצלת ופרח אין ליס לאנסאן אפצל
תחת פלך ושמס מן ואכל ואשרב
ואפרח והו אלדי יצחבה וישייעה מן
גמיע כדה איאם עמרה אלדי רזקה
אלה תחת ושמס · כאשר נתתי את
לבי לדעת חכמה ולראות את הענין
אשר נעשה על הארץ כי גם ביום
ובלילה שנה בעיניו איננו ראה · כמא
דיהבית ית לבי למדע חוכמת אוריתא
ולמחזי ית גוון דאתעביד על ארעא
ארום אית חכימיא דיצבין למעסק
באוריתא ולאשכחא חכמתא טורחא

הוא ליה ארום אית ביממא לא ינוח
ובליליא שינתא בעינוהי לא חזיי ענ
מא געלת קלבי למערפה אלחכמה
ומשאהדת אלענא ואלשקא אלמנפעל
פי אלדניא פלא ליל ולא נהאר
ינטר ראחה ולא נום ינאם · וראיתי את
כל מעשה האלהים כי לא יוכל האדם
למצוא את המעשה אשר נעשה
תחת השמש בשל אשר יעמל האדם
לבקש ולא ימצא וגם אם יאמר
החכם לדעת לא יוכל למצא · וחזית
אנא ית כל עובד גבורתא דיי ארום
דחילו הוא ולית רשו לאנש לאשכחא
ית עובד אוריתא דיי דאתעביד
בעלמא הדין תחות שמשא כד
יטרח אנש למתבעה דעתיד
למהוי בסוף יומיא לית ליה רשו
לאשכחי ותאמלת גמיע פעל אלה
פאן לא יטיק אלאנסאן לידרך כנה
אלעמל אלמעמול דון אלשמס בסבב
אן ישקא אלאנסאן באלבחת ואלטלב
ולא יגדה ואן רגב אלעאלם לידרך לם
ימכנה אלוצול אליה · כי את כל זה נתתי
אל לבי ולבור את כל זה אשר

יז פיסו לא ולא לא באמצע פיסוק · ויען משה ויאמר ויאפו את הבצק נעבדה נא בארצך ויענך וירעבך רק לא ידבה לו סוסים ותאמר לו אשתו וגם נגח ישור
כי דבר יי ישאהו על כתף יסבלהו כי אויל עמי כחשו ביד הנני על נבאי לכן חי אני נאם אדני יהוה האבן דם והיה מספר בני ישראל וראיתי את כל מעשה
האלהים

הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד
האלהים גם אהבה גם שנאה אין יודע
האדם הכל לפניהם׃ ארום ית כל דין
יהבית על לבי ולמבלש ית כל דין
די צדיקיא וחכימיא ותלמידיהון
דמשעבדין להום על עסק אוריתא
מסירין ביד ייי ומיניה אתגזר
על כל עלמא מא יהא ביומיהון אף
רחימתא די ירחמינון גבר אף סנאתא
די יסנינון גבר לית נביא בעלמא
דינדע מא דיהא באנשא כולא
במזלא אתגזר למהוי קדמיהון וגמע
הדא געלת [illegible] אן
לצלחין [illegible] נאלהם ביד
אלה ומחכ [illegible] ילא
יעלם בהא לא נסאן גמיעה מקדם
בין אידיהם׃ הכל כאשר לכל מקרה
אחד לצדיק ולרשע לטוב ולטהור
ולטמא ולזבח ולאשר איננו זבח
כטוב כחטא הנשבע כאשר שבועה
ירא׃ כולא במזלא תליא ומן שמיא
אתגזר מא דעתיד למהוי לכולא
ארעלון חד לזכאה ולחייבא לדתקנן
אורחתיה ולמדכי נפשיה ולמסאב

נפשיה ולמקריב נכסת קדשין ולדליתוהי
מקריב נכסת קדשין מטבא כחייבא
כגברא דיומי לשיקרא כגבר דמומתא
דחיל ויקר אסתוא לכל פי מא יערץ
לכל וערץ ואחד יציב לגמיע לצלח
ולטלח ולכייר ולטאהר ולנגס ולמק
רב לקראבין ולגיר מקרבהא לפאצל
כלבאט לחלת כגלי יחדר לימין׃ זה
רע בכל אשר נעשה תחת השמש
כי מקרה אחד לכל וגם לב בני האדם
מלא רע והוללות בלבבם בחייהם
ואחריו אל המתים׃ דין מזל ביש בכל
עלמא בכל דיתעביד תחות שמיא
ארעון חד לכולא לכל דיירי ארעא
ואף לבא דבני אנשא אתמלי ביש
עלדא וחלחלתא בליבהון כל יומי
חייהון ובתר סופיהון דאונסא נטיר
לאתוכחא עם מיתיא כדין חייביא
הדא שריר פי גמיע ל[illegible]צטעאת
תחת לשמס פימא ערץ ואחד יציב
לגמיע וקלוב לנאס מלית שר וגרבזה
פי חיאתהם לחא באתמתהם לי למות׃
כי מי אשר יבחר אל כל החיים יש
בטחון כי לכלב חי הוא טוב מן האריה

חטא כחטא ג׳ חס הוי גוי חטא אשר חטא עשה רע כטוב כחטא — לטוב ב׳ דבש לטוב בעיניהם תהיינה לנשים מקרה אחד — וחד ולטוב
רע — בטחון הבטחון ג׳ ומה הבטחון וחבירו אל כל החיים יש בטחון —

המת· ארום מן גברא דית פחד לבר
פתגמי אוריתא ולמקני חיי דעלמא
דאתי אית ליה סבר ארום כלבא חייא
הוא טב מן אריא דהוא מית פאן מן
דאית ליה בלאחיא להרגא ותכרלאן
פלאתלאף בכלבא חיא פצר מן זאתלאף
באסר מית· כי החיים יודעים שימתו
והמתים אינם יודעים מאומה ואין
עוד להם שכר כי נשכח זכרם· ארום
צדיקיא ידעין דאם יחובון עתידין
למהויהון חשיבין כמיתיא לעלמא
דאתי בגין כין נטרין אורחתהון ולא
חייבין ואם חייבין בתיובתא וחייביא
ליתיהון ידעין מדעם טב על דלא
אוטיבו עובדיהון בחייהון וליתיהון
ידעין מדעם טב לעלמא דאתי ולית
להון אגר טב בתר מותיהון ארום
אתנשי חובמתהון מביני צדיקיא·
לאן זאו ויא יעלמון אנהם ימותון
ולמותא לא יעלמון שיא ולא להם
רבח ארא נסי דכרהם· גם אהבתם
גם שנאתם גם קנאתם כבר אבדה
וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר
נעשה תחת השמש· בתר מותיהון

דרשיעיא לית בהון צרוך אף רחמתהון
אף סניתהון אף קנאתהון הא כבר
הובדא מן עלמא וחולק לית להון
עוד עם צדיקיא לעלמא דאתי ולית
להום הנאה מן כל דמתעביד בעלמא
הדין תחות שמיא· ומרחבתהם
ובגיעתהם וגיותהום קד דהבתו ולא
חזו להם אבדא פי גמיע מא יצנע
תחת וסמא·

לך אכל בשמחה לחמך
ושתה בלב טוב יינך כי כבר רצה
האלהים את מעשיך· אמר שלמה
בנבו׳ זה מ[illegible]יר מרי עלמא
למימר לכל [illegible]יקיא באנפי
נפש י ו א [illegible]חדוה לחמך
דאתיהיב לך על להומך דיהבת
לעניא וחשיכא דהוא כפין ושתי
בלב טב חמרך דאתנעלך בגן עדן
חלף חמרך דימזגת לעניא ולחשיכא
דהוה צחי ארום הא כבר אתי רעיון
קדם יי עובדך טביא· אמן כל בפתח
טעאמך ואשרב בקלב טייב
שראבך אד קד רצי אלה ען אעמלך·
בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על

ושתה בלב טוב ושבח שביך ושלח לקראתם כולה מתקרי כך במשיכה ה׳— זה מקרא מסורס ושמן על ראשך לא יחסר בכל עת יהיו
בגדיך לבנים ·—

וראשך אל יחסר: בכל עידן יהוין
לבושך חיורין מכל סואבת חובתא
ושמן טב רמשיל למשח רבותא
קנא בגין דימטון בירכן על רישך
וטיבותך לא יחסרי ותכון תיאבך
ביצא פי כל וקת ולא יעוז ראסך
דהן טייב: ראה חיים עם אשה
אשר אהבת כל ימי חיי הבלך אשר
נתן לך תחת השמש כל ימי הבלך
כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר
אתה עמל תחת השמש: חזי חיין
טבין עם אתתא דרחימתא כל יומי
חיי הבלותך דיהב יי לך במזלך
ארום הוא חולקך בחייך ובטרחותך
דאנתא טרח בעלמא תחות שמשא:
אנצר עיש ואחיאה מע זוגה
אלדי אחבבת טול איאם חיאת הבאך
אלדי רזקך אללה תחת אלשמס פאנה
חצך מן אלחיאה ופי אלכד אלדי תכד
פיה תחת אלשמס: כל אשר תמצא
ידך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה
וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר
אתה הלך שמה: כל די מספקא אידך
למעבד צדקתא עם מסכינא בכל

חילך עיבד ארום בתר מותא לית
לגבר עובדא וחושבנא ומנדעא
וחכמתא בבית קבורתא דאת אזיל
לתמן ולא יסייעון לך אלהין עובדין
טבין וצדקתא בלחודיהון: וגמיע
מא אמכנת ידאך פעלה פי חאל קותך
פאפעלה לאן לא עלם ולא חכמה
ולא מערפה פי אלתרא אלדי אנת צאיר
אליה: שבתי וראה תחת השמש כי לא
לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה
וגם לא לחכמים לחם וגם לא לנבנים
עשר וגם לא לידעים חן כי עת ופגע
יקרה את כלם: אמר שלמה מלכא
דישראל כד הויתי על כורסי מלכותי
אסתכלית וחמית בעלמא הדין תחות
שמשא ארום לא גיברין קלילין
בנשרא מסתייעין למרהט לאשתזבא
מן מותא בקרבא ולא גיברא מסתייעין
באגחותיהון קרבא בגבורתהון
ואף לא מסתייעין בסכלתנותהון
למכנש עתרא למשכח רחמין
בעיני מלכא ארום עידן וארעותא
בגזלהון יערעית כולהון ותם ערת
ואעתברת מא תחת אלשמס פארא

שמה יחסוף פיסו ואקברה את מתי פן תשיב את בני רק את בני אשר הולדהו ויצף שמה בבאכם והנחתם ואם יצא יצא וישכבו שמה וירדו אלין ויסר
אל העליה והיה בבאו אלינו וירשוה בחילי אשר נפצו ואחמל על שש בעשרים וחמש סביב שמה כל אשר תמצא ה וכל ואלה שמות ותולת כהנים
ומשנה תולה דכותהון במ״ג שש עלת תמיד ובא אהרן אנה אנחנו גם בי התאנף וזבחת פסח ושמחת מראשית

אגריו אלחצאר מעלומא למסתאהלה
מן דוי אלכפה ואסרעה פלא אלחרב
לאגבאברה ולא אלארזאק לאחכמא
ולא אליסאר לאפהמא ולא אלחצוה לל
עלמא לא מא אתפק לגמיעהם
עלי אלכרק ואלאתפאק: כי גם לא ידע
האדם את עתו כדגים שנאחזים
במצודה רעה וכצפרים האחזות
בפח כהם יוקשים בני האדם לעת
רעה כשתפול עליהם פתאם: ארום
אף לא אשתמודע לגבר ית זמנה
בין טב לביש מא דעתיד למהוי
בעלמא ולמותי עלוהי בנוי ימא
דמתלחשין בחכא וכצפרי שמיא
דמתאחדין בתקלא כותהון מיתקלין
בני אנשא לזמן בישתא כד תפול
עליהון בתכוף: ולא יעלם אלאנסאן
אן אגלה כאלחות אלמצתאר פי אלשב
מצירה וכאלטאיר אלמאכוד באלפך
בחסבהא אלנאס מוהוקין פי אשר
וקת יקע עליהם מפאגאה: גם זה
ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה
היא אלי: אמר שלמה מלכא דישראל
אף דין חזיתי חוכמא דאתעבידת

למהוי בעלמא הדין תחות שמשא
ורבתא לותי יהדי ממא שאהדתה
חכמה דון פלך אלשמס והי גלילה
לדיי: עיר קטנה ואנשים בה מעט
ובא אליה מלך גדול וסבב אתה
ובנה עליה מצודים גדלים: גוף נרשן
דמתיל לקרתא זעירתא וגברין
גיברי חילא בגוה זעירין כמא
דקלילין זכוותהא בגו ליבא דאנשא
ויעול לות גופא יצרא בישא דמתיל
למלך רב ותקיף עלוהי אתר למיתב
עלה ודי יצבי לאצטיותיה מן
אורחן דתקנן קדם יי לאחדא יתיה
במצרתן דכרכנין דגיהנם לאתקלותיה
שבע זמנין על חובוהי: מדינה סגרי
פיהא נפר יסיר הולהא מלך עצים
וחאצרהא ובנא עליהא מעאקל
כבאר: ומצא בה איש מסכן חכם
ומלט הוא את העיר בחכמתו ואדם
לא זכר את האיש המסכן ההוא:
והשתכח בגו יצרא טבא מלך
חכים ואתגבר עלוהי וכבש יתיה
בחוכמתא ושיזיב ית גופא מן דינא
דגיהנם בתוקפיה ובחוכמתיה היא

ב בכת׳ ; ט ; ב חד כת׳ וחד חס׳ והעיר רחבת

ואנשים ל׳ מבני ישראל המשמח אלהים אשר כי יכבדון אלהים וישמע שאול כי הוא ואנשים אלמיים את אלנתן בן עכבור ואנשים צדיקים עיר
קטנה ויצאחנו ואקום לילה ... אתה ב בלש׳ אבקש עיר

כמא דגיברא עליר קרבא ומשיזיב
ית יתבי קרתא בחוכמת לביה ואנש
לא דכר בתר כין ליצרא טבא דשיזבת
אלהין יאמר בלביה זכאה אנא הי
כמא די יתבי קרתא לא דכירין ית
ענא דשיזב יתהון וגד פיהא רגלא
מהינא חכימא וכליץ תלך למדינה
בתליפה וחכמתה ולא דכרה אחר
קט ולא עלס בה ואמרתי אני טובה
חכמה מגבורה וחכמת המסכן
בזויה ודבריו אינם נשמעים ואמרית
אנא במימרי טבא חכמת צדיקיא
מחכמת גבורת חייבא דחוכמת
צדיקיא משיזיב לה לאנשי דריה
ותקוות רשיעא דקאים בתקוף לביה
בדיל דלא למהדר [illegible]
ליה בלחודוהי וחכמת צדיקיא ענא
מזדלזלא בעיני רשיעא ובעידן
דיוכח יתהון על עובדיהון בישיא
פתגמיא כחותא לותהון לא מתקבלין
קדם מרי עלמא יתיר מן קבלת קל
גברא רשיעא דהוא שליט על
שטין דפגין ולא מתקבלי פצרת
אקולאן לחכמה אפצלמן לגברווה

ועלאן עלס למהין מסתהאן ובלא
מה גיר מקבולי דברי חכמים בנחת
נשמעים מזעקת מושל בכסילים
ומעה כלמאת לחכמא לתיהי כרפק
והדו מקבולה אזיר מן אעלאן ציחה
סולטאן לגהל טובה חכמה מכלי
קרב וחוטא אחד יאבד טובה הרבה
טבא חוכמת חכימא בעידן עקתא
יתיר מן כלי זינא בעידן אגחות
קרבא וגבר חייבא דאית בדוא גריס
להובדא טבתא רבתא מן עלמא
ולחכמה אגור מן לת לחרב ובאטי
ואחד יפסד לכתיר מן לנעמהי זבובי
מות יבאיש יביע שמן רוקח יקר
מחכמה מכבוד סכלות מעט יצרא
בישא דשכין על תרעי ליבא הי
כדיבבא וגרים מותא בעלמא על
דמסר חכימא בעידן דחטי ומחביל
שמא טבא דהוא דמי מן קדמת
דנא למשח רבותא דמבסם בבסמין
זכמה יאי ויקיר ויתיר מן חוכמת
חכימין [illegible] רין גבר דטפשותיה
זעיר זקליל וכמא אן לדבאב למית
יעתן ותנפט הדן לעטאר בראך

תפולת מל בליש וסימנ׳ תתתי ובטשתיך על הרי על פני וכל חומה לארץ כתפי לעת רעה כשתפול כי נפול תפול לפנין דמגלה

יפסד לגליל מן חכמה ויקר לסכ׳
סכלו׃ לב חכם לימינו ולב כסיל
לשמאלו׃ ליבא דחכימא למיקני
אוריתא דאתיהיבת מימינא דיי
וליבא דשטיא למקני נכסין דכסף
ודהב׳ תפטן אלחכים ועקלה חאצר
בימינה ופטנה אלגאהל מתאכרה
ביסארה׃ וגם בדרך כשהסכל הלך
לבו חסר ואמר לכל סכל הוא׃ ואף
באורחתא סריבין בעיין דשטיא
אזיל לביה חסיר מן חכמתא ועביר
מלין דלא תקנין לאתעבדא וכולא
אמרין דשטיא הוא׃ ואיצא פי אלטריק
אלדי יסיר ביה אלגאהל ינקץ עקלה
אי אן יעלן בגהלה אלי גמיע אלנאס׃
אם רוח המושל תעלה עליך מקומך
אל תנח כי מרפא יניח חטאים גדולים׃
אם רוחא דיצרא בישא מתיל בך
ומתגבר למיסק עלך אתלך טוב
דהויתא נהיג למקם ביה לא תשבוק
ארום פתגמי אוריתא אתבריאו
אסו בעלמא למ[illegible] אנשי מן
קדם יי חובין רברבין׃ אן ארתקא
אליך אלמתסולטאן פלא תצייע מחלך

לאן אלתראכי יצע אלכטא אלכתירי
יש רעה ראיתי תחת השמש כשגגה
שיצא מלפני השליט׃ אית ביש
דחזית בעלמא תחות שמשא ומחזקא
בעלמא כפתגמא דשלותא דנפקא
מהחצפא על גברא מן קדם שלטן׃
מוגוד באס שאהדתה תחת אלשמס
מוגודא מתל אלסהו אלמצדר מן ידי
אלמלך׃ נתן הסכל במרומים רבים
ועשירים בשפל ישבו׃ יהבית ארום
רשיעא למהוי ברא במזליה ומשמיש
באצלחותיה מן שמי מרומא ואחלותיה
גותנין וסגיאין ועמא בית ישראל
מישתעבדין תחותוהי בגלותא
ומן סגיאות חוביהון עתירי נכסין
[illegible]וסבין ובמכולתא יתבין בני
עממיא ולקד צאר אלעקל פי ארפע
אלמנאזל ואלגאהל דונה פי אספל
גאלסין׃ ראיתי עבדים על סוסים
ושרים הלכים כעבדים על הארץ׃
אמר שלמה ברוח נבואה חמית
עממיא דהוו משתעבדין לעמא
בית ישראל מתגברין ורכבין על
סוסון כארכונין לעמא בית ישרא׳

ישבו ג׳ חרדות ילבשו על הארץ ישבו ובנו בתים ולא ישבו ועשירים בשפל ישבו ׳ וחד ויאמר שבו פה וישבו ה׳ ג׳ פסוק׳ בסיפ׳ מטע׳ יש רעה
חולה יש רעה יש רעה ׳ קדמיה ראיתי תחת השמש ׳ תנינ׳ ותליתא׳ אשר ראיתי תחת ה׳

ורברביהון אזלין היך כעבדין על
ארעא ואית עבידא רכאב עלא
אבילו וריסא סאירין כעביד עלא
ארעא חפר גומץ בו יפול ופורץ גדר
ישכנו נחש עמא מרת דינא זכין
אמרת אינון גרמו להון כל דא הוי
כמא דגבר כדי שוחה בפרשת אורחא
ביה אתחייב למיפל ואומא דעברת
על גזירת מימרא דיי ותקפו גזירא
דעלמא נפלו ביד מלכא רשיעא
דנכית להום כחויא מן אתפרהותה
וקעפיהא ומן תלם גדרא לדהגה
אחיהי מסיע אבנים יעצב בהם
בקע עצים יסכן בם אמר שלמה
גלי קדמי דמנשה בר חזקיהו עתיד
למחב ולמסגד לצלמיא דאבנין
בגין כין יתמסר ביד מל[illegible] אתור
ויכפתיניה בזממין על דאקל פתגמא
דאוריתא דכתיבין בלוחי אבניא
מן עקריהון בגין כין יצטער בהון
ורב שקי אחוהי עתיד למסגד לצלמא
דקיסין ולמשבוק פתגמי אוריתא
דאתיהבין בארונא דקיסי שיטין
בגין כין עתיד לאתוקדא בנורא על

ידי מלאכא דיי ומנתקל לחגארה
ישקא כהא ומן שקק לאחטאב
יתארא כהא אם קהה הברזל והוא
לא פנים קלקל וחילים יגבר ויתרון
הכשיר חכמה וכד יחובון עמא
בית ישראל ויתעבדון שמיא תקיפא
כפרזלא מלאחתא מטרא והוא
דרא דלא צלו קדם יי בגין כין אתק
לקל כל עמא בכפנא וכד תייבין
מתכנשין אוכלוסין אוכלוסין
ומתגברין על יצריהון וממנן פר
פרזיליהון למבעי רחמין מן אלה
שמיא אית בהון רעוא על מותר
אכשרות חכמתהון לאסימא אן
אצראס לחדיר ופלדון אן יגייר
לה ובהא פלקוי וזגהר יכתר ויגלב
ופצל לסאעי פי אנבאח לחכמה
אם ישך הנחש בלוא לחש ואין
יתרון לבעל הלשון כד מתגרן חיון
קלין לטרקא ולנזקא בעלמא על
חוביהון דבית ישראל דלא עסיקין
באוריתא [illegible] לית מותר
בגבר אכיל קרצין דמשתעי לישן
ביש ארוס באשתא [illegible] יתיה

בלוא ו׳ מל׳ וסימנ׳ הוי כל צמא לכו למים שנכסבו למה תשקלו לחם שנס בו ועמי המיד כבודו בלוא ... אם ישך הנחש ... גומץ

לאתוקדא ואן לרבת לחיה דוזרקוא
פלא פצל לטראקי דו לנטק ולכלאס
דברי פי חכם חן ושפתות כסיל תבלענו
מילי פום גבר חכים די השתכח בדרא
ב
ברתאי פורענותא בעלמי מצלי
ומעדי ית פורענותא ומשכח רחמין
קדם עי׳ טפתוהי וגברא שטיא מלין
נזיפותא ובכיין בין כל עלמא מתגמרין
כלאם פא לחכים יחציה ושפתא ד׳
גאהל יהלכה תחלת דברי פיהו סכלות
ג ראש פס
ואחרית פיהו הוללות רעה שירויי
מלי פומיה שטיותא וסוף מימר
חלחלתא ובישא אבתדא כלאם
פאה גהלה ומנתהאה סכאפה שריהי
והסכל ירבה דברים לא ידע האדם
ב
מה שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי
יגיד לו ושטיא מסגי פתגמין סריקין
דלית בהון צרוך עד די לא ינדע אנש
מא דעתיד למהוי ביומוי והו יכתר
אלכלאם דון אן יעלם מא יכון מנה
ויתולד ואכאין בעדה מן יכברה
עמל הכסילים תיגענו אשר לא
ידע ללכת אל עיר טרחות שטיא
דייטוח בשטיותא איהי משלהי

ליה עד דלא אילף למיזל לקרתא
דחכמא אשרי בגויה למתבע מינה
אפנא ואגתהאדה פי אשקא משקי
לה ומתעטה לאנה לא יהתדי אקצד
אי מדינה אי לך ארץ שמלכך נער
ושריך בבקר יאכלו ווי לך ארעא
דישראל בעידן די ישלוט עלך ירבעם
חייבא ויבטיל מנך תקרבתא דצפרא
ורבניך עד דלא יקרבון תמידא
דצפרא ייכלון לחמא וילך כלדה
מתמלכך צבי וריסאך יאכלון
בכרה אשריך ארץ שמלכך בן
חורים ושריך בעת יאכלו בגבורה
ולא בשתי טובלך ארעא דישראל
בעדן די ישלוט עלך חזקיה בר
אחז דהוא מן ייחוס בית דויד מלכא
דיש[illegible]א גבר תקיף באוריתא
ונפיק ידי חובת פיקודי ורברבניך
בתר דמקרבין תמידא אכלין לחמא
בזמן ארבע שעין מן עמל ידיהון
בגבורת אוריתא ולא בחלשות
וסמיות עינא וטובאך מדינה
סלטאנך מן אחראר ורויאסך
יתנאולון גדאהם פי וקתה בקדרה

ומל
וכל
טפח
כות

ואשר יהיה ב̇ את הנכרי תגש ואשר יהיה לך ואשר יהיה מאחרין ... חסר ו̇ כי מה אותה כל הקמתו ואינכו חסר וגם בדרך כשהסכל הלך ס
תחלת ג̇ ראש פסוקי׳ דבר ש̇ בהושע חכמה יראת ש̇ ודברי פיהו ס

ושגאעה תצחבהס לא שראבא׃
בעצלתים ימך המקרה ובשפלות
ידים ידלף הבית׃ בחלשות עסק
אוריתא ופקודיא מיתמסכין גבר
מכנין ובמכילות פיקודיא דאתפקדת
אתתא למנטר מן ריחוק סואבת
דמהא ולא נטרא מתעכלא דורותא
בגו ביתא מעלעגז למתכרר יצעף
לסקף ובחטה לקוה יהטל למנזל׃
לשחק עשים לחם ויין ישמח חיים
והכסף יענה את הכל׃ לחנא עבדין
צדיקיא לחים לפרנסא ענייו כפינן
וחמרא דמזיגין לדצהין יהא להון
לחדוא לעלמא דאתי וכסף פורקנהון
יסהיד עליהון זכותא לעלמא דאתי
באנפי כולא׃ ואולימה תסתעמר
לאסרור ולכמר יפרח לאחיא ולאתמאן
אדיהי לפצה תגלב לגמיע׃ גם במדעך
מלך אל תקלל ובחדרי משכבך אל
תקלל עשיר כי עוף השמים יוליך
את הקול ובעל הכנפים יגיד דבר׃
אף במנדעך בחביוני ליבך מלכא
לא תלוט ובאדרון בית משכבך
לא תלוט חכימא ארום רזיא מלאכא

מכריז בכל יומא מן שמיא על טורא
דחורב ומהליך קלא בכל עלמא
ואליהו כהנא רבא אזיל פרח באויר
שמיא הי כנשרא מרחפין ומחוי
מלין דמתעבדין בטמירותא לכל
דיירי ארעא׃ לא תסבן למלך פי צמיין
ופי כדור מצגעך לא תדרס לאגניא
ואעתקד כאן טאיר לסמא ינקל
לכלאם ודו לגנאחין יכבר לאכבאר׃
שלח לחמך על פני המים כי ברב
הימים׃ תרגו׳ אושיט לחים
פרנסתך לענייין דאזלין בספינין על
אפי מיא ארום [illegible]גר עדן יומין סגיאין
תשכח אגריה לעלמא דאתי׃ סייב
טעאמך טעאמך עלי וגה למא
מעתעאקב לא אם תגדה׃ תן חלק
לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע
מה יהיה רעה על הארץ׃ הב חולק
טב מן זרעא לחקלך בתשרי ולא
תתמנע מלמזרע אף במרחשון
ארום לא תינדע מא יהי בישתא
עילוי ארעא׃ ואגעל נציבא לסבעה
ולתמאנה פאנך לא תעלם מא
יכון מן שרה פי אדניא׃ אם ימלאו

ג׳ יתיר ה׳ בראש תיבות הנה תחנת המלך בכל ההמון ישראל קדמיה דפסוקי׳ הוא הכה את אדום בגי המלח ותכתב הספרים אל יודע הספר ויקח משה
בלוי הסחבות ובעל הכנפים ה׳־ה׳ יגיד מל בליש כה תאמר לבית יעקב ותגד ויאמרו אל ברוך הגיד ובעל הכנפים יגיד ה׳־ה׳ שמונה ג׳ מל׳ ויעש דוד שם
שמונה שלחנות תן חלק לשבעה וכל דברי הימ׳ כוו׳ ה׳־ה׳

העבים גשם על הארץ יריקו ואם
יפול עץ בדרום ואם בצפון מקום
שיפול העץ שם יהוא· אם מתמליין
ענניא מיטרא עילוי ארעא מערע
יתמיהון בגין זכותא דצדיקיא ואין
לית זכו בדרא ההוא ביומא ובמדברא
נחתן די לא יתהנון מנהון בני אנשא
ואין איתגזרת מן שמיא למטל
מלכא ויעטוהי מן סרורתהון מן
קדם מימרא דשמיא הוי ואי סובעא
וכפנא בדרומא או ב[...] אתר
דמיתגזר למתקיימא ה[...] עיטא
תמן משלחא למה[...] אן אמתלת
אסחאב מטרא אנמא ארתקתהא
וצבהא עלי אבחר ואן וקעת תמרה
פי אשמאל או פי אגנוב מוצע א
אנצבאבהא יכון סקוטהא· שמר
רוח לא יזרע ורואה בעבים לא יקצור·
גבר דנטיר חרשין וקוסמין לא
יעביר טב לעלם ודמסתכל במזלא
לא מגבי אגרא אדום חרשין וקוסמין
מתילין לרוחא דלא מתפס בידוי
דבר אנש ומזליא מתילין לעננ[י]
שמיא דאזלין ולא תיבין· מרתצד

אלריאח לא יזרע ומן יתאמל אלגיום
לא יחצד· כאשר אינך יודע מה
דרך הרוח כעצמים בבטן המלאה
ככה לא תדע את מעשה האלהים
אשר יעשה את הכל· היכמא דליתך
ידע איכדין יהליך רוח נשמתא
דחיי בגוף עולימא שליליא דשרי
במעייא דאימיה מעברא והיכמא
דלא תנדע אין דכר או נקבה עד
זמן דייתי ליה היכדין ליתך ידע
עובדא דייי דעביד בחכמתא
ית כולא· כמא אנך לא תערף ותבה
אלריאח וטריקהא ולא תדרי כיף אגסאם
אלמגהולה פי בטן אלחבלא כדאך לא
תערף סר עמל אללה אלדי יעמל אלכל·
בבקר זרע את זרעך ולערב אל
תנח ידך כי אינך יודע אי זה יכשר
הזה או זה ואם שניהם כאחד טובים·
ביומי עולימותך תנסב איתתא
ותוליד בנין ולעידן סיבותך לא
תשבוק ית אתת חולקך מלמילד
בנין ארום לא אשתמודע לך אידין
מנהון אתכשר למהוי דין או דין
ואם תרויהון כחדא טבין· ואזרע

הזה ד̇ רפ̇ הזה אחיכם הקטן הזה יבוא אל ביתי הזה האיש מרגיז הארץ איזה יכשר [...] יוליך ב̇ וסימנה̇ ובבלי יוליך כי עוף השמים יוליך

זרעך בשגראה ולא תתרך ידאך עד
בעשי פאנך לאתעלם איה מא
יצלח אהדא או הדא או כלאהמא
מעא חסנאן ומתוק האור וטוב
לעינים לראות את השמש ונור
לדיד ומסתחסן לאבצאר רויה
שמש כי אם שנים הרבה יחיה
האדם בכלם ישמח ויזכר את ימי
החשך כי הרבה יהיו כל שבא הבל
ארום אם יומין סגיאין חיי אנשא
בכולהון חמי ליה למחדי ולמעסק
באוריתא דיני וידכר ית יומי חשוכא
דמותא ולא יתוב ארום סגיאין אינון
דישכוב גבר בבית קבורתא וחמי
ליה לקבלא דינא די שמיא בחיוהי
וירחים כל זמן דתיתי עלוהי
פורענותא על הבלא דעבד ואן
עאש אנסאן סנינא כתירה ופי
גמיעהא יפרח פיגב אן יתדכר
איאם אצלאם אנהא אכתר וגמיע
מא חל מסתחיל שמח בחור בילדותך
ויטיבך לבך בימי בחורותיך והלך
בדרכי לבך ובמראי עיניך ודע כי
על כל אלה יביאך האלהים במשפט

חדי עולימא ביומי עולימותך ויהי
לבך טב עלך ביומי רבותך ואיזל
בענותנותא עם ארחי לבך ותהי
זהיר בחיזו עינך דלא תסתכל בביש
וישתמור עלך ארום על כל אלין
עתיד יי לאעלותך בדינא אפרח
יא איה אשאב פי צבאיך ויטיבך קלבך
פי איאם שבאבך ותאבע הוא דת
קלבך ומריאת עינך ואעלם מעה
אן ען גמיעה יחאכמך אללה והסר
כעס מלבך והעבר רעה מבשרך
כי הילדות והשחרות הבל ואעדי
רוגזא מליבך ארום רוגזא מקטיל
לבני אנשא ולא עוד ארום הוא מחית
לגיהנם דבתא ואתחמי לך דתשיזיב
נפשך מדינא דגיהנם ותנדע ארום
עלמא הדין כוליה מתחשיב הבלו
דלא ישתאר לבר נש מכל עובדיה
מדעם אלהין עובדין טבין דאינון
מגינין עלוהי ואף מהנין ליה בעלמא
דאתי ואזל הם קלבך ואדהב באשרה
מן גסמך פאן זמאן אצבא ואלחדאתה
מסתחיל וזכר את בוראיך בימי
בחורותיך עד אשר לא יבאו ימי

במשפט ח׳ דגש׳ וסימנ׳ תעשו תעשו תבירון ויגבה יקמו ידרך ענוים שאת שמח וכל איוב דכות׳ בר מן חד ואותי תביא במשפט

הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין
לי בהם חפץ ותהי דכיר ית בריך
ליקרותיה ביומי רבותך עד דלא ייתון
לותך יומי בישתא וימטון עלך יומין
דתימר לית לי בהון רעוא ואגהד פי
דכר באריך פיאם שבאבך קבל
חלול זמאן לשרה וקרב סנין תקול
לא יצח לי אמלא בהא עד אשר לא
תחשך השמש והאור והירח והכוכבים
ושבו העבים אחר הגשם עד דלא
ישתני זיו יקרא דאפך דמתיל לשמשא
ונהורא דעינך עד דלא יסמון והדר
ליסתך עד דלא יתקדרון ובעינך
דמתילין עד דלא יתעממון וריסי
עינך יהון זלגין כענגין בתר מטרא
קבל אן תצלם לשמס וציאהא ל
קמר ולכואכב ותתכרר לגיום באתר
למטר ביום שיזעו שמרי הבית
והתעותו אנשי החיל ובטלו הטחנות
כי מעטו וחשכו הראות בארבות
ביומא דיזועון ארכבתך ויתנקשון
ארעך ויתבטלון ככי פומך עד
דלא יכלין למלעס מיכלא ויתעממון
עינך דמסתכלין בחרכי רישך יום
יתזעזע פיה חאפצי למנזל ויתשוש
רוי לטאקה ולחיל ולחזאמה ותבטל
לטואחן מן אגל מא תקל ותצלם
לנואצר פירואזנהא וסגרו דלתים
בשוק בשפל קול הטחנה ויקום
לקול הצפור וישחו כל בנות השיר
ויהון רגלך כבילן מלמיפק בשוקא
ויעדי מינך רעות מיכלא ותהי
מיתער משנתך על עיסק קל
עופא כאלו על קל גנביא דאזלין
בליליא ויתלפפון סיפותך מלמימר
שירתא ותגלק אבואב לשוארע
ענד מא תנחט צות לטאחונה
ותירה צות לעצפור ותנכפץ לאת
לגשיר גם מגבה יראו וחתחתים
בדרך וינאץ השקד ויסתבל החגב
ותפר האביונה כי הלך האדם אל
בית עולמו וסבבו בשוק הסופדים
אף מן עובדין דיהון מן קדמת דנא
תהי דחיל למדבר יתהון וגבשושיתא
קלילא מתילא באנפי נפשך לטור
רם בעידן מהלכך באורחא ותיציץ
ריש שזרתך מן כחשותא כשיגלא
ויתנפחון אסתוורי רגלך ותתמנע

הראות ל̇ ב̇ חס וב̇ מל ואתיהושע צויתי כי עיניכם הראת עיניכם הראות את אשר עשה יי וחשכו הראות בארבות ... בארבות ב̇ וסימנה
בו חסר בארבות וחשכו הראות בארבות ואכון בתרי ליש ...

מן משכבא ארום את פני שמשא
למהך לבית קבורתיה ויסחרון מלאכא
תבעי דינך כספרא דמסחרין בשוקא
למכתב דין חושבנך ויחדר אל שי
ומסתעלי וילחקה ופזע פי טריקה
ותנתן ללוזה ויסתעמל לגנדבו ותכטו
לשהווה ענד מא ינקלב לאנסאן לי
עלמה ויתכרר פי לסוק נואעיה עד
אשר לא ירחק חבל הכסף ותרוץ גלת
הזהב ותשבר כד על המבוע ונרץ
הגלגל אל הבור עד די לא יתאלם
לישנך ממללא ותהי רעותא מוקלא
דרישך ותתכר מררתך על כבדך
וירהט גופך לגו קבלך יקבלאן ינחל
חבל לפצה ות[illegible]אקיה לדהב
ותנכסר לקלה ענד למנבע ותגרי
לבכרה לי לגב וישב העפר על
הארץ כשהיה והרוח תשוב אל
האלהים אשר נתנה ויתוב בסרך
דאתברי מן עפרא עלוי דארעא
הא כמא דהוא מלקדמין ורוח
נשמתך תתוב למקם בדינא קדם יי
דיהבה לך ויגרע לגסם לי ענצרה
ותראבי חסב מא כאן ולנפס תרגע

לי ארבע לרי רככה אפיה הבל הבלים
אמר הקהלת הכל הבל כד אסתכל
שלמה מלכא דישראל בהבלו בעלמא
הדין ובהבלין דעבדין בני אנשא
אמר קהלת במימריה כולא הבלו
מסתחיל עהאית לאסתחאלה קאל קהלת
לכל מסתחיל ויתר שהיה קהלת
חכם עוד למד דעת את העם ואזן
וחקר תקן משלים הרבה ויתיר מן
כל בני אנשא הוה שלמה דמתקרי
קהלת חכים ותוב הוה ליה מנדעא ית
עמא בית ישראל ואציתל לכל חכימיא
ובלש בספרי חכמתא וברוח נבואתא
מן קדם יי תקין סיפרי חכמתא ומתלין
דסכלתנו סגיאין לחדא ולפציל לה
פי כון קהלת שאלמא חכימא אנה
לם יזל יפיד לנאס במערפתה ואנה
חדר ורתב ותלבת חכאיה כתירה
בקש קהלת למצא דברי חפץ וכתוב
ישר דברי אמת בעא שלמה מלכא
דמתקרי קהלת בחוכמתיה למדן דיני
על הרהורי ליבא דאנשא ובלא
סהדין בכין אתאמר ליה ברוח נבו
מן קדם יי הא כבר אתכתיב בספר

וישב טורפי וסימנ׳ והוקע אותם בנה נטע ארש מי האיש למקומו אל מקומו בשרך וירחמהו ממנו מכס הפליטה העפר ויתגרה ברכוש

אוריתא על ידוי משה רבהון דישראל
על מימר סהדיא יקום פתגם וכאן
גרצה פי לגמיע ארצול אי כלאם
ארצא ולמכתוב עלי אתקוים ולמנקול
עלי אצחה דברי חכמים כדרבנות
וכמשמרות נטועים בעלי אספות
נתנו מרעה אחד פתגמי חכימין מתילין
לזקתין ולקולשונין דאנצין לאולפא
חכמתא לסריקי ומנדעא הא כמא
דמציא זקת לתורתא ורבני סנהדרין
מרי הלכתין ומדרשין דאתיהיבו
על ידוי דמשה נביא דיתי ירעא
בלחודוי ית עמא בית ישראל במדברא
במנא ובריגובין וכלאם אעלמא
משבה בלמהאמיז ולמסאמיר
אלמתבתה דוי אגתמאע ואתפאק
גמיעהא מרזוקה מן מהדי ואחדי
ויתר מהמה בני הזהר עשות ספרים
הרבה אין קץ ולהג הרבה יגעת
בשר ויתיר מנהון ברי אזדהר
למעבד חכמתא סגי עד דלא סוף
למעסק בפתגמי אוריתא כקר
ולאסתכלא בלאות בסרא ולפצילה
יא אבני לתסתפיר מנהא ולא תתאב

דיואן כתירה דון חד ולהג לכתיר
למתעב לגסם: סוף דבר הכל נשמע
את האלהים ירא ואת מצותיו שמור
כי זה כל האדם: סוף פתגם בעלמא
בצנעא הליך כולא עתיד לאתפרסמא
ולאשתמעא לכל בני אנשא בגין
כין ית מימרא דיי הוי דחיל וית
פקודוהי הוי נטיר דלא למרחב
בסתרא ואסתחוב הוי זהיר למתב
ארום כדין חמי למהוי אורח כל
אנשי וכאתמת ואמר לכל מסמוע
מנה אתק א״ב ואחפץ שרעה פאנה
גרץ למכלוקין: כי את כל מעשה
האלהים יבא במשפט על כל נעלם
אם טוב ואם [illegible]רום ית כל עובדא
דיני יעיל לקדם דינא רבא דעתיד
לפרסמא על פתגם דאתכסי מן בני
אנשא אם טב ואם ביש: פאן לארב
מוקת יחאכם פיה כל מכלוק עלי
גמיע לכפאיא כבירא כאן אם שרא

סכום הפסוק מאתים ועשרים ושנים סימן
רכב

שיר השירים אשר לשלמה שירין

כתנו ו דגש כי חקך וחק בניך שמה אדום אשר נתנו קברתיה לנו נתנו לאכלה כי כלם נתנו למות נתנו מרעה אחד ס״ ואת מצותיו ב ושמרות את
חקיו אחד יי אלהיכם סוף דבר ס״ שמור שמור ד מלא את יום השבת שמור השמרון ראש פיסו את חדש האביב ואת מצותיו שמור ס״

ותשבחן דאמר שלמה נביא מלכא
דישראל ברוח קודשא קדם ריבון
כל עלמא יי׳ עשרתי שירתא
אתאמרו בעלמא הדא שירתא
משבחא מן כולהון׃ שירתא
קדמיתא אמר אדם בזמן דאשתביק
ליה חובתיה ואתא יומא דשבתא
ואגין עלוהי פתח פומיה ואמר מזמור
שיר ליומא דשבתא׃ שירתא
תניתא אמר משה עם בני ישראל
בזמן דבזע להון מרי שמיא ית ימא
דסוף פתחו כולהון פומהון כחדא
ואמרו שירתא דהכין כתיב אז ישיר
משה ובני ישראל׃ שירתא
תליתיתא אמרו בני ישראל בזמן
דאתיהיבת להון בירא דמיא דהכין
כתיב בכין שבח משה ובני ישראל
ית תושבחתא׃ שירתא
רביעיתא אמר משה כד אתא למפטר
מן עלמא ואוכח בה עמא בית ישראל
דהכין כתיב אציתו שמיא ואמלילה׃
שירתא חמישיתא אמר יהוש׳
בר נון כד אגח קרבא בגבעון וקמו
ליה שמשא וסיהרא תלתין ושית
שעין ופסקו מלמימר שירתא פתח
פומיה ואמר שירתא דהכין כתיב
בכין שבח יהושע קדם יי׳
שירתא שתיתיתא אמר ברק ודבורה
ביומא דמסר יי׳ ית סיסרא וית משרי׳
תיה ביד בני ישראל דהכין כתיב
ושבחת דבורה וברק בר אבינועם׃
שירתא שביעיתא אמרת חנה
בזמן דאתיהיב לה בר מן קדם שדהכין
כתיב וצליאת חנה ברוח נבואה׃
שירתא תמיניתא אמר דוד מלכא
דישראל על כל ניסא דעבד ליה יי׳
פתח פומיה ואמר שירה דהכין כתיב
ושבח דויד בנבואה קדם יי׳
שירתא תשיעיתא אמר שלמה
מלכא דישראל ברוח קודשא קדם
ריבון עלמא יי׳ שירתא עשיריתא
עתידין למימר בני ישראל בעידן
דיפקון מן גלותהון דהכין כתיב ומפ
ומפרש על ידי ישעיה שירה הדין
יהי [illegible] חדוא כליליא יתקדש חגא
דפסחא וחדות לבא כעמא דאזלין
לאתחזאה קדם יי׳ תלת זמנין בשתא
במיני זמר וקל טבלא למיעל לטורא

דשי למפלח קדם תקיפא דישראל
תסביה את סאביה אדי לסרימאן ישקני
מנשיקות פיהו כי טובים דודיך מיין
אמר שלמה נביא בריך שמיה דיי
דיהב לן אוריתא על ידוי דמשה
ספרא רבא כתיבא על תרין לוחי אבנא
אבנא ושתה סידרי משנה ותלמודא
בגרסא והוה מתמלל עמן אפין באפין
כגבר דנשיק לחבריה מן סגיאות חיבתא
דחביב יתיר מן שבעין אומיא יקבלני
מן קבל פאה לאן מורתק אליר מן מורת
לכמורי לריח שמניך טובים שמן
תורק שמך על כן עלמות אהבוך
לקל ניסך וגבורתך דעבדת לעמך
בית ישראל זעו כל עממיא דשמעו
ית שימע גבורתך ואתותך טביא
ושמך קדישא אשתמע בכל עלמא
דהוא בחיר ממשח רבותא דהוה
מתרבא על רישי מלכין וכהנין ובגין
כין רחימו צדיקיא למהך בתר אורח
טובך בריל דיחסנון עלמא [illegible] ועלמא
דאתי אשתקת ישמים ואירחת
אחאנך אחסנה וטיב אסמך כטיב
דהן כלא מרווק צאפי לדוך אחבוך

לאחאורתי משכני אחריך נרוצה
הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה
בך נזכירה דודיך מיין מישרים אהבוך
כד נפקו בית ישראל ממצרים הוות
מידברא שכינת מרי עלמא קדמיהון
בעמודא דעננא בימאמא ובעמודא
דאישתא בליליא אמרו צדיקי ההוא
דרא קדם רבון כל עלמא נגידנא בתרך
ונהי רהטין בתר אורח טובך וקריב
יתן לשפולי דטורא דסיני והב לן
אוריתך מן גנזך ונחדי בעשרין
ותרתין אתין דמתכתבא בהון ונהי
דכירין יתהון ונרחים ית אלהותך ונהי
מתרחקין מבתר טעות עממיא וכל
צדיקיא דעבדין דתקין קדמך יהון
דחלין מנך ורחמין ית פקודך סוקני
וראך נחאצר ארכלני למלך כרורה
נסרו נפרח בך נלכר ורידך אדיהו
אביר מן אכמור עלי ראף למסתקימין
אחבוך שחורה
אני ונאוה בנות ירושלם כאהלי קדר
כיריעות שלמה כד עבדו עמא בית
ישראל ית עגלא אתקדרו אפיהון
כבני כוש דשרין במשכני קדר וכר

אהבוך ג׳ וסימנ׳ וכל עבדיו אהבוך על כן עלמות מישרים ... הביאני ד׳ וסימנ׳ בצדקתי הביאני ... במראות אלהים משכני אחריך נרוצה
הצואני אל בית היין ...

תלבובתיו בתא ואשתביק להון סגא
זיו יקרא דאפיהון כמלאכיא ועל
דעבדו יריעתא למשכנא ושרת ביניהון
שכינתא דיי ומשה רבהון סליק
לרקיעא ויהב שלמא ביניהון ובין
מלכא אנא סודא ומליחה תקול בנת
מדינת אלסלאם כאכביה אערב כשקאק
סלימאן אביץ אל תראוני שאני
שחרחרת ששזפתני השמש בני
אמי נחרו בי שמני נטרה את
הכרמים כרמי שלי לא נטרתי אמרת
כנשתא דישראל קדם כל עממיא
לא תבזון יתי על דאנא קדירתא מנכון
על דעבדית כעובדיכון וסגידית
לשמשא ולסיהרא דנביאי שקרא
אנון גרמו לאסתקפא תקוף רוגזא
דיי עלי ואלפינון למפלח לטעותהון
ולהלכא בנמוסיהון ולמרי עלמא דהוא
אלהי לא פלחית ולא אזלית בנמוסוהי
ולא נטרית פקודוהי וית אורייתיה לא
תרוני אן אנא מסודה פאן אלשמס קד
אשהבתני ובנו אמי תולעו בי צירוני
אחפץ כרום גירי כמא כרמי אלדי לי
לם אחפצה הגידה לי שאהבה נפשי

איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים
שלמה אהיה כעטיה על עדרי חבריך
כד מטא זמניה דמשה נביא למפטר
מן עלמא אמר קדם יי גלי קדמך
עמא האדין עתידין למחב ולהלכא
בגלותא כען חוי קדמי איכדין יתפרנסון
ואיכדין ישרון ביני עממיא דקשין
גזרתהון כחמתא וכשרבי שמשא
דטיהרי בתקופת תמוז ולמא דין יהון
מטלטלין ביני עדרי בני דעשו
וישמעאל דמשתפין לך טעותהון
לחבריא אכברני יא אלדי אחבת נפסי
אין תרעי אין תרבץ פי אלצהירה
כאסלאמה לאכון כאלמשתמל עלא
קטעאן אצחאבך אם לא תדעי לך
היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן
ורעי את גדיתיך על משכנות הרעים
אמר קודשא בריך הוא למשה נביא
איבעיא לך למחזי בגלותא כנשתא
דישראל מתילא לרביא שפירתא
תשפי יה ירחים לה כד תהי מהלכא
באורחן דצדיקיא ותהי מסדרא
צלותהא על פום ברזילהא ומדברי
דרהא ותהי מאלפא לבנהא דמתילין

ונאוה ל׳ ונבזה ל׳ ונבלו ל׳ ונדמו ל׳ ונסה ל׳ ונות ל׳ ונזמי ל׳ ונחה ל׳ ונטמתם ל׳ וניבו ל׳ ונלוה ל׳ ונמקו ל׳ וננוה ל׳ ונסכיה ל׳ ונפצו ל׳ ונצומה ל׳ ונקלתי ל׳

לגדייך רעיין למהך לבי כנישתא ולבי
מדרשא ובי היא זכותא יהון מתפר
נסין בגלותא עד זמן דאשלח להון
מלכא משיחא ויהי מדבר יתהון בניח
על משכניהון הוא בית מקדשא דבנא
להון דויד ושלמה רעוותא דישראל
אן לם תערפי לך יא גמילה פי אנסא
אכרגי לך פי אתאר אגנס וארעי
גדיאתך עלא מסאכן ארעאה׃
לְסֻסָתִי בְּרִכְבֵי פַרְעֹה דִּמִּיתִיךְ
רַעְיָתִי׃ כד נפקו בית ישראל ממצרים
רדפו פרעה ומשריתיה בתריהון
ובפרשין והות אורחא סגירא להון
מן ארבע סטריהון מן ימינא ושמלא
הוא מדברא דמליאן חיוון קלן
ומבתריהון פרעה רשיעא ומשריתיה
ומן קדמיהון הוה ימא דסוף מה עבד
קודשא בריך הוא אתגלי בכח גבור
גבורתיה על ימא ונגיב ית ימא וית
טינא לא נגיב אמרו רשיעיא ועם
וערבאין נכראין דביניהון ית ימא
יכול לנגבא וית טינא לא יכול לנגבא
בי היא שעתא תקוף רוגזא דיי עליהון
ובעא לשנקותהון במוהי דימא הא

כמא דאישתנקו פרעה וסוסוותיה
רתכוהי ופרשוהי אילולי משה נביא
דפרס ידוהי בצלו קדם יי ואתיב רוגזא
דיי מנהון ופתח הוא וצדיקי דרא
ית פומהון ואמרו שירתא ועברו
בגו ימא ביבשתא בגין זכותא דאברהם
יצחק ויעקב רחימיא דיי׃ לפרס פי
רכבאן פרעון שבהתך יא צאחבתי׃
נָאווּ לְחָיַיִךְ בַּתֹּרִים צַוָּארֵךְ בַּחֲרוּזִים׃
כד נפקו בית ישראל למדברא אמר
יי למשה יאי עמא הדין לאתיהבא
להון פתגמי אוריתא ויהון כזממין
בליסתהון דלא יעדון מן אורחא טבא
היכמא דלא עדי סוסיא דזממא
בליסתיה וכמא יאי קדלהון לסוברא
ניר פקודי ויהי עליהון כנירא על
תורא דהוא חריש בחקלא ומפרנס
יתיה וית מריה׃ חסנא כדיך בשמאין
וענקך בעברזי תּוֹרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה לָּךְ
עִם נְקֻדּוֹת הַכָּסֶף׃ בכין אתאמר למשה
סק לרקיעא ואתן לך תרין לוחי
אבנין חציבין מספיר כורסי יקרי
בהיקן כדהב טב מסדרין בשיטין
כתיבין באצבעי גלית בהון עשרתי

תורי כתורי ג׳ מל׳ בליש׳ וסימנ׳ וראיתי כי כתור תורי זהב וקול התור נשמע בארצנו ׳ שמני תשימני ב׳ חס׳ בבלי׳ קינן עם שמני נטה או־
הכרמים

דבירא זקיקין יתיר מן כספא ומזוקק
שבע זמנין שיבעה דסכום ענינין
דמתפרשין בהון ארבעין ותשע
אפין ואיתינון על ירך לעמא בית
ישראל שמאריך אלהך נעמלך
מעא אקראט ופצה עד שהמלך
במסבו נרדי נתן ריחו ועד דהוא
משה רבהון ברקיעא לקבלא ית
תרין לוחי אבניא ואוריתא וית שי׳
תפקידתא קמו רשיעי ההוא דרא
ועירבובין דביניהון ועבדו עגל דדהב
ואסרין עובדיהון ונפק להון שום ביש
בעלמא דמן קדמת דנא הוה ריחהון
נדיף בכל עלמא ובתר כין סריאו
כנרדא דריחיה ביש לחדא ונחתת
מכתש סגירו על בסרהון ימא ואם
אמלך פיאתכאיה ורסיאעטא ר״
ראיחתהי צרור המר דודי לי בין שדי
ילין אמר יי׳ למשה איזיל חות ארום
חבילו עמא פסק מני ואשיצינון
בכין תב משה ובעא רחמין קדם יי׳
ודכיר יי׳ להון עקידת יצחק דכפתיה
אבוהי בטור מוריה על מדבחא
ותב יי׳ מרוגזיה ואשרי שכינתיה

ביניהון במלקדמין יצרה ומסך כלילי
בין תדיי יבית אשכל הכפר דודי לי
בכרמי עין גדי היא בכין נחת משה
מן טורא ותרין לוחי אבנין בידיה
ובגין חובי ישראל אתיקרו ידוהי
ונפלו ואתברו בכין אזל משה ושף
ית עגלא ובדר ית עפריה לנחלא ואשקי
ית בני ישראל וקטל ית כל מאן דאתחיב
קטול וסליק זמנא תניאנא לרקיעא
וצלי קדם יי׳ וכפר על בני ישראל
בכין איתפקד למעבד משכנא וארונא
ביהיא שעתא אוחי משה ועבד
משכנא וית כל מנוהי וית ארונא
ושוי בארונא תרין לוחיא אוחרנין
ומני ית בני אהרן כהניא למקרב
קורבנא על מדבחא ולנסכא ית חמרא
על קורבנא ומניין הוה להון חמרא
הלא אינון במדברא לא אתר כשר
לבית זרע ואף לא תינין וגופנין ורמונין
אלא הוו אזלין לכרמי עין גדי ונסבין
מתמן אתכלין דענבין ועצרין מנהון
חמר ומנסכין יתיה על מדבחא רבעות
הינא לאמרא חד ועקוד אחנא כלילי
ליפי כרוס עין גדי

הנך

אשכלה חס. וסימנה׳ בלעדי רק אשר אכלו הנערים ויבא הפליט ויבאו עד נחל אשכול תנינ׳ דפסוקי׳ ויפנו ויעלו ההרה אשכל הכפר

יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים׃ כד
עבדין בית ישראל רעותא דמלכהון
הוא משבח יתהון בפמליא דמלאכיא
קדישיא ואמר כמא יאי ברתי חביבתי
כנשתא דישראל בזמן דאנת עבדא
רעותי ועסיקא בפתגמי אורייתי וכמה
תקנין עובדיך ועיניך כגוזלין בני
יונתא דמתכשרין לאתקרבא על
מדבחא׃ הואך גמילה יא צאחבתי
הואך גמילה עיניך כעיני אלחמאם׃
הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו
רעננה׃ אתיבת כנשתא דישראל
קדם ריבון עלמא וכין אמרת כמה
יאה שכינתך קודשך בעידן דאת שרי
ביננא ומקביל צלותנא ובעידן דאת
משרי בפריינא חיבתא ובננא סגין
עלוי ארעא ואנחנא פשין וסגיאין
כאילן דנציב על עינא דמיא דיר
ענפיה שפיר ואנביה סגי׃ הואך
גמילה יא ודידי תסלדיד וסרירנא
ריאן׃ קורות בתינו ארזים רהיטנו
ברותים׃ אמר שלמה נביא כמא יאי
בית מקדשא דיי דאתבני על ידוי
מן קיסי בולמיש אבל יתיר יהא בית

מקדשא דעתיד לאתבנאה ביומי
מלכא משיחא דכשרוהי יהוין מן
בראתי וסאגי ושורביני ביות עאלז
ואחוצנא שרבין׃ אני חבצלת השרון
שושנת העמקים׃ אמרת כנשתא
דישראל בעידן דמרי עלמא משרי
שכינתיה בינאי אנא מתילא לנרגים
רטיב מן גינתא דעדן ועובדוהי
יאין כורדא דבמישר גינתא דעדן
אנא נרגסה אלסהל סוסנה אלמרוג׳
כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין
הבנות׃ ואיהוה מסליק שכינתך קודשיה
מנאי אנא מתילא לורדא דמלבלא
ביני סלויא דנעיצא ינופהא ובזיען
היכדין אנא נעיצא ובזיעא מגזירן
בישין בגלותא ופילכי עממיא׃ כ
כאלסוסנה בין אלשוך כדאך צאחבתי
בין אלבנאת׃ כתפוח בעצי היער כן
דודי בין הבנים בצלו חמדתי וישבתי
ופריו מתוק לחכי׃ היא כמא דיאי
מטרונא ומשבח ביני אילני סרק
וכלו עלמא מודעין יתיה כין רבון
עלמא יאי ומשבח ביני מלאכיא
בעידן דאתגלי על טורא דסיני בזמן

רהיטנו

יפה ה׳ וכאבשלום יפה עש יתיו הנך יפה דודי׃ הנה אשר ראיתי אני את הכל עשה ... ג׳ כת׳ ח וקל׳ הי׳ אל תלמי בן עמיהוד נחלה מבחלת
בראשונה רהיטנו ולחתם חטאות כת׳ ...

דיהב אוריתא לעמיה ביהיא שעתא
ביטלל שכינתיה רגגית למיתב
ופתגמי אוריתיה בסימן על מוריגי
ואגר פקודי נטירין לעלמא דאתי
כתפאח בין עיראן ושעיא כדאך
צאחבתי בין ובנין פי צלה אנעמת
וגלסת ותמרה חלו פי חנכי הביאני אל
בית היין ודגלו עלי אהבה: אמרת
כנשתא דישראל אעיל יתי לבית מתיבת
מדרשא דסיני למילף אוריתא מפום
משה רבא וטיקס פקודוהי קבילית
עלאי בחיבתא ואמרית כל די יפקיד
יי̈י אעביד ואשמע אדכלני לבית
אלכמר ומרכזה עלי מחבה: סמכוני
באשישות רפדוני בתפוחים כי חולת
אהבה אני: ובעדן דשמעית ית קליה
דמתמלל מגיו שלהובית אישתא
רעית ורתעית בתלאי מן רתותא בכין
קריבית לות משה ואהרן ואמרית
להון קבילו אתון ית קל פתגמא
דקודשא בריך הוא מיגו אישתא
ואעילו יתי לבי מדרשא וסעודו
יתי בפתגמי אוריתא דעלוהון את
אתבסיס עלמא והבו דירין על

צוארי מפרש מלא קדישין דמתיקן
על מוריגי כתפוחי גינתא דעדן ואנא
עסיקא בהון מא אס איתסי בהון ארוס
מרעית חיבתא אנא אסנדוני בלקנאפ
ארפדוני בתפאפיח אנא מריצה
מן אלחב: שמאלו תחת לראשי וימינו
תחבקני: כד הוו עמא בית ישראל
אזלין במדברא הוו ענני יקרא מסחרן
להון מארבע (ארבעה) רוחי עלמא בגין דלא
ישלוט בהון שרבא ושמשא ואף לא
מטרא וברדא וחד מלעל להון דהוא
מסובר יתהון היכמא דמסובר תור׳
תורבינא ית ינקא בעטפיה וחד הוה
דהיט קדמיהון מהלך תלתה יומין
למכבא טוריא ולמרמי מישרא וקטיל
כל חיוין קלן ועקרבין דיבמדברא
והוה אלילי להון אתר כשר למבת
בגין דהוה עסיקין באולפן אוריתא
דאתיהיבת להון ביד ימינא די̈י פאלא
בשמאלה תחת ראסי וימינה תעאנקני
השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות
או באילות השדה אם תעירו ואם
תעוררו את האהבה עד שתחפץ: בתר
כין אתאמר למשה בנבואה מן קדם יי̈

יא בטע סוף פסו׳

לראשי ד׳ וסימנ׳ שמר לראשי סוף חבוש לראשי שמאלו תחת לראשי קדמאה סכתה לראשי ה—ה קרות כל כתוב׳ כת כן ב׳מ׳ הקיר׳

למשלחא זגדין לאללא ית ארעא
דכנען וכד תבו מאללא ואפיקו שום
ביש על ארעא דישראל ואתעכבו
ארבעין שנין במדברא פתח פומיה
משה רבהון דישראל וכן אמר
אשביעית יתכון כנשתא דישראל
דלא תזידון למיסק לארעא דכנען
עד דיהי רעוא מן קדם ייי ויסופון כל
אנשי קרבא לממת מגו משריתא
היכמא דזדון אחיכון בני אפרים דנפקו
קדם תלתין שנין ממצרים עד דלא
מטא קצא ונפלו ביד פלשתאי
דיתבין בגת וקטלו יתהון אלהון
אוריכו עד זמן ארבעין שנין ובתר
כין ייעלון בניכון ויחסנון יתה׃ אקסמת
עליכם יא בנאת מדינת אלסלאם בט
צבאאן באיאיל אלצחריאן לסתנה
רי ותנבהי אלמחבה אלי אן תריד׃ קול
דודי הנה זה בא מדלג על ההרים
מקפץ על הגבעות׃ אמר שלמה
מלכא כעידן דהוי פלחין עמא בית
ישראל במצרים סליקת קבילתהון
לשמי מרומא הא כדין אתגלי יקרא
דייי למשה על טורא דחורב ושדר

ו / מל / ג / חס

יתיה למצרים למפרק יתהון מגו דחוק
מרות מצרים ומטא על קיצא בכין
זכותא דאבהתהון דמתילין בטוריא
ושור על זמן שעבודא מאה ותשעין
שנין על צדקותא דאימהתהון דמתילין
לגבעתא׃ צות מחבי הודא קד גא מתצ
מתצפר עלי אלגבאל מתקפז עלי אלתלאל׃
דומה דודי לצבי או לעפר האילים
הנה זה עומד אחר כתלנו משגיח מן
החלנות מציץ מן החרכים׃ אמרת
כנשתא דישראל בזמן דאתגלי יקרא
דייי במצרים בליליא דפסחא וקטל
כל בוכרא רכיב על חזיזא קלילא
ורהט כטביא וכאורזילא דאזלא
ואגין על בתיא דאנן תמן ואתעתד
בתר אשיאתא ואשגח מן כוותא
ואסתכל מן חרכיא וחזא דמא דניכסא
דפסחא ודמא דגזירת מיהולתא ד״
דחקיק על תרעא וחשמן שמי
מרומא וחס וחזא לעמיה דאכלין
ית נכסת חגא טוי נור על תמכה וע
ועלשין ופטיר וחס עלן ולא יהב
רשותא למלאך מחבל לחבלא בנ״ש
שבה ודידי לצבי או גפר אלאיאיל

החלנות ג חס בל״ש וסימנ׳ כחחלנות האלה והחלנות מכסות משגיח מן החלנות עד יא בטעמים מאריך בסוף פסוק

הורא הוו אקף וראחיטא נגא מתטלע
מן זלטאקאת מזהר מן זלכוא׃ עָנָה
דוֹדִי וְאָמַר לִי קוּמִי לָךְ רַעְיָתִי יָפָתִי
וּלְכִי לָךְ׃ ובעדן צפרא אתיב רוחמי
ואמר לי קומי ליך כנישתא דישראל
רחימתי מלקדמין ושפירת עובדין
איזילי נפקי מן שעבוד מצראי
אבתרי ודירי וקאל קומי יא צאחבתי
ואמצי לך׃ כִּי הִנֵּה הַסְּתָו עָבָר הַגֶּשֶׁם
חָלַף הָלַךְ לוֹ׃ ארום זמן שעבודא
דדמי לסתוא פסק ושניא דאמרית
לאברהם ביני פלגיא אתקטאעו
ומרות מצראי דמתיל למטרא
טריטא חליתו ואזל ולא תוספון למ
למחזיהון עוד עד עלמא׃ אן הדא
אשתא קד גאזו ולגית מצא ואנטלק
לסבילה׃ הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ עֵת
הַזָּמִיר הִגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע
בְּאַרְצֵנוּ׃ ומשה ואהרן דאתמתילו
לדולבי תמר איתחזו למעבד נסין
בארעא דמצרים ועדן קיטוף ביכוראי
מטא וקל רוחא דקודשא דפורקנא
דאמרית ליה ואתית עמא דישתעבדון
בהון דאין אנא ובתר כין יפקון בקנינא
סגי וכען למעבד מא דקיימית ליה
במימרי׃ אלנואר נצרו פי אלארץ ווקת
אלזבאר קד דנא וצות אלשפנין סמע פי
בלאדנא׃ הַתְּאֵנָה חָנְטָה פַגֶּיהָ וְהַגְּפָנִים
סְמָדַר נָתְנוּ רֵיחַ קוּמִי לָכִי רַעְיָתִי יָפָתִי
וּלְכִי לָךְ׃ כנשתא דישראל דמתילא
לבכוריתינין פתחת פומה ואמרת
שירתא על ימא דסוף ואף עולימיא
וינקיא שבחו למרי עלמא בלישנהון
ומן יד אמר להון מרי עלמא קומי ליך
כנשתא דישראל רחימתי ושפירתי
ואזילי ליך מיכא לארעא דקיימית
לאבהתיך׃ אלתינה קד עקדת פגהא
ואלגפן ואלסמנדר קד אעטת אראיחהא
קומי אמצי יא צאחבתי יא גמילתי
ואנטלקי לך׃ יוֹנָתִי
בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע בְּסֵתֶר הַמַּדְרֵגָה הַרְאִינִי
אֶת מַרְאַיִךְ הַשְׁמִיעִנִי אֶת קוֹלֵךְ כִּי
קוֹלֵךְ עָרֵב וּמַרְאֵיךְ נָאוֶה׃ כד רדף פרעה
רשיעא בתר עמא בית ישראל הוות
מתילא כנשתא דישראל ליונתא
דסגירא בחגוי טינרא וחויא מעיק
[illegible]גיו ונצא מעיק לה מברא כדין
הות כנשתא דישראל סגירתא

לך דכתיב לכי ב׳ וסימנ׳ הגידי לי מה יש לכי בבית קומי לכי רעיתי יפתי ׳בתרייה ׳ד׳ בחגוי ג׳ שכני בחגוי סלע בחגוי
בחגוי הסלע

נשל

מארבעסטרי דעלסר מן קדמיהון
ימא ומן בתריהון סנאה ומן סטריהון
מדברא מלין חיוין קלן דנכתין וקטלין
באריסיהון ית בני אנשא מן יד פתחת
פומה בצלו קדם יי ונפקת ברת קלא
מן שמי מרומא ואמרת כנשתא ד
ישראל דמתילא ליונתא דכיא
ומטמרא בסגור חגוי ובחברי ט
דריגתא אחזיני ית חזוניך וית עובדיך
תקנן אשמיעיני ית קליך ארום קליך
מערב בצלותא בבית מקדשא וחזויך
שפיר בעובדין טבין יא חמא מתי
פי כה תפיסתר דרגה אריני מנצרך
אסמעיני צותך אן צותך עלב ומנ
ומנצרך חסין אחזו לנו שועלים
שועלים קטנים מחבלים כרמים
וכרמינו סמדר בתר דעברו ית ימא
איתרעמו על מיא ואתי [illegible]
עמלק רשיעא דנטר להון דבבו על
עיסק בכורתא וברכתא דשקל יעקב
מן עשו ואתא לאגחא קרבא בישראל
דבטילו מפתגמי אוריתא והוה עמלק
רשיעא גניב מתחות גדפי ענ
נפשתא בשבטי דדן ומקטיל יתהון

על דהוא בידיהון פיסליה דמיכה ביומי
שעתא אתחייבו עמא בית ישראל
דמתילין לכרמא לאיתחבלא אלולי
צדיקי דרא ההוא דמתילין לבסם טב
אתבטו לנא תעלבת עלבסגאר
מפסרין לכרוס וכרומנא סמנדרי דודי
לי ואני לו הרועה בשושנים בההיא
שעתא אהדרי בתיובתא ואתעתד
משה נביא וצלי קדם יי ויהושע
משומשנה אזדרז ונפק מתחות
ענני יקרא ועמיה גברי צדיקי דרא
דדמין בעובדיהון לורדא ואגיחו
קרבא בעמלק ותברו יתיה וית עמיה
בשמתא דיי דקטלא ותברא לפתגם
דחרב כלילי לי ואנא לה וראעי פי
אסוסן עד שיפוח היום ונסו הצללים
סב דמה לך דודי לצבי או לעפר
האילים על הרי בתר ובזעירות יומיא
עברו בית ישראל ית עגלא ואסתלקו
ענני יקרא דמטללין עליהון ואשתארו
מפורסמין ואתרוקנו ית תיקון זיינהון
דחקיק בה שמא רבא מפרש בשבעין
שמהן ובעא יי לאובדא יתהון מן
עלמא אלולי דאידכר קיימא דקיים

ב ד

ו ב
וחס

כולה כת כן

סב ו וחס ופי מג לי רב לכם סב ויאמר המלך לדו ג סב אתה סב חת יצב כה מה לך ולשלוס סב אל אחלי סב דמה לך דודי ונסו ד ונסו מנסת
חרב ונסו יבון ואנחה קדמיה ונסו הצללים וחבירון דמה ודמה ב לשון דמוי וכת הי סב דמה לך ברח דודי ודמה וכל לשון דס כת יוד כמו
דמי אחיך דמי נבות לך דכת לכי ב הגידי לי מה יש לכי קומי לכי רעיתי יפתי בתלייה

במימריה לאברהם ליצחק וליעקב
דהוו קיימין בפולחניה כטביא וכאור
וכארזילא דאילא ותקרובתא דקריב
אברהם ית יצחק בטור מוריה ומן
קדמת דנא וקריב קורבנא ופליג יתהון
בשוויא אלא אין ינבצט אנהאר ותזול
אצל הר ואשכח יאורידי צבי אך
גפר לאיאל עלי גבל לתצררי על
משכבי בלילות בקשתי את שאהבה
נפשי בקשתיו ולא מצאתיו וכד
הוו עמא בית ישראל דאסתלק
ענני יקרא מעילויהון וכלילא דקדשא
דאתיהיב להון בסיני אתנטיל ית
מנהון ואשתארו חשיכין כליליא
ובעו ית כלילא דקדשא דאסתלק
מנהון ולא אשכחוניה: עלי מצגעי
באיל בבית אלדי אחבת נפסי וטלבתה
ולם אגדה: אקומה נא ואסובבה
בעיר בשוקים וברחבות אבקשה
את שאהבה נפשי בקשתיו ולא
מצאתיו אמרין בית ישראל אלין
לאלין נקום וניזיל ונסחר למשכן
זמנא דפרסיה משה מברא למשרי
תא ונתבע אולפן מן קדם יי ושכינתיה

דאסתלקת מננא וחזרו בקרוין ובפ
ובפליטאתא ובסתון ולא אשכחוי
אקום לאן ואדור פי אלקריה ואסואק
וארחאב אבתגי אלדי אחבת נפסי ש
פטלבתה ומא וגדתה: מצאוני השמרים
הסבבים בעיר את שאהבה נפשי
ראיתם: אשכחו ית משה ואהרן ולואי
נטרי מטרת מימרא דיי במשכן
זמנא דמסחרין ליתיה חזור חזור
ושאילית להון על עיסק שכינת
יקרא דיי דאיסתלקת מנה אתיב
משה ספרא רבא דישראל וכין אמר
אסק לשמי מרומא ואצלי קדם יי
מא אם יכפר על חוביכון וישרי
שכינתיה ביניכון כמלקדמין: צארפוני
אלחראס אלדי יהורו פי אלקריה פסאלתהם
וקלת להם אלדי אחבת נפסי ראיתם:
כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי
את שאהבה נפשי אחזתיו ולא
ארפנו עד שהביאתיו אל בית אמי
ואל חדר הורתי: כזעיר ציבחר הוה
ותב יי מרוגזיה ופקיד למשה למעבד
משכן זמנא וארונא ואשרי שכינתיה
בגויה וישראל הוו מקרבין ית

ג ב / חד / מל / וחד / חס

ג מל בליש והביאתי אתם וידעו ויאמר לו לך הביא העיר עד שהביאתין ... בלילות ד וסימנ' מפחד בלילות על משכבי ואמונתך בלילות העמדים בבית יי בלילות ...

קורבניהון ועסיקין בפתגמי אוריתא
באדרון בית מדרשא דמשה ובקטורא
דיהושע׳ ען קליל למאגזת ענהם
ואואקד וגדת אלדי אחבת נפסי אלבלתה
ולם ארכיה אלי אן אדכלתה אלי בית אמי
ואלי כדר ואלדתי השבעתי אתכם בנות
ירושלם בצבאות או באילות השדה
אם תעירו ואם תעוררו את האהבה
עד שתחפץ׳ כד שמעו שבעת
עממיא דבני ישראל עתידין למחסן
ית ארעהון קמו כחדא וקציצו ית
אילניא וסתימו ית מבועי מיא וצדיאו
קרויהון ועירקון אמר קודשא בריך
הוא למשה אנא קיימית במימרי
לאבהתהון דאעלין לאעלא ית בניהון
לאחסנא ארע עבדא חלב ודבש יהי
כדין אנא מעכיב יתהון ארבעין שנין
במדברא ותהי אוריתא מתערבא
בגופיהון ואינון עממין רשיעין יבנון
מא דאצדיאו בכין אמר משה לנש
אשבעית לכון לא תזידון למסק
לארע כנענאי עד משלם ארבעין
שנין ויהי רעוא מן קדם ייי למתר
ית ארעא בידיכון ותהי ארעא

כבישא קדמיכון אקסמת עליכם יא
בנאת מדינת אלסלאם בצבא או באו
באיאיל אלצחריאן לם תצהרו ותנבהו
אלמחבה אלי אן תריד׃
מי זאת עלה מן המדבר
כתימרות עשן מקטרת מר ולבונה
מכל אבקת רוכל׳ כד סליקו בית ישראל
מן מדברא ועברו ית יורדנא עם יהושע
אמרו עממי ארעא מא היא דא אומא
בחירא דסלקא מן מדברא מתגמרא
מן קטורת בוסמין וסעירא בזכותא
דאברהם דפלח קדם ייי בטור מוריה
ומתמרקא משח רבותא בצדקיה
דיצחק דאתעקד באתר בית מקדשא
דאתקרי טור דלבונתא ומתעבדין
ליה נסין בחסידותיה דיעקב דאשתדל
גברא עימיה עד מיסק קריצתא
ואתגבר מניה ואשתיזב הוא ותרי
עשר שבטין מן הדה אלצאעדה
מן אלבריה כאפואר אלדכאן מתבכרה
באלמסך ואללבאן מן כל גונה עטארי
הנה מטתו שלשלמה ששים גברים
סביב לה מגברי ישראל׳ כד בנא
מלכא שלמה ית בית מקדשא דשי

גבריס ז׳ חס וכל אנשיה גבריס קשת גבריס חציס איך נפלו גבריס בתוך את אביך ואת אנשיו כי גבריס המה יתן בגבליס בוסיס עיר גבריס עלה חכם
ששים גבריס ה׳ ג׳ מלבליש וחלונו ואילמו ותימרן דס ואש ותימרות עשן כתימרות עשן ה׳

בירושלם אמר יוי במימריה כמה
יאי בית מקדשא הדין וכמה יאיין
כהניא בעדן דפרסין ידיהון וקימין
על דוכנהון ומברכין לעמא בית
ישראל בשתין אתין דמסרית למשה
רבהון והיא ברכתא מסחרא להון
ותקיפו בה ובה מתגברין ומצלחין
כל גברי ישראל הווא אסריר ארי
לסלימאן סתין גבאר מסתדיר בהא
מן גבאברה אלאסראילי כלם אחזי
חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על
ירכו מפחד בלילות וכהניא וליואי
וכל שבטיא דישראל כולהון כפתגמי
אוריתא דמתילין לחרבא ושקלין
וטרן בהון כגברין מאלפי קרבא
וכל חד וחד מנהון חתימת מילא על
בשרהון היכמא דאתחתמת בבסריה
דאברהם אבוהון ומתגבר [illegible]
דחרבא חגירא על ירכיו ובג[illegible]ין
דחלין מן מזיקיא וטלני דאזלין
בליליא כלהם צאבטין לאסיוף
מתעלמין אלמלחמה אמר סיפה עלי
ורכה מן אפזע בלילי אפריון עשה
לו המלך שלמה מעצי הלבנון

היכל קודשא בנא ליה מלכא שלמה
מן אילני דמבליגא ושאגין ושרביני
דאיתי מן לבנן דחפא יתיה דהב דכיו
צנעלה אלמלך סלימאן הודג מן שואן
אלבנאן עמודיו עשה כסף רפידתו
זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה
מבנות ירושלם ובתר דאשלים יתיה
ושוי בגויה ית ארונא דסהדותא דהוא
עמודא דעלמא ובגויה תרין לוחי
אבניא דהירין מן כסת מזוקק ושפירין
מן דהב טב פרס וטליל עלוהי ית
פרוכתא דתכלא וארגונא וביני ש
כרוביא דעלוי כפורתא הות שריא
שכינתא דיוי דשכין שמיה בירוש
מן כל כרכי ארעא דישראל צנע
אעמדתה מן פצה ורפאדתה מן דהב
וגלאגלה ארגואן וושטה מר צוף
מחבה מן בנאת מדינה אסלאם צאינה
וראינה בנות ציון במלך שלמה
בעטרה שעטרה לו אמו ביום
חתנתו וביום שמחת לבו כד אתא
שלמה מלכ[illegible]עד ית חנוכת
ב[illegible]מדשא כרוזא נפיק בחילו וכן אמר
פוקו וחזו יתבי פלכיא דעמא דיש

עמודין ד' מ"ל וסימנ' ואת עמודין חמשה ויקם משה את המשכן וזאת משמרת משאם עמודיו עשה כסף אפריון ל' חבון ל' החזיון ל'
בזיון ל' וקשיון ל' גבלון ל' לפריון ל'

ועמא דבציון בחגא ובכליליא דכלילו
עמא בית ישראל ית מלכא שלמה
ביום חנוכת בית מקדשא וחדי בחדות
חגא דמטלתא ארבעת עשר יומין׃
אכרגן ואנצרן יא בנאת ציון אלא
אלמלך סלימאן ותבצרן לא אלתאג
אלדי תוגתה אמה יום ערסה ויום פ״
פרח קלבה׃ הנך יפה
רעיתי הנך יפה עיניך יונים מבעד
לצמתך שערך כעדר העזים שגלשו
מהר גלעד׃ ובההוא יומא קריב שלמה
אלף עלון על מדבחא ואתקבל
ברעוא קורבניה קדם יי נפקת ברת
קלא מן שמיא וכן אמרת כמא יאי
כנשתא דישראל וכמה יאין אינון
רברביא וחכימיא דישראל סנהדרין
דאינון מנהרין לעמא בית ישראל
ודמיאן לגוזלין בני יונתא ואפלו
שאר בני כנישתא דישראל ועמא
דארעא אינון צדיקיא דלקטו אבנין
ועבדו גלשושיתא בטורא דגלעד׃
הוראך גמילה יא [illegible]חבתי הוראך
גמילה עינאך כעיני אלחמאם מן
ענד נקאבך שערך כקטעאן אלמאע

אלדי אנחדר מן גבל גרש׃ שניך כעדר
הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם
מתאימות ושכלה אין בהם׃ מא יאין
כהניא וליואי דמקרבין ית קורבניך
ואכלין בשר קודשא ומעשרא
ואפרשותא ודכיאן מכל אונס וגזילא
היכמא דהוא דכיאן עדרא דענא
דיעקב בעדן דהוו גזיזין וסליקו מן
נחלא דיובקא דלא הוה בהון אניסותא
וגזילה וכולהון דמיאן דא לדא ויולדן
תאומין בכל עדן ומתכלא ועקרא
לא הוות בהון׃ אסנאנך כקטיע אלמה
דואת אלדין צעדן מן אלרחצה פכלהן
צחאח ולא פיהן מתכל׃ כחוט השני
שפתותיך ומדברך נאוה כפלח
הרמון רקתך מבעד לצמתך׃ ושפתי
דכהנא רבא הוו בעיין בצלותא ביומא
דכ[illegible] ייי ומלויהון מהפכין
[illegible] ישראל דדמיין לחוט
זהוריתא ומחורין יתהון כעמר נקי
ומלכא דהוא רישיהון מלי פקודיא
כרמונא בר מן אמרכליא ואמרכלינון
דאינון קריבין למלכא דאינון צדיקיא
ולית בהון מדעם ביש׃ כליוט אלקומז

תלוי ג וסימנ׳ כי קללת אלהים תלוי אבשלום תלוי בלבה האלה אלף המגן תלוי עלין חד בתורה וחד בנביאים וחד בכתובים

שפתיך וכל אמרך חסין כפלע רמון
וגנתיך מן תחות נקאבך׃ כמגדל דויד
צוארך בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי
עליו כל שלטי הגבורים׃ ורישׁ מתיבתא
דהוא רבך דיליך חסין בזכותא ורב
בעובדין טבין כדויד מלכא דישראל
ועל מימר פומיה הוה מתבני עלמא
ובאולפן אוריתא דהוה עסיק בה רחיצין
עמא בית ישראל ומנצחין בקרב
כאלו אינון אחידין בידיהון כל מיני
זינין דגברין׃ ענקך כמגדל דאור
מבני משרת אלף תרס מעלק עליה
כל קנאדיל׳ גבאברה׳ שני שדיך
כשני עפרים תאמי צביה הרועים
בשושנים׃ תרין פריקיך דעתידין
למפרקיך משיח בר דויד ומשיח
בר אפרים דדמיאן למשה ואהרן
בני יוכבד דאמתילו לתרין ארזילא
תיומי טביא והוו רען לעמא בית
ישראל בזכותהון ארבעין שנין
במדברא במנא ועופין פטימא
ומוי באירא דמרים׳ כרא תדייך
כלא גפרין תאמי צביה א׳ ירעא
פיאסוסן׳ עד שיפוח היום ונסו הצללים

אלך לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה׃
וכל זמן דהוו עמא בית ישראל אחידין
בידיהון אמנות אבהתהון צדיקיא
הוו ערקין מן מזיקי וטלני דנפרידי
וטיהררי מבינהון על דהות שכינת
יקרא דיני שריא בבית מקדשא דהוה
מתבני בטור מוריה וכל מזיקיא
ומחבליא הוו ערקין מריח קטורת
איאן ינכבצר לנהאר ותזול לצלאל
אנטלק לי אי גבל למסך ולי ראביה
לבנאן׳ כלך יפה רעיתי ומום אין בך׃
ובזמן דעמא בית ישראל עבדין
רעותיה דמרי עלמא הוא מקליס
יתהון בשמי מרומא וכין אמר כולך
שפירתא בית ישראל ומחתא לית
ביך׳ כולך גמילה יא צאחבתי וליס
פיך עיב׳ אתי
מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשורי
מראש אמנה מראש שניר וחרמון
ממענות אריות מהררי נמרים׃ אמר
ײ במימריה עמי תהא יתבא כנשתא
דישראל דדמיא לנינפי דהי צניעא
ועמי תיעלין לבית מקדשא ויהון
מקרבין לך דורון רישי עמא דיתבין

דויד ה׳ מל׳ ואס תלך בדרכי ויהי לעת זקנת שלמה ולבני אתן שבט אחד והקמתי עליהם רעה אחד כמגדל׳ וכל תרי עש׳ ודבל׳ הימ׳ ועזר׳ דכות׳ ---
אמנה ג׳ הלא טוב אמנה ופלפר תשורי מראש אמנה ובכל זאת אנחנו כרתים אמנה׳ וחדכי מינות תמלך עליהם ואמנה --- כלך ג׳ כי עלית
כלך אסף אאסף כלך יפה ---

ברישׁ טור תלגא ואומיא דבחרמון
ויהון מסקין לך מסין יתבי כרכין
תקיפין דאינון גברין כאריון ותקרבתא
מן קרוי טוריא דחסינין מן נמורים
עורי מן לבנאן יא כנה תס עוריאתי
מן לבנאן תגין תלמחין מן ראס
בררא מן ראס שניר וחרמון מואטן
אסר מן גבל נמורים לבבתני אחתי
כלה לבבתני באחד מעיניך באחד
ענק מצורניך קביע על לוח לבי
חלת זוטר לבניך והוא כחרמן לבני
סנהדרין וכחד מן לניני דהיא צניעא
קביע על מלכיא דבית יהודה דהוה
יהיבא כלילא דמלכותא על צואריה
אכתקלבי יא אכתי יא ערוס אכלת
קלבי בו אחדה מן עינך במלנקדה
ואחדה מן ענקך מה יפו דדיך אחתי
כלה מה טבו דדיך מיין וריח שמניך
מכל בשמים כמה שפירין עלר
חיבתיך אחתי כנשתא דישראל
דמתילא לניני דהיא צניעא כמה
טבן עלי חבתיך יתיר מן שבעין
אומיא ושום דצדיקין נדית מכל
בסמהון מא אחסן תורדך יא אכתי

יא ערוס מא אגור מחבתך אטיב מן
אכמר וראיחה אנך אכיר מן אטיאב
נפת תטפנה שפתותיך כלה דבש
וחלב תחת לשונך וריח שלמתיך
כריח לבנון ובעדן דמצליין כהניא
בעזרתא דקודשא ולהון שפותין
מיערת דובשא לישניך כנינפי צניעא
במללותיך שירין ותשבחן מתילין
בחלב ודבש וריח לבושי כהנין כריח בסמין
אולבנן שפתאך תנטף שהדא יא
ערוס עסל ולבן תחת לסאנך ור
וראיחה בזך כראיחת לבנאן גן
נעול אחתי כלה גל נעול מעין חתום
ונשין דמתנסבן לגברין צניען כניני
שנא וכגינתא דעדן דלית רשו
לגבר למיעל לגוה אלהון צדיקיא
דנפשיהון משתלחין תמן על יד
מלאכיא ובתולתיך טמירן כגנזן
דאלפילין וחתימן תמן כמבועא
דמיא חיין מתחות עיקרי אילנא
דחיין בנהרא דנפיק מעדן ומתפרש
לארבעא רישי נהרין ואלמלי דהוא
חתים בשמא רבא וקדישא הוה
נפיק ומבע ושטיף כל עלמא יא

עד יא בטעמים סוף פיסוקי שלחך רדתה אבדך שובך תיוהם קרקדך קרקדו לשמים עד שתחפץ ג בו ... נעול ב ואנון בחד פיסון

חמאמתי יא אלתייא עריס אנת
כגנאן מגלוק ומעין מכתום שלחיך
פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים
עם נרדים ועולימיך מלין פקודיא
היך רמונין ורחמין לנשיהון וילדין
בנין צדיקין כותהון וריחהון מטול
היך כבוסמין טבין דגנתא דעדן כפורין
עם רשקין ימיאנך פרדוס רמאן
מע תמרה ופואכה קרנפל מע זעפראן
נרד וכרכם קנה וקנמון עם כל עצי
לבונה מר ואהלות עם כל ראשי בשמים
רשקן ומוריקא וקני בוסמא וקנמון
עם כל קיסי לבו[...]א מורא ד כוא
ואסקי לאלואן עם כל מיני שבח נסמין
ורס וזעפראן קצב וצנדל מע כל
עידאן אללבנאן ועונבר מע כל רוס
אלאטיאב מעין גנים באר מים חיים
ונוזלים מן לבנון ומיא דשילוח מדברין
בניח עם מותר מיין דנגדין מן לבנן
לאשקאה ית ארעא דישראל בגין
דאינון עסיקין בפתגמי אוריתא
דאימתילין לבאר מיין חיים ובזכותא
דנסוך מיא דמנסכין על מדבחא
בבית מקדשא דמתבני בירושלם

ומתקרי לבנון ימעין וגנאן ביר מא
נאבע והו אטל מן אלבנאן עורי צפון
ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו
יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו ועל
סטר צפונא הוה פתורא ועלוהי תרי
עשר לחמין דאפא ועל סטר דרומא
בוציניא לאנהרא ועל מדבחא הוו
מקרבין כהניא קורבנא ומסקין עלוהי
קטורת בוסמין אמרת כנשתא דישראל
יעיל אלהי רחימי לבית מקדשיה ויקביל
ברעוא קורבנהון דעמיה אנתבהי
יא שמאל ותעאלי יא דארום
ואנפכי פי בסתאני חתי תהטל אטיא
בה ידכל כלילי אלי בסתאנה ויאכל
תמר פואכהה באתי לגני אחתי כלה
אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי
עם ד[בש]י שתיתי ייני עם חלבי
אכלו [ר]עים שתו ושכרו דודים אמר
קו[ד]שא בריך הוא לעמיה בית ישראל
עלית לבית מקדשא דבנית לי אחותי
כנשתא דישראל דאימתילא לנינפי
צניעא ואשרי שכינתי בינך קבילית
ברעוא ית קטורת בוסמיך דעבדת
לשמי שלחית אישתא מן שמיא

מעין ד׳ פתח מעין מי נפתוח וחבירו וכל מעין מים יסתמון מעין גנים ... ויאכל ה׳ רפ׳ יקום אבי קראן לו עשב השיבהו לגנו

ואכלית ית עלוון וית נכסת קודשין
אתקבל ברעוא קדמי ניסוך חמר
סומק וחמר חיור דנסיכו כהניא על
מדבחא כען איתיאו כהניא אכלו
מא דאשתאר מן קורבניא ואתפנקו
מא דאתעתד לכון דכלת כנסתא
יא אכלתי יא עלוס גנית מסכי מעטיבי
אכלת שהדי מע עסלי שרבת כמרי
מעלבני כלו יא אצחאבי אשרבוא
אחבאבי ואסכרו׃ אני
ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי
אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי
נמלא טל קוצותי רסיסי לילה׃ בתר
כל פתגמיא האילין חבו עמא בית
ישראל ומסר יי יתהון ביד נבוכד
נצר מלכא דבבל ואובי[ל] ית[הון]
בגלותהון כגבר דמיכא ד[לא] יכול
לאיתערא משינתיה וקל [illegible]א
דקודשא מזהרא להון עליד[illegible]א
והות עירה יתהון מדמוך לבהון עני
ריבון כל עלמא וכן אמר הדרי בתיובתא
פתחי פומיך ובועי ושבחי לי אחותי
רחימתי כנשתא דישראל דמתילא
ליונה בשלימות עובדיך ארום שער

ראשי אתמלי מן רמעתיך כגבר
דשער רישיה מצבע מטלא ושמא
וציצת נזרי כגבר דציצת נזרוהי
מליאן מיטפי מיטרא דנחתין בליליא
אנא נאימה וקלבי נאבה צות כרילי
יטרק ויקול אפתחי לי יא אכתי יא
צאחבתי יא חמאמתי יא צחיחתי
אן ראסי אמתלא טלו ואכתי מן
כשאלי אל ליל׃ פשטתי את
כתנתי איככה אלבשנה רחצתי את
רגלי איככה אטנפם׃ ענת כנשתא
דישראל ואמרת לכל קביל נביא הא
כבר אעדיתי מ[illegible] פקודי ופלחית
לטעות עממיא ואיכדין יהון לי אפין
למהדר לותיה אתיב להון מרי עלמא
על ידי נביא ואת אנא הא כבר קדישית
ית רגלי מסואבתיך והיכדין איטנפינון
בינך בעובדין בישיא׃ סלכת תונתי
כיף אלבסה ואורחצת רגלי כיף אוסכ
האי דודי שלח ידו מן החר ומעי
המו עליו׃ כד אתגלי יקרא דיי
לעמא בית ישראל לא צבן למיחרט
ולמתיב לותיה אושיט ית מחת
גבורתיה על שבטא דראובן וגד

איככה ד׳ ב׳ מנה׳ מלעיל פשטתי את כתנתי ב׳ בו וב׳ מלרע כי איככה אוכל וראיתי ב׳ בו ישנה ב׳ וסימנה׳ ואמתך ישנה אני ישנה
ולבי ער

ופלגות שבטא דמנשה דמעברא
לירדנא ומסר יתהון ללחלח וחבור
וחבור נהרי גוזן קרוי מדי וכבר דבר
מידהון ית עיגל מתכא דשוי ירבעם
חייבא בלשם דמתקריא פמיאס
ביומי פקח בר רמליא וכד שמעית
אנא רחמיא אתגוללו עליהון בלילי
מדירהמן למשכה ואמעאי האגת
עליי קמתי אני לפתח לדודי וידי
נטפו מור ואצבעתי מור עבר על
כפות המנעול וכד תקיפת עלאי
גבורתא דיני תהית על עובדי וכהנא
קריבו קרבנא ואסיקו בסמיא ולא
אתקבל ברעוא ארי מרי עלמא אחד
דשי תיובתא באנפאי קמת אפתח
לבלילי וידי תנטף מסך ואצאבעי
מסך כלץ עלי כדור למגלק פתחתי
אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי
יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו
קראתיו ולא ענני אמרת כנשתא
דישראל צביתי למתבעא אולפן מן
קדם יי ואיהו סליק שכינתיה מביני
ונפשי תאיבא לקל מלות בעירת
שבינתיה ולא אשכחית צלותי קדמוהי

ואיהו טליל שמיא בעננין ולא קביל
צלותי פתחת אנא לבלילי ובלילי
גפאני וגאז נפסי כרגת ענד כטאבה
אכתגיה ומאוגדתה ודעיתה ומא
אגאבני מצאני השמרים הסבבים
בעיר הכוני פצעוני נשאו את רדידי
מעלי שמרי החמות ארבקוני כסדאי
דנטרין אורחא ומעיקין חזור חזור
על קרתא דירושלם מנו קטלו בחרבא
ומנו אובילו בשביתא נטלו תגא
דמלכותא מעל צורא דצדקיא מלכא
ואובילוהי לרבלה וסמיו ית עינוהי
עמא דבבל דמעיקין על קרתא
ונטרין ית שוריא צארפוני אחראס
דאירין פי אלקריה צרבוני שגוני
אכדו רדאי מני חארסי אלאסואק
השבעתי אתכם בנות ירושלם אם
תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת
אהבה אני אמרת כנשתא דישראל
אשביעית לכון נביא בגזירת מימרא
דיי מא אם יתגלי עליכון רחמנא
חוויאו קדמוהי דמרי עתא מן חיבת
רחמוהי אנא אקסמת עליכם יא
בנאת מדינת אלסלאם אן וגדתם כלילי

מור המור ד̇ מל̇ וסימנ̇ בי̇ אלך לי אל הר המור וידי נטפו מור ב̇ בן נטפות מור עבר ◦ ההכוני והכוני ג̇ ונאספו עלי הכוני בל חליתי
מצאני השמרים ◦

פקודוהי אנא מריצה מן למחטה מה
דודך מדוד היפה בנשים מה דודך
מדוד שככה השבעתנו עונין נביא
ואמרין לבית ישראל לאידין אלהא
את צביא למפלח כנשתא דישראל
לאידין אלהא את בעיא למדחל
דהכין קיימת עלנא מא צפת ודידך
מן זוודיא גמילה פיאנסא מאכליין
מן כלילא דכוא אחלפתא דודי צח
ואדום דגול מרבבה בכין שריאת
כנשתא דישראל למשתעי בשבחא
דמרי עלמא וכין אמרת להה הוא
אלהא רעותי למפלח דעטיף ביממא
באוצטלא חיוור כתלג ועסיק בעשרין
וארבעה ספרין אוריתא ופתגמי נביאה
וכתיבי ובלילייא הוה עסיק בשתא
סדרי משנה וזיו יקרא דאפוהי זהירין
כנורא מסגיאת חוכמתא וסברא דהוא
מחדת שמעתן חדתין בכל יומא
ועתיד לפרסומינון לעמיה ביומא
רבא וטיקסיה על ריבוא רבון דמלאכא
דמשמשין קדמוהי כלילי צאפי
צביאן ילחקה חמרה מכנר פיאלבנור
מתל פ'

מתל עסכר פירכוהי ראשו כתם פז
קווצותיו תלתלים שחורות כעורב
רישוי אוריתיה דהיא רגיגא מדהב
טב ופירוש מליא דהכי גזרין טעמין
ופקודין למן דנטרין להון חיורין
כתלגא ודלא נטרין להון אוכמין כאנפי
עורבא ראסה כפצוץ מן פוזו ואבתה
מסלסל סורא כסואד זגראב עיניו
כיונים על אפיקי מים רחצות בחלב
ישבות על מלאת עינוהי מסתכלין
תדירא על ירושלם לאיטבא לה
ולברכהא מרישה דשתא ועד סופה
כיונין דקיימין ומסתכלין על מפקנות
מיא בגין זכוותא דיתבי סנהדרין
דעסיקין באוריתא ומנהרין ית דינא
למהוי שעיע כחלב ויתבין בבי מדרשא
ומתינין בדינא עד דגמרין לזכאה
ולחייבא עינאה כחמאם עלי גדראן
ומא מגסולה באלבן גלסאת עלי נצאס
לחייו כערוגת הבשם מגדלות מרקחים
שפתותיו שושנים נוטפות מור עובר
תרין לוחי אבנין דיהב לעמיה כתיבן
בעשר שיטין דמאן לשיטי גינת
בוסמא מרביא דקרוקין הי כמא דגי

דשפירתא
מכל עממיא

ישבות ד' כי הנה ישבות הארץ אני והאשה הזאת ישבת והנה שם הנשים ישבות מבכות את התמוז עינו כיונים א' אני והאשה הזאת ישבת
כתב ו' ושארא ישבות כתב ה' השבעתנו ג' משבעתך משבעתך שככה השבעתנו

דגנוניתא מרביא בוסמין וספוותי
חכימיא דעסיקין באוריתא ודלהון
טעמין בכל סטר ומימר פומהון
כמורא בחירא׳ כדיה כסכיבה אלטיב
מרכובאת ואלעטר שפתיה סואסן ינט
ינטפן מסך כאלץ׃ ידיו גלילי זהב ממלאים
בתרשיש מעיו עשת שן מעלפת
ספירים׃ תרי עשר שבטין דיעקב
עבדיה גליפן על תרי עשר מרגליתא
עם תלתא אבהן אברהם יצחק ויעקב
ראובן גליף על אודם שמעון גליף
על פטדה לוי גליף על ברקן יהודה
גליף על נופך דן גליף על ספיר
יששכר גליף על יהלום׃ גד גליף על
לשם אשר גליף על שבו׃ נפתלי
גליף על אחלמה זבולן גליף על תרשיש
יוסף גליף על שוהם בנימן גליף
על ישפה דמיין לתרי עשר מזליא
נהירין כעששית צחיחן בעובדיהון
כשן דפיל כשבזיזין׃ ידיה מתל בכראת
אלדהב מרצעה באלגוהר ואלבחריה א
אמעאה מעכנה עאג מכללה באלפצוץ׃
שוקיו עמודי שש מיסדים על אדני
פז מראהו כלבנון בחור כארזים׃ וצדיקיא
אנון עמודי עלמא בסיסן על סומכי
דהכתב אנון פתגמי אוריתא דעסיקין
בהון ומוכחין עמא בית ישראל למעבד
רעותיה ׳איהוא מתמלי עליהון
רחמין כסבא ומחור חוביהון דבית
ישראל כתלג ומתעתד למעבד נצחן
קרבא בעממיא דעברין על מימריה
כעולים גיבר וחסין כגולמישין׳ סאקיה
אעמדה רכאם מאססה עלי קואעד
אפוז מנצרה כאלבנאן ומכתאר כאלארז׳
חכו ממתקים וכלו מחמדים זה דודי
וזה רעי בנות ירושלם׃ מתיקן כדובשא
וכל פקודי רגיגן על חכימוי מדהב
דין הוא תשבחתיה דאלהא רחימי ודין
הוא תקוף חוסניה דמרי חביבי נביא
דמתנבאין בירושלם׃ חנכה חלו וכלה
מנא הוא כלילי וצאחבי יא בנאת
מדינת אלסלאם׃ אנה הלך דודך היפה
בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך׃
אתיבו נביא וכין אמרו כדו שמעו
תשבחתא דעי מפום כנשתא דישראל
על אידין חובא אסתלק שכינתא דיי
אנת דשפירתא בעובדיך מכל אומיא
ולאן אתר אתפני רחימיך באסתלקותיה

מליה על מוריגא

כארזים ב׳ חד קמ׳ וחד פת׳ וסימנה׳ כארזים עלי מים בחור כארזים׳ בתר ייה קמ׳ ׃ וב׳ בארזים ושורת בארזים ושבת בלבנון ׃ ספירים ב׳ ומל׳ ויסדתיך בספירים מעלפת ספירים

ממקדשיך אמרת כנשתא דישראל
על חובין ומרודין דאישתדור ואשתלחו
אמרו נבייא פעין הדרי בתיובתא ונקום
אנת ואנן ונצלי קדמוהי ונבעי רחמין
עימך׳ אין דהב כליליך יא גמילה פי
אנסא אין מצא כליליך נכתגיה מעך׳
דודי ירד לגנו לערגות הבשם לרעות
בגנים וללקט שושנים׳ ומרי עלמא
קביל צלותהון ברעוא ונחת לבבל
לסנהדרין דחכימיא ויהב רוח לעמיה
ואפיקינון מן גלותהון על יד כורש
ועזרא ונחמיא וזרובבל וסבי יהודה
ובנו ית מקדשא ומנו ית כהניא על
קורבניא וליואי על מטרת מימרא
דקודשא ושלח אישתא מן שמיא
וקביל ברעוא ית קורבנא וית קטורת
בסמיא וכגבר דמפרנס ית ברתיה
רחימיה בתפנוקין כין פנקינון וכגבר
דמגבין ורדין מן מישרא כין כנשנון
מבלי ודירי אנחדר אלי בסתאנה ואלא
סכיבה לטיב לירעא פי לגנאן ולילקט
סוסאן׳ אני לדודי ודודי לי הרעה
בשושנים׳ ובההוא יומא תנא פלר׳א
למרי חביבי ורחימי דאשרי שכינת

קודשיה כיני זן יתי בתפנוקין׳ אנא
לכלילי וכלילי לי אלראעי פי אלסוסן׳
יפה את רעיתי כתרצה
נאוה כירושלם אימה כנדגלות אמר
ש׳ במימריה כמה יאי אנת חביבתיך
בזמן דרעותיך למעבד רעותי שפיר
בית מקדשא דבנית לי כמקדשא קדמאי
דבנא לי שלמה ואימתיך על כל עממיא
ביומא דהליכו ארבעת טקסיך במד׳
ברא׳ אנת גמילה יא צאחבתי מתל
צפריה חסנה מליחה כמדינת אלסלאם
מהיובה כאמראכז הסבי עיניך מנגדי
שהם הרהיבני שערך כעדר העזים
שגלשו מן הגלעד אסחריך רבנין
חכימי כנשתא רבתא חזור חזור
לקבלי דאינון אמלכוני בגלותא
וקבעין מדרשא לאלפאן אוריתי
ושאר עמטוטין ועמא דארעא
אצדיקו במימר פומהון דבני יעקב
דלקטו אבנין ועבדו גלשושיתא
בטור גלעד אדירי עינאך מן חדאי
לאנהמא אפתנאני שערך כקטעאן
אלמעז אלתי אנגאזו מן גראש׳ שניך
כעדר הרחלים שעלו מן הרחצה

והמה שתולה דודי ירד לגנו ערוגות כתב ° כפנה שרשיה ערגת כתב °— דודי ל׳ ב׳ מל׳ וב׳ חס׳ חנמל׳ ושלחה ושלחה חס׳ אשירה ושיר
השירים מל׳ ...

שכלם מתאימות ושכלה אין בהם
וכהניא וליואי אכלין קרבניך ומעשר
קודשא ואפרשותא דכיין מכל אנסות
וגזילה דהוה דכיין עדרא דענא דיעקב
בזמן דסלקן מן נחלא דיובקא דלא
הוה אנסות וגזילה ביניהון וכולהון
דמיאן דא לדא וילדין תיומין בכל עדן
ומתכלא ועקרא לא הות בהון אסנאנך
כקטיע ורכאל ורי צעדן מן ורחצה
פכלהא צחאח וליס פיהא מתכלי כפלח
הרמון רקתך מבעד לצמתך ומלכות
בית חשמונאי כולהון מליין פקודיא
כרמונא בר מתתיה כהנא רבא ובנוהי
דאינון צדיקין ומקימין פקודיא
ופתגמי אוריתא בצחיחאי כפרע
ארמאן וגנתיך מן תחת נקאבך ששים
המה מלכות ושמנים פילגשים
ועלמות אין מספר באידין קמו יונאי
וכנשו שתין מלכין מבני עשו ש
מלובשין שריונין רכיבי על סוסון
ופרשים ותמנן רובבין מבני ישמע
רכיבין על פיליא בר מן שאר עממיא
דלית להון מנין ומניאו אלכסנדרוס
רשיעא עליהון ואתא לאגחא קרבא

על ירושלם היא סתין מלכאת ותמאנין
סרייה וגואר גיר אחצא אחת היא
יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא
ליולדתה ראוה בנות ויאשרוה מלכות
ופלגשים ויהללוה ובעדנא ההוא
הות כנשתא דישראל דמתילא ליונתא
שלמתא פלחא בלב חד למריה דעלמא
ויחידא לאוריתא עסיקא בפתגמי
אוריתא בלב שלים וברירן זכוותהא
כיומא דנפקת ממצרים הא בכין
נפקו בני חשמנאי ומתתיה וכל עמא
דישראל ואגיחו קרבא בהון ומסר
יי יתהון בידיהון וכד חזו יתבי ארעא
אישרו יתהון מלכות ארעא ושלטוניא
וקטלו להון יחמאמתי היא ואחדה
צחיחה נקייה הילו דרתהא ראוהא
ווצפוהא ומלכאת וסראי ויממ
ומרחוהא מי זאת
הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה
כחמה אימה כנדגלות אמרו אומיא
עובדיא ומא הדא כקריצתא שפירין
עולימהא כסיהרין וברירין זכותהא
כשמשא ואימתהא על כל יתבי ארעא
בזמן דהליכו ארבעת טקסיא

ראוה ב̇ ראוה בנות ויאשרוה ראוה צרים ס״ה פילגשים ב̇ מל̇ וסימנ̇ ולבני הפילגשים וכל כתיב א׳ ס״ה ויאשרוה ב̇ קמו בניה ויא׳ ראוה בנות ויאשרוה ס״ה

במדברא מן הודה ומתשרפה כטלוע
צפר בסחר גמילה כסקמר נקייה
כשמש מהיובה כשמרא כזי אל גנת
אגוז ירדתי לראות באבי הנחל לראות
הפרחה הגפן הנצו הרמנים: אמר מרי
עלמא לבית מקדש תניין דאתבני על
ידיה דכורש אשריתי שכינתי למחמי
עובדין טבין דעמי ולמחמי אזדלי
פשין וסגן חכימיא דמתילין בגופנא
ודליבהון מליאן עובדין טבין היך כדרי
כרמונין ואיגנאן אגוז אנחדרת לאנטר
פיאואן ואר ואדא הלתפרעת וגפן
הלכור רמאן: לא ידעתי נפשי שמתני
מרכבות עמי נדיב: וכד אתגלי קדם
יי דאינון עסיקין באוריתא אמר
יי במימריה לא אוסיף עוד למכינון
ואף לא אעביר עמהון גמירא אלהין
אמליך בנפשאי לאיטבותהון ולשואה
יתהון גיותנין ברתכי מלכין בגין זכותא
דצדיקי דרא דדמאן בעובדיהון
כאברהם אבוהון: לאמא עלמת בר
נפסי געלתני מואכב לשעבי ושריתי
שובי שובי השולמית שובי שובי
ונחזה בך מה תחזו בשולמית כמחלת

המחנים: תובי לות כנשתא דישראל
תובי לירושלם תובי לבית אולפן אוריתא
תובי לקבלא מן נביאיא דמתנבין בשום
מימרא דיי ומא אתון נביאי שקרא
למטעיא ית עמא דבירושלם בנבואתכון
דאתון ממללין סטיא על יי ולאחלא
משריתא דישראל ויהודה: יא ארגעי
יאמעאפאה תם עורי חתי נגצר בך
אישתנצרו באמקרסיה כמריצה
ושכרין: מה יפו פעמיך בנעלים בת
נדיב חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשה
ידי אמן: אמר שלמה מלכא ברוח
נבואה מן קדם יי כמה שפירין רגליהון
דישראל כד סלקין לאתחזאה קדם
יי תלת זמנין בשתא בסנדלין ומקנן
נדריהון ונדבתהון ובניהון נפקין ירכיהון
יאין כזהרין דקביעין על כלילא
דקדשא דעבד בצלאל אומנא
לאהרן כהנא: ימא אגמל קרמיך פי
אנעורליא בנת ושרית אוראכבך ו
וגאפיה מתלאכרז צנעתידי
ואסתאדי שררך אגן הסהר אל יחסר
המזג בטנך ערמת חטים סוגה
בשושנים: וריש מתיבתיך דבזכותיה

רמנים ג חס ויהיו הרמנים תשעים וששה אל גנת אגוז וכל אוריתא • וכל מלכים דכות במ חד והרמונים מאתים טוריס סביב • ס מרכבות ד ג מל
וחד חס מרכבת פרעה ואת מרכבות השמש שמה תמות ושמה מרכבות לא ידעתי נפשי • ס עמי נדיב תרתין מלין עמינדב מלה חדה •
בנעלים ב והדריך בנעלים מה יפו פעמיך •

מתפרנסין כל עממא היכמא דעוברא
מתפרנס מפרתיה כמעינא דאימיה
בהיק באוריתא כאוגנא דסיהרא במותה
לדכאה ולסאבא לזכאה ולחייבא ולא
חסרין פתגמי אוריתא תדירא מפומיה
היכמא דלא חסרין מי נהרא רבא דנפיק
מעדן ושבעין חכימין מסחרין
יתיה כאידר סגלגל ואוצריהון מליא
מן מעשר קודשא ונדרא ונדבתא
דסבין להון עזרא כהנא וזרבבל וישוע
ונחמיא ומרדכי בלשן אנשי כנשתא
רבתא דמתילין לחטין דיהי להון
חילא למעסק באוריתא יומם ולילא
סרתך מתל דור אהלא לא יעוג ומזאג
בטנך ערמת חנטה מסוגה בלסואסי
שני שדיך כשני עפרים תאמי צביה
תרין פריקיך דעתידין למפרקיך
משיח בר דויד ומשיח בר אפרים
דדמיין למשה ואהרן בני יוכבד
דמתילין לתרין ארזילין תיומי טביא
כלי תדייך ככלי גפרין תאמי צביה
צוארך כמגדל השן עיניך ברכות
בחשבון על שער בת רבים אפך
כמגדל הלבנון צופה פני דמשק

ואב בית דינא דדאין דינין חסין על
עלמא לכפתא יתהון ולמנגד מאן
דאתחייב בדינא לנגדא כשלמה מלכא
דעבד מגדלא דשן דפיל וכבש ית
עמא בית ישראל ואהדר יתהון למרי
עלמא ספריך מלין חכמתא כפרקטנין
דמיא וידעין למימני חושבני עוברי
ומעברין שנין וקבעין רישי שנין
ורישי ירחין בתרע בית סנהדרין
רבא ורב בית אבא לבית יהודה דמי
לדויד מלכא דבנא מצודתא דציון
דמתקרי מגדלא דלבנון דכל מן די
דיקום עלוהי יכיל למימני כל מגדלון
דבדמשק ענקך כמגדל שאג עינאך
כבריך פי חשבון עלי מחל אבתלדה
אנפיך כמגדל אלבנאן נאצר וגה
דמסק ראשך עליך ככרמל ודלת
ראשך כארגמן מלך אסור ברהטים
מלכא דאתמני עלך לרישא צדיקא
כאליהו נביא דיקני קנאתיה וקטל
ית נביאי שקרא בטורא דכרמל
ואתיב עמא בית ישראל לדחלתא
דיי אלהיה ודלת עמא דאזלין ברישא
נמיכא עלך אינון מסכינין עתידין

למלביש ארגונא היכמא דלביש דניאל
בקרתא דבבל ומרדכי בשושן בגין
זכוותא דאברהם דאמליך מן קדמת
דנא למריה דעלמא ובצדקותא דיצחק
דכפתיה אבוהי למוקריה ובחסידותיה
דיעקב דקליף ית חוטריא ברטיא ראשך
עליך ככרמל ודלת ראשך כא
רגמן מלך אסור ברהטים מה
יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים
אמר שלמה מלכא כמה יאי אנת
כנשתא דישראל בזמן דתסבולי
עליך ית עול מלכותי בעידן דאנא
מוכח יתיך באיסורין על חובתיך ואת
מקבלא יתהון ברחים ודמיין באנפין
בתפנוקין ומא אגמלך ומא אנעמך
יא מחבה בודלי׳ זאת קומתך דמתה
לתמר ושדיך לאשכלות ובעידן
דפרסין כהניא ידיהון ומברכין
לאחיהון בית ישראל אצבען ידיהון
מתפרשין כלולבי דתמר וקומתהון
כדקלא וקהליך קיימין אפין באפין
כלקביל כהניא ואפיהון כבישין
לארעא כאתכלין דענבין יהדה
קאמתך תשבה אנגלה ותדייך כא

ענאקיד אמרתי אעלה בתמר אחזה
בסנסניו ויהיו נא שדיך כאשכלות
הגפן וריח אפך כתפוחים אמר יצי
במימריה אסק ואנסייה לדניאל ואחזי
אי יכהיל למקם בנסיונא אחרין כמא
דקם אברהם אבוהי דדמי ללוליבא
בעשרה נסין וכבין אנסינון לחנניה
מישאל ועזריה אי יכהלון למקם בניס
יוניהון אפלוק בדיל זכוותהון לעמא
בית ישראל דמתילין לאתכלין דענבין
ושומהון דדניאל חנניה מישאל
ועזריה אשתמע בכל ארעא וריחיהון
יהא נדיף כריח תפוחין דגינתא דעדן
קלתא צעד פי אנכלה אצבטו באעל
אקהא ויבונא אן תליאך כענאקיד
אגפן וראיחה אנפיך כאתפאח וחכך
כיין הטוב הולך לדודי למישרים
דובב שפתי ישנים אמר דניאל וחברוהי
קבלנא נקביל עלנא גזירת מימרא
דיי הא כמא דקביל עלוהי אברהם
אבונא דמתיל לחמר חדת עתיק ועוי
באורחן דתקנן קדמוהי היכמא ד
דאזלו אליהו ואלישע נביא דבזכותהון
קמו מיתיא דדמיין לגבר דמיך יחזק

ויהי יא רפי וסימנהון ויהין דם ויהיו תאמים קדמאה ויהיו לאות לבני על מדין דברי האנשים מכשלים נדדים חיים שדיך כמני

ברבוזי כהנא דבנבואת פומיה אתעלו
מיתיא דבקעת דורא וחנכך כולמר
אגייר למנטלק לי ודידי מסרתקים
שפתי ינאם: אני לדודי ועלי תשוקתו
אמרת כנשתא דישראל בכל זמן דאנא
מהלכא באורחיה דמרי עלמא הוא
משרי שכינתיה בינאי ועלי מתויה
ובען דאנא סטיא מן אורחתיה מסליק
שכינתיה בינאי ומטלטל יתי ביני
עממיא ואנון שלטין בי כגבר דשל
טיה באתתיה ואנא לודידי ועלי אנקיאה
לכה דודי נצא השדה
נלינה בכפרים: כד חבו עמא בית ישר'
אגלי יי' יתהון לארעא דשעיר חקלא
דאדום אמרת כנשתא דישראל בבעו
מנך רבון כל עלמא קביל צלותי דאנא
מצליא קדמך בקרוי גלותא ופרכי
עממיא אנטלק יאורידי ונלרג א
יצחרא נכית פי ימחאי נשכימה לכרמים
נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר
הנצו הרמונים שם אתן את דדי לך
אמרין בית ישראל אלין לאלין נקדים
בצפרא ונהך לבי כנשתא ולבי מדרשא
ונבקר בספרי אורייתא ונחמי אי מטא

זמן פורקנא לעמא בית ישראל דמתילין
לגופנא לאתפרקא מן גלותהון ונשאל
לחכימיא אתגלי קדם יי' זכות צדיקיא
דמתילין כרמוניא ואי מטא קצא למסק
לירושלם למיתן תמן שבחא לאלה
שמיא ולמקרב עלוון ונכסת קודשין
נדלג לאכלוס ונצראן כאן תפרעת
יגפן ואנפתח וסמדר ונורו ארמאן
תס אבעל מחבתי מעך הדודאים נתנו
ריח ועל פתחינו כל מגדים חדשים
גם ישנים דודי צפנתי לך: וכד יהא
רעוא מן קדם יי' למפרק ית עמיה מן
גלותא ואמר למלכא משיחא כבר
שלים קצא דגלותא וזכות צדיקיא
אתבסים קדמי כריח בסמין וחכימי
דרא קביעין על תרעי מדרשא עסיקין
בפתגמי ספריא ובפתגמי אוריתא
כען קום קביל מלכותא דגנאת לך די
ולפאח פאח בראיחה ועלי אבואבנא
גמיע יפואכה יחאדתה ויעאתקהיא
ודידי קד דכרת לך: מי יתנך
כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ
אשקך גם לא יבוזו לי: ובההוא זמנא
מתגלי מלכא משיחא לכנשתא דישר'

ועלי ה' יבוא כל איש לתת לך שמו כל ישראל אני לדודי ועלי ועלי הטוה חסד ה' נתינה שם ז ונתת את הכיר ונתן יש לך שם לב רגז לתתן שם
את ארון מקום אשר נתנו שם ריח מנחה ויתנו שם כעס קרבנם והיה בשבט אשר גר הגר שם אתן את דדי לך ה'

יימרון בית ישראל איהא תהא לנא
כאחא ונסק לירושלם ונהי ינקין עמך
טעמי אוריתא היכמא דינק ינוקא
בדדיא דאמיה דכל זמן דהויתי מטל
טלא לברא מן ארעא כד הויתי דכירנא
ית שים אלהא רבא ומסרא נפשי על
אלהותך אף עממי ארעא לא הוו מבזן
ליימן יגעלך מתלאך לי ראצעת דיא
אמי אגדך פי סוק אבוסך איצא לא
יזרא לי אנהגך אביאך אל בית אמי
תלמדני אשקך מיין הרקח מעסיס
רמני אדברינך מלכא ועילנך לבית
מקדשי ואליף יתי למדחל מן קדם
ייי ולמהך באורחיה ותמן נסעוד
סעודתא דלויתן ונשתי חמר עתיק
דאצטנע בענבוהי מן יומא דאתברי
עלמא ומרמוני ופירי דאתעתדו
לצדיקיא בגינתא דעדן ואקודך אגי
בך אלי בית אמי תעלמני אסקיך מן
אלכמר אלמעטר מן אלרמאני שמאלו
תחת ראשי וימינו תחבקני אמרת
כנשתא דישראל אנא בחירתא מכל
עממיא דאנא קשרא תפלין ביד
שמאלי ובראשי וקביעא מזוזתא

בסטר ימינא דדשי תלתא לקביל
תקי דלית רשו למזיקא לחבלא בי׳
פאוא כשמאלה תחת ראסי וימינה תע׳
תעאנקני השבעתי אתכם בנות
ירושלם מה תעירו ומה תעררו את
האהבה עד שתחפץ יימר מלכא
משיחא משבענא עליכון עמא
בית ישראל מא אתון מתגרין בעממי
ארעא למסק מן ירושלם ומא דין
אתון מרדין בחילוותיה דגוג ומגוג
אתעכבו פון זעיר עד דישתיצון
עממיא דעלו לאגחא קרבא על
ירושלם ובתר כין ידכר לכון מרי
עלמא רחימי צדיקיא ויהי רעוא מן
קדמוהי למפרקכון יאקסמת עליכם
יא בנאת מדינת אלסלאם מא תנבהו
אלמחבה אלי אן תריד׃

מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת
על דודה תחת התפוח עוררתיך שמה
חבלתך אמך שמה חבלה ילדתך׃
אמר שלמה נביא כד ייחון מיתיא
דישראל עתידין לאתבזעא טור
משחא וכל מיתיא דישראל עתידין
למפק מן תחותוהי ואפלו צדיקיא

רמני רמני רמן ח חס וסימנ׳ ועשית על שולין פעמן ורמן ב בן ויחנו ויסעו לדבר הזה ישלח ב בן תו״נ מעסיס רמני

דמיתו בגלותא עתידין למיתי בנפח
מלך על ארעא ונפקין מן תחות טור
משחא ורשיעיא דמיתו ואתקברו
בארעא דישראל דעתידין למהוי
רמן מניה כמא דרמי גבר אבנא
באילא בכין יאמרון כל דיירי ארעא
מא היא זכותא דאומא הדא דסלקא
מן ארעא רבוא רבון כיומא דאתחמת
תחות טורא דסיני לקבלא אוריתא
ובההיא שעתא עתידא ציון דהיא
אמהון דישראל למילד ית בנהא
וירושלם לקבלא ית גלותא׃ מן הדה
אצאעדה מן אבריה מתדללה מע
ודירהא תחת אתפאח אנכהתה הען
מכצת בך אמך הנאך מכצת בך
ולדתך׃ שימני כחתם על לבך כחתם
על זרועך כי עזה כמות אהבה קשה
כשאול קנאה רשפיה רשפי אש
שלהבתיה׃ אמרין בית ישראל ביומא
ההוא לרבונהון בבעו מנך שוינן
כגלוף דעזקן על לבך כגלוף דעזקא
על אדרעך דלא נוסף עוד למהוי
גליין ארום תקיפא כמותא אהבת
אלהותך וחסינא כגיהנם קנאתא

דעממיא מקנאין לך ורבו דנטרין
לך דמיין לגומרין דאישתא דגיהנם
דברא יתיה יי ביומא תניינא לבריית
עלמא לאוקדא בה פלחי פלחן נוכראה׃
ציירני כאתם עלי קלבך או כאתם
עלי דראעך אן אמחבה שדידה
כאמות ואגירה צעבה כאתרי והגהא
והגאנאר להיבהא׃ מים רבים לא
יוכלו לכבות את האהבה ונהרות
לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון
ביתו באהבה בוז יבוזו לו׃ אמר מרי
עלמא לעמא בית ישראל אילולי
מתכנשין כל עממיא דמתילין
למוי דימא דהא אינון סגיאין לא
יכלין למטפי ית רחמי מניך ואין
מתכנשין כל מלכי עממי ארעא
דמתילין למוי דנהרא דנגדין בתקוף
לא יכלין למחוי יתיך מן עלמא
ואלולי יהב גבר ית כל ממון ביתיה
למקני חכמתא בגלותא אנא מהדר
ליה כפול לעלמא דאתי וכל בזתא
דבזו משריתא דגוג יהא דיליה׃
אמיאה אכתירה לא יסתטיעו יטפו
אמחבה ואנהאר לא תגרי בהא אן

ל ג ל ל יא ל ומל ג ג ל ל

כמות ג וסימנ׳ והוא כמות לא ישבע כי עזה כמות אהבה מחוץ שכלה חרב ־ שלהבתיה מלה חדה כתב׳ מלה חדה קרי׳
תהלים דשפ׳ רפי שיר השירים רשפי דגש ־

אעטא אמר גמיע מלה בלמחבה
אזדראא יזדרא בה:
אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה
נעשה לאחתנו ביום שידבר בה: אם
בעדנא ההוא יימרון מלאכיא אלין
לאלין אומא חדא אית לן בארעא
וקלילין זכותהא ומלכין ושלטונין
אית לה למיפק לאגחא קרבא עם
משרית גוג מא נעביד לאחתנא
ביומא דעתידין אומיא למסק עלהא
לקרבא: אבת לנא סגירה ותדיא ליס
להא מא נעמל לאבתנא איום אדי
תלטב בה: אם חומה היא נבנה
עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור
עליה לוח ארז: יימר מיכאל רבהון
דישראל אין היא מתעתדא באושא
ביני עממיא ויהיבא כספהא למקני
שמיה דמרי עלמא נהא אנא ואתון
עם ספריהון סחרין לה כנדבכין
דכסף דלית רשו לאחלא למשלט
בכספא ואפלו היא מסכינא מן
פקודיא נבעי רחמין עלה קדם יי
דידכר לה זכות אוריתא דעסיקין
בה ינקיא דכתיבין על לוחא דליבא

ומתעתדא לקביל אומיא כארזא:
אן כאנת סור נבני עליהא כניסה פצה
ואן כאנת מצראע נחצר עליהא לוח
ארז: אני חומה ושדי כמגדלות אז
הייתי בעיניו כמוצאת שלום: מתלא
כנשתא דישראל ואמרא אנא תקיפא
בפתגמי אוריתא כשורא ובני חסינין
כמגדלא ובההוא זמנא תהא כנשתא
דישראל משכחא רחמין בעיני מרהא
ויהון שאלין בשלמהא כל דיירי
ארעא: אנא סור ותדיאי כלמחראב
חינר כנת פי עינאה מתל לאדי וגד
אסלאמה:

כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את
הכרם לנטרים איש יבא בפריו אלף
כסף: אומא חדא סליקת בעדביה
דמרי עלמא דשלמא עמיה דהיא
מתילא לכרמא אותיביתה בירושלם
מסריתה ביד מלכיא דבית דויד דיהון
נטרין יתהא כמא דאריסא נטר
לכרמיה ובתר דמית שלמה מלכא
דישראל אשתארא בידוי דרחבעם
בריה אתא ירבעם בר נבט ופלג
עמיה ודבר מן ידוי עשר שבטין

אחות ג ומל ולאבשלום בן דוד אחות יפה לא יספדו לו הוי אחי אחות לנו קטנה ° חד ולאחות אשר לא היתה לאיש ° אחתנו ג וחד
לאחתנו ג חס וחד מל אחתנו את הי לתת את אחתנו לאיש הכזונה יעשה את אחותנו מה נעשה לאחתנו °

על מימר פומיה דאחיה דמן שילו
דהוא גברא רבא: כרם כאן לסלימאן
פי צאחב אלגמהור אעטא אלכרם מן
יחפצה כל אמר יאתי בתמרה אלף
דרהם פצה: כרמי שלי לפני האלף
לך שלמה ומאתים לנטרים את
פריו: כד שמע שלמה מלכא דישראל
נבואתיה דאחיה דמן שילו בעא
למקטליה וערק אחיה ואזל למצרים
מן קדם שלמה בי היא שעתא אתאמר
בנבואה לשלמה למהוי שליט בעשר
שבטין כל יומוהי ובתר מותיה יהא
שליט בהון רחבעם בר שלמה:
כרמי אלדי לי קדאמי לאלף אלדי לך
יא סלימאן ואלמאיתין למן יחפץ תמרה:
היושבת בגנים חברים מקשיבים
לקולך השמיעני: אמר שלמה נביא
בסוף נבואתיה עתיד מרי עלמא
דיימר לכנשתא דישראל דמתילא
לגינתא קלילא בני אומיא ויתבא
לבי מדרשא עם חברי סנהדרין
ושאר עמא דציתין לקל ריש
מתיבתא ואלפין מן פומיה פתגמי
אוריתא אשמיעיני קל מליך בעידן

דאת יתבא לזכאה ולחייבא ואיהי
מסכים לכל מה דאת עבדא: יא גלסה
פי אלגנאן אלאצחאב מצגיין אסמעיני
צותך: ברח דודי ודמה לך לצבי
או לעפר האילים על הרי בשמים:
בי היא שעתא יימרון סבי ישראל
ערוק לך רחימי מרי עלמא מארעא
הדא מסאבתא ותשרי שכינתך
בשמי מרומא ובעידן עקן דאנחנא
מצלן קדמך תהי דמי לטביא דבעידן
דדמיך עינא חדא קמיץ ועינא חדא
פתיח או כארזילא דאילא דבעידן
דערק מסתכל לבתריה כין את תהי
משגח בן ומסתכל בצערן ובסיגופן
משמי מרומא עד זמן דתיתרעי
ותפרוק יתן ותעל לטורא דירושלם ותמן
יסקון כהניא קדמך קטרת בוסמין:
אהרב יא ודידי ואשבה לך אלצבי או
גפר אלאיאיל עלי גבל אלתענטר:

סכום הפסוקים מאה ושבעה עשר
סימנהון קיז

אלמעני פי דאך אלדי קאל אחות לנו קטנה
הו מא קלנא פי יהודה ובנימין ומעעה

האלף ג וסימנהו ואת האלף ושבע המאות ועלע האלף כרמי שלי לפני וחד תביא לשר האלף חד בתורה וחד בנביא וחד בכת

ושדים אין לה לאנהם עוזו מן אלאנב׳
יא לקולה גם נביאיה לא מצאו חזון
וקולה מה נעשה לאחתינו ידלנא
אם גוזר המקום פלא יכון אכתר מן
אׄ סנה לתי הי ענדה יום לקולה כי
אלף שנים בעיניך כיום אתמול ולם
יקול כימים פקׄ ואיש אחילה אן
אתת אלגאולה והם עלי חאל אלעציאן
פיאתי משיח בן יוסף פקׄ תבארטה
אסמאיה אן כאנה אלאמה עלי וגה
אלתובה לם נחוגהא אלי בן יוסף אלי אן
יאתי בן דויד יצלח אלקדס ויבניה
ואן כאנה עלי עציאן פיאתי בן יוסף
יפתח מצאריעהא ויחצר עליהא
כלקא כבירה ממתלין באארז
פאגאבת וקאלת אנא מחצנה בנקל
אלאנביא ותדיי תעני חכאמהא
ועלאמהא מחצנה כתואבהם
וטלבהם לילו ונהאר ודעאהם
וקולה אז הייתי בעינין כמוצאת
אני אסמית בועדהם מן אללה עז
וגל יפרג לנא ונבד אלראס

איכה ישבה בדד העיר רבתי עם היתה
כאלמנה רבתי בגוים שרתי במדינות
היתה למס איכדין על ירושלם ועל
עמהא לאיתדנא ולמספד עליהון
איכא חוה כמא דאיתדנו אדם וחוה
דאתלכו מגנתא דעדן ואספד עליהון
קדשא בריך הוא איכא ענת מידת
דינא וכין אמרת על סגיאות חובא
מרד דבגוהא דעלו ועל כין תהי יתבא
בלחודהא כגבר מכתש דבלחודוי
יתיב וקרתא דהות מלא אכלוסין ועמ
ועממין סגיאין אתרוקינת מנהון
והות דמיא כארמלתא ודמתלברבא
בעלמין כית גלסת מנפרדה אקדיה
אכתירה אלקום וצארת כאלארמלה
אלעצימה פי אלאמם אלרויסה פי אלמדן
צארה דמה׳ בכו תבכה
בלילה ודמעתה על לחיה אין לה
מנחם מכל אהביה כל רעיה בגדו
בה היו לה לאויבים כד שלח משה
נביא מאללין לאללא ית ארעא
דכנען תבו ואפיקו שום ביש על
ארעא דישראל והוא לילוא תשעה
באבהוזה כד שמעו עמא בית ישראל

בדד ח׳ וסימנה׳ כל ימי יתנון וישכן ישראל כי עיר קומי ישבתי ישבה ישב בדד ס״ם בכו ה׳ כת׳ וו׳ כי עם בציון ישב אל תבכו למת הלוך ובכו ילכו ובכו בכת אל תגידו בכו תבכה בלילה ס״ם

ית כסירתא כשתא הדא ארימו ית
קלהון ובכו עמא בליליא ההוא ומן יד
דתקוף רגזא דיי עליהון למהוי בכן
בליליא ההוא לדריהון וכד אתאמר
בנבואה לעמא דישראל וסריבו לקבלא
למימריה בכין אתא נבוכדנצר רשיעא
ואגלי ית ישראל ובית מקדשא אוקיד
בנורא בתשעה יומין בירחא דאב
כנשתא דישראל בכיא ודמעהא
זליג על לסתהא ולית דימליל ליה
תנחומין מכל טעותהא דרחימת למיזל
בתריהון ובגין כל חברהא תבו למהוי
לה בעלי דבבו פאמסרת תכליכבאא
בזליל ודמועהא עלי כרהא וליסלהא
מעאזי מן גמיע מחביהא וגמיע
אצחאבהא גדרו בהא כל צארו להא
אעדא   גלתה יהודה מעני
ומרב עבדה היא ישבה בגוים לא
מצאה מנוח כל רדפיה השיגוה בין
המצרים גלת יהודה משעבור ומסגי
אות פלחנא הואי תבא בני עמיא
לא אשכחת מנח כל רדפהא ארבקוהא
ביני מצריא אנא גלי יהודה בעד
עלאב וכתרה אסתעבאד ואלאקאמת

פי מאכין לא מסלס תגד ראחה וגמיע
כלביהא לחקוהא בין אלמציאיק
דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד
כל שעריה שוממין כהניה נאנחים
בתולתיה נוגות והיא מר לה אורחת
ציון אבלן מדלא עליל מועדא כל
תרעהא צדין כהניהא מתאנחן בתול
תהא מתאבלין והיא מריר לה וצארת
טרק ציון חזינה ממא ליס חאג לעד
וגמיע אבואבהא מתוחשה ואמתהא
מתנהדין ואבכארהא מתחסרה והי
מר להא   היו צריה לראש איביה
שלו כי יהוה הוגה על רב פשעיה
עולליה הלכו שבי לפני צר הוו מעיקהא
מתמנן עלה ובעלי דבבהא הוו יתבין
בשלוא ארום יי תבר יתה על סגי מרודתה
טפלהא אזלו בשביתא קדם מעיקא
וקד צארו אעדאהא רויסא ובאגציהא
אטמאנו אד נחאהא אללה עלי כתרה
גרומהא וצביאנהא סארו פי אלסבי
בין ידי אעדוי   ויצא מן בת ציון
כל הדרה היו שריה כאילים לא מצאו
מרעה וילכו בלא כח לפני רודף ונפק
מן כנשתא דציון כל זיוהא הוו רברבנהא

היו ג ראש פסוק׳ היו עריה לשמה היו שרי יהודה היו צריה לראש ∴ עולליה ג ב חס וחד מל׳ מעל עלליה תקחו הדרי גם עלליה ירטשו
עולליה הלכו שבי ∴ איביה ב וחס נתתי את ידדות נפשי בכף היו צריה לראש ∴ הרודף הרודף ב מל׳ נהפך אל הרודף וילכו בלא כח לפני
רודף ∴ שלו ב כל בגדי בגד איביה שלו וכל לשון ארמית דכות ∴

מסתחרין כאיילא במרבא ולא אשכחו
אתר למרעיהון ואזלו בתשות ולא
הות להון חילא למערק לאשתיזבא
מן קדם רדיפיהון כרג מן גמע ציון גמיע
בהאחא וצארו ריסאהא כאילי דלם
יגדו מרעא פסארו בלא קווה בין ידי
כלבהם   זכרה ירושלם ימי עניה
ומרודיה כל מחמדיה אשר היו מימי
קדם בנפל עמה ביד צר ואין עוזר
לה ראוה צרים שחקו על משבתה
הות דכירא ירושלם יומין קדמאין
דהות מרורה בכרכין תקיפין ומרדא
ושליטא בכל עלמא זכל רגוגה דהוו
לה מן יומין קדמאין זעל חובהא נפלו
עמהא ביד נבוכדנצר רשיעא ואעיק
להון זלית דיסייע להחזוהא מעיקיא
דאזלו בגלותא חייכו על דפסק טובה
מבינהא פרכרת ירושלם איאם
צעפהא ודלהא וגמיע תמניהא אדי
כאן פי לזמאן לקרים אד וקעקומהא
פייר לעדו ולא מעין להא וראוהא
לאעדא פצחכו עלי עטלתהא
חטא חטאה ירושלם על כן לנידה
היתה כל מכבדיה הזילוה כי ראו ערותה

גם היא נאנחה ותשב אחור חובא חבת
ירושלם בגין כין לטלטול הות כל
עממיא דהוו מיקרין לה מלקדמין
נהגו בה זילותא ארום חזו בדקהא
כרם היא מתאנחא אתהפיכת לאחורא
אן כטאא כטתה ירושלם לדאלך
צארת נאידה וגמיע מכרמיהא חק
חקרוהא אד ראו עורתהא והיא יצא
מתנהדה וראגעא אלורא
טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה
ותרד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה
את עניי כי הגדיל אויב סאובתה
בשיפולהא לא דכירת מא דעתיד
למיתי עלה בסוף יומיא ונחתת ונפלת
והות פרישן ולית דימליל תנחומין
עלה חזי יי ית עניי ארום אתרברב
עלי בעלי דבבי וצארת כאמראה
צהרת חיצתהא פי דילהא ולם תדכר
אכרתהא וורדת עלי קום מבאינין
להא ולא מעזי להא תקול אנצר יא
רב לצעפי אן לעדו קד תעצם
ידו פרש צר על כל מחמדיה כי ראתה
גוים באו מקדשה אשר צויתה לא
יבאו בקהל לך ידיה אושיט נבוכדנצר

ב מה נאנחה בהמה

צויתה ה מל בליש וסימנ׳ וצויתה אתו לעיניהם את כל אשר צויתה להם אתה צויתה פקודיך אשר צויתה לא יבאו בקהל לך ס

נצר רשיעא ושליף סופא וקטע על
רגוביהא ארום חזת עממיא עלו לבית
מקדשהא דפקידית על יד נבייא על
עמון ומואב דלא יהכון למיעל בכנשתא
דילך׃ ובסט לעדו ידה עלי גמיע מנא
מנאהא ונצרת אממא דללו מקדסהא
ממן אמרתהא וקלת לא ירכלו׃ פי
גוקכם׃ כל עמה נאנחים מבקשים
לחם נתנו מחמודיהם באכל להשיב
נפש ראה יהוה והביטה כי הייתי זוללה׃
כל עמא דירושלם אנחו מכפנא
ותבעין לחים למיכל יהבו ריגוגהון
בלחמא לקיימא נפשהון חזי יי׳ וא
ואסתכל מן שמיא ארום הויתי גרגלני
תאי וגמיע קומהא מתעהדין טאבין
לטעאס קראעטו מנאהס פיה לירדו
אנפסהם תקול אנצר יא רב וארחמני
פאני קד צרת חקירה׃ לוא אליכם
כל עברי דרך הביטו וראו אם יש
מכאוב כמכאבי אשר עולל לי אשר
הוגה יהוה ביום חרון אפו׃ אשלחית
לכון כל דעברו באורחא זורו הכא
אסתכלו וחזו האית כיבא ככאיבי
דאסתקף לי דתבר יי׳ יתי ביום תקוף

רגזיה׃ יא לכם וחאשאכם יא גמיע
מארה אלטריק אלתפתו ואנצרו הד
מוגוד וגע כוגעי אלדי בטש בי אלדי
נחאני אללה פי יום שדה גצבה׃
ממרום שלח אש בעצמתי וירדנה
פרש רשת לרגלי השיבני אחור נתנני
שוממה כל היום דוה׃ מן שמיא שלח
אישתא בכרכי תקיפו וכבש יתהון
פרס מצודתא לרגלי אותבני לאחורי
יהביתי צדיא כל יומא מרחקא ומן
אסמא בעת בנאר בעצאמי פארדאהא
ובסט שרכא עלי רגליי וירדני אלי ורא
וגעלני מתוחשה וטול אלזמאן מדויה׃
נשקד על פשעי בידו ישתרגו
עלו על צוארי הכשיל כחי נתנני
אדני בידי לא אוכל קום׃ איתקיד נור
מרודי בידיה ואשתבשו כשבשין
דגופנא סליקו על קדלי איתקל לי
חילי מסרני יי׳ ביד מאן לית אנא
יכיל למקם׃ וקד שבך גל דנובי בידה
פתשעבת וארתפעת עלי ענקי
ואצעפת קואי ואסלמני אללה פי יד
מן לא אטיק מקאומתה׃
סלה כל אבירי אדני בקרבי קרא עלי

עצמתי ה׳ חס והעלתם את עצמתי קדמי׳ה הניחו את עצמתי והעליתם את עצמתי עצר בעצמתי ממרום שלח אש בעצמתי ׳׳ שוממה ג׳ ב׳ חס
וחד מל׳ ותשב תמר ושממה כי רבים בני שממה נתנני שוממה

מועד לשבר בחורי גת דרך אדני
לבתולת בת יהודה כבש כל תקיפי
בקרבי ערע עלי זמן לתברא עולימי
ועלן עממיא וסאיבו בתולתא דבית
יהודה עד דהוה מישד דם בתולהון
כגבר דמבעט במעצרתא וחמר
ענבוהי שדיין וקד נגל אלה גמיע
אגלאי מן וסטי וגמע עליי מחצרא
לכסר שבאבי וכאנה עצר פי מעצרה
אבכאר גמע יהודה   על אלה
אני בוכיה עיני עיני ירדה מים כי
רחק ממני מנחם משיב נפשי היו
בני שוממים כי גבר אויב על טפליא
דאתרטשו ועל נשיא מעדיתא דא
דאתבקעו כרסיהון אמרת כנשתא
דישראל אנא בכיא ותרתין עיני
זלגן מיא ארום אתרחק מני מנחים
מקיים נפשי הוו בני צדיין ארום
אתגבר עליהון בעלי דבבא ועלא
מתל הדה אמור אנא באכיה ועיני
מורדה מא למא בעד מני למעאזי
מרד נפסי וצארו בני מתוחשין
אד תעצם לעדו   פרשה ציון
בידיה אין מנחם לה צוה יהוה ליעקב

ל׳ ל׳
ל׳
ל׳
ג׳

סביביו צריו היתה ירושלם לנדה
בינהם פרשת ציון ידהא מן עקתא
כמא דפרשא איתתא על מתברא
פגנתו לית דנחים לה פקיד יי לבית
יעקב פקודיא ואוריתא ועברו על
מימריה בגין כין אסתחרו חזור לבית
ישראל מעיקוהי ירושלם דמיא ל
לאתתא מרחקא ביניהון ובסטת ציון
ידהא פלסיכון להא מעאזי ואמר
אלהפיאל יעקוב אן תחיט ברהא
עדאהו וצארת ירושלם מבעדה פי
מא בינהם   צדיק הוא יהוה כי
פיהו מריתי שמעו נא כל עמים
וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו
בשבי אמר יי במימר לעמא בית
ישראל דלא יעבר קטלין בחרבא
בארעהון אזל יאשיה מלכא שלף
חרבא על פרעה חגירא דלא אתפקד
מן קדם יי בכין דגמו רגומיא גוין
למלכא יאשיה ומית ועד לא נפקת
נשמתיה הוה רחיש בשפותיה וכן
אמר זכאה הוא יי ארום עברית
על מימריה שמעו כען כל עממיא
הספידו ואספיד ירמיה על יאשיה

ג׳
העמים
ק׳
ג׳
ח״ס

יג׳ חס׳ בראש׳ תיבות ולא קרי אל שלל בשלשה גברים יהיה על אחד לעבר שבכה ויקח אפא וישמח כל עם ויקשר עלין בשער בני עם מקצה
ארץ והיה לכס דבר לכסא מלכים ורשעת רשע שמעו נא כל העמים
בידיה ג׳ וסימנ׳ וכל אשה חכמת לב תהרסנו פלשה ציון

ורחמו כאבי מותה בתולתי ועולמי
אזלו בשביא אלהי עדל ואנא כאלפת
אמרה אסמעויא גמיע אלאמם ואנטרו
תוגעי אבכאריו ושבאבי מצו פי אל
סבי קראתי למאהבי המה רמוני
כהני וזקני בעיר גועו כי בקשו אכל
למו וישיבו את נפשם אמרת ירושלם
כד אתמסרת ביד נבוכדנצר קריתי
למרחמי בני עממיא רגזרית קיים
להון ואינון חכימין מנאי ואתהפיכו
לחבלא יתי כהניא וסביא לקרתא
אתנגידו מן כפנא ארום תלבעו סעיד
לחמא למיכלהון ויקיימון ית נפשתהון
ודעות במחבי פאלא כהסקר וארבוני
אמתי ושיוכי פי אלקריה תופו ממא
טלבו טעאם לאנפסהם לירדונהא
פלם יגדוו ראה יהוה כי צר לי
מעי חמרמרו נהפך לבי בקרבי כי
מרו מריתי מחוץ שכלה חרב בבית
כמות חזי יי ארום עיק לי מעי אר
אירגרו אתהפיך לבי בקרבי ארום
מעבר עברית על מימרך בגין כן
מן בוא תכלת חרבא ומלגיו הרגת
כפנא כמלאך מותא אלהם אנצר לי

פאן קד צאק בי אלחאל ותצוורת אמעאי
ותקלב קלבי פי גופי כמא טפת כלאפא
ואתכלת לסיף מן כארג וצאר מן דאכל
מתל למותי שמעו כי נאנחה
אני אין מנחם לי כל איבי שמעו ר
רעתי ששו כי אתה עשית הבאת
יום קראת ויהיו כמוני שמעו עממיא
ארום מתאנחא אנא ולית דינחים לי
כל בעלי דבבי שמעו בשתא דמטת
עלי חדו ארום את הוא יי דעבדת
איתיתא עליהום פורענות על עת
עלי מעל על צדותני כין תעל עליהון
ויהון צדין כותי וסמעו אוליאי אני
מתנהדה וליס לי מעזי וגמיע
אעדאי סמעו שרי פאסתרו במא
צנעתה בי ולו אתית ביום ועדת בה
פיצירו מתלי תבא כל רעתם
לפניך ועולל למו כאשר עוללת לי
על כל פשעי כי רבות אנחתי ולבי
דוי יתיעול ליום דינא כל בישתהון
קדמך ותסתקף להום כמא דאסתקפת
עלי על סגיאות מרודי ארום סגיאו
אנחתי ולבי חלשי אסאלך אן תחצר
שרורהם בין ידיך ותבטש בהם כמי

שכלה ג׳ בליש׳ וסימנה׳ כאשר שכלה נשים מחוץ שכלה חרב והשלחתי בכם את חית השדה ושכלה חד בת׳ וחד בנביי׳ וחד בכת׳

כטשת ביעלא כתרת גרומי פאן
נהארתי כתירה וקלבי מדוי

איכה יעיב באפו אדני
את בת ציון השליך משמים ארץ
תפארת ישראל ולא זכר הדם רגליו
ביום אפו איכה דין קרץ יי תקוף רגזיה
ית בת ציון רמא מן שמיא לארעא
תשבחתא דישראל ולא דכר בית
מקדשיה גלו גרמא לרגלוהי ביום
תקוף רוגזיה וכיף יגיים אלה בגצבה
גמע ציון וטרח מן אלסמא אלי אלארץ
פכר אלאסראיל ולם יד͏כר מחל
סכינתה פי יום גצבה   בלע
אדני לא חמל את כל נאות יעקב
הרס בעברתו מבצרי בת יהודה הגיע
לארץ חלל ממלכה ושריה שיצי
יי ולא חס ית כל עדית ישראל פגר
ברגזיה כרכי בית יהודה אמטי לאל
אחיל מלכותא דרס ורברבנהא אהלך
אלה בגיר שפקה גמיע דאר יעקב
והדם בעברתה חצון גמיע יהודה
וכלגבהא אלי אלארץ ובדל אממלכה
וריאסהא   גדע בחרי אף כל
קרן ישראל השיב אחור מפני אויב

ויבער ביעקב כאש להבה אכלה סביב
קציץ בתקוף רגזיה ית כל יקרא דישראל
אתיב אחור ימיניה ולא סייע לעמיה
מן קדם בעיל דבבא ואדלק ביעקב
כאישתא דמשתלהבא אכלת חזור
חזורי וגדע בשדה גצבה גמיע שאן
אלאסראיל וכאנה מרידה אלי ורא
מן וגה אלעדו ואשעל פי אל יעקוב
כנאר מלתהבה אכלת חואליה

דרך קשתו כאויב נצב ימינו כצר
ויהרג כל מחמדי עין באהל בת ציון
שפך כאש חמתו מתח קשתיה
וזרק עלי גירין כבעיל דבבא אעתד
ימיניה כמעיק וקטיל כל ריגוג עינא
במשכן כנישת ציון שדא כבעור
רגזיה וכאנה אותר קוסה כבאגץ
ונצב ימינה כעדו פקתל מנא לעין
ופי כבי גמע ציון ספך חמיתה כנאר

היה אדני כאויב בלע ישראל
בלע כל ארמנותיה שחת מבצריו
וירב בבת יהודה תאניה ואניה הוה
יי דמי לבעיל דבבא שיצי ישראל
שיצי פלטורהא חביל כרכהא ואסגי
בכנשתא דיהודה אנינותא ואבילותא

ולא זכר ג שר המשקים יואש את החסד הדם רגליו ... וירב ב וירב היער לאכל בעם וירב בבת יהודה וחד וירב אמרי ולא ... בבת ב
חפץ בבת יעקב וירב בבת יהודה וחד ותהי לו כבת

ואצאר אללה להם כעדו אהלך אסראיל
תׄמאהלך גמיע ארהא ואפסד
חצונהא וכתׄר פי אל יהודה אלתרח
ואלאנין ׃ ויחמס כגן שכו שחת
מעדו שכח אדני בציון מועד ושבת
וינאץ בזעם אפו מלך וכהן ׃ ושרש
כגנתא טלל בית מקדשיה חביל אתר
מזומן לכפרא על עמיה נשי יוי
בציון מועדא ושבתא ושנא ברגז
חמתיה מלכא וכהנא רבא ׃ ויעתר כאלג
אן צלאלה ואפסד מחצׄרה ואנסא
פי ציון אלמחצׄר ואלעטלה ורפץ בזעם
גצׄבה אלמלך ואלאמאם ׃ זנח
אדני מזבחו נאר מקדשו הסגיר ביד
אויב חומת ארמנותיה קול נתנו
בבית יהוה כיום מועד ׃ שבק יוי
מדבחיה בעט מקדשיה מסר ביד
בעיל דבבא שורי פלטורהא קלא
יהבו בבית מקדשא דיוי כקל עמא
בית ישראל דמצליין בגויה ביומא
דפסחא ׃ ואכׄדל אללה מדבחה ואגשא
מקדסה ואסלם פי יד אלעדו אסואר
דיארהא פאעלנה אצואתהם פי בית
אללה כאיאם אלמחצׄרי ׃ חשב אדני

להשחית חומת בת ציון נטה קו לא
השיב ידו מבלע ויאבל חל וחומה
יחדו אמללו ׃ חשיב יוי לחבלא שור
כנשתא דציון סט משקולתא לא
אתיב ידיה משיצאה ואביל מקפנא
ושורא כחדא אתפגרו ׃ וכמא קדר
אללה אן יהלך סור גמע ציון מד אלתר
פלם ירד ידה ען הלאכהא ואחזן אהל
אלפצול ואלסור חין קצפא גמיעא ׃
טבעו בארץ שעריה אבד
ושבר בריחיה מלכה ושריה בגוים
אין תורה גם נביאיה לא מצאו חזון
מיהוה ׃ טבעו בארעא תרעהא על
דנכסו ית חזירא ואובילו מן דמיה עליהון
הובד ותבר מזוזתהא מלכהא ורבנהא
ביני עממיא על דעברו על פתגמי
אוריתא אף נביאהא אתמנע מנהון
רוח קדשא לא אשכחו מימרא דיוי
וכאן אבואבהא רסכת פי אלארץ וקד
כסר נגורהא אחתיאבהא ומלכהא
וקואדהא פימא בין אלאמם בגיר
תוריה חתי אנביאהא לם יגדו וחיא
מן ענד אללה ׃ ישבו לארץ
ידמו זקני בת ציון העלו עפר על

מזבחו ג ויאמר יואש ויקרא לו ביום ההוא זנח אדני מזבחו ׃ חל ה חס וסימ ותעמד בחל יאכלו את איזבל בחל ישועה שית חומות וחל
וגלת החל הזה ויאבל חל וחומה ׃ בריחיה ב מל היתן משכנותיה אבד ושבר ׃ וחד ואבד ממנה ׃

ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשן
בתולת ירושלם יתבין על ארעא ושתקין
סבי כנשתא דציון אסיקו אפר מוקלה
על רישיהון בתולתא דבירושלם
פצאר שיוך גמע ציון יגלסון עלא
אלארץ ויתחזנון ויצערון אלתראב
עלי רוסהם ויתזרון באלמסוח וצאר
אבכאר ירושלם ינזלון אלי אלארץ
שעורהן   כלו בדמעות עיני
חמרמרו מעי נשפך לארץ כבדי על
שבר בת עמי בעטף עולל ויונק
ברחבות קריה ספו בדמעין עיני אר
איגלו מעי איתשר לארעא כבדי
על תבר כנשתא דעמי כד צהא עול
עולימא ויניקא בפתאות קרתא איקולון
קד כמדת עיני מן אלדמוע ותצוררת
אמעאי וכאן כבדי קד תצוור אלצבי
אנתצבת עלי אלארץ למציבה אמתי
אד תצוור אלצביו ורציע פי רחאב
אלקראי   לאמתם יאמרו איה דגן
ויין בהתעטפם כחלל ברחבות עיר
בהשתפך נפשם אל חיק אמתם
לאמהון הוו אמרין אן עיבור וחמר כד
צהן כקטילא בפתאות קרתא כד אתאשד

נפשיהון לגו עטפות אימהון וסימא
ענד קולהם לאמאתהם אין אלבר ואלכמר
פי תצוורהם כאלצריע פי רחאב אלקריה
ופי סילאן אנפסהם פי חגור אמאתהם
מה אעידך מה אדמה לך הבת
ירושלם מה אשוה לך ואנחמך בתולת
בת ציון כי גדול כים שברך מי ירפא
לך מא אסהיד ביך ומא אחי דמי ליך
כנשתא דירושלם מא אחכיר ליך
ואיהי בתולת כנשתא דציון ארום
סגי תבריך כסגיאות תבר גללי ימא
ולא בעלין נחשוליה מן הוא אסי דיסי
יתיך מן מרעיך מא אחצרך ומא
אשבה לך יא גמע ירושלם מא אסאוי
בך פאעזיך יא גמע ציון אן כסרך
עצים כאלבחר מן ישפיך מנה
נביאיך חזו לך שוא ותפל ולא גלו
על עונך להשיב שביתך ויחזו לך
משאות שוא ומדוחים נביאי שקרא
דבינך חזו ליך שקרא ולית משא
ולא פרסימו על חוביך לאהדרותיך
בתיובתא ונביאו ליך נבואת שקרא
וטעותא אנביאך נצרו לך זור
ובהתאן ולם יכשפו ען דנבך לירדון

כים ל׳ וסימנ׳ והרשעים כים נגרש תולה קולם כי גדול כים שברך ... וינעו ג׳ חס בליש׳ וסימנ׳ וינעם במדבר והנעותי בכל
הגוים וינעו ראשם ... אמתם ב׳ ועל אמתם בהתעטפם וחד לאמתם יאמרו ... ירפא ג׳ מה אות כי ירפא יי ומחץ מכתו ירפא כי
גדול כים שברך ...

ען עתיאנך פנצרו לך קצץ ומראחיי

ספקו עליך כפים כל עברי דרך
שרקו ויניעו ראשם על בת ירושלם
הזאת העיר שיאמרו כלילת יפי משוש
לכל הארץ׃ ספיקו עליך ידיהון כל
דעברא אורחא שרקו וטלטילו רישיהון
על כנשתא דירושלם אמרו הדא היא
קרתא דיימרון סביא דמלקדמין דהיא
יאות שפרא חדות כל ארעא׃ וספקו
עליך אכפאפהם גמיע מארה לטריק
ואצפרו וחרכו רוסהם עלי גמע ירוש׳
יקולון אתרא הדה למדינה לתי יקולון
לנאס ענהא אנהא כאמלה לגמאל
סרור גמיע לבלדאן׃ פצו עליך
פיהם כל איביך שרקו ויחרקו שן
אמרו בלענו אך זה היום שקוינהו
מצאנו ראינו׃ פתחו עלך פומהון כל
בעלי דבבך שרקו עסיאו שניהון
אמרו חסלנא ברם דין יומא דסכרנהי
אשכחנא חזינא׃ וקד פתחו עליך
אפואההם גמיע באגציך ואצפרו
ואצרו אסנאנהם פקאלו קד אהלכנאהם
והדא הו ליום אלדי רגונאה קד וגדנאה
וראינאה׃ עשה יהוה אשר זמם

בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם הרס
ולא חמל וישמח עליך אויב הרים קרן
צריך׃ עבד יי מא דחשיב שלים
מלוליה דפקיד למשה עבדיה מן יומין
קדמאין דאי לא יעבדון בית ישראל
דתקין בעינוהי עתיד הוא לאתפרעא
מנהון פגר ולא חס ואחדי עלך בעלי
דבבך ארים יקר מעיקיך׃ ולמא צנע
אלה אלדי דבר ותמם אמרה אלדי אמר
בה מן אלאיאם אלקדימה והדם בגיר
אשפאק ופרח בה אלאגציין ורפע
שאן אעדאהם׃ צעק לבם אל
אדני חומת בת ציון הורידי כנחל
דמעה יומם ולילה אל תתני פוגת לך
אל תדם בת עינך׃ צוח לבהון קדם יי
דרחים עליהון שור קרתא דכנשתא
דציון זלוגי כנחלא דמעין יומם וליליא
לא תתני תעחומין ליך לפייגא צלותיך
ולא תשתוק בבת עינך׃ וצרכת קלובהם
אלי אללה וקיל להם יא אהל סור גמע ציון
אורדי דמועא כואדי לנהאר ואלליל
לא תגעלי פתרה לך ולא תהדא חדקתך
קומי רני בליל׳ לראש אשמרות
שפכי כמים לבך נכח פני אדני שאי

משוש ד׳ כי על כל בתי. משוש ששון אתה משוש גילה ועמה משוש כלילת יפי משוש ה׳ קומי ג׳ ריש פסוק׳ קומי שאי קומי אורי קומי
רני חד בל׳ וחד בנב׳ וחד בכת׳ ה׳

אליו כפיך על נפש עולליך העטופים
ברעב בראש כל חוצות׃ קומי עסוקי
בליליא במשנה ובפתגמי אוריתא
בשירוי מטרתא דשפרא שדאי
כמיא ליבך בתיובא לבית כנשתא כל
קביל אפי יי טולי לותיה בצלו ידיך
על נפשת עולימיך דיצדיין בכפנא
ברישׁ כל מחוזין׃ וקומי רני פי אליל
ובאצה פי אוול אלנוב וכאן קלבך יסיל
כאלמא בין ידי אללה וארפעי אליה כפך
עלי נפוס צביאנך אלמתצוורין מן אלגוע
פי אטראף אלאסואק׃ ראה יהוה
והביטה למי עוללת כה אם תאכלנה
נשים פרים עללי טפחים אם יהרג
במקדש אדני כהן ונביא׃ חזי יי ואסתכל
מן שמיא למן אסתקפת כדנן אם חזי
למיכל נשיא פרי בטנהא עולימיא
דמתלפפין בסדינין ענת מדת דינא
וכן אמרת אם חזי למקטל כהנא
ונביא בבית מקדשא דיי כמא
דקטלתון לזכריה בר עדוא כהנא
ונביא דיין דביש קדם יי׃ ולהם אנטר
אלי וארחמני פאנה מן בטשת בה
כדיאן תאכל אלנסא אולאדהן אלצביאן

אלמתרפהון ואן יקתל פי קדס אללה
אלאמאם ונבי׃ שכבו לארץ חוצות
נער וזקן בתולתי ובחורי נפלו בחרב
הרגת ביום אפך טבחת לא חמלת׃ שכבו
על ארעא במחוזיהון עולימא וסבא
דהוו רגילין למשכב על ערסין דמילת
בתולתי ועולימי נפלו קטילין בחרבא
קטלת ביום רגזך נכסת ולא חסת׃
ואנצגעו עלי אלארץ כארגא מנהם
אלצבי ואלשיך אבכארי ושבאבי וקעו
פי אלסיף קתלתהם פי יום גצבך ודבחתהם
בגיר אשפאק׃ תקרא כיום מועד
מגורי מסביב ולא היה ביום אף יהוה
פליט ושריד אשר טפחתי ורביתי
איבי כלם׃ תהי קרי חירותא לעמך בית
ישראל על יד מלכא משיחא היכמא
דעבדת על יד משה ואהרן ביומא
דפסחא וית כנשון חזור דחזור עולימי
מן כל אתר דאתבדרו ביום תקוף רוגזא
דיי ולא הוה בהון שיזבא ושאר
בני דלפיפית בסדינין ודרביתי בעלי
דבבי שיצינון׃ צרת תדעו באהד
חוריי מתל יום אלמחצר חוליי ולם יבק
פי יום גצב אללה פלית ולא שריד ואלדין

ב̇ חד מל וחד חס

חס וחס ב̇ תתות האלה

העטופים ב̇ חד מל וחד חס והיה העטפים ללבן על נפש עולליך העטופים ברעב קדמייה מל ה̇ עולליך ב̇ חד מל וחד חס וכפכן את
עלליך חס על נפש עולליך מל ה̇

רפהתהם ורכיתהם באגצי אפנאהם׃
אני הגבר ראה
עני בשבט עברתו׃ אנא הוא גברא
דחזי עינויא לחטרא דרדי לרוגזיה׃
אנא ארגל לדי ראית לעלאב בקציב
עברתה׃ אותי נהג וילך חשך ולא אור׃
ויתי דבר ואוביל לחשוכא ולא לנהורא׃
פקאדני וסיירני פי צלאם בלא נוראן׃
בי ישב יהפך ידו כל היום׃ ברם בי יתוב
יגלגל עלי מחתיה כל יומא׃ והוא
יעור עלי יקלב ידה טול לזמאן׃
בלה בשרי ועורי שבר עצמותי׃
עתק בסרי ומשכי תבר גרמי׃ וקרא
בלי לחמי וגלדי וכסר עצאמי׃ בנה
עלי ויקף ראש ותלאה׃ בנא עלי
ברקומין ואקיף קרתא ועקר רישי
עמא ושלחו אצון׃ ואחדק בי קאמה
ובסטה׃ במחשכים הושיבני כמתי
עולם׃ בבית אסירין מחשוכא אתיבני
כמיתין דאזלין לעלמא אחרנא׃ ואג
לסני פי צלמאת כמותי אדהרי׃
גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשתי׃
סגר בתרי בדיל דלא אפוק מן איסורי
יקר על רגלי כבלין דנחשא׃ וקד גדר

דוני פלא אכרג ותקל קידי׃ גם כי אזעק
ואשוע שתם תפלתי׃ אף ארום אצוח
ואצלי אסתתים בית צלותי׃ ואן אנא
צרכת וגותת קד סד ען צלותי׃ גדר
דרכי בגזית נתיבתי עוה׃ סגר אורחי
באבנין פסילן שבילי סרך׃ וכאנה
גדר טרקי בחגארה מהנדמה ושווש
סככי׃ דב ארב הוא לי אריה
במסתרים׃ דיבא מכמן הוא לי אריא
דמית עתד לבישא׃ והו כדב כאמן לי
או אסד פי לסואתר׃ דרכי סורר ויפשחני
שמני שמם׃ ארחי סדר ושסעני
שוויני צדו׃ ואזאל טרקי ופסכני וציירני
מתוחשה׃ דרך קשתו ויציבני כמטרא
לחץ׃ מתח קשתיה ועתדני כפלגליסא
לגירא׃ כדאך אותר קוסה ונצבני כא
הדף לסהאם׃ הביא בכליותי בני
אשפתו׃ אעיל בכליותי גירי תיקיה׃
וארכל פי כלאי סהאם געבתה׃ הייתי
שחק לכל עמי נגינתם כל היום׃ הויתי
חוכא לכל פריצי עמי ומזמרן עלי
כל יומא׃ וצרת צחכא לגמיע קומי
ולחאנהם טול לזמאן׃ השביעני
במרורים הרוני לענה׃ אסבעני

טו ראש פ׳ ס׳ משמשין הי הקרב את קלבנו הארץ אשר הכה יש האיש הדך בך האנשים האלה המלאך הגאל אתי הכהן המחטא הנגע במת לכל נפש אדם הנער בא השיבה עליך יש הבית הזה הנפש החטאת המלך יתאבל הסיר יש היה יש כאויב הביא בכליותי

מריר חיון ארויני גידין וכאנה אשבעני
מורארא ואהואני עלקמא׳ ויגרס
בחצץ שני הכפישני באפר׳ ודרצץ
באבנין שני כעני נני באפרא׳ ואחפא
בקטם אסנאני וטמרני בקטמא׳ ותזנח
משלום נפשי נשיתי טובה׳ ושבקת
משלמא נפשי אתנשיתי טבתא׳
פאנכדלת נפסי חתי מן כסלאס ונסית
כל ביריא ואמר אבד נצחי ותוחלתי מיהוה׳
ואמרית הובד תוקפי וטובא דהוית
אוריך מן קדם יי וקלת קדם באר גיאתי
ורגאי מן עבד אלהי׳ זכר עניי
ומרודי לענה וראש׳ אידכר על נפשי
ומה דמרידו בי סנאי ואשקיאו יתי
גידין אדכר על אבי ודדי אל דייך
המא כבעלקסוסס׳ זכור תזכור ותשיח
עלי נפשי׳ מדכר תדכר ותצלי עלי
נפשי וטאל מא תדכר ואך נפסי
ותתשוח עליי׳ זאת אשיב אל לבי
על כן אוחיל׳ דא נחמתא אתיב על
לבי בגין כן אוריך והודא מא אורדה
אנקלבי ולדלך אצבר׳ חסדי
יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו׳
טיבותא דיי ארום לא אפסקו ארום לא

יתמנעו רחמוהי׳ אחסאן אלה לדילא
תנפד ולא תפני רחמתה׳ חדשים לבקרים
רבה אמונתך׳ נסין חדתין מרחיש
לצפריא סגיאה היא הימנותך׳ כל הי
גדיד פי כל צבאח ואמאנתך כתירה׳
חלקי יהוה אמרה נפשי על כן אוחיל
לו׳ חולקי יי אמרת נפשי בגין כן
אוריך ליה׳ כלאקול לנפסי נעס אלה
קסטי ולדלך אצבר לה׳ טוב יהוה
לקוו לנפש תדרשנו׳ טב הוא יבר
לדמסברין לפרקיה לנפשא דתתבע
אולפניה׳ ואלה אגואד לראגיה ולנפס
תלתמסה׳ טוב ויחיל ודומם לתשועת
יהוה׳ טב הוא לאורכא ולמשתק עד
תיתי פורקנא דיי׳ פיגב אן גור ואצבר
ואסכות למגותה אלה׳ טוב לגבר כי
ישא על בנעוריו׳ טב הוא לגברא
ארום ילוף נפשיה לסובלא ניר פקודיא
דיי מן עולמוי׳ ומא אצלח לרגל
יחתמל אשקא מן צבאיה׳
ישב בדד וידם כי נטל עליו׳ יתיב בלחודוי
ויסבול ייסורין בדיל יחוד שמא דיי
דמשתלחין ברחמוהי עלוי דיתוב
ויטלינון מעלוי׳ ויגב אן יברס

אוחיל ג ומל מה אוחיל ליי עוד זאת אשיב אל לבי חלקי יי ־ נשיתי ב׳ לא נשיתי ולא נשו בי ותזנח משלום ׳ וחד לכן הנני ונשית׳
אתכם ־ וראש ב׳ גרא ונעמן אחי וראש זכר עניי ומרודי ׳ ואנון בתרי ליש׳ ־

מנפרדא ויסכת ארוא חמל עליה
ואמר יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה
יתין בעפרא פומיה וישתטח קדם
רבוניה מא אם אסתבר ויצע פמה פי
אתראב לעלה אן יגד רגא יתן למכהו
לחי ישבע בחרפה יושיט למחוהי
ליסתא ישבע בקלנא ויעטי כדה
לצארבה ויסתכתר מן תעיירה לה
כי לא יזנח לעולם יהוה ארום
לא ישבוק עמיה בעקתא לעלם
רבונהון יי פאן אלה לא יכדל אלי אלדהר
כי אם הוגה ורחם כרב חסדיו ארום
אלהין ברישא יתבר והדר יתוב ויחוס
עליהון בסגיאות טיבותיה כלא
נחא עאד ורחם בכתרה אחסאנה
כי לא ענה מלבו ויגה בני איש ארום
בגין דלא עני גבר ית לביה בתעניתא
ארום גרם לתברא בני אנשא ולאנה
לם עאד יעלבו וינחי בני אלבשר מן
דאתה לדכא תחת רגליו כל
אסירי ארץ למדכא ולמכבשא
תחות רגלוהי כל אסירי ארעא ליד
תחת סלטאנה גמיע אסרי אלארץ
להטות משפט גבר נגד פני עליון

לאסטאה ולמצלי דין גבר מסכין קביל
אפי עלאה ולימיל חכם אלאנסאן בחצרת
אלעלי לעות אדם בריבו אדני לא ראה
לסרבא אנש מסכין במצותיה אפשר
דמן קדם יי לא אתגלי לישוש חכם
אלאנסאן פי כצומתה אללה לם יראשיא
מן דלך מי זה אמר ותהי אדני
לא צוה מן הוא אנשא דאמר והוות
בשתא מתעברא בעלמא אלהין בגין
דעבדו מא דלא אתפקדו מן קדם יי
מן דא קאל קולא פכאן ואללה לם יאמר
בה מפי עליון לא תצא הרעות והטוב
מפום אלהא עלאה לא תיפוק בשתא
אלהין על ברת קלא מתכרזא למחוי
בישין על חטופין דאתמליאת ארעא
ובעדן דיבעי למגזר טבא בעלמא
מפום קדשא נפיק לכן מן קול אלעלי
לא תכרג אלשרור ואלכיר מה יתאונן
אדם חי גבר על חטאו מא ממון
ישבח גבר כד הוא חי על חובוהי דיחוב
ממא דא ינעת אלאנסאן אלחי או רגל
עלי כטאיאה נחפשה דרכינו
ונחקרה ונשובה עד יהוה נבחוש
אורחנא ונבקר ונתוב בתיובתא קדם

הוגה ב׳ במל׳ וחד חס׳ כאשר הגה מן המסלה אשר הוגה ש׳ כי אם הוגה ס״ה על ש׳ ה׳ בצל לך ושובת ראש׳ פסוק׳ ונגף ש׳ את מצרים שובה ישוע
נחפשה דרכינו ס״ה תזכור ב׳ מל׳ ברגז רחם תזכור זכור זכור תזכור ס״ה חי וחי ב׳ זק׳ קמ׳ וירפאו אדם זכלאתו וסוף פסוק כוו״ק ס

עיי פינבגי אן נפתש טרקנא ונסתכרי
האונרגע אלי אללה׳ נשא לבבנו אל כפים
אל אל בשמים׳ נטול לבנא כריר נדפי
ידנא מגזילן ונתוב אל אלהא דמחריה
בשמיא׳ ונרפע קלובנא מע כפינא
לא אלטאיק אלדי פי אלסמא׳ נחנו פשענו
ומרינו אתה לא סלחת׳ נחנא מרדנא
וסרבנא ועל דלא הדרנא בתיובתא
את לא שבקת׳ נחן אדנבנא וכלפנא
ואנת פלם תגפר׳ סכותה באף
ותרדפנו הרגת לא חמלת׳ טללתא
עלנא ברגז ורדפתנא בגלותא קטלתא
ולא חסת׳ וצללת בגצב פכרבתנא
וקתלת בגיר אשפאק׳ סכותה בענן
לך מעבור תפלה׳ טללתא שמיא
בעננא יקרא דילך בגין לא תעבר
לותך צלותא׳ וצללת בגמאם כאנה
לא תגוז אליך צלוה׳ סחי ומאוס
תשימנו בקרב העמים׳ כניעותא
ומאיסותא תשוי יתנא בחובנא בינ
עממיא׳ קלעא וזהרא צירתנא
פי מא בין אלאמם׳ פצו עלינו
פיהם כל איבינו׳ פתחו עלנא פומהון
למגזר עלנא גזירן כל בעלי דבבנא׳
ופתח עלינא גמיע אעדאינא אפואהם׳
פחד ופחת היה לנו השאת והשבר׳
אימתא וזיעה הוה עלנא רתיתא ותברא׳
פצאר לנא דלך כלפזע ואלהותה ואלצעק
ואלכסר׳ פלגי מים תרד עיני על שבר
בת עמי׳ יבלין דמיא תזלוג עיני על
תבר כנשתא דעמי׳ פתהטל עיני
אקסאם מא עלי מציבה גמיע אמתי׳
עיני נגרה ולא תדמה מאין
הפגות׳ עיני זלגת ולא תשתוק מלמנגי
מדלית פאיג עקתי וממלל תנחומין
על לבי׳ עיני תגרי ולא תסכת ממא
ליס תפתר׳ עד ישקיף וירא יהוה
משמים׳ עד דיסתכי ויחזי יי
בעלבני מן שמיא׳ אלי אן יטלע
וינצר אללה מן אלסמא׳ עיני עוללה
לנפשי מכל בנות עירי׳ בכותא דעיני
לא אסתקפת למדע על חורבן כל
פלכי עמי ונזול בנתא דירושלם
קרתי ועיניי תבקת לנפסי מן גמיע
רהט קריתי׳ צוד צדוני כצפור
איבי חנם׳ מכמן כמנו לי כציפרא
בעלי דבבי על מגן ואצטאדוני
כאלעצפור אעדאי מגאנא׳ צמתו

נשא וב׳ כת׳ סה והאלהים נסה כי לא נסה חירם מלך צר נשא אם נשאת נשא לבו ועל כל נשא ושפל נשא לבבנו ס״ וירא ג׳ וסימנ׳ ויבאת

ריבי כי מי עמד על ישקיף וירא ס״

בבור חיי וידו אבן בי קטלו בגובא
חיי ורגמו אבנא בי ואטלו פי לחבס
עמרי ואלקו לחגר עליי צפו מים
על ראשי אמרתי נגזרתי שטו מיא
אטיפו על רישי אמרית במימרי
אתגזרית מן עלמא ולמא טפא ל
מא עלי ראסי קלת קד אנקטעת׃
קראתי שמך יהוה מבור תחתיות
צליתי לשמך יי מן גוב ארעיתא
דעות אסמך יא רב מן אביר לספלי
קולי שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי
לשועתי צלותי קבילתא בזמנא
ההוא וכען לא תכסי אודנך מלקבלא
צלותי לרוחתי לבעותי פכמא סמעת
צותי אסוך אן לא תגבי אסתמאע
לפרגי ותגוותי קרבת ביום אקראך
אמרת אל תירא שלח מלאכא
לשיזבא יתי ביומא דצליתי קדמך
אמרת במימרך לא תדחלי כמא טל
מא קרבת מני יום כנת אדעוך פיה
וקלת לי לא תכאף׃ רבת יהוה
ריבי נפשי גאלת חיי נציתא יברי
לעבדין מצותא לנפשי פרקתא
חיי ולהס ואכצם עני בצומתי ופך

חיאתי ראית יהוה עותתי שפטה
משפטי חזיתא יי סרוך דסריבו לידון
דינאי ילהם פאנך קד ראית תשוושי
אחכס לי פיהם חכמי ראיתה כל נקמתם
כל מחשבתם לי גלי קדמך כל נקמתהון
כל מזימתהון עליי פאנך קד ראית
אנתקאמהם מני וגמיע מחאסבתהם
לי׃ שמעת חרפתם יהוה כל
מחשבתם עליי שמיע קדמך כסופיהון
כל מזמתהון עליי ממא סמעת עייהם
לי וגמיע תדבירהם עליי שפתי קמי
והגיונם עלי כל היום שפות דקיימין
עליי ומלוליהון עלי כל יומא׃ נטק
מקאומי ודרסהם עליי טול זמאן
שבתם וקימתם הביטה אני מנגינתם
מותבהון וזקיפתהון אסתכל אנא
זמריהון ונצרת אי גלוסהם וקיאמהם
ואנא פי גמיע דלך תלחינהם׃
תשיב להם גמול יהוה כמעשה ידיהם
תתיב להון גמולא בישא יי כעובדי
ידיהון פארדד להם מכאפאה יא רב
כצנע איריהם תתן להם מגנת לב
תאלתך להם תתין להון תבירות לבא
ושלה אותך ישלה להון ואגעל להם

אדני יוי כתיב בקינה נשקד על פשעי סלה כל אבירי ב בן איכה יעיב בלע אדני היה אדני כאויב זנח יענך לבם קומי רני במקדש אדני כי לא יזנח לעות אדם מי זה אמר רבת אדני ח — ח

חסרה ולקבלו ממצאי כך עליהון · תרדף באף
ותשמידם מתחת שמי יהוה · תרדפינון
ברגז ותשיצינון מתחות שמיא דיי
אלהם ואכלבהם בגצב ואנפלהם מן
תחת ישמאי · איכה
יועם זהב ישנא הכתם הטוב תשתפכנה
אבני קדש בראש כל חוצות · איכדין
עמא דהבא דבית מקדשא אשתני זיו
יקר פרטורין בחיר משרין מר גלוון
קדישין בריש כל מחוזין וכיף יכמד
דהבא ויתגייר ופיך לגייר ותנכב חגאזו
קדס פיאטראה ואסואק · בני
ציון היקרים המסלאים בפז איכה
נחשבו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר
בני ציון יקירין דהוו מתחלפין בדהב
טב ואין במרגלין ואיכדין הוו עממין
מסאבין מותבין יתהון כד קביל עדסיהון
ומסתפלין באנפיהון בגין דילדן
נשיהון בנין שפירין כותהון ואתחשבו
לנבלי חסף עובד ידי פחרא · ובני ציון
לא עזא למקאסין באפוז כית חסבו
כצרות מן כזת צנעה ידי ופכראני
גם תנין חלצו שד היניקו גוריהן
בת עמי לאכזר כי ענים במדבר · אף

בנתא דישראל מפנקתא לבני עממא
דדמיין לתנינא טלען בזא אניקו רוביהון
כנשתא דעמי מסירא לאכזראין וספא
על בנהא בנעמיותא במדברא · ואיצא
כערבד דיי יכלעון תדיאנהם מן אן
ירצעון אגראהון כואך ארצעת ואם
מן קומי ליחנך כונעאס פי וכרי
דבק לשון יונק אל חכו בצמא עוללים
שאלו לחם פרש אין להם · אדבק לישן
עולימא למורגיה בצהותא טפליא
שאילו לחמא מושיט לית להון · ותזק
לסאן ורציע לי חנכה מן ועטש
וצביאן סלו להם טעאמא פלם יכון
להם מן כאסרי · האכלים למעדנים
נשמו בחוצות האמנים עלי תולע חבקו
אשפתות · דהוו רגילין למיכל תפנוקין
אשתוממו במחוזין דאתרביו על
צבע זהורי גפיפו קלקלתא · ואכלי
למלאר תוחשו פי ואסואק ולמחצוגין
עלי ואקרמו לזמו למזאבלי
ויגדל עון בת עמי מחטאת סדם
ההפוכה כמו רגע ולא חלו בה ידים
וסגי חובת כנשתא דעמי מן חובת
סדום דאתהפכא כשעא ולא שריאו

תנים

כת׳ תרתין מלין וקרי מלה חדה

ח׳ כתב תרתין מלין וקרי מלה חדה ויהי כי טוב לבם ויהי איש מבן ימין למרבה המשרה ויצא מן המערה הקע הארץ מיאתי בחרבותיהם ויצא
מן בת כי ענים ס״ה

תרג זכו׳ הוו בריין נזירהא יתיר מתלגא שעעו יתיר מה יכלא
סמיקן חיזו יתיר מזהרין ובשבזין פרצופיהון

בה לאתנבאה נביאיא למהדר יתה
בתיובתא ועצם דנבקומי מן לטויה
סדם אמקלוכה מתל טרפהו ולסתלכת
פיהא ואיאדיו׃ זכו נזיריה משלג
צחו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר
גזרתם׃ וכאן אהוא דהא אתפא מן
אתלג ואבין מן אלבן וסחנתהם אשד
מן חמרה אליאקות ומפאצלהא אצפי
מן אמהא מתלאותבואא׃ חשך
משחור תארם לא נכרו בחוצות צפד
עורם על עצמם יבש היה כעץ׃ מסגי
מסגיאות אולמות גלותא ריוהון לא
אשתמודעו במחוזין אלק משכיהון
על גרמיהון נגיב הוה כקיסא ופאסודת
חליתהם אשד מן אחבר חתי לא יתכתו
טאסואק ולזק גלדהם בעצמהם
בעד מא יבס פצאר כאעוד׃
טובים היו חללי חרב מחללי רעב שהם
יזבו מדקרים מתנובת שדי׃ מעלי
הוו קטילי סיפא מקטילי כפן דקטילי
סיפא ריבין כד אינון מבזעין ממא
דאכלו מעללי חקלין ולקד כאן צרעי
אסיף אצלח אוא מן צרעי אלגוע לאנהם
ידובון דון נאמי אצחרי באנהם מבעוגין

ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן
היו לברות למו בשבר בת עמי׃ ידי ד
נשין דהוו מרחמין על מסכינין בשילו
בניהון הוו לסעודתא להון ביום תבר
כפנא ואתברת כנשת עמי׃ ואידי אלנסא
ארחמאת טבכוא ולאדהן חתי צארו
מרוא פי מציבה גמעקומי׃ כלה
יהוה את חמתו שפך חרון אפו ויצת
אש בציון ותאכל יסדתיה׃ סתעי ית
חמתיה שלא אתקוף רגזיה ואסיק ניעור
אישתא בציון ואכלת אושהא׃ גדם
אלה בחמייתה וספך שדה גצבה פאגג
נארא פי ציון אכלת אסאסאתהא׃
לא האמינו מלכי ארץ וכל ישבי
תבל כי יבא צר ואויב בשערי ירושלם׃
לא הוו מהימנין מלכוות ארעא וכל
יתבי תבל בעדן דהות ירושלם בשלוה
ארום ייעול מעיק ובעיל דבבא בתרעי
ירושלם׃ לם יצדק מלוך אארץ וסאיר
אהל אדניא אן עדו ואבאגץ ידכלאן
פי אבואב ירושלם׃ מחטאות
נביאיה עונות כהניה השפכים בקרבה
דם צדיקים׃ מחובי נביאי דבגוה ועוית
כהנהא דגרמו למהוי מתשד על ידיהון

מלכי ארץ ב׳ העשרת מלכי ארץ לא האמינו מלכי ארץ ׳ וכל תהלים דכות במא ויראו גוים את שם יי וכל מלכי הארץ ׳ יסודתיה ב׳ ונהרסו יסדותיה ותאכל יסדתיה ׳בתריין חס ׳ מדקרים ב׳ ונשארו בם אנשים. שהם יזבו ׳ אחד ומדקרים בחוצותיה

דם זכאין ומן כטייה מתנבייהא ודגוב
אימתהא אשדו אפכין פי וסטהא דמא
זכאין׃ נעו עורים בחוצות נגאלו
בדם בלא יוכלו יגעו בלבשיהם איטל
אטלטלו עורין במחוזין אטנפו ב
בדם קטולין ועל דלא הוו יכלין למחזי
קריבו בלבושיהון ואצטרבו כאנהם
עמיאן פי אסואק ותלותו בדמא
חתי לם יטיקואן ימסותיאבהם׃
סורו טמא קראו למו סורו סורו אל
תגעו כי נצו גם נעו אמרו בגוים לא
יוספו לגור׃ זורו מסאבא קרו עממיא
להון זורו זורו לא תקרבון ארום נצו אף
אטלטלו אמרו במהויהון בשלותהון
ביני עממיא לא תוספון לאתותבא׃
זולו יא אנגאס נאדו בהם אעדלו
אעדלו לא תמסוהם ממא כלו ואצטרנו
קלו ענהם לאמם אנהם לא יעאודו
אסכנא׃ פני יהוה חלקם לא יוסיף
להביטם פני כהנים לא נשאו זקנים
לא חננו׃ מן קדם ייי אתפליגו ולא
יוסיף לאסתכלא בהון בגין כן אומיא
רשיעיא אפי כהניא לא סברו ועל
סבא לא חסו ואן גצב אלה קד קסמהם

וליס יעאוד אן ינצר אליהם פלדלך וגוה
אלאמה לם יחאבו ואלשיוך לם ירופו׃
עודינה תכלינה עינינו אל עזרתנו
הבל בצפיתנו צפינו אל גוי לא יושע׃
ובקית עיוננא תשלכץ אלי עוננא פאלא
בההבא ואטלענא בתטלענא אלי שעב
לא יגיתנא׃ צדו צעדינו מלכת
ברחבתינו קרב קצנו מלאו ימינו כי
בא קצנו׃ צדו שבילנא מלמהך בפת
בפרתינא קרב סופנא אתמליו יומנא
למחת ארום אתא סופנא׃ ותווחשת
כטואנא מן אסלוך פי רחאבנא וקרב
אגלנא ותמת איאמנא למא ואפאנא
אלאגל׃ קלים היו רדפינו מנשרי
שמים על ההרים דלקנו במדבר ארבו
לנו׃ קלילין הוו רדפנא מנשרי שמיא
על טוריא רדפו יתנא במדברא כמנו
לנא׃ ותאר כאלבונא אכף מן נסור
אלסמא פדהקונא פי אלגבאל וכמנו לנא
פי אלבראדי׃ רוח אפינו משיח
יהוה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו
בצלו נחיה בגוים׃ מלכא יאשיה דהוה
חביב לנא כנשמת רוח חיין דבאפנא
דהוה משיחי ייי איתפס במצד בחיבוליהון

יוסיפון דכת׳ יוספו ד׳ וכל ישראל ישמעו ויראו כה יעשון ל׳ אלהים וכה יוסיף ועתה יוספו לחטא אמרו בגוים לא יוספו ... אפיך אפינו ב׳ מל׳ בל׳ נ׳
בזעת אפיך וברוח אפיך נערמו מים רוח אפינו משיח יי׳ ...

בחיבולי יהון דהוינא אמרין על ידי
בטלל זכותיה נחי ביני עממיא ומשיח
אלהא דייהו כרוח אנפסנא עלק פי חוית
הותהם אריקלנא אנא נעיש פי צלה
בין אמם׳ שישי ושמחי בת אדום
יושבתי בארץ עוץ גם עליך תעבר
כוס תשכרי ותתערי׳ חדיאן ובועי
קרתא דאדום ועמא דביסרין דיתבא
בארע ארמוניא אף עלך עתיד למעבר
כס פורענו׳ ותאתרוי ותרוקני פסרי
ואפרחי יא גמאעה אדום ומקימה
פיבלד עוץ פאן עליך איצא סתמר
כאס ותסכרין מנהא ותתערין׳
תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך
פקד עונך בת אדום גלה על חטאתיך׳
ובתר כין ישלים עווייתך כנשתא
דציון ולא יוסיף לאגלאותיך אסער
עוויתיך קרתא דרומי אתפרסם קל
ש׳ על חוביך וקד פנית דנובך אגמע
ציון ולא יעוד אן יגליך ותאכד דנובך
יא גמאעה אדום ובשתען כטאאך׳
זכר יהוה מה היה
לנו הביטה וראה את חרפתנו׳ יהוה
דכיר ית מא דהוה לנא אסתכל וחזי

כסופנא אלהם פאדכר מא צאר לנא
אטלע ואנצר תעירנא׳ נחלתנו נהפכה
לזרים בתינו לנכרים׳ אחסנתנא אתהפכת
לחילוני בתנא לנוכראין׳ פאן נחלתנא
אנקלבת ללאגנביין ובויתנא ללגרבא׳
יתומים היינו ואין אב אמתינו כאלמנות׳
הוינא דמיין כגלותא ליתמין דלית
להון אב אמהתנא כארמלין וצרנא
כיאתאמא בלא אב ואמהאתנא כאלאראמל׳
מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר
יבאו׳ מימנא בכספא שתינא קיסנא
בדמין ייתון׳ ושרבנא מאא בפצה
ואדכלנא חטבנא בתמן׳ על צוארנו
נרדפנו יגענו לא הונח לנו׳ על פריקת
צואראנא איטענא כד הוינא אזלין
בשביא חזא נבוכדנצר רשיעא סרכיא
דרבני עמא דישראל דאזלין ריקנין
פקיד למטעון הלא דעל ספר פרת
בגין דלא יהכון ריקנין ובההוא זמנא
לאינא ולא הות נחא לנא׳ וכד לבנא
עליא ענאקנא ותעבנא ולם נסתריח׳
מצרים נתנו יד אשור לשבע לחם׳
מצרים יהבנא סמר לאתפרסמא וא
ואתור למסבע לחמא ומדינא ידינא

חטאתיך ה׳ מה תזעק על שברך כל מאהביך שכחוך ושמרון בחצי חטאתיך גם את שאי כלמתך תם עונך בת ציון ס״ס תשכרי ב׳ גם את תשכרי ותתערי ס״ס מצרים ב׳ ראש פסוק׳ מאר יעלה לשממה תהיה נתנו יד ס״ס

ואינם ואנחנו ק׳ ק׳

אלי מצר ולאשור לנשבע לטעאם:
אבתינו חטאו אינם אנחנו עונתיהם
סבלנו: אבהתנא חבו וליתיהון ואנחנא
עויתהון סוברנא: ועלי אן אבאינא
אכטו ובאדו ונחן איצא חמלנא דנובהם:
עבדים משלו בנו פרק אין מידם: בני
חם דאתמסרו עבדין לבנוהי דשם
אינון שליטו בנא פריק לית מידהון:
ותסלט עלינא אלעביד פליס מן אידיהם
פאך: בנפשנו נביא לחמנו מפני חרב
המדבר: בסכנת נפשנא ניתי לחים
פרנסותנא מן קדם קטיל בחרבא
דאתי מססטר מדברא: בכטר נפוסנא
נאתי בטעאמנא מן קבל אלסיף פי
אלבר: עורנו כתנור נכמרו מפני זלעפות
רעב: משכנא כתנורא אתקדרו מן
קדם מפח כפנא: וגלודנא חמית כמא
אלתנור מן קבל זמע אלגוע: נשים בציון
ענו בתלת בערי יהודה: נשיא דמתנסבן
לגבר בציון אתענו בתולתא בקרוי
יהודה מאומא כסדאי: ולנסא אתטין
פי ציון ואלאבכאר פי קרי יהודה:
שרים בידם נתלו פני זקנים לא
נהדרו: רברבנין בידיהון אצטליבו

ב̇ ואין מציל

אפי סביא לא אתהדרו: ועלק אלריסא
פי אידיהם ווגוה אלאשיאך לם תכתהג:
בחורים טחון נשאו ונערים בעץ כשלו:
עולימיא ריחיא נטלו ורביין בצליבת
קיסא תקלו: ואלשבאב חמלו אלמערה
ואלצביאן עתרו באלכשב: זקנים משער
שבתו בחורים מנגינתם: סביא מתרע
סנהדרין אתבטלו ועולימיא מבית
זמריהון: ואלשיוך תעטלו מן אלמגלס
ואלשבאב מן אלחאנהם: שבת משוש
לבנו נהפך לאבל מחולנו: בטל חדות
לבנא אתהפיך לאבלא חנגנא: ובטל
סרור קלבנא ואנקלבת חזננא טבולנא:
נפלה עטרת ראשנו אוי נא לנו כי
חטאנו: נפלת כליל רישנא וי לנא
ארי חבנא: פוקעת תיגאן רוסנא
פויל לנא אד אכטאנא: על זה היה
דוה לבנו על אלה חשכו עינינו: על
דין בית מקדשא דאצטדי הוה
חליש לבנא על אלין עמא דגלו
מתמן אחשיכו עיננא: עלי הדה
צארת קלובנא מדויה ועיוננא מצ
מצלמה: על הר ציון ששמם שועלים
הלכו בו: על טורא דציון דהוה צדי

ארחת ל׳ אתכרי׳את ל׳ בכבש ל׳ בשליש ל׳ גר ל׳ גר ל׳ בער ל׳ דלק ל׳ דופק ל׳ דומשק ל׳ הפכין ל׳ המין ל׳ וזיף ל׳ ויעף ל׳ זע ל׳ זרוע ל׳ חנס ל׳ חרחס ל׳
טחון ל׳ טוחן ל׳ טחון ל׳ ירוחם ל׳ כליל ל׳ כלכל ל׳ ס״ה

תעלין אזלין ביה ועלי גבל ציונא
אר תוחש וצאר פיה ׳אתעלבי אתה
יהוה לעולם תשב כסאך לדור ודור׳
את הוא יי׳ לעלם בית מותבך בשמיא
כורסי יקרך לדרי דריא אנת יא רב
אתאבת ולי אלדהר וכרסיך אלי גיל וגיל׳
למה לנצח תשכחנו תעזבנו לארך
ימים׳ למא לעלמין תשלינגא תשבקי
ננא לארכות יומיא׳ לם תגעלנא כאלמנסי
אלי אלגאיה ולא תתרכנא אלי טול אלזמאן׳
השיבנו יהוה אליך ונשוב חדש ימינו
כקדם׳ אתיבנא יי׳ לותך ונתוב בתיובתא
שלימתא תחדת יומנא לטב כיומין
קדמאין׳ ארדדנא אליך פנרגע
וגדד איאמנא כאלקדימה׳ כי אם מאס
מאסתנו קצפת עלינו עד מאד׳ ארום
אלהין מיקץ תקוץ בנא רגזתא עלנא
לחדא׳ עלי אן אזהד אלדי זהדת פינא
אנמא הו עלי אנך סכטת עלינא גדא׳

סכום הפסוקים מאה וחמשים
וארבעה סימנה קנד

בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך
יהודה בא נבוכדנאצר מלך בבל
ירושלם ויצר עליה׳ פי אלסנה אלתאלתה
מן מלך יהויקים מלך יהודה ואפא
בכתנצר מלך בבל ירושלם פחאצרהא׳
ויתן אדני בידו את יהויקים מלך
יהודה ומקצת כלי בית האלהים ויביאם
ארץ שנער בית אלהיו ואת הכלים
הביא בית אוצר אלהיו׳ פאצפרה
אלה ביהויקים מלך יהודה ובבעץ
אניה בית אללה פאתא בהא בלד שנער
בית מעבודה ואניה אתא בהא
כזאנה מעבודה׳ ויאמר המלך
לאשפנז רב סריסיו להביא מבני
ישראל ומזרע המלוכה ומן הפרתמים
פאמר אלמלך אשפנז ריים כדמה
באן יאתי מן בני אסראיל ומן נסל
אלמלוך ולכטארקה׳ ילדים אשר
אין בהם כל מאום וטובי מראה
ומשכלים בכל חכמה וידעי דעת
ומביני מדע ואשר כח בהם לעמד
בהיכל המלך וללמדם ספר ולשון
כשדים׳ בשבאב ליס פיהם שי׳
מן אלעיב וחסנא אלמנצר וקד אטלעו
פי כל עלם ויעלמון אלמערפה
ויפהמונה ומן פיהם קווה אן יקומו

מאוס ג׳ וחד ומאום ב׳ מל׳ וב׳ חס׳ חמאה ודבש כי בטרם ידע הנער כי אם מאס מאסתנו סתי ומאוס ׳חמאה סתי מל׳ ושנ׳ חס׳ — מזרע המלוכה ב׳
ד׳ ויקח מזרע המלוכה בא ישמעאל וחברון ויאמר המלך — המלוכה ב׳ ואת דבר המלוכה את משפט המלכה ונחדש שם ועוד לו וילחם יואב השיב
עליך יי׳ וגם ישב שלמה ותסב המלוכה ב׳ בו ושאלי לו להשיב המלכים ולקחתי המלוכה והיתה ליי׳ המלוכה ושאול לכד בא ישמעאל וחברון ויקח מזרע

פי היכל אלמלך ואן יעלמהם כט אל
כסדאניין ולגתהם וימן להם המלך
דבר יום ביומו מפתבג המלך ומיין
משתיו ולגדלם שנים שלוש ומקצתם
יעמדו לפני המלך וותבת להם אלמלך
באדי יום ביום מן כבזה ואדמה וכמר
שרבה ואן ירבו כדאך תלאת סנין
פאדא אנקצת יקפו בין ידיה ויהי
בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל
ועזריה פכאן פיהם מן בני יהודה
דניאל חנניה מישאל ועזריה וישם
להם שר הסריסים שמות וישם
לדניאל בלטשאצר ולחנניה שדרך
ולמישאל מישך ולעזריה עבד
נגו פלקבהם רייס אלכדם לקאבא
פסמא דניאל בלטשצר וחנניה שדרך
ומישאל מישך ועזריה עבד נגו
וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל
בפתבג המלך וביין משתיו ויבקש
משר הסריסים אשר לא יתגאל
פוצע דניאל פי נפסה אן לא יתלוות
בשי מן כמר אלמלך ואדמה וכמר
שרבה פאלתמס מן רייס אלכדם אן
לא ילזמה דלך ויתן האלהים את

דניאל לחסד ולרחמים לפני שר
הסריסים פרזקה אללה חטא ורחמה
ענדה ויאמר שר הסריסים לדניאל
ירא אני את אדני המלך אשר מנה
את מאכלכם ואת משתיכם אשר
למה יראה את פניכם זעפים מן
הילדים אשר כגילכם וחיבתם את
ראשי למלך פקאל רייס אלכדם לדניאל
כאיף אנא מן סיידי אלמלך אלדי וצף
מאכלכם ומשרובכם אלדי לם ינטר
וגוהכם עאבסה מן אלשבאב אלדין
הם אקראנכם פתכאטרו בראסי
אלמלך ויאמר דניאל אל המלצר
אשר מנה שר הסריסים על דניאל
חנניה מישאל ועזריה פקאל דניאל
ללכזאן אלדי ולאה רייס אלכדם עלי
דניאל חנניה מישאל ועזריה נס
נא את עבדיך ימים עשרה ויתנו
לנו מן הזרעים ונאכלה ומים ונשתה
אמתחן עבידך עשרה איאם יע
יעטונא פיהא מן אלחבוב מא נאכל
ומן אלמא מא נשרב ויראו לפניך
מראינו ומראה הילדים האכלים
את פתבג המלך וכאשר תראה

על לב ב̇ אותם זכר יו̇ ותעלה וישם דניאל וכל אוריתא דכות במ̇ב אל לבו ויתעצב ויאמר יו̇ אל לבו מפת בב בפת בב כולה תרוין מלין ק
ויתכן ג̇ לבן שנים פריס המפקדים דמלכ̇ נס נא

עשה עם עבדיך׃ פתתביין לך
סחנתנא וסחנה׳ שבאב אכלי טעאם
׳מלך ואדמה וכחסב מא תראה׳
אסתעמלה מע עבידך׃ וישמע להם
לדבר הזה וינסם ימים עשרה׃ פקבל
מנהם קולהם ואמתחנהם עשרה איאם
ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם
טוב ובריאי בשר מן כל הילדים
האכלים את פתבג המלך׃ פלמא כמלת
עשרה איאם תביינת סחנתהם צביחה
ואבדאנהם צכמה אכתר מן ׳שבאב
אכלי טעאם ׳מלך ואדמה׃ ויהי
המלצר נשא את פתבגם ויין משתיהם
ונתן להם זרענים׃ פכאן ׳כזאן
יאכד לנפסה כבזהם ואדמהם וכמור
שרבהם ויעטיהם חבובא׃ והילדים
האלה ארבעתם נתן להם האלהים
מדע והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל
הבין בכל חזון וחלמות׃ והולאי ׳
שבאב ׳ארבעה רזקהם ׳לה מעטה
ועקל פי כל כתאב וחכמה ויפצלהם
דניאל בכל חלם ודוא׃ ולמקצת
הימים אשר אמר המלך להביאם
ויביאם שר הסריסים לפני נבכדנצר׃

ולמא כמלת ׳איאם ׳די אגלהם
׳מלך ׳ן יחצרו פאחצרהם ריס
׳כרס בין ידי נבוכדנצר׃ וידבר אתם
המלך ולא נמצא מכלם כדניאל
חנניה מישאל ועזריה ויעמדו לפני
המלך׃ פכלמהם ׳מלך ולם יגד פי גמ
גמיעהם מתל דניאל חנניה מישאל
ועזריה פ׳ ׳מהם חצרתה׃ וכל דבר
חכמת בינה אשר בקש מהם המלך
וימצאם עשר ידות על כל החרטמים
האשפים אשר בכל מלכותו׃ וכל
אמר חכמה ופהם ׳תמסה מנהם ׳
מלך וגדהם פיה עשרה אצעאף
על׳ סאיר ׳חכמא ׳מנגמין ׳די
פי גמיע ממלכתה׃ ויהי דניאל עד
שנת אחת לכורש המלך׃ פאקאם
דניאל ׳ סנה אחרי לכורש ׳מלך׳

ובשנת שתים
למלכות נבוכדנצר חלם נבכדנצר
חלמות ותתפעם רוחו ושנתו נהיתה
עליו׃ פי ׳סנה ׳תאניה מן מלך
בכתנצר ראא חלמא פכרב רוחה
ותנגץ נומה׃ ויאמר המלך לקרא
לחרטמים ולאשפים ולמכשפים

משתיהם ג והיה כנור ונבל בחמס אשית את משתיהם ויהי המלצר נשא ... והילדים ג הנה אנכי והילדים והילדים האלה ארבעתם וגם השנים
מן כלב ויצעק איש ישראל מכפתלי ומן אשר וכל דניאל

ולכשדים להגיד למלך חלמתיו
ויבאו ויעמדו לפני המלך׃ פאמר
באן ידעא באלחכמא ואלמנגמין ואל
סחרה ואלכסדאניין ליערפוה רויאה
פגאוו ווקפו בין ידיה׃ ויאמר להם
המלך חלום חלמתי ותפעם רוחי
לדעת את החלום׃ פקאל להם אלמלך
קד ראית רויא פכרב רוחי אלא אן
אערפהא׃ וידברו הכשדים למלך
ארמית מלכא לעלמין חיי אמר
חלמא לעבדיך ופשרא נחוא׃
פכלמוה באלנבטיה אטאל אללה בקא
אלמלך קל אלרויא לעבידך נכברך
בתפסירהא׃ ענה מלכא ואמר
לכשדיא מלתה מני אזדא הן לא
תהודעונני חלמא ופשרה הדמין
תתעבדון ובתיכון נולי יתשמון׃
אגאבהם וקאל קד גד מני אלאמר
באנכם אן לם תערפוני אלרויא
ותפסירהא אעצאא תפערלון
זביותכם צואפי יתצירון׃ והן חלמא
ופשרה תהחון מתנן ונבזבה ויקר
שגיא תקבלון מן קדמי להן חלמא
ופשרה החוני׃ ואן אלרויא ותפסירהא

תכברון הבאת וגואיז ווקאר עצים
תרפעון מן קדאמי לדלך אלרויא
ותפסירהא אכברוני׃ ענו תנינות
ואמרין מלכא חלמא יאמר לעבדוהי
ופשרה נהחוה׃ אגאבוה תאניה וקאלו
אלמלך יקול אלרויא לעבידה נכברה
בתפסירהא׃ ענה מלכא ואמר מן
יציב ידע אנה די עדנא אנתון
זבנין כל קבל די חזיתון די אזדא
מני מלתא׃ אגאבהם וקאל אנני לא
עלם יקינא אנכם אנמא תשתלון
סאעתכם ודלך למא ראיתם גד
אלאמר מני׃ די הן חלמא לא תהודעונני
חדה היא דתכון ומלה כדבה ושחיתה
הזמנתון למאמר קדמי עד די
עדנא ישתנא להן חלמא אמרו
לי ואנדע די פשרה תהחונני׃ באנכם
אן לם תערפוני אלרויא פסבילכם
ואחדא ואנמא קד אעתדתם כלאם
אלכדב ואלזור אן תתגייר אלסאעה
ותנגלי לאכן קולו לי דאת אלרויא
חתי אעלם אנכם צאדקין פיאכב׳
אכבארי ותפסירהא׃ ענו כשדיא
קדם מלכא ואמרין לא איתי אנש

ויאמר להם כל׳ ויברך אתם ויברך אלהים אחי מאין אתם הידעתם השלום לו מה המעשה מה תריבון איש חרבו שמעו נא יהושע איש נביא שמעו אלי הזג
לכי לשלום למה העשה למה הבאו אשר מה קחו עמכם תפשו ישעיהו דמלכים וישבע דמלכים בלוך ועניו שמשון חלום וכל דברי הימ׳ ועזר דכות׳ במד׳ מחב׳
אליהם שלשה כועצים ויקבץ ויוצא ויקם ... קדמייה ופשרא נחוא וכת׳ א תנינה ופשרה נהחוה ...

עליבשתא די מלת מלכא יוכל
להחויה כל קבל די כל מלך רב ושליט
מלה כדנה לא שאל לכל חרטם ואשף
וכשדי אגאבו אלכסדאניין בחצרה
אלמלך וקאלו ליס אנסאן עלי אלארץ
יקדר אן יכבר במא קאל אלמלך ולדאלך
אן כל מלך גליל וסלטאן לם יסאל
קט מתל הדא אלקול לאי חכים או מנגם
או כסדאני ומלתא די מלכה שאל
יקירה ואחרן לא איתי די יחונה
קדם מלכא להן אלהין די מדרהון
עם בשרא לא איתוהי ואלאמר אלדי
יסאל ענה אלמלך עזיז וליס אחד
סואהא איצא יקדר אן יכברה במא
קאל אלא אלמלאיכה אלדי ליס מסכנהם
מע אלנאס כל קבל דנה מלכא בנס
וקצף שגיא ואמר להובדה לכל
חכימי בבל פענד דאלך שאט אלמלך
וסכט גדא ואמר באבארת גמיע
חכמא באבל ודתא נפקת וחכימיא
מתקטלין ובעו דניאל וחברוהי
להתקטלה וכרג אלתוקיע בדאלך
והו אן יקתלון אלחכמא וכאן דניאל
ואצחאבה אן יקתלון

באדין דניאל התיב עטא וטעם
לאריוך רב טבחיא די מלכא די נפק
לקטלה לחכימי בבל חיניד רפע דנ'
קצה אלי אריוך רייס סיאפי אלמלך
אלדי נפד אן יקתל חכמא באבל ענה
ואמר לאריוך שליטא די מלכא
על מה דתא מהחצפה מן קדם מלכא
אדין מלתא הודע אריוך לדניאל
יסאלה ויקול עלי מא הדא אלאמר
חאתם מן ענד אלמלך חיניד ערפה
אריוך אלקצה ודניאל על ובעה מן
מלכא די זמן ינתן לה ופשרא להחויה
למלכא פתסבב דניאל אלא אן סאל
אלמלך אן ינצרה אגלא חתי יערפה
אלרויא ותפסירהא

אדין דניאל לביתה אזל ולחנניה
מישאל ועזריה חברוהי מלתא
הודע חיניד צאר דניאל אלי ביתה
וערף חנניה מישאל ועזריה
אצחאבה אלקצה ורחמין למבעא
מן קדם אלה שמיא על רזא דנה די
לא יהובדון דניאל וחברוהי עם
שאר חכימי בבל ואגתמעו אן
ילתמסו אלרחמה מן ענד אלרב פי

משרא ופשרא י' במנה כת הי וידברו הכשדים ענו תנינות ודנאל עלה עלכי קדם מלכא ואנה לא בחכמה לא יכלין דנה פשרה מלכא הנער מפשר חלמין
מתנתך לך ס"ס

הדא אסר ללא יהלכון דניאל ואצחאבה
מע באקי חכמא באבל׃ אדין לדניאל
בחזוא די ליליא רזא גלי׃ אדין דניאל
ברך לאלה שמיא׃ חינייד כשף אללה
דלך אלסר לדניאל פי רויא לליל פסבח
דניאל רב אלסמא׃ ענה דניאל ואמר
להוא שמה די אלהא מברך מן עלמא
ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די
לה היא׃ באן קד יכון אסם אללה מבארכא
מן אול אלעאלם אלי אכרה אד אלחכמה
ואלגברוה לה׃ והוא מהשנא עדניא
וזמניא מהעדה מלכין ומהקים
מלכין יהב חכמתא לחכימין ומנדעא
לידעי בינה׃ והו מגייר אלאוקאת
ואלאזמאן עאזל מלוך ונאצב מלוך
מעטי אלחכמה ללחכמא ואלעלם
לעארפי אלפהם׃ הוא גלא עמיקתא
ומסתרתא ידע מה בחשוכא ונהירא
עמה שרא׃ והו כאשף אלעמיקאת
ואלמסתוראת יעלם מא פי אלצלמאת
ואלנור סאכן ענדה׃ לך אלה אבהתי
מהודא ומשבח אנה די חכמתא
וגבורתא יהבת לי וכען הודעתני
די בעינא מנך די מלת מלכא הודעתנא׃

לך יא אלאה אבאינא אשכר מסבח
למא רזקתני מן אלחכמה ואלגברוה
ואן ערפתני מא סאלתך והי מסאלת
אלמלך׃ כל קבל דנה דניאל על על
אריוך די מני מלכא להובדה לחכימי
בבל אזל וכן אמר לה לחכימי בבל
אל תהובד העלני קדם מלכא ופשרא
למלכא אחוא׃ פענד דלך צאר דניאל
אלי אריוך אלדי ולאה אלמלך ליביד
חכמא באבל פקאל לה לא תהלך
אחדא מנהם אדכלני אלי אלמלך
אערפה אלרויא ותפסירהא׃
אדין אריוך בהתבהלה
הנעל לדניאל קדם מלכא וכן אמר
לה די השכחת גבר מן בני גלותא
די יהוד די פשרא למלכא יהודע׃
חינייד אריוך במבאדרה אדכל
דניאל אלי אלמלך וקאל לה אני קד
וגדת רגלא מן גלוה אליהוד ולכל
אנה יערף אלמלך אלרויא ותפסירהא׃
ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה
בלטשאצר האיתיך כהל להודעתני
חלמא די חזית ופשרה׃ פאבתדאה
אלמלך וקאל יא דניאל אלמסמא

ל ל וחס ל ל ל לג ראש פס ל ונהורא ל ב ג ב ב ג יתיר יוד

גבר ג̇ עם גבר תומ׳ ס׳ה השכחת ... אדין אריוך מן בני גלותא ... באדין דניאל די מן בני גלותא ... אדין אריוך מן בני גלותא ... רזא גלי ... בחזוא די ליליא רזא גלי ... קדמאך רזא דנא גלי לי ... חזו צפרי תרי וחזו דאדי מאב ... והדברי ... אדרי שלטני זני גברי ... לידעי בני אחרי דעיוני ... חכימי ... כה כת יוד בספ ... גבר מן בני איתי גבר במלכותך ... ארמית ... לשון קודשא הי ... דנה רזא די מלכא רזא ... השמנה היא אם רזה שה רזה ... קדישי ... לאלהי וקטלי מלי יתקרי סרכי מעלי רוחי בעיני ענני
כת אלף

בלטשאצר הל תקדר אן תערפני
אלרויא אלתי ראיתהא ותפסירהא׃ ענה
דניאל קדם מלכא ואמר רזא די מלכא
שאל לא חכימין אשפין חרטמין
גזרין יכלין להחויה למלכא׃ אגאבה
דניאל וקאל אלסר אלדי אלתמסה אלמלך
לא אלחכמא ולא אלמנגמין ולא אלכסדאניין
ואלחכאם יקדרון אן יכברון בה׃ ברם
איתי אלה בשמיא גלא רזין והודע
למלכא נבוכדנצר מה די להוא
באחרית יומיא חלמך וחזוי ראשך
על משכבך דנה הוא׃ לאכן אללאה
אלדי פי אלסמא כאשף אלאסראר ערף
בכתנצר מא סיכון פי אכר אלזמאן
פרויאך ומא נצרא עינאך עלי מצגעך
הו הדא אלדי אקולה׃
אנתה מלכא רעיונך על משכבך
סלקו מה די להוא אחרי דנה וגלא
רזיא הודעך מה די להוא׃ איהא
אלמלך כאן אפכארך קבל נומך חאת
פימא יכון בעד הדה אלאיאם פאסעפך
כאשף אלאסראר באן ערפך דאלך׃
ואנה לא בחכמה די איתי בי מכל
חייא רזא דנה גלי לי להן על דברת

די פשרא למלכא יהודעון ורעיוני
לבבך תנדע׃ ואנא פליס לאני אחכם
אלנאס כשף לי הדא אלסר לאכן כסבב
אלדי יערפון אלמלך אלתפסיר ולכי תעלם
מראד נפסך׃ אנתה
מלכא חזה הוית ואלו צלם חד שגיא
צלמא דכן רב וזויה יתיר קאם לקבלך
ורוה דחיל׃ איהא אלמלך ראית כאנך
מתבצר פאדא בצנם עצים דאלך
אלצנם כביר לה בהגה כתירה ולה
רועה האילה׃ הוא צלמא ראשה די
דהב טב חדוהי ודרעוהי די כסף
מעוהי וירכתה די נחש׃ דאלך אלצנם
ראסה מן דהב כאלץ צדרה ודראעיה
מן פצה בטנה ואפכאדה מן נחאס׃
שקוהי די פרזל רגלוהי מנהון די
פרזל ומנהון די חסף׃ סאקיה מן
חדיד רגליה בעץ אגזאהא מן חדיד
ובעצהא מן כזף׃ חזה הוית עד די
התגזרת אבן די לא בידין ומחת
לצלמא על רגלוהי די פרזלא
וחספא והדקת המון׃ תסראית כאן
חגר קד אנקטע לא ביד אחד פצרב
דאלך אלצנם עלי רגלאה אלתי מן חדיד

מלכא נבוכדנצר ה׳ ברם איתי נפל על אנפוהי דנה חלמא חזית אית גבר במלכותך לא חשחין אנחנא על דנה פתגם ׃ ושאל נבוכדנצר מלכא ׃–׃
בהתבהלה ב׳ וכת הי׳ אדין אריוך בהתבהלה אדין נבוכדנצר מלכא תוה וחד ובהתבהלה ׃–׃ המון ג׳ והדקת המון ונשא המון רוחא קטל המון ׃
קדמיה דספ׳ התגזרת ׃ תנינ׳ אתגזרת ׃ סימנ׳ הא לכם זרע ׃–׃

ולכזת פרקהמא פסקט באדין דקו
כחדה פרזלא חספא נחשא כספא
ודהבא והוו כעור מן אדרי קיט ונשא
המון רוחא וכל אתר לא השתכח להון
ואבנא די מחת לצלמא הות לטור רב
ומלאת כל ארעא חיניד אנדקו אגמע
אלחדיד ואלכזף ואלנחאס ואלפצה ואלדהב
וצארו כהשים מן בואדר אלציף תס
חמלהם אלריח ולם יוגד להם אתרא
ואלכתה תם אן אלחגר אלדי צרב אלצנם
צאר גבלא עצימא ומלא גמיע אל
ארץ דנה חלמא ופשרה נאמר
קדם מלכא ואלהדא אלרויא נקול
תפסירה בין ידי אלמלך

אנתה מלכא מלך מלכיא די
אלה שמיא מלכותא חסנא ותקפא
ויקרא יהב לך יא איהא אלמלך אנת
מלך מלוך אלרב אלסמא אלמלך ו
ותאק ואלתאייד ואלכרם רזקך ובכל
די דארין בני אנשא חיות ברא ועוף
שמיא יהב בידך והשלטך בכלהון
אנתה הוא ראשה די דהבא ואחיתיא אלי
גמיע אלנאס וחיואן אלצחרא וטאיר
אלסמא סלמה אליך וסלטך עלי גמיעהם

פאנתה אלממתל בלראס אלדהב ובתרך
תקום מלכו אחרי ארעא מנך ומלכו
תליתיא אחרי די נחשא די תשלט
בכל ארעא ובעדך תקום ממלכה
אכרא ארון מנך ואלממלכה אלתאלתה
תשבה אלנחאס ותתסלט עלי גמיע
אלארץ ומלכו רביעיא תהוא תקיפה
כפרזלא כל קבל די פרזלא מהדק
וחשל כלא וכפרזלא די מרעע כל
אלין תדק ותרע ואלממלכה אלראבעה
תכון צלבה כאלחדיד כמא אן אלחדיד
ידק אלכל ויסחקה וירצה כדאך תדק
אלכל ותרצה ודי חזיתה רגליא
ואצבעתא מנהון חסף די פחר
ומנהון פרזל מלכו פליגה תהוה
ומן נצבתא די פרזלא להוא בה כל
קבל די חזיתה פרזלא מערב בחסף
טינא ואמא מא ראית אן אלקדמין
ואלאצאבע בעצהא אגזאהא כזף
מפכר ובעצהא חדיד פיכון דאלך
מלכא מנקסמא ופיה מן אצל
אלחדיד באזא מא ראיתה יכאלט
אלכזף אלטין ואצבעת רגליא מנהון
פרזל ומנהון חסף מן קצת מלכותא

מלכיא ג̇ וכת̇ א̇ אנת מלכא מלך וביומיהון די מלכיא אנון ארתחשסתא מלך ׃ ויקרא ג̇ ב̇ כת̇ א̇ וחד כת̇ ה̇ ותקפא ויקרא יהב לך מלכותא
ורבותא ויקרא הנחת מן כרסא מלכותא ויקרה ׃ תהוה ג̇ כת̇ ה̇ מלכו פליגה תהוה מן קצת מלכותא תהוה הן תהוה ארכה ׃

ס
ג̇ ב̇ חולבת חא וחד כת חה
אנת ג̇ ק̇
ג̇
דאירין ק̇
אנת ק̇
ארע ק̇
אה ק̇
אה ג̇ ק̇
ג̇
ב̇
ב̇
ג̇ כת̇ ה̇
ב̇

תהוה תקיפה ומנה תהוא תבירה
ותאויל אלאצאבע אלתי מנהא חדיד
ומנהא כזף אן יכון בעץ אלממלכה
צליבה ובעצהא מנכסרה׃ די חזית
פרזלא מערב בחסף טינא מתערבין
להון בזרע אנשא ולא להון דבקין
דנה עם דנה הא כדי פרזלא לא מתערב
מתערב עם חספא׃ ואמא מא ראית
מן אכתלאט המא פתאוילה אן
יכתלטו הולאי באלמנאסלה ולא
יכתלטו באלכליה כמא אן אלחדיד
לא יכתלט באלכזף׃ וביומיהון די
מלכיא אנון יקים אלה שמיא מלכו
די לעלמין לא תתחבל ומלכותה
לעם אחרן לא תשתבק תדק ותסיף
כל אלין מלכותא והיא תקום לעלמא׃
ובעד מדה הדה אלממאלך יקים רב
אלסמא ממלכה לא תפסד אלי אלדהור
ולא יתרך מעהא מלכא לאמה אכרי
פהי תדק גמיע הדה אלממאלך ותסיפהא
והי תתבת אלי אלדהור׃ כל קבל די חזית
די מטורא אתגזרת אבן די לא בידין
והדקת פרזלא נחשא חספא כספא
ודהבא אלה רב הודע למלכא מה די

להוא אחרי דנה ויציב חלמא ומהימן
פשרה׃ ודאך כמא מא ראית אן חגר
אנקטע לא ביד פדק אלחדיד ואלנחאס
ואלכזף ואלפצה ואלדהב גמלה אלאמר
אן אללה אלכביר ערף אלמלך מא יכון
פי אכר אלזמאן פאלרויא צחיח ותפסירה
צאדק׃ באדין מלכא
נבוכדנצר נפל על אנפוהי ולדניאל
סגד ומנחה וניחחין אמר לנסכה לה׃
חינד וקע אלמלך בכתנצר עלי וגהה
ואמר באן תקרב לה הדאיא ושמאים׃
ענה מלכא לדניאל ואמר מן קשט
די אלהכון הוא אלה אלהין ומרא
מלכין וגלה רזין די יכלת למגלא
רזא דנה׃ תחקק לה מן אלחק אצחיח
אן רבכם הו אלאה אלאלהה וסייד
אלמלוך וכאשף אלאסראר אד מכנך
אן כשפת הדא אלסר׃ אדין מלכא
לדניאל רבי ומתנן רברבן שגיאן
יהב לה והשלטה על כל מדינת בבל
ורב סגנין על כל חכימי בבל׃ חינד
כתר אלמלך דניאל ווהב לה עטאיא
נפיסה גלילה וסלטה עלי גמיע
חכמא באבל׃ ודניאל בעא מן מלכא

יצ׳ חס ו׳ בראש תיבות וקרי ואת בנכי תחיי תחת הסרפד מכף רגלו עד קדקדו דאיוב יולד חכם ואם כזר לדוד דוד בלע אדני לא חמל לא הונח לנו
יתומים היינו אין אב פני כהנים לא נשאו זקנים אבתינו חטאו אינם אנחנו ב׳ בו די חזית תנינא ׃ תקיפה ג׳ ב׳ כת׳ הי וחד כת׳ א׳ ומלכו רביעיה
מן קצת מלכותא דחילה ואימתני ותקיפא ׃

ומני על עבידתא די מדינת בבל לשדרך
מישך ועבד נגו ודניאל בתרע מלכא׃
תם אן דניאל סאל למלך אן יולי עלי
אעמאל מדינת באבל שדרך מישך
ועבד נגו ואקאמהם בבאב למלך׃

נבוכדנצר מלכא עבד
צלם די דהב רומה אמין שתין פתיה
אמין שת אקימה בבקעת דורא
במדינת בבל׃ תם אן בכתנצר למלך
אתכד צנמא מן דהב רפעה סתין
דראעא וערצה סתה ונצבה פי בקעת
דורא פי מדינת באבל׃ ונבוכדנצר
מלכא שלח למכנש לאחשדרפניא
סגניא ופחותא אדרגזריא גדבריא
דתבריא תפתיא וכל שלטוני מדינתא
למתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר
מלכא׃ תם אנה בעת ליחשר לבטארקה
ולאמרא ולכלפא ולחכאם ולעמאל
ולכתאב ולשרטיין וסאיר סלאטין
לבלדאן לי וכרה לצנם לדי נצבה
בכתנצר למלך׃

באדין מתכנשין אחשדרפניא
סגניא ופחותא אדרגזריא גדבריא
דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא
לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר
מלכא וקאמין לקבל צלמא די הקים
נבוכדנצר׃ חיניד אגתמעו לבטארקה
ולאמרא ולכלפא ולחכאם ולעמאל
ולכתאב ולשרטיין וסאיר סלאטין
לבלדאן לי וכרה לצנם לדי נצבה בכת
וקפו בין ידיה׃ וכרוזא קרא בחיל
לכון אמרין עממיא אמיא ולשניא׃
ולמנאדי ינאדי בקווה לכם יא מעאשר
לשעוב ולאמם ואהל ללגאת׃ בעדנא
די תשמעון קל קרנא משרוקיתא
קיתרוס שבכא פסנתרין סומפניא
וכל זני זמרא תפלון ותסגדון לצלם
דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא׃
פי וקת אן תסמעון צות לבוק ול
צפארה ולרת ולטבל ולצנג ולנאי
וסאיר אנואע למלאהי תכרו ותסגדו
לצנם לדהב לדי נצבה בכתנצר
למלך׃ ומן די לא יפל ויסגד בה שעתא
יתרמא לגוא אתון נורא יקדתא׃ ומן
מנכם לם יכר ויסגד לה מן סאעתה
ירמא בה לי אתון לנאר למתוקד׃
כל קבל דנה בה זמנא כדי שמעין
כל עממיא קל קרנא משרוקיתא

וקאימין ל׳ חס׳ ב׳ וכל מלכ׳ דכות ב״מ א׳ קתרוס ל׳ ד׳ פיסו׳ כל כל וכל כל

נבכדנצר נבכדנאצר י׳ חס ו ויאמר חנניה לעיני כל העם על ברזל נתתי בהגלות יי ולמקצת הימים ובשנת שתים למלכות שנים כן באדין מתכנשין אחש
אחשדרפניא תנינ׳ דפסוק׳ כענאנה נבכדנצר נהירין יהב לנבכדנצר אביך ׳ דירמיהו ודברי הימים נבכדנאצר כתב ׳ וכל מלכים דכות כת׳ נבכדנאצר
במ״א כת׳ נבוכדנאצר והעם הנשאר ׳ ׳ תשמעון ו והיה עקב תשמעון עקב לא תשמעון בקול והיה אם שמע תשמעון אליך ירמיהו והיה אם שמוע תשמעו
בקול דרכויה בעדנא די תשמעון ותפלון ותדיין תשמעון לאתכדון פנים נביא מקובן

קיתרס שבכא פסנטרין וכל זני
זמרא נפלין כל עממיא אמיא
ולשניא סגדין לצלם דהבא די הקים
נבוכדנצר מלכא פענד דאך כמא
כאן יסמע גמיע אלשעוב צות אלבוק
ואלצפארה ואלדף ואלטבל ואלצנג ואלנאי
וסאיר אנואע אלמלאהי מן וקתה
יכרון גמיע אלשעוב ואלאמם ואהל
אללגאת ויסגדו לצנם אלדהב אלדי
נצבה בכתנצר אלמלך כל קבל דנה
בה זמנא קרבו גברין כשדאין
ואכלו קרציהון די יהודיא פענד
דאך מן וקתה תקדם קום כסראניין
פסעו וגמזו באליהוד ענו ואמרין
לנבוכדנצר מלכא מלכא לעלמין
חיי באן אבתדו וקאלו לבכתנצר
אלמלך אטאל אללה בקא אלמלך אנתה
מלכא שמת טעם די כל אנש די
ישמע קל קרנא משרקיתא קיתרוס
שבכא פסנתרין וסיפניה וכל זני
זמרא יפל ויסגד לצלם דהבא איא
איהא אלמלך אנת אמרת באן כל
אנסאן יסמע צות אלבוק ואלצפארה
ואלדף ואלטבל ואלצנג ואלנאי וסאיר

אנואע אלמלאהי יכר ויסגד לצנם
אלדהב ומן די לא יפל ויסגד יתרמא
לגוא אתון נורא יקדתא ומן לם יכר
ויסגד ירמא בה אלי אתון אלנאר אלמתוקדה
איתי גברין יהודאין די מנית יתהון
על עבידת מדינת בבל שדרך מישך
ועבד נגו גבריא אלך לא שמו עליך
מלכא טעם לאלהיך לא פלחין
ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין
מוגוד קום יהוד אלדי וליתהם עלא
אעמאל מדינת באבל שדרך מיש
ועבד נגו אולאיך קום לא יקבלו
לאלמלך אמרא מעבודה לם יעבדון
ולא לצנם אלדהב אלדי נצבתה לא
יסגדון באדין
נבוכדנצר ברגז וחמא אמר להיתיה
לשדרך מישך ועבד נגו באדין
גבריא אלך היתיו קדם מלכא חינאד
אמר בכתנצר ברגז וחמיה אן
יחצר שדרך מישך ועבד נגו פא
פאחצרו בין ידיה ענה נבוכדנצר
ואמר להון הצדא שדרך מישך
ועבד נגו לאלהי לא איתיכון פלחין
ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין

ד פיסן אית בהון כל כל וכל ב ראש פיסוק וב באמצ פיסוק· כל החיה כל הרמש וכל העוף ועתה כל נביאי הבעל וראשית כל בכורי כל כל קבל דנה
בה זמנא ... כל דניאל קל קמצ וכל קרי קל פתח ... כל כשדאין כשדיא דג מפיק א · וכל יהודיא יהודאין רפי ולא מפיק א ...

פאבתדי וקאל להם איקינא יא שדרך
מישך ועבד נגו מעבודי ליס אנתם
עאבדין ולצנם אלדהב אלדי נצבתה גיר
סאגדין׃ כען הן איתיכון עתידין די
בעדנא די תשמעון קל קרנא
משרוקיתא קיתרוס שבכא פסנתרין
וסמפניה וכל זני זמרא תפלון ותסגדון
לצלמא די עבדת והן לא תסגדון
בה שעתא תתרמון לגוא אתון נורא
יקדתא ומן הוא אלה די ישיזבנכון
מן ידי׃ אן כונו מסתעדין פי וקת
תסמעון צות אלבוק ואלצפארה ואלדף
ואלטבל ואלצנג ואלנאי וסאיר אנואע
אלמלאהי תכרון ותסגדון ללצנם אלדהב
אלדי צנעתה ואן לם תסגדון מן סאעתכם
תרמא בכם פי אתון אלנאר אלמתוקד
ואי רב יכלצכם מן ידי׃ ענו שדרך
מישך ועבד נגו ואמרין למלכא
נבוכדנצר לא חשחין אנחנא על
דנה פתגם להתבותך׃ אגאבוה וקאלו
יא בכתנצר אלמלך ליס נחתאג אן
נגיבך מן הדא בכלמה׃ הן איתי אלהנא
די אנחנא פלחין יכל לשיזבותנא
מן אתון נורא יקידתא ומן ידך מלכא

ישיזב׃ אן רבנא אלדי נעבדה יסתטיע
אן יכלצנא מן אתון אלנאר אלמתוקד
ומן ידך יא איהא אלמלך יכלצנא׃ והן
לא ידיע להוא לך מלכא די לאלהיך
לא איתנא פלחין ולצלם דהבא די
הקימת לא נסגד׃ ואן לם יכלצנא פא
פאעלם יא איהא אלמלך אנא לא נעבד
מעבודך ולא נסגד לצנם אלדהב אלדי
נצבתה׃ באדין
נבוכדנצר התמלי חמא וצלם אנפוהי
אשתנו על שדרך מישך ועבד נגו
ענה ואמר למזא לאתונא חד שבעה
על די חזה למזיה׃ חינד אמתלא
בכתנצר חמיה וסחנה וגהה תגיירת
עלי שדרך מישך ועבד נגו ואמר
באן יסגר אלאתון אלואחד סבעה עלי
מא ינבגי לה אן יסגר׃ ולגברין
גברי חיל די בחילה אמר לכפתה
לשדרך מישך ועבד נגו למרמא
לאתון נורא יקדתא׃ ואמר קום
גבארין מן גישה אן יכפתון שדרך
מישך ועבד נגו לירמי בהם פי אתון
אלנאר אלמתוקד׃ באדין גבריא אלך
כפתו בסרבליהון פטישיהון

והן ה׳ ב׳ ראש׳ פיסו׳ ותלתה מציע׳ פיסוק׳ ויען משה ויאמר והן איצוה על חבב והן חלמיה ופשרה והן לא תסגדון והן לא ידיע להוא לך יט׳ כה׳
ו׳ בסוף תיבות וקר׳ יוד ישבו יעבץ אלקנה מנו אני ומיציאן מעין נודו הרכם אלהי חקרו הושיעה ימינך ועננו קדמא׳ ענה בדרך כחו וידעו עדתך אשר
הראיתנו תשוב תחינו ב׳ בו כי יהדו פתח אם התחתנו בכמו ולרוזנים אן אשתנו הן לשרשו מתני ויעשו ידו ויואל ובקבקיה ועננו אלין בכתיב יא׳
חזה ג׳ וכלה׳ חזה ציון קרית שמעת חזה כלה על ד׳ חזה למזיה וכל׳ חזה התכופף דבות

וכרבלתהון ולבשיהון ורמיו לגוא
אתון נורא יקדתא׃ חינ'יד כפתו ואולאיך
אלקום בסראוילאתהם וקמצאנהם
ומשאמלהם וסאיר לבאסהם ורמי
בהם פי וסט אתון אלנאר אלמתוקד׃ כל
קבל דנה מן די מלת מלכא מחצפה
ואתונא אזה יתירה גבריא אלך די
הסקו לשדרך מישך ועבד נגו קטל
המון שביבא די נורא׃ פלמא כאן
אמר חאתא ואתון סגר פצ'לא
אולאיך אלקום אלדי וגוב שדרך מישך
ועבד נגו קתלהם והג אלנאר׃ וגבריא
אלך תלתהון שדרך מישך ועבד
נגו נפלו לגוא אתון נורא יקדתא
מכפתין׃ ואלנפר אלתלאתה שדרך מי
ועבד נגו וקעו וסט אתון אלנאר
אלמתוקד מכפותין׃ אדין נבוכדנצר
מלכא תוה וקם בהתבהלה ענה ואמר
להדברוהי הלא גברין תלתה רמינא
לגוא נורא מכפתין ענין ואמרין
למלכא יציבא מלכא׃ חינ'יד קלק
בכתנצר אלמלך וקאם מבאדרא
פאבתדא וקאל לקואדה אליס תלאתה
נפר רמינא בהם פי וסט אלנאר מכפותין

אגאבוה וקאלו יקינא יא איהא אלמלך׃
ענה ואמר הא אנא חזה גברין ארבעה
שרין מהלכין בגוא נורא וחבל לא
איתי בהון ורוה די רביעיא דמה לבר
אלהין׃ אגאבהם וקאל הודא ארבע נפר
מחללין יתמשון פי וסט אלנאר וליס
פיהם שי מן אלפסאד וחלייה אלראבע
תשבה אלמלאיכה׃

באדין קרב נבוכדנצר לתרע
אתון נורא יקדתא ענה ואמר שדרך
מישך ועבד נגו עבדוהי די אלהא
עליא פקו ואתו באדין נפקין שדרך
מישך ועבד נגו מן גוא נורא׃ חינ'יד
תקדם בכתנצר אלא באב אתון אלנאר
אלמתוקד פנאדא יא שדרך מישך
ועבד נגו עביד אללה אלעלי אכרגו
ותעאלו׃ חינ'יד שדרך מישך ועבד
נגו כרגו מן וסט אלנאר׃ ומתכנשין
אחשדרפניא סגניא ופחותא והדברי
מלכא חזין לגבריא אלך די לא שלט
נורא בגשמהון ושער ראשהון
לא התחרך וסרבליהון לא שנו וריח
נור לא עדת בהון׃ ואגתמעו אלבטארקה
ואלאמרא ואלכלפא וקואד אלמלך פנטרו

ו̇ רג̇ש̇ ברובא ובתים מלאים כל טוב את תבנית האולם ואת בתין תלתיהון וישימה תל עולם ·-· כל דביאל המון · וכל עזרא המן · כל דניאל
כולי וכל עזרא כולו ·-· וריח ה̇ ילכו ינקותיו וריח שלמותיך וריח שמניך וריח אפך וריח נור ·-· כל כף פשיטא בלשון ארמית קמ̇ במות מדרך לערך
במ̇ פת̇ להוא שמה די אלהא מברך שדרך מישך ושער ראשהון לא התחרך · לשון קודשא מהלכים · ארמית מהלכין · לגוא א̇ כת̇ · בבו חס̇ א · ברך חס̇

אולאיך אלקום ותעגבו כיף לם תתסלט
אלנאר עלי אגסאמהם ושער רוסהם
לם יתשוט ולבאסהם לם יתגייר וראיחה
אלדכאן לם תעלק בהם· ענה נבוכדנצר
ואמר בריך אלההון די שדרך מישך
ועבד נגו די שלח מלאכה ושיזב
לעבדוהי די התרחצו עלוהי ומלת
מלכא שניו ויהבו גשמיהון די לא
יפלחון ולא יסגדון לכל אלה להן
לאלההון· תם אבתדא בכתנצר פקאל
תבארך אללה אלאה שדרך מישך
ועבד נגו אלדי בעת במלכה וכלץ
עבידה אלדין תוכלו עליה וגירו אמר
אלמלך ובדלו אגסאמהם דון אן יע
יעבדון ויסגדון לאלאה סוא אלאההם·
ומני שים טעם די כל עם אמה
ולשן די יאמר שלה על אלההון
די שדרך מישך ועבד נגוא הדמין
יתעבד וביתה נולי ישתוה כל קבל
די לא איתי אלה אחרן די יכל להצלה
כדנה· והו דא אמר באמר אן יכון
איקביל אואמה או לגה יתקוול
אמחא עלי אלאה שדרך מישך ועבד
נגו אן יגעל אעצאא ומנזלה נטא

אלדי לא יוגד אלאה אכרי יסתטיע אן
יכלץ כדלך· באדין מלכא הצלח
לשדרך מישך ועבד נגו במדינת
בבל· תם אן אלמלך אצלח חאל שדרך
מישך ועבד נגו פי מדינת באבל·
נבוכדנצר
מלכא לכל עממיא אמיא ולשניא
די דארין בכל ארעא שלמכון ישגא·
תם אן בכתנצר אלמלך כתב אלי גמיע
אלשעוב ואלאמם סלאם עליכם וברכאת·
אתיא ותמהיא די עבד עמי א
אלהא עליא שפר קדמי להחויה·
אלאיאת ואלעגובאת אלתי צנעהא
מעי אללה אלעאלי ראית אן אכברכם
בהא· אתוהי כמה רברבין ותמהוהי
כמה תקיפין מלכותה מלכות עלם
ושלטנה עם דר ודר· איאתה פמא
אעצמהא ועגובאתה מא אשדהא
מלכה מלך אלעאלם וסלטאנה פי כל
גיל וגיל·
אנה
נבוכדנצר שלה הוית בביתי ורענן
בהיכלי· אנא בכתנצר כנת סאליא פי
מנזלי ומטמאינא פי היכלי· חלם
חזית וידחלנני והרהורין על משכבי

ראשי ל̇ וסימנ̇ חלם חזית וידחלנני חזוי ראשי על משכבי חזה הוית בחזוי אתכרית רוחי ... יבהלנני ג̇ וחס וסימנ̇ וידחלנני אתכריה
רוחי עדכא ...

וחזוי ראשי יבהלנני ׃ חתי ראית
חלמא פאפזעני ואפכארי עלי מצגעי
ורויאי ירעבני ׃ ומני שים טעם
להנעלה קדמי לכל חכימי בבל די
פשר חלמא יהודענני ׃ פאמרת פאחצר
אלי גמיע חכמא באבל ליערפוני
תפסירה ׃ באדין עללין חרטמיא
אשפיא כשדיא וגזריא וחלמא
אמר אנה קדמיהון ופשרה לא
מהודעין לי ׃ וחין חצרו אלחכמא
ואלמנגמין ואלכסראניין ואלחכאס פק
פקצצת עליהם ולם יערפוני תאוילהא ׃
ועד אחרין על קדמי דניאל די שמה
בלטשאצר כשם אלהי ודי רוח
אלהין קדישין בה וחלמא קדמוהי
אמרת ׃ אלא אן חצר בין ידיי אכרהם
דניאל אלדי אסמה בלטשאצר באסם
מעבודי ולאן פיה רוח אללה אלמקדס
פקצצתהא עליה ׃ בלטשאצר רב
חרטמיא די אנה ידעת די רוח אלהין
קדישין בך וכל רז לא אנס לך חזוי
חלמי די חזית ופשרה אמר ׃ וקלת
לה יא בלטשאצר ריס אלחכמא אלדי
אעלם מנך אן רוח אללה אלמקדס פיך

וכל סר פמא יעוזך ודריכא לי אנפא
אלרויא בתפסירהא ׃ וחזוי ראשי על
משכבי חזה הוית ואלו אילן בגו א
ארעא ורומה שגיא ׃ ורויאי אנא עלי
מצגעי ראית כאן שגרה פי וסט אלא
אלארץ ואסעה רפעהא כתירא ׃ רבה
אילנא ותקף ורומה ימטא לשמיא
וחזותה לסוף כל ארעא ׃ חתי כברת
ועצמת ובלג רפעהא אלי דון אלסמא
ושעבהא אלי גמיע תלך אלארץ ׃
עפיה שפיר ואנבה שגיא ומזון
לכלא בה תחתוהי תטלל חיות ברא
ובענפוהי ידרון צפרי שמיא ומנה
יתזין כל בשרא ׃ אגצאנהא חסאן
ותמרהא כתיר וקות אלכל מנהא ות
ותחתהא יסתצל חיואן ופי אגצאנהא
יאוי טאיר אלסמא ומנהא ימאן כל
בשר ׃ הנאך חזה הוית בחזוי ראשי
על משכבי ואלו עיר וקדיש מן
שמיא נחת ׃ תם ראית פי רואי פי לילי
כאן מלך קדוס מן אלסמא קד נזל ׃
קרא בחיל וכן אמר גדו אילנא
וקצצו ענפוהי אתרו עפיה ובדרו
אנבה תנד חיותא מן תחתוהי וצפריא

אמר ג׳ אמר חלמא לעבדיך ופשרה אמר ואנתה בלטשאצר פשרא אמר ׃ כל צפריא דדניאל פתח ׃ וכל צפריא דקריה קמץ ׃ אנפוהי וחש ענפוהי
רפי ׃ ומזון ג׳ משאת בר ולחם ומזון לכלא בה וחבילו ׃ וחד ויתן להם המזון ׃

מן ענפוהי ינאדי בקווה והכדי יקול
גדו אלשגרה ואקטעו אגצאנהא וא
אכרטו ורקהא ובדדו תמרהא יזול
אלוחש מן תחתהא ואלטאיר מן אגצא
נהא ברם עקר שרשוהי בארעא
שבקו ובאסר די פרזל ונחש בדתאא
די ברא ובטל שמיא יצטבע ועם
חיותא חלקה בעשב ארעא לכן סנך
אצולהא אתרכוה פי אלארץ ושדוה
בותאק מן חדיד ונחאס פי כלא אלצחרי
ומן נדי אלסמא ינצבג וקותה מע אלבה
איס מן עשב אלצחרא לבבה מן
אנושא ישנון ולבב חיוה יתיהב
להו ושבעה עדנין יחלפון עלוהי
ותמייזה יגייר מן חאל אלנאס ותגייל
אלבהאים יגעל לה וסבעה אחואל
תמצי עליה כדלך בגזרת עירין
פתגמא ומאמר קדישין שאלתא
עד דברת די ינדעון חייא די שליט
עליא במלכות אנושא ולמן די
יצבא יתננה ושפל אנשים יקים
עליה וכאן אלקול בחתם אלמלאיכה
וגואב אלמסאלה בקול אלקדוסין לכי
יעלם אלנאס אן אלעלי מסלט עלא

מלכהם ומן שא ינצבה להם ויגוז
אן ינצב לה אוצע מנהם דנא חלמא
חזית אנה מלכא נבוכדנצר ואנתה
בלטשאצר פשרא אמר כל קבל
די כל חכימי מלכותי לא יכלין פשרא
להודעתני ואנתה כהל די רוח אלהין
קדישין בך הדא אלרויא נצרתהא אנא
בכתנצר אלמלך ואנת יא בלטשאצר
תפסירהא קל לאגל אן גמיע חכמא
ממלכתי לא יסתטיעו תפסירהא
לתעריפי ואנת תסתטיע לאן מוגוד
פיך רוח אלאלה אלמקדס אדין דניאל
די שמה בלטשאצר אשתומם
כשעה חדה ורעינהי יבהלנה ענה
מלכא ואמר בלטשאצר חלמא ופשרא
אל יבהלך ענה בלטשאצר ואמר
מראי חלמא לשנאיך ופשרה
לעריך חינייד אטרק דניאל אלמסמא
בלטשאצר נחו סאעה וכארת אפכא
רה אן תרהשה חתי אבתדי אלמלך
וקאל יא בלטשאצר לא יהולך אלרויא
ותפסירהא פאגאבה וקאל יא סידי
אלרויא לשאניך ותפסירהא לעדוך
אילנא די חזית די רבה ותקף ורומה

ולבבה ה̇ וינע לבבו ולבב נמהרים ולבב מצרים ימס בקרבו ולבב חיוה יתיהב ולבב אנש יהיב לה ∴ ושפל ג̇ ואת דכא ושפל רוח יתמך כבוד ושפל אנשים
יקים עליה ∴ חזיתה ה̇ ב̇ מל̇ ג̇ חס̇ ודי חזיתה שנים בו ושלאחרין כל קבל די חזית אילנא די חזית ∴ לעיך ערך ז̇ בלשון שנאה סר מעליך והשמדתי
עריך והכרתי ערי ארצך ועריס נתשת נשוא לשוא עריך ופשרה לעריך ומלאו פני תבל ערים: קדמאה דסיפ דבא אילנא לסוף וכל ארעא ∴ תנינה אילנא די
חזית לכל ארעא ∴ תליתאה אנתה הוא מלכא לסוף ארעא ∴

ימטא לשמיא וחזותה לכל ארעא׃
תאויל אלשגרה אלדי ראיתהא קד נבתת
ועצמת ובלג ארתפאעהא אלי דון אלסמא
ושעבהא אלי אקצי תלך אלארץ׃
ועפיה שפיר ואנבה שגיא ומזון
לכלא בה תחתוהי תדור חיות ברא
ובענפוהי ישכנן צפרי שמיא ואגצא
נהא חסאן ותמרהא כתיר וקות לכל
מנהא ותחתהא יאוי גמיע וחש אלצחרי
ופי אגצאנהא יסכן טאיר אלסמא׃
אנתה הוא מלכא
די רבית ותקפת ורבותך רבת ומטת
לשמיא ושלטנך לסוף ארעא׃ אנת
הו יא איהא אלמלך אלדי כברת ועצמת
ועלת ריאסתך פדאנת אלסמא ובלג
סלטאנך אלי אקטאר אלארץ׃ ודי חזה
מלכא עיר וקדיש נחת מן שמיא
ואמר גדו אילנא וחבלוהי ברם עקר
שרשוהי בארעא שבקו ובאסר די
פרזל ונחש בדתאא די ברא ובטל
שמיא יצטבע ועם חיות ברא חלקה
עד די שבעה עדנין יחלפון עלוהי׃
ואמא ראי אלמלך מלך קדוסא
נזל מן אלסמא פקאל גדו אלשגרה וא

ואקטעוהא לכן סנך אצולהא אתרכוה
פי אלארץ מותוקא בחדיד ונחאס פי
כלא אלצחרי ומן נדא אלסמא ינצבג
ומע וחש אלצחרי קותה אלי אן תמצי
עליה סבעה אחואל׃ דנה פשרא מלכא
וגזרת עליא היא די מטת על מראי
מלכא׃ פהדא תאוילה יא איהא אלמלך
והו חכם אלעלי אלדי חתם עלי סידי
אלמלך׃ ולך טרדין מן אנשא ועם
חיות ברא להוה מדרך ועשבא כתורין
לך יטעמון ומטל שמיא לך מצבעין
ושבעה עדנין יחלפון עלך עד די
תנדע די שליט עליא במלכות אנשא
ולמן די יצבא יתננה׃ באן ינפא מן
בין אלנאס ויאוי מע וחש אלצחרא
פיגתדי אלעשב כאלבקר וינצבג מן
טל אלסמא ותמצי עליה סבעה אחואל
כדאך חתי תעלם אן אלעלי מסלט
עלי מלך אלנאס למן שא יעטיה׃
ודי אמרו למשבק עקר שרשוהי
די אילנא מלכותך לך קימא מן
די תנדע די שלטן שמיא׃ ואמא
מא קאלו מן תרך אצול אלשגרה פי
פתאוילה אן מלכך סיעוד עליך

ברא ג׳ כתבא׳ ולא ברא אתם לחם וכל בריאה ודניאל ג׳ פסוקי׳ דאית בהון תלתין מלין קדמא׳ פתח ותנינ׳ קמצ׳ וסימנ׳ וטבלתם ששת ימים
וחברות תזרע והעברת אשכיר אנתה הוא מלכא די רבית

בעד אן תערף בסלטאן צאחב אלסמא׳
להן מלכא מלכי ישפר עלך וחטיך
בצדקה פרק ועויתך במחן ענין הן
תהוא ארכה לשלותך׳ ולכן יא איהא
אלמלך תחסן משורתי ענדך פתפך
כטייתך בצדקה ודנובך בראפה אלצעפ׳
פלעל אן תכון מהלה לנעמתך׳ כלא
מטא על נבוכדנצר מלכא׳ אלכל חל
בבכתנצר אלמלך׳

לקצת ירחין תרי עשר על
היכל מלכותא די בבל מהלך הוה׳
בעד אתני עשר שהרא כאן יתמשא
עלי היכל אלמלך פי באבל׳ ענה מלכא
ואמר הלא דא היא בבל רבתא די אנה
בניתה לבית מלכו בתקף חסני וליקר
הדרי׳ אבתדא וקאל אן הדה באבל
אלכברי אלתי בניתהא למנכר אלמלך
בשדה ותאקי ובכרמי ובהאי׳ עוד
מלתא בפם מלכא קל מן שמיא נפל
לך אמרין נבוכדנצר מלכא מלכותא
עדת מנך׳ בינא הו אלכלמה פי פמה חתי
ורד צות מן אלסמא לך יקאל יא בכתנצר
אלמלך אלמלך קד זאל ענך׳ ומן אנשא
לך טרדין ועם חיות ברא מדרך

עשבא כתורין לך יטעמון ושבעה
עדנין יחלפון עלך עד די תנדע די
שליט עליא במלכות אנשא ולמן
די יצבא יתננה׳ ומן בין אלנאס תנפא
ומע וחוש אלצחרי תאוי פתגתדי אל
עשב כאלבקר ותמצי עליך ז׳ אחואל
כדאך חתי תעלם אן אלעלי מסלט
עלי מלך אלנאס למן שא יעטיה׳ בה
שעתא מלתא ספת על נבוכדנצר
ומן אנשא טריד ועשבא כתורין
יאכל ומטל שמיא גשמה יצטבע
עד די שערה כנשרין רבה וטפרוהי
כצפרין׳ מן סאעתה חל אלאמר בבכת
נצר ומן בין אלנאס נפי וצאר יאכל
אלעשב כאלבקר וינצבג מן נדא אלסמא
אלי אן כבר שערה שביה אלנסור ואט
ואצפארהא כאלגוארח׳

ולקצת יומיא אנה
נבוכדנצר עיני לשמיא נטלת
ומנדעי עלי יתוב ולעליא ברכת
ולחי עלמא שבחת והדרת די שלטנה
שלטן עלם ומלכותה עם דר ודר׳
פלמא אנקצת תלך אלאיאם רפעת
עיני אלי אלסמא אנא בכתנצר ורגע אלי׳

הוה ב׳ בלת׳ הי מהלך הוה וכל זמן רבותא בל מן קדמיה דפס ושביעי ושמיני דאנון כת׳ א׳ ׳-׳ כלא ג׳ מהדק וחשל כלא כלא מטא לדריוש מלכא של
שלמא כלא ׳-׳ מטה ג׳ ב׳ בלת׳ ה׳ וחד כת׳ א׳ כלא מטא וזמנא מטה ומלכותא ועד עתיק יומיא מטה ׳-׳ כל לשון היכל אל במ׳ב׳ עלמה היכלך
על ירושלם לקצת ירחין תרי עשר ׳-׳ ומלכותה ג׳ ולקצת יומיא מן קדמי שים טעם ולה יהב שלטן ׳-׳ על נבוכדנצר ב׳ כלא מטא בה שעתא מלתא
ויעלהו אתו ויקחו ביד אלעשה אל נבוכדנצר ותדיין ספת

עקלי פחמרת עלי וסכחת ומגדתחי
עשם אלדי סלטאנה סלטאן עאלם
ומלכה מע גיל ואגיאל וכל דארי ארעא
כלה חשיבין וכמצביה עביד בחיל
שמיא ודארי ארעא ולא איתי די ימחא
בידה ויאמר לה מה עבדת וגמיע אהל
אלארץ לא כשי מחסובין והו מא ארדה
יצנע כגיש אלסמא ואהל אלארץ וליס
מן יצרב עלי ידה ויקול לה מא דא
צנעת בה זמנא מנדעי יתוב עלי
וליקר מלכותי הדרי וזיוי יתוב עלי ולי
הדברי ורברבני יבעון ועל מלכותי
התקנת ורבו יתירה הוספת לי פי דלך
אלוקת עאד אלי עקלי וקאר מלכי
ובהאי תראגע אליי ולי לקואד ואל
ריסא יטלבונ ותבתת פי מלכי וזיד
לי שרף כתיר כען אנה נבכדנצר
משבח ומרומם ומהדר למלך שמיא
די כל מעבדוהי קשט וארחתה
דין ודי מהלכין בגוה יכל להשפלה
אלאן אנא בכתנצר מסבח ומרפע
ומבגל למלך אלסמא אלדי גמיע צנעה
אחק וסבלה אלחכם ומן יסיר בין ידיה
באקתדאר יקדר אן יחטה

בלשאצר מלכא עבד
לחם רב לרברבנוהי אלף ולקבל אלפא
חמרא שתה תסאן בלשאצר אלמלך
אצלח טעאמא כתיר לאלף רייס מעה
וגלס חדאהם ישרב כמרא בלשאצר
אמר בטעם חמרא להיתיה למאני
דהבא וכספא די הנפק נבוכדנצר
אבוהי מן היכלא די בירושלם וישתון
בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה
ולחנתה חינהא אחצרו אניה אלדהב
אלדי אכרגהא מן היכל בית אללה אלדי
פי ירושלם טוטפקאן ישרב אלמלך
וחראירה וסראירה באדין היתיו
מאני דהבא די הנפקו מן היכלא די
בית אלהא די בירושלם ואשתיו
בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה
פלמא מלכה ראי אלכמר אמר אן
תחצר אניה אלדהב ופצה אלדי אכרגהא
בכתנצר אביה מן אלהיכל אלדי פי מדינת
אלסלאם וליושרב בהא אלמלך ואלרויסא
וחראירה וסראירה אשתיו חמרא
ושבחו לאלהי דהבא וכספא נחשא
פרזלא אעא ואבנא אכלו אן ישרבו
בהא כמרא וסבחו לאלאה אלדהב ופצה

ולנחאס ולחדיד ולכשב ולחגארה בַּהּ
שַׁעְתָּה נְפַקוּ אֶצְבְּעָן דִּי יַד־אֱנָשׁ וְכָתְבָן
לָקֳבֵל נֶבְרַשְׁתָּא עַל־גִּירָא דִּי־כְתַל הֵיכְלָא
דִּי מַלְכָּא וּמַלְכָּא חָזֵה פַּס יְדָה דִּי כָתְבָה
מן סאעתה חצרה אצאבע בצורת יד
אנאס פכתבת בחדא אלסראג חאיט
היכל למלך ולמלך יראא כף והי תכתב
אֱדַיִן מַלְכָּא זִיוֹהִי שְׁנוֹהִי וְרַעְיֹנֹהִי
יְבַהֲלוּנֵּהּ וְקִטְרֵי חַרְצֵהּ מִשְׁתָּרַיִן וְאַ
וְאַרְכֻבָּתֵהּ דָּא לְדָא נָקְשָׁן חינד תגיירת
סחנתה וארעבתה אפכארה וכאן כרז
צלבה תחללת ואקבלת רכבתאה
תנקף ואחדה מע אכרי קָרֵא מַלְכָּא
בְּחַיִל לְהֶעָלָה לְאָשְׁפַיָּא כַּשְׂדָּיֵא
וְגָזְרַיָּא עָנֵה מַלְכָּא וְאָמַר לְחַכִּימֵי
בָבֶל דִּי כָל־אֱנָשׁ דִּי־יִקְרֵה כְּתָבָה דְנָה
וּפִשְׁרֵהּ יְחַוִּנַּנִי אַרְגְּוָנָא יִלְבַּשׁ וְהַמְנוּכָא
דִּי־דַהֲבָא עַל־צַוְּארֵהּ וְתַלְתִּי בְמַלְכוּתָא
יִשְׁלַט פנאדי בקווה באחצאר למנג
מין ולכסדאניין ולחזאק פאבתדא
וקאל לאי אנסאן אחסן אן יקרא הדא
לכתאב ויערפני תפסירה פליִלבס
לחמרה ויטווק בטוק לדהב ויכ לי
תלת למלכה אֱדַיִן עָלִּלִין כֹּל חַכִּימֵי

מַלְכָּא וְלָא כָהֲלִין כְּתָבָא לְמִקְרֵא וּפִשְׁרָא
לְהוֹדָעָה לְמַלְכָּא חינד חצר גמיע
חכמא למלך פלם יטיקו אן יקרו
לכתאב פצלא עלי אן יערפו למלך
לתפסיר אֱדַיִן מַלְכָּא בֵלְשַׁאצַּר
שַׂגִּיא מִתְבָּהַל וְזִיוֹהִי שָׁנַיִן עֲלוֹהִי
וְרַבְרְבָנוֹהִי מִשְׁתַּבְּשִׁין חינד תחייר
בלשאצר למלך כתירא ותגייר לונה
עליה ורויסאה איצא מעה מתשושין
מַלְכְּתָא לָקֳבֵל מִלֵּי מַלְכָּא וְרַבְרְבָנוֹהִי
לְבֵית מִשְׁתְּיָא עַלַּלַת עֲנָת מַלְכְּתָא
וַאֲמֶרֶת מַלְכָּא לְעָלְמִין חֱיִי אַל־יְבַהֲלוּךְ
רַעְיוֹנָךְ וְזִיוָךְ אַל־יִשְׁתַּנּוֹ פענד למלך
ורויסא דכלת למלכה אלא למלך
פאבתדת וקאלת אטאל אלה בקאך אל
מלך לא תדהלך אפכארך ולא יתגייר
לונך אִיתַי גְּבַר בְּמַלְכוּתָךְ דִּי רוּחַ
אֱלָהִין קַדִּישִׁין בֵּהּ וּבְיוֹמֵי אֲבוּךְ
נַהִירוּ וְשָׂכְלְתָנוּ וְחָכְמָה כְּחָכְמַת
אֱלָהִין הִשְׁתְּכַחַת בֵּהּ וּמַלְכָּא נְבֻכַדְנֶצַּר
אֲבוּךְ רַב חַרְטֻמִּין אָשְׁפִין כַּשְׂדָּאִין
גָּזְרִין הֲקִימֵהּ אֲבוּךְ מַלְכָּא מוגוד פי
ממלכתך רגל מן פיה רוח אלה ומקדס
ומן איאם אביך אציאה ועקל וחכמה

ופשרה יד׳ הדמין תתעבדון והן חלמא ב׳ בו די הן חלמא האיתך כהל דנה חלמא לא מהודעין לי חזוי חלמי די חזית לערך יהונב להודעתני להודעותני להודעה אלבעה יתיר ולא קרי החמורים לבית המלך לרכב ולהלחם באדין עללין חרטמיא אדין עללין כל לבית משתיא עללת וחד
חלוף חס ל וקר ובניהו בן יהוידע בן איש חי דשמואל אקימה דס״פ אקימה בכמעט תננ הקימה אבוך סימנה אך הקס הקימנו

כחכמה אלמלאיכה מוגודה פיה ולדלך
נצבה אסתאד אלחכמא ואלמנגמין וא
כסראניין ואלחכאם׃ כל קבל די רוח
יתירה ומנדע ושכלתנו מפשר חלמין
ואחוית אחידן ומשרא קטרין השת
השתכחת בה בדניאל די מלכא שם
שמה בלטשאצר כען דניאל יתקרי
ופשרה יהחוה׃ לאגל מא פיה מן
אלראי אלפאצל ואלמערפה ואלעקל יפסר
אלאחלאם ויחוי אלאחאדית ויחלל אלעקד
אלכל מוגוד פי דניאל אלדי אסמאה
אלמלך בלטשאצר ואן ידעי בה חתי
יערפך אלתפסיר׃

באדין דניאל העל קדם מלכא ענה
מלכא ואמר לדניאל אנתה הוא דניאל
די מן בני גלותא די יהוד די היתי מלכא
אבי מן יהוד׃ חינאיד אחצר דניאל בין
ידי אלמלך פאבתדי וקאל לה אנת הו
דניאל אלדי מן אהל גלוה אליהוד אלדי
סבאהם אבי מן אלשאם׃ ושמעת
עליך די רוח אלהין בך ונהירו ושכל
ושכלתנו וחכמה יתירה השתכחת
בך׃ וסמעת ענך אן מוגוד פיך רוח
אלה ואיצאח ועקל וחכמה פאצלה

וגדת פיך׃ וכען העלו קדמי חכימיא
אשפיא די כתבה דנה יקרון ופשרה
להודעותני ולא כהלין פשר מלתא
להחויה׃ ואלאן אצעדו בין ידיי אלחכמא
ואלמנגמין לאן יקרו הדא אלכתאב
ויערפוני תפסירה פלם יסתטיעו
תפסיר לפצה לאלכבאר׃ ואנה שמעת
עליך די תוכל פשרין למפשר וקטרין
למשרא כען הן תוכל כתבא למקרא
ופשרה להודעותני ארגונא תלבש
והמונכא די דהבא על צוארך ותלתא
במלכותא תשלט׃ ואנא קד סמעת
מנך אנך תסתטיע אן תפסר אלתפסיר
ותחלל אלעקד ואן אמכנך אן תקרי
הדא אלכתאב ותערפני תפסירה הא
תלבס אלחמרה ותטוק בטוק אלדהב
ותלי תלת אלממלכה׃

באדין ענה דניאל ואמר
קדם מלכא מתנתך לך להוין ונבזביתך
לאחרן הב ברם כתבא אקרא למלכא
ופשרא אהודענה׃ חינאיד אגאבה
דניאל וקאל אמא עטאיאך פתבקא
ענדך ואמא גואיזך פהבהא לגירי
לכנני אקרא אלכתאב ללמלך ואערפה

כתבה ב̇ כת̇ ה̇ קרא מלכא בחיל וכען העלו קדמי ׃ וחד פס ידא די כתבה ׃ ורעינהי דאשתומם ורעינהי דקטרי חרציה חס̇ ׃ ושאר לישנ̇ מל̇ ׃
גמלבליש ויבהלוהו משם ורעינהי יבהלונה אל יבהלוך רעיונך ׃ ב̇ לשון ארמית וחד בלשון קודשא ׃ ח̇ בטע̇ מושבתיכם ההלותיה מבליג׃
גלוליכם תועבותיכם למבראשונה ונכזביתך ׃

תפסירה אנתה מלכא אלהא עליא
מלכותא ורבותא ויקרא והדרא יהב
לנבכדנצר אבוך ואקרם קבל דאלך
אנת יא איהא אלמלך תעלם אן אללה
אלעלי אעטא בכתנצר אביך אלמלך
ואלשרף ואלוקאר ואלבהא ומן רבותא די
יהב לה כל עממיא אמיא ולשניא הוו
זאעין ודחלין מן קדמוהי די הוא צבא
הוה קטל ודי הוה צבא הוה מחא ודי
הוה צבא הוה מרים ודי הוא צבא הוא
משפל ומן שרף מא אעטאה כאן
גמיע אלשעוב ואלאמם ואהל אללגאת
יתקונה ויכאפונה פמן שא אקתל ומן
שא אסתבקא ומן שא רפע ומן שא
חט וכדי רם לבבה ורוחה תקפת הז
להזדה הנחת מן כרסא מלכותה
ויקרה העדיו מנה ולמא עצם קלבה
ועלת נפסה אלא אלתוקח חט מן כרסי
מלכה ווקארה זאל ענה ומן בני
אנשא טריד ולבבה עם חיותא שוי
ועם ערדיא מדרה עשבא כתורין
יטעמנה ומטל שמיא גשמה
יצטבע עד די ידע די שליט אלהא
עליא במלכות אנשא ולמן די יצבא

יהקים עליה ומן בין אלנאס נפי וראיה
מע והש אלצחרי ומאואה מע אלעראיר
יגתדי אלעשב כאלבקר וינצבג מן טל
אלסמא חתי אעתרף באן אללה אלעלי
מסלט עלי מלך אלנאס למן שא אעט
אעטאה ואנתה ברה בלשאצר
לא השפלת לבבך כל קבל די כל
דנה ידעת ואנת יא בלשאצר אבנה
לסת תואצעת מע מא קד וקפת עלי
גמיע דאלך ועל מרא שמיא התרוממת
ולמאניא די ביתה היתיו קדמיך
ואנתה ורברבניך שגלתך ולחנתך
חמרא שתין בהון ולאלהי כספא
ודהבא נחשא פרזלא אעא ואבנא
די לא חזין ולא שמעין ולא ידעין
שבחת ולאלהא די נשמתך בידה
וכל ארחתך לה לא הדרת ולאנך
תרפעת עלי רב אלסמא פאחצרת
בין ידיך אניה ביתה ושרבת אנת
ואלרויסא וחראירך וסראירך אלכמר
בהא וסבחת לאלאה אלדהב ואלפצה
ואלנחאס ואלחדיד ואלכשב ואלחגארה
אלתי לא תבצר ולא תסמע ולא תעלם
שיא ולם תבגל אללה אלדי נסמתך פי

משפיל ג ב מל וחד חס יצ מוריש ומעשיר מע/דד עכו̇יס יש ודי הוא צבא הוא משפל — באדין ה צבטע גצ̇ס̇ פ̇ כפתו קרבן נבכ̇ מתנתך דויתין
דריוש — הב ג לעלוקה שתי בנות ב בן לאחרן הב — מריס ב ולא יכלו לשתת מים ממרה ודי הוה צבא הוה מריס — ואנת ב ראש פס
ואנת ברה בלשאצר ואנת עזרא

ידהו גמיעא חו אלך להי באדין מן
קדמוהי שליח פסא די ידא וכתבא
דנה רשים חינידׄ בעת מן חצרתה
בהדׄא אלכף פרסמת הדׄא אלכתאב ודנה
כתבא די רשים מנא מנא תקל ופרסין
והדׄא אלכתאב אלמרסום אחצא אחצא
אחצא וזן וזן וכסר כסר דנה פשר
מלתא מנא מנה אלהא מלכותך
והשלמה והדׄא תפסיר הדׄה אלכלמאת
אמא אחצא פהו אן אלה קד אחצא
מדה מלכך ותממהא תקל תקלתה
במאזניא והשתכחת חסיר ואמא
וזן פאנך וזנת פי מיזאן ווגדת
נאקצא פרס פריסת מלכותך ויהיבת
למדי ופרס ואמא כסר פקד כסר
מלכך וסלם אלא מדי ופרס באדין
אמר בלשאצר והלבשו לדניאל
ארגונא והמונכא די דהבא על צואריה
והכרזו עלוהי די להוא שליט תלתא
במלכותא חינידׄ אמר בלשאצר
בלבאס דניאל אלחמרה וטווקה בטוק
דׄהב ונאדו עליה באן ילי תלת אלמ
אלממלכה בה בליליא קטיל בלאשצר
מלכא כשדיא פי תלך אלליל קתל

בלשאצר אלמלך אלכסראני
ודריוש מדיא
קבל מלכותא כבר שנין שתין ותרתין
תס צאר אלמלך אלא דריוש אלמדי
והו שביה באבן אתנין וסתין סנה
שפר קדם דריוש והקים על מלכותא
לאחשדרפניא מאה ועשרין די להון
בכל מלכותא ורא מן ראיה אן ינצב
פי ממלכתה מאיה ועשרין בטריקא
יתצרפון פי גמיעהא ועלא מנהון
סרכין תלתה די דניאל חד מנהון די
להון אחשדרפניא אלין יהבין להון
טעמא ומלכא לא להוא נזק ופוקהם
תלאתה וזרא אלדי דניאל ואחד מנהם
לכי יכון אולאיך אלוזרא יעטונהם
אלראי ולא יתאדא אלמלך אדין דניאל
דנה הוא מתנצח על סרכיא ואחשד
ואחשדרפניא כל קבל די רוח יתירא
בה ומלכא עשית להקמותה על כל
מלכותא חינידׄ כאן דניאל מתגלב
עלי אלוזרא ואלבטארקה לעלה אן
פיה פצל ראי ואלמלך עאזם אן ינצבה
לגמיע אלממלכה אדין סרכיא
ואחשדרפניא הוו בעין עלה להשכחה

לבישה ד׳ חס׳ בליש׳ המלבשכם שני וישימו הצניף הטהור על ראשו וילבשהו וילבשום ותעלום והלבשו לדניאל ׳ וכל אוריתא דכות׳ חס׳ במא
מול ואת ערת גדיי העזים הלבישה ׳ ומן ראשה דספ׳ עד בה בליליא בלטשאצר בלשאצר כת׳ ׳ ומן בה בליליא עד סופא דסיפ׳ בלאשצר
בלטאשצר כתב ׳ כשדיא ב׳ חד כת׳ ש׳ וחד כת׳ ס׳ בה בליליא להן מן די הרגזו אבהתנא ׳

לדניאל מצד מלכותא וכל עלא ושחיתה
לא יכלין להשכחה כל קבל די מהימן
הוא וכל שלו ושחיתה לא השתכחת
עלוהי יחינד כאנו אלוזרא ואלבטארקה
יטלבון איה עלה יגדונהא עלי דניאל
פי גהה אלמלכה ולם ימכנהם אן יגדו
עלה או גנאיה מן אגל אנה אלאמין
פלא זלה ולא גלטה תוגד עליה אדין
גבריא אלך אמרין די לא נהשכח
לדניאל דנה כל עלה להן השכחנא
עלוהי בדת אלהה יחינד קאלו אולאיך
אלקום אנא לא נגד עלי דניאל הדא שיא
מן אלעלל לכנא נגד דלך עליה פי סנת
דינה אדין
סרכיא ואחשדרפניא אלן הרגשו
על מלכא וכן אמרין לה דריוש מלכא
לעלמין חיי יחינד צארו אולאיך
אלוזרא ואלבטארקה אלי אלמלך וקאלו
לה אטאל אללה בקא אלמלך יא אתיעטו
כל סרכי מלכותא סגניא ואחשדרפניא
הדבריא ופחותא לקימה קים מלכא
ולתקפה אסר די כל די יבעא בעו מן
כל אלה ואנש עד יומין תלתין להן
מנך מלכא יתרמא לגב אריותא

קד ראשארו גמיעא אגלא אלממלכה
אלאמרא ואלבטארקה ואלרויסא ואלולאה
כאן יעהד אלמלך עהדא ויחצר חצרא
אן כל מן יטלב טלבה מן אי מעבוד
ואי אנסאן סוא אלמלך אלי תלאתין יום
ירמא בה אלי גב אלאסד כען מלכא
תקים אסרא ותרשם כתבא די לא
להשניה כדת מדי ופרס די לא תעדא
נריד אלאן יא איה אלמלך אן תקים
הדא אלחצר ותרסמה פי כתאב ואן לא
יגייר כסנן מדי ופרס אלדי לא תזול
כל קבל דנה מלכא דריוש רשם
כתבא ואסרא פענד דלך רסם אלכתאב
פי אלחצר ודניאל כדי ידע די רשים
כתבא על לביתה וכוין פתיחן לה
בעליתה נגד ירושלם וזמנין תלתה
ביומא הוא ברך על ברכוהי ומצלא
ומודא קדם אלהה כל קבל די הוא
עבד מן קדמת דנה פלמא עלם דניאל
אן אלכתאב קד רסם צאר אלי מנזלה
ולה כוא מפתוחה פי גרפתה בחדא
ירושלם ותלאת מראר פי כל יום
כאן יגתו עלי רכבתיה ויצלי וישכר
רבה עלי מא כאן סבילה אן יצנעה

כל לשון ברכים ברכי הברכים ברכין דגש בר מן ב רפי נכליתי העם כרעו על ברכיהם הוא ברך על ברכוהי ... אלין ה ב חס וגמול וכפרזלא די מהעע
כל אלין תדין ותם̇ף כל אלין מלכותא אלין סרכיא דאתי עטו ועלא מנהון חיותא רברבתא ... כל תלתה כת הי במא נדבכין די אבן גלל ...
ברת ב בדת אלהה בדת אלהך ׳ דניאל מן קדמת דנה ׳ עזרא מקדמת דנה ׳

ואלי אדין גבריא אלך הרגשו
והשכחו לדניאל בעה ומתחנן קדם
אלהה חינד תחסס אולאיך אלקום
פוגדו דניאל יתחנן ויטלב בין ידי רבה
באדין קרבו ואמרין קדם מלכא על
אסר מלכא הלא אסר רשמת די כל
אנש די יבעא מן כל אלה ואנש עד
יומין תלתין להן מנך מלכא יתרמא
לגוב אריותא ענה מלכא ואמר יציבא
מלתא כדת מדי ופרס די לא תעדא
חינד תקדמוא פכלמוה למלך בסבב
חצרה ליסקר רסמת הדא לחצר אנה
איאנסאן טלב מן אי מעבוד ואי
אנסאן סוא למלך אלי תלאתין יומא
ירמא בה אלי גב לאסד אגאבהם למלך
וקאל איקינא כסנן מדי ופרס אלדי לא
תזול באדין ענו ואמרין קדם מלכא
די דניאל די מן בני גלותא די יהוד לא
שם עליך מלכא טעם ועל אסרא די
רשמת וזמנין תלתה ביומא בעא
בעותה חינד אגאבוא בין ידי למלך
וקאלו אן דניאל אלדי מן אהל גלוה
אליהוד לם יקבל למלך אמרא ולם
ילתפת אלי אלחצר אלדי רסמתה ותלאת

מראר פי כל יום יטלב טלבתה אדין
מלכא כדי מלתא שמע שגיא באש
עלוהי ועל דניאל שם בל לשיזבותה
ועד מעלי שמשא הוה משתדר
להצלותה חינד למא סמע למלך
הדא לאמר שק עליה גדא וודר באה
פי תכליץ דניאל ולם יזל חריצא עלי
תכליצה אלי מגיב לשמס באדין גבריא
אלך הרגשו על מלכא ואמרין למלכא
דע מלכא די דת למדי ופרס די כל אסר
וקים די מלכא יהקים לא להשניה חינד
שגבוא אולאיך אלקום עלי למלך וקאלו
לה יעלם למלך אן מן סנן מדי ופרס
אן יכון כל חצר ורסם יקימה למלך
לא יגייר באדין מלכא אמר והיתיו
לדניאל ורמו לגבא די אריותא ענה
מלכא ואמר לדניאל אלהך די אנתה
פלח לה בתדירא הוא ישיזבנך חינד
אמר למלך פגו בדניאל ורמי בה פי
גב לאסד פאבתדי וקאל לה אלאהך
אלדי תעבדה דאימא הו יכלצך והיתית
אבן חדה ושמת על פם גבא וחתמה
מלכא בעזקתה ובעזקת רברבנוהי
די לא תשנא צבו בדניאל חסבי כחוג

בעא ב̇ חד כת̇ א̇ וחד כת̇ הי̇ בעה ומתחנן וזמנין תלתה ביומא בעא קדמיה כת̇ הי̇ כל מלתא א̇ כת̇ במ̇א מלתה מני אזדא דניאל בל
קמי̇ וכל קרייה בל פתח

עציס פוצ׳ע עלי אלבו וכתמה אלמלך
בכתאמה וכואתם ארויסא ללא יתגייר
ראיה פי דניאל אדין אזל מלכא להיכליה
ובת טות ודחון לא הנעל קדמוהי ושנתה
נדת עלוהי יחיני צאר אלמלך אלי מנזלה
ובאת טאויא ולם יחצר לואנא בין ידיה
פארק נומה באדין מלכא בשפרפרא
יקום בנגהא ובהתבהלה לגבא די
אריותא אזל יחיני קאם אלמלך ענד
מטלע אלפגר וצאר אלי אלגב מבאדרא
וכמקרבה לגבא לדניאל בקל עציב
זעק ענה מלכא ואמר לדניאל עבד
אלהא חיא אלהך די אנתה פלח לה
בתדירא היכל לשיזבותך מן אריותא
פלמא צאר קריב מנה צוות בצות
חזין וקאל לה יא דניאל עבד אללה אלחי
אלדי תעבדה דאימא הל אמכן לאנה
לך מן אלאסוד אדין דניאל עם מלכא
מלל מלכא לעלמין חיי יחיני לאטב
דניאל אלמלך וקאל אטאל אללה בקא אלמ
לך אלהי שלח מלאכה וסגר פם
אריותא ולא חבלוני כל קבל די
קדמוהי זכו השתכחת לי ואף קדמך
מלכא חבולה לא עבדת ודבי בעת

במלכה פסר פם אלאסד חתי לם תודיני
וד׳לך למא חצ׳רני בין ידיה מן אלחסנאת
ואיצ׳א בחצ׳רתך יא איהא אלמלך לם
אעמל סייה באדין מלכא שגיא
טאב עלוהי ולדניאל אמר להנסקה
מן גבא והסק דניאל מן גבא וכל חבל
לא השתכח בהדי המן באלההי יחיני
למא סמע אלמלך הדא אמר סרה
גדא ואמר באצעאד דניאל מן אלגב
פאצעד ולם יוגד פיה שי מן אלפסאד
למא אמן ברבה ואמר מלכא והיתיו
גבריא אלך די אכלו קרצוהי די
דניאל ולגב אריותא רמו אנון בניהון
ונשיהון ולא מטו לארעית גבא עד
די שליטו בהון אריותא וכל גרמיהון
הדקו ואמר פגו באולאיך אלקום אלדי
סעו בדניאל פרמי בהם פי גב אלאסד
ובניהם ונסאהם פמא וצלו אלא
קערה חתי תסלטת עליהם אלאסוד
פדקת גמיע עצאמהם באדין דריוש
מלכא כתב לכל עממיא אמיא
ולשניא די דארין בכל ארעא שלי
שלמכון ישגא תם כתב דריוש
אלמלך אלי גמיע אלשעוב ואלאמם

אדין יח ראש׳ פיסו׳ בסיפ׳ אדין דניאל לביתה אדין לדניאל בחזוה בהתבהלה לדניאל רביתוה וקס אשתומם וזיוהי שנוהי אדין עללין כל חכימי שגיא מתבהל
הוא מתכנת הון בעין עלה די לא נהשכח ושלאחרין והשכחו לדניאל כדי מלתא שמע אזל מלכא להיכלה עם מלכא מלל צבית ב׳ באדין גבריא אלך
כפתו חזה הוית עד די כלסון רמיו ורמין אליותא אריותא רמו ורמו

ואהל אללגאת אלמקימין פי גמיע אלבלאד
סלאם עליכם וברכאת אללה מן קדמי
שים טעם די בכל שלטן מלכותי
להון זאעין ודחלין מן קדם אלהה
די דניאל די הוא אלהא חיא וקים לעלמין
ומלכותה די לא תתחבל ושלטנה
עד סופא אי קד אמרת באמר פי גמיע
סלטנה ממלכתי אן יכונוא מתקיין
פאזעין מן אלאה דניאל אד הו אלאה
אלחי אלקיום אלדי לא יביד ומלכה לא יזול
וסלטאנה אלי אלאבד אלעלים משיזב ומציל
ועבד אתין ותמהין בשמיא ובארעא
די שיזיב לדניאל מן יד אריותא
והו אלמנגי ואלמכלץ וצאנע איאת
ואעגובאת פי אלסמא ואלארץ אד נגי
דניאל מן יד אלאסוד ודניאל דנה הצלח
במלכות דריוש ובמלכות כורש פרסאה
תם אצלח חאל דניאל פי מלך דריוש
וכורש אלפארסיי

בשנת חדה לבלאשצר מלך
בבל דניאל חלם חזה וחזוי ראשה על
משכבה באדין חלמא כתב ראש
מלין אמר פי אלסנה אלאולי מן מלך
בלשצר מלך באבל ראי דניאל חלמא
כמא תרא עינה והו עלי מצגעה חינ'ד
כתב דלך אלחלם וקאל פי אול אלכלאם ענה
דניאל ואמר חזה הוית בחזוי עם ליליא
וארו ארבע רוחי שמיא מגיחן לימא
רבא אכבר דניאל וקאל ראית פי רויאי
פי אלליל כאן ארבע גהאת אלסמא מצ
מצדרה מנצמה אלי אלבחר אלכביר וארבע
חיון רברבן סלקן מן ימא שנין דא
מן דא וכאן ארבעה אשכאץ עטימה
צאעדה מן אלבחר כל ואחד מתגייר
מן אלאכר קדמיתא כאריה וגפין די
נשר לה חזה הוית עד די מריטו גפיה
ונטילת מן ארעא ועל רגלין כאנש
הקימת ולבב אנש יהיב לה אלשכץ אלאול
ישבה אלאסד ולה אגנחה כאלנסר תם
ראית כאן אגנחתה קד אנתתפת ורפע
מע דלך מן אלארץ תם אקים עלי רגליה
מתל אלאנסאן ואעטי עקל אלנאס וארו
חיוא אחרי תנינה דמיה לדב ולשטר
חד הקמת ותלת עלעין בפמה בין
שניה וכן אמרין לה קומי אכלי בשר
שגיא וכאן שכץ אכר תאני שבה
אלדב וקד אקים אלי גאנב ואחד וכאן
פי פאה ג' אצלאע מתעלקה בין אס

סופא ג' וכת' א' ושלטנה עד סופא להשמדה ולהובדה עד סופא עד כה סופא ה' הצלה ז' חס' בלי' וישמע ראובן ויצלם יש ויצלני מחרב ויצלני הצלני
להצלך קדמיה ומצל ואורבע ב' ראש' פסוקי' וארבע כתפת אל וארבע חיון רברבן וארו ה' וארו ארבע רוחי שמיא וארו חיוה אחרי תנינה וארו
אחרי כנמר וארו חיוה רביעיה וארו עם ענני שמיא ושאלא וארו

אסנאנה הכדי יקל להקס פכל לחם
אלכתיר׃ באתר דנה חזה הוית וארו אחרי
כנמר ולה גפין ארבע די עוף על גביה
וארבעה ראשין לחיותא ושלטן יהיב
לה׃ ובעד דלך ראית כאן שבה אכר
כאלנמר ולה ארבעה מן אגנחה אלטאיר
עלי ציהרה ולה ארבעה רוס וקד דפע
אליה סלטאן׃ באתר דנה חזה הוית בחזוי
ליליא וארו חיוה רביעיא דחילה
ואימתני ותקיפא יתירה ושנין די
פרזל לה רברבן אכלה ומדקה ושארא
ברגלה רפסה והיא משניה מן כל חיותא
די קדמיה וקרנין עשר לה׃ ובעד דלך
ראית פי רויא אלליל כאן שבה ראבע
פזיעה יוהב שדיד גדא ולה אסנאן כ
כבאר מן חדיד יאכל בהא וירק ואלבאקי
ירקה ברגלהא והו מתגייר ען סאיר
אלאשבאה אלתי קבלה ולה עשר קרון׃
משתכל הוית בקרניא ואלו קרן אחרי
זעירה סלקת ביניהון ותלת מן קרניא
קדמיתא אתעקרו מן קדמיה ואלו
עינין כעיני אנשא בקרנא דא ופם
ממלל רברבן׃ ובינמא אנא מתפכר
פי תלך אלקרון ואדא בקרן צגיר אכר

קד נבתת בינהן וכאן ג׳ מן אלקרון אלאואיל
אנקלעת מן בין ידיה וכאן עיון כעיון
אלנאס פי דאך אלקרן ופם יתכלם באלכבאיר׃
חזה הוית עד די כרסון רמיו ועתיק
יומין יתב לבושה כתלג חור ושער
ראשה כעמר נקא כרסיה שביבין
די נור גלגלוהי נור דלק׃ תם ראית אן
כראסי קד טרחת וכאן שיך קד גלס
פוקהא לבאסה כאלתלג אביץ ושער
ראסה אביץ כאלצוף וכרסיה מן נאר
להא שעאע ולולבה כנאר משתעלה׃
נהר די נור נגד ונפק מן קדמוהי אלף
אלפים ישמשונה ורבו רבון קדמוהי
יקומון דינא יתב וספרין פתיחו׃
ונהר מן נאר יגרי ויכרג מן בין ידיה
ואלף אלוף יכדמונה ורבואת רבואת
יקומון מן בין ידיה וקד וצע אלחכם
ונשרת אלדיואן׃ חזה הוית באדין מן
קל מליא רברבתא די קרנא ממללא
חזה הוית עד די קטילת חיותא והובד
גשמה ויהיבת ליקדת אשא׃ תם
ראית כאן מן אגל תלך אלכלמאת
אלעצימה אלתי כאנת אלקרן תתכלם
בהא אסתחק גמלה אלשכץ אן קתל

מן חטאות דפקח אחד מן הנערים מן לכיש ומלכים ישבון מן ארץ מן חלש אשתו מן אחרי דוד מן גבעה בן אשה מן בנות מן כהנים אשר כותרו דרב׳ י״ג
העלית מן שאול מן קול רעמך מן לבנון מן בקר מן הבקר ומן מצרים מן קר׳ אלין מיחדין ׃ ושארא מחטאות מהנערים חלוף ס״ס חיותא ג׳ קמ׳ מן כל
חיותא די קדמיה ושאר חיותא אלין חיותא רביעאה ס״ס ומלכות ב׳ כורש פרסיא אחשורוש ס״ס ה׳ כת׳ ס׳ בסוף תיבות ולא קר׳ בהן ויהמס דשמואל וירדו שלשים
דשמו׳ ויעשו להם מסכה שנים ובעד כמרים חבלהו קמוצ׳ אלף אלפים ישמשנה ס״ס

ובאר גסמה וגעל וקידא לנאר ושאר
חיותא העדיו שלטנהון וארכה בחיין
יהיבת להון עד זמן ועדן ואמא באקי
אלאשכאץ פזאל סלטאנהם ואעטוא
מהלה מן חיאתהם אלי וקת וזמאן חזה
הוית בחזוי ליליא וארו עם ענני שמיא
כבר אנש אתה הוא ועד עתיק יומיא
מטה וקדמוהי הקרבוהי תם ראית פי
מא יראפי אלליל כאן שאבא מקבל
מע אלסחאב חתי בלג אלי מוצע אלשיך
פקדמה בין ידיה ולה יהב שלטן ויקר
ומלכו וכל עממיא אמיא ולשניא
לה יפלחון שלטנה שלטן עלם די לא
יעדה ומלכותה די לא תתחבל פאעט
אה אלסולטאן ואלוקאר ואלמלך וגמיע
אלשעוב ואלאמם ואהל אללגאת לה יטיען
סלטאנה סולטאן אבדא לא יזול ומ
ומלכה לא יתגייר

אתכרית רוחי אנה דניאל בגו
נדנה וחזוי ראשי יבהלנני פלמא
כרב רוחי אנא דניאל פי גסמי ורויא
עיני אדהשני קרבת על חד מן קאמיא
ויציבא אבעא מנה על כל דנה ואמר
לי ופשר מליא יהודענני תקדמת

אלי ואחד מן אלוקוף ואלתמסת מנה אלצחיח
פי גמיע דלך פקאל לי ועלפני תפסיר
אלאמור אלין חיותא רברבתא די אנין
ארבע ארבעה מלכין יקומון מן ארעא
הדה אלאשכאץ אלעצאם אלתי הי ארבע
הי ארבע ממאלך תקום פי אלארץ
ויקבלון מלכותא קדישי עליונין
ויחסנון מלכותא עד עלמא ועד עלם
עלמיא תם יתסלמון אלמלך אלקדוסין
אלמתעאליין ויחתונה אלי אלדהר ודהר אל
דהור אדין צבית ליצבא על חיותא
רביעיתא די הות שניה מן כלהון דחילה
יתירה שניה די פרזל וטפריה די נחש
אכלה מדקה ושארה ברגליה רפסה
חינייד אדרת אן אסתתבת אמר אלשכץ
אלראבע אלדי כאן מתגיירא מן אלגמיע
פהו מפזע גדא אסנאנה מן חדיד וא
ואצפארה מן נחאס יאכל בהא וידק
ואלבאקי ידוסה ברגלאה ועל קרניא
עשר די בראשה ואחרי די סלקת
ונפלו מן קדמיה תלת וקרנא דכן
ועינין לה ופם ממלל רברבן וחזוה
רב מן חברתה ואמא אלעשרה אלקרון
אלאואיל אללואתי פי ראסה ואלאכר אלדי

ח׳ כת׳ וו וקר׳ ה׳ לדבר על לבה להשיבן באות נפשו ואת נביאיכם והיו כדין למאכלבה ש עתה נפקו ונפלו מן קדמה אתעקרו וישב ויתגרן ס׳ יקומון ז׳ ומשנחין
מן יקומון ואכלם ואמחצם ולא יקומון יחין מתיך נבלתי יקומון יקומון עדי חמס ורבו רבון קדמוהי יקומון ארבעה מלכין יקומון עשרה מלכין יקמון כתב ס׳
ושארא מל׳ ו׳ וחד כושל יקימון מליך ס׳

נפתוסקט מן בין ידיה תלאת ולקרון
אלמנתצבאת עיון ופם יתכלם באלכבאיר
ונצרה מנצרה אכתר מן נצראיה חזה
הוית וקרנא דכן עבדה קרב עם קדישין
ויכלה להן וכנת ראית כאן דלך אלקרן
יחארב אלקדוסין ויטפר בהם עד די
אתה עתיק יומיא ודינא יהב לקדישי
עליונין וזמנא מטה ומלכותא החסנו
קדישין אלא אן גא אלשיך ותצאר
אלחכם לאלקדוסין אלמתעליין ודנא אל
אגל וורת אלמלך אלקדוסין כן אמר
חיותא רביעיתא מלכו רביעיה תהוא
בארעא די תשנא מן כל מלכותא
ותאכל כל ארעא ותדושנה ותדקנה
הכדי קאל תפסיר אלשבע אלראבע ממלכה
ראבעה תכון פי אלארץ תגייר מא
תקדם מן אלממלך וכאנהא תאכל
גמיע אלבלאד ותדוסה ותדקה
וקרניא עשר מנה מלכותא עשרה
מלכין יקמון ואחרן יקום אחריהון
והוא ישנא מן קדמיא ותלתא מלכין
יהשפל ותפסיר אלעשרה אלקרון מן
תלך אלממלכה יקום עשרה מלוך
ואכר יקום בעדהם פהו יגייר מא תקדם

מן אלאולין ויצע תלאת מלוך ומלין
לצד עליא ימלל ולקדישי עליונין
יבלא ויסבר להשניה זמנין ודת
ויתיהבון בידה עד עדן ועדנין ופלג
עדן וכלאם יתקולה עלי אלעאלי ויבלי
אלקדוסין אלמתעלין ויאמל אן יגייר
אעיאדהם וסננהם ויסלמון פי ידה
אלי מדה ומדתין ונצף ודינא יתב
ושלטנה יהעדון להשמדה ולהובדה
עד סופא ולמא וצע אלחכם ואזיל סל
סלטאנה אלי אלנפאד ואלאבארה אלי אכר
אלזמאן ומלכותא ושלטנה ורבותא
די מלכות תחות כל שמיא יהיבת לעם
קדישי עליונין מלכותה מלכות
עלם וכל שלטניא לה יפלחון וישתמ
וישתמעון ואלמלך ואלסולטאן ואלשרף
אלדי לאלמלוך גמיע מא תחת אלסמא
סלמת אלי אלקום אלקדוסין אלמתעליין
פמלכהם מלך אלדהר וגמיע אלסלאטין
להם יסמעון ויטיעון עד כה סופא
די מלתא אנה דניאל שגיא רעיוני
יבהלנני וזיוי ישתנון עלי ומלתא
בלבי נטרת אלי ההנא אכר אלקצה ואנא
דניאל אדהשתני אפכארי כתירא

אתא ג׳ צ׳ כת ה׳ וחד כת א׳ עד די אתה עתיק בה זמנא אתה עליהון אדין ששבצר דך אתא ׃ יבהלנני ג׳ חלם חזית אתכרית רוחי עד כה סופא ׃
קרב ג׳ קמצ׳ פלג קדישא לשעתא ׃ וכל אתנ׳ וסו פיסוק דכות ׃

ותגׄירת סחנתי עליי וחפצת אלקצה
פי קלבי
בשנת
שלוש למלכות בלאשצר המלך
חזון נראה אלי אני דניאל אחרי הנראה
אלי בתחלה׃ פי אלסנה אלתׄאלתׄה מן מלך
בלשאצר אלמלך אורא לי רויא אנא
דניאל בעד מא אורי לי אולהׄ׃ ואראה
בחזון ויהי בראתי ואני בשושן הבירה
אשר בעילם המדינה ואראה בחזון
ואני הייתי על אובל אולי׃ ורׄאית פי
אלמנאם כאני פי סוס אלגׄוסק אלדׄי פי בלד
כזותאן וכאני עלי שאטי נהר אולי׃
ואשא עיני ואראה והנה איל אחד
עמד לפני האבל ולו קרנים והקרנים
גבהות והאחת גבהה מן השנית והגבהה
עלה באחרנה׃ פמדדת בצרי ורׄאית
כאן כבש קאים עלי אלשאטי ולה
קרנאן ולקרנאן עטׄימאן אחדהמא
מן אלאכׄר ואעטׄמהא אלדׄי נבתת אכׄיראׄ׃
ראיתי את האיל מנגח ימה וצפונה
ונגבה וכל חיות לא יעמדו לפניו ואין
מציל מידו ועשה כרצנו והגדיל׃
ראיתה ינטח מן וגׄה גרבא ושמאלא
וגנובא וגמיע אלוחוש לא תקף בין
ידיה ולא מכׄלץ מן ידה פצנע בחסב
רצׄאה ואסרף׃ ואני הייתי מבין והנה
צפיר העזים בא מן המערב על פני
כל הארץ ואין נוגע בארץ והצפיר
קרן חזות בין עיניו׃ ובינמא אנא מת
מתפהם פאדׄא בתיס קד אקבל מן אל
מגרב יעדו עלי וגׄה אלארץׄ וליס ימסהא
מן שדת עדוה ולה קרן בין עיניה׃ ויבא
עד האיל בעל הקרנים אשר ראיתי
עמד לפני האבל וירץ אליו בחמת
כחו׃ פוצל אלי אלכבש דׄו אלקרנאן אלדׄי
ראיתה ואקפא עלי אלשאטי פעדי עליה
בקוות חמייתה׃ וראיתיו מגיע אצל
האיל ויתמרמר אליו ויך את האיל
וישבר את שתי קרניו ולא היה כח
באיל לעמד לפניו וישליכהו ארצה
וירמסהו ולא היה מציל לאיל מידו׃
ראיתה למא וצל אליה אחתד עליה
פצׄרבה וכסר קרנאה ולם תכון פיה
קווה אן יקף בין ידיה פטרחה עלא
אלארץ פדאסה ולם יכון לה מכׄלץ מן
ידה׃ וצפיר העזים הגדיל עד מאד
וכעצמו נשברה הקרן הגדלה ותעלנה
חזות ארבע תחתיה לארבע רוחות

ואשא עיני ואראה ג̇ והנה מגלה עפה והנה ארבע מרכבות והנה איל אחד ... וצפונה ה̇ ג̇ מל ו ב̇ חס והיה זרעך כעפר הארץ עלה ראש הפסגה נגבה לאפרים וצפונה פנה אל הגלגל ראיתי את האיל ... תעלינה והעלינה ב̇ ולא תזכרנה הראשנות ולא תעלינה והעלנה חזות ארבע ... הנראה ב̇ קמץ הנראה אלי בתחלה הנראה אליך פעמים ... כרצנו לרצנו וברצנם ד̇ חס בליש וברצנם עקרו שור לרצנו לפני ש ועשה קדמיה ואחרין ... נוגע הנוגע
ג̇ מל̇ וכל הנוגע במ יטמא הנוגע בארץ ותמוג ואין נוגע בארץ ...

השמים תם ראית אלתיס קד אסתפחל גדא
פענד תעצמה אנכסר אלקרן אלאכבר
פנבת מכאנה ארבע שעב כחוא אלבע
גהאת אלסמא ומן האחת מהם יצא
קרן אחת מצעירה ותגדל יתר אל
הנגב ואל המזרח ואל הצבי ומן ואחד
מנהם נבת קרן סגיר פעצם פצלא
מן גהה מהב אלגנוב ומשרק ואלשאם
אעני אלשמאל ותגדל עד צבא השמים
ותפל ארצה מן הצבא ומן הכוכבים
ותרמסם תם עלת אלנגום אלסמא חתי
אוקעת עלי אלארץ מן אלנגום ואלטאבל
פדאסתהא ועד שר הצבא הגדיל
וממנו הרים התמיד והשלך מכון
מקדשו ואלרייס אלנגום עלת חתי
רפע מנה אלשי אלדאים וטרח מהיא
מקדסה וצבא תנתן על התמיד בפשע
ותשלך אמת ארצה ועשתה והצליחה
ונצעת אלנגום בחסב אלשי אלדאים פי
גרם אנהא טרחת אלחק אלי אלארץ
פעמלת עמלהא ואנגחת פיה עאגלהא
ואשמעה אחד קדוש מדבר ויאמר
אחד קדוש לפלמוני המדבר עד מתי
החזון התמיד והפשע שמם תת

וקדש וצבא מרמס תם סמעת ואחדא
מן אלמלאיכה יתכלם ומלך אכר
לאלפלאני אלמתכלם אלי מתי אלרויא
אלדאים ואלדנב ואלחשה תגעל ואלקדס
וגישה דוסא ויאמר אלי עד ערב
בקר אלפים ושלש מאות ונצדק קדש
פקאל לי אלי אלפין ותלאת מאיה ליל
ונהאר יזכו אלקדס ויפלג ויהי בראתי
אני דניאל את החזון ואבקשה בינה
והנה עמד לנגדי כמראה גבר פלמא
ראית אנא דניאל הדא אלרויא טלבת
אן אתפהם פאדי בשבץ קאים חדאי
כמנצר רגל ואשמע קול אדם בין
אולי ויקרא ויאמר גבריאל הבן להלז
את המראה תם סמעת פאדא בצות
אנסאן פי גהה אלנהר פנאדא כאן קד
גבריאל אפהם דלך תפסיר אלרויא מל
פאנה אלי וקת אלאגלי ויבא אצל עמדי
ובבאו נבעתי ואפלה על פני ויאמר
אלי הבן בן אדם כי לעת קץ החזון
פגא ענד מוקפי ומע מגייה האלני
פוקעת עלי וגהי פקאל לי אפהם יא אבן
אדם תפסיר אלרויא פאנה אלי וקת אלאגלי
ובדברו עמי נרדמתי על פני ארצה

יצא ג סביר יצאה תשמש יצא על הארץ כי אש יצאה מחשבון ומן האחת מהם ·—· המדבר ד̇ כי מי המדבר אליך והבאתו אלי כי אני הוא המדבר לפלמוני
המדבר ·—· וצבא ד̇ חליפות וצבא עמי וצבא תנתן על התמיד תת וקדש וצבא ואמת הדבר וצבא גדול · הורס ב̇ אשר הונף וממנו הריס כתב ·—·
והנשברת ב̇ כי הנה אנכי מקים רעה ותעמדנה ·—·

ויגע בי ויעמידני על עמדי פלמא
כלמני אסכת עלי וגהי עלי אלארץ
פרני חתי אוקפני עלי וקפי ויאמר
הנני מודיעך את אשר יהיה באחרית
הזעם כי למועד קץ פקאל האנא
מערפך מא יכון פי אכר אלזמאן
פאנה לוקת לאגל האיל אשר ראית
בעל הקרנים מלכי מדי ופרס אלכבש
אלדי ראיתה הו אלקרנין מלוך מאהאת
ופארס והצפיר השעיר מלך יון
והקרן הגדולה אשר בין עיניו הוא
המלך הראשון ואלתיס פהו מלך
איונאניין ואלקרן אלעצים אלדי בין עיניה
הו אלמלך אלאול מנהם והנשברת
ותעמדנה ארבע תחתיה ארבע
מלכיות מגוי יעמדנה ולא בכחו
ואלמנכסרה אלתי נבתת מכאנהא ארבע
הי ארבע ממאלך תקום מן אמה
ואחדה לא בקותהא ובאחרית
מלכותם כהתם הפשעים יעמד
מלך עז פנים ומבין חידות ופי אכר
מלכהם ענד כמאל אלגרום יקום מלך
צפיק אלוגה יפהם אלאחאדית ועצם
כחו ולא בכחו ונפלאות ישחית והצליח

ועשה והשחית עצומים ועם קדשים
ותעצם קותה ולא בקותה ויפסד כס
פסאדא עגיבו ויתם לה אן יצנע ויה
ויהלך אלעצמא ואלקום אלקדוסיין ועל
שכלו והצליח מרמה בידו ובלבבו
יגדיל ובשלוה ישחית רבים ועל שר
שרים יעמד ובאפס יד ישבר ומע
כבתה יתם אלמכר פי ידה פיכבר קלבה
ויהלך אלכתירין פי הדו ואלי רייס אלרוסא
יקום ועגד כלו אלמקדרה ינכסר ומראה
הערב והבקר אשר נאמר אמת הוא
ואתה סתם החזון כי לימים רבים ורויא
מדה אלליל ואלנהאר אלתי קילת פהו חק
ואנת פאחפץ אלרויא פאנהא אלי דהר
טויל ואני דניאל נהייתי ונחליתי ימים
ואקום ואעשה את מלאכת המלך
ואשתומם על המראה ואין מבין ואני
דניאל אגתמאת פמרצת איאמא אי
אן קמת פעמלת עמל אלמלך פבנת
מטרקא פי אלתפכר פי אלרויא פלם
אגד מפהמא

בשנת אחת לדריוש בן אחשורוש
מזרע מדי אשר המלך על מלכות
כשדים ופי סנה אחדי לדריוש בן א

וחד ואלא ואין איש ואשתומם

למועד ו רפי וסימנ׳ המנות וחצון הימים השלה קץ מועדים ס׳ — והנשברת ל׳ כי הנה אנכי מקים רעה ותעמדנה ארבע תחתיה

אחשורוש מן נסל אלמאדיין אלדי נצב
מלכא עלי ממלכה אלכסדאניין בשנת
אחת למלכו אני דניאל בינתי בספרים
מספר השנים אשר היה דבר יהוה אל
ירמיה הנביא למלאות לחרבות ירושלם
שבעים שנה פי תלך סנה אחדא מן
מלכה אנא דניאל תביינת פי אלכתוב
עדד אלסנין אלדי אוחי אללה בה אלי ירמיה
אלנבי ענד תמאם סבעין סנה לכראב
ירושלם ואתנה את פני אדני יהוה האלהים
לבקש תפלה ותחנונים בצום ושק ואפר
פקצדת אללה רבי טאלב צלוה ותחננא
בצום ומסח ורמאד ואתפללה ליהוה
אלהי ואתודה ואמרה אנא יהוה האל
הגדול והנורא שמר הברית והחסד
לאהביו ולשמרי מצותיו ולמא צלית
ללה רבי אקררת בדנובי וקלת אלהם
אלכבי אלטאיק אלמהיוב חאפט אלעהד
ואלפצל למחביה וחאפטי וצאיאה
חטאנו ועוינו והרשענו ומרדנו וסור
ממצותך וממשפטיך קד אכטאנא
ואדנבנא וצלמנא ועצינא וזלנא מן
שראיעך ואחכאמך ולא שמענו
אל עבדיך הנביאים אשר דברו בשמך

אל מלכינו שרינו ואבתינו ואל כל עם
הארץ ולם נקבל מן רסלך אלאנביא
אלדי כאטבונא ענך מלוכנא ורוסאנא
ואבאינא וסאיר אלעאמה לך אדני
הצדקה ולנו בשת הפנים כיום הזה
לאיש יהודה וליושבי ירושלם ולכל
ישראל הקרבים והרחקים בכל
הארצות אשר הדחתם שם במעלם
אשר מעלו בך לך יארב אלעדל ולנא
אלכזא כיומנא הדא לאל יהודה ואל
ירושלם וסאיר בני אסראיל אלקריבין
ואלבעידין פי גמיע אלבלדאן אלדי אחות
בהם תם בנכתהם אלדי נכתו בטאעתך
יהוה לנו בשת הפנים למלכינו לשרינו
ולאבתינו אשר חטאנו לך וכמא
לנא יא רבנא אלכזא כדאך למלוכנא
ורוסאנא ואבאנא אד אכטאנא לך
לאדני אלהינו הרחמים והסלחות
כי מרדנו בו ועלא אנה ללה רבנא
אלרחמה ואלמגפרה ועלי אנא קד
עציאה ולא שמענו בקול יהוה
אלהינו ללכת בתורתיו אשר נתן
לפנינו ביד עבדיו הנביאים ולם
נקבל אמר אללה רבנא לנסיר פי שראיעה

ושק ג אלביש שמים קדרות הלכף כאגמן ראשו ואתנה את פני ״—״ ולך שבי ג בׄ חס ותחד מל הלך ואמרת לאיש יהודה יהיה מקור נפתח לך אדני
הצדקה ״—״ ליהוה אלהינו ט ושמעו לקלך ויאמרו אלהי העברים ויאמר משה לא נכון דרך שלשת ימים נלך ויאמר משה גם אתה הנסתרות נשכבה
בבשתנו והיה כי תגיד לעם הזה לאדני אלהינו הרחמים והסלחות ״—״ ולנו ג ולנו לא קראת ולנו הסבירו ולנו בשת הפנים ״זחד לא לכם ולנו ״—״

ודי תלאהא עלינא רסלאה ואנביא
וכל ישראל עברו את תורתך וסור
לבלתי שמוע בקלך ותתך עלינו
האלה והשבעה אשר כתובה בתורת
משה עבד האלהים כי חטאנו לו
וסאיר אלאסראיל תגאוזו תוראתך
וזאגו פלם יקבלו אמרך חתי אנצב
עלינא מא פי אלחרג ואלימין אלמכתובה
פי תוריה מוסא רסול אללה ממא
אכטאנא לה ויקם את דבריו אשר
דבר עלינו ועל שפטינו אשר שפ
שפטונו להביא עלינו רעה גדלה
אשר לא נעשתה תחת כל השמים
כאשר נעשתה בירושלם פופא בור
בועידה אלדי תואעדנא בה וחכאמנא
אלדי ולונא אן ינזל בנא בלוא עצימה
מא לם תצנע תחת אלסמא כמא צנעת
פי ירושלם כאשר כתוב בתורת משה
את כל הרעה הזאת באה עלינו ולא
חלינו את פני יהוה אלהינו לשוב
מעוננו ולהשכיל באמתך בעדמא
מכתוב פי תוראת מוסי לאן גמיע אלן
חל בנא ולם נבתהל אלי אללה רבנא פנתוב
איה מן דנובנא ונעקל חקאיקה וישקד

יהוה על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק
יהוה אלהינו על כל מעשיו אשר עשה
ולא שמענו בקלו פחתם אללה עלא
אלבליה יאתי בהא עלינא לאנהו עדל
פי גמיע צנעה אלדי צנעו לם נקבל
אמרה ועתה יהוה אלהינו אשר
הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד
חזקה ותעש לך שם כיום הזה חטאנו
רשענו ואלאן יא אללה רבנא אלדי אכרגת
קומך מן בלד מצר ביד שדידה וצנעת
לך אסמא עצימה פאנא יומנא הדא
קד אכטאנא וצלמנא אדני ככל
צדקתך ישב נא אפך וחמתך מעירך
ירושלם הר קדשך כי בחטאנו ובעונות
אבתינו ירושלם ועמך לחרפה לכל
סביבתינו ואלהם בגמיע אחסאנך
אחסאנך אן תרד גצבך וחמיתך ען
מדינתך ירושלם גבל קדסך פאנהא
בכטאיאנא ודנוב אבאינא קד צאת
היו קומך מעירה לגמיע אלמחיטין
בנא ועתה שמע אלהינו אל תפלת
עבדך ואל תחנוניו והאר פניך על
מקדשך השמם למען אדני ואלאן
אסמע יא רבנא צלוה עבדך ותחננה

שמוע יא ואם ביום שמע אישה והאיש אשר בזדון הנה שמע מזבח טוב אשר אמר אליהם כי עם מרי הוא ולא שמעו ולא הטו כי הקשו את
ערפם לבלתי ועשה הרעה בעיני ואתם הרעתם לעשות ואם אמרים אתם וכל ישראל עברו ׃ ירמיה ב משמנה בינתי ׃ ומן בראשית עד
אחאב בן קוליה וכל עזרא דכות

ואקבל בנורהו עלי קדסך אלחשא
כמא אנת אלאלה׃ הטה אלהי אזנך ושמע
פקחה עיניך וראה שממתינו והעיר
אשר נקרא שמך עליה כי לא על
צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך
כי על רחמיך הרבים׃ ואסמע לנא
סמעא תאמא ואנט'ר אלינא נט'רא
כאמלא ולוחשתנא ולקריה אלתי נסב
אסמך אליהא פאנא ליס עלי צלאחנא
נחן מוקעין תחננא בין ידיך לכן עלי
רחמתך אלואסעה׃ אדני שמעה אדני
סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר
למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך
ועל עמך׃ אלהם אסמע לנא אלהם
אגפר לנא אלהם אצגנא ואקץ' חואיגנא
ולא תוכ'רהא כמא אנת אלאלה יא רבי
אד' נסב אליך מדינתך וקומך׃
ועוד אני מדבר ומתפלל
ומתודה חטאתי וחטאת עמי ישראל
ומפיל תחנתי לפני יהוה אלהי על הר
קדש אלהי׃ ואיצ'א אנא דאעי ומצלי
ומקר בכ'טיתי וכ'טא קומי בני
אסראיל ומוקע תחנני בין ידי אללה
עלי גבל קדסה׃ ועוד אני מדבר

בתפלה והאיש גבריאל אשר ראיתי
בחזון בתחלה מעף ביעף נגע אלי
כעת מנחת ערב׃ ובין מא אנא פי דעא
בעד אלצלוה פאדא בגבריאל אלמלך
אלדי ראיתה פי אלרויא אבתדי טאירא
בסרעה ואצל אלי ענד צלות אלמגרב׃
ויבן וידבר עמי ויאמר דניאל עתה
יצאתי להשכילך בינה׃ פפהמני אד'
כאטבני וקאל יא דניאל אלאן כ'רגת לא
עלמך ואפהם׃ בתחלת תחנוניך יצא
דבר ואני באתי להגיד כי חמודות אתה
ובין בדבר והבן במראה׃ ודלך אן מן
אבתדי תחננך כ'רג לך אמר ואנא גית
לאכ'ברך בה אד' אנת אלכ'אץ פאפהם
אלאמר ותאמל אלמנט'ר׃ שבעים שבעים
נחתך על עמך ועל עיר קדשך לכלא
הפשע ולחתם חטאות ולכפר עון
ולהביא צדק עלמים ולחתום חזון
ונביא ולמשח קדש קדשים׃ סבעין
אסבוע קד קטעת עלי קומך ועלי קריה
קדסך לפנא אלגרם ולכ'טיה וגפראן
אלדנב ומגי עדל אלדהור וכ'תם אלוחי
ואלנבוה ומסח אלכ'אץ אלאקדאס׃ ותדע
ותשכל מן מצא דבר להשיב ולבנות

צדקתינו ב̇ וכבגר עדים כל צדקתינו הוציא יצ את צדקתינו כי לא על צדקתינו ... על עיר ועל עיר ד̇ ולא אבה דוד להסיר אלין והמטרתי על עיר
אחת ועל עיר אחת שבעים שבעים ... ושמע ה̇ קמ̇צ̇ קום בלק קרב אתה הטה יצ הטה יצ הטה אלהי ... ותלתה שמע קח בלבבך וידבר אלי ויאמר
אלי ... מפיל ב̇ וחד ומפיל ויהי האחד מפיל הקורה ואמרת אליהם מפילאני ומפיל תחנתי לפני ... מועף ב̇ כי לא מועף לאשר מוצק לה מעף ביעף
ותשכל ותדע דרכם את ובחנת ותדע ב̇ רפ̇ ותדע

ירושלם עד משיח נגיד שבעים
שבעה ושבעים ששים ושנים תשוב
ונבנתה רחוב וחרוץ ובצוק העתים
ותעלם ותפהם מר לרג לאמר אלא
ארגוע ובני ירושלם מע למסורח
למרבר סבעה אסאביע תם ז אסאביע
תעור ותבנא רחאבהא ופצולהא ויכון
דנך פיאוקאת מנהא ואחרי השבעים
ששים ושנים יכרת משיח ואין לו
והעיר והקדש ישחית עם נגיד הבא
וקצו בשטף ועד קץ מלחמה נחרצת
שממות לסבעה לאסאביע ינקטע
למסוח מן למותע פליס לה ולקריה
ולקדס יפסדהמא קום למדבר למקבל
ואגלה כאלגרק ולי אגל לחרב תנכתר
עליו חשאתו והגביר ברית לרבים שבוע
אחד וחצי השבוע ישבית זבח ומנחה
ועל כנף שקוצים משמם ועד כלה
ונחרצה תתך על שמם ויתבת לעהד
לגמאעה אסבוע ואחרא לכנה פי
נצפה ינכת ויעטל לרבח ולבר ומע
כסטה לרגס וחשה חתי אן לאפפא
ולאנתבאר יצבאן עלי אלוחשה
בשנת שלוש
לכורש מלך פרס דבר נגלה לדניאל
אשר נקרא שמו בלטשאצר ואמת
הדבר וצבא גדול ובין את הדבר ובינה
לו במראה פי לסנה לתלתה לכורש
מלך לפרס אמר לה לדניאל אלדי
אסמה בלטשאצר ולאמר חק ולמואן
לה כביר וקד פהם לאמר ואפהם למנטרי
בימים ההם אני דניאל הייתי מתאבל
שלשה שבעים ימים פי דלך לוקת
אקמת אנא דניאל מתחזנא ג אסאביע
איאם לחם חמדות לא אכלתי ובשר
ויין לא בא אל פי וסוך לא סכתי עד
מלאת שלשת שבעים ימים טעאם
לדיד לם אכל ולחם ושראב לם ידכלא
פאיו לם אדהן דהנא לי אן תמת תלאת
אסאביע איאם
וביום עשרים וארבעה לחדש
הראשון ואני הייתי על יד הנהר הגדול
הוא חדקל ופי יום לכד מן לשהר
לאול כנת ואקפא עלי שאט לנהר
לכביר הו לדגלה ואשא את עיני
וארא והנה איש אחד לבוש בדים
ומתניו חגרים בכתם אופז פמדדת
בצרי פראית פאדי במלך בצורה רגל

חגרים ג ב חס וחד מל וככה תאכלו אתו ושש מאות איש חגורים ומתנין חגרים ס״ ונחרצה ג כי כלה ונחרצה וחבידן ועד כלה ונחרצה וחד כי נחרצה
נעשתה ס״ ואין לו ב וכשל דוון ונפלו ואין לך יכרת משיח ס״ אלפיה ויאמר יהושע גלו ולכלב בן יפנה ותקרבנה לפני אלעזר ויתנו בני ישראל מטה
לחם חמדות ס״ ואשא את עיני וארא ב והנה ארבע קרנות והנה אדם אחד לבוש בדים ב והנה ששה אנשים באים ואשא את עיני ס״

לאבס עשר ומשדודה חקויה בפצוץ
מן אלפאז וגויתו כתרשיש ופניו כמראה
ברק ועיניו כלפידי אש וזרעתיו
ומרגלתיו כעין נחשת קלל וקול דבריו
כקול המון וראית גתתה כאלזרק מן
אלגוהר ווגהה כרויא אלברק ועינאה
כפלאפיל אלנאר וידאה ורגלאה כלון
אלנחאס אלמגלי וצות כלאמה כצות
גמהור וראיתי אני דניאל לבדי את
המראה והאנשים אשר היו עמי לא
ראו את המראה אבל חרדה גדולה
נפלה עליהם ויברחו בהחבא וראית
אנא דניאל וחדי הדא אלמנטר אלעטים
ואלקום אלדי כאנו מעי לם ירוה לכן וקע
בהם אנזעאג עטים חתי הרבו פאכתבו
ואני נשארתי לבדי ואראה את המראה
הגדלה הזאת ולא נשאר בי כח והודי
נהפך עלי למשחית ולא עצרתי כח
פבקית אנא וחדי וראית הדא אלמנטר
אלעטים ולם תבק פי קווה וכהגי אנקלב
עליי מתגיירא ולם אחבס קוותי
ואשמע את קול דבריו וכשמעי
את קול דבריו ואני הייתי נרדם על
פני ופני ארצה פלמא סמעת כלאמה

וכסמאעי לכטאבה כנת מסבתא עלי
וגהי וגהי ארצא והנה יד נגעה בי
ותניעני על ברכי וכפות ידי פארא
ביד קד לאמסתני פכמא מסתני אסותני
עלי רכבתי וכפיי ויאמר אלי דניאל
איש חמדות הבן בדברים אשר אנכי
דבר אליך ועמד על עמדך כי עתה
שלחתי אליך ובדברו עמי את הדבר
הזה עמדתי מרעיד פקאל יא דניאל
אלרגל אלכאץ אפהם אלכלאם אלדי אקולה
לך וקף עלי וקפך פאני קד ארסלת
אליך פלמא כלמני בהדא אלכלאם
וקפת מרתעדא ויאמר אלי אל תירא
דניאל כי מן היום הראשון אשר נתת
את לבך להבין ולהתענות לפני אלהיך
נשמעו דבריך ואני באתי בדבריך
פקאל לי לא תכאף יא דניאל אד מן אליום
אלאול אלדי צירת קלבך לתתוב ותצום
קדאם אלאהך וקד סמע כטאבך
ואנא אתית בה ושר מלכות פרס
עמד לנגדי עשרים ואחד יום והנה
מיכאל אחד השרים הראשנים
בא לעזרני ואני נותרתי שם אצל
מלכי פרס ורייס ממלכה פארס

קלל ב̇ ונעצים כעין נחשת וגויתו כתרשיש המראה ד̇ קמ̇ מהגי̇ את המראה וראיתי אני דניאל שנים בן ואני נשארתי ואדברה לית
כות קמ̇ וכל ואדבר דכות במ̇א ויאמר אלי בן אדם עמד על רגליך ואדבר ופני ג̇ וראית את אחרי ופני ויאמר המלך יסב אל ביתו
ואשמע

ואקפת חדאי כ׳ איומא פאדי במיכאל
אחד אלרויסא אלאולין גאליענע ואנא
תסלזק מלך פארס ובאתי להבינך את
אשר יקרה לעמך באחרית הימים
כי עוד חזון לימים פאתית לתפטינך
אלדיו ואפי שעבך פי אכר אלאיאם אד
קד בקי וחי לזמאן ובדברו עמי כדברים
האלה נתתי פני ארצה ונאלמתי פלמא
כלמני בהדא אלכלאם אנחנית עלי אלארץ
וסכתו והנה כדמות בני אדם נגע על
שפתי ואפתח פי ואדברה ואמרה אל
העמד לנגדי אדני במראה נהפכו
צירי עלי ולא עצרתי כח פאדי בשבה
אנסאן קד דני בשפתי פפתחת פאי
וקלת ללדי הו קאים חדאי יא סיידי קד
אכדני אלמכאץ ולם אחבס קותי והיך
יוכל עבד אדני זה לדבר עם אדני זה
ואני מעתה לא יעמד בי כח ונשמה
לא נשארה בי פכיף יסתטיע עבד
סיידי הדא ואנא מן אלאן לם תתבת פיי
קוה ותכאד אן לא תבקא פי נסמה
ויסף ויגע בי כמראה אדם ויחזקני
פעאוד אלמלך בצורה אנסאן פדנא
ביו שדדני ויאמר אל תירא איש

חמודות שלום לך חזק וחזק ובדברו
עמי התחזקתי ואמרה ידבר אדני כי
חזקתני וקאל לי לא תכאף יא רגל אלכאץ
אלסלאם לך תשדד ותאיד פלמא כלמני
בדלך תשדדת וקלת יכלמני סיידי כמא
שא פאנך קד שדדתני ויאמר הידעת
למה באתי אליך ועתה אשוב להלחם
עם שר פרס ואני יוצא והנה שר יון
בא פקאל לי קד עלמת למא גית אליך
פאעלם אני סאעוד אלא אלמחארבה
מע אלמלך אלמוכל בפרס תם אנצרף
ויקבל אלמלך אלמוכל ביון ואניה אבל
אגיד לך את הרשום בכתב אמת ואין
אחד מתחזק עמי על אלה כי אם מיכאל
שרכם לכני אכברך במא קד רסם פי
כתאב אלחק וליס אחד יעאונני על
הולאי אלא מיכאל אלמווכל בכם

ואני בשנת אחת
לדריוש המדי עמדי למחזיק ולמעוז
לו ואנא מן סנה אלאולי לדריוש
אלמאדי וקפת לאשדה ואעזה ועתה
אמת אגיד לך הנה עוד שלשה מלכים
עמדים לפרס והרביעי יעשיר
עשר גדול מכל וכחזקתו בעשרו

הידעת ה׳ לקח את אדנך וחבירו חקות שמים עת לדת יעלי סלע ויאמר הידעת ס׳ שלום לך ב׳ ויאמר האיש הזקן ויאמר אל תירא איש
חמודות במראה ב׳ קמץ אליו את ודע אדני במראה

חזיקה ו̇ חס̇ בלשנ̇ איש בראש באלהים ומלכים צרה החזקתני שמה החזקתני ומחזקה יחזקו ס̇ בנו ד̇ חס̇ ונך אתו ואת בנו ואת בנו
לא ידע איש על בנו ובמ יתגרון ס̇

יעיר הכל את מלכות יון ואלאן חקא
אקול לך רקר בקי לפרס תלאתה מלוך
ואלראבע מנהם יסתגני גנא עצימא
מן גמיעהם פאדא תמכן מן יסארה
אצהר לכל מלך אליונאניין ועמד מלך
גבור ומשל ממשל רב ועשה כרצונו
פיקום להם מלך גבאר ויתסלט סלטאנא
עצימא ויעמל ברצאה וכעמדו תשבר
מלכותו ותחץ לארבע רוחות השמים
ולא לאחריתו ולא כמשלו אשר משל
כי תנתש מלכותו ולאחרים מלבד
אלה ועונד קיאמה תנכסר ממלכתה
ותנקסם לארבע גהאת אלסמא ולא תכון
לעקבה ולא כסולטאנה אלדי תסלט
לכן ממלכתה תתשרד ותציר לאכרין
סואהו לאי ויחזק מלך הנגב ומן שריו
ויחזק עליו ומשל ממשל רב ממשלתו
וישתד מלך אלגנוב ובעץ ריסאהתם
יקוי עליה ויתסלט מן סלטאנה
סולטאן עצים ולקץ שנים יתחברו
ובת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון
לעשות מישרים ולא תעצר כח הזרוע
ולא יעמד וזרעו ותנתן היא ומביאיה
והילדה ומחזקה בעתים ואימרת

סנין ילתפאן וגמאעה מלך אלשאם
תציר אלי מלך אלעראק לתעמל עליהא
וטאהו ולא תחבס קווה דראעהא ולא
אלשאם תתבת גמאעתה ולא קוותה
ותסלם הי ומדכליהא ומדיליהא אס
ואסתארהא ומוריהא כאלמשורדה
ועמד מנצר שרשיה כנו ויבא אל
החיל ויבא במעוז מלך הצפון ועשה
בהם והחזיק תם יקום מן פרעאצולהא
עלי מנברה וידכל גיש מלך אלעראק
וידכל חצונה ויצנע באהלהא מא יריד
ויתמכן מנהם וגם אלהיהם עם נסכיהם
עם כלי חמדתם כסף וזהב בשבי יבא
מצרים והוא שנים יעמד ממלך הצפון
תם מע עבודאתהם מע כואצהם מע
אניתהם אלמנא מן פצה ודהב ידכלהא
אלי מצר סביא והו יעיש סנין בעד
מלך אלעראק ובא במלכות מלך הנגב
ושב אל אדמתו תם ירגע וידכל פי
ממלכת מלך אלגנוב וירגע אלי בלדה
ובנו יתגרו ואספו המון חילים רבים
ובא בוא ושטף ועבר וישב ויתגרו
עד מעזה ובניה יתחרשון בה פיגמעון
אליה גיש עצים פידכלון בלדה דכולא

יעיר ה̇ כנשר יעיר קנו כאיש מלחמות יעיר קנאה נתן לי לשון למודים שנס בו ויך אלחנן בן יעיר כת̇ ולא יעיר כל חמתו כי עתה יעיר עליך
וכחזקתו בעשרון ס̇ חד מנה̇ שם אנש ס̇ ו̇ פסו̇ ולא ולא בסי̇ בפסוק וראיתין מביע איצ̇ ואני נשארתי לבדי וכעמדו תשבר מלכותו
ולקץ שנים יתחברו ועמד עלכנו מעביר נגש וישם פניו לבוא ס̇ ומשל ב̇ פת̇ וישב ומשל על כסאו ועמד מלך גבור ומשל במכמני ס̇
ולקץ ג̇ ולקץ שנים ולקץ העתים ולקץ ימים

דגילא וינאסבון ענהו ויעברון תם
יתערצון לחצונה ׃ ויתמרמר מלך הנגב
ויצא ונלחם עמו עם מלך הצפון והעמיד
המון רב ונתן ההמון בידו ׃ ויחתל חינד
מלך אלגנוב פי כרבו ויחארב מלך אלשמאל
ויעבי גישא עצימא ויסלם דאלך
אלגמהור בידה ׃ ונשא ההמון ירום
לבבו והפיל רבאות ולא יעוז ׃ ויספיה
ספיא ויעצם קלבה ויוקע מעה ובואת
ולא יעתז בהא ׃ ושב מלך הצפון
והעמיד המון רב מן הראשון ולקץ
העתים שנים יבוא בחיל גדול וברכוש
רב ׃ תם יעוד מלך אלשמאל ויגהז גמה
גמהורא אכתר מן אלאול ולאי מדה
אוקאת מן אלסנין ידכל בלדה דכולא
וירגע בגיש כביר וסרח כתיר ׃ ובעתים
ההם רבים יעמדו על מלך הנגב
ובני פריצי עמך ינשאו להעמיד
חזון ונכשלו ׃ ופי דאלך אלעצר אלכתירין
יקומון מלך אלשאם ואחדאת קומך
אלמגתרין יתחאמלון עלי אקאמה
נבוה פיעתרון ׃ ויבא מלך הצפון
וישפך סוללה ולכד עיר מבצרות
וזרעות הנגב לא יעמדו ועם מבחריו

ואין כח לעמוד ׃ תם יקבל מלך אלעראק
ויבני אלחסך ויפתח מדינת אלחצון
וסלאטין אלשאם לא תקום בין ידיה
ולכיאר אלקום פלא קוה פיהם ללקיאם
ויעש הבא אליו כרצונו ואין עומד
לפניו ויעמד בארץ הצבי וכלה בידו
תם יצנע אלמסלט עליה במא ירצא
ולא מקאום לה ויתבת פי בלד אלשאם
ואלסיף בידה ׃ וישם פניו לבוא בתקף
כל מלכותו וישרים עמו ועשה ובת
הנשים יתן לו להשחיתה ולא תעמד
ולא לו תהיה ׃ ויקצד אלאותק מא פי
מלכה ואלמקאמין מעה פיצנעו וייסר
אלמרן יסלמהא אליה לכהא אפלא
תתבת ולא תכון לה ׃ וישב פניו לאיים
ולכד רבים והשבית קצין חרפתו לו
בלתי חרפתו ישיב לו ׃ ויקצד איצא
אלגזרין ויפתח מנהא כתירין פיעטל
מא עירה בה ואלך אלמלך בעד אן
יכאפיה עלי פעלה ׃ וישב פניו למעוזי
ארצו ונכשל ונפל ולא ימצא ׃ תם ירד
וגהה אלי חצון בלדה תם יעתר פיקע
ולא יוגד ׃ ועמד על כנו מעביר נוגש
הדר מלכות ובימים אחדים ישבר

ולא ימצא ד׳ ולא ימצא במכתתו ולא ימצא בפיהם ואל ארץ גלעד ולבנון אביאם ונכשל ונפל ולא ימצא ובא יז׳ ראשי פסוק׳ אשר לו
הבית הכהן וראה ובא אהרן וחבירך ובא השמש ובא האות ובא הלוי ובא המלך דוד ובא עליך רעה ובא לציון גואל ובאו והכה כת׳ ובא לפנמה
ובא הנשיא ובא כמהלך ובא מתהלך ובא במלכות ובא בארץ הצבי ויעמד ב׳ רפי ישאהן על כתף יסבלהן ויעמד בארץ הצבי וכלה בידו

ולא באפיס ולא במלחמה ויקום פי
מרתבתה מן יקתצי גלאוזה אלקום
ואנמא לבהגה אלמלך ופי איאם יסירה
ינכסר מן גיר גצב ולא מלחמה ועמד
על כנו נבזה ולא נתנו עליו הוד מלכות
ובא בשלוה והחזיק מלכות בחלקלקות
ויקום פי מרתבתה רגל זרי לם יגעל
עליה בהא אלמלך פיאתי באטמאן
ויחוז אלמלך באחילה וזרעות השטף
ישטפו מלפניו וישברו וגם נגיד ברית
ואגלא אלמנאסבין ינאסבון מן בין ידיה
וינכסרון חתי ולי עהד פיהם ומן
התחברות אליו יעשה מרמה ועלה
ועצם במעט גוי ומן אלמתפין מעה
מן יעאמלה באלרבח חתי יצעד גישה
פיעצם בקום קלילין בשלוה ובמשמני
מדינה יבוא ועשה אשר לא עשו
אבתיו ואבות אבתיו בזה ושלל
ורכוש להם יבזור ועל מבצרים
יחשב מחשבתיו ועד עת ויד כל
מדינתה ופי נעמתה כהדו פיצנע
בהא מא לם יצנעה אבאיה ואבא
אבאיה ויגוז אצחאבה מן גנימתה
וסלבהא וסרחהא וידבר תדביר א

עלי אלחצון אלי וקת אכר ויער כחו
ולבבו על מלך הנגב בחיל גדול ומלך
הנגב יתגרה למלחמה בחיל גדול
ועצום עד מאד ולא יעמד כי יחשבו
עליו מחשבות ויצהר קותה וקצדה
עלי אלגנוב בגיש כביר ומלך אלגנוב
יתערץ למחארבתה בגיש כביר
עצים גדא ולא יתבת ממא ידברון
עליה אלתדאביר ואכלי פתבגו ישב
ישברוהו וחילו ישטוף ונפלו חללים
רבים חתי אכלי וצאיפה מן לבזו ואוס
יכסרונה פינאסב בגישה ויקע מנה
צרעא כתירין ושניהם המלכים לבבם
למרע ועל שלחן אחד כזב ידברו
ולא תצלח כי עוד קץ למועד וינאך
אלמלכאן יתפק ראיהמא פי אלאסאה
ויתכלמאן באלבאטל בסבב מאידה
ואחדה ולא תנגח להם אד קד בקת
מדה לאלוקת וישב ארצו ברכוש
גדול ולבבו על ברית קדש ועשה
ושב לארצו ולכן ירגע אחדהמא
אלי בלדה בסרח כביר ופי קלבה אלאסאה
עלי דוי עהד אלקדס ואלכר יקצי חאגה
וירגע אלי בלדה למועד ישוב ובא

ועד עת ב̇ ויתן יצ̇ דבר בישראל ועל מבצרים ס̇ ועל שלחן אחד ועל שלחן הפנים ס̇ למרע ב̇ ולא דבר אבשלום ושניהם המלכים ק̇
וכת ב̇ וקר ס̇ באדם בעבד במלך בימין אבנה וישב ס̇

בנגב ולא תהיה כראשנה וכאחרנה
ואיחול יעוד פי בלד אלגנוב ולא תכון
כאלאולי ולא כאלתאניה ובאו בו ציים
כתים ונכאה ושב וזעם על ברית קודש
ועשה ושב ויבן על עזבי ברית קדש
ויראכלה אלמפאזין ואלבחריון ויציר
מגתאו ויעוד ויסכט עלי דוי עהד
אלקדס ויצנע ד'לך תם יעוד ויתאמל
תארכי עהד אלקדס וזרעים ממנו
יעמדו וחללו המקדש המעוז והסירו
התמיד ונתנו השקוץ משמם ואגלא
יקומון מנה ויבדלון אלקדס אלחצין
ויזילון אלדאים ויגעלונה רגסא
ומרשיעי ברית יחניף בחלקות ועם
ידעי אלהיו יחזקו ועשו וצאלמי
אלעהד ידהיהם באלחיל ואלקום אלטאיעי
מעבודה יתמכנון ויצנעון ד'אלך
ומשכילי עם יבינו לרבים ונכשלו
בחרב ובלהבה בשבי ובבזה ימים
ועלמא כל אמה יעלמון גמהורהא
ויבתלון בסיף וחריק וסבי וגנימה
מדה ובהכשלם יעזרו עזר מעט
ונלוו עליהם רבים בחלקלקות וענד
אבתלאהם יעאנון עונא יסירא וינצם

אלהם כתירון באלחיל ומן המשכילים
יכשלו לצרוף בהם ולברר וללבן עד
עת קץ כי עוד למועד ומן אלעלמא
יפתקרו לכי יסבכו ויחדרו וינקפו אלי
וקת אלאגל אד קד בקת אליה מדה ועשה
כרצנו המלך ויתרומם ויתגדל על
כל אל ועל אל אלים ידבר נפלאות
והצליח עד כלה זעם כי נחרצה
נעשתה ותם יצנע אלמלך אלאכר
כמא יריד ויתרפע ויתכבר עלי
כל אלמעבוד ועלי רב אלארבאב יתכלם
באלעגאיב וינגח פי אמרה אלי אן יפנא
אלסכט כמא וקע בה אלאנתבאר ועל
אלהי אבתיו לא יבין ועל חמדת נשים
ועל כל אלוה לא יבין כי על כל יתגדל
ואלי מעבודי אבאיה לא ילתפת ולא
מעבודי אמהאתה בל ירתפע עלי
אלכל ולאלה מעזים על כנו יכבד
ולאלוה אשר לא ידעהו אבתיו יכבד
בזהב ובכסף ובאבן יקרה ובחמדות
ומעבוד עזיז פי מכאנה יכרמה
ומעבוד לם יערפה אבאיה יכרמה
בדהב ופצה וגוהר ותיאב פאכרה
ועשה למבצרי מעזים עם אלוה

כראשנה ב̇ ואתכפל למני ש̇ ולא תהיה ◦-◦ ויבן ג̇ רפי מיחכס ויבן אלה ושבו ויבן על עזבי ברית קדש ◦-◦ ונלוו ד̇ ונלוו עליך ושמרן באו ונלוו
אל ש̇ ונלוו גוים רבים אל ש̇ ובהכשלם ◦-◦ אלה ב̇ חס̇ יזבחו לשדים לא אלה ולאלה מעזים ◦-◦ ועל אלהי ב̇ כי מגיר הקדש ועל אלהי
אבתין ◦-◦

גבר אשר הכיר ירבה כבוד והמשילם
ברבים ואדמה יחלק במחיר ויצנע כלי
כתיר אלחצון אלמעבור אלגריב אלדי
אעתרפה ויסלט עלי אלאמה אלדהא
ויקטעהם אלציאע בתמן ובעת קץ
יתנגח עמו מלך הנגב וישתער עליו
מלך הצפון ברכב ובפרשים ובאניות
רבות ובא בארצות ושטף ועבר ובעד
מדה ינאטחה מלך אלגנוב ויתקל אליה
מלך אלפרס בכיל ופרסאן וספן כתיר
פידכל פי בלדאנהם וינאסב ויגוז
ובא בארץ הצבי ורבות יכשלו ואלה
ימלטו מידו אדום ומואב וראשית
בני עמון ואדי דכל בלד אלשאם יהלך
אכתרה ויפלת מן ידה בלד אדם ומואב
וטרף בלד בני עמון וישלח ידו
בארצות וארץ מצרים לא תהיה לפליטה
ויבסט ידה פי סאיר אלבלדאן ובלד
מצר לא תפלת מן ידה ומשל במכמני
הזהב והכסף ובכל חמדות מצרים
ולבים וכשים במצעדיו ויתסלט
עלי מעאדן אלדהב ואלפצה וגמיע דק
מצר ויכון בעץ אלנובה ואלחבשה פי
כטא קדמהי ושמעות יבהלהו ממזרח

ומצפון ויצא בחמא גדלה להשמיד
ולהחרים רבים ופי וקת תהשה אל
אלכבאר מן אלמשרק ומן אלשמאל פיכרג
בחמיה כבירה ליניפר אלכתירין ויתלפהם
ויטע אהלי אפדנו בין ימים להר צבי
קדש ובא עד קצו ואין עוזר לו ויצרב
כבאה ופסטאטה בין אלבחר וגבל
אלשאם חתי יאתיה אגלה פלא מעין
להו ובעת ההיא יעמד מיכאל השר
הגדול העמד על בני עמך והיתה עת
צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד
העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך
כל הנמצא כתוב בספר ופי דלך אלוקת
ינתצב מיכאל אלרייס אלכביר אלמוכל
בקומך פיכון וקת שדה מא לם יכון
מתלה מד כאנת אלאמה אלי ראלך
אלוקת ופיה יתכלץ קומך כל מן וגד
מכתוב פי אלכתאב ורבים מישני
אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם
ואלה לחרפות לדראון עולם וכתיר
מן אלניאם פי אלתראב יסתיקצון פהו
לאי לחיוה אלדהר והולאי לעאר
ועברה אלדהר והמשכלים יזהרו
כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים

ג חס בלשנ בבא שמעת שאול מי האמין לשמעתנו ושמעות יבהלהו ·· ן וישלח ב ראש פיסו וישלח להם מושיע ורב וישלח ידו בארצות ··
ורבים ן ורבים השיב מעון ורבים מביאים מנחה ליי ורבים מעמי הארץ מתיהדים מישני אדמת עפר ורבים מהכהנים והלוים שנים בו ··
וראשית ן ראובן בכרי אתה ראשית וגנך וראשית כל בכורי כל שנים בו וראשית שמנים ימשחו וראשית בני עמון ··

ככוכבים לעולם ועד ׃ ואלעלמא יזהרון
כנור אלסמא ומסתצלחי אלנאס כאלכואכב
אלי אלדהר אבדא ׃ ואתה
דניאל סתם הדברים וחתם הספר עד
עת קץ ישטטו רבים ותרבה הדעת ׃
ואנת יא דניאל אחפץ הדא אלכלאם
ואכתם הדא אלכתאב אלי וקת אלאגל
יטוף פיה אלכתיר ותכתר אראהם ׃ וראיתי
אני דניאל והנה שנים אחרים עמדים
אחד הנה לשפת היאר ואחד הנה
לשפת היאר ׃ ואנא דניאל ראית פאדא
באתנין אכרין ואקפאן עלי שאטי
אלרגלה ימנה ויסרה ׃ ויאמר לאיש
לבוש הבדים אשר ממעל למימי
היאר עד מתי קץ הפלאות ׃ פקאל
ללמלך אללאבס אלעשר אלמתעלק
פוק אלרגלה אלי מתי אגל אלכפיאת ׃
ואשמע את האיש לבוש הבדים
אשר ממעל למימי היאר וירם ימינו
ושמאלו אל השמים וישבע בחי
העולם כי למועד מועדים וחצי
וככלות נפץ יד עם קדש תכלינה
כל אלה ׃ וסמעת אלמלך אללאבס אלעשר
אלמתעלק פוק מא אלרגלה רפע ימינה

ויסארה אלי אלסמא וחלף בחיוה אלעלם
אנה אלי וקת אוקאתהם ונצפהא ועגד
תבדיד יד אלקדס תפני גמיע דלך ׃ ואני
שמעתי ולא אבין ואמרה אדני מה
אחרית אלה ׃ ואנא סמעת דלך ולם
אפהמה פקלת יא סידי מא אכר דלך ׃
ויאמר לך דניאל כי סתמים וחתמים
הדברים עד עת קץ ׃ קאל אמץ יא דניאל
פאן אלכלאם מחפוץ מכתום אלי וקת
אלאגל ׃ יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים
והרשיעו רשעים ולא יבינו כל
רשעים והמשכלים יבינו ׃ פיתחרר
ויתנצף וינסבך אלכתיר ויצלמהא
אלצאלמין ולא יפהמונה ואלעלמא יפהמ
ונה ׃ ומעת הוסר התמיד ולתת שקוץ
שומם ימים אלף מאתים ותשעים ׃
ומן וקת אזיל אלדאים ירגע אלרגס
וחשא אלף סנה ומאיתין ותסעין סנה ׃
אשרי המחכה ויגיע לימים אלף
שלש מאות שלשים וחמשה ׃ פטובא
מן ינתצר ויבלג אכר אלף סנה תלאת
מאיה כמסה ותלאתין ׃ ואתה לך לקץ
ותנוח ותעמד לגרלך לקץ הימין ׃
ואנת פאמץ אלאוקת ואגל פאנך

ויהי מקץ שנתים ימים עמידה על היאר ׃ ותרד בת פרעה הליכה על יד היאר וראיתי אני דניאל עמידה לשפת היאר ׃ ושארא עמידה על שפת
היאר ׃ ואני שמעתי ׃ ב׳ ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ואני שמעתי ולא אבין ׃ ישוטטו ב׳ ישוטטו לבקש את דבר יי ישטטו רבים ׃
קדמנ׳ מל׳ ׃ ולתתה ויוצא יוסף וימלאו ויאמר משה מלאו ידכם כי יי אלהיך מתהלך אני יי חקר לב ולתת את העיר הזאת ומעת הוסר התמיד כי עברים

תתופא ותקוס לקצרך ענו אגרא ואסי

סכום הפיסוקים שלספר שלש מאות ושבעה וחמשים סימן שנז

ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש
המלך מהדו ועד כוש שבע ועשרים
ומאה מדינה חמשה כתיב בהון ויהי
בימי ואנון לשון וי ואלין אנון ויהי
בימי אמרפל ומא ויהוה ביומי אמרפל
דאתכנשו מלכין ולא הוו בעלמא
עד דאתא אמרפל ויהי בימי שפט
השופטים ויהוה ביומיהון אמטול
דהוה כפנא בארעא דכתיב ויהי רעב
בארץ ויהי בימי אחז וי הוה ביומי אחז
מה כתיב תמן נעלה ביהודה ונקיצנה
מיכן אתיליה כולהון דכתיב בהון ויהי
בימי לישן דוי הוא ויהי בימי יהויקים
וי הוה ביומוהי דכתיב ראיתי את הארץ
והנה תהו ובהו והוה מן יומי עלמא מן
שנין קדמאיתא כד הוו עתידין אתיין
על בית ישראל הוו מצליין קדם אבו
הון די בשמיא ועני יתהון דכתיב והיה
טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים
ואני אשמע וי הוה ביומוהי הוא אחש
חד מן עשרה מלכין דמלכו ועתידין
ימלכו בעלמא ואלין אנון מלכותא
קדמאה דמלך מרי כל עלמא ה׳ צבאות
דבעגלא תתגלי מלכותיה תנינא נמרוד
תליתאה דפרעה רביעאה די ישראל
חמישאה דנבוכדנצר שתיתאה
דאחשורוש שביעאה דכורש תמינאה
דרומי תשיעאה דמשיחא בר דויד
עשיראה דמלך מרי כל עלמא ה׳ צבאות
יתרומם ויתעלה דבעגלא תתגלי
מלכותיה על דיירי ארעא כי מטרת
מלכות בבל למיברא לארעא ושולטניה
לא עדוי מניה ולא הוו ידעי אנשי
מדינתא מן ישוון עליהון מלך
וכד מית נבוכדנצר מלכא דבבל קם
אויל מרודך בריה בתריה ולא הוו
צביין אינאשי מדינתא למיקמא
יתיה מלכא עליהון ברם מתיבין ואמ
רין ליה נבוכדנצר אבוך לא הוה מדוריה
עם בני אנשא והיך מקימין אנחנא
יתך מלכא עלנא ויקטל יתן וכד שמע
אויל מרודך ית פתגמיא האלין דבני
מדינתא אמרין ליה מתיב ואמר
נבוכדנצר אבי מית וטריד מן עלמא

ויהי בימי ה׳ וסימנהו׳ ויהי בימי אמרפל מלך שנער ויהי בימי שפט השפטים ויהי בימי אחז ויהי בימי יהויקים ויהי בימי אחשורוש וכולה לשון וי

ועד כען לא אתון מהימנין מתיבין
ואמרין ליה נבוכדנצר אבוך ארגיש
ית ארעא כולה וית מלכיא כולהון
דעלוהי כתיב מפרש ואמר הזה האיש
מרגיז הארץ מרעיש ממלכות מה
עבד אוילמרודך בההיא שעתא על
לבית גנזי מלכא ונסיב מתמן שלשלין
דפרזל ורמא בעקבוי דנבוכדנצר
אבוהי ונגדיה ואפיק יתיה מן קבריה
דעליה מפרש כתבא ואתה השלכת
מקברך וכד חזו אנשי מדינתא דעבד
אוילמרודך רעות אבוהי די בשמיא
קמו כל אנשי מדינתא בחדוא רבא
ולבישו ית אוילמרודך ארגונא טבא
דמלכותא ויהבו ליה יקר סגיא ורבו
יתירא מתיב דניאל גברא חמידתא
ואמר לאוילמרודך לא נפק אסירא
מביתיה לעלם דכן כתיב אסיריו לא
פתח ביתה כד נתחייבו ישראל נתגבר
וסליק עליהון נבוכדנצר אבוך ואחריב
ית ארעא דישראל ובזז ית קרתא דירו'
וקלייה ואוקיד ית בית מקדשא דייי
בנורא ואגלי ית עמא בית ישראל
ואיתי יתיה לבבל ואגלי עמהון מלכא

דבית יהודה יהויכין ואסר יתיה בבית
אסירין תלתין ושבע שנין מן קדם
דלא שם עלוהי רעות אבוהי די בשמיא
ואף נבוכדנצר אבוך אתגבר בלביה
ואמר לית מלכא שליטא בכל עלמא
אלא אנא וכן כתבא מפרש עלוהי
ואמר אעלה על במתי עב אדמה
לעליון בשעתא ההיא עבד אוילמרו'
רעות אבוהי די בשמיא ועל לבי אסירי
ואפיק מתמן יהויכין בר יאשיהו
מלכא דבית יהודה ואפיק עמיה כל
אסיריא מה עבד אוילמרודך בההיא
שעתא על לבי גנזי מלכא ואפיק
מתמן כל משחנין טבין וכל בוסמין
ואסחי יתיה ואלביש יתיה לבושין
דמלכותא ואכל לחים תדירא קדמוהי
ודריוש מדאה קביל מלכותא הוא
אחשורוש בר כורש מלכא פרסאה
בר דריוש מדאה הוא אחשורוש
דאמר לאתוייה חמרין מן מאה ועשר'
ושבע מדינן למאה ועשרין ושבע
מלכין דגינין קדמוהי דישתי כל גבר
וגבר מן חמר מדינתיה ולא יתנזקיי
הוא אחשורוש דמקלקלן עצתיה ולא

תקנן גזירתיה הוא אחשורוש דאמר
למיקטלא ית ושתי מלכתא ערטליתא
קדמוהי ולא עלת הוא אחשורוש מלכא
טפשא זיראנא דאמר תבטל מלכותי
ולא תיבטל גזירתיה הוא אחשורוש
דביומוהי איזדבנו בית ישראל מגן דלא
בכסף וכן כתיב מפרש חנם נמכרתם ולא
בכסף תגאלו הוא אחשורוש דאמר
לאתייא ארזין מן לבנן ודהבא מן או
אופיר ולא איתיו הוא אחשורוש דב
דביומוי אשתחרו אפיהון דבית ישראל
כשולי קדרה הוא אחשורוש דביומוי
אתקיים על בית ישראל מה דכתיב
באורייתא דמשה בבקרתא אמר מי יתן
ערב חמשה כתיב בהון הוא וחד הוה
רשיעא וחמשה כתיב בהון הוא והוו
צדיקיא אברהם הוא אברהם דהוא
אהרן ומשה הוא חזקיה הוא עזרא
ואית לנא חד דהוא טבא מכולהון והוא
ש׳ אלהינו בכל הארץ משפטיו וחמשה
רשיעין קדמאין נמרוד הוא היה גבור
ציד הוא עשו אבי אדום הוא דתן
ואבירם הוא המלך אחז הוא אחשורוש
ועל דאמר ולא עבד אתקצרו יומוהי

ברם מלך מהודו ועד כוש דיהון מאה
ועשרין ושבע מדינן הוא אחשורוש
דקטל אתתיה מטול רחמוי הוא
אחשורוש דקטל המן מטול אסתר
אתתיה המולך מהודו ועד כוש והלא
הודו וכוש קריבין הוון הוא להדא
אלא היך דהוה שליט על הודו וכוש
דהוו קריבין להדדי הכי הוה שליט
על מאה ועשרין ושבע מדינן וכן
כתיב בשלמה כי הוא רודה בכל
עבר הנהר מתפסח ועד עזה והלא
תפסח ועזה קריבין הוא להדא אלא
היך דהוה שליט על תפסח ועזה
דהוו קריבין להדדי הכי הוה שליט
על כולי עלמא ארבעה אינון דשלטו
מסוף עלמא ועד סופיה תרין מן אומי
עלמא ותרין מן ישראל שלמה
ואחאב מן ישראל באחאב כתיב אם
יש גוי וממלכה ותרין באומי עלמא
נבוכדנצר ואחשורוש לא אתקצרת
מלכותיה דאחשורוש ולא הוה שליט
אלא על מאה ועשרין ושבע מדינן
ומה זכה למהוי שליט על מאה ועש
ושבע מדינן אלא אמר הקב״ה עתיד

הוא למיספד לאסתר היא מן בנת ישראל
בנתה דשרה דחיית מאה ועשרין ושבע
שנין ותמלוך על מאה ועשרין ושבע
מדינן הדא היא דכתיב מהעדא מלכין
ומהקם מלכין מן שירוייה דעלמא
בוכרין אנון שלטין ברבותא ויקרא
והביאת מש[illegible]ר כד קטל קיין ית
הבל אחוהי ואתבני עלמא מן חד
מנהון לא מן קיין ולא מן הבל אלא
מן שת ואתיהיבת רבותא לשת דהכין
כתיב כי שת לי אלהים דהוא הוה תליתאה
הושת מסר יתה לאנוש ואנוש לקינן
עד מטא לנח ונח מסר יתה לשם ושם
הוי ליה חמשה בנין [illegible] רבותא
לא לקדמאה ולא לתניינא אלא לארפכשד
דכתיב בני שם עילם ואשור וארפכשד
ולארפכשד אתיהיבת רבותא אמטול
דהוה עתיד דקאים מניה אברהם
ואברהם יהבה ליצחק ויצחק יהבה
ליעקב ויעקב ליהודה ויהודה לפרץ
עד מטת לצדקיהו וכד גלא צדקיה
נסבה נבוכדנצר מניה וחשיב קבה
בליביה ואמר כולהון יומיא דהוות
מלכותא מסירא ביד בנוי דארפכשד

הוית מגלגל עמהון חד קאים רשיעא
וחד קאים צדיקא חד זיזיא וחד פרע
השתא דאתנסיבת מלכותא מן בנוי
תעסק מלכותא לבית נשא דעילם
דהוא בוכריה דשם ומטול ישראל
אתיהיבת מלכותא לארפכשד מניה
קמו ישראל והשתא על דחבו ישראל
תעסק מלכותא לעילם דכתיב ושמתי
כסאי בעילם אף ביומי דאחשורש
מלכא הוו בית ישראל דמיין ליונה
דהות קימא על פום קנה ולא הות יכלת
למיעל לקנה מן קדם חיואה דהוה
יתיב בקנה ולברא לא הות משכחא
דתפרח מן נצא דהוה בעי למחטף
יתה כדין הוו בית ישראל אמרין
אם עזיר [illegible] המן המן יקטיל
יתן ואם נ.יב בשושן בירתא הא
אנן מסירין בידוהי דקיימא מה פת
ופחדת לילה ויומם מיכן את יליף
דקודשא בריך הוא מתענה על בית
ישראל והוא נטיר להום בארע גלי
גלותהון דכתיב בכל צרתם לו צר
הוא אחשורוש דביומוי בטילת עבי
דבית אלהא רבא והות בטלא עד

שנתא תרתין לדריוש מלכא הא על
דעבד כין אתקצרו יומוהי דלא מלך
על כל עלמא ברם מלך מהודו ועד כוש
מדינתא מאה ועשרין ושבע מדינן
וכאן על איאס אחשורוש הוא אחשו
רוש דימלך מן הנדוי לחבשה מאיה
וסבעה ועשרין מדינה בימים ההם
כשבת המלך אחשורוש על כסא
מלכותו אשר בשושן הבירה ביומא
האינון כד יתיב מלכא אחשורוש על
כורסייה דהוה מתקן בשושן בירתא
האי כורסיא לא דידיה ולא דאבהתוהי
הוא אלא כורסייה דמלכא שלמה
דאתקין יתיה חירם מלכא דצור
בחכמתא רבתא הוא שלמה מלכא
דהוא אמליך ... ית עלמא
ועד סופיה בחר ביה יי ... דלא את
יליד ממעי אמיה רחים יתיה גלא ליה
רזין טמירין וחזי ליה סתרין עמיקין
דעתא וחכמתא יהב ליה ובינות ליבא
מן בראשיתא הוא והוה מסתכל בכל עלי
דינא כד הוו אתיין ועד אינון לא
יפלון למללא קדמוהי מילא קדמוהי
מן קדם דהוא ידע בין זכאה בין חייבא

זיוא והדרא אשתפיך עלוהי וכתרא
של מלכותא אתיהיב ברישיה וחינא
וחסדא אלביש יתיה כמא דאלביש
לדויד אבוהי כל יומין כבר תרי עשר
שנין ביומא קדמאה דקביל מלכותא
ידידיה הוו קריין ליה משום דהוה רחים
למלך כל עלמא יי צבאות שמור
דהכדין מפרש קרא ויקרא את שמו
ידידיה בעבור יי שלמה הוו קריין
ליה משום שלמא דהוה ביומוהי
דהכין קרא מפרש וישב יהודה
וישראל לבטח כן הוו קריין ליה על
שם דהוא בנא בית מקדשא דיי צב
דהכין כ... ...ניתי בית זבול לך
איתיאל הוו קריין ליה משום דהוה
מימרא דאלהא בסעדיה וכן כתבא
מפרש ויחכם מכל האדם יקה הוו
קריין משום דהוה רבו ושליט על
כל בני מדינתא ומערבא דהכין כתבא
מפרש ושלמה ישב על כסא דויד
אבוי כל מלכיא דחילו מניה כחדא
אומיא ולישניא ליה ישתמעון שידין
ופגעין ורוחין בישין ולילין אתמסרו
בידיה מסין הוו והוה מסתכל מסקין

ליה נוני ימא ועופי שמיא כחדא
בעירא וחיות ברא סלקין לבית טבחא
למתנכסא מנהון לשירות שלמה עתר
ותקף וקנא נכסין כספא ודהבא סגיא
לחדא פשיר מתלין ומחוי טמירין
ומהודע רזין דלית להון סופא שמועוהי
ובעלי דבבוהי הוו רחמין ליה וכל
מלכותא שמעין ליה קימין כולהון
למחזי אפוהי ומתחמרין למשמע
ממלל פומיה ודעתיה רמא ומנטלא
רוממיתיה כדיל עובדיה דוד אבוהי
שמיה מהליך בגו מלכוותא וגבורתיה
בגו חכימין תמים וקשיט וסטמן ביש
ידע ברזי שמיא וחכים אלהא תקף
ית מלכותיה מן כל מלכותא וסכלתנו
תיה מן בני מחול שמעו שמעיה
וממלל דעתיה כחדא כולהון אתין
למשאל בשלמיה רחימו יתיה כל
מלכיא אתר דעדו מניה כל שלטוניא
בניהון ובנתהון קריבין ליה למהוי
רהטין קדמוהי צביין למיתב קדמוי
ומתחמרין למשמע מלי חכמתיה
פומיה פתח למללא כרעין וסגדין
קדמוהי עתירין אינון דיעלון קדמוי

ופקדין יכסרון בכל בירניתהון סגיין
אנון אתריהון וית מדינתהון ואתיין
למשמע מילי חכמתיה ונעימת פומיה
איך מודה ויהיב תושבחא למרי מלכין
מפתח פומיה כחצוצרתא מרומם
ומשבח למלכא רמא ליה אתיהיב
מפתחתא רבא דפתחין כל תרעי חכמתא
ובינות ליבא ורעו שמע מלי שופא
כחדא בעירא וחיות ברא כחדא טביין
ואלין רהטין קדמוהי אריון ונמרין
אחרין זינא חכים בלישניהון מן כל
אומיא כחדא כל מתיבתא זייעין מניה
כל מלכוותא רתיתא אחרו כל שלטוניא
דליה אתיהיב כליל דנצחין דרמא
שעבוד כל בני אנשא והוה ריש
כל מלכיא ומלכוותא לקביל חברתה
לא נסיבת זינין כל מלכיא אתר עדו
מניה וכל מדינן גלי רזין גלא ליה
רזין וידע כל חי בגו בני אנשא בהן
דעבד ויהב צדקתא ועבד גמילות
חסדא מן בראשית הוא אלהא לעלמא
הדין דיהוי מלכא ואף זכי בעלמא
דאתי הוא שלמה מלכא רבא דעבד
כורסיא רבא דמלכותא חפייה בדהבא

טבא דאופיר מקבע בורלא ומשקע
באבני שישא ומקבעין זמרגדין
וכדכדין וכלורין ומרגלין וכל מינין
אבנין טבין דכל מלכין לא אתעביד
כותיה ולכל מלכותא לא יכלין למת
קנא כורסי דדמי ליה׃ ודין הוה
עובדא דכורסיא קימין עליה תרין
עשר נשרין דדהבא אריא לקביל
נשרא נשרא לקביל אריא מכוונין
אלין לקביל אלין ידא דאריא דדהבא
דימינא לקביל אפיה דנשרא דדהבא
דשמאליה וגפיה דנשרא דדהבא
דשמאליה לקביל ידא דאריא דדהבא
דימינא וסכום אריותא שבעין ותרין
ונשרא שבעין ותרין וריש סגלגל
כרסיא מלעיל אתר בית מותביה דמ
דמלכא׃ וליה שתא דרגין דהכדין
כתבא מפרש ויעש המלך כסא שן
גדו׳ שש מעלות לכסא ועל דרגא
קדמאה רביע תורא דדהבא ולקבליה
אריא דדהבא ועל דרגא תנינא רביע
דיבא דדהבא ולקבליה רביע טליה
דדהבא ובדרגא תליתאה רביע נמרא
דדהבא ולקבליה תינוקא דדהבא ובד׳

ובדרגא רביעאה רביע נשרא דדהבא
ולקבליה טאוסא דדהבא ועל דרגא
חמישאה שונרא דדהבא ולקבליה
רביע תורנגלא דדהבא ועל דרגא
שתיתאה רביע בר נצא דדהבא
ולקבליה צפורא דדהבא אחרא דבר
נצא בידיה דאף כין עתידין כל עממיא
אומיא ולישניא לאתמסרא בידיהון
דישראל ועל רישי כרסיא קימא מנרתא
דדהבא מתקנא בתיקונהא ובבוציניהא
ובחזורהא ובציבתהא ובמחתיתהא
ובקליהא ובשושנהא וקימין לקביל
סטרא דמנרתא שבעה קנין דדהבא
דציירין עליהון שבעה אבהת עלמא
ואלין אנון שמהתהון אדם קדמאה
נח ושם ואברהם יצחק ויעקב ואיוב
ביניהון ולקביל סטרא תניינא דמנרתא
קימין עלוהי שבעה קנין אוחרנין
דמנרתא דדהבא דציירין עליהון
שבעה חסידי עלמא ואלין אנון
שמהתהון לוי קהת עמרם משה
אהרן אלדד ומידד וחור נביא ביניהון
ועל רישי מנרתא קביעא גפנא די
דדהבא דמליא משחא דזיתא דביא

ומקרבין מניה משחא לבוצינא
דמנרתא וצייר עלה עליה כהנין ותרתין
שבלין דדהבא נפקו מן איגנתא רב
רבתא דציירין עליהון תרתין בנוהי
דעלי חפני ופנחס ובגו שבלין דדהב
נפקו תרין צנתרין דדהב וציירין עליהון
תרין בני אהרן נדב ואביהוא ותרין
מותבין דדהבא חד לכהנא רבא וחד
לסגן כהנא ועל מראשי כרסיא קבעין
שבעין כרסוון דדהבא דעליהון
יתבין שבעין סנהדרי דדיינין דינא
קדם מלכא שלמה ותרתין בנתיתא
יתבין מן תרתין ארוניי דמר־ בא
שלמה דלא יזדעזעו ועל מראשי
כורסיא קביעין עסרין וארבע גפנין
דדהבא דעבדין טלולא למר־לכא
שלמה וכד בעי מלכא למיזל
לכל אתר דהוא צבי כרסיא במכונוי
אזיל תותיה ומשים רגלא על דרגא
קדמאה תורא דדהבא פשיט ידיה
על דרגא תניינא ומן תניינא לתליתאה
ומן תליתאה לרביעאה ומן רביעאה
לחמישאה ומן חמישאה לשתיתאה
ומן שתיתאה נחתין נשרין וחטפין ית

מלכא שלמה ומסקין ומותבין יתיה
על ריש כורסיא ותניינא דכספא חד
במכונוי וכד שמעו מלכיא ית שמעיה
דכורסייה דמלכא שלמה אתכנשון
ואתו כולהון כחדא ואשתטחו ונפלו
קדמוי ואמרו לכל מלך לא אתעביד
כדין וכל אומיא ולישנא לא יכלין
למתקנא כותיה וכד חזו מלכיא שבחיה
דכורסיא יהבו שבחא למאן דברא
עלמא וכד סליק מלכא שלמה ויתיב
על כורסיה דמלכותא הוה חזר נשרא
רבא נסיב ית כתרא דמלכותא ויהיב
יתיה ברישא דמלכא שלמה ומן בתר
כן הוה נשרא רבא מפקע במנגנין
דמטללין למלכא שלמה ויונה דדה
בא הות נחתא מן עמודא ופתחא
ארונא ונסבא ספרא דאוריתא ויהבה
בידוהי דמלכא שלמה מה דאמר
משה והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו
וכד אתי כהנא למשאל שלמא
דמלכא שלמה וכל סביא הוו יתבין
מן ימיניה ומן שמאליה ודינין דינא
דעמא וכד הוו עלין סהדיא ויסהדון
קדם מלכא שלמה מנגניא פקעין

גלגליא חזרין תורין געיין אריוון
נהמין דובין חטפין אמרין פעיין נמרין
געיין אינוקין בכיין שופרין טרסין
טוסין מולדלין תרנגולין מקרקרין בני
ניצין חטפין צפרין מידלין למחטף
לבהון דסהדיא דלא יסהדון סהדותא
דשקרא והוו סהדיא אמרין בלבהון
נסהיד סהדותא דקושטא והיך כרסיא
דמלכא שלמה לא הוה לכל מלכא
וכד אתחייבו שנאיהון דישראל אתגלו
וסליק עליהון נבוכדנצר רשיעא
מלכא דבבל אחריב ית ארעא דישראל
בזיז קרתא דירושלם וקלא ית בית
מקדשא בנורא ואגלי ית עמא בית
ישראל ואיתי יתהון לרבלה בארע
חמת ואגלי עמהון ית כרסיא דמלכא
שלמה וכד בעא נבוכדנצר רשיעא
למיסק ולמיתב עלויה לא הוה ידע
דמכוני הוה סליק ליה אפריס ית
רגליה על דרגא ואריא דדהבא פשיט
אטמיה דימינא ומחא יתיה על אטמיה
דשמאלא והוה כחגור מיניה עד יום
מותיה ומבתר נבוכדנצר מלכא דבבל
אתא אלכסנדרוס מקרון ושבא ית

כורסיא ואוביל יתיה למצרים וכד
חזא שישק מלכא דמצרים ית שבחא
דכרסיא דהוה משובח מכל כרסיא
הוה מחמיד למיסק ולמיתב עלויה ולא
הוה ידע במכונוי סלקין אפריס ית
רגליה על דרגא קדמאה פשט אטמיה
דימינא ומחא יתיה על עטמיה דשמאלא
והוי מתקרי פרעה חגירא עד יום מות
מותיה וכד אתא אפיפיינוס בר
אנטיוכס מלכא וסליק על ארעא
דמצרים ואחריב יתה ושבא ית כרסיא
ואייתי יתיה בספינן ואשתמטת כרעא
דכרסיא בשלשלתא דדהבא ואתו
כל אומניא וכל אומניא למתקנא ית
כרעיה דכורסיא ולא יכילו למתקנא
כותיה עד יומא הדין וכד בטילת
מלכותיה דקם כורש פרסאה בתריה
בזכות דאתעסק בבית מקדשא זכא
למיתב ולמיסק עלויה הוא כרסייא
דמלכא שלמה דכוותיה לא הוה בכל
מלכין· פי תלך א׳ יאם ענד גלוס
אלמלך אחשורוש עלי כרסי מלכה
אלדי פי סוס אלבוסק· בשנת שלוש
למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו

חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות
המדינות לפניו בשנת תלתה למלכותיה
דמלכא נבוכדנצר הוו בית ישראל בכיין
ומתמחין ואמרין ווי לן אתגזר עלן
שנאה בזית ארעא אחריב ית מדינתן
בגלותא אגלי יתן ודלא כשר עבד
וטפלינן אוביל בשביא כליל תושבחתא
אתנסיב מננא וכד קמו בית דויד ואנון
מלכו עלמא כוליה ומן בתר דויד קם
שלמה בריה ואמליך יתיה קודשא
בריך הוא על חיות ברא ועל רוחין ועל
לילין ועל עופי שמיא ועל רחשא ד
ארעא ועל שידין והוא ידע ממלל
כולהון ואינון הוו ידעין ממלליה דהכן
כתבא מפרש וידבר על העצים כד
שפר לביה דמלכא שלמה בחמרא
וזימן כל מלכי מדנחא ומערבא דהוו
סמיכין לארעא דישראל ואגני יתהון
בגו טרגונא בבית מל..ותיה ותוב כד
הוה שפר ליביה דמלכא שלמה בחמרא
שלח לאיתאה חיות ברא ועופי שמיא
ורחשא דארעא ושידין ורוחין ולילין
למקרי קדמוהי לחויה רבותיה לכל
מלכיא דגניין קדמוהי וספרכי מלכא

קריין יתהון בשמהתהון וכולהון מת
מתכנשין ואתיין לותיה כד לא אסירין
כד לא דקיטין וכד לא אנש דכיר יתהון
ביה הוא שעתא אתבעי תרנגול ברא
ביני עופיא ולא אשתכח ופקיד עלוי
מלכא ואיתי יתיה ברוגזא ומתיב תרנגול
ברא קדם מלכא שלמה ואמר ליה שמע
מילויי בעלמא מרי אצית באודנך
פתגמי הא תלתה ירחין דיהבית עצה
בלבי ומלכין קשיטין מזוני לא שתית
מן קדם דטסית בעלמא כוליה ואמרית
אי היא מדינתא או שלטנא דלא
משתמעא ליה למרי מלכא אסתכלית
אנא וחזית מדינתא חדא בארע מדנחא
כרכא דקיטור שמה עפרה יקיר מן
דהבא כספה כזבל בשוקין ואילנין
מן בראשית תמן נציבין ומן גנתא
דעדן אנון שתיין מיא כלוסין סגיאין
כלילין ברישיהון מן תמן מן גנתא
דעדן למיקם בקרבא לית אנון ידעין
בקושטא וחמיתי אתתא חדא שליטא
בכולהון ושמה מלכת שבא כען אן
שפיר עלך מרי מלכא אסר חרצי
האיך גברא ואקום ואיזיל לכרכא

דקיטור למדינת שבא מלכיהון בש
בשלשולייתא איסר ושלטוניהון בכבלין
ואיתייתהון לות מלכא ושפרו פתגמיא
קדם מלכא שלמה ואתקריין ספרוי
דמלכא שלמה וכתבו איגרתא בגפיה
דתרנגול ברא וקם וסליק לשמי מרומא
וצניף צנופא והוה נצח ופרח ביני עופיא
ופרחו בתריה ואזלו לכרכא דקיטור
למדינת שבא והוה לעידן צפרא נפקת
מלכת שבא למסגד ליומא ואחשיכו
עופיא ית שמשא ורמת ידה על
לבושה ובזעת יתהון והות תמיהא וכד
הות תמיהא נחת לותה תרנגול וחזית
והא איגרתא קטירא בגפיה שרת
וקרת ליה ומה הוא כתיב בגויה דמני
מלכא שלם ליכי ולרברבניכי דאת
ידעא דאמליך קודשא בריך הוא יתי
על חיות ברא ועל עופא דשמיא ועל
שידין ועל רוחין ועל לילין וכל
מלכיא דמדנחא ומערבא וצפונא
אתיין ושאלין בשלמי כען אין תתצ
ביין ותיתיין ותשאלין בשלמי יקר
סגיא אנא אעביד ליך מן כל דגבר
קדמי ואין לא תצביין ולא תיתיין ולא

תשאלין בשלמי אשלח עליכון מלכין
ופרשין ולגיונין אית ליה למלכא שלמה
חיות ברא אנון מלכין ועופי שמיא
אנון פרשין חילי אנון שידין ורוחין
ולילין אנון לגיוני חנקין יתכון על
ערסיכון בגו בתיכון חיות ברא קטלין
יתכון בחקלא עופי שמיא אכלין ית
בשריכון מנכון וכד שמעת מלכת
שבא ית פתגמי איגרתא דבא רמת
ידה על לבושה ובזעת יתהון שלחת
וקרת לסביא ולרברבניא ואמרת להון
לא ידעיתון מה שלח לי מלכא שלמה
מתיבין ואמרין לה לית אנחנא ידעין
ית מלכא שלמה ולא חשבין ית מל
מלכותיה והיא לא איציתת ולא אשת
אשתמעת ית מליהון ושלחת וקרת
לכל ספיני ימא ואטעינת ית ספי
ספינתהון אשכרין ומרגלין ואבנין
טבין ושדרת ליה שתא אלפין טליין
וטליתן כולהון בני שתא חדא וכולהון
בני ירחא חדא וכולהון בני יומא חדא
וכולהון בני שעה חדא וכולהון בני
קומתא חדא וכולהון קציצין קציצא
חדא וכולהון לבישין לבושא דארגונא

וכתבת איגרתא ושדרת ליה למלכא
שלמה בידיהון מן כרכא דקיטור
לארעא דישראל מהלך שבע שנין
כען בצלותך ובבעותך דאבעי מן קדמך
איתי לותך לסוף תלת שנין אתת מלכת
שבא לות שלמה מלכא וכד שמע מלכ
שלמה דאתת מלכת שבא אפיק לותה
בניהו בן יהוידע דדמי לשפרפרא
דנפיק בעידן צפרא ודמי לכוכביא
דנגהא דמזהיר וקאים ביני כוכביא
ודאמי לשושנה דקאים על פצידי
מיא וכד חזת מלכת שבא ית בניהו
בן יהוידע ארכינת מן רכובה מתיב
ואמר לה למא ארכינת מן רכוביך
מתיבה מלכת שבא ואמרה א[illegible]ת
מלכא שלמה מתיב ואמר לית אנא
מלכא שלמה אלהין חד מן שמשיא
דקיימין קדמוהי מיד אחזרת אפה
לאחורה ומתלא מתלא לרברבניהא
אין לא חזא לכון אריא אתון חזון
מרבעתא ואין ל[illegible] חזיתון מלכא
שלמה איתו חזו שפר גבר דקאים
עלוהי ואיתי יתה בניהו בן יהוידע
לקדם מלכא שלמה וכד שמע מלכא

שלמה דאתת מלכת שבא לותיה קם
ואזל ויתיב בבית זוגיתא וכד חזת
מלכת שבא ית מלכא שלמה דאזל
ויתיב בבית זוגיתא מתיבה ומחשבה
בליבה ואמרה דמלכא שלמה במיא
יתיב וחליזת חלוזה דתיעבר וחזא
לה מלכא שלמה שער ברגלה מתיב
ואמר לה שופריך שופרא דנשי ושעריך
שער גברא שער לגברא שפיר ולאי
ולאיתתא גנאי מתיבא מלכת שבא
ואמרה ליה מרי מלכא שלמה אמתל
לך מתלין תלת ואין תפשר יתהון לי
ידענא דגברא חכים את ואילא את
כשאר בני אנשא מתיבה ואמרה ליה
מה הוא גרגרין דאע ודוולין דברזל
דדלו אבנא ומשקו מיא מתיב ואמר
גבתא דכוחלא מתיבה ואמרה ליה
מה הוא עפר מן אדמתא נפק ומאכליה
מן עפרא דארעא נשפך כמים ומביט
לבדות מתיב ואמר לה נפטא מתיבה
ואמרה ליה מה הוא ארקלין אזל
בר' שכולהון דצוח צוחה רבתא ומרירא
רישיה כאגמון שבח לחורין גנאי
למסכינין שבח למתים גנאי לחיים

חדיל צפורין מויס לגונין מתיב ואמר
לה סתוא מתיבה ואמרה ליה ולא הא
האמנתי לדבריס אשריך ואשרי
אנשיך ואעיל יתה מלכא שלמה לגו
טרגונא לבית מלכותא וכד חזת מלכת
שבא רבותיה ויקריה דמלכא שלמה
יהבת שבחא למאן דברא יתיה ואמרת
יהי יי אלהיך ברוך דאתרעי בך ל
למיתב על כורסי מלכותיה למעבד
צדקתא ודינא ויהבת למלכא שלמה
דהבא טבא סגיא לחדא ויהב לה מלכא
שלמה כל מה דצבית ומלכי מדנחא
ומערבא וצפונא ודרומא כד שמעו
שמעיה כולהון כחדא אזדעזעו ש
ואתו מן אתריהון ביקר וכרבו רבא
ובדהב ובכסף ובאבנין טבין ומרגלין
וכד אתחייבו שנאיהון דישראל הוה
ירמיה נביא מתנבי נבואן סגיאן
עליהון ולא מקבלין מיניה נטלת
יתיה רוחא דקודשא ואובילת יתיה
לארע שיבט בנימן דהכין כתבא
מפרש ויצא ירמיהו מירושלם ללכת
וגו ואן דהוה ירמיה נביא בגו ירושלם
הוה בעי רחמין מן קדם אבוהי דבש

בשמיא דלא תתמסר קרתא דירושלם
בידיהון דכשדאי דלא אחריבו יתה
וכד אתחייבו שנאיהון דישראל ונפק
ירמיה נביא ועל לארע שבטא דבנימן
אתגבר נבוכדנצר מלכא דבבל ואחריב
ית ארעא דישראל בזז ית קרתא דירוש׳
וקלא ית מקדשא בנורא ועד נבוכדנצר
מלכא דבבל דכבש קרתא דירושלם
כניש ית כל חילותיה דכשדאי ואתא
וקם ועל לבית מקדשא והוה מניד
ברישיה מוביל ומיתיב ידיה מן קדם
דהוה ידע מא דהוה בסוף משריתיה
דסנחריב כד אשתלח עליהון מלאכא
מן מרומא וקטל בהון מאה ותמנן
וח[illegible]שה אלפין ר[illegible]בין ולא אשתייר
ממשריתיה דסנחריב אלא הוא
בלחודוהי וכד על נבוכדנצר מלכא
דבבל בגו קרתא דירושלם נפקת ברת
קלא מן שמיא ואמרת ליה נבוכדנצר
מלכא דבבל קום איזיל ותיכבר לך
בארע חמת קלקו׳ בחצים שאר
בתרפים שרא גירין למערבא והדר
ונפל לגו ירושלם שרא גירא לרומי
חייבתא דתתעקר בעגלא מן עלמא

והדר ונפל לגו ירושלם וקם ושדר
רברבנוהי לירושלם ואלין שמהתהון
דרברבנוהי נבוכדנצר נרגל שראצר
שמגר נבוסר סכוס נרגל שראצר ונמג
דכן כתבא מפרשו ובאו כל שרי מלך
בבל וקם ואזל בתר רברבנוהי ועל לבית
מקדשא וכן אמרא אנתהוא אלהא רבא
וארגישתא ואתינן על קרתך ועל
היכלך וכד חזא פתחא דבית מקדשא
דיעמא מסאבא קימין לקבליה סתם
נפשיה ולא צבא למפתחא ואתון
כל חילותיה דכשדאי ואיתיאו עמהון
תלת מאה ושתין טעני נגדין דפרז
לא ובלעת יתהון פירי בריתא בירת
מקדשא ולא יהבו נפשהון למפתח
עד דאתת פרסטנוס ונכס יתחזיא
ודרק מן דמיה על בית מקדשא וסאנ
יתיה ומן בתר דאסתאב פתח נפשיה
ועל נבוכדנצר רשיעא לבית מקדשא
ואזל ויתיב על עזרתא דזכריה בר
יהוידע כהנא רבא וחמא נבוכדנצר
ודמיה דמטרטיע בארעא ואזל
ושאיל לסביא דישראל ואמר להון
דמא הדין דמן דגברא הוא מתיבין

דגמלא

ואמרין ליה נביא חד הוה ביננא והוה
מוכח לן ולא קבילנן מניה וקמנן וקטל
וקטלינן יתיה בבית מקדשא וכד שמע
נבוכדנצר רשיעא ית פתגמא הדין
אמר להון איזילו ואיתו לי ארבעה אלפין
כהנין בחירין ואזלו סביא ואיתו ליה
כמה דאמר ונסיב יתהום נבוכדנצר
רשיעא ונכס יתהום עלוי דההוא דמא
ועד כען לא אתבלע לארעא עד דטף
ביה נבוכדנצר רשיעא ואמר ליה
כוליה אומתך בעית תיחרוב עלך וכתר
כין אתבלע דמא וכד חזא כהנא רבא
ית כהניא דאתקטלו לבשית מעילא
ואיתקן באופירא ונסיב ית מפתחי בירה
וסליק וקם על איגרא בהיכלא ענ ר
ואמר יהיב ונטירא לא הוינא בירה
ורמא נפשיה לגו נורא ויקיד וכד חזו
כהניא דכהנא רבא דליק בנורא אף
אנון נסבו נבליהון וכנוריהון וכל מיני
זמריהון ונפלו לגו נורא ויקדין וכד
בעא נבוכדנצר למיעל להתם למחמי
בית קדש קדשים אסתתמו תרעי
היכלא ולא פתחו ליה עד זמן דנפקת
ברת קלא מן שמי מרומא ואמרת פתח

ביתא ושלים
למריה וכ'

לבנון

דלותיך ומן בתר כין פתח נפשיה ועל
נבוכדנצר רשיעא מסאב לבית קדש
קדשיא וחזא שכחיה דמלך מלכיא
יי׳ צבאות וחמא מאני קדשא אתגלעו
מן קדמוי רגזו וגזא רבא ונפק מתמן
כד מתלהיר וקטל קטלא רבא ושבא
שביא רבא ואפיק ית עמא בית ישראל
אסירין בשלשלין דברזל ואובילו
יתהון ערטילאין טעונין בחלא על
צואריהון וירמיהו נביא אזל עמהון
עד דמטא בקבריא אבהתנא וצוח ובכה
ואמר אבהתנא מרחמני אברהם ויצ׳
ויעקב קומו מן גו קבריכון וחזו ית
עמא בית ישראל דאסירין ואזלין
בשביא ומהלכין בגלותא מתיבא
רוחא דקודשא ואמרת ליה כבר אמ
אמרית לך ירמיה נביא כי אספתי
את שלומי וקם מקבריא אבהתנא
ואזל ונפל על קברי אמהתנא עני
ואמר אמהתנא מרחמיתינא שרה
רבקה רחל ולאה קומו ופוקו מן גוא
קבריכון ותחזיין בניכון ובנתכון
דאזלין בשביא ומהלכין בגלותא ד
דלא מסאנא מתיבא רוחא דקודשא

ואמרת ליה כבר אמרית לך ירמיה
אסי עמד משה ושמואל קם מקברי
אמהתנא ואזל ונפל על מסחריא עני
וכן אמר איכולון יתי לחים אבלין
ואשקיון יתי כס תנחומין דאנא מתאבל
על עמא בית ישראל דאזלין בשביא
ומהלכין בגלותא מתיבא רוחא דקדשא
ואמרת ליה כבר אמרית לך אל תבוא
בית מרזח והוה ירמיה נביא ספיד
ובכי ומיליל על בית ישראל דאזלין
בשביא ומהלכין בגלותא ערטילאין
דטעונין חלא על צואריהון איברין
ורברבניהון ומלכיהון ושלטוניהון
עד דמטון לאתרא חד די שמיה בית
ביתגוו ואפיקו לבושי ואלבישו יתהון
ענ׳ ואמר ירמיה נביא לנבוכדנצר
רשיעא ולכל חילותיה דכשדאי
דאינון עמיה דלמא תיזלון לבתר
טעותכון ותשבחון יתהון ותימרון
עמא קטולא אנחנא קטלין ועמא
שביא אנחנא שבין והוו מדברין
ואזלין עד דמטו להיא מדינתא
והוה ירמיה נביא בכי ומתאנח ונחתן
מן עינוי תרתין דמעין והוו תמן תרין

מבועי דמיא עד יומא הדין וכד אתון
ומטון לנהרותא דבבל עני נבוכדנצר
רשיעא ואמר להון לישראל אלין אינון
זמריא דהויתון מזמרין קדם מרכון
רבא דבירושלם ייתון ויזמרון קדמי
וכד שמעו ליואי נטלו ית כנוריהון
בערבתא דקימין על נהרותא דבבל
דהכין כתבא מפרש על נהרות בבל
על ערבים בתוכה ענין ליואי ואמרין
לנבוכדנצר רשיעא אין הוינא עבדין
רעות אבונא דבשמיא והוינן משבחין
קדם אבונן דבשמיא ודי בירושלם
בידך לא אתמסירנן חשתא היך נשבח
קדמך שבחא דמרנן דכן כתיב איך
נשיר את שיר יי׳ כד שמע נבוכדנצר
רשיעא ית פתגמיא האלין ענו ואמר
קטולו יתהון על דעבדו גזירת
מלכיהון עני פלטיה בר יהוידע
חד מישראל ואמר לנבוכדנצר
רשיעא ענא דמסריה מריה ביד
רעיא ואתא דיבא ונסיב יתיה ממן
היא מתבעיא ענא נבוכדנצר רשיעא
ואמר מן רעיא היא מתבעיא ענא
ואמר ליה מפומך ישמעון אדנך ומקיר

מלכא ואיתי לצדקיה מלכא ואתעבדו
מניה שלשולין דפרזל ודנחש ושני
ית לבושי איסורי ובשעת תלת למלכותיה
דאחשורוש עבד משתיא דאית דאמרין
דמרדין עלוי איפרכין ואזל וכבשינון
אתא עבד משקיא ואית דאמרין יומא
הוה ליה ושדר איגרתא לכלהון מדינן
למיתי ולמעבד קדמוהי חדותא אתו
לותיה מאה ועשרין ושבע מלכין
דמן מאה ועשרין ושבע מדינן כולהון
קטירין תגא דמלכותא ברישיהון והוו
סמיכין על זיגי מילאתא ואכלין ושתן
וחדין קדמוהי והוו פרתונאי ורברבני
מדינתא קדמוי ומרברבני ישראל הוו
תמן מטול דחזו תמן מני דבית מקדשא
הוו בכיין ומספדין תמן פילסנה אג
מן מלכה צנע מגלסא לגמיערוניסאה
וקואדה גנד פארסו מאהאת ארתות
וריסא אמרן בין ידיה בהראתו את
עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת
גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום
לא דחזא ית עותריה אלא כתיב בהראתו
את עשר כבוד חויית עותריה דהוא
דהוי בבית מקדשא הוה ולבסרא ורמא

ול

ול ומל׳ — ו מל׳

שמונים ומל׳ וסימנ׳ תנו׳ דמתושלח ותשקט דאהוד ויהי בשמונים ודך דמלכים ואס בגבורות בהראתו וכל דברי ימים כות׳ מל׳ במ״א ויעש

אית עתרא כוליה עתרא דקודשא בריך
הוא דכן כתיב ומפרש ליה הכסף וליה הזהב
ויידי כספא ודידי דהבא אמר ייי מרי
חילותיה אישתא בית גנזיה הוה מחזי
להון בכל יומא מאה ותמנן יומין ומה
איקר אשכחן דא שתא גנזי הוה מחזי
להון בכל יומא דכתיב את עשר כבוד
הא אשתא וכד חמון ישראל תמן מני
דבית מקדשא לא הוויין צביין למגני
קדמוי ואמרין למלכא לא צביין יהוואין
למגני מטול דחזן מני דבית מקדשא
ואמר מלכא עבידו סמכא אחרינא
לגרמיהון ענד אצהארה יסאר כרס
מלכה וקאר פכר עצמה איאמא כת
כתירה מאיה ותמאנין סנה: ובמלואת
הימים האלה עשה המלך לכל העם
הנמצאים בשושן הבירה למגדול
ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר
גנת ביתן המלך: ובמשלם יומיא הוין
אמר מלכא אעביד משתייא לבני
אתרי ואעילינון לדרת גנתא דנציבא
אילנא דפירי ודבסמני וענד כמאל
הדה אלאיאם צנע אלמלך לגמיע אלקום
אלמוגודין פי סוס אלבוסק מן כבירהם

אלא סגירהם מגלסא סבעה איאם
פי צחן בסתאן אלמלך: חור כרפס
ותכלת אחוז בחבלי בוץ וארגמן על
גלילי כסף ועמודי שש מטות זהב
וכסף על רצפת בהט ושש ודר
וסחרת: מה עבד כף אילנא לאילנא
ועבד כיפין וחבר אילני בוסמני ואו
ואותבנינון ואשרי קדמיהון אבנין
טבא ומרגליתא ואילנין מטלטלין
עליהון: בסתאיר מן חריר ואסמאנ
נגון מעלקה בחבאל בוץ וארגואן
עלי תכאת גמן פצה ואעמדה רכאם
ואסרה מן דהב ופצה עלי רצוף בלאט
ורכאם ומרמר ופספס: והשקות
בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין
מלכות רב כיד המלך: ושתיין במני
דדהבא ובכסי דדהבא דהוה שתי
בכספא לא הוה תנין שתי ביה תובא
מעיילין להוא כסא ומפקין אחרינא
והוון תמן מקוקס וכסי דלא הוון דמיין
להדדי מטול דכתיב וכלים מכלים
שונים מני מן מני משניין אלא כד
הוו מפקין להו מני דבית מקדשא
ומזגין זיותהון אינון אומי עלמא

ובמלאות ב̇ חד מל̇ וחד חס̇ וסימנ̇ ימי טהרה הימים האלה קדמאה חס̇ ⁘ אחוז ד̇ חד מל̇ וג̇ חס̇ וסימנ̇ מן החמשים בית אב אחז ב̇ בו
וחס̇ בחבלי בוץ וחד האחז דויקח משה ⁘

226

הוה משני זיותהון ומטול כן כתיב
וכלים מכלים שונים וחמרא דמלכא
הוה מן שתוי ומטול דהוה רב מן שתוי
מטול דהוה משאיל ליה לגברא בר כמה
שנין את והות אמר ליה גברא בר כען שנין
ורכותיה דכל גברא וגברא מטול דכן
כתיב ויין מלכות רב ויסקיא באניה
מן דהב ותכרך לאניה בגירהא כמר
אסולטאן כתיר כמכנו למלך: והשתיה
כדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל
רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש:
ושותין כמנוסא לית דמתנזיק מטול
טכסא דאינשי פרסאי כדין הוה איתו
להון כסא רבא דהוה לכיד ארבעה
חומשא תימנן והוה מתקרי שמיה
פיתקא והוון משקיין ביה לכל גברא
חד ולא הוו שבקין ליה עד דשתיין
ביה לכל ומזוגא דהוה מזיג להון פר
לפרסאי עתרא רבא הוה עתיר והיכי
הוה עתיר הוה מזיג להון ועד דלא
הוה משבח גברא דישתי ביה הוה
רמין ליה למזוגא עבירו מנאי ולך
אלפין זוזי מטול דלא הוה משבחו
לשתי אלא אחשורוש אמר ליה לא

ייעול הדין כסא לשורות אלא היך
דיצבי כל גברא וגברא ושתי מטול כן
כתיב והשתיה כדת אין אנס ולשרב
עלי אסנה כגיר קהר לאן כואך דסס
אמלך עלי גמיע אגלא מנזלה אן יצ
יצנעור צא כלא אמר ואמר: גם ושתי
המלכה עשתה משתה נשים בית
המלכות אשר למלך אחשורוש: ולחוד
ושתי מלכתא עבדת משקיא לנשיא
והות מזגא להון חמרא אוכמא ואותיבת
יתהון בגו פלטין מטול תחזי להון
עותרא דמלכא והוו משאלין לה היך
דמיך מלכא והות מחויא להון למא
נשי בען דידעון כל מידי והות
אמרה להוס מגניא דמלכא לכא
אכיל ולכא שתי ולכא דמיך מטול
כן כתיב בית המלכות יתס אן ושתי
אמלכה צנעת מגלסא לנסא פי בית
אמלך אדי לאחשורוש אמלך:

ב ראש פס

ביום השביעי

ד ומל

ב חד כת נא וחד כת נה

כטוב לב המלך ביין אמר למהומן
בזתא חרבונא בגתא ואבגתא זתר
וכרכס ... סריסים המשרתים
את פני המלך אחשורוש: ביומא

ביום השביעי ב ראש פסוק נשיא לבני אפרים כטוב לב המלך ביין ... כטוב ד ויהי כיטוב לבם לב אמנון ביין כטוב לארצו לב המלך קל כיטוב

באמרא

שביעאה כד שפר ליביה דמלכא
ודמאה ועשרין ושבע מלכין דהוו
קטירי תגא כלילי דמלכותא הוו ה
תיגר ומצולינהון בטעם חמריהון
הוו מתעסקין בזנותא מלכי מערבא
הוון אמרין דילן שפירן ומלכי צפונא
הוון אמרין דילן שפירן וכן מלכי
דרומא ואף אחשורוש בטעים חמריה
מתיב להון לית נשי דשפירן בעלמא
אלא כבליתא ואין לא אתון מהימנין
ליה הא כבליתא אחרא מותבא לי בגו
טרגונא דמלכותא דילי אישדר
ואקרי יתה קדמי ולקדמיכון ותחזון
יתה דהיא שפירא מכל נשיא פלמא
כאן פיליוס וסאבעחין טאבת נפס
ומלך בשוראבקי למהומן בזתא
חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרכס
וסבעה ולכדם ודריכרמון בחצרת
ומלך אחשורוש להביא את ושתי
המלכה לפני המלך בכתר מלכות
להראות העמים והשרים את יפיה כי
טובת מראה היא בההיא שעתא שלח
עלה מלכא אחשורוש כרסיא
מתיב ואמר להון איזילו ואימרו לה

לה לושתי מלכתא קומי מן כרסי
מלכותיך ושלוחי ערטילאה ורמי תגא
דדהבא ברישיך וכסא דדהבא בידיך
ימינא וכסא דדהבא בשמאלא ועולי
לקדמי ולקדמיהון דמאה ועשרין וש
ושבע מלכין קטירי תגא יחזון יתיך
דאנת שפירא מכל נשיא מתיבה
ואמרה להון ושתי מלכתא לשבעה
סריסיא גואי איזילו למרכון שטיא
דאף אתון שטיתון כותיה אנא היא
ושתי מלכתא ברת מלכא דמלכי בבל
מן שירותא בלטשצר אבי לקביל
אלפא חמרא שתי ולא אטעי יתיה
חמרא למימר מלין דלא כשרין ש
כותך ביהיא שעתא אזלו ואמרו
ליה למלכא מה דשלחת ליה ושתי
מלכתא למימר ליה וכד שמע מלכא
ית פתגמיא האלין רגז מלכא ורוגזא
רבא ורוגזיה דליק ביה ותוב שלח
עלה שבעה רברבנוהי דיתבין קד
קדמוי במלכותא כען איזילו ואמרו
לושתי מלכתא אין לא תשמעין
מילי ותיעלין לקדמי ולקדמיהון
דמלכיא האלין קטילנא יתיך ומובדנא

להראות ג׳ וסימנ׳ אתה החלות להראות את עבדך להראות העמים והשרים את אסתר · יפיה ב׳ אל תחמד להראות העמים והשרים

ית שופריך מניך וכד אזלו רברבני
מלכא ואמרו לה לא ספתיתהון אלא
מתיבה ואמרה להון איזילו ואימרו
למלכא טפשא דמקלקלין עצתיה
זלא תקנן גזירתיה הלא אנא היא ושתי
מלכתא ברתא אויל מרודך בר תיה
דבריה דנבוכדנצר מלכא דבבל
ומן דאתבריתי ועד כען לא חזא אנש
גופי וגויתי אלא אנת מלכא בלחודך
כען אין אנא עיילנא לקדמך ולקדמי
הון דמאה ועשרין ושבע מלכין
קטירי תגא קטלין יתך ונסבין ית
לאנתו מתיבה רבתא דפרסיתא ואמרה
לושתי מלכתא אין קטל יתיך ומוביר
מלכא ית שופריך מניך לא תפרשין
מניך ית שמא דיליך ואת שמא דאב
התיך ולא תחזין גופיך וגויתיך לכל
בר נש אלא למלכא בלחודוהי יאן יותא
בושתי למלכה בין ידי למלך בתאג
למלך ליורי לאמס ולריסא גמלהא
אנהא חסנה למנצרי ותמאן המלכה
ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד
הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו
בערה בו ביה שעתא כד אמרו

רברבני מלכא למלכא דיסרבא ושתי
מלכתא למיעל היך מא דאמר מלכא
די שלח ביד סריסיא ורגז מלכא לחדא
וחמתיה תקפת עלוהי פאבת ושתי
למלכה אן תגי באמר למלך למרסל
ביד לברס פסלט למלך גדא ואשתעלת
פיה חמיתהי

ויאמר המלך לחכמים ידעי
העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי
דת ודין ואמר מלכא לחכימיא ידעין
זמניא דיכין פתגמוי דמלכא קדם
כל דידעין גזירין ודינין וקו למלך
לעלמא עארפי אמור לזמאן לאן
בדא סביל למלוך אן ירכרו בחצרה
כל עארפי לסנן ולאחכאם והקרב
אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש
מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי
פרס ומדי ראי פני המלך הישבים
ראשנה במלכות ודקריבין לותיה
בעיטא דרחיקין ודקריבין כרשנא מן
אפריקי שתר מן הנדקי אדמתא מן
אדום תרשיש ממצרים מרס מרסנא
ממוכן מן ירושלם שבעת רברבנא
דפרסאי ומדאי אינון דחזיין אפי

ב
חד
חס
וחד
מל

ב
חד
כת
א
וחד
כת
אה

מלכא הינון דיתבין קדמוי במלכותא ולא קרבין ליה כרשנא שתר ארמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן סבעה ריסא פרס ומאה את לחא צרין בין ידי מלך לבלסין אולא פימגרס מלך
כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים ואמר להון מלכא הבו עיצתא מה נעביד לושתי מלכתא על דלא עבדת פקדניה דמלכא אחשורוש די שלח ביד סריסיא מא לסנה אן יצנע בושתי מלכה עלי מא לס תמתתל אמר מלך מרסל ביד לכרס
ויאמר מומכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש ואמר ממוכן דהוא דניאל ולמא אתקרי שמיה ממוכן מטול דכר גלון שבטא דבית יהודה לבבל גלון עמהון חנניה מישאל ועזריה והוה דניאל בגלותא ואתעביד עלידוי נסין וגבורן ותוב על ידוי דדניאל אתגזר ממרומא דתתקטיל ושתי
מלכתא בגין כין אתקרי שמיה ממוכן מתקן ואמר ממוכן קדם מלכא ושרי שלטוניא דהכין היא גזירת מלכא בינניא יהוין יהיבין עיצו הוון שליטין זעירי הוו עייצין קדמוי ואין שפרת עיצה עבדו יתה ואילא עוצו דרבנין מנהון וממוכן הוה זעירא דכולהון והוא יהיב עיצתא קמיתא קדם מלכא והוא ממוכן הוה שקיל איתתא דפל סיתא והוות עתירא מיניה ולא הוות צביא דתמליל עימיה אלא בלישנא דפרסאי ואמר ממוכן בגרמיה כען אשכחית עילתא למכבש ית כל נשיא די הוון מיקרן גבריהון בכין אמר ממוכן קדם מלכא ושלטוניא לא על מלכא בלחודוהי אסטית ושתי מלכתא לא על כל עממיא ועל כל שלטוניא דאית בכל מדינתא דמלכא אחשורוש וקטל ממוכן בחצרה למלך ורויסא ליס עלי למלך וחרה אלנבת ושתי למלכה בר עלי במיע לרויסא וגמיע לאמס לדי פי גמיע מרן אל מלך אחשורוש כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן

ממוכן
ק
ה
וכל
טוב
דכות
בג'
ג

באמרם המלך אחשורוש אמר
להביא את ושתי המלכה לפניו ולא
באה׃ ארום יפוק פתגמא דמלכתא
על כל נשיא למהוי שיטין בעליהון
בעיניהון ותהא אמרה איתתא לבעלה
דלמא את יקיר מן מלכא אחשורוש
דאמר דתיתי ושתי מלכתא קדמוי
ולא צבת למיתי ודילך אנא ארא כרג
כבר למלכה לי גמיע ונסא אזרין
בעולהן בעיונהון ארא קאלו אלמלך
אחשורוש אמר באזתגי ושתי למלכה
בין ידיה פלסתגי׃ והיום הזה תאמרנה
שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר
המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון
וקצף׃ ויומא הדין אמרי שליטתא
דפרס ומדי דשמעו ית מליא דמלכתא
לכל שלטוניא כמיסת דיהי סוסתא
למרכב עלוהי ופי הדא ליום כלעגל
תקאול רייסאת פארס ומאהאת לדין
סמעו כבר למלכה לגמיע רויסא למלך
וכפא כדלך אזרא וסכטא׃ אם על המלך
טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתי
פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא
ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה

יתן המלך לרעותה הטובה ממנה׃
ובזמן דגזר מכון גזירתא הדא דרח
דחל מן נפשיה וכד תיעול ושתי
ותשמע גזירתא הדא דגזרית עלה
תירדון יתה דינין בישין ותקטול יתי
אלא אחוי דמילי אחשורוש מלכא
דלא תיעול ושתי קדמוי ואומי יתיה
במומתא דפרסאי ומדאי דלא יבטול
די לא תיעול ושתי קדמוי דמלכא אח
אחשורוש ומלכותה יתין מלכא
לחברתה דטבא מינה׃ אן ראי למלך
אן יכרג כבר למלך מן בין ידיה ומן
חצרתה וירסם פי סנן פארס ומאהאת
אדי לא תזולו ולא יתגאוז באן לא תדכל
ושתי למלכה בין ידי אחשורוש אל
מלך ואן ירפע מלכהא לצאחבתהא
לאגיר מנהא׃ ונשמע פתגם המלך
אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא
וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול
ועד קטן׃ וישתמע פתגמא דמלכא
דיעביד בכל מלכותיה ארום סגיאה
היא וכל נשיא יתנון יקרא לבעליהון
מן עתירא ועד מסכינא מן רברבנא
ועד זעירא׃ פיסמע כבר למלך אלדי

והיום ב ראש פיסו והיום ההוא לאדני יהוה צבאות והיום הזה תאמרנה ·—· וכל הנשים ג אשר נשא לבן וכל הנשים העמדות וכל הנשים

יצנעה פי גמיע ממלכתה אנתא עצימה
ואמר וגמיע אלנסא יעטין וקארא
לבעולהן מן כביר אלי סגירין וייטב הדבר
בעיני המלך והשרים ויעש המלך
כדבר ממוכן ושפר פתגמא קדם מלכא
ורברבניא ועבד מלכא כפתגם ממוכן
פחסן דלך אמר ענד אלמלך וארויסא
ותנע אלמלך בקול ממוכן וישלח ספרים
אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה
ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל
איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו
ושלח מלכא איגרתא על כולהון מדינ
מדינתא דמלכא אחשורוש על מדינתא
ומדינתא היך כתבא ועל עמא ועמא היך
לישניה למהוי כל גברא מתיקר בביתיה
ומטול דלא הות איתתיה דממוכן ממלא
עמיה אתכתב איגרתא הדא דיהוי כל
גבר וגבר מתיקר בביתיה וממלל
עמיה היך לישניה ובעת בכתב אלא
גמיע מדן אלמלך אלי מדינה ומדינה
בכטהא ואמה בלגתהא באן
יכון כל רגל רייסא פי מנזלה וסאירא
עלי מדהבקומה
אחר הדברים האלה

כשך חמת המלך אחשורוש זכר את
ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר
נגזר עליה בתר פתגמיא האילין כד
נח רוגזיה דמלכא אחשורוש שדר
וקרא לרברבנוהי ואמר להון לא על
ושתי אנא רגיז דאין אמרית מילתא
בחמרא אתון למא גזרתון עלי למקטול
לושתי ואבדר שמה מן מלכותא אף
אלהין עליכון אנא רגיז ואף לכון
אנא קטיל ואעבר שומכון מן מלכו
תא בעד הדה ואמור ענד סכון חמייה
אלמלך אחשורוש דכר ושתי ומא צנעת
ומא קטע עליהא ויאמרו נערי המלך
משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות
טובות מראה ואמרו עולימוי דמלכא
ומשמשוי בגין דאתקטלא דכר ית
ושתי וית מה דעבדת וית מה דאתגזר
עלה דלא הות שויא לגזירתא דקטלא
אלא אף מן מרומין אתגזור דיסוף
זרעיה דנבוכדנצר מלכא ואמרו
עולימוי מלכא ושלטונוי ומש
ומשומשוי יבעון למלכא עולימן
בתולן שפירן בריוא פקו גלמאן
אלמלך אלי יכרמונה יטלבון לאלמלך

וסימנה היה דבר יי אל אברם במחזה לאמר כשך חמת המלך גדל המלך אחשורוש ׃ שרר ג׳ חס בליש כפלה מלל הכל שריהם סוררים שרר בביתו
ב׳ קדמ׳ כת ס׳ ובתרא׳ כת ש׳

גואר אכבאר חסאן למנצרי ויפקד
המלך פקידים בכל מדינות מלכותו
ויקבצו את כל נערה בתולה טובת
מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים
אל יד הגא סריס המלך שמר הנשים
ונתון תמרוקיהן וימני מלכא שליטין
מהימנין על כל מדינתא דמלכותא
ויכנשון עולימן בתולן שפירן בריוא
לשושן בירתא על בית נשיא על יד
הגא סריסא דמלכא נטור נשיא ויתהנון
תיקוניהון ויוכר למלך וכלא פי גמיע
ממלכתה ויחשרו כל גאריה בכר חסנה
למנצר אי סוס לגוסק אי דאר לחרם
אשר הגיכארם למלך חאפץ לחרם
ויעטין גמורהן והנערה אשר תיטב
בעיני המלך תמלך תחת ושתי וייטב
הדבר בעיני המלך ויעש כן ועולימתא
דיתשפר דמלכא תמלוך חלף ושתי
ושפר פתגמא באפוי דמלכא ועבד
כן ולגארייה אלדי יתחסן ענד אלמלך
תמלך מכאן ושתי פחסן הדא אלקול
ענד אלמלך ופעל כדאך׃

איש יהודי היה בשושן
הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי
בן קיש איש ימיני גברא יהודאה
הוה בשושן בירתא ושמיה מרדכי
ולמא אתקרי שמיה מרדכי גברא
יהודאה אלא בית המקדש דהוה מן
קודשא יהי שמיה מברך דעלוי הדין
אתנבי דוד ואמר יומא דין ימות גברא
מן ישראל ומאן הוא דין גברא הוא
מרדכי בר יאיר בר שמעי בר קיש בר
בענה בר אלה בר מיכה בר מפיבשת
בר יהונתן בר שאול בר קיש בר אביאל
בר צרור בר בכורת בר אפיח בר שחרית
בר עוזיה בר ששון בר מיכאל בר
אליאל בר עמיהוד בר שפטיה בר
פתואל בר [illegible] פיתון בר מלוך בר ירובעל
בר ירוחם בר חנניה בר זכדי בר אלפעל
בר שמרי בר זכריה בר מרמות בר
חושם בר שחורה בר עוזה בר גרא
בר בלע בר בנימן בריה דיעקב בוכרא
דאתקרי שמיה ישראל ומהו מרדכי
דאתקרי שמיה בר שמעי אלא ביומוהי
דדויד מלכא דישראל אקיל שמעי
לדויד מלכא דישראל ואמר שמעי לדוד
פוק לך גברא דשיעא גברא דחייב
קטלא עני אבישי בר צרויה ואמר

יעשה
פרעה
באפוהי
בטעמ׳ גריש

כל בן דגרש בשתי נקודות בר מן ז׳ גרשין בשלוש נקודות וסימנהון ושחט את בן הבקר בן הישראלית ואת זכריהו בן יברכיהו זכריה בן משלמיה
בן יאיר בן שמעי את בת משלם בן ברכיה הלבן מאה שנה יולד ס — ה

לדויד איזיל ואסב רישיה דשמעי
מיניה אסתכל דויד בנבואה וחמא דמר
דמרדכי עתיד למיקם קאים מיניה
פקיד לשלמה בריה ואמר ליה בשעה
דיפוק שמעי בר גרא מן בני בנוי מרין
קטול יתיה דיזכי לעלמא דאתי מטול
דקאים מניה גברא צדיקא דעל ידוי
מתעבדין נסין וגבורן לישראל בארע
גלותהון הוא מרדכי מלא דכיא בר
יאיר בר שמעי בר קיש משבטא דבנ
בנימין ושמעי הוה חייב דיתקטיל כמה
דכתיב באוריתא דמשה דיינא דקשטא
לא תצער ורבא בעמך לא תלוט והא
שמעי אקיל לדויד מלכא:
וחס עלוהי דלא למקטל יתיה דחמא
ברוח קודשא דקימין מניה הינון תרין
צדיקיא ומתפרקין על ידיהון בית
ישראל: רגל יהודי כאן פיסוס וגוסק
אסמה מרדכי בן יאיר בן שמעי בן
קיש רגל מן בני ימיני: אשר הגלה
מירושלים עם הגלה אשר הגלתה
עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה
נבוכדנצר מלך בבל: מרדכי ואסתר
הוון מן ירושלם בגלותא דגלת עם

יכניה מלך שבטא דבית יהודה וחזר
וסליק מרדכי עם עזרא אתנבון ד
דיסקון ויבנון ית בית מקדשא תנינות
ותוב אגלי יתיה נבוכדנצר מלכא דבבל
זמנא תרתין ואף בארע גלותיה לא
נחת נפשיה דמרדכי נסין וגבורן ז
די אגלא מן ירושלם מע גלוה אתי
אגלאת מע יכניה מלך יהודה אלתי
אגלאה אבכתנצר מלך באבל: ויהי
אמן את הדסה היא אסתר בת דדו כי
אין לה אב ואם והנערה יפת תאר וטובת
מראה ובמות אביה ואמה לקחה
מרדכי לו לבת: והוה מרבי ית הדסה
היא אסתר והדסה אתקרי שמה כמא
דאסא מטול דאף דבסים ריחא דאסא
בגו עלמא אף היא כדין הוה עובדה
עובדין טבין בגו עלמא היא אסתר
דהיך שמה כדין עובדהא ואתקרי
שמה הדסה בלישנא דעבראי למה
אתקרי שמה הדסה מטול דצדיקיא
מתילין בהדס דעלה אתנבי ישעיה
ואמר תחת הנעצוץ יעלה ברוש ומהו
נעצוץ הגתא יסק ברותא וחלף מרדכי
צדיקא יסק המן רשיעא לזיקפא

כל הנערה לנערה דמפסק בטעמה געי וכל דמקף בטעמה לא געי — אב ואם ב׳ וסימנ׳ כי אין לה אב ואם אב ואם הקלו בך

וסרפד היא ארגבא וחלף ארגבא יפסק
אסא וחלף ושתי תמלוך אסתר ובגין
אסתר גרא מרדכי דאמר בגלותא אמה
טבלי איזיל ואדכיה לאסתר דמאן
ואיתייה בארעא דישראל אתקרי
שמה אסתר בשום כוכב נגהא ויונא
אסתלא והדסה אתקרית שמה בשום
צדיקיא וכן אמר על חנניה מישאל
ועזריה והוא קאים בין הדסיא די במ
מצולתא וצולה היא כל דכתה אמר
לצולה חרבי ואסתר אתקרי שמה
הדסה בשום דאסא ואך דלא יבש
קיטא וסתוא אף צדיקיא כדין אית
ליה להון אגרא ביה טבא בהדין עלמא
ובעלמא דאתי היא אסתר בת אחוהי
דאבוהי דמרדכי היא אסתר בטליותה
והיא אסתר בסיבותה היא אסתר דלא
פסקת מעובדין טבין לא הוה לה אבא
ואמא וטליותה הות שפירא בריוא
ויאיא בחזוא וחסדא וכד מית אבוהא
ואמה נסבה מרדכי והוה מרבי לה
מן קושטא היך ברתיה וכאן חאצעא
להדסה היא אסתר אבנת עמה אדלם
יבק לה לא אבו לא אם וכאנת לגאריה

ובהקבץ ב׳ בענ׳ וסימנ׳ נערות רבות נערות שנית

גמילה ומנצר וחסידא לחליה ובעד
מות אביהא ואמהא אכרהא אמר כילה
אבנהי ויהי בהשמע דבר המלך ודתו
ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה
אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך
אל יד הגי שמר הנשים והוה כד אש
אשתמע פתגמוי דמלכא וגזירתיה
וכד אתכנשו עולימתא סגיאתא ל
לשושן בירתא על ידוי דהגי סריסא
דמלכא אחשורוש רשיעא נטר נש
נשיא וכד שמע מרדכי דבתולתא
מתבעין שקל ושטיה לאסתר מן
דברבנוהי דמלכא אחשורוש דנפקו
למבעי בתולתא דלא ייתון וידברונה
ושטיה בקיטון בגו קיטון דלא מחמון
יתה שלוחי מלכא דעברין דהוין
מרקדין ומתחויין שופריהון מן כווא
ונפקין שלוחי דמלכא ואיתיאו בתולן
סגיאן מן מדינתא ושלוחי דמלכא
הוו ידעין לה וכד חמיין דלית אסתר
עם בתולתא אמרין חד לחד מגן לעין
במדינתא אתגזר ליבא במדינתא
טליתא חדא שפירא בריוא ויאיא
וחסירא בחזוא ויתיר על כל בתולתא

דאיתינון וכד אתכנעית אסתר ולא
אשתכחת אריעון למלכא אחשורוש
וכד שמע מלכא כתבו ופקיד כדי גמי
עם דכל בתולתא דמשטיא מן קדם
שלוחי דמלכא ואידברת אסתר לבית
מלכא על ידוי דהגי נטיר נשיא פלמא
סמע אמר אלמלך ותוקיעוה וחשר גואר
כתיר אלי סוס אלבוסק פאכרת אסתר אלי
בית אלמלך אלי יד הגי חאפץ אלחרם
ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו
ויבהל את תמרוקיה ואת מנותיה לתת
לה ואת שבע הנערות הראיות לתת לה
מבית המלך וישנה ואת נערותיה לטוב
בית הנשים ושפרת טליתא בעינוהי
ואתגמלת חסדא קדמוי ואוחא ית
צבאותהא וית מנותהא למיתן לה מן
ביתיה דמלכא ומנאתה דהוו יהבין לה
לאסתר הות יהבה לה בפוס עולימיתא
מטול דלא הות טעמא אסתר מידי מן
ביתיה דמלכא ושני יתה וית עולימתהא
לטב מן כל נשיא פחסנה אלגאריה ענדה
ונאלת חצא פצלא ענדה פאדר בגמו
דהא וסאיר אנצבאתהא וסבע גואר
אוגבאתלהא אן תעטאה מן בית

לאסתר ברת אחוי
כאבין בשוקא

אלמלך ונקלהא וגוארהא אלי כיר בית
דאר אלחרם לא הגידה אסתר את עמה
ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר
לא תגיד לא חויאת אסתר ית עמה וית
מולדתה מטול דמרדכי פקיד עלה
דלא תחוי ומטול דפקדה דלא תחוי
עמה דחשיב מרדכי בליביה ואמר
ושתי דעבדת איקרא לנפשה ולא
צבת דתיתי למחמיא ית שופרא דילה
למלכא ולשלטוניא דן יתה דינין בישין
וקטלה ולמא לא חויאת אסתר עמה
ותולדתה דלמא רגיז עלה מלכא וקטיל
לה ומובד לעמה דהיא מנה לכן פקיד
יתה מרדכי דלא תחוי עמה ותולדתהי
וליס אסתר מכברה באמתהא ומולדהא
לאן מרדכי אמרהא באן לא תכבר
אחרא בדאלך ובכל יום ויום מרדכי
מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת
את שלום אסתר ומה יעשה בה ובכל
יומא ויומא מרדכי מהליך קדם דרתא
דבית נשיא למידע ית שלמא דאסתר
ומה נסין וגבורן יתעבדון על ידיה
ובאן מרדכי פי כל יום יתמשא בין ידי
צחן דאר אלחרם ליתערף סלאמה אסתר

ומאיצנע בהא ובהגיע תר נערה
ונערה לבוא אל המלך אחשורוש
מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר
חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה
חדשים בשמן המר וששה חדשים
בבשמים ובתמרוקי הנשים ובכד
מטא זמנא דרובא דרוביא למיעל לות
מלכא אחשורוש מסוף דהוות לה
בגזירתא דנשיא תרי עסר
ירחין ארום כין ישתלמון יומי תיקוניהון
מטול דאתבסמת שיתא ירחין במשחא
דמורא ושיתא ירחין בבוסמניא ובתקוני
נשיא ועוד כלוג נובה באריה וגאריה
לארבול אלי אלמלך אחשורוש בעד אן
ימצי להא כסכילי לגנסא יבשהוא לאן
כדאך כאנת תכמל איאם גמורהן סתה
ברהן למסך וסתה אשהר באלאטיאב
וגמר לנסא ובזה הנערה באה אל
המלך את כל אשר תאמר ינתן לה
לבוא עמה מבית הנשים עד בית
המלך ובהכרין רביתא עלת לות מלכא
וכל מה דהוות אמרה מתיהיב לה מבית
נשיא עד בית מלכו ובהדא אלרסם
כאנת אלגאריה תדכל אלי אלמלך אן תעטא

כל מא תריד אן תחמלה מעהא מן דאר
אלחרם אלי בית אלמלך בערב היא באה
ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני
אל יד שעשגז סריס המלך שמר
הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי
אם חפץ בה המלך ונקראה בשם בר
ברמשא הוות עלה ובצפרא הוות נפקה
לבית נשיא תנינות על ידוי דשעשגז
סריסי דמלכא נטר נשיא ושמה
מתפרש ומתיהיב למלכא ולא הוות עלא
עוד לות מלכא אלא אין אתרעי בה
מלכא וקראה בשמה יבלעשי היא
דאכלה ובאלגדאה היראגעה אלי דאר
אלחרם תאניה עלי יד שעשגז כאדם
אלמלך חאפץ אלגואר לא תדכל איצא
אלי אלמלך אלא אן ירידהא אלמלך פתדעא
באסמהא ובהגיע תר אסתר בת אביחיל
דד מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל
המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר
יאמר הגי סריס המלך שמר הנשים
ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל ראיה
וכד מטא זמנא דאסתר מלכתא ברתיה
דאביחיל ברת אחוהי דאבוהי דמרדכי
דדבר יתה ליה לברת והות מרבי לה מן

באה יא מלרע השלום לו ארחת לבעליה מעשיהם קול שמועה ויקס יונה ואתה מגרל ואם משפחת תוחלת ממשכה ובזה בערב ׃ וכל מלכים
ויחזק דכות במלב מלעל והשמעה תצפירה ׃ שבה ג מלרע ושבה אל בית אביה ושבה לאתננה ובבקר היא שבה ׃

קושטא היך כרתיה למיעל לות מלכא
אחשורוש לא בעת כל מדעם אלא מדי
דיאמר הגי סריסוהי דמלכא נטר
נשיא והות אסתר גמלא חנא וחסדא
ורחמי קדם כל חזהא ועגד כד לוג
נובה אסתר אבנת אביחיל עם מרדכי
אחי אבוהא לה אבנה לתרכלאי למלך
לסתכון תטרלב שייא למא יקולה הגי
כאדם למלך האפץ אחרם פכאנת אסתו
נאילה חצאא ענד כל מן יראהא ותלקח
אסתר אל המלך אחשורוש אל בית
מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת
בשנת שבע למלכותו ואידברת אסתר
לביתיה דמלכא אחשורוש לבית
מלכותיה לפלטין בירחא עשיראה
הוא ירחא דטבת בשתא דשבע למלכו
תיה פאכדת אסתר אלי ענד אלמלך
אחשורוש אלי בית מלכה פי אלשהר
אלעאשר הו שהר טבת פי אלסנה אלז מן
מלכה ויאהב המלך את אסתר מכל
הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל
הבתולות וישם כתר מלכות בראשה
וימליכה תחת ושתי ורחים מלכא
לאסתר מכל נשיא ואתגמלת חנא

וחסדא קדמוי מן כולהון בתולתא ויהב
תגא דמלכותא ברישה ואמליך יתה
חלף ושתי פאחבהא אלמלך מן גמיע
אלנסא ונאלת חצאא ופצלא פי עינה פוק
גמיע אלאבכאר וציר תאג אלמלך עלי
ראסהא ומלכהא מכאן ושתי ויעש
המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו
את משתה אסתר והנחה למדינות עשה
ויתן משאת כיד המלך ועבד מלכא
שירותא רבתא לכל שלטונוי ועבדוי
ית משתיתא דאסתר ומתנן למדינתא
יהב ואמר לה חוי לי היכדין עמיך והיכדין
תולדתיך ואמרה לית אנא ידעא ולא
חכמא ית עמי ולא ית תולדתי מטול
דכד אנא טלייתא מית אבא ואמא
וזעירתא שבקון יתי וכד שמע מלכא
אחשורוש ושבק שבקון לכולי עלמא
ומתנן למדינתא יהב מטול דחשיב
מלכא בליביה ואמר כד רמיה הא אנא
מסאב לכולהון אמיא ולשניא ומד
ומלכותא מטול דאסתר בינהון את
אתיתרי וצנע למלך מגלסא עצימא
לגמיע זקואדה דאך מגלס אסתר
וצנע רפאהיה לאהל אמדן ואגאד

וחסד ה׳ קמ׳ אך טוב וחסד רדף צדקה וחסד חיים וחסד עשית ותשא חן וחסד שמר הברית דעזרא ׃ — כל מגלה בתולות הבתולות מל׳ ׃ —
משאת ג׳ ועל בית הכוס שאו כוג׳ ממועד ויתן משאת ׃ וחד אחה ומשאת ׃ וחד והמשאת התלה ׃ —

בגואיז כמכנה למלך ובהקבץ בתולות
שנית ומרדכי ישב בשער המלך: וכ
ובהתכנשות בתולן תנינות ולמא אתכ
אתכנשות תנינות מטול אסתר הוות
יתבא בפלטין דמלכא ומלכא רחים
יתה מן כל נשיא ושוי תגא דמלכותא
ברישה ובתולתא האלין למה אתכנשן
תנינות מטול דאמרו שלטוניא דמלכא
דאן בעית תגלי לך אסתר תולדתה מטול
הכי כתיב תנינות ומרדכי יתיב בתרע
מלכא ועגר חשר גואר תאניה ומרו
גאלס כבאב למלך: אין אסתר מגדת
מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה
מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר
עשה כאשר היתה באמנה אתו: לית
היא אסתר מחויא עמה ותולדתה היך
מא דפקיד יתה מרדכי ואף כד אתכנשן
בתולתא תנינות לא גלת אסתר היך
דפקיד מרדכי אסתר עברת היא אסתר
בטליותה מיכלתא אחות וכד עלת
למלכותא במיכלותא עלת מטול הכי
אמר כתבא וית מימריה דמרדכי
אסתר עבדת היך מה דהות מרביא
עימיה ליס אסתר מכבדה באמתהא

ומולדהא כמא אמרהא מרדכי ונאימא
תי עאמלה כראיה כחזהא חון כאנת
מחצונה ענדה: [illegible]
בימים ההם ומרדכי ישב בשער
המלך קצף בגתן ותרש שני סריסי
המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח
יד במלך אחשורש: ביומיא האינון
ומרדכי יתיב בתרע מלכא רגז בגתן
ותרש תרין סריסוי דמלכא מנטרי
מאניה ובעו למישטא ידיהון במלכא
אחשורוש ויהבו עצה ביניהון ויהבו
חיויא חורמנא בכוזא דדהבא דשתי
ביה מלכא מיא דכד יבעי מלכא נש
נשתי ביה ונתחלחליה ותמחי חיויא
ונקטליה פיתלך לאיאס ומרדכי גלס
כבאב למלך אן בגתן ותרש כארמי
למלך מן חגאבה גצבא פאראדא אן
ימרא אידיהמא אלי אחשורוש למלך:
ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר
המלכה ותאמר אסתר למלך בשם
מרדכי: ואתחוי פתגמא ברוח
קודשא למרדכי ואזל מרדכי ותני
לאסתר מלכתא ואמרת אסתר למלכא
בשמיה דמרדכי פצהר אמר המא

למרדכי פאכברבה אסתר אלמלכה
וקאלת אסתר ללמלך ען מרדכי׃ ויבקש
הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ
ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך׃
ואתבעי פתגמא ואשתכח ואתליו
תרויהון על קיסא ואתכתב בספר דוכרן
יומיא קדם מלכא׃ פטלב אלאמר ווגד
כדאך פצלבא גמיעא עלי כשבה וכתב
דלך פי דיואן אלכבאר אלזמאן בין ידי
אלמלך׃ אחר
הדברים האלה גדל המלך אחשורוש
את המן בן המדתא האגגי וינשאהו
וישם את כסאו מעל כל השרים אשר
אתו׃ בתר פתגמיא האלין רבי מלכא
אחשורוש ית המן בר המדתא אגגא
בר בוזא בר אפולנוס בר דיוס בר דיוסיס
בר פרוס בר מעדן בר מעקלון בר
אנתמרוס בר הדוס בר הרדוס בר שגר
בר נגר בר פרמשתא בר ויזתא בר
עמלק בר לחינתיה דאליפז בוכריה
דעשו ושליט יתיה ורבי יתיה ונטל
יתיה ושוי ית כרסיה לעיל מן כל
רברבנוהי׃ בעד הדה אלאמור עצם
אלמלך אחשורוש המן בן המדתא

אלאגגי ושרפה וגעל כרסיה ומרתבתה
פוק גמיע רויסאה׃ וכל עבדי המלך
אשר בשער המלך כרעים ומשתחוים
להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא
יכרע ולא ישתחוה׃ וכל עבדוהי דמל
דבתרע בית מלכא כרעין וסגדין
להמן מטול דהכי פקיד עלוהי מלכא
ומרדכי לא הוה כרע קדמוי ולא
שאיל בשלמיה׃ וגמיע קואד אלמלך
אלדין בבאבה יבתון ויסגדון להמן לאן
כדא אמרהם אלמלך ומרדכי לא יגתו
ולא יסגד׃ ויאמרו עבדי המלך אשר
בשער המלך למרדכי מדוע אתה
עובר את מצות המלך׃ ואמרו עבדוי
דמלכא דבתרע בית מלכא למרדכי
מה דבותא אית לך עלנא דאנחנא
כרעין וסגדין קדם המן ואנת לא כרעת
קדמוי מטול מא את עבר על פוקדניה
דמלכא ענא מרדכי ואמר טפשיא
חסירי ליבא שמעו מני מילתא חדא
ואמרין ליה פהימא מן איתיה בר נשא
דהוא מתגאה ומתרבב והוא ילוד
איתתא דיומוהי זעירין ובתולדתיה
בכיא ואליא ורבוא עקתא ותינחתא

ג ב דסמ׳ את ל יהושע

ח מל וכל יחזק דכות בג׳ חד

תלייה על עץ ג׳ וסימנה׳ ותלה אותך ותלית אתו ויתלו שניהם על עץ׳ ישתחוה ג׳ וסימנה׳ ויהי דוד ולפניהם לא יכרע ולא ישתחוה

דהוא אבוהי

וכל יומוי מילי חמתא וסופיה חזר
לעפרא ואנא אסגוד קדמוי אלא אנא
אסגוד לאלהא חייא וקיימא דהוא חד
בשמיא והוא נורא אכלא נורא ומלאכוי
נורא תלא ארעא באדרעיה מתח רקיעא
בגבורתיה ובצבינויה מחשך שמשא
ברעותיה מנהר חשוכא בחכמתיה ימא
סגיר יתיה כחלא במזופיתיה שוי טעים
מוי מלחא ורוח גלגלי בחימרא אסר
יתיה היך זיקין פכריה באוצריתהומא
בגין דלא יסק לארעיתא רעיש ולא
עליר תהומיה במימריה ברא רקיעא
מתח יתיה היך ענגא באוירא פריס
היך ערפילא על מיגין היך משכנא
על אפוהי ארעא טען בחיליה דלעיל
ודלרע רהטין שמשא וסיהרא וכימה
וכוכביא ומזליא לא בטלין שעתא
ולא נחין אלא רהטין כמו אזגדין
אזלין לימינא ולשמאלא למעבד
רעותיה דמן דברא כל עלמא וברא
יתהון ליה יאה למשבחא ולמסגד
קדמוי ענין ואמרין ליה והא אשכחנן
דאבהתך סגדין קדם אבהתוהי דהמן
אמרין ליה לא כרע יעקב קדם אחוהי

עשו דהמן אמר להום אנא מזרעיתיה
דבנימין אנא וכד סגיד יעקב קדם עשו
בנימין לא הוה יליד מטול כדין נטרתיה
קיים לעלמא במעי אמיה עד עידן
דיסקון לארעא דישראל ויהי בית מקדשא
בארעיה ותשרי שכינתא בתחומיה וכל
בית ישראל יחדון תמן ועממיא כנעין
וסגדין באתריה דאנא לית אנא כרע
וסגיד קדם המן רשיעא בעיל דבבא
הדין פקיד כדאך עליר ומלך אלדין
בכאבה מא בניך מתגאון אמר למרד׳
ויהי באמרם אליו יום ויום ולא שמע
אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו
דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא
יהודי והוה כד הוו אמרין ליה יומא
ולא שמע להון ותניין להמן דנחזון
אין קיימין מילי מרדכי מטול דאמר
להון דהוא יהודאה יקטו לה דאך יומא
בעד יום ולם יקבל מנהם פאכבר
בהחמן לינצרו הל יתכתלאם מרדכי
לאנה אכברהם באנה יהודי וירא המן
כי אין מרדכי כרע ומשתחוה לו
וימלא המן חמה וחזא המן מטול
דלא צבי מרדכי למכרע ולמסגד

ב כאמרם
קין יא
מלין
כת
ב
וקר
כף

יא כת ב וקר כף ויהי בעלות הכהנים במשך בקרן היובל בשמעכם וישלחוה בעלות בחם השמש בשמעו את הדברים ויהי בשמעך דשמוא׳
ויבן בה יבלון בטוב קדמיה ויהי באמרם ומבני בבוי עותי וזבוד ברוך בן זבי ׳ וחלופיהון ג כת כף וקר ב במלכן ויבן את מזבח יי הוא יכין ׳–׳

קדם המן ואתמלי המן חימתא פלמא
ראה המן אן מרדכי לא יגחנו ולא יסגד
לה אמתלא עליה חרא ויבז בעיניו לשלח
יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם
מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל
היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש
עם מרדכי והות קלילא בעינוי למשטא
ידוהי במרדכי בלחודוהי דמטול דאמרו
ליה דמרדכי יהודאה הוא ובעא המן
לשיצאה ית כל יהודאי דאית בכל מלכ
מלכותיה דאחשורוש עמא דמרדכי
פזרא פי עינה אן ימד ידה אלי מרדכי
וחדה לאנהם אכברוה באמתה פטלב
המן אן ינפד גמיע אליהוד אלדי פי גמיע
ממלכת אחשורוש קום מרדכי
בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת
שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל
פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום
ומחדש לחדש שנים עשר הוא חדש
אדר בירחא קדמאה דהוא ירח ניסן
בשתא דתרי עסר למלכא אחשורוש
אפיל מלתא הוא עדבא קדם המן מן
יומא ליומא ומן ירחא לירחא דתרי
עשר הוא ירחא דאדר פי אלשהר אלאול

הו שהר ניסן פי אלסנה אלי״ב ללמלך
אחשורוש אוקע אלסהם אלקרעה בחצרה
המן מן יום ליום ומן שהר אלי שהר פוקע
פי אלי״ב הו שהר אדר׳

ויאמר המן למלך
אחשורוש ישנו עם אחד מפזר ומפרד
בין העמים בכל מדינות מלכותך
ודתיהם שנות מכל עם ואת דתי המלך
אינם עשים ולמלך אין שוה להניחם
ואמר המן למלכא אחשורוש אית
עמא חד דיהודאי מבדר ומטרטל
ביני עממיא בכל מדינת מלכותך
גזירתהון ורוחין דמה מלקטין פשרי
טבתו ויתבין בחצבי בתמוז ועובדיהון
שנין מכל עמא ובנמוסנא לא מהלכין
ועובדנא לא צביא נפשהון ועבידתא
דמלכא לא עבדין וכד חזן לנא רקקין
בארעא וחזיין לנא כמד עם מסאב
וכד אנחנא נפקין למימר ולמשמע
בעבידתיה דמלכא מנהון סלקין כשורין
ומנהון פרטין גדירין ועליין בחדרין
ונפקין בחרכפין וכד אנחנא מתפוס
יתהון מהדרין וקיימין מברקין עיניהון
וחרקין שיניהון ומבטשין ברגליהון

ב׳ את המכלה

ז׳ ב׳ ראש׳ פס׳

נ״א פרטין גדרין

עס י״ז קמצהן עס וחב׳ השמע עס הנה עס יורדים כי לא השאיר ויכהן קבל עס לברית קדמנ׳ כמבוא עס אספו עס לפדות לו עס ד״ז הימ׳ תפלטני מריב׳
עס בטחו בו וישפט עני׳ עס רגע ימתו ברב עס הדרת מלך שנות מכל עס׳ יותלתה ועס פסול לא יצין ילבט לא יחדרו יזכר לאתנח וסוף פיסו וזקפת
דכותהון מ׳ מלכותך ג׳ וחד ומלכותך והקימותי את כסא מלכותך שבט מישר שבט מלכותך בכל מדינות מלכותך לא תכון אתה ומלכותך

ומכהלין יתנא ולית אנחנא יכלין למתפס
יתהון מן כנתהון לא יהבין לנא ומן כנתנא
לא נסבין להון ומן דכרוי מנהון למעלה
עבידתא דמלכא מפיק לשתא בשיהי
פיהי ויומא דאינון צביין למזבן מננא
אמרין יומא דשריא הוא ויומא דאנחנא
צביין למזבן מינהון אסירין עלינן
שוקין ואמרין יומא אסירא הוא בשעתא
קמיתא אמרין קרית שמע קרינן בתני
בתניתא אמרין צלוי מצלינן בתליתאי
אמרין לחמא אכלינן ברביעיתא אמרין
לאלהא דשמיא מברכינן דיהב לנא לח
לחמא ומיא בחמישאה נפקין בשתא
נפקין פין בשביעיתא נשיהון נפקין
לאפיהון ואמרין איתיו גריסויא דעקת
לכו בעבידתא דמלכא רשיעא עלין
לבי כנישתהון קריין בספריהון ומתר
גמין בנביאיהון ולייטין למלכנא
ותברין לשולטננא ואמרין הדין הוא
יומא שביעאה דנחביה אלהא רבא
נדתהון לשבעה יומין ונפקין נשיהון
בפלגות ליליא ומסאבין ית מיא לתמניה
יומין גזרין ערלת בניהון ולא חסין
עליהון ואמרין דנהוי שניין מן בני

עממיא ובתלתין יומין קריין ירחא חד
חסיר וחד מלא אמרין בירח ניסן תמניא
יומין עבדין ביה הליקא ומרורתא וגלפין
חמיעא מן קדם פטירא ואמהדין הוא
יומא דאתפריקו ביה אבהתנא ממצרים
וקריין יתיה יומא דפסחא עלוין לבי
כנישתהון קריין בספריהון ומתרגמין
בנביאיהון ואמרין הכדין דמתגריף
חמיעא מן קדם פטירא הכדין תתגריף
מלכותא רשיעתא מביננא וכין יתעקר
לנא פרקנא מן מלכא טפשא הדין בירח
סיון תלין יומין טבין עבדין ליה עלין
לבי כנישתא קריין באוריתא קרית שמע
ומצליין קורין באוריתא ומתרגמין בנביאי
לייטין למלכותא ותברין לשולטנא וק
וקריין יתיה יומא דעצרתא וסלקין לי
לאיגר בית אלההון ושריין חזוריו לקטין
יתהון ואמרין האכמה דמתלקטין ח
חזוריה הכדין יתלקטון בניהו מבינינא
ואמרין דין הוא יומא דאתיהיבת ביה
אוריתא לאבהתנא בטורא דסיני לעידן
בעידן דאשיתא קריין בחד בתשרי
עלין לבי כנשתא קריין בספרי ומתר
בנביאי לייטין למלכא ואמרין דין הוא

יומא דעליה דוכרין אסהתנא קדם
אבונא דבשמיא ודוכרנא דילן ייעול
לטבו דפעלי דבבנא לביש ומרי דתשעה
ביה נכסין חיוין וזוזין אכלין ושתיין
ומתפנקין אינון נשיהון מעקין וצימין
ומענין יתהון ולא חיסין עליהון ואמרין
יומא הדין מתכפרין חובן וחטאן חובא
דילן מתכנשין ומתוספין על חובי בעלי
דבבנא ועלין לבי כנישתא וקריין בארי
ומתרגמין בנביאי ליטין למלכא ותגרין
לשולטנא ואמרין הכדין תתכפר מלכו
תא טפשתא מן עלמא ובעיין רחמי
ומתחננין דימות מלכא ויתבר שולטנה
בחמשא עשר ביה מטללין איגר בתיהון
ונפקין לבוסתנא ושמטין לולבנא
וקטפין אתרוגנא ומפשחין חלפנא
והדבין בוסתנא ועקרין סיגיהון ולא
חיסין ועבדין להון הושענא ואמרין
כמיד עסר עבר מלכא בגו סדרי אנחנא
עבדין ועלין לבי כנישתא וצליין והדריין
והדרין ושחקין ומרקדין היך גדיין
ולא ידעינן אם מילט ליטין לנא ואם
מברכא מברכין להון וקורין יתיה חגא
דמטללתא ולא עבדין עבידתא דמלכא

אמרין לנא יומא אסירא הוא ומפקין
ליה לשתא בשיהי פיהיו ולא יעבדון
בהון עבידתא דמלכא לחמשין שנין
קריין יובילא לשבע שנין קריין שמטה
לתרי עשר ירחין קריין שתא לתלתין
יומין קריין ירחא ועבדין יומא טבא
לשבעה יומין קריין שבת ועבדין ליה
יומא רבא דניחא מרי עלמא כד הוות
מלכותהון קיימא עליהון קם מנהון
מלכא דוד הוה שמיה והוה מחשיב
עלנא מחשבן בישן ובעא לשיצאה
יתנא ולאובדא יתנא מן עלמא תלתין
פעימן קטל יתנא וחד שבק ודשבק
לעבדין בבישיתהון דהלין כתבא
מפרש ויך את מואב וימדדם בחבל
ובתר כין קם חד מן מלכיא דהוו קדמך
נבוכדנצר הוה שמיה סליק עליהון
ואחריב ית מקדשיהון ובזית קרויהון
וקלא ית בית מקדשא בנורא ואיתי
יתהון בגלותא ומן רוחיהון דמתא ועד
כען לא שבקין ואמרין בני אבהתמן
עלמא אנן למלכא לית אנחנא פלחין
וסגדין ולשולטנא לית אנחנא מש
משתמעין ולכל אתר ואתר איגלתהון

אזלין ומטין למבעי רחמין קדם אלהא
דימות מלכא ויתכר נחתו למצריים
בשבעין נפש וכד סליקו מתמן בשתין
רבוון סליקו והשתא אינון בגלותא לית
להון מידעם ואמרין בני חסידין וטבין
אנחנא דמן עלמא ולא מסבינין וסחורין
בותהון בעלמא ועמא הדין בני קרייתא
מבדר מנהון בנין קירא ומנהון תליין
בוצין כל רמזבנין מזבנין בשוקא וכל
דזבנין זבנין בשיוא: פקל המן למלך
אחשורוש מוגוד שעב ואחד מבדד
מתפרק בין לשעוב וסננהם מתגיירה
מן גמיע לאמם פי גמיע מדן ממלכתך
והם בסנן למלך גיר צאנעין וליס ישבה
למלך תרכהם עלי דאך: אם על המלך
טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים ככר
כסף אשקול על ידי עשי המלאכה
להביא אל גנזי המלך: אן ראי למלך
אן יכתב באבאדתהם ועשרה אלף בדרה
ורק אזנהא עלי ידי עמאל לגהא דבה
ידכלונה אלי כזאין למלך: ויסר המלך
את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן
המדתא האגגי צרר היהודים: פנזע
למלך כאתמה מן ידה ודפעה אלי המן

בן המדתא אלאגגי עדו ליהוד: ויאמר
המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות
בו כטוב בעיניך: וקאל לה לורק מוהוב לך
ולקום תצנע בהם מא חסן ענדך: ויקראו
ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה
עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן
אל אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר
על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם
מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו
בשם המלך אחשורש נכתב ונחתם
בטבעת המלך: פדעי בכתאב למלך
פי דלך לוקת פי לשהר לאול הו שהר
ניסן פי ליום לתאלת עשר מנה וכתב
בגמיע מא אמר המן אלי לבטארקה
למלך ולאמרא מן מדינה ומדינה ורוסא
קום וקום מדינה ומדינה בכטהא ואמה
ואמה בלגתהא באסם אחשורוש למלך
כתב דלך וכתם בכאתמה: ונשלוח
ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך
להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים
מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד
בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא
חדש אדר ושללם לבוז: ובעת בכתב
מן ופיוג לי גמיע מדן למלך לינפד

ג

דאמר מלכא להמן כספא
יהיב לך אנא יהיב להמן
דהוא סכום כסף ועם שוין:

ב

ד
חס

זי להמן רשיעא די בזימא
דהוון ישראל נכסין פסחיהון בה
בזימא גזר עליהון די יקטל
עמיהון די ישראל וקדושא בה
צוח ואמר ישוב עמלו
בראשו:

בשר"א
נא

תרג אם
על המלך
פי אונה
אלתי

ו
מל כת

ז
ומל
יא
בכתי

תרג ויסר המלך: ואעדי מלכא ית עזקתיה מן ידיה בתר דאמר ליה אנא ואת נרמי עדבין אם עלין כספיא בידי ועמא בידך אנא מזבינא לך יתהון ואם
עלין עמא בידי וכספא בידך לא מזבינא לך דאינון מיפרקין בידי רמו עדבין ובדיל חוביהון דישראל סליק עמא בידיה דהמן ועק ליה על כספא עקתה
סגיאה בין דחזא מלכא דעקת נפשיה בדיל כספא אמר ליה אנון וכספא יהיבין לך היך דכתב ועל עמי ידו גורל ג מל בליש אדום ומואב משלוח ידם

ויקתלו ויבאדו גמיע אליהוד מן צבי אלי
שיך ואטפאל ונסא פי יום ואחד פי אל
יום אלג מן אלשהר אלתאני עשר הו שהר
אדר וסלבהם יגנמו׃ פַּתְשֶׁגֶן הַכְּתָב לְהִנָּתֵן
דָּת בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה גָּלוּי לְכָל הָעַמִּים
לִהְיוֹת עֲתִדִים לַיּוֹם הַזֶּה׃ ונסך אלכתאב
ובעל תוקיעה פי כל מדינה מנשורה
לגמיע אלאמם ליכונו מסתעדין להדי
אליום׃ הָרָצִים יָצְאוּ דְחוּפִים בִּדְבַר הַמֶּלֶךְ
וְהַדָּת נִתְּנָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהָמָן
יָשְׁבוּ לִשְׁתּוֹת וְהָעִיר שׁוּשָׁן נָבוֹכָה׃
והשתא אין צבי מרי מלכא ארתין
עשרה אלפין ככרי כספא מן בית
גנזי דילי לגנזי דמלכא מן קדם
דבנמוסי מלכא לא מהלכין ועבידתיה
דמלכא לית אינון עבדין ולמרי מלכא
לא צבו לאנחותהון אין צבי מרי מלכא
יתכתב לאובדיהון בה שעתא קמו מלאכיא
ובעו מן קודשא בריך הוא ואמרין רבון
כל עלמא אין עמא בית ישראל יובדון
שמשא וסיהרא יחשך נהוריהון ולא
נהורהא לא אתבריין אלא בדיל עמך
ישראל דנפלין על אפיהון ואמרין
עננו אבינו עננו ושופרי תקעין

עמהון עמא ענין בתריהון עד דבכן
חולי שמיא ונהרו אבהתהון מן קבריהון
ומרדכי צדיקא הוה ידע מה דאתעביד
ברוחא דקודשא שדר מלכא להיכליה
ביד עבדוהי זכריה ומלאכי דיתבין בלשכת
הגזית ומתנבין תמן על שורא דבירוש׳
ומן בתר דאתגלי ליה שבעין ותרין
מגדלין שדר אחשורוש רשיעא ואיתי
מאה ועשרין ושבעה ספרין מן מאה
ועשרין ושבע מדינן גבר גבר ומגלתיה
ופינקסיה בידיה ויתיבו בתרע שושן
וכתבו ושלחו גזירתא קשיתא על
יהודאין ועל נימוסיהון ואגרתא
קדמיתא כתבו לה בשמיה וחתמו לה
בעזקתיה דמלכא ושדרו יתהון ביד
רהוטיא והכדין הוה כתיב באיגרתיה
ובפוגנן ניגמי דמלכא אחשורוש לכל
עממיא אומיא ולישניא דיירין
בכל ארעא שלמכון יסגי מהוד ענא
לכון דגברא חד אתא לותנא לא מן את
אתרנא הוא ולא מן מדינתנא הוא ואתא
לאתוספא עלנא ולאתגברא על בעלי
דבבנא בריקינן ביה והמן שמיה בר
אגג מלכא דבית עמלק רבא בר אליפז

זה תרג׳ אם
על המלך טוב
פי׳ לוגה אחו׳:
על גמ״ל

ובפוגע
נגמר
נא

בדבר המלך ג׳ וסימנ׳ ותמאן המלכה ושתי הרצים הרצים ... נתון ג׳ ומל׳ וסימנ׳ החכמה והמדע הכסף נתון לך בלשכת בית אלהים

ברעוא לבוכריה דעשו בר יצחק
שלטונין ומרי נכסין ועתירי ארעין
ושאיל מני שאילתא זעירתא וקלילא
וחוילי על יהודאין על נימוסיהון דלא
כשרין ואמר כד נפקו ממצרים שתין
רבוון לכל גבר וגבר עמא זבינית ליה
לקטלא ואנא מלכא אחשורוש סגי
חדיתי ודעתי שפרת עלי וכספא נסבית
מניהון עמא זבינית ליה לקטלא כען
אכולו ושתו וחדו כמא דאנא אטיל
ושתי וחדי דאחיד בקשתא ליחוד
בקשתא ודאחיד בסיפא ליחוד בסיפא
ופוקו ושלוטו בהון לארבעה עשר
ולחמשה עשר לירחא אדר דלישנא
לא תחוסון לא על מלכיהון ולא על
שלטוניהון ולא על רבניהון ולא על
דרדקיהון אלא איתהון קטולו וממוניהון
בוזו גבר גבר לנפשיה דמיני מלכא
אחשורוש לכל עממיא אומיא ולישניא
ולכל אתר ואתר ולכל מדינה ומדינה
לכל שבטא ושבטא ולכל זרעי וזרעי
ולכל קריה וקריה דמשתכחה עבדא
יהודאה או אמתא יהודאיתא יתנכסון
רברבניהון על תרעי בתיהון מן קדם

דלא קבילו גזירתיה דמלכא ואנא מלכא
אחשורוש צבי דלא ישתכח יהודאה
על ארע מלכותי אפיוג ברגו מנרפען
באמר למלך ואתוקיע גע לפיסוס אל
אגוסק ולמלך והמן גלסנו לשרבוקריה
אסוס מתחיירה: וּמָרְדֳּכַי

ב ראש פס

יָדַע אֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַיִּקְרַע מָרְדֳּכַי
אֶת בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שַׂק וָאֵפֶר וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ
הָעִיר וַיִּזְעַק זְעָקָה גְדֹלָה וּמָרָה: וכד
חזא מרדכי צדיקא ית גזירתא דאת
ראתגזרת וית איגרתא דאתחתמת
עדא לבושוהי מן קדמוהי ומן אחורוהי
ואתכסי שקא ואתפלפל בקטמא ש
וארים בקליה ואמר ואימה גזירתא
הדא דגזר מלכא והמן לא על פלגא
גזר ופלגא שבק ולא על תולתא ולא
על רביעתא אלהין על גופנא כוליה
גזר למעקר ולשיציא יתה מן שורשהא
וכד חזו עמא בית ישראל מרדכי
והשיב עליהון אתכנשון ואתון לותיה
עד דהוון סגי לחדא דלית להון מנין
קם מרדכי על רגלוהי בגו קהלא ענא
וכן אמר להון עמא בית ישראל חביבא
ויקירא דחביב ויקיר קדם אבוהי די

ומרדכי ב ראש פיסוק׳ וסימנ׳ ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות׳ ויזעק זעקה גדולה ל׳ ושנ׳ יזעקו

ק

בשמיא לא ידעית ובמה דהוה ולא שמ
שמעתון במה דגזר עלנא מלכא והמן
לאובדא יתנא מעל אפי ארעא ולשיצאה
יתנא מתחות שמיא לית לנא מלכא דנסמוך
עליה ואף לא נביא די בעי רחמין עלנא
לית לנא אתר למיערק אף לא מדינתא
דנשתיזב לתמן לכל אתר ואתר אתגל
עלנא ובכל מדינה ומדינה אשתדר
עלנא הוינא כענא דלית להון רעיא
וכספינתא בימא דלית לה מדברנא
הוינן כיתמין דלית להון אבא וכד אתון
ינקין אמהון מיתת בה שעתא אפיקו
ית ארונא לתרע שושן ואפיקו עליה
ספרא דאוריתא כד מכרך בשקא ומפל
פל בקטמא הוו קריין ביה בצר לך ומצ
כי אל רחום יי קם מרדכי על רגלוי
בגו קהלא ענא וכן אמר עמא בית ישראל
חביבא ויקירא ניקום ונחזי מן אינשי
נינוה כד אשתלח עליהון יונה בר אמתי
נביא למהפך ית קרתא דנינוה ומטא
פתגמא לות מלכא דנינוה וקם מכורסי
יקריה ואעדי תגיה מעל רישיה ואתכסי
שקא ואתפלפל בקטמא ואכריז בנינוה
ואמר מן גזירתיה דמלכא ורברבנוהי

למימר אנשא ובעירא תורי ועאנא לא
תפקון למרעי ומיא לא ישתון ותובו
מן אורחתכון בישא ומן חטפא דבידיכון
ותבעי מן בשתא דחשיב עליהון ודלא
עבד ואף אנחנא נעביד כותהון ונגזר
צומין ונקרי תעניתא דיגלינן מן ירושלם
כד אתחייבו שנאיהון דבית ישראל
אתת ברת קלא וקרת ליה לנבוכדנצר
מלכא דבבל ואמרת נבוכדנצר מלכא
בשראה קום וסק עלירושלם ואחריב
יתה וקלי ית בית מקדשא בנורא בה
שעתא ההיא נבוכדנצר רשיעא מנד
ברישיה מוביל ומיתי בידיה מן קדם
דהוה ידע מה דהוה בסוף משריתיה
דסנחריב כד אשתלח עליהון מלאכא
מן שמי מרומא וקטל בהון תמנת
עשר רבוון וחמשה אלפין ולא אשתייר
במשריתיה דסנחריב אלא הוא בלחודוי
פלמא עלס מרדכי בגמיעמא צנעלרק
תיאבה ולבס למסח ורמאר וכרג לא
וצט לקריה וצרך צרכה עצימה מרה
וַיָּבוֹא עַד לִפְנֵי שַׁעַר הַמֶּלֶךְ כִּי אֵין לָבוֹא
אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בִּלְבוּשׁ שָׂק וגו׳ לא
קרבא לא למלך אדליס יצלח אן ירכל

אלבאב אלמלך בלבאס אלמסח׳ ובכל
מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך
ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי
ומספד שק ואפר יצע לרבים׳ ופי כל
מדינה ומדינה מוצע מא קד בלג אמר
אלמלך ותוקיעה חזן עצים ליהוד וצום
ובכא ונדב ומסח יפרש ללגלא׳ ותבואינה
נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל
המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש
את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא
קבל׳ ולמא גאת גואר אסתר וכדמהא
פאכברוהא כדאך פתקלקלת אלמלכה
גדא ובעתת כתיאבא לתלבס מרדכי ותנזע
מסחה ענה ולם יקבל מנהא׳ ותקרא
אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד
לפניה ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה
ועל מה זה׳ פדעת אסתר בהתך והו ואחד
מן כדם אלמלך אלדי אוקפה בין ידיהא
פאמרתה באלמציר אלי מרדכי ליעלם
מא דא תולא ומא דא כאן׳ ויצא התך
אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני
שער המלך׳ פכרג התך אלי מרדכי אלי
רחבה אלקריה אלתי בין ידי באב אלמלך׳
ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת

פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול
על גנזי המלך ביהודים לאבדם׳ פאכברה
מרדכי בגמיע מא נאלה ובשרח מבלג
אלורק אלדי צמנה המן אן יזנה אלי כזאנה
אלמלך פי אליהוד ליבידהם׳ ואת פתשגן
כתב הדת אשר נתן בשושן להשמידם
נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה
ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן
לו ולבקש מלפניו על עמה׳ ונסכה
כתאב אלתוקיע אלתי געל פי אלסוס לאנפאד
הלאכהם דפעה אליה ליוריה אסתר מעמא
יכברהא בה ויסלהא אן תדכל אלי אלמלך
פתתצרע אליה ותטלב מנה פי אמתהא׳
ויבא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי
פדכל התך ואכבר אסתר בכלאם
מרדכי׳ ותאמר אסתר להתך ותצוהו
אל מרדכי׳ פקאלת אסתר להתך ואמרתה
אלי מרדכי׳ כל עבדי המלך ועם מדינות
המלך יודעים אשר כל איש ואשה
אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית
אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד
מאשר יושיט לו המלך את שרביט
הזהב וחיה ואני לא נקראתי לבוא אל
המלך זה שלושים יום׳ גמיע קואד

יקרא כא׳ לזאת יקרא אשה אברם יעקב כי ביצחק ארץ רפאים כי יקרא קן צפור לפנים בישראל רק יקרא שמך לא תחר אתם לא יקרא עוד לנבל אשר יקרא
כי ביתי בית תפלה יקרא ודרך הקדש אלהי כל הארץ ולך יקרא דרושה ולא יקרא למקום והיו כי לך יקרא לבבם לב אחת   עיר הצדק אולי יקרה יע׳ לקראת׳
בתרי׳ כל הי׳ ∴ נקראתי ב׳ נקרא נקריתי בהר ואני לא נקראתי קדמ׳ פת׳ יוד ואכון בתרי לישנין ∴

אלמלך ורעייה מדן אלמלך עאלמין
באנה אי רגל או אמראה דכל אלי אלמלך
אלי אלדאר אלגואניה ממן לם ידעא פלסנה
פיה ואחדה והו אן יקתל מא כלא מן ימד
לה אלמלך אלצולגאן אלדהב פאנה יחיא
ואנא פלא אדעא לאדכול אלי אלמלך
הדא תלאתין יומא ויגידו למרדכי את
דברי אסתר פאכברו מרדכי בכלאם
אסתר ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר
אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך
מכל היהודים פקאל מרדכי מגיבא לאס
לא תצני פי נפסך אן בית אלמלך יכלצך
מן גמיע אליהוד כי אם החרש תחרישי
בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים
ממקום אחר ואת ובית אביך תאבדו
ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות
פאנך אן אמסכת פי מתל הדא אלוקת
פפרג ונגאה יחדתאן לליהוד מן מוצע
אכר ואנת ואל אביך סתבידון תם מן
יעלם אנך תבלגין אלי מתל הדא אלוקת
ואנת פי בית אלמלך ותאמר אסתר
להשיב אל מרדכי פקאלת אסתר
מגיבה למרדכי לך כנוס את כל היהודים
הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל

תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה
ויום גם אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא
אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי
אבדתי אמץ פאגמע גמיע אליהוד
אלמוגודין פי אלסוס וצומו עליי ולא תא
תאכלו ולא תשרבו תלאתה איאם לילהא
ונהארהא ואנא איצא וגוארי אצום
כדאך וחינד אדכל אלי אלמלך עלי גיר
אלסנה פאן הלכת הלכת מגתהדה ויעבר
מרדכי ויעש ככל אשר צותה עליו
אסתר פמצא מרדכי וצנע גמיע מא
אמרת אסתר ויהי ביום השלישי ותלבש
אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך
הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב
על כסא מלכותו בבית המלכות נכח
פתח הבית והוה ביומא תליתאה כד
קמת אסתר תלתה צומין יומא בתר
יומא קמת מן עפרא ומן קטמא כד
כפיפא קומתה ולא פשיטא ואתקנת
בתקונה כמדעם דמתקנן מלכתא
לבשת לבושא דמלכותא מטכס בדהבא
טבא דאופיר דהוא שיראה פרוגבן
דמטכס באבנין טבין דדהבא ושואת
ברגלה מסאנין דאופרזין דדהבא

רוח ורוח ב֗ ורוח תשימו רוח והצלה וחד ורוח לשאול לילה ויום ב֗ להיות עיניך פתחות דמלכ פן יפקד עליה לילה ויום לך כנוס נערת היין וכה
תדבקין עם נערתי גם אני ונערתי אצום זוג מן תליין דמיין חד נסיב ב֗ וחד לא נסב ב֗ בבית הבור בית הבור בבית הבור בבית החפשית דמלכ בית החפשית מאות
יש בבית רשע עוד האש בית רשע לב חכמים בבית אבל טוב ללכת אל בית אבל בבית המלכות בית המלכות

ובתר כין צליאת אסתר בצלותהא וכן
אמרת אנת הוא אלהא דאברהם יצחק
ויעקב ואלהא דבנימין אבי לא מן דשפירא
אנא קדמך אנא עלת לות מלכא טפשא
הדין אלהין על עמך בית ישראל די לא
ייבדון מן עלמא דבדיל ישראל עמך
בריתא עלמא כוליה ואם ישראל ייבדון
מן עלמא מן יימר קדמך קדוש קדוש
קדוש בכל יומא תלתה זמנין כמיד עם
דשיזבת חנניה מישאל ועזריה מן אתון
נורא יקדתא וית דניאל מן גוב אריותא
כן תשיזיב יתי מן ידיה דמלכא טפשא
הדין וגמול יתי חנא וחסדא בעיניה
אסתר אמרת מלה ובחינון ספרת
צלותה בבעו מנך שמע צליין בשעתא
הדין גלינן וטרידנן מן ארעא ובדיל
חובנא מסרת יתנא די יתקיים בנא פתגמא
דכתיב ותזדבנון תמן לעבדין ולאמהן
ולית דזבין והא אנחנא מזדבנין ולית
דזבין והא נפקת לקטלא וכולנא
מתקטלין ומתמסרין לחרבא ולקטלא
ולשיצאה גמירא כחדא זרעיה דאבל
לבישין שקין וקטמא רמי להון על
רישיהון אם חטו אבהתנא מא חטו

בנא אם נשתיצי מאן מודה קדמך
טפליא אם חטו קדמך ינקי תדיא מא
חטו ית בני ירושלם נעו מקבריהון דמסרת
ית בניהון למתנכסא בעיני שמיא את
מעבר יתנא מה קלילן אינון יומי חדוותך
להמן רשיעא מסרת יתנא לבעלי דבבנא
לאתנכסא מרכרא אנא קדמך עובדי
רחימוי מן אברהם אישרד למימר נכסת
יתיה בכל נסיונין בדקת ואשתכח מהימן
סעיר וסמיך לבני רחמוי דתיעול יתהון
בחותם קיימא עול בננא תבע מן המן
רשיעא ופור עבותנא מן בר המדתא
פרע מיניה על ידי עמך דבעא לשיצאה
יתנא כחדא צר ותשניק לעמך להון
בכל אתריהון קיים עלנא עלמא קיימת
עמנא עקידת יצחק זקוף יתנא דמא
המן כספא למזבן יתנא באלת כברין
שמע בקלנא ועני יתנא ואפיק יתנא
מן עקא לרוחא תברת תקיפין תבר ית
המן ולא תהוי תקומה למפלתה אסתר
צוחת צווחא רבא וילילת ילולא מרירא
בבכיה וברמעין אמרת מליא ובתחנונים
צלותהא גורנאה אחתת מן קדם פומה
ועינא אסתמיין מן דמעתא דמיית

לאעקא

אסתר בליבה ואמרת דלמא איעול
קדם מלכא ולא יקביל מני הא אנא עלא
למבעי רחמין קדם מלכא על אחסנתי
ומלאך דרחמין יקדם יתי ויעול עמי
חנא וחסדא זכותא דאברהם תיעול קומי
עקידת יצחק תיזקוף יתי חיניה דיעקב
אתיהיב בפומי חסדיה דיוסף על לישני
טוביה לאנש דמרחץ עלוהי ולא בדה
כל דמסתמיך ביה ימיניה ושמאליה
יפשוט בידיהון ברא עלמא כוליה כל
ישראל בעיין עלי רחמין ועליהון אנא
עלא למבעי רחמין דמרעס דמתחנן
אנש קדם קודשא בריך הוא משתמעא
צלותיה בעידן עקתיה נחזי בעובדי
אבהתנא ונעביד כותהון והוא יעביד
לנא ית בעותנא שמאליה אחידא כמו
בצואריה דיצחק וימיניה בסכינא עבד
ברעוא רעות מימרך ולא עכב מן של
שליחותך פתחת רזין מן רקיעא למיתן
אתר למלאכי מרומא ומלאכי מרומא
צווחין במרר וכן אמרין חבל לעלמא
אסכן עבד קריא אנא קדמך דאת עני
לכל מן דרחיק ליה ולכל מן דעיקא ליה
ואת הא זיל לכל עקתא דנפש רחמנא

וחננא אתקריית מרחיק רגז ומסגי למ
עבד טיבו וקשוט שביק לעוין ולחובין
נטר קיימא וחסדא לרחמוי נטרין
פקודי אורייתיה לאלפין דרין ואף לי
לאבהתנא דילנא הוא הדין קיימא דקיימת
עמהון שמעית יתה הות בכיא ויתיבת
כאיתא על מתברא שמע בקלנא ועני
יתנא ואפיק יתנא מן עקא לרווחא תלתא
צומין צמית קדמך מיכן ואילך מה
איכול למעבד ובתר יומא תליתאה
לבשת אסתר לבושא דמלכותא וקמת
בדרת בית מלכותא גוייתא לקביל בית
מלכא ומלכא יתיב על כרסיה דמלכותא
בבית מלכותא לקביל תרעא דביתא
פלמא כאן פי אליום אלתאלת לבסת אסתר
תיאב אלמלך וקפת פי דאר בית אלמלך
אלגואני חדא בית אלמלך והו גאלס עלי
כרסי מלכה חדא באב אלבית ויהי כראות
המלך את אסתר המלכה עמדת
בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך
לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו
ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט
והוה כד חזא מלכא ית אסתר מלכתא
קיימא בדרתא נסיבא רחמין בעינוהי

ואושיט מלכא לאסתר ית שרביטא
דדהבא דביריה וקריבת אסתר ומטת
בריש שרביטא פלמא ראהא ואקפה
פי צחן נאלת חטא פי עינה פמד להא
אצולגאן אלדהב אלדי בידה פדנת מן ראסה
ותקדמתו ויאמר לה המלך מה לך אסתר
המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות
וינתן לך ואמר מלכא לאסתר מה שאי
לתיך אסתר מלכתא ומה בעותיך ותתיהיב
ליך פקאל להא אלמלך מא לך יא אסתר
אלמלכה ומא טלבתך פתעטאהו ולו אלא
נצף אלממלכה פתעטא ותאמר אסתר
אם על המלך טוב יבוא המלך והמן
אל המשתה אשר עשיתי לו ואמרת
אסתר למלכא אין שפיר על מלכא ייתי
מלכא והמן למשתיא דעבדית להון
פקאלת אן ראי אלמלך אן יגי הו והמן
אליום אלי אלמגלס אלדי צנעתה להו ויאמר
המלך את המן לעשות את דבר אסתר
ויבא המלך והמן אל המשתה אשר
עשתה אסתר פקאל אלמלך אסרעו בה
בהמן אן יקצי חאגת אסתר פגא אלמלך
והמן אלי אלמגלס אלדי צנעתה אסתר
ויאמר המלך לאסתר במשתה היין

מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עד
חצי המלכות ותעש פקאל להא פי מגלס
אלכמר מא סולך פתעטינה ומא טלבתך
ולו אנה נצף אלממלכה פתקצא ותען
אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי פאגא
בתה אסתר וקאלת סולי וטלבתי אם מצאתי
חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת
את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא
המלך והמן אל המשתה אשר אעשה
להם ומחר אעשה כדבר המלך אן וגדת
חטא ענד אלמלך וראי אן יעטיניהא
יגי איצא אלמלך והמן אלי אלמגלס אלדי
אצנעה להמא וגדא אמתתל אמר
אלמלך ויצא המן ביום ההוא שמח
וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער
המלך ולא קם ולא זע ממנו וימלא המן
על מרדכי חמה ונפק המן ביומא ההוא
כד חדי ושפיר לבא וכד חזא המן ית
מרדכי בתרע מלכא ולא קם ולא זע
מניה ואתמלי המן על מרדכי חמתא
פכרג המן פי דלך אלוקת פארחא וטייב
אלנפס פלמא ראא מרדכי בבאב אלמלך
ולם יקום ולם יזול מנה אמתלא עליה
חרדא ויתאפק המן ויבא אל ביתו

מהרו ד' ועלו אל אבי מהרו עשו כמוני מהרו ללכת מהרו את המן לעשות ותאמר ה' פת' ותדר נדר ותתפלל חנה ותען אקתל ותען אסתר
והחזיקה בן ד' מלרע וחד מלעיל וכראות ב' שאול את דוד וכראות המן וחד וכראות יש' כי ככנען

ומזבר המן ואתא לביתיה
ושדר ואייתי ית רחמוהי
וית זרש אתתיה:

וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו
פתחרך חתי באלי מנזלה ובעת ורעא
באצדקאה וזרש זוגתה ויספר להם המן
את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר
גדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים
ועבדי המלך וקץ עליהם עצם יסאלה
וכתלה בניה וגמיע מא עצמה אמלך
ושרפה עלי רויסאה וקואדהי ויאמר
המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם
המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם
אותי וגם למחר אני קרוא לה עם המלך
תסקאו איצא לסתדעו אסתר אמלכה
מע אמלך אלי אמגלס אדי צנעתה לא
אנא וגדא אנא איצא מדעי ענדהא
מע אמלך וכל זה איננו שוה לי בכל
עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי
יושב בשער המלך וגמיע דלך מא
יסאוי עני שיא פי איוקת ראית מרדכי
איהודי גאלס בבאב אמלך ותאמר לו
זרש אשתו וכל אהביו יעשו עץ גבה
חמשים אמה ובבקר אמר למלך
ויתלו את מרדכי עליו ובא עם המלך
אל המשתה שמח וייטב הדבר לפני
המן ויעש העץ ואמרת ליה אתתיה

זרש וכל רחמוהי שפיר בעינך נימר
קדמך מלתא חדא דתא יתעביד למרדכי
גברא יהודאה הוא חד מן צדיקיא דאית
בדין עלמא אין בחרבא נקטול יתיה
כבר אתהפיך חרבא ותתרמי עלנא היב
יתיה לרגימותא כבר רגמיה דויד לגלית
פלשתאה ואין בתורא דנחשא נרמיניה
כבר בזעיה מנשה ונפק מיניה זרוק יתיה
לימא כבר דבזעו יתיה בני ישראל
ועברו בגויה טמור יתיה לגו אתון נורא
כבר דעקתה חנניה מישאל ועזריה
ונפקו מן גויה יתרמי לגוב אריותא
כבר דלא חבילו אריותא בדניאל יתרמי
קדם כלבין כבר אסתתמו פום כלבין
בארעא דמצרים למדברא נגלי יתיה
כבר דמדברא נפישו וסגיאו מהקטלא
נקטול יתיה והידא דתא יתעביד ליה
נרמי יתיה לבית אסירי מן בית אסירי
אמליכו יתיה יוסף סכינא ותתרמי על
צואריה דאתהפיך סכינא מעל צואריה
דיצחק נעוור עיניה ונשבוק יתיה כבר
יקטול בנא מה דקטל שמשון ית
פלשתאי פורענותא דגברא הדין לא
ידעינן מה נעביד צליבא רבא יתעביד

הביאה ג̇ ויקח דוד מידה את אשר הביאה לו מלבד אשר הביאה אל המלך אף לא הביאה וחד והביאה אותם ... למחר ה̇ ויאמר למחר ושמה:
פדת בין עמי ואל העם תאמר התקדשו קום קדש את העם וגם למחר ...

ליה ועל לבבא דביתיה דמיה ישתפיך
קומתיה יתרמי על צליבא ויחזון יתיה
כל רחמוהי וחברוהי שמיא וארעא
כחדא ציתין על צליבא דאתקין המן
למרדכי תינגח על צפרא ועול קדם
מלכא ושאיל מיניה על צליבא הדין
ביהא שעתא לא שכיב ולא שלא המן
בר המדתא עד דאזלו ואיתו ית נגריא
ויתקינואי נגריא דעביר צליבא וקיינאי
דמתקנין מינין דפרזל ובנוי דהמן דייצין
וחדין וזרש אתתיה מנגנא בכינרין עני
המן רשיעא ואמר אגרא דנגרי אנא
יהיב ולקינאי אנא מתקן שירותא על
צליבא הדין בה שעתא קם המן רשיעא
למנסייה ית צליבא בקומתיה נפקת
ברת קלא משמי מרומא ואמרת ליה
לך יאי המן רשיעא ולך שפיר בר
המדתא ושפר פתגמא קדם המן ועבד
צליבא לנפשיה׃ פקלת לה זרש זוגתה
וסאיר אצדקאה יצנעו אלכשבה שאמכה
כמסין דראע ואדא כאן אלגדא סאל
אלמלך אן יצלב מרדכי עליהא ואדכל
מע אלמלך אלי אלמגלס פארחא פחסן
קולהם ענד המן וצנע אלכשבה׃

בלילה ההוא נדדה
שנת המלך ויאמר להביא את ספר
הזכרנות ויהיו נקראים לפני המלך׃ ביה
בליליא ההוא נדת שינתיה דמלכא ביה
בליליא ההוא נפק פורקנא ליהודאי ביה
בליליא ההוא איתברת שרה לבית אבימלך
ביה בליליא ההוא אתקטלו כל בכוריא
במצרים ביה בליליא ההוא אתגליין
נבואן לנביאין וחלמין לחלמי חזויא
ביה בליליא ההוא אתרגיש עלמא כוליה
מדינן וכל דייריהון אבלא רבא בכל
כרכיא מספדא ואיליין בכל מדינתא
עילומין אסירין שקין סבין וסבן שקפין
על לבהון וכולהון צווחין במרר ובקל
רב מיללין ואמרין וויי חזינא עקא על
עקא ותברא על תברא ומתברנא קדמאה
לא אתסינן ולמחתנא לא אתיהיבת אסו
ומרוננא לא אתנחמנא וכיבי ליבנא לא
עברו מננא וקרית אבהתנא רטישא
על ארעא ומקדשנא פגר שנאה ועז
ועזרתנא דשישון בעלי דבבנא פרעה
ומצראי לא עצו עלנא כהדין עיצתא
ומלכי עממיא לא חשיבו כמחשבתא
הדא למהוי עתידין ליומא הדא לשיצאה

ב׳
ראש
פס׳ ה׳
דברי הימים

שנת ה׳ בשנה ויישנו שנת עולם וחבירו אם אתן שנת לעיני מתוקה שנת העבד בלילה ההוא ׳׳׳ מיה ב׳ נדדה מדמכה בלילה ההוא נדדה

לשיציותנא מעל אפי ארעא גלא רזין
בלא ליה רזא רבא למרדכי דגזירת מותא
אתגזרת על בית ישראל אף לעבדין
ואמהן לא זבינו יתהון ביה בליליא ההוא
נדת שינתיה דקב"ה בשמי מרומא וגלא
הוה כתיב ויקץ כישן עי לא אפשר
למימריה ועוד כתיב עורה למה תישן
עי שחס ושלום לא אתקדמוי שינה
אלא כד חטיין בית ישראל עביד דכות
דמיך ברם כד עבדין רעותיה לא נאים
ולא דמיך דכתיב הנה לא ינום ולא יישן
ביה בליליא ההוא נדת שינתיה דמרדכי
צדיקא והוה שהיר ולא שכיב והוה
שכיב ולא דמיך דהוו בית ישראל כנישין
ויתבין קדמוי ואמרין ליה אנת גרמת
להון לבית ישראל כל בישתא הדא ואת
אסקמת מן קדם המן רשיעא וכרעת
וסגידת ליה לא אתת עלנא ית כל עקתא
הדין מתיב מרדכי ואמר להון לבית ישר'
לבושא דהוה לביש המן רשיעא תרין
צלמין ביה חד מן קדמוהי וחד מן אחורו
הי ואסקמית וסגדית אשכחית דפלחית
לטעותא ואתון ידעין דמן דפלח
לטעותא ישתיצי ויאבד מן עלמא הדין

לית קדמוהי
נא

ומטריד מן עלמא דאתי ושתקן מניה
כל בית ישראל ביה בליליא ההוא נדת
שינתיה דהמן דהוה מתקן ית צליבא
למצלב ית מרדכי עליה ולא הוה ידע
דלנפשיה הוא מתקן יתיה ביה בליליא
ההוא נדת שינתיה דאסתר צדקניתא
דהות עבדא לחמא לאעלא ית המן בש'
בשירותא עם מלכא אחשורוש ביה
בליליא ההוא נדת שינתיה דמלכא טפשא
אחשורוש דהוה שהיר ולא שכיב ולא
דמיך דנקטת יתיה רוחא דנקטא למלכא
וכן אמר לכל רברבנוהי מה דאכלית לא
הני ומא דשתית לא אתקבל עלי שמיא
דעימין ושמי שמיא עלי מרימין
בקלהון הדא מתנן אמרית למשבק
מדינתא ולא שבקית להון אי אסתר
והמן מכוונין עלי למקטל יתי דלא
אעלת לשירותא אלא להמן בלחודוהי
ביה בליליא ההוא על דוכרניה דאברהם
יצחק ויעקב קדם אבוהון דבשמיא
ואשתלח מלאכא מן מרומא הוא מיכאל
רבחילא דישראל ויתיב ברישא דמלכא
ונדי ית שינתיה מניה כוליה ליליא עד
דאמר לאעלא ית ספר דוכרניא דיומיא

והוו קלן ביה קדם מלכא עיבדי דינהון
דמלכי קדמאי דהוון מן קדמוי ויתיב
לעיל מן עינוי דמלכא אחשורוש והוה
מסתכל מלכא וחזי כדמות גברא עני
ואמר למלכא המן דנקטלך בעי ונמלוך
חלפך והוא מקדים בצפרא ובעי למשאל
מינך גברא דפרקך מן מותא ובעי דנקטלוי
אלא אמור ליה להמן מה למעבד לגברא
דמלכא צבי ביקריה וחזי דלא שאיל
מנך אלא לבושין דכתלא דמלכותא
וסוסיא דרכיב עלוי מלכא ופיתלך וליה
ארקנוס ומלך פאמר פאתיבדיו ואן
ודכראנאת אכבאר וזמאן פקריתבין
ידיה וַיִּמָּצֵא כָתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד מָרְדֳּכַי
עַל בִּגְתָנָא וָתֶרֶשׁ שְׁנֵי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ
מִשֹּׁמְרֵי הַסַּף אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ לִשְׁלֹחַ יָד
בַּמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וגברא דהוה קרי
בספר דוכרניא עם ספרא הוה מסתכל
וחזי דכתיב דחוי מרדכי על בגתנא ותרש
תרין שלטוני דמלכותא נטרי רישיה
דמלכא דבעו לאושטא ידיהון למקטל
מלכא אחשורוש פוגר בהא מכתוב
מארפעה מרדכי עלי בגתותר כאדמי
ומלך מן חגאבה ולי אראדא אזימרא

איריהמא ולי אחשורוש ומלך וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ מַה נַּעֲשָׂה יְקָר וּגְדוּלָּה לְמָרְדֳּכַי
עַל זֶה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מְשָׁרְתָיו לֹא
נַעֲשָׂה עִמּוֹ דָּבָר ואמר מלכא מה אתעביד
יקרא ורבותא למרדכי מטול הדא מלתא
דשיזיב יתי מן קטלא ואמרו עולימוהי
דמלכא ומשמשנוי לא אתעביד ביה מידעם
פקט ומלך מאדא צנעמן וקארו ותעניס
למרדכי עלי הדא ססבבקט גלמאנה
ודי יכרמונה לס יצנעמעה שיא וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ מִי בֶחָצֵר וְהָמָן בָּא לַחֲצַר בֵּית הַמֶּלֶךְ
הַחִיצוֹנָה לֵאמֹר לַמֶּלֶךְ לִתְלוֹת אֶת מָרְדֳּכַי
עַל הָעֵץ אֲשֶׁר הֵכִין לוֹ ואמר מלכא מן
בדרתא והמן על לדרת בית מלכא בריתא
למימר למלכא למתלי ית מרדכי על
צליבא דאתקין ליה קט ומלך מן פי צחן
וכאן המן קד דכל וי צחן בית ומלך
אבראני ליסאלה צלב מרדכי עלי ולכשבה
ודי אצלחהא לה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ
אֵלָיו הִנֵּה הָמָן עֹמֵד בֶּחָצֵר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
יָבוֹא ואמרו עולימוי דמלכא ליה הא
המן קאים בדרתא ואמר מלכא ייעול
קט גלמאן ומלך לה הודא המן ואקף
פיודארקט ומלך ירכלי וַיָּבוֹא הָמָן

יביאו ט וסימנהון בכורי שוק התרומה למען אשר יביאו והכינו את אשר יביאו ישפטו והשערים אחיכם הלשכות יביאו לבוש

ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר
המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי
יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני
ועל המן ואמר ליה מלכא למעבד לגנא
דמלכא צבי ביקריה חשיב המן בליביה
מן בכל עבדוי דמלכא יקיר כותיה אלמן
יתרעי מלכא יעביר יקרא יתיר מני פלמא
דכל המן קטלה למלך מאוא יצנע לרגל
אדי יריד אלמלך אכראמה פקל המן פי
נפסה למן יריד למלך אן יכרם אכתר מני
ויאמר המן אל המלך איש אשר המלך
חפץ ביקרו ענה המן ואמר למלכא גברא
דמלכא צבי ביקריה פקל המן לה ארגל
אדי יריד למלך אכראמה יביאו לבוש
מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר
רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות
בראשו ייתון לבושא דמלכותא דהוה
לביש מלכא וסוסיא דהוה רכיב עלוהי
מלכא ואתיהיב כתלא דמלכותא ברישיה
יותא בלבאס מלך קד לבסה אלמלך
ופרס קד רכב עליה למלך ותאג למלך
אדי קד געל עלי ראסה ונתון הלבוש
והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמים
והלבישו את האיש אשר המלך חפץ

ביקרו והרכיבהו על הסוס ברחוב העיר
וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר
המלך חפץ ביקרו ויתנון לבושא וסוסיא
על ידוי דגברא מן שלטוני דמלכא
פרתונאי וילבשון ית גברא דמלכא צבי
ביקריה וירכבון יתיה על סוסיא בפתיי
קרתא ויהון מכריזין קדמוי ואמרין
כדין יתעביד לגברא דמלכא צבי ביקריה
וידפעו אלך אלי ואחד מן ריסא למלך
ארתות חתי ילבסון ארגל אדי יריד למלך
אכראמה וירכבוה עלי אפרס פי רחבה
אקריה וינאדו בין ידיה כדא יצנע לרגל
אדי יריד למלך אכראמה ויאמר המלך
להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס
כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי
היושב בשער המלך אל תפל דבר מכל
אשר דברת כבין אסתכל מלכא וחזא
ית המן דחשיב בליביה ואמר המן נקטליה
באעי ונמלך חלפוי כמא דחזית בחזוי
ואמר מלכא להמן המן סרהיב אוחי
ועול לבי גנזי מלכא וסב מתמן חד
מן כסויא דארגונין טבין וסב מתמן
לבושא שיראה טבא פרוגנין דמטלס
באבנין טבין ומרגלין ותליין בארבע

אמירה פלוני בלבו ו׳ ויפל אברהם על פניו ויאמר עשו בלבו ויאמר ירבעם בלבו אמר נבל בלבו וחבירו ויאמר המן בלבו ו׳ נתן כא׳ או חפשה לא נתן לה כי לא נתן להם נחלה אשר נתן לו בהר אפרים ואנחנו נתן לך כי ילד יולד לנו בכור הלבנון נתן לה ונתן הספר והמו גליהם כמים רבים איה העדר נתן לך הנה לאיש נתן לאביה ואתנו לא נתן לך כי נתן חתיתם מלא אשר נתן ביד עבדיך ונתן ההמון בידו נתן הסכל ואשר נתן אשר נתן בשושן תבן אין נתן הוא מרומים
משכב ויתנהן קמץ

קרתא דיליה זיגא דדהבא ורמונא דכל
רוחא ורוחא וסב מתמן כלילא רבא דהוה לא
מקדמוהי דאיתין יתין ליה מן קריין
מדינן ביומא קדמאה דקמית במלכותא
וסב מתמן ספסירא שירונא טבא דילי
דאיתון יתיה לי מן כוש מדינתא ותרין
דרינין דלבושיהון לבושא דמלכותא
דמרגליתא דאיתון יתיה לי מן מדינת
אפריקי ופוק לאוריא דמלכא ודבר
מתמן סוסיא דקאים ברישא וריאו ושמיה
שיפרגן דעלוהי רכבית ביומא קדמאה
דקמית במלכותא ועל אלין מאנר
דיקרא ורבותא דאמרית לך תיזיל
ותעביד למרדכי יהודאה דיתיב על
תרעא דילי וכד שמע המן ית פתגמיא
באש עלוהי וזיוהי אשתני ועינוהי
אתחשכן ופומיה אסתלף ודעיונוהי
אשתגש וקטרי חרציה אשתריין ואתנו
כתיה דא לדא נקשן ענה המן ואמר
למלכא מרי מלכא נפישין אינון ש
מרדכי דאית בעלמא ולית אנא ידע
על הדין מרדכי את אמר ענה מלכא
ואמר להמן הא אמרית לא על מרדכי
דיתיב בתרעא דילי ענה המן ואמר

למלכא מרי מלכא נפישין אינון תרעיא
דמלכא ולית אנא ידע הידין תרעא את
אמר לי ענה מלכא ואמר להמן מרדכי
יהודאה ענה המן ואמר למלכא מרי
מלכא גברא ההוא סנאה דילי וסנאה
דאבהתוהי עשרה אלפין ככרי כספא
יתיהבון ליה והדין יקרא לא יתעביד ליה
ענה מלכא ואמר להמן עשרה אלפין
ככרי כספא יתיהבון ליה ועל כל ביתך
אנא משליט ליה והדין יקרא לא יתמנע
מיניה ענה המן ואמר למלכא עשרה
בנין דאית לי ירהטון קדם כורסיא והדין
יקרא לא יתעביד ליה ענה מלכא ואמר
להמן את ובנך ואיתתך עבדין הוון
למרדכי והדין יקרא לא יתמנע מיניה
ענה המן ואמר למלכא מרי מלכא גבר
הדיוט הוא מני יתיה על מדינתא חדא
או על רסתקא חדא והדין יקרא לא יתע
ליה ענה מלכא ואמר להמן על מדינן
ועל מחוזין אנא משליט יתיה ועל
מלכות ימא ויבשתא ישתמעון ליה
והדין יקרא לא יתמנע מיניה ענה המן
ואמר למלכא טבעיה וטבעך ייזיל
בכוליה עלמא והדין יקרא לא יתעביד

ליה ענא מלכא ואמר להמן גברא דאמר
טבתא על מלכא ושיזיב רישיה מן קטלא
טבעין טבעיה יזיל בכל מדינתא והדין
יקרא לא יתמנע מניה ענא המן ואמר
למלכא פורפורין ואיגרא דאשתדרנא
לכל מדינת מלכא יבטלון והדין יקרא לא
יתעביד ליה ענא מלכא ואמר להמן איגרין
ופורפורין דשדרתא אנא מבטיל יתהון
והדין יקרא לא יתמנע מיניה תגלבורת
נזף ביה מלכא ואמר ליה המן המן בעגלא
לא תבטל פתגמא מן כל דאמרית יקל
אלמלך להמן אסרע כד אלבאס ואלפרס
כמא קלת ואצנע כדאך למרדכי אליהודי
אלגלס בבאב אלמלך לא תסקט אמרא מן
גמיע מא קלתאה ויקח המן את הלבוש
ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבהו
ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה
לאיש אשר המלך חפץ ביקרו כד חזא
המן דשיזעא דפתגמוי לא מתקבלין
קדם מלכא ומלוהי לא משתמעין על
לבי גנזי מלכא כד כפיפא קומתיה ולא
פשיטא כד אזיל והא אפי רישיה כד
אודנוי מרטשן וכד עינוי מחשכן וכד
פומיה אסתלת וכד לביה אטמטם וכד

מנוהי מלבזען וכד קטריה חרציה אשתריין
וארכובתיה דא לדא נקשן ונסיב מתמן
לבושא דמלכותא דאיתון יתיה למלכא
אחשורוש ביומא קדמאה דקם במלכותא
ונסיב מתמן כל מני מלכותא כמד עם
דאתפקד ונפק מתמן כד מכחל ועל
לאוריא דמלכא ונסיב מתמן סוסיא
דקאים בריש אוריא דמלכא דמתליין
ביה מחטפין דידהבא ואחד בדיסני
דסוסיא וכל מני מלכותא טען על כתפוהי
ומתקטרין קטרוהי ומחלזין חלזוהי
ואזל וקם על מרדכי צדיקא ענא ואמר
ליה קום לך מרדכי צדיקא בר אברהם
יצחק ויעקב קדם לך שקך וקיטמך
וקיטמך לעשרא אלפין ככרי כספא
דאמרית לאעלא מן גנזי דילי לבית
גנזי מלכא ולא אתקבלו מן קדם דאתון
חביבין קדם אבוכון דבשמיא די בכל
עידן דאתון מצליין קדמוהי הוא מקביל
צלותכון ופריק יתכון מיד בעלי דבבינון
השתא קום ורכיב על סוסיא דמלכותא
ענא מרדכי צדיקא ואמר להמן רשיעא
בר זרעא בישא דבית עמלק אוריך שעה
אוכיל לחמא דגירין ואשקי מיא דמרירין

ככה יעשה ד׳ וסימנ׳ ככה יעשה לשור האחד וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה אשר המלך חפץ ביקרו וחבירו

ובתר כדין סבו ואפיק יתיה וצלוביתי על
צליבא ענה המן ואמר למרדכי קום לך
זרעא טבא מן יומיכון נסין דכדין
מתעבדין לכון צליבא דאתקינית לבישו
תיא אתקינית יתיה השתא קום לך מרדכי
צדיקא אלביש לבושא דמלכותא ורכיב
על סוסיא דמלכותא ופתגמוי דמלכא
לא תבטיל עני מרדכי ואמר ליה מן
דאית זיא ארבעין יומין וארבעין לילוון
בצומא הכדין רכיב על סוסיא דמלכותא
כד שמע המן רשיעא פתגמא הדין
דאמר מרדכי על לבי גנזי מלכא ואפיק
מתמן כל מיני בוסמין טבין ומשחנין
ואסחי יתיה ומשח יתיה ואלביש יתיה
לבושין דמלכותא ואתקין יתיה שפיר
בכל תיקוני מלכותא ואוביל יתיה מן
סעודתא דשדרת ליה אסתר מלכתא מן
קדם דירכוב על סוסיא דמלכותא ואשתדרין
ליה מן בית מלכא עשרין וארבעה
אלפין עולימי בחירי וכסי דדהבא בהון
בימיניהון ולבושין דדהבא בשמאלא
דידהון ומשבחין ואזלין קדם מרדכי
צדיקא ואמרין ליה כדין יתעביד לגברא
דמלכא צבי ביקריה וכד חזו בית ישראל

אזלין מן ימיניה ומן שמאליה ומעניין
ואמרין הכדין יתעביד לגברא דמרי עלמא
דברא שמיא וארעא צבי ביקריה אדיקת
אסתר וחזת ית מרדכי בר אחוהי דאבוהא
לביש לבושא דמלכותא וכתרא דמלכותא
אוריית ושבחת לאלהא דשמיא על פור
פורקנא הדין כד יחי מרדכי שקא על
גשמיה וקטם על רישיה דעני מעקין
וביה בשעתא דחזיאת למרדכי בר אחוהי
דאבוהא ענת ואמרת ליה עלך נתקיים
מה דכתיב בנביאי קדישי מקים מעפרא
מסכינא מקילקולתא מרים למסכיני
רוחא למותבא יתהון עם שלטונין וכל
וכורסיא דיקרא יחסין יתהון ואף מרדכי
שבח ואמר הפכת מספדי למחול לי הפכת
מספדא דילי לחדותא עברת שקאין מני
ואלבישת יתי לבושא דמלכותא אשכח
יתך פריקי דלא חדת לבהון דבעלי דבבי
וביה בשעתא הוון בירוהי דהמן ארבע
אמונין ספרא דספריה למרדכי ובכולנא
דאסחי יתיה גוליד דהוה נגיד סוסיא
כרוזא דהוה מכריז קדמוהי ואמר
כדין יתעביד לגברא דמלכא צבי באיקריה
פא כד המן ולבאס ולפרס ולבס מרדכי

וארכבה פי רחבה דקריתה ואכרוז בין זריא
הכדא יצנע לגברא די יקר למלך
אכראמה וישב מרדכי אל שער המלך
והמן נדחף אל ביתו אבל וחפוי ראש ותב מן
חזר מרדכי לתרע בית מלכא ביקר ורבו
יתירא והמן אסתחף לביתיה אבילו מכסי
רישיה ובהיא שעתא תסרג מרדכי
לי באב למלך והמן אנדפע לי ביתה חזינא
מגבטא דראס ויספר המן לזרש אשתו
ולכל אהביו את כל אשר קרהו ויאמרו
לו חכמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודים
מרדכי אשר החלות לנפול לפניו לא
תוכל לו כי נפול תפול לפניו ותני המן ל
לזרש אתתיה ולכל רחמוהי ית כל דערע
יתיה ואמרין ליה חכימוהי וזרש אתתיה
שמיע לך מן קדמת דנא דהוו תלת גברין
יהודאין במדינת בבל חנניה מישאל ועזריה
ועל דלא שמעו למלוי דנבוכדנצר שדא
יתהון לאתונא דנורא ונפקו מן גו של
שלהוביתא דנורא ומומא לא הות בהון
אלא נפק לישנא מגו אתונא דנורא ואוק
יד למן דאכלו קורציהון והשתא אין איתי
מרדכי מן בניהון דגבריא אליך דאין
שרית למפל קדמוי לא תיכול ליה ארי

ב׳ ל׳
וגם הוא
ב׳
ב׳
ואצוה
חכמת ב׳ ד׳
אינו
יהוה
ב׳ ח׳ מל׳ מל׳

מיפל תיפל קדמוי ולא תקום ופקין המן
על זרש זוגתה וסאיר אצדקאה גמיע
מא נאלה פקן לה עלמאה וזרש זוגתה
אן כאן מרדכי מן נסל אליהוד אלדי קד
בדאת אזתקע בין ידיה פלא תסתטיעה
בל תקעא יצא בין ידיה עודם מדברים
עמו וסריסי המלך הגיעו ויבהילו להביא
את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר
עד דאינון ממללין עימיה ושלטוני
דמלכא קריבא וסרהיבו לאיתאה ית המן
למשקיא דעבדת אסתר פבינא הם
יכאטבוה פי דלך פאדי וצל כדם למלך
פבאדרו בהמן אן יגיאי למגלס אלדי צנעתה
אסתר ויבא המלך והמן לשתות עם אסתר
המלכה ועל מלכא והמן למשתי עם
אסתר מלכתא יתסבא למלך והמן לישרבא
מע אסתר למלכה ויאמר המלך לאסתר
גם ביום השני במשתה היין מה שאלתך
אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך
עד חצי המלכות ותעש ואמר מלכא
לאסתר אף ביומא תניינא במשקיא דח
דחמרא מה שאילתיך אסתר ותתיהיב
ליך ומא בעותיך דמן פלגא דמלכותא
ותתעביד פקאל להא למלך איצא פי

ב׳
חס
בספ
ב׳
ג׳

תפול ח׳ מל׳ ואחריתך בחרב תפול ונטשתיך המדברה על הרי ישראל על פני השדה וכל חומה לארץ תפול כתפי משכמה תפול כי נפול תפול
וכל קהלת דכות׳ ... נפול כנפול ב׳ מל׳ בליש׳ כנפול לפני בני עולה כי נפול תפול

איום אתאני פי מגלס אלכמר מא סואלך
יא אסתר אלמלכה פתעטיה ומא טלבתך
ולו אלא נצף אלממלכה פתקצא׃ ותען
אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן
בעיניך המלך ואם על המלך טוב תנתן
לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי׃ ענת
אסתר ואמרת אין אשכחית חנא וחסדא
ורחמין קדמך מלכא ואין על מלכא
שפיר תתיהיב לי נפשי בשאלתי׃ פאגאבת
אסתר וקאלת אן וגדת חצא ענד אלמלך
וראי אן יהב לי נפסי בסואלי וקומי בטלבתי׃
כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג
ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו
החרשתי כי אין הצר שוה בנזק המלך׃
ארום אזדבנת אנא ועמי למשיציא
למתקטלא ולהובדא ואלו לעבדין
ולאמהן אזדבנת אנא ועמי שתקא
הוינא ארום לית בעל דבבא שוי לנזקא׃
פאננא קד אבענא עבידא ואמאא
לאמסכת לאן אלעדו לא יסאוי אדא אלמלך׃
ויאמר המלך
אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי
הוא זה ואי זה הוא אשר מלאו לבו
לעשות כן׃ ואמר מלכא למתורגמנא

ואמר מתורגמנא לאסתר מלכתא מן
הוא דין ובר מן הוא דין גברא דחשיב למעבד
כדין׃ פקאל אלמלך לאסתר אלמלכה מן הו
דא ואי אלנאס הו אלדי אגתרי קלבה אן
יצנע דלך׃ ותאמר אסתר איש צר ואויב
המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך
והמלכה׃ ענת אסתר מלכתא ואמרת
גברא בישא ובעיל דבבא המן בישא
הדין ולמא אתקרי שמיה המן דא מן
דבעא למישט ידיה באומתהון דיהודאי
דאתקריין בנוי דמרכולא והוא בעא
למקטל יתהון והמן אתזע מן קדם מלכא
ומלכתא׃ פקאלת רגל עדו ובאגץ הדא
המן אלרדי פאהתאל המן מן בין ידי
אלמלך ואלמלכה׃ והמלך קם בחמתו ממשתה
היין אל גנת הביתן והמן עמד לבקש על
נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי כלתה
אליו הרעה מאת המלך׃ ומלכא קם
בחמתיה ממשקיא ועל לגינת ביתנא
והוו מקצצין קדמוי אילנין טבין דתיזוח
חמתיה ולא נחת והמן קם למבעי על
נפשיה מן אסתר מלכתא מטול דחמא
דשלימא בישתא עלוהי מן קדם מלכא׃
תם אן אלמלך קאם בחמיתה מן מגלס

להרוג ד׳ מל׳ בליש׳ וכל שריה אהרוג עמו עת להרוג כי נמכרנו והלוג בשנאיהם ה׳ — מי הוא זה ג׳ ערב את לבו מלך הכבוד מי הוא זה ואי זה הוא

אלכמר אלי גנאן אלבסתאן והמן וקף ליט
ליטלב פי נפסה מן אסתר אלמלכה למא
ראי אן קד כמל ליה אלרדא מן ענד אלמלך
והמלך שב מגנת הביתן אל בית משתה
היין והמן נפל על המטה אשר אסתר
עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את
המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך
ופני המן חפו ומלכא אתכמן גנת ביתנא
לבית משקיא דחמרא מסתכל וחמא ית
המן רמי על ערסא דאסתר דיתבא עליה
ואמר ליה מלכא אוף למכבש מלכתא
עמי בטרקלינא את בעי פתגמא נפק
מפום מלכא ואפי המן הוו חפיין ואלמלך
רגע מן גנאן אלבסתאן אלי בית מגלס
אלכמר והמן ואקע עלי אלסריר אלדי כאנת
אסתר פוקה פקאל אלמלך ואיצא ליכבס
אלמלכה מעי פי אלבית אלכלמה כרגת מן
פם אלמלך וגה המן גטיו ויאמר חרבונה
אחד מן הסריסים לפני המלך עמד
בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר
המלך תלהו עליו ואמר חרבונה חד מן
סריסיא קדם מלכא והוה חרבונה דכיר
לבשתא אלא על הדא דכיר לטב מטול
דעם המן הוה בעיצתיה דנסב למעבד

צליבא למרדכי צדיקא וכד חמא של
דשלימא בישתא על המן ועל ביתיה
מן מלכא אזל אף הוא חרבונה ואמר
ליה למלכא אוף לך למלכא בעי המן
נקטול וניסב ית מלכתא ואילא מהימנא
לישדר וחזי ית צליבא דעבד למרדכי
מטול דמליל טבתא על מלכא קאים
בבית המן רומיה חמשין אמין ענא
מלכא ואמר למרדכי מרדכי יהודאה
דשיזיב למלכא מן קטלא קום איזיל
סב ית המן בעיל דבבא מעיקנהון
דיהודאי וצלוב יתיה על צליבא דאתקין
לנפשיה ודון יתיה דינין בישין ועביד
ביה כד שפיר באפך בה שעתא נפק
מרדכי מן קדם מלכא ונסיב ית המן
מתרע בית מלכא ענא מרדכי ואמר
להמן איתא עמי המן שנאה ובעיל
דבבא בישא מעיקהון דיהודאי ונצלוב
יתך על צליבא דאתקינת לנפשך ענא
המן רשיעא ואמר למרדכי צדיקא
לא תצלבני כהדין דצלבין לגברין
הדיוטין גיברי עלמא לא ספינית יתהון
ודרבני מדינתא אשתעבדו קדמי
ארגישית מלכין במימר פומי ובממללי

ב

ב
חד מל ב
וחד בסיפ
חס ין ג

ב
חד כת א
בטע

גם הנה העץ אשר עשה המן
למרדכי אשר דבר טוב על
המלך עמד

טו פיסו ריש וסוף חדה לא ריש מוסיף וו על סוף וס ימנה׳ ויהיו והלחות והלוים ונפש אדם ומקנה ויאיר ויפתח ומלך וכמהו ויצ ולמצבשת והתנינם
ויכניה והמלך קם בחמתו וחצור ועתה

שפותי בהלית מריגן ואנא המן פתשגן
דמלכא הוית שמי והוית מתקרי אבא
דמלכותא זייע אנא מנך מרדכי צדיקא
דלא תעביד ליה היך מא דחשיבית למעבד
לך חוס על איקרי ולא תקטול לנכ׳
ותחבלינני כאגג אבא טב את מרדכי
עביד היך טיבותך בקטול נפש לא תדכר
לי שנאתיה דאגג וקנאתיה דעמלק
לא תקני בעיל דבבו בליבך לא תנטר
ליה היך מא דנטר עשו אבי נסין דברכין
אתעבדו לך כמא דאתעבדו לאבהתך
כד עברו בימא עיני בהתן למחמי יתך
ופומי לית אנא יכיל למפתח קדמך על
דנסיבית עלך עיצה מן רחמי ומן זרש
אתתי בבעו מינך חוס על נפשי מרי
מרדכי צדיקא לא תמחי שמי כפרעג
כעמלק אבא וסיבותי על צליבא לא
תצלוב והיך דאתבעי קטול יתי רישי
תעריב סיפיה דמלכא רביה מתקטלין
כל דבר בני מדינתא שארי המן צוח
ובכי ולא מרכין אודניה דמרדכי ליה
וכד חזא המן דלא משתמעין מילוי
קדם מרדכי נטל אליא ובכיתא על
נפשיה במציעות גינת ביתנא מתיב

וכן אמר אציתו לי כל אילניא וכל
שתלי דשתלית מן יומי בראשית כד
בעי המן למסק לאסדריא דבר פנדורא
אתכנשו כולהון ועצו עצה מן דרומיה
חמשין אמין יצטליב המן על רישיה
גופנא אמרא קו צרא ולית אנא יכיל אנא
דיצטליב ברישי מחמת דמני נסכין
חמר דניסובין איזרא אמרא יצטליב
ברישי ולא יכילנא דיצטליב ברישי
חילא אנא אמרא אתאינתא יצטליב
ברישי ולא יכילנא דמני נסכין לבכורא
ומני לביש אדם והוה זיתא אמרא
יצטליב ברישי ולא יכילנא דמני נסכין
משחא למנרתא חכים רזיא בלא יתי
למפרע שטריה דעובדיה נביא טב
חריגא דיצטליב ברישי ואמר דקלא
קדם נטוריה ידעין כל בני בסרא דהוה
המן רשיעא בר בריה דאגג עמלקאה
כל מלכיא יירון קדמך דאת הוא אלהא
ולית בר מנך לך יאה למפרק בניא
כמא דפרקתא ית אבהתא מתיב קבל
ואמר ליה לישראל ה׳ לך כל מא
דאמרת נסיבתך בעיצה דאצטליב
ברישך דאת זוגא לכנשתא דציון

סבירא אמרה אתרוגא יצטלי בבר ישי
ולא איזילנא עלי אתו כל עמך כולהון
למיסב מן איבי לשבחא קדמך פתח
אסא פומיה ואמר דיצטליב בר ישי ולא
איזילנא דעלי אמרין ששון ושמחה
ושורדא שותף עם אתרוגא צווח
בלוטא ואמר דיצטליב בר ישי ולא איזילנא
דרבורה מינקתה דרבקה קבירא תחותי
קרי בטמא ואמר דיצטליב ולא איזילנא
דאבשלום בר דויד אצטליב בר ישי
רמונא אמר דיצטליב בר ישי ולא איזילנא
דצדיקיא מתילין לקבלי שמעו מגי
אמר ארזא תלון יתיה להמן רשיעא
ולעשרתי בנוהי על צליבא דאתקין
לנפשיה וכן כתבא מפריש ואמורי תם
קל חרבונה אחד לכרס גדי בין ידי מלך
ואיצאהורא לכשבה די צנעהא המן
למרדכי די קטיר על מלך קאימה
פי מנזלה שאמכה כמסין ורא עפקו
מלך אצלבוה עליהא ויתלו את המן
על העץ אשר הכין למרדכי וחמת
המלך שככה וצלבו ית המן על צליבא
דאתקין למרדכי וחמתא דמלך מלכא
נחת וצלבו המן עלי לכשבה לתיהאא

למרדכי תססכנת חמייה למלך
ביום ההוא נתן המלך אחשורוש
לאסתר המלכה את בית המן צרר היהודים
ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר
מה הוא לה ביומא ההוא תליתאה יהב
מלכא אחשורוש לאסתר מלכתא ית
ביתא דהמן רשיעא בעיל דבבא דיהודאי
ולמרדכי יהוה קאריא אבא המלכא מטול
דחויאת אסתר מה הוא לה פי ראך ליום
והב מלך אחשורוש לאסתר מלכה
בית המן עדו ליהוד ומרדכי דכל לי בין
ידי מלך אר׳ ערפתה אסתר מא הומעא
ויסר המלך את טבעתו אשר העביר
מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר
את מרדכי על בית המן ושויאת אסתר
יתיה בגו פלטורין ואעדי מלכא ית
עזקתיה מניה די עבר מן המן ויהב
יתה למרדכי ושויאת אסתר ית מרדכי
על ביתא דהמן פנזע מלך באתמה
די כאן אנתזעה מן המן פאעטאה
מרדכי ובלת אסתר מרדכי עלי בית
המן ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך
ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן לו
להעביר את רעת המן האגגי ואת

על בית ועל בית יג׳ ויגשו אלהא איש איש למשפחתיו ואתם קמתם ויספרן ויבאו אנשי יהודה ויהי מספר התקועית לא עליתם ולא אסתיר עוד ותקטן
זאת ויותם בכן וישם הכהן ותשם אסתר ״ וכל מלכים וישעיהו וירמיהו ותרי עע׳ דכות בג׳ יא אל בית ואל בית הבלל והלכו גוים והלכו עמים אשר
פדה והקמתי קדמיה דפנסו הרכבים החנות הכלאה וצאתיה ב׳ בו המעשר ״ ותוסף ב׳ מל׳ ותוסף המלחמה להיות ותוסף אל תזנותיה ותוסף אסתר

מחשבתו אשר חשב על היהודים ׃ וא
ואוסיפת אסתר ומלילת קדם מלכא ונפלת
קדם רגלוי ובכת ואתחננת ליה למעבר
ית בישתא דהמן בר אגגאה וית מחשבתיה
דחשיב על יהודאי ׃ תם עאורת אסתר
וכלמת למלך ווקעת עלי רגליה ובכת
ותצרעת לה אן יזיל שר המן לאגגי
ותדבירה אדי דבר עלי ליהודי ׃ ויושט
המלך לאסתר את שרבט הזהב ותקם
אסתר ותעמד לפני המלך ׃ ואושיט מל
לאסתר ית שרביטא דדהבא והוה בידיה
וקמת אסתר ועלת לקדם מלכא ׃ חיניר
מדלהא למלך לצולגאן לדהב אדי
קאמת בין ידיה ׃ ותאמר אם על המלך
טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר הדבר
לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב
להשיב את הספרים מחשבת המן בן
המדתא האגגי אשר כתב לאבד את
היהודים אשר בכל מדינות המלך ׃ א
ואמרת אין על מלכא שפיר ואין
אשכחית חסדא ורחמין קדמך וכשר
פתגמא קדם מלכא ותקינא אנא בע
בעינוהי יתכתב כתבא למבטלא ית
אגרתיה וית מחשבתיה דהמן בר המדתא

אגגאה דכתב למובדא ית כל יהודאי דאית
בכל מדינתיה דמלכא אחשורוש ׃ קלת
אזראי למלך ווגדת חצאא ענדה פיעיה
וצלחה דאלאמר ענרה וכנת בה גירה
פליכתב כרד לכתב אדי כהא תדביר המן
בן המדתא לאגגי אדי כתב ליביד גמיע
ליהוד אדי פי גמיע מדן למלך ׃ כי איככה
אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את
עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי ׃
מטול דהיך אנא אוכלא למחזי בבשתא
דתשכח ית אומתי והיך אנא אוכלא
למחזי ביובדנא דתולדתי ׃ פאני אקול
כיף אטיק אן אנצר באבארה מולדי
וכיף אנצר לי׳ לבלא אדי יחל בקומי ׃

ויאמר המלך
אחשורש לאסתר המלכה ולמרדכי
היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו
תלו על העץ על אשר שלח ידו ביהודיים ׃
ואמר מלכא אחשורוש לאסתר מלכתא
ולמרדכי יהודאה הא את סרחת מן
שירויא ואשאלתיך ואמרית ליך מן
הידא זרעיתא איתיך ומן הדא אומתא
איתיך ואעביר מנהון הגמונין ופולי
מלכין ואמרת לי לית אנא ידעא אבא

אחשורש ל׳ חס׳ ויבקשו לשלח יד ויקראו ספרי המלך ויאמר המלך אחשורש לאסתר ויכתב בשם המלך וחד וישם המלך אחשרש ס׳
איככה ב׳ פשטתי את כתנתי שנים בן כי איככה אוכל שנים בן

ואמא דמיתין ושבקין יתי טליתא זעי
זעירתא וכדון הא ביתיה דהמן יהבית
לאסתר ויתיה צליב על צליבא על דפשט
ידיה ביהודאי. פקיד מלכא אחשורוש
לאסתר מלכה ולמרדכי יהודי יהודא
בית המן קד והבתה לאסתר והו פצליב
עלי אלכשבה עלי מא מד ידה באליהודי
ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם
בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי
כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתום
בטבעת המלך אין להשיב ואתון כתובו
על יהודאי כשפר בעיניכון בשמיה
דמלכא וחתומו בעזקתיה דמלכא מטול
דכתבא דאתכתב בשמא דמלכא ומת
ומתחתם בעזקתא דמלכא לא בטילי
ואנתם פאכתבו ללי יהוד כמא יחסן
ענדכם באסם אלמלך ואכתמו בכתאמה
מן חית יכון לאן אלכתאב אלדי יכתב באסם
אלמלך ויכתם בכתאמה ליס לה מרד
ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש
השלישי הוא חדש סיון בשלשה ועשרים
בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי אל
היהודים ואל האחשדרפנים והפחות
ושרי המדינות אשר מהדו ועד כוש

שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה
ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ואל
היהודים ככתבם וכלשונם ואתקריאו
ספרוי דמלכא בזמנא ההוא בירחא
תליתאה הוא ירח סיון בעשרין ותלתה
יומין ביה ואתכתב ית כל מה דפקיד
מרדכי על יהודאי ועל יקירוהי דמלכא
ועל רברבנוהי ועל שלטוני מדינתא
דאית הי פריקי מדינתא ועד כוש מאה
ועשרין ושבע מדינתא מדינתא
ומדינתא היך כתבא ולעמא ועמא
היך לישניה והיך כתביה ועל יהודאי
היך כתבהון והיך לישנהון. פדעי
בכתאב אלמלך פי דלך אלוקת פי אלשהר
אלג פי אלג ואלעשרין מנה וכתב בגמיע
מא אמרהם בה מרדכי אלי אליהוד
ואלבטארקה ואלאמרא ורוסא אלמדן
אלדי מן אלהנד אלי אלחבשה קז ועשרין
מדינה מדינה ומדינה בכטהא ואמה
ואמה בלגתהא ואלי אליהוד בכטהם
ולגתהם ויכתב בשם המלך אחשורוש
ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים
ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש
האחשתרנים בני הרמכים ואתכתב

ונחתום חתום ד' מל' בל' יש צור תעודה חתום וכתוב בספר וחתום ביד כל אדם יחתום ונחתום בטבעת המלך — כתבו ד' בל' יש ועתה כתבו
וכתבו אותה האיש הזה על היהודים —

בשמיה דמלכא אחשורוש ואתחתם
בעזקתיה דמלכא ואשתדרין איגרתא
בידי רהטיא בסוסיהון רכבי ריכשי
ערטולאי בני רמכיא׃ פכתב באסם
למלך אחשורוש וכתם בכתאמה
ובעת בכתב מע אלבריד עלי למסאר
ראכבי לכיל ובגאל נתאג ורמאך׃ אשר
נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר
להקהל ולעמד על נפשם להשמיד
להרג ולאבד את כל חיל עם ומדינה
הצרים אתם טף ונשים ושללם לבוז׃
דיהב מלכא ליהודאי דאית בכל קרייתא
וקרייתא למתכנשא ולמיקם על
נפשתהון למשיצי ולמקטל ולהובדא
ית כל חילוותא דעממא ומדינתא דעיקין
יתהון עממא וטפלא ונשיא אף עובריהון
נבוזין׃ אן למלך געל לליהוד אלדי פי
כל קריה וקריה אן יתגמעו וינתצרו
לאנפסהם פינפרו ויקתלו ויבידו גיש
כל אמה ומדינה למחאצריהם ואט
ואטפלהם ונסאהם ויגנמון סלבהם׃
ביום אחד בכל מדינות המלך אחשורוש
בשלושה עשר לחדש שנים עשר
הוא חדש אדר׃ ביומא חד בכולהון

מדינתא דמלכא אחשורוש בתלת עסר
בירחא לירח תלי סר דהוא ירחא דאדר׃
פי יום ואחד פי גמיע מדן למלך אחשור
פי יום אלג מן לשהר אלי הו שהר אדר׃
פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה
ומדינה גלוי לכל העמים ולהיות היהודיים
עתודים ליום הזה להנקם מאיביהם׃
פירוש כתבא ודייטיגמא את פרשת
שדיר מלכא אחשורוש איגרתא על
יתבי ימא ויבשתא ארבוני ומהוזאי
וכל רברבני מדינתא די דירין בכל ארעא
שלמכון יסגי כתבא כתבית למהוא
לכון דכר מטול דבעממין סגיאין
שלטית ועל יתבי ימא ויבשתא של
שליטית ואוף במלכותא לא מתרב
אלא בניחותא רוחא וסבלתא ושלמתא
נהלך כל יומא ובשלמא סגיאה
למממטיא שלמא סגיא לכל דריכון
תחות מלכותי וכל דצבי למתגראה
בימא וביבשתא ולמתהפכא מעממא
לעממא ומלישנא ללישנא אחרינא
מן סיפי ארעא ועד סיפי ארעא בדין
כתבית למהוי לכון על תמימותא ועל
קשיטותא דאנחנא רחמין לכל עמא

כל מגלה לחדש ׃ וכל קריה לחדש ׃ כל מגלה ועשרים ומאה ׃ וכל קריה מאה ועשרים ׃ ולהיות ב׳ ולהיות לי משרהם

ומוקרין לכל מלכיא ועבדין טב עם
כל שלטוניא דארעא ואית מנהון בכל
גברין בישין ואתקריבו למלכותא ומלכו
אתמסרת בידיהון ובנכליהון ובשיקריהון
ואטעיו ית מלכותא וכתבו איגרתא דלא
תקנין קדם שמיא ואוף בבני אנשא
אנון ועל מלכותא אנון קשיין ודא
שאילתא רשאלו ממלכא למקטל
גברין צדיקין דמא סגיאה שפכין כד
ביש לא עבדו דינא דקטלא לא הוויין
חייבין ואית להון הני גוברין צדיקין אתו
דמשבחא בכל הדרא ומרדכי דחכים
בכלהון בחכמתא ומומא לית בהון ודלא
באומתהון ואנא חשיבית בגרמי דאומא
אחריתי שאיל מני למתקריין בני למרי
עלמא דהוא ברא שמיא וארעא ומלכין
רברבין דתקיפין מני דכוא יתהון ולא
ולא בהתהון מטול דהמן בר המדתא
אגגיא מהדין הוה ומזרעא דבית עמלק
הוה ואתא לותנא וחזא מינן טיבותא
ורבותא ושבחא סגיאה ורבינן יתיה
וקרינן יתיה אבוהי דמלכותא ומן דמלכא
הוה יהיב והוא לא הוה ידע למסוברא
יקרא אפלא לקבלא מלכותא לא הוה

מהדהר בליביה למקטלי ולמיסב ית
מלכותא מטול דהמן בר המדתא אגגיא
צליבנן יתיה על צליבא וכל דהוה שרי
אסיקנן ברישיה ומן דברא שמיא וארעא
אסיק ית מחשבתיה ברישיה ונסח כתאג
וגעל תוקיעה פי כל מדינה ומדינה מנשור
לגמיע לאמם ליכונו ליהוד מסתעדין
להדא ליום לינתקמו מן אעדאיהם הרצים
רכבי הרכש האחשתרנים יצאו מבהלים
ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן
הבירה דהטיא רכבי ריכשא ושלטונין
פקו טרידין ודחופין בגזירתיה דמלכא
ודיאטגמא אתפרסת בשושן בירתא
לפיוג ראכבי לכילו לבגל כרגו מכאדרין
מנדפעין באמר למלך ותוקיע געל פי
סוס לגוסק ומרדכי יצא מלפני המלך
בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב
גדולה ותכריך בוץ וארגמן והעיר
שושן צהלה ושמחה ומרדכי נפק מן
קדם מלכא בלבושא דמלכותא כד חזי
ושפיר ליבא ביקר סגי וברבו יתירא
לביש לבושא דמלכותא מילא קרפסא
ותכילתא שייר בדהבא טבא ואופיר
ומקבעין ביה מרגלין ואבנין טבין

אבל וצום ובכי ומספד שק ואפר שעשו נתן להם הקב״ה אורה ושמחה וששון ויקר משתה ויום טוב ומשלוח מנות חלופם ושלשה ימים צמן

לגינין סרבלא לביש מיינקא דכרום
ימא דמות כל ציפר גדפא דפרח
ועופי שמיא והוון דמיה דכיתונא
ארבע מאה ועשרין ככרי דדהב
והמינא מאחי בחרציה דמקבע בא
באורכוהי אבנא בורלא מוקין פרתאוין
רמי ברגליה מחתין במקרונין דדהבא
ומתחתמין בזמרגדין וספסירא מראה
תלי בחרציה מחתא בהו לתחלת די
דדהבא וצייר עלוהי קרתא ירושלם ועל
ידיה דספסירא צייר עלוהי גדא דמחווא
בירא מראה מחית ברישיה דצייר
בצפעונין ועביד למרדכי לעילא מניה
כלילא דדהבא מקרונא לעילא מן
כלילא טוטפן דמקבען בדהבא די
דידיען כל עממיא אומיא ולישניא
דהוא מרדכי יהודאה דכתיב וראו כל
עמי הארץ ובמפקיה מרדכי שוקיא
באסא מכבין ורדוותא בארגונא נגיד
כיילא כהניא נקטין בידיהון חצוצרתא
ומכריזין ואמרין כל דלא תבע שלמא
למרדכי ושלמא ליהודאי הדמין יתעביד
וביתיה נולי ישתוה ועשרה בנוי דהמן
פכזרין ידיהון ואזלין קדם מרדכי

ואמרין מן דא יהב אגרא ליהודאי
ומשלים אגריהון דרשיעא ברישיהון
והדין המן אבונן טפשא דאתרחיץ
על עותריה ועל איקריה מרדכי
ענותנא תבריה בצומיה ובצלותיה
ואסתר צדיקתא מריקא מן חרבא
דלית אפשר למלכתא למהלכא עם
בני אינאשי בשוקא חזר מרדכי עינוהי
וחזא יתה ואמר לה ברוך יי שלא נתננו
טרף לשיניהם מתיבא אסתר ואמרה
עזרינו מעם יי עושה שמים וארץ
סגיאין מן בני אנשא הוו חדיין על
מפלתיה דהמן רשיעא ומודן ומשבחין
על פרקנא ויקרא דהוה ליה למרדכי
צדיקא בזמנא ההוא דהכדין כת מפרש
ואמר ומרדכי נפק מן קדם מלכא בל
בלבושא דמלכותא תכלא ומולא וכ
וכלילא דדהבא טבא ומכרך בוצא
וארגונא וקרתא דשושן צהלא וחדיא
ומרדכי נפק מן קדם מלכא ביקרא
רבא וברבותא סגיאתא ומודה ומשבח
קדם רבון כל עלמא יי דעבד ליה
נסין וגבורן ולעמיה דבית ישראל
והוא מרדכי שפיר בריוא זיאה בחזוא

בעיני כל שלטוני דמלכא לכוכב נגהא
והוא הוה לביש לבושא דמלכותא דתכ
לא ותכילתא וארגונא וזהורתא טבא
וממרוק דדהבא סגיאה ותלבשתא מרייתא
הות יתיבא על פגריה מלגו והיא מכבשין
באבנין טבין ומרגליין פסקון דבוצא
הוה יהיבין בשקוהי וחרצוהי הוון אסירין
בתרין זונרין דדהבא חד מן ימיניה וחד
מן שמאליה ותליין בהון אבנין טבין
ומרגלין מסאנין עמוקין פרתאין עובד
מרי תפלין דדהבא בין עינוהי וכרבלא
מרייתא מנשרא היבה ברישיה ועלה
צייר קרתא דירושלם והיא מבדהקא
שוקין ופלטין והוא רכיב על סוסיא
מפגר באבנין טבין ומרגלין ועטיף
באוצטלוון אולו סריקין חיורא מתנפתא
במצנפתא דיהודאי וכל עולימי דמלכא
קלעיא וקשתיא הוו טעינין קשתאתא
דדהבא ואזלין קדמוי ועליהון קשתאין
דדהבא וכל שוקא ושוקא זמרין ותד
ותושבחן משתמע בכל פינתא ופינתא
מנרתא דדהבא ודכספא דלקן וסיען
דיהודאי הוון קימין מן ימיניה ומן ש
שמאליה ליקריה ושבחא ליה וכל

שלטוני דמלכא ורברבנוהי הוון מכריזין
קדמוי ואמרין דין הוא אבוי דמלכא
רבא ויקירא על יהודאי וקרתא דשושן
צהלא וחדיא ולרגמרדכי מן חצרה
למלך כלבאס מלך מן אסמאנגון ותזרק
ותאג מן דהב כבירה ומדרג מן עשר
וארגואן וקריה לסוס פארחה סארה

לַיְּהוּדִים הָיְתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה
וְשָׂשֹׂן וִיקָר ליהודאי הות נהורא וחדותא
דיצא ויקרא וכאן ליהודי לנור ולסרור
ולפרח ולעזי וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל
עִיר וָעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דְּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ
מַגִּיעַ שִׂמְחָה וְשָׂשׂוֹן לַיְּהוּדִים מִשְׁתֶּה
וְיוֹם טוֹב וְרַבִּים מֵעַמֵּי הָאָרֶץ מִתְיַהֲדִים
כִּי נָפַל פַּחַד הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם׃ ובכל
מדינתא ומדינתא ובכל קריתא וקר
וקריתא אתר דפתגמא דמלכא
וגזירתיה מטיין דוותא ורוכסא לי
ליהודאי ומשקיא ויומא טבא וסגיאין
מן עמא דארעא מתגיירין מטול דנפלת
דחלתא דיהודאי עליהון ופי כל מדינה
ומדינה ופי כל קריה וקריה מוצעקד
בלג אמר למלך ותוקיעה פרח וסרור
ליהוד ומגלס ויזם צאח וכתור מן אהל

ג' וכל חס לשון ארמית דכות' ה' פיסון אית בהון ובכל ובכל ו'

ה' פיסון ובכל ובכל ויאמר אלהים נעשה אדם ובאו ומתו כל ההולך ואוצלתיך

ובכל מדינה ומדינה

..–.. מנשאים ג'

לארץ יתיהודון ממא וקע פזע אליהוד
עליהם׃ ובשנים עשר חדש הוא חדש
אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע
דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר
שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך
הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם׃
ובתרין עשר ירחין לירחא תרי עשר
הוא ירחא דאדר בתלת עשר יומין ביה
דקריבו פתגמוי דמלכא וגזירתיה
למתעבדא ביומא דסבירין בעלי דבבוהון
דיהודאי למשלט בהון ביה ביומא ההוא
אתהפכו יהודאי בשנאיהון ופי שהר
אלי"ב הו שהר אדר פי אליום אלי"ג מנה אלדי
בלג אמר אלמלך ותוקיעה אן ימתת'ל
פיה והו אליום אלדי רגא פיה אעדא אליהוד
אן יתסלטו עליהם פאנקלב הו לא אן
יתסלטו אליהוד הם באעדאיהם׃ נקהלו
היהודים בעריהם בכל מדינות המלך
אחשורוש לשלוח יד במבקשי רעתם
ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם
על כל העמים׃ ואתכנשו יהודאי
בקרויהון בכל מדינת דמלכא אחשור
למפשט ידיהון בבני אנשא דבעיין
בבישתהון וגברא לא קם קדמיהון מטול

דנפלת דחלתהון ואימתהון על כל
אומיא׃ תגמעו אליהוד פי קראהם פי גמיע
מדן אלמלך אחשורוש ומדו אידיהם עלי
טאלבי שרהם ולם יקף בין אידיהם אנסאן
ממא וקע פזעהם עלי גמיע אלשעוב׃
וכל שרי המדינות והאחשדרפנים
והפחות ועשי המלאכה אשר למלך
מנשאים את היהודים כי נפל פחד
מרדכי עליהם׃ וכל שלטוני דמדינתא
ועבדי עבידתא דמלכא משבחין ית
יהודאי ארי נפל דחלתא דמרדכי עליהון׃
וגמיע ריסא מדן אלמלך ואלבטארקה
ואלאמרא ועמאל אלמלך משרפין ליהוד
ממא וקע פזע מרדכי עליהם׃ כי גדול
מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל
המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול׃
מטול דתקיף הוא מרדכי בבית
דמלכא ושמעיה אזיל בכל מדינתא
מטול דגברא מרדכי אזיל בכל מדינתא
מטול וסגי׃ לאן מרדכי עצים פי בית
אלמלך ודכרה מתצל פי גמיע אלמדן
לאנה כל מא גא עצם׃ ויכו היהודים בכל
איביהם מכת חרב והרג ואבדן ויעשו
בשנאיהם כרצונם׃ וקטלו יהודאי

מנשאים ג ולא יהיה פליט ושריד ועל הארץ אשר הם מנשאים את היהודים ס — ג מלין מן יא אתין וכתועבותיהן ועלילותיכם והאחשדרפנים ס

בכל שנאיהון מחתא דחרבא ודקטלא
ודשיציין ועבדו בשנאיהון דרבעו
נפשהון פקתלו יתהון פי גמיע אעדאהם
צרב סיף וקתל ואבאדה וצנעו באעדאהם
רצאהם ובשושן הבירה הרגו היהודים
ואבד חמש מאות איש ובשושן בירתא
קטלו יהודאי ושיציאו חמיש מאה
גוברין ופי סוס אלבוסק קתלו אליהוד
ואבאדו כמס מאיה רגלא

ואת פרשנדתא
ואת דלפון
ואת אספתא
ואת פורתא
ואת אדליא
ואת ארידתא
ואת פרמשתא
ואת אריסי
ואת ארדי
ואת ויזתא

עשרת בני המן בן המדתא צרר
היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את ידם
וית פרשנדתא וית דלפון וית אספתא
וית פורתא וית אדליא וית ארידתא
וית פרמשתא וית אריסי וית ארידי
וית ויזתא עשרתי בנוי דהמן בר המדתא
אגגאה דהוה מעיק ליהודאי קטלו ולא
בביזתא לא אושיטו ית ידיהון עשרה
בני המן בן המדתא אלאגגי עדו אליהוד
קתלו ופי אלגנימה לם ימדו אידיהם
ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן
הבירה לפני המלך ביומא ההוא על
מניינא דקטיליא בשושן בירתא קדם
מלכא פי דלך אליום רפע עדד אלמקתולין
פי ... סוס אלבוסק אלי חצרת אלמלך ויאמר
המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה
הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש
ואת עשרת בני המן בשאר מדינות
המלך מה עשו ומה שאלתך וינתן לך
ומה בקשתך עוד ותעש ואמר מלכא
לאסתר מלכתא בשושן בירתא קטלו
יהודאי וגמרו חמיש מאה גוברין
וית עשרתי בנוי דהמן בשאר מדינתה
דמלכא מה עבדו ומה שאילתיך אסתר
מלכתא ומה בעותיך תיבן ויתעביד
פקאל אלמלך לאסתר אלמלכה אדא כאן
דא פי סוס אלבוסק קתלו אליהוד ואבאדו
כמס מאיה רגלא ועשרה בני המן פי
באקי מדן אלמלך מא דא צנעו ומא סואך

פור התפוררה אתה פוררת ואת פורתא כולה מול בענ׳ ב׳ ווין בקר׳ אריכין וו דקטון וו דויזתא אין עושין כתבן אריח על גבי לבון לפי
שאין תקומה למפלתם של רשעים

פתעטינה ומא טלבתך איצא פתקיתא׳
ותאמר אסתר אם על המלך טוב ינתן
גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות
כדת היום ואת עשרת בני המן יתלו על
העץ ׃ ואמרת אין על מלכא שפיר יתיה
יתיהיב אוף למחר ליהודאי כדין גזירת
יומא דין וית עשרתי בנוי דהמן יתלון
על צליבא׳ פקידת אסתר אן ראי למלך
אן יגעל איצא מדא פרח ליהוד דיי פי
סוס אן יצנעו סכיל הדא איום ועשרה
בני המן יצלבו עלי כשבה ׃ ויאמר
המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן
ואת עשרת בני המן תלו ׃ ואמר מלכא
למעבד כן ואתפרסת דיאטיגמא בשושן
בירתא וית עשרתי בנוי דהמן צלבו
יתהון על צליבא המן אצטליב על
תלת אמין פרשנדתא רחיק מניה
אמה חדא פרשנדתא אצטליב על
תלת אמין דלפון רחיק מיניה אמה
חדא׳ דלפון אצטליב על תלת
אמין׳ אספתא רחיק מניה אמה
חדא׳ אספתא אצטליב על תלת
אמין׳ פורתא רחיק מניה אמה
חדא׳ פורתא אצטליב על תלת

אמין׳ אדליא רחיק מניה אמה
חדא אדליא אצטליב על תלת
אמין ארידתא רחיק מניה אמה
חדא ארידתא אצטליב על תלת
אמין פרמשתא רחיק מניה אמה
חדא פרמשתא אצטליב על תלת
אמין אריסי רחיק מיניה אמה
חדא אריסי אצטליב על תלת
אמין ארידי רחיק מניה אמה
חדא ארידי אצטליב על תלת
אמין ויזתא רחיק מיניה אמה
חדא ויזתא אצטליב על תלת
אמין עשיראה עשרתי בנוי דהמן
אצטליבו על צליבא והוה צליבא
משקע בארעא תלת אמין וכריה הוה
רם מן ארעא ארבעין אמין והוה
המן צליב רצליבא ארבעין וארבעה
אמין והוה המן צליב ברישיה סכום
חמשין אמין והוה המן ובנוי צליבין
על חד צליבא אתא מרדכי וחזא להמן
וית בנוי צליבין על חד צליבא ענה
מרדכי ואמר להמן את חשבת למעבד
בשתא לעמא בית ישראל וידע סתיר
סתירתא וגליתא אפיק מחשבתך

ברישך את בעית למקטל יתן ולשיצאה
יתן מן כנפוי דאבונן דבשמיא ואבן
עברין עמך וצלבנון לברך תחות
כנפוך יפקיד מלך אן יצנע כראך וגעל
אתוקי עפי אלסוס ועשרה בני המן צלבו
ויקהלו היהודיים אשר בשושן גם ביום
ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו
בשושן שלש מאות איש ובבזה לא
שלחו את ידם ואתכנשו יהודאי דהוון
בשושן תוב ביומא דארבעת עשר
לירחא דאדר וקטלו בשושן תלת מאה
גוברין ובבזתא לא אושיטו ית ידיהון
ותגוקו איהוד אלדי פי אלסוס פי איום איד
מן שהר אדר איצא פקתלו פי אלסוס
תלאת מאיה רגלא ופי אלגנימה לם ימדו
אידיהם ושאר היהודיים אשר במדינות
המלך נקהלו ועמד על נפשם ונוח
מאיביהם והרוג בשנאיהם חמשה
ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את ידם
ושרכא דיהודאי דהוון במדינתא דמל׳
אחשורוש אתכנשו וקמו והוו מרי
נפשהון ואתניחו מן בעלי דבביהון ק
וקטלו בשנאיהון חמשין ושבעה אלפין
ובבזתא לא אושיטו ית ידיהון ואלין

גבריא דקטלו יהודאי אינון שנאיהון
דישראל דהוו אמרין להון מיכן ועד
דקליל יומין אנן קטלין לכון וטרפינן
לבניכון לארעא ובאקי איהוד אלדי פי
גמיע מדן אלמלך תגוקו ואנתצרו לאנפס
הם ואסתראחו מן אעדאהם וקתלו בש
בשאניהם כמסה וסבעין אלפא ופי
אלגנימה לם ימדו אידיהם ביום שלושה
עשר לחדש אדר ונוח בארבעה עשר
בו ועשה אתו יום משתה ושמחה ביום
תלת עשר לירחא אדר ואתניחו בארבעה
עשר ביה ועבדו יתיה יומא דמשקיא
וחדותא ידאך פי איג מן שהר אדר ואס
ואסתראחו פי איד מנה וצנעוה יום שרב
ופרח והיהודיים אשר בשושן נקהלו
בשלושה עשר בו ובארבעה עשר בו
ונוח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום
משתה ושמחה ויהודאי דהוון בשושן
אתכנשו בתלת עשר ביה ובארבעת
עשר ביה ואתניחו בחמישת עשר ביה
ועבדו יתיה יומא דחדותא ומשקיא
ואיהוד אלדי פי אלסוס תגוקו פי איג מנה
ואיד מנה ואסתראחו פי איט מנה וצנ
וצנעוה יום שרב ופרח על כן היהודיים

היהודים דבת היהודיים ג לשקול על גנזי המלך ביהודיים ביום ההוא נתן על אשר שלח ידו ולהיות היהודים עתידים והיהודיים אשר בשושן ד״ריש פיסו
כל שלוש תיבות שהטעם אחר האות הראשון שבתיבה כמות יצו יצ אתך וכדומה לו מלמעלה יקרא ויתנקר בר מן ביום ארבעה עשר

הפרוזים הישבים בערי הפרזות עשים
את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה
ומשתה ויום טוב ומשלח מנות איש
לרעהו׃ מטול הכא יהודאי דהוון בכפרנא
דיתבין בקרוין רקיקתא עבדין ית יומא
דארבעת עשר לירחא דאדר משקיא
וחדותא ויומא טבא ומשאלין מאני
גבר לחבריה׃ לדאך איהוד אראבצין
אמקימין פיקרא אארבאץ יצנעון יום
יום יד מן שהר אדר פרח ושרב ויום צלח
אי ואן ובעת אנצבה כל רגל אי צאחבה׃
ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח
ספרים אל כל היהודים אשר בכל
מדינות המלך אחשורוש הקרובים
והרחוקים׃ וכתב מרדכי ית כל פתגמיא
האלין ושדר ית איגרתא על כולהון
יהודאי דבכל מדינתא דמלכא אחשורוש
קריביא ורחיקיא׃ פכתב מרדכי הדה
אאמור ובעת בכתב אי גמיע איהוד אדי
פי גמיע מדן אמלך אחשורש אקריבין
ואבעידין׃ לקים עליהם להיות עשים
את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת
יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה׃
למקיימא עליהון למהוי עבדין ית
יומא דארבעת עשר לירחא דאדר וית
יומא דחמישת עשר ביה בכל שנא ושנא׃
ליוגב עליהם אן יתכדו יום יד מן שהר
אדר ויום טו פי כל סנה וסנה׃ כימים אשר
נחו בהם היהודים מאיביהם והחדש
אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל
ליום טוב לעשות אותם ימי משתה
ושמחה ומשלח מנות איש לרעהו
ומתנות לאביונים׃ היך יומיא דאתנחו
בהון יהודאי מן בעלי דבביהון וירחא
דאתהפיך להון מן עקתא לחדותא ומן
אבלא ליומא טבא למעבד יתהון יומא
דמשקיא וחדותא ומשאלין מאני גבר
לחבריה ויהבין מתנתא למסכינא׃
כאיומין אדי אסתראחו פיהמא איהוד
מן אעדאהם ואשהר אדי אנקלב להם
מן חסרה לפרח ומן חזן ליום צאלח אן
יצנעוהמא איומי שרב ופרח ובעת הדאיא
בעץ לבעץ והבאת לאמסאכין׃ וקבל
היהודים את אשר החלו לעשות ואת
אשר כתב מרדכי אליהם׃ וקבילו יהו
יהודאי עליהון ית מה דשריין למעבד
וית מה דכתב מרדכי עליהון׃ פקבל
איהוד מא אבתדו אן יצנעוה ומא כתב

פרזות ג ואמרת אעלה על ארץ פרזות תשב ירושלם בערי הפרזות ... כימים ד דגש וסימנהון אשר ישבתם הראשונים וחברון כימים אשר

וקבילו יהודאי עליהון ית מא דשריין למעבד וית מא דכתב
מרדכי עליהון : פקבלו אליהוד מא אבתדו אן יצנעוה ומא כתב מרדכי אליהם:

מרדכי עליהם כי המן בן המדתא האגגי
צרר כל היהודים חשב על היהודים
לאבדם והפל פור הוא הגורל להמם
ולאבדם מטול דהמן בר המדתא אגגאה
מעיקהון דיהודאי חשיב על יהודאי
למגמרא יתהון ולשיצאה יתהון וכד
חזו להמן ובנוי צליבין על צליבא ומן
סגיאין אמרין לה לאסתר למה את
אסתר מעברא על מה דכתיב באוריתא
דקודשא לא תבית נבילתיה על צליבא
ענת אסתר ואמרת להון על דקטל
שאול לגיורי גבעונאה הוון בנוי צל
צליבין על צליבא מן יומא שירוויי
חצדא דסערין ועד דנחת עליהון מטרא
הוון אישתא ירחין וכד הוון בית ישראל
סלקין מתחזן בבית מקדשא הוון מ
עממיא אמרין להון למא אלין צליבין
ענו בית ישראל ואמרין להון על דפשט
ידיה בגיורי דגבעונאי וקטל יתהון
וכען המן רשיעא דבעא לשיצאה
כל דבית ישראל על חד כמה וכמה
דיהוי הוא ובנוהי צליבין על צליבא
כל יומי עלמא באן המן בן המדתא
אלאגגי עדו אליהוד דבר עליהם אן יבידהם

ואוקעהם אלקרעה ליהימהם ויבידהם
ובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב
מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים
על ראשו ותלו אתו ואת בניו על העץ
ובמעלת אסתר קדם מלכא אמרת מה
דכתיב בספרא משיציא תשיצון ית
שום דוכרנהון מתחות שמיא והשיב
מחשבן בישן על בית ישראל ומחשבתיה
ברישיה סלקת וצלובו יתיה וית בנוי
על צליבא ועגד דכולהא בין ידי אלמלך
קאל קולא מע אלכתאב באן ירגע תדבירה
אלרדי אלדי דברה עלי אליהוד פי ראסה
וצלבוה ובניה עלי כשבה על כן קראו
לימים האלה פורים על שם הפור על
כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו
על ככה ומה הגיע אליהם מטול כדין
קרון ליומיא האלין פורים על שם
פורתא ועקתא דערעון יתהון מטול
כדין כתיב מפרש באגרתא הדא מה
חזון על כדין מה אירע להון לדאך
סמיא הדין אליומין אלסהאם עלי אסם
דאך אלסהם עלי מא פי צאהרה הדה
אלרסאלה ואי שי כאן ואי שי נאלהם
קימו וקבלו היהודים עליהם ועל

ו לשון נפילה דחס יוד וסימנה׳ ולכפל ירך רק הפילה ויפלו גרלות דיונה והפל פור באש יפליה והיה תפלו [illegible] לימים ה דגש עשרת כסף
לימים ובבלחו את ראשו על כן קראו

זרעם ועל הנלוים עליהם ולא יעבור
להיות עשים את שני הימים האלה
ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה׃ קיימו
וקבילו יהודאי עליהון ועל בניהון ועל
כל דמתוספין עליהון ולא יפסקון למ
למהוי עבדין ית תרין יומיא האלין
היך כתביהון והיך בזמן מניניהון בכל
שתא ושתא׃ אוגבו אליהוד וקבלו עליהם
ועלי נסלהם ועלי גמיע אלמנצאפין
אליהם ולא יתגאוזוה אן יתכדון הדין
אליומין שבה כתאבהמא ווקתהמא פי
כל סנה וסנה׃ והימים האלה נזכרים
ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה
מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים
האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם
לא יסוף מזרעם׃ ויומיא האלין נכרין
ונתעבדין בכל דרא ודרא זרעיתא וז
זרעיתא מדינתא ומדינתא קריתא
וקריתא ויומי דפוריא האלין לא יעברון
מן גו יהודאי ודוכרנהון לא יפסוק מן
גו בניהון׃ אן יכון הדין אליומין מדכורין
ומצנועין פי כל גיל וגיל ועשירה ומ
ומדינה וקריה והדה אלפסאח לא תזול
מן בין אליהוד ודכרהא לא ינקטע מן

נסלהם׃ ותכתב אסתר
המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי את
כל תקף לקים את אגרת הפרים הזאת
השנית׃ וכתבת אסתר מלכתא ברתיה
דאביחיל ומרדכי יהודאה ית כל תוקפא
לקיימא ית איגרתא דפוריא תניינות
מטול דאיזהות שתא דעבורא דלא
יקרון מגילתא באדר קדמאה אלא
באדר תניינא יקרון יתיה ושדור איגרתא
על כולהון יהודאי למאה ועשרין
ושבע מדינן מלכותא דמלכא אחשורש
פתגמי דשלמא ומילי דקושטא׃ פכתבת
אסתר אלמלכה אבנת אביחיל ומרדכי
אליהודי בגמיע אלתשדיד ליוגב הדה
אלפסאח אלתאניה׃ וישלח ספרים אל כל
היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה
מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת׃
ושדור איגרתא וג׳ ובעת אלי גמיע אליהוד
אלמאיה וז׳ וכ׳ מדינה ממלכה אחשורש
כלאם אסלאם ואלחקאיק׃ לקים את ימי
הפורים האלה בזמניהם כאשר קים
עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה
וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם
דברי הצומות וזעקתם׃ למקיימא ית

אסתר המלכה יד׳ וידע הדבר ויהי בהיות המלך לא הביאה אסתר לשתות ביום השני תנ׳ דפסוק׳ ושלאחריו מי הוא זה והמן עמד ביום ההוא נתן הנה
בית המן ומה שאלתך ותכתב לקים…

יומי דפוריא האלין בזמניהון היך כמה
דקיימו עליהון על נפשהון ועל בניהון
מילי דצומא ודתעניתא ליוגבו הדין
ליומין לסהאס פיאוקאתהמא במא
אוגב עליהם מרדכי ליהודי ואסתר
למלכה וממא אוגבו עלי אנפסהם ועלי
נסלהם אמור לצום וזעיקהא ומאמר
אסתר קים דברי הפרים האלה ונכתב
בספר ומאמר אסתר קיים מלי דפוריא
האלין ואתכתב בספרא וקול אסתר
אוגב איצא הדה לסהאס וכתב פי אל
לכתאב

וישם
המלך אחשרש מס על הארץ ואיי
הים ושוי מלכא אחשורוש תמה על
ארעא וכד ידע מלכא אחשורוש עמה
דאסתר ותולדתה שוי יתהון בני חורין
בגו עלמא ושעביד כולהון אומתא
כולהון ושוי תמה על ארעא ועל תיג
תגארי ימא וצייר למלך אחשורוש
דמה כארגה עלי לבלדאן ועלי סאחל
גזאיר לבחר וכל מעשה תקפו וגבורתו
ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו
המלך הלוא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי מדי ופרס וכל עובדא

דתוקפיה וגבורתיה ופירוש רבותא
דמרדכי דרבי יתיה מלכא הלא אינון
כתיבין על ספרא דמלי יומיא למלכי
מדי ופרס וגמיע לכבר שדתה וגברותה
ושרח תעצים מרדכי לדי עצמה אל
למלך הי מכתובה פי דיואן אלכבאר
לזמאן למלוך מאהאת ופארס כי
מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש
וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש
טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו
מטול דמרדכי יהודאה הוה תנין
למלכא אחשורוש ורבהון דיהודאי
ורעו בסגיאת הון דרה ואתבע טבתא
לעמיה וממליל שלמא לכל זרעיה
בנבואתהון ואן מרדכי ליהודי וזיר
למלך אחשורוש וגליל ליהוד ומרצי
לכתיר מן אכותה ומלתמס אלכיר
לקומה וטאלב לסלאמה לגמיע נסלהם
ומכלם גמיע אלה באלסלאם׃

סכום הפסוקים מאה וששים ושבעה
סימן קסז

ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות
דבר יהוה מפי ירמיה העיר יהוה את

מן ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל עד סוף מגלה פרים הפרים חס וו ושארא פורים הפורים מל וו כל מגלה אחשורוש כת מל
במל חס וו אחרון וחד חס דחס וישם המלך אחשרש העיר ה מי העיר ממזרח העיר יי את רוח ובשנת אחת וחבירו ויקומו ראשי האבות

ה זוג מק̇ בחד ענין חלוף קדמיה לא נסיב וו אמרפל ואמרפל שמן למאור ושמן למאור כל מפרסת וכל בהמה מפרסת עשר ובכסים עשר ונכסים
מ̇ פתי יסר הנה חסר מ̇ פתי יסור הנה וחסל לבני ישוע יואב לבני ישוע ויואב ארן אמר ארון ואמר שלש מאות ששים שלש מאות וששים ׳ אלין ומטעין

רוח כרש מלך פרס ויעבר קול בכל
מלכותו וגם במכתב לאמר כה אמר
כרש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן
לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי
לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה
מי בכם מכל עמו יהי אלהיו עמו ויעל
לירושלם אשר ביהודה ויבן את בית
יהוה אלהי ישראל הוא האלהים אשר
בירושלם וכל הנשאר מכל המקמות
אשר הוא גר שם ינשאוהו אנשי מקמו
בכסף ובזהב וברכוש ובבהמה עם
הנדבה לבית האלהים אשר בירושלם
ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימן
והכהנים והלוים לכל העיר האלהים
את רוחו לעלות לבנות את בית יהוה
אשר בירושלם וכל סביבתיהם
חזקו בידיהם בכלי כסף בזהב ברכוש
ובבהמה ובמגדנות לבד על כל התנדב
והמלך כורש הוציא
את כלי בית יהוה אשר הוציא נבוכדנאצר
מירושלם ויתנם בבית אלהיו ויוציאם
כורש מלך פרס על יד מתרדת הגזבר
ויספרם לששבצר הנשיא ליהודה
ואלה מספרם

אגרטלי זהב שלשים אגרטלי כסף
אלף מחלפים תשעה ועשרים כפורי
זהב שלשים כפורי כסף משנים ארבע
מאות ועשרה כלים אחרים אלף כל
כלים לזהב ולכסף חמשת אלפים
וארבע מאות הכל העלה ששבצר
עם העלות הגולה מבבל לירושלם
ואלה בני המדינה העלים
משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצור
מלך בבל לבבל וישובו לירושלם
ויהודה איש לעירו אשר באו עם זרבבל
ישוע נחמיה שריה רעליה מרדכי
בלשן מספר בגוי רחום בענה מספר
אנשי עם ישראל בני פרעש
אלפים מאה שבעים ושנים בני
שפטיה שלש מאות שבעים ושנים
בני ארח שבע מאות חמשה ושבעים
בני פחת מואב לבני ישוע יואב
אלפים שמנה מאות ושנים עשר
בני עילם אלף מאתים חמשים
וארבעה בני זתוא תשע מאות
וארבעים וחמשה בני זכי שבע
מאות וששים בני בני שש מאות
ארבעים ושנים בני בבי שש מאות

חזקו ו̇ אשר חזקו את ידיו לא חזקו הכהנים חזקו פניהם מסלע וכל סביבתיהם ׳ שיבה לירושלם ה̇ לכן כה אמר יי שבתי לירושלם וישב
יהושפט מלך יהודה המזבח ות/ואלה בני המדינה אלה בני המדינה ׳ ושאר אשיבה אל ירושלם ׳ נבוכדנצור ב̇ כת כן לקדר ולממלכות
חצור ואלה בני המדינה קדמיה נבוכדנאצור כתב ׳ תנינ̇ נבוכדנצור כת ׳ בכסף ובזהב ג̇ בנכסים רבים בכסף ובזהב ייפהו וכל הנשאר

עשרים ושלשה׃ בני עזגד אלף
מאתים עשרים ושנים׃ בני אדניקם
שש מאות ששים וששה׃ בני
בגוי אלפים חמשים וששה׃ בני
עדין ארבע מאות חמשים וארבעה׃
בני אטר ליחזקיה תשעים ושמנה׃
בני בצי שלש מאות עשרים ושלשה׃
בני יורה מאה ושנים עשר׃
בני חשם מאתים עשרים ושלשה׃
בני גבר תשעים וחמשה׃
בני בית לחם מאה עשרים ושלשה׃
אנשי נטפה חמשים וששה׃
אנשי ענתות מאה עשרים
ושמנה׃ בני עזמות ארבעים
ושנים׃ בני קרית ערים כפירה
ובארות שבע מאות וארבעים ושלשה׃
בני הרמה וגבע שש מאות
עשרים ואחד׃ אנשי מכמס
מאה עשרים ושנים׃ אנשי בית
אל והעי מאתים עשרים ושלשה׃
בני נבו חמשים ושנים׃ בני
מגביש מאה חמשים וששה׃
בני עילם אחר אלף מאתים
חמשים וארבעה׃ בני חרם שלש

מאות ועשרים׃ בני לד חדיד
ואונו שבע מאות עשרים וחמשה׃
בני ירחו שלש מאות ארבעים
וחמשה׃ בני סנאה שלשת אלפים
ושש מאות ושלשים׃ הכהנים
בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות
שבעים ושלשה׃ בני אמר אלף
חמשים ושנים׃ בני פשחור אלף
מאתים ארבעים ושבעה׃ בני
חרם אלף ושבעה עשר׃ הלוים
בני ישוע וקדמיאל לבני הודויה
שבעים וארבעה׃ המשררים
בני אסף מאה עשרים ושמנה׃
בני השערים בני שלום בני אטר
בני טלמון בני עקוב בני חטיטא בני
שבי הכל מאה שלשים ותשעה׃
הנתינים בני ציחא בני חשופא
בני טבעות׃ בני קירס בני סיעהא
בני פדון׃ בני לבנה בני חגבה בני
עקוב׃ בני חגב בני שמלי בני חנן׃
בני גדל בני גחר בני ראיה׃
בני רצין בני נקודא בני גזם׃ בני
עזא בני פסח בני בסי׃ בני אסנה
בני מעונים בני נפיסים׃ בני

ויקרא ה׳ ויקרא אבשלום ויקרא לה יד אבשלום ויקרא שמה במה ברזלי ברזלי ותליין ויקרא המלאך הגאל אתי ויקרא שמו בישראל
ישראלהם ג׳ ראשי אלפי ישראל אם מישראל וחבירו ותליין וישראל הנה והאבנים על שמות לאנכור אל עיר נכרי ושאוא ישראל המה

בקבוק בני חקופא בני חרחור
בני בצלות בני מחידא בני חרשא
בני ברקוס בני סיסרא בני תמח
בני נציח בני חטיפא   בני עבדי
שלמה בני סטי בני הספרת בני פרודא
בני יעלה בני דרקון בני גדל
בני שפטיה בני חטיל בני פכרת
הצביים בני אמי   כל הנתינים
ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים
ושנים   ואלה העלים מתל
מלח תל חרשא כרוב אדן אמר ולא
יכלו להגיד בית אבתם וזרעם אם
מישראל הם בני דליה בני טוביה בני
נקודא שש מאות חמשים ושנים
ומבני הכהנים בני חביה בני
הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות
ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על שמם
אלה בקשו כתבם המתיחשים ולא
נמצאו ויגאלו מן הכהנה ויאמר
התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש
הקדשים עד עמד כהן לאורים ולתמים
כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים
שלש מאות ששים מלבד עבדיהם
ואמהתיהם אלה שבעת אלפים שלש

מאות שלשים ושבעה ולהם משררים
ומשררות מאתים סוסיהם שבע
מאות שלשים וששה פרדיהם מאתים
ארבעים וחמשה גמליהם ארבע
מאות שלשים וחמשה חמרים ששת
אלפים שבע מאות ועשרים
ומראשי האבות בבואם לבית
יהוה אשר בירושלם התנדבו לבית
האלהים להעמידו על מכונו כבחם
נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמונים
שש רבאות ואלף וכסף מנים חמשת
אלפים וכתנת כהנים מאה
וישבו הכהנים והלוים ומן העם
והמשררים והשוערים והנתינים
בעריהם וכל ישראל בעריהם ויגע
החדש השביעי ובני ישראל בערים
ויאספו העם כאיש אחד אל ירושלם
ויקם ישוע בן יוצדק ואחיו
הכהנים וזרבבל בן שאלתיאל ואחיו
ויבנו את מזבח אלהי ישראל להעלות
עליו עלות ככתוב בתורת משה איש
האלהים ויכינו המזבח על מכונתו
כי באימה עליהם מעמי הארצות
ויעלי עליו עלות ליהוה עלות לבקר

דרכמונים ב׳ מל כבחם נתנו ומראשי האבות ... וזמראשי ג׳ וגם בירושלים העמיד יהושפט ומראשי האבות וחבירו לבית האלהים
ג׳ וכל המשאר מכל המקומות ומראשי האבות ושבתי ויוזבדם כל סוף פסוק המה ... שלשת השריגים שלשת הסלים ושפטו הם כי
קדש הם לא תאכלום כי שקץ ראשי אלפי ישראל הם כי ישמע אלים ונשיך ובנך הטובים אלה איפה הם בן אדם בתוך בית המרי אם מישראל

ולערב ויעשו את חג הסכות ככתוב
ועלת יום ביום במספר כמשפט דבר
יום ביומו ואחרי כן עלת תמיד ולחדשים
ולכל מועדי יהוה המקדשים ולכל
מתנדב נדבה ליהוה מיום אחד לחדש
השביעי החלו להעלות עלות ליהוה
והיכל יהוה לא יסד ויתנו כסף לחצבים
ולחרשים ומאכל ומשתה ושמן לצדנים
ולצרים להביא עצי ארזים מן הלבנון
אל ים יפוא כרשין כורש מלך פרס
עליהם ובשנה השנית לבואם אל בית
האלהים לירושלם בחדש השני החלו
זרבבל בן שאלתיאל וישוע בן יוצדק
ושאר אחיהם הכהנים והלוים וכל
הבאים מהשבי ירושלם ויעמידו את
הלוים מבן עשרים שנה ומעלה לנצח
על מלאכת בית יהוה ויעמד ישוע
בניו ואחיו קדמיאל ובניו בני יהודה
כאחד לנצח על עשה המלאכה בבית
האלהים בני חנדד בניהם ואחיהם הלוים
ויסדו הבנים את היכל יהוה ויעמידו
הכהנים מלבשים בחצצרות והלוים
בני אסף במצלתים להלל את יהוה על
ידי דויד מלך ישראל ויענו בהלל

ובהודת ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו
על ישראל וכל העם הריעו תרועה
גדולה בהלל ליהוה על הוסד בית יהוה
ורבים מהכהנים והלוים וראשי האבות
הזקנים אשר ראו את הבית הראשון
ביסדו זה הבית בעיניהם בכים בקול
גדול ורבים בתרועה בשמחה להרים
קול ואין העם מכירים קול תרועת
השמחה לקול בכי העם כי העם מריעים
תרועה גדולה והקול נשמע עד למרחוק

וישמעו צרי יהודה ובנימן
כי בני הגולה בונים היכל ליהוה אלהי
ישראל ויגשו אל זרבבל ואל ראשי
האבות ויאמרו להם נבנה עמכם כי ככם
נדרוש לאלהיכם ולא אנחנו זבחים
מימי אסר חדן מלך אשור המעלה
אתנו פה ויאמר להם זרבבל וישוע
ושאר ראשי האבות לישראל לא לכם
ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד
נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו
המלך כורש מלך פרס ויהי עם הארץ
מרפים ידי עם יהודה ומבלהים אותם
לבנות וסכרים עליהם יועצים להפר
עצתם כל ימי כורש מלך פרס ועד

מלכות דריוש מלך פרס ובמלכות
אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו
שטנה על ישבי יהודה וירושלם׃
ובימי ארתחששתא כתב
בשלם מתרדת טבאל ושאר כנותו
על ארתחששתא מלך פרס וכתב
הנשתון כתוב ארמית ומתרגם ארמית׃
רחום בעל טעם ושמשי
ספרא כתבו אגרה חדה על ירושלם
לארתחששתא מלכא כנמא׃ אדין
רחום בעל טעם ושמשי ספרא ושאר
כנותהון דיניא ואפרסתכיא טרפליא
אפרסיא ארכוי בבליא שושנכיא דהוא
עלמיא׃ ושאר אמיא די הגלי אסנפר
רבא ויקירא והותב המו בקריה די שמרין
ושאר עבר נהרה וכענת׃ דנה פרשגן
אגרתא די שלחו עלוהי על ארתחששתא
מלכא עבדיך אנש עבר נהרה וכענת׃
ידיע להוא למלכא די יהודיא די סלקו
מן לותך עלינא אתו לירושלם קריתא
מרדתא ובאישתא בנין ושוריא אשכללו
ואשיא יחיטו׃ כען ידיע להוא למלכא
די הן קריתא דך תתבנא ושוריא
ישתכללון מנדה בלו והלך לא ינתנון

ואפתם מלכים תהנזק׃ כען כל קבל די
מלח היכלא מלחנא וערות מלכא לא
אריך לנא למחזא על דנה שלחנא
והודענא למלכא׃ די יבקר בספר דכרניא
די אבהתך ותהשכח בספר דכרניא
ותנדע די קריתא דך קריא מרדא ומהנזקת
מלכין ומדנן ואשתדור עבדין בגוה
מן יומת עלמא על דנה קריתא דך
החרבת׃ מהודעין אנחנה למלכא די
הן קריתא דך תתבנא ושוריה ישתכללון
לקבל דנה חלק בעבר נהרא לא איתי
לך׃ פתגמא שלח מלכא
על רחום בעל טעם ושמשי ספרא
ושאר כנותהון די יתבין בשמרין
ושאר עבר נהרה שלם וכעת׃ נשתונא
די שלחתון עלינא מפרש קרי קדמי׃
ומני שים טעם ובקרו והשכחו די
קריתא דך מן יומת עלמא על מלכין
מתנשאה ומרד ואשתדור מתעבד
בה׃ ומלכין תקיפין הוו על ירושלם
ושליטין בכל עבר נהרה ומדה בלו
והלך מתיהב להון׃ כען שימו טעם
לבטלא גבריא אלך וקריתא דך לא
תתבנא עד מני טעמא יתשם׃ וזהירין

הון שלו למעבד על דנה למה ישגא
חבלא להנזקת מלכין אדין מן די פרשגן
נשתונא די ארתחששתא מלכא קרי
קדם רחום ושמשי ספרא וכנותהון
אזלו בבהילו לירושלם על יהודיא
ובטלו המו באדרע וחיל באדין
בטלת עבידת בית אלהא די בירושלם
והות בטלא עד שנת תרתין למלכות
דריוש מלך פרס והתנבי
חגי נביאה וזכריה בר עדוא נביאיא
על יהודיא די ביהוד ובירושלם בשם
אלה ישראל עליהון באדין
קמו זרבבל בר שאלתיאל וישוע בר
יוצדק ושריו למבנא בית אלהא די
בירושלם ועמהון נביאיא די אלהא
מסעדין להון בה זמנא אתה עליהון
תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני
וכנותהון וכן אמרין להם מן שם לכם
טעם ביתא דנה לבנא ואשרנא דנה
לשכללה אדין כנמא אמרנא להם
מן אנון שמהת גבריא די דנה בנינא
בנין ועין אלההם הות על שבי יהודיא
ולא בטלו המו עד טעמא לדריוש
יהך ואדין יתיבון נשתונא על דנה

פרשגן אגרתא די שלח תתני פחת
עבר נהרה ושתר בוזני וכנותה
אפרסכיא די בעבר נהרה על דריוש
מלכא פתגמא שלחו עלוהי וכדנה
כתיב בגוה לדריוש מלכא שלמא
כלא ידיע להוא למלכא די אזלנא
ליהוד מדינתא לבית אלהא רבא והוא
מתבנא אבן גלל ואע מתשם בכתליא
ועבידתא דך אספרנא מתעבדא ומצלח
בידהם אדין שאלנא לשביא אלך
כנמא אמרנא להם מן שם לכם טעם
ביתא דנה למבנה ואשרנא דנה לשכללה
ואף שמהתהם שאלנא להם להודעותך
די נכתב שם גבריא די בראשיהם וכנמא
פתגמא התיבונא לממר אנחנא המו
עבדוהי די אלה שמיא וארעא ובנין
ביתא די הוא בנה מקדמת דנה שנין
שגיאן ומלך לישראל רב בנהי ושכללה
להן מן די הרגזו אבהתנא לאלה
שמיא יהב המו ביד נבוכדנצר מלך
בבל כסדיא וביתה דנה סתרה ועמה הגלי
לבבל ברם בשנת חדה
לכורש מלכא די בבל כורש מלכא
שם טעם בית אלהא דנה לבנא ואף

מן ראשה דסיפ' עד אדין שש בצר ואזל דך קרי ומן אדין שש בצר ואזל דך קרי ואף ג ראש' פיס' בסיפ' ואף שמהתהם ואף מאנא די בית אלהא ואף מאני
ג חס א באמירה ולעמשא תמרו אשה ימרוך למזמה וכנמא פתגמא התיבונא לממר ל' מל' בלי' הן לא תהודעונני חלמא ופשרה לא יכלין פשרא
להודעותני הן תוכל כתבא למקרא ופשרא להודעותני שאלנא להם להודעותך

יא מיחו׳ משעשעין בבית ואפלה אקר בבית אביה לאשר בבית שאן ואבנר היה מתחזק בבית שאול אל יש לה׳ ישרא׳ בבית ירבעם בבית ישרא׳ ראיתי ויעש בבית קדש הקדשים ויתנם המלך בבית ועד דוד ב׳ ימ׳ הנה אנכי יושב בבית הארזים דוד ב׳ הימ׳ אשר נשארו בבית מלך עמד בבית המן ותחת בבית אלהא

מאניא די בית אלהא די דהבה וכספא
די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם
והיבל המו להיכלא די בבל הנפק המו
כורש מלכא מן היכלא די בבל ויהיבו
לששבצר שמה די פחה שמה׃ ואמר
לה אלה מאניא שא אזל אחת המו
בהיכלא די בירושלם ובית אלהא
יתבנא על אתרה׃ אדין
ששבצר דך אתא יהב אשיא די בית
אלהא די בירושלם ומן אדין ועד כען
מתבנא ולא שלם׃ וכען הן על מלכא
טב יתבקר בבית גנזיא די מלכא תמה
די בבבל הן איתי די מן כורש מלכא
שים טעם למבנא בית אלהא דך
בירושלם ורעות מלכא על דנה ישלח
עלינא׃ באדין דריוש
מלכא שם טעם ובקרו בבית ספריא
די גנזיא מהחתין תמה בבבל׃ והשתכח
באחמתא בבירתא די במדי מדינתא
מגלה חדה וכן כתיב בגוה דכרונה׃
בשנת חדה לכורש מלכא
כורש מלכא שם טעם בית אלהא
בירושלם ביתא יתבנא אתר די דבחין
דבחין ואשוהי מסובלין רומה אמין

שתין פתיה אמין שתין׃ נדבכין די
אבן גלל תלתא ונדבך די אע חדת
ונפקתא מן בית מלכא תתיהב׃ ואף
מאני בית אלהא די דהבה וכספא די
נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם
והיבל לבבל יהתיבון ויהך להיכלא
די בירושלם לאתרה ותחת בבית אלהא׃
כען תתני פחת עבר נהרה
שתר בוזני וכנותהון אפרסכיא די
בעבר נהרה רחיקין הוו מן תמה׃ שבקו
לעבידת בית אלהא דך פחת יהודיא
ולשבי יהודיא בית אלהא דך יבנון על
אתרה׃ ומני שים טעם למא
די תעבדון עם שבי יהודיא אלך
למבנא בית אלהא דך ומנכסי מלכא
די מדת עבר נהרה אספרנא נפקתא
תהוא מתיהבא לגבריא אלך די לא
לבטלא׃ ומה חשחן ובני תורין ודכרין
ואמרין לעלון לאלה שמיא חנטין
מלח חמר ומשח כמאמר כהניא די
בירושלם להוא מתיהב להם יום
ביום די לא שלו׃ די להון מהקרבין
ניחוחין לאלה שמיא ומצלין לחיי
מלכא ובנוהי׃ ומני שים טעם די כל

ג׳ בשנת שש מאות אלה לחיי עולם ומצלין לחיי מלכא

אל ב׳ לשון חול אל נולדו להרפא ואמר לה אל מאנא ובתדיה אלה כת׳ ז׳ בטעמ׳ מרעמ׳ ויתמהמה הקרה נא וימאן דיוסף וישחט ונבהלו מיכון ואמר לה אלה שא ד׳ ג׳ כת׳ ה׳ וחד כת׳ א׳ זאת הבהמה שנסבו לא הבאת לי ואמר לה ואנון בתרין לישנין בית אלהא דנא ה׳ ברס בשנת חדא ועבדו בני ישראל והקרבו לחנכת ולכס מהודעין ושארא בית אלהא דך ביתה וביתה ב׳ כת׳ תי׳ וביתה דנה סתרה ושיציא ביתה דנה שלו ג׳ מדוע דרך רשעים צלחה

מן ראשה דס״פ עד ואחר הדברים ארתחששתא כתב ׳ ומן ואחר הדברים עד סופה דס״פ ארתחשסתא כתב ׳ וכולה ארתחשסתא קרי בר מן חד
ובימי ארתחששתא ׳ כיד ה׳ כיד המלך שלמה ויין מלכות רב ויתן משאת הוא עזרא כי באחד ועלי הטה חסד ויציאו לנו ואגרת אל אסף

אנש די יהשנא פתגמא דנה יתנסח אע
מן ביתה וזקיף יתמחא עלהי וביתה
נולו יתעבד על דנה ואלהא די שכן
שמה תמה ימגר כל מלך ועם די ישלח
ידה להשניה לחבלה בית אלהא דך די
בירושלם אנה דריוש שמת טעם
אספרנא יתעבד׃ אדין
תתני פחת עבר נהרה שתר בוזני וכנותהון
לקבל די שלח דריוש מלכא כנמא
אספרנא עבדו׃ ושבי יהודיא בנין
ומצלחין בנבואת חגי נביאה וזכריה
בר עדוא ובנו ושכללו מן טעם אלה
ישראל ומטעם כורש ודריוש ואת
וארתחששתא מלך פרס׃ ושיציא
ביתה דנה עד יום תלתה לירח אדר די
היא שנת שת למלכות דריוש מלכא׃
ועבדו בני ישראל כהניא ולויא ושאר
בני גלותא חנכת בית אלהא דנה בחדוה׃
והקרבו לחנכת בית אלהא דנה תורין
מאה דכרין מאתין אמרין ארבע
מאה וצפירי עזין לחטיא על כל
ישראל תרי עשר למנין שבטי ישראל׃
והקימו כהניא בפלגתהון ולויא
במחלקתהון על עבידת אלהא די

בירושלם ככתב ספר משה׃
ויעשו בני הגולה את הפסח
בארבעה עשר לחדש הראשון׃ כי
הטהרו הכהנים והלוים כאחד כלם
טהורים וישחטו הפסח לכל בני הגולה
ולאחיהם הכהנים ולהם׃ ויאכלו בני
ישראל השבים מהגולה וכל הנבדל
מטמאת גוי הארץ אלהם לדרש ליהוה
אלהי ישראל׃ ויעשו חג מצות שבעת
ימים בשמחה כי שמחם יהוה והסב
לב מלך אשור עליהם לחזק ידיהם
במלאכת בית האלהים אלהי ישראל׃
ואחר הדברים האלה
במלכות ארתחשסתא מלך פרס
עזרא בן שריה בן עזריה בן חלקיה׃
בן שלום בן צדוק בן אחיטוב׃ בן
אמריה בן עזריה בן מריות׃ בן זרחיה
בן עזי בן בקי׃ בן אבישוע בן פינחס
בן אלעזר בן אהרן הכהן הראש׃ הוא
עזרא עלה מבבל והוא ספר מהיר
בתורת משה אשר נתן יהוה אלהי
ישראל ויתן לו המלך כיד יהוה אלהיו
עליו כל בקשתו׃ ויעלו
מבני ישראל ומן הכהנים והלוים

אדין ט׳ בטעמ׳ נפל על אנפוהי שביא מתבהלין הוו בעין עלה די לא השכח הרגשו על מלכא קרבו ואמרין עבן ואמרין אזל מלכא תתני ׳ נחוחין ונתחן
ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ ומנחה ונחחן אמר די להון מהקרבין ׳ שת ב׳ ותשופי שת ערות מצרים די היא שנת שת למלכות ׳ וכל שם אנש דכות ׳ דרישה ל׳
אלהי ישראל ב׳ וכל אשר לא ידעו ויאכלו ׳ שמחם ג׳ כי שמחם ה׳ מאויביהם ויעשו חג מצות כי האלהים שמחם ׳ הכהן הראש ויאמר אלין עזריהו
בן אהרן הכהן הראש ׳ וחד בניהו בן יהוידע הכהן ראש

המעלה ב׳ קמ׳ לכתוב האדם המעלה הוא יסד ׳ וחד וגלה אינה מעלה ׳ מני ב׳ ראש׳ פיסו׳ מני אפליס מני שים טעם ׳ חק ומשפט ג׳ שם שם
לו חק ומשפט בשכם וללמד בישראל ׳ ותקרב ב׳ אשרי תבחר ותקרב ותקרב המו ׳ זה וזה ד׳ בטע׳ ראש׳ פסו׳ זה יתנו זה לחמנו וזה פרשגן זה רע ם

והמשררים והשערים והנתינים אל
ירושלם בשנת שבע לארתחשסתא
המלך ויבא ירושלם בחדש החמישי
היא שנת השביעית למלך כי באחד
לחדש הראשון הוא יסד המעלה
מבבל ובאחד לחדש החמישי בא אל
ירושלם כיד אלהיו הטובה עליו כי
עזרא הכין לבבו לדרש את תורת יהוה
ולעשת וללמד בישראל חק ומשפט
וזה פרשגן הנשתון אשר
נתן המלך ארתחשסתא לעזרא הכהן
הספר ספר דברי מצות יהוה וחקיו על
ישראל   ארתחשסתא מלך
מלכיא לעזרא כהנא ספר דתא די אלה
שמיא גמיר וכענת מני שים טעם
די כל מתנדב במלכותי מן עמה ישראל
וכהנוהי ולויא למהך לירושלם עמך
יהך כל קבל די מן קדם מלכא ושבעת
יעטהי שליח לבקרא על יהוד ולירושלם
בדת אלהך די בידך ולהיבלה כסף ודהב
די מלכא ויעטוהי התנדבו לאלה
ישראל די בירושלם משכנה וכל
כסף ודהב די תהשכח בכל מדינת
בבל עם התנדבות עמא וכהניא

מתנדבין לבית אלההם די בירושלם
כל קבל דנה אספרנא תקנא בכספא
דנה תורין דכרין אמרין ומנחתהון
ונסכיהון ותקרב המו על מדבחה די
בית אלהכם די בירושלם ומה די עליך
ועל אחיך ייטב בשאר כספא ודהבה
למעבד כרעות אלהכם תעבדון ומאניא
די מתיהבין לך לפלחן בית אלהך
השלם קדם אלה ירושלם ושאר
חשחות בית אלהך די יפל לך למנתן
תנתן מן בית גנזי מלכא ומני אנה
ארתחשסתא מלכא שים טעם לכל
גזבריא די בעבר נהרה די כל די
ישאלנכון עזרא כהנא ספר דתא די
אלה שמיא אספרנא יתעבד עד
כסף ככרין מאה ועד חנטין כורין
מאה ועד חמר בתין מאה ועד בתין
משח מאה ומלח די לא כתב כל די מן
טעם אלה שמיא יתעבד אדרזדא
לבית אלה שמיא די למה להוא קצף
על מלכות מלכא ובנוהי ולכם
מהודעין די כל כהניא ולויא זמריא
תרעיא נתיניא ופלחי בית אלהא
דנה מנדה בלו והלך לא שליט

ודהבה ג׳ כת׳ ה׳ ואף מאניא די בית אלהא ואף מאני בית אלהא ומה די עליך ׳ יתעבד ב׳ וחס ואלהא די שכן שמה ותמה ומני אנה ארתחשסתא ׳
יז׳ פיסוק׳ ואית בכל פיסוק ארבע מלין קדמיתא לא נסיבו ׳ וירקעו את פחי מלבד שבתת יי׳ ולקחת משפחת העמרי והרמות מכס ואקח את ראשי שבטיכם
ויהי למנשהו ויאמר חושי אל צדוק ונתתיך ביד מבקשי נפשך ומות פנחס ופאתקדים אם זנה אתה צום הרביעי ולבני גרשם ותחת הנחשת עד כסף לא תרצח

למרמא עליהם ואנת עזרא כחכמת אלהך די בידך מני שפטין ודינין די
להון דאנין לכל עמא די בעבר נהרה
לכל ידעי דתי אלהך ודי לא ידע תהודעון
וכל די לא להוא עבד דתא די אלהך
ודתא די מלכא אספרנא דינה להוא
מתעבד הן למות הן לשרשו הן
לענש נכסין ולאסורין. ברוך
יהוה אלהי אבתינו אשר נתן כזאת
בלב המלך לפאר את בית יהוה אשר
בירושלם. ועלי הטה חסד לפני המלך
ויועציו ולכל שרי המלך הגברים ואני
התחזקתי כיד יהוה אלהי עלי ואקבצה
מישראל ראשים לעלות עמי.
ואלה ראשי אבתיהם
והתיחשם העלים עמי במלכות
ארתחשסתא המלך מבבל.
מבני פינחס גרשם מבני איתמר דניאל
מבני דויד חטוש. מבני שכניה
מבני פרעש זכריה ועמו התיחש
לזכרים מאה וחמשים. מבני
פחת מואב אליהועיני בן זרחיה
ועמו מאתים הזכרים. מבני
שכניה בן יחזיאל ועמו שלש מאות

הזכרים. ומבני עדין עבד בן
יונתן ועמו חמשים הזכרים. ומבני
עילם ישעיה בן עתליה ועמו שבעים
הזכרים. ומבני שפטיה זבדיה
בן מיכאל ועמו שמנים הזכרים.
מבני יואב עבדיה בן יחיאל
ועמו מאתים ושמנה עשר הזכרים.
ומבני שלומית בן יוספיה ועמו
מאה וששים הזכרים. ומבני בבי
זכריה בן בבי ועמו עשרים ושמנה
הזכרים. ומבני עזגד יוחנן בן
הקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים.
ומבני אדניקם אחרנים ואלה
שמותם אליפלט יעיאל ושמעיה
ועמהם ששים הזכרים. ומבני
בגוי עותי וזבוד ועמו שבעים הזכרים.
ואקבצם אל הנהר הבא אל
אהוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה
בעם ובכהנים ומבני לוי לא מצאתי
שם. ואשלחה לאליעזר לאריאל
לשמעיה ולאלנתן וליריב ולאלנתן
ולנתן ולזכריה ולמשלם ראשים
ולויריב ולאלנתן מבינים. ואוצאה
אותם על אדו הראש בכספיא המקום

וזכור קרי

ואצוה ק

ויביאו תביאו ג̇ דגש̇ ויבא יוסף הביתה ממושבתיכם תביאו ויביאו לנו ... ואשקלה ג̇ ב̇ חס וחד מל ואקנה את השדה ואשקולה להם ואשקלה על ידם
כסף ב̇ פת וחד קמ̇ ... מל בלשנ̇ א̇ ככר כסף תשקול במשקול עשרים שקל לו שק ולישקל כבש̇ אשקול על ידי עשי המלאכה אשר אמר המן לשקול על
ואשקולה להם

ואשימה בפיהם דברים לדבר אל אדו
אחיו הנתונים בכספיא המקום להביא
לנו משרתים לבית אלהינו ויביאו לנו
כיד אלהינו הטובה עלינו איש שכל
מבני מחלי בן לוי בן ישראל ושרביה
ובניו ואחיו שמנה עשר ואת חשביה
ואתו ישעיה מבני מררי אחיו ובניהם
עשרים ומן הנתינים שנתן דויד והשרים
לעבדת הלוים נתינים מאתים ועשרים
כלם נקבו בשמות ואקרא שם צום
על הנהר אהוא להתענות לפני אלהינו
לבקש ממנו דרך ישרה לנו ולטפנו
ולכל רכושנו כי בשתי לשאול מן
המלך חיל ופרשים לעזרנו מאויב
בדרך כי אמרנו למלך לאמר יד
אלהינו על כל מבקשיו לטובה ועזו
ואפו על כל עזביו ונצומה ונבקשה
מאלהינו על זאת ויעתר לנו ואבדילה
משרי הכהנים שנים עשר לשרביה
חשביה ועמהם מאחיהם עשרה
ואשקולה להם את הכסף ואת הזהב
ואת הכלים תרומת בית אלהינו ההרימו
המלך ויעציו ושריו וכל ישראל
הנמצאים ואשקלה על ידם כסף

ככרים שש מאות וחמשים וכלי כסף
מאה לככרים זהב מאה ככר וכפרי
זהב עשרים לאדרכנים אלף וכלי נחשת
מצהב טובה שנים חמודת כזהב ואמרה
אלהם אתם קדש ליהוה והכלים קדש
והכסף והזהב נדבה ליהוה אלהי אבתיכם
שקדו ושמרו עד תשקלו לפני שרי
הכהנים והלוים ושרי האבות לישראל
בירושלם הלשכות בית יהוה ויקבלו
הכהנים והלוים משקל הכסף והזהב
והכלים להביא לירושלם לבית אלהינו
ונסעה מנהר אהוא בשנים
עשר לחדש הראשון ללכת ירושלם
ויד אלהינו היתה עלינו ויצילנו מכף
אויב ואורב על הדרך ונבוא ירושלם
ונשב שם ימים שלשה וביום הרביעי
נשקל הכסף והזהב והכלים בבית
אלהינו על יד מרמות בן אוריה הכהן
ועמו אלעזר בן פינחס ועמהם יוזבד
בן ישוע ונועדיה בן בנוי הלוים במספר
במשקל לכל ויכתב כל המשקל בעת
ההיא הבאים מהשבי
בני הגולה הקריבו עלות לאלהי ישראל
פרים שנים עשר על כל ישראל אילים

על כל ישראל ב̇ ושמתיה חרפה בחברון מלך וימלך דוד ודוד המלך שלמה ולשלמה שנים עשר והימים אשר מלך וימליכו אתו וימלך בעשא אשר צוית אותו בחרב כל אלה
אנשי מלחמה כי נכמשה כי ויצה וימלך דויד ודוד בן ישי וימלך שלמה וישחטו הכהנים וישלח יחזקיהו וצפירי עזים הבאים מהשבי ויתנהו אלהים ... ואשימה ב̇ ומל
ואראה כי אינך מושיע ואצוה אותם ... ותרין ואשימה ותאמר אל עבדיך ושתה שמע נא גם אתה ... בשתי ג̇ בשתי וגם נכלמתי כי בשתי לשאול מן
המלך ואמרה אלהי ... ויעתר לו ויעתר לו ... ויקברו את עצמות שאול ... ויתפלל אליו ויעתר לו ונצומה ונבקשה ... והכסף והזהב ב̇ נתן יהויקים לפרעה
אתם קדש ...

תשעים וששה כבשים שבעים ושבעה
צפירי חטאת שנים עשר הכל עולה
ליהוה׃ ויתנו את דתי המלך לאחשדרפני
המלך ופחות עבר הנהר ונשאו את העם
ואת בית האלהים׃ וככלות אלה נגשו אלי
השרים לאמר לא נבדלו העם ישראל
והכהנים והלוים מעמי הארצות כתעבתיהם
לכנעני החתי הפרזי היבוסי העמני
המאבי המצרי והאמרי׃ כי נשאו
מבנתיהם להם ולבניהם והתערבו זרע
הקדש בעמי הארצות ויד השרים והסגנים
היתה במעל הזה ראשונה׃ וכשמעי את
הדבר הזה קרעתי את בגדי ומעילי
ואמרטה משער ראשי וזקני ואשבה
משומם׃ ואלי יאספו כל חרד בדברי
אלהי ישראל על מעל הגולה ואני ישב
משומם עד למנחת הערב׃ ובמנחת
הערב קמתי מתעניתי ובקרעי בגדי
ומעילי ואכרעה על ברכי ואפרשה
כפי אל יהוה אלהי׃ ואמרה אלהי בשתי
ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי
עונתינו רבו למעלה ראש ואשמתנו
גדלה עד לשמים׃ מימי אבתינו אנחנו
באשמה גדלה עד היום הזה ובעונתינו

נתנו אנחנו מלכינו כהנינו ביד מלכי
הארצות בחרב בשבי ובבזה ובבשת
פנים כהיום הזה׃ ועתה כמעט רגע היתה
תחנה מאת יהוה אלהינו להשאיר לנו
פליטה ולתת לנו יתד במקום קדשו
להאיר עינינו אלהינו ולתתנו מחיה
מעט בעבדתנו׃ כי עבדים אנחנו
ובעבדתנו לא עזבנו אלהינו ויט עלינו
חסד לפני מלכי פרס לתת לנו מחיה
לרומם את בית אלהינו ולהעמיד את
חרבתיו ולתת לנו גדר ביהודה ובירושלם׃
ועתה מה נאמר אלהינו אחרי זאת כי
עזבנו מצותיך׃ אשר צוית ביד עבדיך
הנביאים לאמר הארץ אשר אתם
באים לרשתה ארץ נדה היא בנדת
עמי הארצות בתעבתיהם אשר מלאוה
מפה אל פה בטמאתם׃ ועתה בנותיכם
אל תתנו לבניהם ובנתיהם אל תשאו
לבניכם ולא תדרשו שלמם וטובתם
עד עולם למען תחזקו ואכלתם את
טוב הארץ והורשתם לבניכם עד עולם׃
ואחרי כל הבא עלינו במעשינו הרעים
ובאשמתנו הגדלה כי אתה אלהינו
חשכת למטה מעוננו ונתתה לנו פליטה

ג̇ כת התעבות יען אשר עשה מנשה ויסר יאשיהו את כל התעבות ולהתחתן בעמי ה ובאתם ועמדתם לפני וכל יחזקאל התועבות כתב ה ושארא
התועבת כתב ה וכתורה ב̇ וכתורה וכמצוה וכתורה יעשה יוחד ובתורה ובמצוה ה וילך שם ב̇ אל בית ברמה לחם לא אכל ה

259

כזאת׃ הנשוב להפר מצותיך ולהתחתן
בעמי התעבות האלה הלוא תאנף בנו
עד כלה לאין שארית ופליטה׃
יהוה אלהי ישראל צדיק אתה כי נשארנו
פליטה כהיום הזה הננו לפניך באשמתינו
כי אין לעמוד לפניך על זאת׃
וכהתפלל עזרא וכהתודתו בכה ומתנפל
לפני בית האלהים נקבצו אליו מישראל
קהל רב מאד אנשים ונשים וילדים כי
בכו העם הרבה בכה׃ ויען
שכניה בן יחיאל מבני עולם ויאמר
לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשב
נשים נכריות מעמי הארץ ועתה יש
מקוה לישראל על זאת׃ ועתה נכרת
ברית לאלהינו להוציא כל נשים והנולד
מהם בעצת אדני והחרדים במצות
אלהינו וכתורה יעשה׃ קום כי עליך
הדבר ואנחנו עמך חזק ועשה׃ ויקם
עזרא וישבע את שרי הכהנים הלוים
וכל ישראל לעשות כדבר הזה וישבעו׃
ויקם עזרא מלפני בית האלהים וילך
אל לשכת יהוחנן בן אלישיב וילך
שם לחם לא אכל ומים לא שתה כי
מתאבל על מעל הגולה׃ ויעבירו קול

ביהודה וירושלם לכל בני הגולה להקבץ
ירושלם׃ וכל אשר לא יבוא לשלשת
הימים כעצת השרים והזקנים יחרם כל
רכושו והוא יבדל מקהל הגולה׃
ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימן
ירושלם לשלשת הימים הוא חדש
התשיעי בעשרים בחדש וישבו כל
העם ברחוב בית האלהים מרעידים על
הדבר ומהגשמים׃ ויקם עזרא הכהן
ויאמר אלהם אתם מעלתם ותשיבו
נשים נכריות להוסיף על אשמת ישראל׃
ועתה תנו תודה ליהוה אלהי אבתיכם
ועשו רצונו והבדלו מעמי הארץ ומן
הנשים הנכריות׃ ויענו כל
הקהל ויאמרו קול גדול כן כדבריך
עלינו לעשות׃ אבל העם רב והעת
גשמים ואין כח לעמוד בחוץ והמלאכה
לא ליום אחד ולא לשנים כי הרבינו
לפשע בדבר הזה׃ יעמדו נא שרינו
לכל הקהל וכל אשר בערינו ההשיב
נשים נכריות יבא לעתים מזמנים
ועמהם זקני עיר ועיר ושפטיה עד
להשיב חרון אף אלהינו ממנו עד
לדבר הזה׃ אך יונתן בן עשהאל

עילם דכת עולם ב̇ אשר לא יבא שם מבני עילם ויען שכניה בן יחיאל ה שלשת הימים ג̇ לאתנות האכדות לך וכל אשר לא יבוא ושלאחדיו
קום ט̇ ראש פסוק התהלך בארץ ... קום רד לקראת קום וירדת ... כי עליך הדבר ה ויעבירו
ויעבירו קול במחנה ויעבלו את המלך ... ויעבירו קול ביהודה ה לפשע ב̇ וחס הגלגל הרבו לפשע כי הרבינו לפשע

מבני ח̇ ראש פסוק מב̇ שכניה מבני פחת מואב מבני שכניה מבני יואב מבני חשם פ̇ נתק מבני בני מעדי מבנו נבו ··· וטלם ב̇ זין וטלם
ובעלות שלם וטלם · ואנון בתרין לשנין חד שם אנש וחד שם קריה ···

ויחזיה בן תקוה עמדו על זאת ומשלם
ושבתי הלוי עזרם ויעשו כן בני הגולה
ויבדלו עזרא הכהן אנשים ראשי האבות
לבית אבתם וכלם בשמות וישבו ביום
אחד לחדש העשירי לדריוש הדבר
ויכלו בכל אנשים ההשיבו נשים נכריות
עד יום אחד לחדש הראשון
וימצא מבני הכהנים אשר השיבו נשים
נכריות מבני ישוע בן יוצדק ואחיו
מעשיה ואליעזר ויריב וגדליה ויתנו
ידם להוציא נשיהם ואשמים איל צאן
על אשמתם ומבני אמר חנני
וזבדיה ומבני חרם מעשיה ואליה
ושמעיה ויחיאל ועזיה ומבני
פשחור אליועיני מעשיה ישמעאל
נתנאל יוזבד ואלעשה ומן
הלוים יוזבד ושמעי וקליה הוא קליטא
פתחיה יהודה ואליעזר ומן
המשררים אלישיב ומן השערים שלם
וטלם ואורי ומישראל מבני
פרעש רמיה ויזיה ומלכיה ומימן
ואלעזר ומלכיה ובניה ומבני
עילם מתניה זכריה ויחיאל ועבדי
וירימות ואליה ומבני זתוא אליועני

אלישיב מתניה וירמות וזבד ועזיזא
ומבני בבי יהוחנן חנניה זבי
עתלי ומבני בני משלם מלוך
ועדיה ישוב ושאל ירמות ומבני
פחת מואב עדנא וכלל בניה מעשיה
מתניה בצלאל ובנוי ומנשה ובני
חרם אליעזר ישיה מלכיה שמעיה
שמעון בנימן מלוך שמריה
מבני חשם מתני מתתה זבד אליפלט
ירמי מנשה שמעי מבני בני
מעדי עמרם ואואל בניה בדיה כלוהי
וניה מרמות אלישיב מתניה מתני
ויעשו ובני ובנוי שמעי ושלמיה
ונתן ועדיה מכנדבי ששי שרי עזראל
ושלמיהו שמריה שלום אמריה יוסף
מבני נבו יעיאל מתתיה זבד
זבינא ידו ויואל בניה כל אלה נשאי
נשים נכריות ויש מהם נשים וישימו
בנים דברי נחמיה בן
חכליה ויהי בחדש כסלו שנת עשרים
ואני הייתי בשושן הבירה ויבא חנני
אחד מאחי הוא ואנשים מיהודה
ואשאלם על היהודים הפליטה אשר
נשארו מן השבי ועל ירושלם ויאמרו

ויכלו ג̇ ויכלו לנחל את הארץ ויכלו מחלק את הארץ ויכלו בכל ··· וחד ויכלו את הימים ··· גדליה ה̇ וחד וגדליה ועודנו לא ישוב ויבא ירמיה אל גדליה
ויבאו אל גדליה המצפתה אחל הכה את גדליה דבר יע אשר היה אל צפניה ויריב וגדליה ··· מימן ג̇ חס למלכיה החמישי למימן ומימן ואלעזר משלם אביה
מימן ··· שלמיהו ג̇ וחד ושלמיהו ויצוה המלך וישלחו כל השרים וישמע שפטיה בן מתן עזראל ושלמיהו · ויאמרו ג̇ בטע אכל משה מיתריא · ויאמרו ל̇ ···

גדלה הגדלה ה׳ חס׳ ויצמא מאד לקול המולה גדלה ובאשמתנו הגדלה מימי אבתינו ברעה גדלה ובחרפה וירע להם רעה גדלה והעיר רחבת ידים וגדלה
ובצוה גדלה אתנו וכלאורי דכות׳ במ״ו לעשות קטנה או גדולה הדאך את אשר הגדולה לא יהיה לך בכיסך לא יהיה לך בביתך וכל דכו׳ חס׳ בר מן והקרן הגדולה

לי הנשארים אשר נשארו מן השבי
שם במדינה ברעה גדלה ובחרפה וחומת
ירושלם מפרצת ושעריה נצתו באש
ויהי כשמעי את הדברים האלה ישבתי
ואבכה ואתאבלה ימים ואהי צם ומתפלל
לפני אלהי השמים ואמר אנא יהוה
אלהי השמים האל הגדול והנורא שמר
הברית וחסד לאהביו ולשמרי מצותיו
תהי נא אזנך קשבת ועיניך פתוחות
לשמע את תפלת עבדך אשר אנכי
מתפלל לפניך היום יומם ולילה על
בני ישראל עבדיך ומתודה על חטאות
בני ישראל אשר חטאנו לך ואני ובית
אבי חטאנו חבל חבלנו לך ולא שמרנו
את המצות ואת החקים ואת המשפטים
אשר צוית את משה עבדך זכר נא
את הדבר אשר צוית את משה עבדך
לאמר אתם תמעלו אני אפיץ אתכם
בעמים ושבתם אלי ושמרתם מצותי
ועשיתם אתם אם יהיה נדחכם בקצה
השמים משם אקבצם והבואתים אל
המקום אשר בחרתי לשכן את שמי
שם והם עבדיך ועמך אשר פדית
בכחך הגדול ובידך החזקה אנא אדני

תהי נא אזנך קשבת אל תפלת עבדך
ואל תפלת עבדיך החפצים ליראה את
שמך והצליחה נא לעבדך היום ותנהו
לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי
משקה למלך ויהי
בחדש ניסן שנת עשרים לארתחשסתא
המלך יין לפניו ואשא את היין ואתנה
למלך ולא הייתי רע לפניו ויאמר לי
המלך מדוע פניך רעים ואתה אינך
חולה אין זה כי אם רע לב ואירא הרבה
מאד ואמר למלך המלך לעולם יחיה
מדוע לא ירעו פני אשר העיר בית
קברות אבתי חרבה ושעריה אכלו
באש ויאמר לי המלך על מה זה אתה
מבקש ואתפלל אל אלהי השמים
ואמר אל המלך אם על המלך טוב ואם ייטב
עבדך לפניך אשר תשלחני אל יהודה
אל עיר קברות אבתי ואבננה ויאמר
לי המלך והשגל יושבת אצלו עד מתי
יהיה מהלכך ומתי תשוב וייטב לפני
המלך וישלחני ואתנה לו זמן ואומר
למלך אם על המלך טוב אגרות יתנו
לי על פחות עבר הנהר אשר יעבירוני
עד אשר אבוא אל יהודה ואגרת אל

אָסָף שֹׁמֵר הַפַּרְדֵּס אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
יִתֶּן לִי עֵצִים לְקָרוֹת אֶת שַׁעֲרֵי הַבִּירָה
אֲשֶׁר לַבַּיִת וּלְחוֹמַת הָעִיר וְלַבַּיִת אֲשֶׁר
אָבוֹא אֵלָיו וַיִּתֶּן לִי הַמֶּלֶךְ כְּיַד אֱלֹהַי הַטּוֹבָה
עָלָי׃ וָאָבוֹא אֶל פַּחֲוֺת עֵבֶר הַנָּהָר וָאֶתְּנָה
לָהֶם אֵת אִגְּרוֹת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח עִמִּי
הַמֶּלֶךְ שָׂרֵי חַיִל וּפָרָשִׁים׃
וַיִּשְׁמַע סַנְבַלַּט הַחֹרֹנִי וְטוֹבִיָּה הָעֶבֶד
הָעַמֹּנִי וַיֵּרַע לָהֶם רָעָה גְדֹלָה אֲשֶׁר
בָּא אָדָם לְבַקֵּשׁ טוֹבָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וָאָבוֹא אֶל יְרוּשָׁלָ͏ִם וָאֱהִי שָׁם יָמִים
שְׁלֹשָׁה׃ וָאָקוּם לַיְלָה אֲנִי וַאֲנָשִׁים מְעַט
עִמִּי וְלֹא הִגַּדְתִּי לְאָדָם מָה אֱלֹהַי נֹתֵן
אֶל לִבִּי לַעֲשׂוֹת לִירוּשָׁלָ͏ִם וּבְהֵמָה אֵין
עִמִּי כִּי אִם הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אֲנִי רֹכֵב
בָּהּ׃ וָאֵצְאָה בְשַׁעַר הַגַּיְא לַיְלָה וְאֶל
פְּנֵי עֵין הַתַּנִּין וְאֶל שַׁעַר הָאַשְׁפֹּת
וָאֱהִי שֹׂבֵר בְּחוֹמֹת יְרוּשָׁלַ͏ִם אֲשֶׁר
הֵמ פְרוּצִים וּשְׁעָרֶיהָ אֻכְּלוּ בָאֵשׁ׃
וָאֶעֱבֹר אֶל שַׁעַר הָעַיִן וְאֶל בְּרֵכַת הַמֶּלֶךְ
וְאֵין מָקוֹם לַבְּהֵמָה לַעֲבֹר תַּחְתָּי׃ וָאֱהִי
עֹלֶה בַנַּחַל לַיְלָה וָאֱהִי שֹׂבֵר בַּחוֹמָה
וָאָשׁוּב וָאָבוֹא בְּשַׁעַר הַגַּיְא וָאָשׁוּב׃
וְהַסְּגָנִים לֹא יָדְעוּ אָנָה הָלַכְתִּי וּמָה אֲנִי

עֹשֶׂה וְלַיְּהוּדִים וְלַכֹּהֲנִים וְלַחֹרִים וְלַסְּגָנִים
וּלְיֶתֶר עֹשֵׂה הַמְּלָאכָה עַד כֵּן לֹא הִגַּדְתִּי׃
וָאוֹמַר אֲלֵהֶם אַתֶּם רֹאִים הָרָעָה אֲשֶׁר
אֲנַחְנוּ בָהּ אֲשֶׁר יְרוּשָׁלַ͏ִם חֲרֵבָה וּשְׁעָרֶיהָ
נִצְּתוּ בָאֵשׁ לְכוּ וְנִבְנֶה אֶת חוֹמַת יְרוּשָׁלַ͏ִם
וְלֹא נִהְיֶה עוֹד חֶרְפָּה׃ וָאַגִּיד לָהֶם אֶת יַד
אֱלֹהַי אֲשֶׁר הִיא טוֹבָה עָלַי וְאַף דִּבְרֵי
הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר אָמַר לִי וַיֹּאמְרוּ נָקוּם
וּבָנִינוּ וַיְחַזְּקוּ יְדֵיהֶם לַטּוֹבָה׃
וַיִּשְׁמַע סַנְבַלַּט הַחֹרֹנִי וְטֹבִיָּה
הָעֶבֶד הָעַמֹּנִי וְגֶשֶׁם הָעַרְבִי וַיַּלְעִגוּ
לָנוּ וַיִּבְזוּ עָלֵינוּ וַיֹּאמְרוּ מָה הַדָּבָר הַזֶּה
אֲשֶׁר אַתֶּם עֹשִׂים הַעַל הַמֶּלֶךְ אַתֶּם
מֹרְדִים׃ וָאָשִׁיב אוֹתָם דָּבָר וָאוֹמַר
לָהֶם אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם הוּא יַצְלִיחַ לָנוּ
וַאֲנַחְנוּ עֲבָדָיו נָקוּם וּבָנִינוּ וְלָכֶם אֵין
חֵלֶק וּצְדָקָה וְזִכָּרוֹן בִּירוּשָׁלָ͏ִם׃ וַיָּקָם
אֶלְיָשִׁיב הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶחָיו הַכֹּהֲנִים
וַיִּבְנוּ אֶת שַׁעַר הַצֹּאן הֵמָּה קִדְּשׁוּהוּ
וַיַּעֲמִידוּ דַּלְתֹתָיו וְעַד מִגְדַּל הַמֵּאָה
קִדְּשׁוּהוּ עַד מִגְדַּל חֲנַנְאֵל׃ וְעַל יָדוֹ
בָנוּ אַנְשֵׁי יְרֵחוֹ וְעַל יָדוֹ בָנָה זַכּוּר בֶּן
אִמְרִי׃ וְאֵת שַׁעַר הַדָּגִים בָּנוּ בְּנֵי הַסְּנָאָה
הֵמָּה קֵרוּהוּ וַיַּעֲמִידוּ דַּלְתֹתָיו מַנְעוּלָיו

הישנה ג̇ למי הברכה ואת שער הישנה ומעל לשער אפרים ׃ העל ב̇ מלרע העל אדניך ואליך דמלב̇ העל המלך אתם מרדים ׃ בענא ג̇ בת א̇ בענא בן אחילוד תענך בענא בן חושי באשר צדוק בן בענא ׃ המרנתי ב̇ וחס ועל האתנות יחד יהרן וידון ׃

ובריחיו ועל ידם החזיק מרמות בן
אוריה בן הקוץ ועל ידם החזיק משלם
בן ברכיה בן משיזבאל ועל ידם החזיק
צדוק בן בענא ועל ידם החזיקו הת
התקועים ואדיריהם לא הביאו צורם
בעבדת אדניהם ואת שער הישנה
החזיקו יוידע בן פסח ומשלם בן בסודיה
המה קרוהו ויעמידו דלתתיו ומנעליו
ובריחיו ועל ידם החזיק מלטיה
הגבעני וידון המרנתי אנשי גבעון
והמצפה לכסא פחת עבר הנהר על ידו
החזיק עזיאל בן חרהיה צורפים ועל
ידו החזיק חנניה בן הרקחים ויעזבו
ירושלם עד החומה הרחבה ועל ידם
החזיק רפיה בן חור שר חצי פלך
ירושלם ועל ידם החזיק ידיה בן חרומף
ונגד ביתו ועל ידו החזיק חטוש בן
חשבניה מדה שנית החזיק מלכיה
בן חרם וחשוב בן פחת מואב ואת
מגדל התנורים ועל ידו החזיק שלום
בן הלוחש שר חצי פלך ירושלם
הוא ובנותיו את שער הגיא החזיק
חנון וישבי זנוח המה בנוהו ויעמידו
דלתתיו מנעליו ובריחיו ואלף אמה

בחומה עד שער השפות ואת שער
האשפות החזיק מלכיה בן רכב שר
פלך בית הכרם הוא יבננו ויעמיד דלתתיו
מנעליו ובריחיו ואת שער העין החזיק
שלון בן כל חזה שר פלך המצפה הוא
יבננו ויטללנו ויעמידו דלתתיו
מנעליו ובריחיו ואת חומת ברכת
השלח לגן המלך ועד המעלות היורדות
מעיר דויד אחריו החזיק נחמיה בן
עזבוק שר חצי פלך בית צור עד נגד
קברי דויד ועד הברכה העשויה ועד
בית הגברים אחריו החזיקו הלוים
רחום בן בני על ידו החזיק חשביה
שר חצי פלך קעילה לפלכו אחריו
החזיקו אחיהם בוי בן חנדד שר חצי
פלך קעילה ויחזק על ידו עזר בן
ישוע שר המצפה מדה שנית מנגד
עלת הנשק המקצע אחריו החרה
החזיק ברוך בן זבי מדה שנית מן
המקצוע עד פתח בית אלישיב הכהן
הגדול אחריו החזיק מרמות בן אוריה
בן הקוץ מדה שנית מפתח בית
אלישיב ועד תכלית בית אלישיב
ואחריו החזיקו הכהנים אנשי הככר

ואדיריהם ב̇ חד מל וחד חס ואדיריהם שלחו צעיריהם ועל ידם החזיקו התקועים ׃ יון מיחד לא מפיק א̇ יתן את שלתך חטאים ליך ותזרני חיל ושגית
וירפו המים פלסר מלך אשור להשות דמלכים בלב רכלתך מלך ונשו את כלמתם פלנסר מלך אשור נשוא לשוא עריך משתו יגורו אלים וגם כל
שרית ישראל קראים אל יהוה אני קרוא לה כי מבית הסורים שער השפות ׃ עלות ה̇ מל וחד חס ויאבק איש עמו עד השמדו לכם עלות בהר למוס עלות
תכלית ב̇ שנתה שנותים אם עד תכלית שדי תמצא ולכל תכלית הוא חוקר עד תכלית אור עם חשך ועד תכלית בית אלישיב ׃

מקצע ג׳ חס׳ והנה החצר במקצע החצר חצר במקצע החצר ב׳ בו מנגד עלית הנשך ... ענניה ב׳ עזריה בן מעשיה ענתות נב ... ואנון בתל ליש׳ חד שם קריה
וחד שם אנש ... כל ענני הדין אחריו במ״ב ואחריו חכהנם שמעיה בן שכניה ... שני דסביר שנית ב׳ אל בית הנשים שני וחנון בן צלף הששי מדה שני ...

אחריו החזיק בנימן וחשוב נגד ביתם
אחריו החזיק עזריה בן מעשיה בן
ענניה אצל ביתו׃ אחריו החזיק בנוי בן
חנדד מדה שנית מבית עזריה עד
המקצוע ועד הפנה׃ פלל בן אוזי מנגד
המקצוע והמגדל היוצא מבית המלך
העליון אשר לחצר המטרה אחריו
פדיה בן פרעש׃ והנתינים היו ישבים
בעפל עד נגד שער המים למזרח
והמגדל היוצא׃ אחריו החזיקו התקעים
מדה שנית מנגד המגדל הגדול היוצא
ועד חומת העפל׃ מעל שער הסוסים
החזיקו הכהנים איש לנגד ביתו׃ אחריו
החזיק צדוק בן אמר נגד ביתו ואחריו
החזיק שמעיה בן שכניה שמר שער
המזרח׃ אחריו החזיק חנניה בן שלמיה
וחנון בן צלף הששי מדה שני אחריו
החזיק משלם בן ברכיה נגד נשכתו׃
אחריו החזיק מלכיה בן הצרפי עד
בית הנתינים והרכלים נגד שער המפקד
ועד עלית הפנה׃ ובין עלית הפנה לשער
הצאן החזיקו הצרפים והרכלים׃
ויהי כאשר שמע
סנבלט כי אנחנו בונים את החומה ויחר

לו ויכעס הרבה וילעג על היהודים׃
ויאמר לפני אחיו וחיל שמרון ויאמר
מה היהודים האמללים עשים היעזבו
להם היזבחו היכלו ביום היחיו את
האבנים מערמות העפר והמה שרופות׃
וטוביה העמני אצלו ויאמר גם אשר
הם בונים אם יעלה שועל ופרץ חומת
אבניהם׃ שמע אלהינו כי
היינו בוזה והשב חרפתם אל ראשם
ותנם לבזה בארץ שביה׃ ואל תכס
על עונם וחטאתם מלפניך אל תמחה
כי הכעיסו לנגד הבונים׃ ונבנה את
החומה ותקשר כל החומה עד חציה
ויהי לב לעם לעשות׃ ויהי
כאשר שמע סנבלט וטוביה והערבים
והעמנים והאשדודים כי עלתה
ארוכה לחמות ירושלם כי החלו הפרצים
להסתם ויחר להם מאד׃ ויקשרו כלם
יחדו לבוא להלחם בירושלם ולעשות
לו תועה׃ ונתפלל אל אלהינו ונעמיד
משמר עליהם יומם ולילה מפניהם׃
ויאמר יהודה כשל כח הסבל והעפר הרבה
ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה׃ ויאמרו
צרינו לא ידעו ולא יראו עד אשר

חומת דכת׳ חמות ז׳ ואני הנה נתתיך היום ואת בית המלך כה אמר יי׳ צבאות חמות ואת כל חמות ירושלם דסופה דירמיהו ושחתו חמות עד שערי החמות כי
עלתה ארוכה ... תמחה ב׳ נגע וקלון ימצא ואל תכס על עונם ... תועה ב׳ ולדבר אל יי׳ תועה ולעשות לו תועה ... מלכים בארץ שביהם ... דברי הימים בארץ
שבים ... עזרא בארץ שביה ... בטע ויבא לך יין למה תעשה כה אשר לא צוה אתם ויקרא לה נבח הלוא טוב לנו אשר לא הגיד לה וחברו ויחנו אלה נכח
אלה אני יי׳ נעשתה לו בה וינח לך אלהיך הלוא זה אור ויי׳ לא ידע ויהי לב לעם ויהי ריב ותחן ...

262

והיו אלה לכם לחקת משפט והיו לנו הלילה משמר המתין והאריך בראשון ומהר בשני תמתין בראשון כי הוא משפט ודיני נפשות וצריך לחקר ולדרש ב̇ ומהר בשני כי הוא משמר וצריך למהר בו ולא להשות ׃ אל החומה ב̇ למה נגשתם וילך הצפה אל גג השער ונשוב כלנו ׃

נבוא אל תוכם והרגנום והשבתנו את
המלאכה ויהי כאשר באו היהודים
הישבים אצלם ויאמרו לנו עשר
פעמים מכל המקמות אשר תשובו עלינו
ואעמיד מתחתיות למקום מאחרי
לחומה בצחחיים ואעמיד את העם
למשפחות עם חרבותיהם רמחיהם
וקשתתיהם וארא ואקום ואמר אל
החרים ואל הסגנים ואל יתר העם אל
תיראו מפניהם את אדני הגדול והנורא
זכרו והלחמו על אחיכם בניכם ובנתיכם
נשיכם ובתיכם ויהי
כאשר שמעו אויבנו כי נודע לנו ויפר
האלהים את עצתם ונשוב כלנו אל
החומה איש אל מלאכתו ויהי מן היום
ההוא חצי נערי עשים במלאכה וחציים
מחזיקים והרמחים המגנים והקשתות
והשרינים והשרים אחרי כל בית יהודה
הבונים בחומה והנשאים בסבל עמשים
באחת ידו עשה במלאכה ואחת מחזקת
השלח והבונים איש חרבו אסורים
על מתניו ובונים והתוקע בשופר אצלי
ואמר אל החרים ואל הסגנים ואל יתר
העם המלאכה הרבה ורחבה ואנחנו

נפרדים על החומה רחוקים איש מאחיו
במקום אשר תשמעו את קול השופר
שמה תקבצו אלינו אלהינו ילחם לנו
ואנחנו עשים במלאכה וחצים מחזיקים
ברמחים מעלות השחר עד צאת
הכוכבים גם בעת ההיא אמרתי לעם
איש ונערו ילינו בתוך ירושלם והיו
לנו הלילה משמר והיום מלאכה ואין
אני ואחי ונערי ואנשי המשמר אשר
אחרי אין אנחנו פשטים בגדינו איש
שלחו המים ותהי צעקת
העם ונשיהם גדולה אל אחיהם היהודים
ויש אשר אמרים בנינו ובנתינו אנחנו
רבים ונקחה דגן ונאכלה ונחיה ויש
אשר אמרים שדתינו וכרמינו ובתינו
אנחנו ערבים ונקחה דגן ברעב ויש אשר
אמרים לוינו כסף למדת המלך שדתינו
וכרמינו ועתה כבשר אחינו בשרנו
כבניהם בנינו והנה אנחנו כבשים את
בנינו ואת בנתינו לעבדים ויש מבנתינו
נכבשות ואין לאל ידנו ושדתינו
וכרמינו לאחרים ויחר לי מאד כאשר
שמעתי את זעקתם ואת הדברים
האלה וימלך לבי עלי ואריבה את החרים

עשה ג̇ בסיפ̇ ומה אני באחת ידו עשה במלאכה מלאכה גדולה אני עשה ׃ והלחמו ב̇ על בית אדניכם על אחיכם ׃ יהושע למשפחות דגש עזרא למשפחות ודברי הימ̇ ואיש שלחו ׃ עזרא איש שלחו ׃ קדמאה דסיפ̇ ואחי ונערי תנ̇ אחי ונערי ׃ ואת הדברים ג̇ אחרי שרף המלך את המגלה ולבס שמו שמיר משמוע ויחר לי מאד ׃ ואין לאל ב̇ בניך ובנתיך ועתה כבשר אחינו ׃

לא אכלתי ב׳ סוף פסוק ואילי צאנך לא אכלתי לחם הפחה לא אכלתי הראשון קמ״צ והשני פתח למה הראשון קמ״צ כי הוא עבר והשני פתח כי הדבר
לעתו ויאמר להם לא יפתחו ויאמר אלי מה אתה ראה ויאמר ויאמר אלי מה אתה ויאמר לי מי אתה ויאמר ויאמר לא טוב

ואת הסגנים ואמרה להם משא איש
באחיו אתם נשאים ואתן עליהם קהלה
גדולה ואמרה להם אנחנו קנינו את
אחינו היהודים הנמכרים לגוים כדי בנו
וגם אתם תמכרו את אחיכם ונמכרו
לנו ויחרישו ולא מצאו דבר ויאמר
לא טוב הדבר אשר אתם עשים הלוא
ביראת אלהינו תלכו מחרפת הגוים
אויבינו וגם אני אחי ונערי נשים בהם
כסף ודגן נעזבה נא את המשא הזה
השיבו נא להם כהיום שדתיהם כרמיהם
זיתיהם ובתיהם ומאת הכסף והדגן
התירוש והיצהר אשר אתם נשים בהם
ויאמרו נשיב ומהם לא נבקש כן נעשה
כאשר אתה אומר ואקרא את הכהנים
ואשביעם לעשות כדבר הזה גם חצני
נערתי ואמרה ככה ינער האלהים
את כל האיש אשר לא יקים את הדבר
הזה מביתו ומיגיעו וככה יהיה נעור
ורק ויאמרו כל הקהל אמן ויהללו
את יהוה ויעש העם כדבר הזה גם מיום
אשר צוה אתי להיות פחם בארץ
יהודה משנת עשרים ועד שנת שלשים
ושתים לארתחשסתא המלך שנים

שתים עשרה אני ואחי לחם הפחה
לא אכלתי והפחות הראשנים אשר
לפני הכבידו על העם ויקחו מהם בלחם ויין
אחר כסף שקלים ארבעים גם נעריהם
שלטו על העם ואני לא עשיתי כן
מפני יראת אלהים וגם במלאכת
החומה הזאת החזקתי ושדה לא קנינו
וכל נערי קבוצים שם על המלאכה
והיהודים והסגנים מאה וחמשים איש
והבאים אלינו מן הגוים אשר סביבתינו
על שלחני ואשר היה נעשה ליום
אחד שור אחד צאן שש ברורות
וצפרים נעשו לי ובין עשרת ימים
בכל יין להרבה ועם זה לחם הפחה
לא בקשתי כי כבדה העבדה על העם
הזה זכרה לי אלהי לטובה כל אשר
עשיתי על העם הזה ויהי
כאשר נשמע לסנבלט וטוביה ולגשם
הערבי וליתר איבינו כי בניתי את
החומה ולא נותר בה פרץ גם עד העת
ההיא דלתות לא העמדתי בשערים
וישלח סנבלט וגשם אלי לאמר
לכה ונועדה יחדו בכפרים בבקעת
אונו והמה חשבים לעשות לי רעה

נשים ג׳ וימלך לבי עלי וגם אני אחי ונערי השיבו נא להם קדמה נשאים כתב ושאלה נשים אומר ב׳ מל כן נעשה כאשר אתה ואשלחה אליו
לאמר לא נהיה שדותיהם ב׳ לכן אתן את נשיהם לאחרים השיבו נא להם קדמיה מל והפחות ב׳ ויקראו ספרי המלך וכל שרי המדינות והפחות
הראשנים רק ב׳ וחד ורק והבור רק כי לא דבר רק הוא וככה יהיה נעור ורק וחד ולק זכרני פלשתים נאספו ושלאחריו אויבנו כתב וכל עזרא

חמישית ג מל ומנהם חמישית לפרעה ואם גאל יגאל פעם חמישית ויהי האיש בן פנת עוד האש בית רשע ואמרה האיש כמוני
פתוחה ג ויעזבו את העיר ואמרת חרב חרב פתוחה ולא אוכל ג ואנכי פניתי אליו ונלאיתי כלכל מלאכה גדולה אני עשה

ואשלחה עליהם מלאכים לאמר
מלאכה גדולה אני עשה ולא לרדת
למה תשבת המלאכה כאשר ארפה
וירדתי אליכם וישלחו אלי כדבר
הזה ארבע פעמים ואשיב אותם כדבר
הזה וישלח אלי סנבלט כדבר הזה פעם
חמישית את נערו ואגרת פתוחה בידו
כתוב בה בגוים נשמע וגשמו אמר
אתה והיהודים חשבים למרוד על כן
אתה בונה החומה ואתה הוה להם למלך
כדברים האלה וגם נביאים העמדת
לקרא עליך בירושלם לאמר מלך
ביהודה ועתה ישמע למלך כדברים
האלה ועתה לכה ונועצה יחדו ואשלחה
אליו לאמר לא נהיה כדברים האלה
אשר אתה אומר כי מלבך אתה בודאם
כי כלם מיראים אותנו לאמר ירפו
ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה
חזק את ידי ואני באתי בית שמעיה
בן דליה בן מהיטבאל והוא עצור
ויאמר נועד אל בית האלהים אל תוך
ההיכל ונסגרה דלתות ההיכל כי באים
להרגך ולילה באים להרגך ואמרה
האיש כמוני יברח ומי כמוני אשר

יבוא אל ההיכל וחי לא אבוא ואכירה
והנה לא אלהים שלחו כי הנבואה דבר
עלי וטוביה וסנבלט שכרו למען שכור
הוא למען אירא ואעשה כן וחטאתי
והיה להם לשם רע למען יחרפוני
זכרה אלהי לטוביה ולסנבלט כמעשיו
אלה וגם לנועדיה הנביאה וליתר
הנביאים אשר היו מיראים אותי ותשלם
החומה בעשרים וחמשה לאלול
לחמשים ושנים יום ויהי
כאשר שמעו כל אויבינו ויראו כל
הגוים אשר סביבתינו ויפלו מאד בעיניהם
וידעו כי מאת אלהינו נעשתה המלאכה
הזאת גם בימים ההם מרבים חרי יהודה
אגרתיהם הולכות על טוביה ואשר
לטוביה באות אליהם כי רבים ביהודה
בעלי שבועה לו כי חתן הוא לשכניה בן
ארח ויהוחנן בנו לקח את בת משלם
בן ברכיה גם טובתיו היו אמרים
לפני ודברי היו מוציאים לו אגרות
שלח טוביה ליראני ויהי
כאשר נבנתה החומה ואעמיד הדלתות
ויפקדו השוערים והמשררים והלוים
ואצוה את חנני אחי ואת חנניה שר

ויראו ד חס ויראו אתו כאשר יראו את משה וישמעו כל ישראל את המשפט ויראו מאד מאד ויהי כאשר שמעו כל אויבנו וכל שמואל דכות במא
וכל איש ישראל בלאותם ואותנו ג מל ואותנו הוציא משם אולי יעשה יי אותנו כי כלם דבר עלי ג למען יקים יי הוא דבר עלי ואכירה
חזק ד אתו חזק ולבלתי חזק את בדק צפה דרך חזק מתנים ועתה חזק את ידי מוציאים ב וחד ומוציאים ואת כל נשיך ואת בניך מוציאים ודברי

חימה השמש ג וחם השמש ונמס מחר תהיה לכם תשועה כחם השמש לא יפתחו ... נתנה אל לב ד והחי יתן אל לבו את כל זה מי אלה נתן אל
לבי ויתן אלהי ... כל עזרא חשס חס וכל קרי חושים ואית בהון מל וחס

הבירה על ירושלם כי הוא כאיש אמת
ויירא את האלהים מרבים ויאמר להם
לא יפתחו שערי ירושלם עד חם השמש
ועד הם עמדים יגיפו הדלתות ואחזו
והעמיד משמרות ישבי ירושלם איש
במשמרו ואיש נגד ביתו והעיר רחבת
ידים וגדלה והעם מעט בתוכה ואין
בתים בנוים ויתן אלהי אל לבי ואקבצה
את החרים ואת הסגנים ואת העם להתיחש
ואמצא ספר היחש העולים בראשונה
ואמצא כתוב בו אלה בני
המדינה העלים משבי הגולה אשר
הגלה נבוכדנצר מלך בבל וישובו
לירושלם וליהודה איש לעירו הבאים
עם זרבבל ישוע נחמיה עזריה רעמיה
נחמני מרדכי בלשן מספרת בגוי נחום
בענה מספר אנשי עם ישראל
בני פרעש אלפים מאה ושבעים
ושנים בני שפטיה שלש מאות
שבעים ושנים בני ארח שש מאות
חמשים ושנים בני פחת מואב
לבני ישוע ויואב אלפים ושמנה מאות
שמנה עשר בני עילם אלף
מאתים חמשים וארבעה בני

זתוא שמנה מאות ארבעים וחמשה
בני זכי שבע מאות וששים
בני בנוי שש מאות ארבעים
ושמנה בני בבי שש מאות
עשרים ושמנה בני עזגד אלפים
שלש מאות עשרים ושנים בני
אדניקם שש מאות ששים ושבעה
בני בגוי אלפים ששים ושבעה
בני עדין שש מאות חמשים
וחמשה בני אטר לחזקיה
תשעים ושמנה בני חשם שלש
מאות עשרים ושמנה בני בצי
שלש מאות עשרים וארבעה
בני חריף מאה שנים עשר בני
גבעון תשעים וחמשה אנשי
בית לחם ונטפה מאה שמנים ושמנה
אנשי ענתות מאה עשרים
ושמנה אנשי בית עזמות
ארבעים ושנים אנשי קרית
יערים כפירה ובארות שבע מאות
ארבעים ושלשה אנשי הרמה
וגבע שש מאות עשרים ואחד
אנשי מכמס מאה עשרים
ושנים אנשי בית אל והעי מאה

לחזקיה ב ... בני אטר קדמיה לחזקיה חד בקריה מכתב לחזקיהו חד בקריה ליחזקיהו ב בקריה
... ויחזקיהו חד בקריה ויקמו אנשים מלאשי וחזקיה חד בקריה ...
יחזקיה ב ... בני ראש פסוק ...

כל עזרא ישוע יויקים יוצדק יוידע יודע וכל קליה חלוף יהושע יהויקים יהוצדק יהוידע קדמיה דספ בני צחא בני קרס בני סטי כתל בתרי
צחא קירס סוטי אנו ג חס כי הוא ראשית אנו יהי רעב אנו בני לד חדיד ואנו בתריה צחא וכת א במל וחד חס הנתינים וחבירן וצחא חשפא

עשרים ושלשה אנשי נבו
אחר חמשים ושנים בני עילם
אחר אלף מאתים חמשים וארבעה
בני חרם שלש מאות ועשרים
בני ירחו שלש מאות ארבעים
וחמשה בני לד חדיד ואנו שבע
מאות ועשרים ואחד בני סנאה
שלשת אלפים תשע מאות ושלשים
הכהנים בני ידעיה לבית ישוע
תשע מאות שבעים ושלשה בני
אמר אלף חמשים ושנים בני
פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה
בני חרם אלף שבעה עשר
הלוים בני ישוע לקדמיאל לבני
להודוה שבעים וארבעה
המשררים בני אסף מאה ארבעים
ושמנה השערים בני שלם
בני אטר בני טלמן בני עקוב בני
חטיטא בני שבי מאה שלשים
ושמנה הנתינים בני צחא
בני חשפא בני טבעות בני קירס
בני סיעא בני פדון בני לבנה בני
חגבא בני שלמי בני חנן בני גדל
בני גחר בני ראיה בני רצין בני

נקודא בני גזם בני עזא בני פסח
בני בסי בני מעונים בני נפושסים
בני בקבוק בני חקופא בני חרחור
בני בצלית בני מחידא בני חרשא
בני ברקוס בני סיסרא בני תמח
בני נציח בני חטיפא בני
עבדי שלמה בני סוטי בני סופרת בני
פרידא בני יעלא בני דרקון בני
גדל בני שפטיה בני חטיל בני
פכרת הצביים בני אמון כל הנתינים
ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים
ושנים ואלה העולים מתל
מלח תל חרשא כרוב אדון ואמר ולא
יכלו להגיד בית אבתם וזרעם אם
מישראל הם בני דליה בני טוביה בני
נקודא שש מאות וארבעים ושנים
ומן הכהנים בני חביה בני
הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות
ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על שמם
אלה בקשו כתבם המתיחשים ולא
נמצא ויגאלו מן הכהנה ויאמר
התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש
הקדשים עד עמד הכהן לאורים ותמים
כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים

שלם ו חס בכת שלם בנו מבשם בנו הוא הבכור לשלם תקרחי ויחזקיהו בן שלם אשת שלם בן תוקהת ומן השערים שלם וטלם השערים בני שלם בני
אטר וכל נביאים דכות במג מל שלום בן יביש מלך ראש פס ויעל מנחם בן גדי ויתל דברי שלום אבתם ה חס בנביא ובכת ויעש יהודה הרע
ואמלו על אשר עזבו דמלכ ויהיו הגוים האלה יראים ויעשו כן בני הגולה ולא יכלו להגיד בית אבתם בתריה וכל אורי דכות חס במב מל אלה קרואי

שלש מאות וששים מלבד עבדיהם
ואמהתיהם אלה שבעת אלפים שלש
מאות שלשים ושבעה ולהם משררים
ומשררות מאתים וארבעים וחמשה
גמלים ארבע מאות שלשים וחמשה
חמרים ששת אלפים שבע מאות
ועשרים ומקצת ראשי
האבות נתנו למלאכה התרשתא נתן
לאוצר זהב דרכמנים אלף מזרקות
חמשים כתנות כהנים שלשים וחמש
מאות ומראשי האבות נתנו
לאוצר המלאכה זהב דרכמנים שתי
רבות וכסף מנים אלפים ומאתים ואשר
נתנו שארית העם זהב דרכמנים שתי
רבוא וכסף מנים אלפים וכתנת כהנים
ששים ושבעה וישבו
הכהנים והלוים והשוערים והמשררים
ומן העם והנתינים וכל ישראל בעריהם
ויגע החדש השביעי ובני ישראל
בעריהם ויאספו כל העם
כאיש אחד אל הרחוב אשר לפני
שער המים ויאמרו לעזרא הספר
להביא את ספר תורת משה אשר צוה
יהוה את ישראל ויביא עזרא הכהן

את התורה לפני הקהל מאיש ועד אשה
וכל מבין לשמע ביום אחד לחדש השביעי
ויקרא בו לפני הרחוב אשר לפני שער
המים מן האור עד מחצית היום נגד
האנשים והנשים והמבינים ואזני כל
העם אל ספר התורה ויעמד
עזרא הספר על מגדל עץ אשר
עשו לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושמע
ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה על
ימינו ומשמאלו פדיה ומישאל ומלכיה
וחשם וחשבדנה זכריה משלם
ויפתח עזרא הספר לעיני כל
העם כי מעל כל העם היה וכפתחו
עמדו כל העם ויברך עזרא את יהוה
האלהים הגדול ויענו כל העם אמן
אמן במעל ידיהם ויקדו וישתחוו ליהוה
אפים ארצה וישוע ובני ושרביה
ימין עקוב שבתי הודיה מעשיה
קליטא עזריה יוזבד חנן פלאיה והלוים
מבינים את העם לתורה והעם על
עמדם ויקראו בספר בתורת האלהים
מפרש ושום שכל ויבינו במקרא
ויאמר נחמיה הוא
התרשתא ועזרא הכהן הספר והלוים

מחשים ל ואתם מחשים אל תעצבו ואנחנו מחשים מקחת אותה ואנחנו מחשים וחכינו והלוים ... בוכים ב מל וכל הארץ בוכים כי בוכים כל העם
גגו ל וחד לגגו וצפית ויצפו ויצאו העם ויצא העם ... ויאמר האני כא ויברכו שם כבדך ... ויזעקו בקול גדול ב ... ותרא האשה את שמואל
ויקם על מעלה

265

המבינים את העם לכל העם היום קדש
הוא ליהוה אלהיכם אל תתאבלו ואל
תבכו כי בוכים כל העם כשמעם את
דברי התורה ויאמר להם לכו אכלו
משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות
לאין נכון לו כי קדוש היום לאדנינו
ואל תעצבו כי חדות יהוה היא מעזכם
והלוים מחשים לכל העם לאמר הסו כי
היום קדש ואל תעצבו וילכו כל העם
לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות
שמחה גדולה כי הבינו בדברים אשר
הודיעו להם וביום השני
נאספו ראשי האבות לכל העם הכהנים
והלוים אל עזרא הספר ולהשכיל אל
דברי התורה וימצאו כתוב בתורה
אשר צוה יהוה ביד משה אשר ישבו
בני ישראל בסכות בחג בחדש השביעי
ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל
עריהם ובירושלם לאמר צאו ההר
והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי
הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבת
לעשת סכת ככתוב ויצאו העם
ויביאו ויעשו להם סכות איש על גגו
ובחצרתיהם ובחצרות בית האלהים

וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים
ויעשו כל הקהל השבים מן השבי סכות
וישבו בסכות כי לא עשו מימי ישוע
בן נון כן בני ישראל עד היום ההוא ותהי
שמחה גדולה מאד ויקרא בספר תורת
האלהים יום ביום מן היום הראשון עד
היום האחרון ויעשו חג שבעת ימים
וביום השמיני עצרת כמשפט
וביום עשרים וארבעה לחדש
הזה נאספו בני ישראל בצום ובשקים
ואדמה עליהם ויבדלו זרע ישראל
מכל בני נכר ויעמדו ויתודו על
חטאתיהם ועונות אבתיהם ויקומו על
עמדם ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם
רבעית היום ורבעית מתודים ומשתחוים
ליהוה אלהיהם ויקם על
מעלה הלוים ישוע ובני קדמיאל שבניה
בני שרביה בני כנני ויזעקו בקול גדול
אל יהוה אלהיהם ויאמרו הלוים ישוע
וקדמיאל בני חשבניה שרביה הודיה
שבניה פתחיה קומו ברכו את יהוה אלהיכם
מן העולם ויברכו שם כבודך ומרומם על
כל ברכה ותהלה אתה הוא יהוה לבדך
את עשית את השמים שמי השמים

עד העולם
אתה

כל נביאים וכתוב סכות הסכות בסכות מל ... לעשת סכת ככתוב ... על כן קרא שם המקום סכות כי בסכות הושבת
וכל הסכות דאוריתא ... חג הסכת תעשה לך ... עונות ... ולא עונות תשמר יה כמה לי עונות וחטאות ... עונות כי המה עונות
חרב כי בחטאינו ובעונות אבתינו ועונות אבתיהם ... וביום השמיני ... בספר תורת ...

ודבר יא׳ ועתה קום צא ומלאך יצ דבר ויהי המה הלכים הלוך שלח אצבע ממצוא חפצך ועתה יען עשותכם מן שלש עשרה אין קרא
בצדיק הוקם את דברי ודבר אל׳ דבר ריש פס׳ ועל הר סיני — מחד יתיר ה׳ להעם דרב׳ להגדול להמזבח להנחתם בהדרך שנס בו

וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים
וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם
וצבא השמים לך משתחוים׃ אתה הוא
יהוה האלהים אשר בחרת באברם
והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו
אברהם׃ ומצאת את לבבו נאמן לפניך
וכרות עמו הברית לתת את ארץ הכנעני
החתי האמרי והפרזי והיבוסי והגרגשי
לתת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק
אתה׃ ותרא את עני אבתינו במצרים
ואת זעקתם שמעת על ים סוף׃ ותתן
אתת ומפתים בפרעה ובכל עבדיו
ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם
ותעש לך שם כהיום הזה׃ והים בקעת
לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת
רדפיהם השלכת במצולת כמו אבן
במים עזים׃ ובעמוד ענן הנחיתם יומם
ובעמוד אש לילה להאיר להם את הדרך
אשר ילכו בה׃ ועל הר סיני ירדת ודבר
עמהם משמים ותתן להם משפטים
ישרים ותורות אמת חקים ומצות
טובים׃ ואת שבת קדשך הודעת להם
ומצוות וחקים ותורה צוית להם ביד
משה עבדך׃ ולחם משמים נתתה להם

לרעבם ומים מסלע הוצאת להם
לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת את
הארץ אשר נשאת את ידך לתת להם׃
והם ואבתינו הזידו ויקשו את ערפם
ולא שמעו אל מצותיך׃ וימאנו לשמע
ולא זכרו נפלאתיך אשר עשית עמהם
ויקשו את ערפם ויתנו ראש לשוב
לעבדתם במרים ואתה אלוה סליחות
חנון ורחום ארך אפים ורב וחסד ולא
עזבתם׃ אף כי עשו להם עגל מסכה
ויאמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים
ויעשו נאצות גדלות׃ ואתה ברחמיך
הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד
הענן לא סר מעליהם ביומם להנחתם
בהדרך ואת עמוד האש בלילה להאיר
להם ואת הדרך אשר ילכו בה׃ ורוחך
הטובה נתת להשכילם ומנך לא מנעת
מפיהם ומים נתתה להם לצמאם׃ וא
וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא
חסרו שלמתיהם לא בלו ורגליהם לא
בצקו׃ ותתן להם ממלכות ועממים
ותחלקם לפאה ויירשו את ארץ סיחון
ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג
מלך הבשן׃ ובניהם הרבית ככוכבי

החתי האמרי ב׳ בהר ובשפלה ומצאת את לבבו — תהמת יכסימו והים בקעת לפניהם במצולת כתב ועבר בים צרה מצולות כתב ושארא
מצלות במצלות ממצלות כתב כל ספרא אבתיכם אבתיהם כתב — כל אוריתא גדלת הגדלת כתב במ״א כת גדלות והקמת לך אבנים גדלות
וכל נביא וכתיב דכות כת גדלות הגדלות במ״ב כת גדולת ויעשו נאצות בתרייה ואצמידה שתי תודת גדולת ולא זכרו ג׳ ולא זכרו בני ישראל

השמים ותביאם אל הארץ אשר
אמרת לאבתיהם לבוא לרשת ויבאו
הבנים ויירשו את הארץ ותכנע לפניהם
את ישבי הארץ הכנענים ותתנם בידם
ואת מלכיהם ואת עממי הארץ לעשות
בהם כרצונם וילכדו ערים בצורות
ואדמה שמנה ויירשו בתים מלאים
כל טוב ברות חצובים כרמים וזיתים
ועץ מאכל לרב ויאכלו וישבעו וישמינו
ויתעדנו בטובך הגדול וימרו וימרדו
בך וישלכו את תורתך אחרי גום ואת
נביאיך הרגו אשר העידו בם להשיבם
אליך ויעשו נאצות גדולת ותתנם ביד
צריהם ויצרו להם ובעת צרתם יצעקו
אליך ואתה משמים תשמע וכרחמיך
הרבים תתן להם מושיעים ויושיעום
מיד צריהם וכנוח להם ישובו לעשות
רע לפניך ותעזבם ביד איביהם וירדו
בהם וישובו ויזעקוך ואתה משמים
תשמע ותצילם כרחמיך רבות עתים
ותעד בהם להשיבם אל תורתך והמה הזידו
ולא שמעו למצותיך ובמשפטיך
חטאו בם אשר יעשה אדם וחיה בהם
ויתנו כתף סוררת וערפם הקשו ולא

שמעו ותמשך עליהם שנים רבות
ותעד בם ברוחך ביד נביאיך ולא האזינו
ותתנם ביד עמי הארצת וברחמיך הרבים
לא עשיתם כלה ולא עזבתם כי אל חנון
ורחום אתה ועתה אלהינו האל הגדול
הגבור והנורא שומר הברית והחסד אל
ימעט לפניך את כל התלאה אשר
מצאתנו למלכינו לשרינו ולכהנינו
ולנביאנו ולאבתינו ולכל עמך מימי מלכי
אשור עד היום הזה ואתה צדיק על כל
הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו
ואת מלכינו שרינו כהנינו ואבתינו
לא עשו תורתך ולא הקשיבו אל מצותיך
ולעדותיך אשר העידת בהם והם
במלכותם ובטובך הרב אשר נתת
להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר
נתת לפניהם לא עבדוך ולא שבו ממעלליהם
הרעים הנה אנחנו היום עבדים והארץ
אשר נתתה לאבתינו לאכל את פריה
ואת טובה הנה אנחנו עבדים עליה
ותבואתה מרבה למלכים אשר נתתה
עלינו בחטאותינו ועל גויתינו משלים
ובבהמתנו כרצונם ובצרה גדולה
אנחנו ובכל זאת אנחנו כרתים אמנה

עמי הארצות ח׳ ותעשו לכם כהנים הלא תדעו ויבינו המזבח וככלות אלה והתערבו זרע הקדש ארץ נדה היא במת ותתגס צור וכל הנבדל ס׳
תולת האלהים בתורת האלהים ג׳ וסימנ׳ ויקראו בספר וכל הנבדל ושלאחריו ס׳ קדמיא׳ מעזיה בלגי ס׳ תנינ׳ מימין מעזיה בלגה ס׳

וכתבים ועל החתום שרינו לוינו כהנינו׃
ועל החתומים נחמיה התרשתא בן חכליה
וצדקיה׃ שריה עזריה ירמיה׃ פשחור
אמריה מלכיה׃ חטוש שבניה מלוך׃
חרם מרמות עבדיה׃ דניאל גנתון ברוך׃
משלם אביה מימן׃ מעזיה בלגי שמעיה
אלה הכהנים׃ והלוים וישוע
בן אזניה בנוי מבני חנדד קדמיאל׃
ואחיהם שבניה הודיה קליטא פלאיה
חנן׃ מיכא רחוב חשביה׃ זכור שרביה
שבניה׃ הודיה בני בנינו׃ ראשי
העם פרעש פחת מואב עילם זתוא בני׃
בני עזגד בבי׃ אדניה בגוי עדין׃ אטר
חזקיה עזור׃ הודיה חשם בצי׃ חריף
ענתות נובי׃ מגפיעש משלם חזיר׃
משיזבאל צדוק ידוע׃ פלטיה חנן
עניה׃ הושע חנניה חשוב׃ הלוחש פלחא
שובק׃ רחום חשבנה מעשיה׃ ואחיה
חנן ענן׃ מלוך חרם בענה׃ ושאר העם
הכהנים הלוים השוערים המשררים
הנתינים וכל הנבדל מעמי הארצות
אל תורת האלהים נשיהם בניהם
ובנתיהם כל יודע מבין׃ מחזיקים על
אחיהם אדיריהם ובאים באלה

ובשבועה ללכת בתורת האלהים אשר
נתנה ביד משה עבד האלהים ולשמור
ולעשות את כל מצות יהוה אדנינו
ומשפטיו וחקיו׃ ואשר לא נתן בנתינו
לעמי הארץ ואת בנתיהם לא נקח לבנינו׃
ועמי הארץ המביאים את המקחות וכל
שבר ביום השבת למכור לא נקח מהם
בשבת וביום קדש ונטש את השנה
השביעית ומשא כל יד׃ והעמדנו עלינו
מצות לתת עלינו שלשית השקל
בשנה לעבדת בית אלהינו׃ ללחם
המערכת ומנחת התמיד ולעלת התמיד
השבתות החדשים למועדים ולקדשים
ולחטאות לכפר על ישראל וכל מלאכת
בית אלהינו׃ והגורלות
הפלנו על קרבן העצים הכהנים הלוים
והעם להביא לבית אלהינו לבית אבתינו
לעתים מזמנים שנה בשנה לבער על
מזבח יהוה אלהינו ככתוב בתורה׃
ולהביא את בכורי אדמתנו ובכורי
כל פרי כל עץ שנה בשנה לבית יהוה׃
ואת בכרות בנינו ובהמתנו ככתוב
בתורה ואת בכורי בקרינו וצאנינו
להביא לבית אלהינו לכהנים המשרתים

נתן ו׳ ואת בנתינו נתן כי נתן לצבאך לאנשיך היעפים ויאמרו נתון נתן מה שלל ואשר לא נתן ס׳ למכור ג׳ מל׳ בליש׳ כקונה כמוכר ביום השבת
למכור ומוכרים בשבת ס׳ את כל מצות יש ג׳ והיה לכם ליצית ועזבו את כל מצות ולשמור ולעשות ס׳ ויאמר משה בנערינו בצאננו כתב
בצאנינו מלאים צאונכו כתב ואת בכרות וצאנינו כת׳ ס׳ שלישית השלישית ט׳ מל׳ הייצוע התחתנה ויהי ימים רבים ויהי בשנה השלישית וזה לך האות

בית אלהינו ואת ראשית עריסתינו
ותרומתינו ופרי כל עץ תירוש ויצהר
נביא לכהנים אל לשכות בית אלהינו
ומעשר אדמתנו ללוים והם הלוים
המעשרים בכל ערי עבדתנו והיה
הכהן בן אהרן עם הלוים בעשר הלוים
והלוים יעלו את מעשר המעשר לבית
אלהינו אל הלשכות לבית האוצר כי
אל הלשכות יביאו בני ישראל ובני
הלוי את תרומת הדגן התירוש והיצהר
ושם כלי המקדש והכהנים המשרתים
והשוערים והמשררים ולא נעזב את
בית אלהינו וישבו שרי העם בירושלם
ושאר העם הפילו גורלות להביא אחד
מן העשרה לשבת בירושלם עיר
הקדש ותשע הידות בערים ויברכו
העם לכל האנשים המתנדבים לשבת
בירושלם ואלה ראשי
המדינה אשר ישבו בירושלם ובערי
יהודה ישבו איש באחזתו בעריהם
ישראל הכהנים והלוים והנתינים ובני
עבדי שלמה ובירושלם ישבו מבני
יהודה ומבני בנימן מבני יהודה עתיה
בן עזיה בן זכריה בן אמריה בן שפטיה

בן מהללאל מבני פרץ ומעשיה בן
ברוך בן כלחזה בן חזיה בן עדיה בן
יויריב בן זכריה בן השלני כל בני פרץ
הישבים בירושלם ארבע מאות ששים
ושמנה אנשי חיל ואלה בני
בנימן סלא בן משלם בן יועד בן פדיה
בן קוליה בן מעשיה בן איתיאל בן
ישעיה ואחריו גבי סלי תשע מאות
עשרים ושמנה ויואל בן זכרי פקיד
עליהם ויהודה בן הסנואה על העיר
משנה מן הכהנים ידעיה בן
יויריב יכין שריה בן חלקיה בן משלם
בן צדוק בן מריות בן אחיטוב נגד בית
האלהים ואחיהם עשה המלאכה לבית
שמנה מאות עשרים ושנים ועדיה
בן ירחם בן פלליה בן אמצי בן זכריה
בן פשחור בן מלכיה ואחיו ראשים
לאבות מאתים ארבעים ושנים ועמשסי
בן עזראל בן אחזי בן משלמות בן
אמר ואחיהם גברי חיל מאה עשרים
ושמנה ופקיד עליהם זבדיאל בן
הגדולים ומן הלוים שמעיה
בן חשוב בן עזריקם בן חשביה בן
בוני ושבתי ויוזבד על המלאכה

זקול כנפי הכרובים ושבתי ויזבד החיצנה כתב ואלמו אל חצל וגדר אשר לחוץ כי ארך הלשכות החיצונה כתב ומתחתה לשכות החצנה כתב ושג
החיצונה כתב איתיאל לאיתיאל ג דברי אגור בן יקה המשא שנים בו בן איתיאל בן ישעיה טלמון במל ובקבקיה והשוערים

החיצנה לבית האלהים מראשי הלוים׃
ומתניה בן מיכא בן זבדי בן אסף ראש
התחלה יהודה לתפלה ובקבקיה משנה
מאחיו ועבדא בן שמוע בן גלל בן ידיתון׃
כל הלוים בעיר הקדש מאתים שמנים
וארבעה׃ והשוערים עקוב טלמון
ואחיהם השמרים בשערים מאה
שבעים ושנים׃ ושאר ישראל הכהנים
הלוים בכל ערי יהודה איש בנחלתו׃
והנתינים ישבים בעפל וציחא
וגשפא על הנתינים׃ ופקיד הלוים
בירושלם עזי בן בני בן חשביה בן
מתניה בן מיכא מבני אסף המשררים
לנגד מלאכת בית האלהים׃ כי מצות
המלך עליהם ואמנה על המשררים
דבר יום ביומו׃ ופתחיה בן משיזבאל
מבני זרח בן יהודה ליד המלך לכל
דבר לעם׃ ואל החצרים בשדתם מבני
יהודה ישבו בקרית הארבע ובנתיה
ובדיבן ובנתיה וביקבצאל וחצריה׃
ובישוע ובמלדה ובבית פלט׃ ובחצר
שועל ובבאר שבע ובנתיה׃ ובצקלג
ובמכנה ובבנתיה׃ ובעין רמון ובצרעה
ובירמות׃ זנח עדלם וחצריהם לכיש

ושדתיה עזקה ובנתיה ויחנו מבאר
שבע עד גיא הנם׃ ובני בנימן מגבע
מכמש ועיה ובית אל ובנתיה׃ ענתות
נב ענניה׃ חצור רמה גתים׃ חדיד
צבעים נבלט׃ לד ואונו גי החרשים׃
ומן הלוים מחלקות יהודה לבנימין׃
ואלה הכהנים והלוים
אשר עלו עם זרבבל בן שאלתיאל
וישוע שריה ירמיה עזרא׃ אמריה
מלוך חטוש׃ שכניה רחם מרמת׃
עדוא גנתוי אביה׃ מימין מעדיה
בלגה׃ שמעיה ויויריב ידעיה׃ סלו
עמוק חלקיה ידעיה אלה ראשי הכהנים
ואחיהם בימי ישוע׃ והלוים
ישוע בנוי קדמיאל שרביה יהודה
מתניה על הידות הוא ואחיו׃ ובקבקיה
ועני אחיהם לנגדם למשמרות׃ וישוע
הוליד את יויקים ויויקים הוליד את
אלישיב ואלישיב את יוידע׃ ויוידע
הוליד את יונתן ויונתן הוליד את ידוע׃
ובימי יויקים היו כהנים ראשי האבות
לשריה מריה לירמיה חנניה׃ לעזרא
משלם לאמריה יהוחנן׃ למלוכי
יונתן לשבניה יוסף׃ לחרים עדנא

מכנה ד חס וארבע כתפות שנים בו ועל ראש המכנה ובצקלג ובמכנה גיא הנם ג ועלה הגבול דיהודה תנ״ך דפיסוק וירד הגבול דבנימן
תנ״ך דפיסוק ויחנו מבאר שבע לגן המלך מקף ליד המלך שופר והלוים יא ריש פיסוק ומימכ והלוים למטה אבתם והלוים יחנו
והלוים לא התפקדו לעמת מחשים דישוע וחברן יקמכו את ידיהם הולידו את ארון חמשורדים לכלם אחיה על האוצרות

למריות חלקי לעדיא זכריה לגנתון
משלם לאביה זכרי למנימין למועדיה
פלטי לבלגה שמוע לשמעיה יהונתן
וליויריב מתני לידעיה עזי לסלי קלי
לעמוק עבר לחלקיה חשביה לידעיה
נתנאל הלוים בימי אלישיב
יוידע ויוחנן וידוע כתובים ראשי אבות
והכהנים על מלכות דריוש הפרסי
בני לוי ראשי האבות כתובים על
ספר דברי הימים ועד ימי יוחנן בן
אלישיב וראשי הלוים חשביה שרביה
וישוע בן קדמיאל ואחיהם לנגדם
להלל להודות במצות דויד איש האלהים
משמר לעמת משמר מתניה ובקבקיה
עבדיה משלם טלמון עקוב שמרים
שוערים משמר באספי השערים
אלה בימי יויקים בן ישוע בן יוצדק
ובימי נחמיה הפחה ועזרא הכהן
הסופר ובחנכת חומת
ירושלם בקשו את הלוים מכל
מקומתם להביאם לירושלם לעשת
חנכה ושמחה ובתודות ובשיר מצלתים
נבלים ובכנרות ויאספו בני המשררים
ומן הככר סביבות ירושלם ומן חצרי

נטפתי ומבית הגלגל ומשדות גבע
ועזמות כי חצרים בנו להם המשררים
סביבות ירושלם ויטהרו הכהנים
והלוים ויטהרו את העם ואת השערים
ואת החומה ואעלה את שרי יהודה
מעל לחומה ואעמידה שתי תודת גדולת
ותהלכת לימין מעל לחומה לשער
האשפת וילך אחריהם הושעיה וחצי
שרי יהודה ועזריה עזרא ומשלם
יהודה ובנימן ושמעיה וירמיה ומבני
הכהנים בחצצרות זכריה בן יונתן בן
שמעיה בן מתניה בן מיכיה בן זכור
בן אסף ואחיו שמעיה ועזראל מללי
גללי מעי נתנאל ויהודה חנני בכלי
שיר דויד איש האלהים ועזרא הספר
לפניהם ועל שער העין ונגדם עלו
על מעלות עיר דויד במעלה לחומה
מעל לבית דויד ועד שער המים מזרח
והתודה השנית ההולכת למואל ואני
אחריה וחצי העם מעל להחומה מעל
למגדל התנורים ועד החומה הרחבה
ומעל לשער אפרים ועל שער הישנה
ועל שער הדגים ומגדל חננאל
ומגדל המאה ועד שער הצאן ועמדו

וישמחו ג קמצ ויגדו לאנשי יביש ויהי כראות כל העם ויזבחו ביום ויפקדו ג ויפקדו מעבדי דוד ויפקדו השוערים ויפקדו ביום ההוא נשכה
הנשכות ג בגל נשכתו על הנשכות לעשות לו נשכה ושאלא לשכה תלומות ב מל ואיש תלומות יהלסטה לאוצרות לתרומות ושארה תרומה
כתב

בשער המטרה ותעמדנה שתי התודות
בבית האלהים ואני וחצי הסגנים עמי
והכהנים אליקים מעשיה מנימין מיכיה
אליועיני זכריה חנניה בחצצרות ומעשיה
ושמעיה ואלעזר ועזי ויהוחנן ומלכיה
ועילם ועזר וישמעו המשררים ויזרחיה
הפקיד ויזבחו ביום ההוא זבחים גדולים
וישמחו כי האלהים שמחם שמחה
גדולה וגם הנשים והילדים שמחו
ותשמע שמחת ירושלם מרחוק ויפקדו
ביום ההוא אנשים על הנשכות לאוצרות
לתרומות לראשית ולמעשרות לכנוס
בהם לשדי הערים מנאות התורה לכהנים
וללוים כי שמחת יהודה על הכהנים
ועל הלוים העמדים וישמרו משמרת
אלהיהם ומשמרת הטהרה והמשררים
והשערים כמצות דויד שלמה בנו כי
בימי דויד ואסף מקדם ראש המשררים
ושיר תהלה והדות לאלהים
וכל ישראל בימי זרבבל ובימי נחמיה
נתנים מניות המשררים והשערים
דבר יום ביומו ומקדשים ללוים
והלוים מקדשים לבני אהרן
ביום ההוא נקרא בספר משה באזני

העם ונמצא כתוב בו אשר לא יבוא עמני
ומאבי בקהל האלהים עד עולם כי
לא קדמו את בני ישראל בלחם ובמים
וישכר עליו את בלעם לקללו ויהפך
אלהינו הקללה לברכה ויהי כשמעם
את התורה ויבדילו כל ערב מישראל
ולפני מזה אלישיב הכהן נתון בלשכת
בית אלהינו קרוב לטוביה ויעש לו
לשכה גדולה ושם היו לפנים נתנים
את המנחה הלבונה והכלים ומעשר
הדגן התירוש והיצהר מצות הלוים
והמשררים והשערים ותרומת הכהנים
ובכל זה לא הייתי בירושלם כי בשנת
שלשים ושתים לארתחשסתא מלך
בבל באתי אל המלך ולקץ ימים
נשאלתי מן המלך ואבוא לירושלם
ואבינה ברעה אשר עשה אלישיב
לטוביה לעשות לו נשכה בחצרי
בית האלהים וירע לי מאד ואשליכה
את כל כלי בית טוביה החוץ מן הלשכה
ואמרה ויטהרו הלשכות ואשיבה שם
כלי בית האלהים את המנחה והלבונה
ואדעה כי מניות הלוים לא נתנה ויברחו
איש לשדהו הלוים והמשררים עשי

גדולים הגדולים ו מל גדולים חקרי לב כי עבדו בם גם המה כשם הגדולים דדג חים כי מרפא יניח חטאים גדולים ופקיד עליהם זבדיאל ויזבחו ביום ההוא
זבחים מקדשים ב וחד ומקדשים וחס אשר הם מקדשים וכל ישראל בימי זרבבל שנים בן בלחם ז דגש ויהלם בלחם ונפשנו קצה שבעים
בלחם על דבר אשר לא קדמו למה נמות לעיניך והנותר בבשר ובלחם וחד כי אפר כלחם אכלתי

המלאכה ואריבה את הסגנים ואמרה
מדוע נעזב בית האלהים ואקבצם
ואעמדם על עמדם וכל יהודה הביאו
מעשר הדגן והתירוש והיצהר לאוצרות
ואוצרה על אוצרות שלמיה הכהן
וצדוק הסופר ופדיה מן הלוים ועל ידם
חנן בן זכור בן מתניה כי נאמנים נחשבו
ועליהם לחלק לאחיהם זכרה
לי אלהי על זאת ואל תמח חסדי אשר
עשיתי בבית אלהי ובמשמריו בימים
ההמה ראיתי ביהודה דרכים גתות
בשבת ומביאים הערמות ועמסים
על החמרים ואף יין ענבים ותאנים וכל
משא ומביאים ירושלם ביום השבת
ואעיד ביום מכרם ציד והצרים ישבו
בה מביאים דאג וכל מכר ומוכרים
בשבת לבני יהודה ובירושלם ואריבה
את חרי יהודה ואמרה להם מה הדבר
הרע הזה אשר אתם עשים ומחללים
את יום השבת הלוא כה עשו אבתיכם
ויבא אלהינו עלינו את כל הרעה הזאת
ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון
על ישראל לחלל את השבת ויהי
כאשר צללו שערי ירושלם לפני

השבת ואמרה ויסגרו הדלתות ואמרה
אשר לא יפתחום עד אחר השבת
ומנערי העמדתי על השערים לא
יבוא משא ביום השבת וילינו הרכלים
ומכרי כל ממכר מחוץ לירושלם פעם
ושתים ואעידה בהם ואמרה אלהם
מדוע אתם לנים נגד החומה אם תשנו
יד אשלח בכם מן העת ההיא לא באו
בשבת ואמרה ללוים אשר יהיו
מטהרים ובאים שמרים השערים
לקדש את יום השבת גם זאת זכרה
לי אלהי וחוסה עלי כרב חסדך
גם בימים ההם ראיתי את היהודים
השיבו נשים אשדודיות עמוניות
מאביות ובניהם חצי מדבר אשדודית
ואינם מכירים לדבר יהודית וכלשון
עם ועם ואריב עמם ואקללם ואכה
מהם אנשים ואמרטם ואשביעם
באלהים אם תתנו בנתיכם לבניהם
ואם תשאו מבנתיהם לבניכם ולכם
הלוא על אלה חטא שלמה מלך ישראל
ובגוים הרבים לא היה מלך כמהו
ואהוב לאלהיו היה ויתנהו אלהים
מלך על כל ישראל גם אותו החטיאו

הנשמע ב̇ רפי̇ או הנשמע כמהו ולכם הנשמע ... להושיב ב̇ חד מל̇ וחד חס̇ עם כתיבים נשים נכריות בתרא חס̇ וקדמ̇ מל̇ ... וטהרתים
ב̇ וסימנ̇ ... וטהרתים מכל עונם אשר חטאו לי וטהרתים מכל נכר ואעמידה ב̇ שתי תודות גדולת ואעמידה משמרות ... באא̇ ...

הנשים הנכריות ולכם הנשמע לעשת
את כל הרעה הגדולה הזאת למעל
באלהינו להשיב נשים נכריות ומבני
יוידע בן אלישיב הכהן הגדול חתן
לסנבלט החרני ואבריחהו מעלי זכרה
להם אלהי על גאלי הכהנה וברית הכהנה
והלוים וטהרתים מכל נכר ואעמידה
משמרות לכהנים וללוים איש במלאכתו
ולקרבן העצים בעתים מזמנות
ולבכורים זכרה לי אלהי לטובה

סכום הפסוקים של ספר שש מאות
ושמונים וחמשה
סימן [illegible]

אדם שת אנוש קינן מהללאל ירד
חנוך מתושלח למך נח שם חם ויפת
בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל
ומשך ותירס ובני גמר אשכנז וריפת
ותוגרמה ובני יון אלישה ותרשישה
כתים ורודנים בני חם כוש ומצרים
פוט וכנען ובני כוש סבא וחוילה
וסבתא ורעמא וסבתכא ובני רעמא
שבא ודדן וכוש ילד את נמרוד הוא
החל להיות גבור בארץ ומצרים ילד
את לודיים ואת ענמים ואת להבים ואת
נפתחים ואת פתרסים ואת כסלחים
אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים
וכנען ילד את צידון בכרו
ואת חת ואת היבוסי ואת האמרי ואת
הגרגשי ואת החוי ואת הערקי ואת
הסיני ואת הארודי ואת הצמרי ואת
החמתי בני שם עילם ואשור
וארפכשד ולוד וארם ועוץ וחול וגתר
ומשך וארפכשד ילד את שלח ושלח
ילד את עבר ולעבר ילד שני בנים שם
האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם
אחיו יקטן ויקטן ילד את אלמודד
ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח ואת
הדורם ואת אוזל ואת דקלה ואת עיבל
ואת אבימאל ואת שבא ואת אופיר
ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן
שם ארפכשד שלח עבר
פלג רעו שרוג נחור תרח אברם הוא
אברהם בני אברהם יצחק וישמעאל
אלה תלדותם בכור ישמעאל
נביות וקדר ואדבאל ומבשם משמע
ודומה משא חדד ותימא יטור נפיש
וקדמה אלה הם בני ישמעאל
ובני קטורה פילגש אברהם ילדה

מקריו ספר עד ודויד זקן ובני ראש̇ פסוקי ושצ̇ ריש̇ פיסו̇ בני וסימנ̇ ... יפת חם שם אברהם עשו אליפז רעואל שובל ענה אוצר
יהודה פרץ בני שלמא בני יהודה בני שמעון ראובן ראובן מררי לוי קהת עמינדב מחלי מחלי נפתלי מנשה אשר צופח יהודה חשם
ומן ודויד זקן עד ויקהל דויד את כל שרי בני ראש̇ פיסו̇ במ̇ב̇ ובני שמעי תנ̇ ובני מושי תנ̇ ובני ישראל

שלושה יב מל וסימנה נולד לו ואחריו אלעזר וילדו שלושה ואבשי אחיו ובשנים בשלושה וברדת השלושה ובשנים בו אלה עשה
ויהיו שם עם דויד בני מוש ושלושה פונים ימה ויהיו ימים שלושה מהיטבאל ג וסימ וימת בעל חנן וחב ואני באתי בית שמעיה הנחלמי

את זמרן ויקשן ומדן ומדין וישבק
ושוח ובני יקשן שבא ודדן ובני מדין
עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל
אלה בני קטורה ויולד אברהם את יצחק
בני יצחק עשו וישראל׃ בני עשו
אליפז רעואל ויעוש ויעלם וקרח׃
בני אליפז תימן ואומר צפי וגעתם
קנז ותמנע ועמלק׃ בני רעואל נחת
זרח שמה ומזה׃ ובני שעיר לוטן
ושובל וצבעון וענה ודישן ואצר
ודישן ובני לוטן חרי והומם ואחות
לוטן תמנע׃ בני שובל עלין ומנחת
ועיבל שפי ואונם ובני צבעון איה
וענה׃ בני ענה דישון ובני דישון חמרן
ואשבן ויתרן וכרן׃ בני אצר בלהן
וזעון יעקן בני דישון עוץ וארן׃
ואלה המלכים אשר מלכו
בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל
בלע בן בעור ושם עירו דנהבה׃ וימת
בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה׃
וימת יובב וימלך תחתיו חושם מארץ
התימני׃ וימת חושם וימלך תחתיו
הדד בן בדד המכה את מדין בשדה
מואב ושם עירו עוית׃ וימת הדד

וימלך תחתיו שמלה ממשרקה׃ וימת
שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות
הנהר׃ וימת שאול וימלך תחתיו בעל
חנן בן עכבור׃ וימת בעל חנן וימלך
תחתיו הדד ושם עירו פעי ושם אשתו
מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב׃ וימת
הדד ויהיו אלופי אדום אלוף תמנע
אלוף עליה אלוף יתת׃ אלוף אהליבמה
אלוף אלה אלוף פינן׃ אלוף קנז אלוף
תימן אלוף מבצר׃ אלוף מגדיאל אלוף
עירם אלה אלופי אדום׃
אלה בני ישראל ראובן שמעון
לוי ויהודה יששכר וזבלן׃ דן יוסף
ובנימן נפתלי גד ואשר׃ בני יהודה
ער ואונן ושלה שלושה נולד לו מבת
שוע הכנענית ויהי ער בכור יהודה
רע בעיני יהוה וימיתהו׃ ותמר כלתו
ילדה לו את פרץ ואת זרח כל בני יהודה
חמשה׃ בני פרץ חצרון וחמול׃ ובני
זרח זמרי ואיתן והימן וכלכל ודרע
כלם חמשה׃ ובני כרמי עכר עוכר
ישראל אשר מעל בחרם׃ ובני
איתן עזריה׃ ובני חצרון אשר נולד
לו את ירחמאל ואת רם ואת כלובי׃ ורם

מבצרה ג וסימנה יובב בן זרח וחבירו מי זה בא חושם ד ב חס וב מל אורי חס ושאר קר חשום בס עזרא דהוא חשים
וסימנה צני וכן אלוף באלוף אלופי אלופיהם מל במה חס וסימנה לאלופיהם בארץ שעיר ואת למדת עליך אלפים ואמרו אלפי ישראל
אשים את אלפי יהודה והיה כאלף ביהודה כל דברי ימ פינון וכל וידבר בפונן פונן עלוה ג וסי אלוף עלוה לא השיגם אלוף עלוה דדב ימ

אפרת ב קמצ וסימנ׳ ואקברה שם ויקח לו כלב ואנון בתרי לישנא ... ב פסוקי דמיין ווי וסימנ׳ ואת המזבח ועיפה פילגש כלב

הוליד את עמינדב ועמינדב הוליד את
נחשון נשיא בני יהודה ונחשון הוליד
את שלמא ושלמא הוליד את בעז ובעז
הוליד את עובד ועובד הוליד את ישי
ואישי הוליד את בכרו את אליאב
ואבינדב השני ושמעא השלישי נתנאל
הרביעי רדי החמישי אצם הששי
דויד השבעי ואחיתיהם צרויה ואביגיל
ובני צרויה אבשי ויואב ועשהאל
שלשה ואביגיל ילדה את עמשא
ואבי עמשא יתר הישמעאלי
וכלב בן חצרון הוליד את עזובה
אשה ואת יריעות ואלה בניה ישר
ושובב וארדון ותמת עזובה ויקח
לו כלב את אפרת ותלד לו את חור וחור
הוליד את אורי ואורי הוליד את בצלאל
ואחר בא חצרון אל בת מכיר אבי
גלעד והוא לקחה והוא בן ששים שנה
ותלד לו את שגוב ושגוב הוליד
את יאיר ויהי לו עשרים ושלוש ערים
בארץ הגלעד ויקח גשור
וארם את חות יאיר מאתם את קנת
ואת בנתיה ששים עיר כל אלה
בני מכיר אבי גלעד ואחר מות חצרון

בכלב אפרתה ואשת חצרון אביה
ותלד לו את אשחור אבי תקוע ויהיו
בני ירחמאל בכור חצרון הבכור רם
ובונה וארן ואצם אחיה ותהי אשה
אחרת לירחמאל ושמה עטרה היא
אם אונם ויהיו בני רם בכור
ירחמאל מעץ וימין ועקר ויהיו בני
אונם שמי וידע ובני שמי נדב
ואבישור ושם אשת אבישור אביהיל
ותלד לו את אחבן ואת מוליד ובני נדב
סלד ואפים וימת סלד לא בנים ובני
אפים ישעי ובני ישעי ששן ובני
ששן אחלי ובני ידע אחי שמי יתר
ויונתן וימת יתר לא בנים ובני
יונתן פלת וזזא אלה היו בני ירחמאל
ולא היה לששן בנים כי אם בנות
ולששן עבד מצרי ושמו ירחע
ויתן ששן את בתו לירחע עבדו
לאשה ותלד לו את עתי ועתי הליד
את נתן ונתן הוליד את זבד וזבד הוליד
את אפלל ואפלל הוליד את עובד
ועובד הוליד את יהוא ויהוא הליד
את עזריה ועזריה הליד את חלץ
וחלץ הליד את אלעשה ואלעשה

ושם יג ראש פסוק וסימנ׳ ושם הנהר ושם אחיו יובל ושם האחד אליעזר ושם איש ישראל ושם האשה המכה ושם בת אשר ושם
אשת עמרם ושם חברון לפנים ושם אשת שאול ושם האיש נבל ושם אשת אבישור ושם האיש אלימלך

ותפח ג וסימנ׳ למנשה היתה ארץ תפוח ... ובני חברון ...
להחלו לדרוכים ומראשית ממועצותיהם והאשתאלי וקווית׳ לך

הוליד את ססמי וססמי הוליד את שלום
ושלום הוליד את יקמיה ויקמיה הוליד
את אלישמע ובני כלב אחי
ירחמאל מישע בכרו הוא אבי זיף ובני
מרשה אבי חברון ובני חברון קרח
ותפח ורקם ושמע ושמע הוליד את
רחם אבי ירקעם ורקם הוליד את שמי
ובן שמי מעון ומעון אבי בית צור
ועיפה פילגש כלב ילדה את חרן ואת
מוצא ואת גזז וחרן הוליד את גזז
ובני יהדי רגם ויותם וגישן ופלט
ועיפה ושעף פילגש כלב מעכה ילד
שבר ואת תרחנה ותלד שעף אבי
מדמנה את שוא אבי מכבנה ואבי גבעא
ובת כלב עכסה אלה היו בני כלב בן
חור בכור אפרתה שובל אבי קרית
יערים שלמא אבי בית לחם חרף אבי
בית גדר ויהיו בנים לשובל אבי קרית
יערים הראה חצי המנחות ומשפחות
קרית יערים היתרי והפותי והשמתי
והמשרעי מאלה יצאו הצרעתי
והאשתאלי בני שלמא בית
לחם ונטופתי עטרות בית יואב וחצי
המנחתי הצרעי ומשפחות ספרים
ישבו יעבץ תרעתים שמעתים שוכתים
המה הקינים הבאים מחמת אבי בית רכב
ואלה היו בני דויד אשר נולד
לו בחברון הבכור אמנן לאחינעם
היזרעאלית שני דניאל לאביגיל הכרמלית
השלשי לאבשלום בן מעכה בת תלמי
מלך גשור הרביעי אדניה בן חגית
החמשי שפטיה לאביטל הששי יתרעם
לעגלה אשתו ששה נולד לו בחברון
וימלך שם שבע שנים וששה חדשים
ושלשים ושלוש שנה מלך בירושלם
ואלה נולדו לו בירושלים
שמעא ושובב ונתן ושלמה ארבעה
לבת שוע בת עמיאל ויבחר ואלישמע
ואליפלט ונגה ונפג ויפיע ואלישמע
ואלידע ואליפלט תשעה כל בני דויד
מלבד בני פילגשים ותמר אחותם
ובן שלמה רחבעם אביה בנו
אסא בנו יהושפט בנו יורם בנו אחזיהו
בנו יואש בנו אמציהו בנו עזריה
בנו יותם בנו אחז בנו חזקיהו בנו מנשה
בנו אמון בנו יאשיהו ובני יאשיהו
הבכור יוחנן השני יהויקים השלשי
צדקיהו הרביעי שלום ובני יהויקים

חרן ב׳ ... ועיפה פילגש כלב ...
... היזרעאלית ...
... ואלה היו היזרעאלית ... קינים ... וכתוב אלה קנים המה הקינים

צדקיה ו וס ימנה׳ ויעש לו יצלקיה דמלכ מלך יהודה ודברתי ויהי בשנה ההיא בראשית ביד אלעשה בן שפן אשר היה דבר יי׳ אל יומיהו
ובני יהויקים וחד בן חכליה וצדקיה ׳ ׳ יובן דסבי ובני הושי ובן עזריה יתר ומרד ובן חנניה ובן נעריה ובן הלם אחיו ובן זרבבל משלם ׳ שאלתיאל

יכניה בנו צדקיה בנו ובני יכניה אסר
שאלתיאל בנו ומלכירם ופדיה ושנאצר
יקמיה הושמע ונדביה ובני פדיה זרבבל
ושמעי ובן זרבבל משלם וחנניה ושלמית
אחותם וחשבה ואהל וברכיה וחסדיה
יושב חסד חמש ובן חנניה פלטיה
וישעיה בני רפיה בני ארנן בני עבדיה
בני שכניה ובני שכניה שמעיה
ובני שמעיה חטוש ויגאל ובריח ונעריה
ושפט ששה ובן נעריה אליועיני
וחזקיה ועזריקם שלשה ובני אליועיני
הודיוהו ואלישיב ופליה ועקוב ויוחנן
ודליה וענני שבעה בני יהודה פרץ חצרון
וכרמי וחור ושובל וראיה בן שובל
הוליד את יחת ויחת הוליד את אחומי
ואת להד אלה משפחות הצרעתי
ואלה אבי עיטם יזרעאל וישמא
וידבש ושם אחותם הצללפוני ופנואל
אבי גדר ועזר אבי חושה אלה בני
חור בכור אפרתה אבי בית לחם ולאשחור
אבי תקוע היו שתי נשים חלאה ונערה
ותלד לו נערה את אחזם ואת חפר ואת
תימני ואת האחשתרי אלה בני נערה
ובני חלאה צרת יצחר ואתנן וקוץ הוליד

את ענוב ואת הצבבה ומשפחת אחרחל
בן הרום ויהי יעבץ נכבד מאחיו ואמו
קראה שמו יעבץ לאמר כי ילדתי
בעצב ויקרא יעבץ לאלהי ישראל
לאמר אם ברך תברכני והרבית את
גבולי והיתה ידך עמי ועשית מרעה
לבלתי עצבי ויבא אלהים את אשר
שאל וכלוב אחי שוחה הוליד
את מחיר הוא אבי אשתון ואשתון
הוליד את בית רפא ואת פסח ואת תחנה
אבי עיר נחש אלה אנשי רכה
ובני קנז עתניאל ושריה ובני עתניאל
חתת ומעונתי הוליד את עפרה ושריה
הוליד את יואב אבי גיא חרשים כי חרשים
היו ובני כלב בן יפנה עירו אלה
ונעם ובני אלה וקנז ובני יהללאל זיף
וזיפה תיריא ואשראל ובני עזרה יתר
ומרד ועפר וילון ותהר את מרים ואת
שמי ואת ישבח אבי אשתמע ואשתו
היהדיה ילדה את ירד אבי גדור ואת
חבר אבי שוכו ואת יקותיאל אבי
זנוח ואלה בני בתיה בת פרעה אשר
לקח מרד ובני אשת הודיה
אחות נחם אבי קעילה הגרמי ואשתמע

כב כת יוד בראש תיבו וקר וו וסימנהו׳ יבאו כדי ארבה יחנני יי׳ יפצחו הרים שכן ורעו יאבדו ישית לערפליקורי בארץ על הכשדים יחיה אל הכשדים
יחיה דמי מכבוד ישבי ילבשו בגדים קדמ׳ יהיה ללוים יכשלו בגויתם יקרותיקפאון צרת יצחר יחבה וארם יאשר בארץ הלא מעט ימי יחדל ישית בבו צדיק
הראשון בריבו יבא ישאל בקציר ואין ונשא ההמון ירום ושאל ירמות ׳ ׳ לאלהי ישראל יי׳ ועשיתם צלמי ויקרא יעבץ ועלה לא העלו הבאים מהשבי

עבדת עבדתם ... ומשפחות בית עבדת הבץ ויעמד כמשפט דויד ויעמד יחזקיהו את מחלקות המשררים בני אסף ומן
ודויד זקן עד ויקהל דויד את כל שרי ישראל ... ומשפחות ... ומשפחות קרית יערים ומשפחות ספרים ומשפחת אחרחל ומשפחות בית עבדת הבץ

המעכתי ובני שימון אמנון ורנה בן
חנן ותולון ובני ישעי זוחת ובן זוחת
בני שלה בן יהודה ער אבי לכה
ולעדה אבי מרשה ומשפחות בית
עבדת הבץ לבית אשבע ויוקים ואנשי
כזבא ויואש ושרף אשר בעלו למואב
וישבי לחם והדברים עתיקים המה
היוצרים וישבי נטעים וגדרה עם
המלך במלאכתו ישבו שם בני
שמעון נמואל וימין יריב זרח שאול
שלם בנו מבשם בנו משמע בנו ובני
משמע חמואל בנו זכור בנו שמעי
בנו ולשמעי בנים ששה עשר ובנות
שש ולאחיו אין בנים רבים וכל
משפחתם לא הרבו עד בני יהודה וישבו
בבאר שבע ומולדה וחצר שועל
ובבלהה ובעצם ובתולד ובבתואל
ובחרמה ובציקלג ובבית מרכבות
ובחצר סוסים ובבית בראי ובשערים
אלה עריהם עד מלך דויד וחצריהם
עיטם ועין רמון ותכן ועשן ערים
חמש וכל חצריהם אשר סביבות
הערים האלה עד בעל זאת מושבתם
והתיחשם להם ומשובב וימלך ויושה

בן אמציה ויואל ויהוא בן יושביה בן
שריה בן עשיאל ואליועיני ויעקבה
וישוחיה ועשיה ועדיאל וישימיאל
ובניה וזיזא בן שפעי בן אלון בן ידיה
בן שמרי בן שמעיה אלה הבאים בשמות
נשיאים במשפחותם ובית אבותיהם
פרצו לרוב וילכו למבוא גדר עד
למזרח הגיא לבקש מרעה לצאנם
וימצאו מרעה שמן וטוב והארץ
רחבת ידים ושקטת ושלוה כי מן חם
הישבים שם לפנים ויבאו אלה הכתובים
בשמות בימי יחזקיהו מלך יהודה
ויכו את אהליהם ואת המעינים אשר
נמצאו שמה ויחרימם עד היום הזה
וישבו תחתיהם כי מרעה לצאנם שם
ומהם מן בני שמעון הלכו להר
שעיר אנשים חמש מאות ופלטיה
ונעריה ורפיה ועזיאל בני ישעי בראשם
ויכו את שארית הפלטה לעמלק וישבו
שם עד היום הזה ובני ראובן
בכור ישראל כי הוא הבכור ובחללו
יצועי אביו נתנה בכרתו לבני יוסף בן
ישראל ולא להתיחש לבכרה כי יהודה
גבר באחיו ולנגיד ממנו והבכרה

ה̇ פ̇ס̇ שמה שם עלת תמיד לדרתיכם ויצו מלך אשור ... וזאת שמה ... ויבאו אלה הכתובים ... וכל שם שמה כי אם אל המקום
והיה המקום אשר יבחר ... ויהי היום ויעבר אלישע ... אשר יהיה שם ... פלטה ...
... ויכו את שארית ... לרוב ב̇ מ̇ל ובית אבותיהם פרצו ... וכל ... ציקלג ... ח̇ס̇

מדברה ה̇ ב̇ פת וג̇ קמ̇ וס̇י היו תוצאותיו מעבדה לך שוב לדרכך. שלחו כר מושל ארץ ולמזרח ישב ומן הגדי נבדלו אל דויד ... בארה ד̇ ויסע ישראל וכל אשר לו
ומשם בארה וינס יותם ויברח בארה בנו יזחד ויתון ובארא בתל כת̇ א̇ ... שם אנש ... ערער ה̇ חס ולאשר בערער עזבות ערי ערער הוא יושב בערער מן הירדן
מזרח השמש וכל אותיות׃

ליוסף׃ בני ראובן בכור ישראל
חנוך ופלוא חצרון וכרמי׃ בני יואל
שמעיה בנו גוג בנו שמעי בנו׃ מיכה
בנו ראיה בנו בעל בנו׃ בארה בנו אשר
הגלה תלגת פלנאסר מלך אשר הוא
נשיא לראובני׃ ואחיו למשפחתיו
בהתיחש לתלדותם הראש יעיאל
וזכריהו׃ ובלע בן עזז בן שמע
בן יואל הוא יושב בערער ועד נבו ובעל
מעון׃ ולמזרח ישב עד לבוא
מדברה למן הנהר פרת כי מקניהם
רבו בארץ גלעד׃ ובימי שאול עשו
מלחמה עם ההגראים ויפלו בידם
וישבו באהליהם על כל פני מזרח לגלעד׃
ובני גד לנגדם ישבו בארץ הבשן
עד סלכה׃ יואל הראש ושפם המשנה
ויעני ושפט בבשן׃ ואחיהם לבית
אבותיהם מיכאל ומשלם ושבע ויורי
ויעכן וזיע ועבר שבעה׃ אלה
בני אביחיל בן חורי בן ירוח בן גלעד
בן מיכאל בן ישישי בן יחדו בן בוז׃
אחי בן עבדיאל בן גוני ראש לבית
אבותם׃ וישבו בגלעד בבשן
ובבנתיה ובכל מגרשי שרון על

תוצאותם׃ כלם התיחשו בימי יותם
מלך יהודה ובימי ירבעם מלך ישראל׃
בני ראובן וגדי וחצי שבט מנשה
מן בני חיל אנשים נשאי מגן וחרב
ודרכי קשת ולמודי מלחמה ארבעים
וארבעה אלף ושבע מאות וששים
יצאי צבא׃ ויעשו מלחמה עם ההגראים
ויטור ונפיש ונודב׃ ויעזרו עליהם
וינתנו בידם ההגריאים וכל שעמהם
כי לאלהים זעקו במלחמה ונעתור
להם כי בטחו בו׃ וישבו מקניהם
גמליהם חמשים אלף וצאן מאתים
וחמשים אלף וחמורים אלפים ונפש
אדם מאה אלף׃ כי חללים רבים נפלו
כי מהאלהים המלחמה וישבו תחתיהם
עד הגלה׃ ובני חצי שבט מנשה
ישבו בארץ מבשן עד בעל חרמון
ושניר והר חרמון המה רבו׃ ואלה
ראשי בית אבותם ועפר וישעי ואליאל
ועזריאל וירמיה והודויה ויחדיאל
אנשים גבורי חיל אנשי שמות ראשים
לבית אבותם׃ וימעלו באלהי אבתיהם
ויזנו אחרי אלהי עמי הארץ אשר
השמיד אלהים מפניהם׃ ויעל אלהי

ובבנותיה ד̇ ב̇ מל̇ וב̇ חס̇ בשבט ישראל ב̇ בו וישבו בגלעד בבשן ובצקלג ובמכנה ... וישבו ט̇ את אנשי מדין וישבו את האנשים אשר בהצארם יצאו גדודים
וישבו מקניהם וגם אהלי מקנה הכו את כל הרכוש ויתהן ש̇ אלהין בני ישראל מאחיהם ועוד אדומים ... חמורים ו̇ מל̇ ולא אבה ויבול לבית המלך
ותענבה אלפים בחמורים ובגמלים ... ההגריאים ג̇ ב̇ מל̇ וחד חס̇ ויעשו מלחמה ושלאחרין ובימי שאול בתרי חס̇ ... הגלה ד̇ חס̇ בלי̇ גלה וסורה
גס̇ ריא לגלה. עד הגלה עם הגלה אשר הגלהה כי לאלהים ג̇ כי לאלהים זעקו. לא לכם המלחמה כי לאלהים מגני ארץ

ישראל את רוח פול מלך אשור ואת
רוח תלגת פלנסר מלך אשור ויגלם
לראובני ולגדי ולחצי שבט מנשה
ויביאם לחלח וחבור והרא ונהר גוזן
עד היום הזה׃ בני לוי גרשון קהת
ומררי׃ ובני קהת עמרם יצהר וחברון
ועזיאל׃ ובני עמרם אהרן ומשה
ומרים ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר
ואיתמר׃ אלעזר הוליד את פינחס פינחס
הליד את אבישוע׃ ואבישוע הוליד את
בקי ובקי הוליד את עזי׃ ועזי הוליד
את זרחיה וזרחיה הוליד את מריות׃
מריות הוליד את אמריה ואמריה הוליד
את אחיטוב׃ ואחיטוב הוליד את צדוק
וצדוק הוליד את אחימעץ ואחימעץ
הוליד את עזריה הוא אשר כהן בבית
אשר בנה שלמה בירושלם׃ ויולד
עזריה את אמריה ואמריה הוליד את
אחיטוב׃ ואחיטוב הוליד את צדוק
וצדוק הוליד את שלום׃ ושלום הוליד
את חלקיה וחלקיה הוליד את עזריה׃
ועזריה הוליד את שריה ושריה הוליד
את יהוצדק׃ ויהוצדק הלך בהגלות
יהוה את יהודה וירושלם ביד נבכדנאצר׃

בני לוי גרשם קהת ומררי׃ ואלה
שמות בני גרשום לבני ושמעי׃ ובני
קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל׃ בני
מררי מחלי ומשי ואלה משפחות הלוי
לאבותיהם׃ לגרשום לבני בנו יחת בנו
זמה בנו׃ יואח בנו עדו בנו זרח בנו
יאתרי בנו׃ בני קהת עמינדב בנו קרח
בנו אסיר בנו׃ אלקנה בנו ואביסף בנו
ואסיר בנו׃ תחת בנו אוריאל בנו עזיה
בנו ושאול בנו׃ ובני אלקנה עמשי
ואחימות׃ אלקנה בנו אלקנה צופי בנו
ונחת בנו׃ אליאב בנו ירחם בנו אלקנה
בנו׃ ובני שמואל הבכר ושני ואביה׃
בני מררי מחלי לבני בנו שמעי
בנו עזה בנו׃ שמעא בנו חגיה בנו
עשיה בנו׃ ואלה אשר העמיד
דויד על ידי שיר בית יהוה ממנוח
הארון׃ ויהיו משרתים לפני משכן
אהל מועד בשיר עד בנות שלמה
את בית יהוה בירושלם ויעמדו
כמשפטם על עבודתם׃
ואלה העמדים ובניהם מבני הקהתי
הימן המשורר בן יואל בן שמואל׃ בן
אלקנה בן ירחם בן אליאל בן תוח׃ בן

אמציה ט׳ ויוזבד בן שמעיה ויתר דברי ויואש קדמ׳ א׳ שלח אמציה בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם אמציה כהן בית אל ויאמר אמציה אל עמוס ויען
עמוס ומשובב וימלך בו חשביה בן אמציה ונתתה את הלוים נתונים נתונים המה ואחיהם הלוים נתונים כת׳ ושא׳ נתנים כת׳ ולכפר ג׳ ואתנה

ציף בן אלקנה בן מחת בן עמשי בן
אלקנה בן יואל בן עזריה בן צפניה בן
תחת בן אסיר בן אביסף בן קרח בן יצהר
בן קהת בן לוי בן ישראל ואחיו אסף
העמד על ימינו אסף בן ברכיהו בן
שמעא בן מיכאל בן בעשיה בן מלכיה
בן אתני בן זרח בן עדיה בן איתן בן
זמה בן שמעי בן יחת בן גרשם בן לוי
ובני מררי אחיהם על השמאול
איתן בן קישי בן עבדי בן מלוך בן
חשביה בן אמציה בן חלקיה בן אמצי
בן בני בן שמר בן מחלי בן מושי בן
מררי בן לוי ואחיהם הלוים
נתונים לכל עבודת משכן בית האלהים
ואהרן ובניו מקטירים על מזבח
העולה ועל מזבח הקטרת לכל מלאכת
קדש הקדשים ולכפר על ישראל ככל
אשר צוה משה עבד האלהים
ואלה בני אהרן אלעזר בנו פינחס בנו
אבישוע בנו בקי בנו עזי בנו זרחיה
בנו מריות בנו אמריה בנו אחיטוב
בנו צדוק בנו אחימעץ בנו
ואלה מושבותם לטירותם בגבולם
לבני אהרן למשפחת הקהתי כי להם

היה הגורל ויתנו להם את חברון בארץ
יהודה ואת מגרשיה סביבתיה ואת
שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב
בן יפנה ולבני אהרן נתנו את ערי
המקלט את חברון ואת לבנה ואת מגרשיה
ואת יתר ואת אשתמע ואת מגרשיה
ואת חילז ואת מגרשיה את דביר ואת
מגרשיה ואת עשן ואת מגרשיה
ואת בית שמש ואת מגרשיה
וממטה בנימן את גבע ואת מגרשיה
ואת עלמת ואת מגרשיה ואת ענתות
ואת מגרשיה כל עריהם שלש עשרה
עיר במשפחותיהם ולבני קהת
הנותרים ממשפחת המטה ממחצית
מטה חצי מנשה בגורל ערים עשר
ולבני גרשום למשפחותם ממטה
יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי
וממטה מנשה בבשן ערים שלש
עשרה לבני מררי למשפחותם
ממטה ראובן וממטה גד וממטה
זבולן בגורל ערים שתים עשרה
ויתנו בני ישראל ללוים את הערים
ואת מגרשיהם ויתנו בגורל
ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון

טירותם ג׳ מל׳ בל׳ ישבו טירותיהם בך מתחות הטירות ואלה מושבותם כל כתיב א׳ למשפחותם מל׳ וכל אורי ונביא חס במה מל׳ ומקורי בני גרשון
ויהי גבול בני ראובן ויתן משה לחצי וחצי הגלעד שמעון קדמ׳ זבולן בתרי יששכר קדמ׳ אשר קדמ׳ עשן ה׳ שס קריה לבנה ועתר עין רמון
ולאשר צבור עשן ואת עשן וחצריהם עיטם ערי המקלט ד׳ ואת הערים אשר תתנו דבר אל בני ישראל ויהוש׳ ולבני אהרן נתנו ויתנו להם

וממטה בני בנימן את הערים האלה
אשר יקראו אתהם בשמות׃
וממשפחות בני קהת ויהי ערי גבולם
ממטה אפרים׃ ויתנו להם את ערי
המקלט את שכם ואת מגרשיה בהר
אפרים ואת גזר ואת מגרשיה׃ ואת
יקמעם ואת מגרשיה ואת בית חורון
ואת מגרשיה׃ ואת אילון ואת מגרשיה
ואת גת רמון ואת מגרשיה׃
וממחצית מטה מנשה את ענר ואת
מגרשיה ואת בלעם ואת מגרשיה
למשפחת לבני קהת הנותרים׃
לבני גרשום ממשפחת חצי מטה מנשה
את גולן בבשן ואת מגרשיה ואת
עשתרות ואת מגרשיה׃ וממטה
יששכר את קדש ואת מגרשיה את
דברת ואת מגרשיה׃ ואת ראמות ואת
מגרשיה ואת ענם ואת מגרשיה׃
וממטה אשר את משל ואת
מגרשיה ואת עבדון ואת מגרשיה׃
ואת חוקק ואת מגרשיה ואת רחב
ואת מגרשיה׃ וממטה נפתלי
את קדש בגליל ואת מגרשיה ואת
חמון ואת מגרשיה ואת קריתים ואת

מגרשיה׃ לבני מררי הנותרים
ממטה זבולון את רמונו ואת מגרשיה
את תבור ואת מגרשיה׃ ומעבר לירדן
ירחו למזרח הירדן ממטה ראובן את
בצר במדבר ואת מגרשיה ואת יהצה
ואת מגרשיה׃ ואת קדמות ואת מגרשיה
ואת מיפעת ואת מגרשיה׃
וממטה גד את ראמות בגלעד ואת
מגרשיה ואת מחנים ואת מגרשיה׃
ואת חשבון ואת מגרשיה ואת יעזיר
ואת מגרשיה׃ ולבני יששכר
תולע ופואה ישיב ושמרון ארבעה׃
ובני תולע עזי ורפיה ויריאל ויחמי
ויבשם ושמואל ראשים לבית אבותם
לתולע גבורי חיל לתלדתם מספרם
בימי דויד עשרים ושנים אלף ושש
מאות׃ ובני עזי יזרחיה ובני יזרחיה
מיכאל ועבדיה ויואל ישיה חמשה
ראשים כלם׃ ועליהם לתולדותם
לבית אבותם גדודי צבא מלחמה
שלשים וששה אלף כי הרבו נשים
ובנים׃ ואחיהם לכל משפחות יששכר
גבורי חילים שמונים ושבעה אלף
התיחשם לכל׃ בנימן בלע ובכר

יעוש דכת׳ יעיש ג׳ ואהלי במה ואלה הין ובני ידיעאל בדן ד׳ את ירבעל ואת האחד עגלי הזהב ובני אולם בתלייה שס אנש ויקרא את
שמו ו׳ וס׳ מנב׳ אנוש נח ישראל עד גרשם ויקם את העמדים ב׳ בן שת ידידיה בריעה

ויריעאל שלשה׃ ובני בלע אצבון ועזי
ועזיאל וירימות ועירי חמשה ראשי
בית אבות גבורי חילים והתיחשם עשרים
ושנים אלף ושלשים וארבעה׃ ובני
בכר זמירה ויועש ואליעזר ואליועיני
ועמרי וירמות ואביה וענתות ועלמת
כל אלה בני בכר׃ והתיחשם לתולדותם
ראשי בית אבותם גבורי חיל עשרים
אלף ומאתים׃ ובני ידיעאל בלהן
ובני בלהן יעיש ובנימן ואהוד וכנענה
וזיתן ותרשיש ואחישחר׃ כל אלה בני
ידיעאל לראשי האבות גבורי חילים
שבעה עשר אלף ומאתים יצאי צבא
למלחמה׃ ושפם וחפם בני עיר חשם
בני אחר׃ בני נפתלי יחציאל וגוני
ויצר ושלום בני בלהה׃ בני מנשה
אשריאל אשר ילדה פילגשו הארמיה
ילדה את מכיר אבי גלעד׃ ומכיר לקח
אשה לחפים ולשפים ושם אחתו מעכה
ושם השני צלפחד ותהיינה לצלפחד
בנות׃ ותלד מעכה אשת מכיר בן ותקרא
שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם
ורקם׃ ובני אולם בדן אלה בני גלעד
בן מכיר בן מנשה׃ ואחתו המלכת

ילדה את אישהוד ואת אביעזר ואת
מחלה׃ ויהיו בני שמידע אחין ושכם
ולקחי ואניעם׃ ובני אפרים
שותלח וברד בנו ותחת בנו ואלעדה
בנו ותחת בנו׃ וזבד בנו ושותלח בנו
ועזר ואלעד והרגום אנשי גת הנולדים
בארץ כי ירדו לקחת את מקניהם׃ ויתאבל
אפרים אביהם ימים רבים ויבאו אחיו
לנחמו׃ ויבא אל אשתו ותהר ותלד בן
ויקרא את שמו בריעה כי ברעה היתה
בביתו׃ ובתו שארה ותבן את בית חורון
התחתון ואת העליון ואת אזן שארה׃
ורפח בנו ורשף ותלח בנו ותחן בנו׃
לעדן בנו עמיהוד בנו אלישמע בנו׃
נון בנו יהושע בנו׃ ואחזתם
ומשבותם בית אל ובנתיה ולמזרח
נערן ולמערב גזר ובנתיה ושכם ובנתיה
עד עיה ובנתיה׃ ועל ידי בני מנשה
בית שאן ובנתיה תענך ובנתיה מגדו
ובנותיה דור ובנותיה באלה ישבו בני
יוסף בן ישראל׃ בני אשר ימנה וישוה
וישוי ובריעה ושרח אחותם׃ ובני בריעה
חבר ומלכיאל הוא אבי ברזות׃ וחבר
הוליד את יפלט ואת שומר ואת חותם

בנותיה ו׳ מל׳ בכת׳ וס׳ מנב׳ מגדו ודור בית אל ישנה שוכו תמנה וכל נביא דכות במה חס וס׳ מנב׳ עקרון תענך דיהושע תענך יבלעם דשפטים
ובעניה באש תצתנה וכל אוריתא דכות חס

ראשי אבות ז בכתוב וסימנה ובני בלע אצבון ואלה בני אהוד ואת יעוץ ואת שביה אלה ראשי אבות לתלדותם ואחיהם לתלדותם ואלה המשררים
הלוים בימי אלישיב יזכל אוריתא ובר דכות במב ויקרבו ראשי האבות למשפחת אלה הנחלות

ואת שועא אחותם ובני יפלט פסך
ובמהל ועשות אלה בני יפלט ובני שמר
אחי ורוהגה יחבה וארם ובן הלם אחיו
צופח וימנע ושלש ועמל בני צופח
סוח וחרנפר ושועל וברי וימרה בצר
והוד ושמא ושלשה ויתרן ובארא ובני
יתר יפנה ופספה וארא ובני עלא ארח
וחניאל ורציא כל אלה בני אשר ראשי
בית האבות ברורים גבורי חילים ראשי
הנשיאים והתיחשם בצבא במלחמה
מספרם אנשים עשרים וששה אלף
ובנימן הוליד את בלע בכרו
אשבל השני ואחרח השלישי נוחה
הרביעי ורפא החמישי ויהיו בנים לבלע
אדר וגרא ואביהוד ואבישוע ונעמן
ואחוח וגרא ושפופן וחורם ואלה בני
אחוד אלה הם ראשי אבות ליושבי גבע
ויגלום אל מנחת ונעמן ואחיה וגרא
הוא הגלם והוליד את עזא ואת אחיחד
ושחרים הוליד בשדה מואב מן שלחו
אתם חושים ואת בערא נשיו ויולד
מן חדש אשתו את יובב ואת צביא
ואת מישא ואת מלכם ואת יעוץ ואת
שכיה ואת מרמה אלה בניו ראשי אבות

ומחשים הוליד את אביטוב ואת אלפעל
ובני אלפעל עבר ומשעם ושמר הוא
בנה את אונו ואת לד ובנתיה ובריעה ושמע
המה ראשי האבות ליושבי אילון המה
הבריחו את יושבי גת ואחיו ששק וירמות
וזבדיה וערד ועדר ומיכאל וישפה
ויוחא בני בריעה וזבדיה ומשלם
וחזקי וחבר וישמרי ויזליאה ויובב
בני אלפעל ויקים וזכרי וזבדי ואליעני
וצלתי ואליאל ועדיה ובראיה ושמרת
בני שמעי וישפן ועבר ואליאל ועבדון
וזכרי וחנן וחנניה ועילם וענתתיה
ויפדיה ופניאל בני ששק ושמשרי
ושחריה ועתליה ויערשיה ואליה
וזכרי בני ירחם אלה ראשי אבות
לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם
ובגבעון ישבו אבי גבעון ושם
אשתו מעכה ובנו הבכור עבדון וצור
וקיש ובעל ונדב וגדור ואחיו וזכר
ומקלות הוליד את שמאה ואף המה
נגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם
ונר הוליד את קיש וקיש הוליד
את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת
מלכישוע ואת אבינדב ואת אשבעל

שלחו ג וסימנה מן שלחו אותם ויעמד את כל העם אין אנחנו משפטים ...
[illegible]

והיושבים ג̇ב̇ מל' וחד חס וסימנ' והישבים בארץ מיגליס והיושבים הראשנים והיושבים ביהודה ... רפה ב̇ כת' הי רפה היום לערוב רפה
בנו ... וחד רפה שבליה כי מטה ...

ובן יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד
את מיכה ובני מיכה פיתון ומלך ותארע
ואחז ואחז הוליד את יהועדה ויהועדה
הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי
וזמרי הוליד את מוצא ומוצא הוליד את
בנעא רפה בנו אלעשה בנו אצל בנו
ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם
בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן
כל אלה בני אצל ובני עשק אחיו אולם
בכרו יעוש השני ואליפלט השלשי
ויהיו בני אולם אנשים גבורי חיל דרכי
קשת ומרבים בנים ובני בנים מאה
וחמשים כל אלה מבני בנימן
וכל ישראל התיחשו והנם כתובים על
ספר מלכי ישראל ויהודה הגלו לבבל
במעלם והיושבים הראשנים
אשר באחזתם בעריהם ישראל הכהנים
הלוים והנתינים ובירושלם ישבו מן
בני יהודה ומן בני בנימן ומן בני אפרים
ומנשה עותי בן עמיהוד בן עמרי
בן אמרי בן בני מן בני פרץ בן יהודה
ומן השילוני עשיה הבכור ובניו ומן
בני זרח יעואל ואחיהם שש מאות
ותשעים ומן בני בנימן סלוא בן משלם

בן הודויה בן הסנאה ויבניה בן ירחם
ואלה בן עזי בן מכרי ומשלם בן שפטיה
בן רעואל בן יבניה ואחיהם לתלדותם
תשע מאות וחמשים וששה כל אלה
אנשים ראשי אבות לבית אבתיהם
ומן הכהנים ידעיה ויהויריב
ויכין ועזריה בן חלקיה בן משלם בן
צדוק בן מריות בן אחיטוב נגיד בית
האלהים ועדיה בן ירחם בן פשחור
בן מלכיה ומעשי בן עדיאל בן יחזרה
בן משלם בן משלמית בן אמר ואחיהם
ראשים לבית אבותם אלף ושבע מאות
וששים גבורי חיל מלאכת עבודת
בית האלהים ומן הלוים שמעיה
בן חשוב בן עזריקם בן חשביה מן
בני מררי ובקבקר חרש וגלל ומתניה
בן מיכא בן זכרי בן אסף ועבדיה
בן שמעיה בן גלל בן ידותון וברכיה
בן אסא בן אלקנה היושב בחצרי
נטופתי והשערים שלום ועקוב
וטלמן ואחימן ואחיהם שלום הראש
ועד הנה בשער המלך מזרחה המה
השערים למחנות בני לוי ושלום
בן קורא בן אביסף בן קרח ואחיו

חרש ב̇ בתרי ... וסימנ' שנים אנשים מרגלים חרש ובקבקר חרש ... ועד הנה ... וסימנ' סלח נא לעון העם הזה בשער המלך מרבית ...
נפלאותיך ... מיכא ג̇ כת א וסימנ' ולמפיבשת בן קטן ובקבקר חרש וכל עזרא כות ...

לאהל מועד ה' וסימנ' ואת כל כלי עבדת המשכן וכן יעשה איש על דגלו זכריה בן משלמיה ויעל שלמה שם לאהל ג' קמ' וסימ' ועשית
מכסה ויעש מכסה הספים לאהל ומהם ו' דבר מי יקום ומהם עוד תקח ומהם על כלי העבודה ומהם ממנים ומהם מן בני שמעון ויאמרו נשיב ומהם

לבית אביו הקרחים על מלאכת העבדה
שמרי הספים לאהל ואבתיהם על מחנה
יהוה שמרי המבוא׃ ופינחס בן אלעזר
נגיד היה עליהם לפנים יהוה עמו׃ זכריה
בן משלמיה שער פתח לאהל מועד׃
כלם הברורים לשערים בספים מאתים
ושנים עשר המה בחצריהם התיחשם
המה יסד דויד ושמואל הראה באמונתם׃
והם ובניהם על השערים לבית יהוה
לבית האהל למשמרות׃ לארבע רוחות
יהיו השערים מזרח ימה צפונה ונגבה׃
ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת הימים
מעת אל עת עם אלה׃ כי באמונה המה
ארבעת גברי השערים הם הלוים והיו
על הלשכות ועל האוצרות בית האלהים׃
וסביבות בית האלהים ילינו כי עליהם
משמרת והם על המפתח ולבקר לבקר׃
ומהם על כלי העבודה כי במספר יביאום
ובמספר יוציאום׃ ומהם ועל כל כלי
הקדש ועל הסלת והיין והשמן והלבונה
והבשמים׃ ומן בני הכהנים רקחי
המרקחת לבשמים׃ ומתתיה מן הלוים
הוא הבכור לשלם הקרחי באמונה
על מעשה החבתים׃ ומן בני הקהתי

ממנים על הכלים ועל

מן אחיהם על לחם המערכת להכין
שבת שבת׃ ואלה המשררים
ראשי אבות ללוים בלשכת פטירים
כי יומם ולילה עליהם במלאכה׃ אלה
ראשי האבות ללוים לתלדותם ראשים
אלה ישבו בירושלם׃ ובגבעון
ישבו אבי גבעון יעואל ושם אשתו
מעכה׃ ובנו הבכור עבדון וצור וקיש
ובעל ונר ונדב׃ וגדור ואחיו וזכריה
ומקלות׃ ומקלות הוליד את שמאם
ואף הם נגד אחיהם ישבו בירושלם
עם אחיהם׃ ונר הוליד את קיש
וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד
את יהונתן ואת מלכישוע ואת אבינדב
ואת אשבעל׃ ובן יהונתן מריב בעל
ומרי בעל הוליד את מיכה׃ ובני מיכה
פיתן ומלך ותחרע׃ ואחז הוליד
את יערה ויערה הוליד את עלמת ואת
עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את
מוצא׃ ומוצא הוליד את בנעא ורפיה
בנו אלעשה בנו אצל בנו׃ ולאצל
ששה בנים ואלה שמותם עזריקם
בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה
וחנן אלה בני אצל׃ ופלשתים

10

שבת ד' פסוק' וסימנ' והיתה שבת הארץ עלת שבת בשבתו להכין שבת שבת ואת שבת קדשך וכל שבת שבכון דכות יסד ד' וסימנ'
כי יש יסד ציון הנני יסד בציון חמה יסד דויד כי כן יסד המלך לשכת ב' חס' וסימנ' והנחו אותם בלשכת הקדש עשרים לשכה בלשכת פטירים
סביבות וסביבות ב' בליש' וסימנ' וסביבות גבעת ברכה בית האלהים המערכת ב' קמצ' וסימנ' ושמת אותם ומן בני הקהתי מן

המורים ד׳ וס׳ מנ׳ שמעו המ׳ים וימצאהו וימצאהו ויראו המוראים אל עבדיך יד׳ אורית המרים כת׳ אל עבדיך המוראים כת׳ ושאלא המורים
ויחל ט׳ וס׳ מנ׳ ויחל עוד שבעת ימים קדמ׳ ויחל נח איש ויחל העם לזנות ויחל שלמה לבנות ויחל לבנות ויחל מאד ויחל מן היורים ב׳ כת׳

נלחמו בישראל וינס איש ישראל מפני
פלשתים ויפלו חללים בהר גלבע וידבקו
פלשתים אחרי שאול ואחרי בניו ויכו
פלשתים את יונתן ואת אבינדב ואת
מלכי שוע בני שאול ותכבד המלחמה
על שאול וימצאהו המורים בקשת
ויחל מן היורים ויאמר שאול אל נשא
כליו שלף חרבך ודקרני בה פן יבאו
הערלים האלה והתעללו בי ולא אבה
נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול את
החרב ויפל עליה וירא נשא כליו כי מת
שאול ויפל גם הוא על החרב וימת וימת
שאול ושלשת בניו וכל ביתו יחדו מתו
ויראו כל איש ישראל אשר בעמק כי
נסו וכי מתו שאול ובניו ויעזבו עריהם
וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהם

ויהי ממחרת ויבאו פלשתים
לפשט את החללים וימצאו את שאול
ואת בניו נפלים בהר גלבע ויפשיטהו
וישאו את ראשו ואת כליו וישלחו
בארץ פלשתים סביב לבשר את עצביהם
ואת העם וישימו את כליו בית אלהיהם
ואת גלגלתו תקעו בית דגון
וישמעו כל יביש גלעד את כל אשר
עשו פלשתים לשאול ויקומו כל
איש חיל וישאו את גופת שאול ואת
גופת בניו ויביאום יבישה ויקברו את
עצמותיהם תחת האלה ביבש ויצומו
שבעת ימים וימת שאול במעלו אשר
מעל ביהוה על דבר יהוה אשר לא
שמר וגם לשאול באוב לדרוש ולא
דרש ביהוה וימיתהו ויסב את המלוכה
לדויד בן ישי

ויקבצו כל ישראל
אל דויד חברונה לאמר הנה עצמך
ובשרך אנחנו גם תמול גם שלשום
גם בהיות שאול מלך אתה המוציא
והמביא את ישראל ויאמר יהוה
אלהיך לך אתה תרעה את עמי את
ישראל ואתה תהיה נגיד על עמי ישראל
ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה
ויכרת להם דויד ברית בחברון לפני
יהוה וימשחו את דויד למלך על
ישראל כדבר יהוה ביד שמואל

וילך דויד וכל ישראל ירושלם
היא יבוס ושם היבוסי ישבי הארץ
ויאמרו ישבי יבוס לדויד לא תבוא
הנה וילכד דויד את מצדת ציון היא
עיר דויד ויאמר דויד כל מכה יבוסי

יב׳ פסוקי׳ גם גם וסימנ׳ ותאמר אלין גם תבן גם מספוא ויצו גם את השני ויאמר יהודה אל ישראל אביו ויאמר משה אל יהוה ויאמרו איש ישראל אל
גדעון וישאל שאול ביש כי גם אחיך ובית אביך כי גם נביא גם כהן גם עצנכם גם בקדכם קחו גם לא שמעת גם תמול גם שלשום גם אהבתם גם שנאתם
וימיתהו ח׳ מל׳ וס׳ מנ׳ וילך וימצאהו אריה ויבא זכרי ויכהו שלום בן יביש ב׳ בו ויקשר קשר יהושע וילך המלך יאשיהו לקראתו ויהי על בכור יהודה
ולא דרש ... יבש ה׳ חס ב׳ ... ויתפקד העם וישלחו שם העדה וישב בנימן בעת ההיא ויקשר עלון תחת האלה ביבש וכת׳ יבישה כות׳

בראשונה יהיה לראש ולשר ויעל
בראשונה יואב בן צרויה ויהי לראש׃
וישב דויד במצד על כן קראו לו עיר
דויד׃ ויבן העיר מסביב מן המלוא ועד
הסביב ויואב יחיה את שאר העיר׃ וילך
דויד הלוך וגדול ויהוה צבאות עמו׃
ואלה ראשי הגבורים אשר
לדויד המתחזקים עמו במלכותו עם
כל ישראל להמליכו כדבר יהוה על
ישראל׃ ואלה מספר הגבורים
אשר לדויד ישבעם בן חכמוני ראש
השלושים הוא עורר את חניתו על
שלש מאות חלל בפעם אחת׃ ואחריו
אלעזר בן דודו האחוחי הוא בשלושה
הגברים׃ הוא היה עם דויד בפס דמים
והפלשתים נאספו שם למלחמה ותהי
חלקת השדה מלאה שעורים והעם
נסו מפני פלשתים׃ ויתיצבו בתוך
החלקה ויצילוה ויכו את פלשתים
ויושע יהוה תשועה גדולה׃ וירדו
שלושה מן השלושים ראש על הצר
אל דויד אל מערת עדלם ומחנה
פלשתים חנה בעמק רפאים׃ ודויד
אז במצודה ונציב פלשתים אז בבית

לחם׃ ויתאו דויד ויאמר מי ישקני
מים מבור בית לחם אשר בשער׃
ויבקעו השלשה במחנה פלשתים
וישאבו מים מבור בית לחם אשר
בשער וישאו ויבאו אל דויד ולא אבה
דויד לשתותם וינסך אתם ליהוה׃ ויאמר
חלילה לי מאלהי מעשות זאת הדם
האנשים האלה אשתה בנפשותם
כי בנפשותם הביאום ולא אבה לשתותם
אלה עשו שלשת הגבורים׃ ואבשי
אחי יואב הוא היה ראש השלושה
והוא עורר את חניתו על שלש מאות
חלל ולא שם בשלושה׃ מן השלושה
בשנים נכבד ויהי להם לשר ועד
השלושה לא בא׃ בניה בן יהוידע
בן איש חיל רב פעלים מן קבצאל
הוא הכה את שני אריאל מואב והוא
ירד והכה את הארי בתוך הבור ביום
השלג׃ והוא הכה את האיש המצרי
איש מדה חמש באמה וביד המצרי
חנית כמנור ארגים וירד אליו בשבט
ויגזל את החנית מיד המצרי ויהרגהו
בחניתו׃ אלה עשה בניהו בן יהוידע
ולו שם בשלושה הגברים׃ מן השלושים

שמה החרורי אליקא החלודי דשמואל ואחריו שמה בן אגא אחיאם בן שרר הללי האררי שמות דדב׳ הימים ההלורי ושארא ההררי
ריבי ב׳ את׳ דשמואל אתי דדב׳ הימ׳ וחד וירבי וישויה שמואל הברחמי האחחי חס דברי הימ׳ הבחרומי האחוחי מל׳ וישמהו ב׳ מל׳ דויד על
משמעתו אביהו לראש

הנו נכבד הוא ואל השלשה לא בא
וישמהו דויד על משמעתו
וגבורי החילים עשהאל אחי יואב אלחנן
בן דודו מבית לחם   שמות ההרורי
חלץ הפלוני   עירא בן עקש התקועי
אביעזר הענתותי   סבכי החשתי עילי
האחוחי   מהרי הנטפתי חלד בן
בענה הנטופתי   איתי בן ריבי מגבעת
בני בנימן בניה הפרעתני   חורי
מנחלי געש אביאל הערבתי
עזמות הבחרומי אליחבא השעלבני
בני השם הגזוני יונתן בן שגה
ההררי   אחיאם בן שכר ההררי
אליפל בן אור   חפר המכרתי אחיה
הפלני   חצרו הכרמלי נערי בן
אזבי   יואל אחי נתן מבחר בן הגרי
צלק העמוני נחרי הברתי נשא
כלי יואב בן צרויה   עירא היתרי
גרב היתרי   אוריה החתי זבד
בן אחלי   עדינא בן שיזא הראובני
ראש לראובני ועליו שלשים   חנן
בן מעכה ויושפט המתני   עזיא
העשתרתי שמע ויעואל בני חותם
הערערי   ידיעאל בן שמרי

ויחא אחיו התיצי   אליאל המחוים
ויריבי ויושויה בני אלנעם ויתמה
המואבי   אליאל ועובד ויעשיאל
המצביה   ואלה הבאים אל
דויד לציקלג עוד עצור מפני שאול
בן קיש והמה בגבורים עזרי המלחמה
נשקי קשת מימינים ומשמאלים
באבנים ובחצים בקשת מאחי שאול
מבנימן   הראש אחיעזר ויואש בני
השמעה הגבעתי ויזואל ופלט בני
עזמות וברכה ויהוא הענתתי וישמעיה
הגבעוני גבור בשלשים ועל השלשים
וירמיה ויחזיאל ויוחנן ויוזבד הגדרתי
אלעוזי וירימות ובעליה ושמריהו
ושפטיהו החריפי   אלקנה וישיהו
ועזראל ויועזר וישבעם הקרחים
ויועאלה וזבדיה בני ירחם מן הגדור
ומן הגדי נבדלו אל דויד למצד מדברה
גברי החיל אנשי צבא למלחמה
ערכי צנה ורמח ופני אריה פניהם
וכצבאים על ההרים למהר
עזר הראש עבדיה השני אליאב
השלישי   משמנה הרביעי
ירמיה החמשי   עתי הששי אליאל

בניה ז׳ ויואב אל כל הצבא ויהי כהנבאי ואליועיני ויעקבה בניה בן יהוידע בן איש חיל דדב׳ הימ׳ איתי בן ריבי עשתי עשר ויחזיאל בן זכריהו וכל עזר
רכות עמון העמוני ה׳ מל׳ לא יבא עמוני ויעל נחש ושלאחרין צלק דדב׳ הימ׳ וטוביה העבד תנינה בגבורים ד׳ מל׳ לעזרת יש ירד לי ואמין
לבו והמה בגבורים עדינא ב׳ ועתה שמעי זאת עדינה עדינה בן שיזא קדמו׳ בת׳ ה׳ ואנון בתרי ליש׳ למהר ג׳ לשלחם מן הארץ למהר שלל

אבותינו ח מל גם אנחנו גם אבותינו סופה דפסוק והבשת אכלה נשכבה בבשתנו ידענו יי רשענו יי עזי ומעזי ירא אלהי אבותינו והנה נפלו אבותינו על אשר לא שמרו אבותינו ־ וכל יהושע ושפטים ותלים דכות במא בך בטחו אבתינו ־ שלום שלום ה יצר סמוך בורא ניב שפתים וירפאו את שבר עמי וירפו את ורוח לבשה

השבעי יוחנן השמיני אלזבד
התשיעי ירמיהו העשירי מכבני
עשתי עשר אלה מבני גד ראשי
הצבא אחד למאה הקטן והגדול לאלף
אלה הם אשר עברו את הירדן
בחדש הראשון והוא ממלא על כל
גדיתיו ויבריחו את כל העמקים למזרח
ולמערב ויבאו מן בני בנימן
ויהודה עד למצד לדויד ויצא דויד
לפניהם ויען ויאמר להם אם לשלום
באתם אלי לעזרני יהיה לי עליכם
לבב ליחד ואם לרמותני לצרי בלא
חמס בכפי ירא אלהי אבותינו ויוכח
ורוח לבשה את עמשי ראש
השלושים לך דויד ועמך בן ישי שלום
שלום לך ושלום לעזרך כי עזרך
אלהיך ויקבלם דויד ויתנם בראשי
הגדוד ומ מנשה נפלו על דויד
בבאו עם פלשתים על שאול למלחמה
ולא עזרם כי בעצה שלחהו סרני
פלשתים לאמר בראשינו יפול אל
אדניו שאול בלכתו אל ציקלג נפלו
עליו ממנשה עדנח ויוזבד וידיעאל
ומיכאל ויוזבד ואליהוא וצלתי ראשי

האלפים אשר למנשה והמה עזרו
עם דויד על הגדוד כי גבורי חיל כלם
ויהיו שרים בצבא כי לעת יום ביום
יבאו על דויד לעזרו עד למחנה גדול
כמחנה אלהים ואלה מספרי
ראשי החלוץ לצבא באו על דויד
חברונה להסב מלכות שאול אליו
כפי יהוה בני יהודה נשאי צנה
ורמח ששת אלפים ושמונה מאות
חלוצי צבא מן בני שמעון גבורי
חיל לצבא שבעת אלפים ומאה
מן בני הלוי ארבעת אלפים ושש מאות
ויהוידע הנגיד לאהרן ועמו שלשת
אלפים ושבע מאות וצדוק נער
גבור חיל ובית אביו שרים עשרים ושנים
ומן בני בנימן אחי שאול שלשת
אלפים ועד הנה מרבתם שמרים
משמרת בית שאול ומן בני אפרים
עשרים אלף ושמונה מאות גבורי
חיל אנשי שמות לבית אבותם
ומחצי מטה מנשה שמונה עשר
אלף אשר נקבו בשמות לבוא להמליך
את דויד ומבני יששכר יודעי
בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל

יפול ז מל והלבנון באדיר מי גראתך עליך והקרוב בחרב צדור ארץ בראשינו וכל המספה וכל קהלת וכל משלי דכות במג חס ובמשעו יפל רשע באין תחבלות מלאך רשע ־ והמה ־ ראש פסוק טרם ישכבון והמה לקחו והמה מבאים דמלכ והמה מרו ועצבו והמה אמרו אל ראיהן והמה כאדם והמה לא ידעו והמה אם ישמעו והמה עזרו והמה לשואה ־ יוצאי ד מל מזבלון ומאשר באי השבת ויהי לעזיהו ־

יוצאי ד׳ מל׳ מזבלון ומאשר באי השבת ויהי לעזיהו ולב ד׳ קמ׳ וש׳ צבאות שפט צדק בחן צדיק ולעדר שוא ידברו ושותים ו׳ ה׳ חס׳ וחד
מל׳ אכלים ושתים וחגגים כי ירד היום ויזבח יהודה וישראל רבים ויהיו שם עם דויד ויהי היום ובנו עד זה מדבר ישר ג׳ פת׳ ונשחת הכלי ונתתיה

ראשיהם מאתים וכל אחיהם על פיהם
מזבלון יוצאי צבא ערכי מלחמה
בכל כלי מלחמה חמשים אלף ולעדר
בלא לב ולב ומנפתלי שרים אלף
ועמהם בצנה וחנית שלשים ושבעה
אלף ומן הדני ערכי מלחמה עשרים
ושמונה אלף ושש מאות ומאשר
יוצאי צבא לערך מלחמה ארבעים
אלף ומעבר לירדן מן הראובני
והגדי וחצי שבט מנשה בכל כלי צבא
מלחמה מאה ועשרים אלף כל אלה
אנשי מלחמה עדרי מערכה בלבב
שלם באו חברונה להמליך את דויד
על כל ישראל וגם כל שרית ישראל
לב אחד להמליך את דויד ויהיו שם
עם דויד ימים שלושה אכלים ושתים
כי הכינו להם אחיהם וגם הקרובים
אליהם עד יששכר וזבלון ונפתלי
מביאים לחם בחמורים ובגמלים ובפרדים
ובבקר מאכל קמח דבלים וצמוקים
ויין ושמן ובקר וצאן לרב כי שמחה
בישראל ויועץ דויד עם שרי
האלפים והמאות לכל נגיד ויאמר
דויד לכל קהל ישראל אם עליכם טוב

ומן יהוה אלהינו נפרצה נשלחה על
אחינו הנשארים בכל ארצות ישראל
ועמהם הכהנים והלוים בערי מגרשיהם
ויקבצו אלינו ונסבה את ארון אלהינו
אלינו כי לא דרשנהו בימי שאול
ויאמרו כל הקהל לעשות כן כי ישר
הדבר בעיני כל העם ויקהל דויד
את כל ישראל מן שיחור מצרים ועד
לבוא חמת להביא את ארון האלהים
מקרית יערים ויעל דויד וכל
ישראל בעלתה אל קרית יערים אשר
ליהודה להעלות משם את ארון האלהים
יהוה יושב הכרובים אשר נקרא שם
וירכיבו את ארון האלהים על עגלה
חדשה מבית אבינדב ועזא ואחיו
נהגים בעגלה ודויד וכל ישראל
משחקים לפני האלהים בכל עז ובשירים
ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמצלתים
ובחצצרות ויבאו עד גרן כידן וישלח
עזא את ידו לאחז את הארון כי שמטו
הבקר ויחר אף יהוה בעזא ויכהו על
אשר שלח ידו על הארון וימת שם
לפני אלהים ויחר לדויד כי פרץ יהוה
פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ

כידן ב׳ חס׳ וכידון קשת וכידן יחזיקו בתרייה דירמיהו ויבאו עד גרן וגם כ׳ ראש פסוק׳ בכת׳ וגם הקרובים וגם ללוים וגם אהלי אלהי נכרי בירושלם
וגם מעכה וגם עברי חורם וגם עלה להם המלך נבוכדנאצר עד זקנה את דלות המאביה שלתשלון לה כל האדם בדרך כשהסכל וגם והרעה
חולה וגם אלהיהם וגם במלאכת וגם אני אחי ונערי וגם נביאים וגם אני אודך

ויירא ב̇ מה נורא ויצר לו מי שמך ויקרא שמואל וירא שאול מלפני דוד וישם דוד את הדברים וירא שאול את מחנה וימהר שאול ויירא דוד
את ש וישמע חוליהו ויירא דויד את האלהים וירא ויתן יהושפט

עזא עד היום הזה: ויירא דויד את
האלהים ביום ההוא לאמר היך אביא
אלי את ארון האלהים: ולא הסיר דויד
את הארון אליו אל עיר דויד ויטהו אל
בית עבד אדם הגתי: וישב ארון
האלהים עם בית עבד אדם בביתו
שלשה חדשים ויברך יהוה את בית
עבד אדם ואת כל אשר לו:
וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דויד
ועצי ארזים וחרשי קיר וחרשי עצים
לבנות לו בית: וידע דויד כי הכינו
יהוה למלך על ישראל כי נשאת למעלה
מלכותו בעבור עמו ישראל: ויקח
דויד עוד נשים בירושלם ויולד דויד
עוד בנים ובנות: ואלה שמות הילודים
אשר היו לו בירושלם שמוע ושובב
נתן ושלמה: ויבחר ואלישוע ואלפלט:
ונגה ונפג ויפיע: ואלישמע ובעלידע
ואליפלט: וישמעו פלשתים כי
נמשח דויד למלך על כל ישראל
ויעלו כל פלשתים לבקש את דויד
וישמע דויד ויצא לפניהם:
ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים:
וישאל דויד באלהים לאמר האעלה

על פלשתים ונתתם בידי ויאמר לו יהוה
עלה ונתתים בידך: ויעלו בבעל
פרצים ויכם שם דויד ויאמר דויד פרץ
האלהים את אויבי בידי כפרץ מים על
כן קראו שם המקום ההוא בעל פרצים:
ויעזבו שם את אלהיהם ויאמר דויד
וישרפו באש: ויספו עוד פלשתים
ויפשטו בעמק: וישאל עוד דויד
באלהים ויאמר לו האלהים לא תעלה
אחריהם הסב מעליהם ובאת להם
ממול הבכאים: ויהי כשמעך את קול
הצעדה בראשי הבכאים אז תצא
במלחמה כי יצא האלהים לפניך להכות
את מחנה פלשתים: ויעש דויד כאשר
צוהו האלהים ויכו את מחנה פלשתים
מגבעון ועד גזרה: ויצא שם דויד בכל
הארצות ויהוה נתן את פחדו על כל
הגוים: ויעש לו בתים בעיר דויד ויכן
מקום לארון האלהים ויט לו אהל:
אז אמר דויד לא לשאת את ארון
האלהים כי אם הלוים כי בם בחר יהוה
לשאת את ארון יהוה ולשרתו עד עולם:
ויקהל דויד את כל ישראל אל
ירושלם להעלות את ארון יהוה אל מקומו

כאשר צוה משה ג׳ יחיד ויניחו אתו עד הבקר ואת החזות וישאו בני הלוים ׳ וכל משה עבד יי דכות ׳ בני הלוים ב׳ וישאו בני הלוים אלה בני הלוים
לבית אבותיהם ׳ ברכיהו ד׳ ביום עשרים וארבעה לחדש שבט ואחיו אסף העמד ויעמידו הלוים ויקמו אנשים ׳ בכתפם במטות ל׳

אשר הכין לו׃ ויאסף דויד את בני אהרן
ואת הלוים׃ לבני קהת אוריאל
השר ואחיו מאה ועשרים׃ לבני
מררי עשיה השר ואחיו מאתים ועשרים׃
לבני גרשום יואל השר ואחיו
מאה ושלשים׃ לבני אליצפן
שמעיה השר ואחיו מאתים׃ לבני
חברון אליאל השר ואחיו שמונים׃
לבני עזיאל עמינדב השר ואחיו
מאה ושנים עשר׃ ויקרא דויד
לצדוק ולאביתר הכהנים וללוים לאוריאל
עשיה ויואל שמעיה ואליאל ועמינדב׃
ויאמר להם אתם ראשי האבות ללוים
התקדשו אתם ואחיכם והעליתם את
ארון יהוה אלהי ישראל אל הכינותי
לו׃ כי למבראשונה לא אתם פרץ יהוה
אלהינו בנו כי לא דרשנהו כמשפט׃
ויתקדשו הכהנים והלוים להעלות
את ארון יהוה אלהי ישראל׃ וישאו בני
הלוים את ארון האלהים כאשר צוה
משה כדבר יהוה בכתפם במטות עליהם׃
ויאמר דויד לשרי הלוים להעמיד
את אחיהם המשררים בכלי שיר
נבלים וכנרות ומצלתים משמיעים

להרים בקול לשמחה׃ ויעמידו
הלוים את הימן בן יואל ומן אחיו אסף
בן ברכיהו ומן בני מררי אחיהם איתן
בן קושיהו׃ ועמהם אחיהם המשנים
זכריהו בן ויעזיאל ושמירמות ויחיאל
ועני אליאב ובניהו ומעשיהו ומתתיהו
ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל
השערים׃ והמשררים הימן אסף ואיתן
במצלתים נחשת להשמיע׃ וזכריה
ועזיאל ושמירמות ויחיאל ועני ואליאב
ומעשיהו ובניהו בנבלים על עלמות׃
ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו ועבד
אדם ויעיאל ועזזיהו בכנרות על
השמינית לנצח׃ וכנניהו שר הלוים
במשא יסר במשא כי מבין הוא׃ וברכיה
ואלקנה שערים לארון׃ ושבניהו ויושפט
ונתנאל ועמשי וזכריהו ובניהו ואליעזר
הכהנים מחצצרים בחצצרות לפני
ארון האלהים ועבד אדם ויחיה שערים
לארון׃ ויהי דויד וזקני ישראל ושרי
האלפים ההלכים להעלות את ארון
ברית יהוה מן בית עבד אדם בשמחה׃
ויהי בעזר האלהים את הלוים
נשאי ארון ברית יהוה ויזבחו שבעה

ארון ברית יי כ״ז וסימנ׳ ואדון ברית יי נסע לפניהם לא משו בעת ההוא לקח את ספר ויצו משה ויצוו את העם וכל ישראל עברים נכרתו
כאמר נתקן כפות וכל ישראל ויכתב נקחה אליבו וישלח העם ושלאחרין ויעזב שם ויהי דויד ויהי בעזר נשקפה מעלים תחת יריעות להביא בית
מנוחה ומככים אז יקהיל ויביאו הכהנים ׳ וכל מלך דכות במ״ב כי נשאת ויעלו ׳ מן בית ל׳ וכל לשון ארמית דכותהון וש״ג קרי מבית

לפני האלהים ז וסימנ׳ ותשחת הארץ ויקח יתרו חתן משה ויבא העם בית אל ויאסף יהושע ודויד וכל ישראל משחקים ויקריבו עלות ושלמים
כל ספרא ולא ראש פסוק במ״ג לא הניח לאיש לא לכם להלחם בזאת ... עלילתיו ב חס הודיעו בעמים עלילתיו דדב״ה הימ׳ הודיעו בעמים עלילותיו וישעיהו

פרים ושבעה אילים ודויד מכרבל
במעיל בוץ וכל הלוים הנשאים את
הארון והמשררים וכנניה השר המשא
המשררים ועל דויד אפוד בד וכל
ישראל מעלים את ארון ברית יהוה
בתרועה ובקול שופר ובחצצרות
ובמצלתים משמעים בנבלים וכנרות
ויהי ארון ברית יהוה בא עד עיר דויד
ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון
ותרא את המלך דויד מרקד ומשחק
ותבז לו בלבה ויביאו את ארון
האלהים ויציגו אתו בתוך האהל
אשר נטה לו דויד ויקריבו עלות
ושלמים לפני האלהים ויכל דויד
מהעלות העלה והשלמים ויברך את
העם בשם יהוה ויחלק לכל איש ישראל
מאיש ועד אשה לאיש ככר לחם
ואשפר ואשישה ויתן לפני ארון יהוה
מן הלוים משרתים ולהזכיר ולהודות
ולהלל ליהוה אלהי ישראל
אסף הראש ומשנהו זכריה יעיאל
ושמירמות ויחיאל ומתתיה ואליאב
ובניהו ועבד אדם ויעיאל בכלי נבלים
ובכנרות ואסף במצלתים משמיע

ובניהו ויחזיאל הכהנים בחצצרות
תמיד לפני ארון ברית האלהים ביום
ההוא אז נתן דויד בראש להדות ליהוה
ביד אסף ואחיו
הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
עלילתיו   שירו לו זמרו לו
שיחו בכל נפלאתיו   התהללו בשם קדשו
ישמח לב מבקשי יהוה   דרשו יהוה ועזו
בקשו פניו תמיד   זכרו נפלאתיו אשר עשה
מפתיו ומשפטי פיהו   זרע ישראל עבדו
בני יעקב בחיריו   הוא יהוה אלהינו
בכל הארץ משפטיו   זכרו לעולם בריתו
דבר צוה לאלף דור   אשר כרת את אברהם
ושבועתו ליצחק   ויעמידה ליעקב לחק
לישראל ברית עולם   לאמר לך אתן ארץ כנען
חבל נחלתכם   בהיותכם מתי מספר
כמעט וגרים בה   ויתהלכו מגוי אל גוי
וממלכה אל עם אחר   לא הניח לאיש לעשקם
ויוכח עליהם מלכים   אל תגעו במשיחי
ובנביאי אל תרעו
שירו ליהוה כל הארץ   בשרו מיום אל יום
ישועתו   ספרו בגוים את כבודו   בכל העמים
נפלאתיו   כי גדול יהוה ומהלל מאד
ונורא הוא על כל אלהים   כי כל אלהי

והלוים בני אסף

פיהו כב בליש׳ וסימנ׳ ודברה אלין זכרו נפלאתיו דדב״ה הימ׳ אלה פיהו מלא אחרי כן ואיוב הבל הן יעשק נהל לב חכם ערב לאיש טמן עצל קדמי׳
האמונה לאויל נפש עמל תחלת דברי פיהו שנים בן צדיק תוא יהן בטפר פיהו ישקני ופיהו מבית לכתלה ואתה לא תמלט תורת אמת היתה בפיהו
כי אין בפיהו כל עמל האדם כי שפתי כהן ... ז מלין דאית בכל מלה ג אתין מתאמן בבבל ממלכה וממלכה חנני בבבת הממס ככסבי

ואמרו הושיענו ב׳ בו׳ מזרח ישראל השמיענו הללו ואמרו השמיעו על ארמנות באשדוד ואמרו הושיענו ... העלם ב׳ חס מן
העלם ועד העלם תכנ׳ מי שנו גם את העלם נתן בלבם וכל לעולם מל׳ ב׳ מ׳ יה׳

העמים אלילים ויהוה שמים עשה
הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו
הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז
הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו
השתחוו ליהוה בהדרת קדש חילו מלפניו כל הארץ
אף תכון תבל בל תמוט ישמחו השמים ותגל
הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך
ירעם הים ומלואו יעלץ השדה וכל אשר בו
אז ירננו עצי היער מלפני יהוה כי בא
לשפוט את הארץ הודו ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו ואמרו הושיענו אלהי ישענו
וקבצנו והצילנו מן הגוים להדות לשם קדשך
להשתבח בתהלתך ברוך יהוה אלהי ישראל
מן העולם ועד העלם ויאמרו כל העם אמן
והלל ליהוה
ויעזב שם לפני ארון ברית יהוה לאסף
ולאחיו לשרת לפני הארון תמיד לדבר
יום ביומו ועבד אדם ואחיהם ששים
ושמונה ועבד אדם בן ידיתון וחסה
לשערים ואת צדוק הכהן ואחיו הכהנים
לפני משכן יהוה בבמה אשר בגבעון
להעלות עלות ליהוה על מזבח העלה
תמיד לבקר ולערב ולכל הכתוב בתורת
יהוה אשר צוה על ישראל ועמהם הימן

וידותון ושאר הברורים אשר נקבו
בשמות להדות ליהוה כי לעולם חסדו
ועמהם הימן וידותון חצצרות ומצלתים
למשמיעים וכלי שיר האלהים ובני
ידותון לשער וילכו כל העם איש לביתו
ויסב דויד לברך את ביתו ויהי
כאשר ישב דויד בביתו ויאמר דויד
אל נתן הנביא הנה אנכי יושב בבית
הארזים וארון ברית יהוה תחת יריעות
ויאמר נתן אל דויד כל אשר בלבבך
עשה כי האלהים עמך ויהי
בלילה ההוא ויהי דבר אלהים אל נתן
לאמר לך ואמרת אל דויד עבדי כה
אמר יהוה לא אתה תבנה לי הבית
לשבת כי לא ישבתי בבית מן היום
אשר העליתי את ישראל עד היום הזה
ואהיה מאהל אל אהל וממשכן בכל
אשר התהלכתי בכל ישראל הדבר
דברתי את אחד שפטי ישראל אשר
צויתי לרעות את עמי לאמר למה
לא בניתם לי בית ארזים ועתה כה
תאמר לעבדי לדויד כה אמר יהוה
צבאות אני לקחתיך מן הנוה מן אחרי
הצאן להיות נגיד על עמי ישראל

כשם ל̇ וס̇ימנ̇ כשם בנו חנוך ללשם יהוה ושעה גדולים הגדולים ואגד ב̇ חס̇ וס̇ימנ̇ לכם היום ולא שמעתם ואגד לך ובית
אלהים לישראל ג̇ וס̇ימנ̇ ויאמר אלהים לישראל במראת וידעו כל הארץ כי יש אלהים ויאמן ויגדל שמך

ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרית
את כל אויביך מפניך ועשיתי לך שם
כשם הגדולים אשר בארץ ושמתי
מקום לעמי ישראל ונטעתיהו ושכן
תחתיו ולא ירגז עוד ולא יוסיפו בני
עולה לבלתו כאשר בראשונה ולמימים
אשר צויתי שפטים על עמי ישראל
והכנעתי את כל אויביך ואגד לך ובית
יבנה לך יהוה והיה כי מלאו ימיך ללכת
עם אבתיך והקימותי את זרעך אחריך
אשר יהיה מבניך והכינותי את מלכותו
הוא יבנה לי בית וכננתי את כסאו עד
עולם אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי
לבן וחסדי לא אסיר מעמו כאשר
הסירותי מאשר היה לפניך והעמדתיהו
בביתי ובמלכותי עד העולם וכסאו
יהיה נכון עד עולם ככל הדברים האלה
וככל החזון הזה כן דבר נתן אל דויד
ויבא המלך דויד וישב לפני יהוה
ויאמר מי אני יהוה אלהים ומי ביתי
כי הביאתני עד הלם ותקטן זאת
בעיניך אלהים ותדבר על בית עבדך
למרחוק וראיתני כתור האדם המעלה
יהוה אלהים מה יוסיף עוד דויד אליך

לכבוד את עבדך ואתה את עבדך ידעת
יהוה בעבור עבדך וכלבך עשית את
הגדולה הזאת להדיע את כל הגדלות
יהוה אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל
אשר שמענו באזנינו ומי כעמך ישראל
גוי אחד בארץ אשר הלך האלהים
לפדות לו עם לשום לך שם גדלות
ונראות לגרש מפני עמך אשר פדית
ממצרים גוים ותתן את עמך ישראל
לך לעם עד עולם ואתה יהוה היית
להם לאלהים ועתה יהוה הדבר אשר
דברת על עבדך ועל ביתו יאמן עד
עולם ועשה כאשר דברת ויאמן
ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה
צבאות אלהי ישראל אלהים לישראל
ובית דויד עבדך נכון לפניך כי אתה
אלהי גלית את אזן עבדך לבנות לו
בית על כן מצא עבדך להתפלל לפניך
ועתה יהוה אתה הוא האלהים ותדבר
על עבדך הטובה הזאת ועתה הואלת
לברך את בית עבדך להיות לעולם
לפניך כי אתה יהוה ברכת ומברך
לעולם 18 ויהי אחרי כן ויך
דויד את פלשתים ויכניעם ויקח את גת

י̇ פסוקי אין ואין באמצע פסוקי ויאמר אין קול וידבר העם באלהים וידיחו סגרת ש̇ אין כמוך ויאמרו לו הגבעונים ועתה הנה ש̇ אלהי ישא ביום
ההוא לאמר אסף אסיפם וכליתי את חמתי על כן גדלת וכל ראש פיסו דכות במ̇ב̇ ועל ביתו ג̇ אשר דברת וחבירו ופקדתי על האיש ההוא ג̇ ואל
ביתו אז ישוב הרוצח ובא אל ביתו היה אל בעשא ויקרא לו דויד ויאכל לפניו

רבה מאד ה׳ הבשר עודנו והיה כל נפש חיה אשר ישרץ והיה יעמדו עליו ומטבחת ומכון ויהי מקנהו ׳׳כלי הנחשת ד׳ והעיר שרפו באש
אשר ישרתו בם אשר ישרתו בהם ומטבחת ומכון ׳׳לעזור ג׳ מל׳ כי תהיה לנו מעיר לעזור להדדעזר כי יש כח באלהים ׳קדמו׳ לעזיר כתב

ובנתיה מיד פלשתים ויך את מואב
ויהיו מואב עבדים לדויד נשאי מנחה
ויך דויד את הדדעזר מלך צובה חמתה
בלכתו להציב ידו בנהר פרת וילכד
דויד ממנו אלף רכב ושבעת אלפים
פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר
דויד את כל הרכב ויותר ממנו מאה
רכב ויבא ארם דרמשק לעזור
להדדעזר מלך צובה ויך דויד בארם
עשרים ושנים אלף איש וישם דויד
בארם דרמשק ויהי ארם לדויד עבדים
נשאי מנחה ויושע יהוה לדויד בכל
אשר הלך ויקח דויד את שלטי הזהב
אשר היו על עבדי הדדעזר ויביאם
ירושלם ומטבחת ומכון ערי הדדעזר
לקח דויד נחשת רבה מאד בה עשה
שלמה את ים הנחשת ואת העמודים
ואת כלי הנחשת וישמע
תעו מלך חמת כי הכה דויד את כל
חיל הדדעזר מלך צובה וישלח
את הדורם בנו אל המלך דויד לשאול
לו לשלום ולברכו על אשר נלחם
בהדדעזר ויכהו כי איש מלחמות
תעו היה הדדעזר וכל כלי זהב וכסף

ונחשת גם אתם הקדיש המלך דויד
ליהוה עם הכסף והזהב אשר נשא
מכל הגוים מאדום וממואב ומבני עמון
ומפלשתים ומעמלק ואבשי בן צרויה
הכה את אדום בגיא המלח שמונה
עשר אלף וישם באדום נציבים ויהיו
כל אדום עבדים לדויד ויושע יהוה
את דויד בכל אשר הלך וימלך דויד
על כל ישראל ויהי עשה משפט
וצדקה לכל עמו ויואב בן צרויה
על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר
וצדוק בן אחיטוב ואבימלך בן אביתר
כהנים ושושא סופר ובניהו בן יהוידע
על הכרתי והפלתי ובני דויד
הראשנים ליד המלך ויהי
אחרי כן וימת נחש מלך בני עמון
וימלך בנו תחתיו ויאמר דויד אעשה
חסד עם חנון בן נחש כי עשה אביו
עמי חסד וישלח דויד מלאכים לנחמו
על אביו ויבאו עבדי דויד אל ארץ
בני עמון אל חנון לנחמו ויאמרו
שרי בני עמון לחנון המכבד דויד
את אביך בעיניך כי שלח לך מנחמים
הלא בעבור לחקר ולהפך ולרגל

יד׳ פסוק׳ על אל אל וירד ע׳ על הר סיני והיו הכרבים פרשי כנפים ויהיו הכרובים למען אשר יביאו ויהי גבול מנשה מאשר וילכו האנשים ויעברו בארץ
המה מיטיבים את ויסעד לב מלך ארם השלח בים צירים ולקחת מדמו ונתנה ויביאני במבוא אשר על כתף וירדו שלושה מן השלושים ויאמר
דויד אעשה ואמר למלך אם על המלך טוב ׳׳איש רגלי ד׳ ויתיצבו פנות כל העם וילכד דויד וחברון וינס ארם מלפני ישראל

ויוציאו ·יב· ובת הארץ את המקלל כל העדה ויבאו הנערים המרגלים ויעשו כן כאשר בא יעקב את מצבות בית הבעל וירא ארם ויעלו
ויוציאו ממצרים מרכבה את בן המלך דדב הי׳ את כל הטמאה את אוריהו את המקלל את אוריהו וכהיב ויוציאו כתיב את מצבות בית

הארץ באו עבדיו ויקח חנון את עבדי
דויד ויגלחם ויכרת את מדויהם בחצי
עד המפשעה וישלחם וילכו ויגידו
לדויד על האנשים וישלח לקראתם
כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר
המלך שבו ביריחו עד אשר יצמח
זקנכם ושבתם ויראו בני עמון
כי התבאשו עם דויד וישלח חנון ובני
עמון אלף ככר כסף לשכר להם מן
ארם נהרים ומן ארם מעכה ומצובה
רכב ופרשים וישכרו להם שנים
ושלשים אלף רכב ואת מלך מעכה
ואת עמו ויבאו ויחנו לפני מידבא ובני
עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה
וישמע דויד וישלח את יואב ואת כל
צבא הגבורים ויצאו בני עמון ויערכו
מלחמה פתח העיר והמלכים אשר
באו לבדם בשדה וירא יואב כי היתה
פני המלחמה אליו פנים ואחור ויבחר
מכל בחור בישראל ויערך לקראת
ארם ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו
ויערכו לקראת בני עמון ויאמר אם
תחזק ממני ארם והיית לי לתשועה
ואם בני עמון יחזקו ממך והושעתיך

חזק ונתחזקה בעד עמנו ובעד ערי
אלהינו ויהוה הטוב בעיניו יעשה ויגש
יואב והעם אשר עמו לפני ארם למלחמה
וינוסו מפניו ובני עמון ראו כי נס ארם
וינוסו גם הם מפני אבשי אחיו ויבאו
העירה ויבא יואב ירושלם
ויראו ארם כי נגפו לפני ישראל וישלחו
מלאכים ויוציאו את ארם אשר
מעבר הנהר ושופך שר צבא הדדעזר
לפניהם ויגד לדויד ויאסף את כל
ישראל ויעבר הירדן ויבא אלהם
ויערך אלהם ויערך דויד לקראת
ארם מלחמה וילחמו עמו וינס ארם
מלפני ישראל ויהרג דויד מארם
שבעת אלפים רכב וארבעים אלף
איש רגלי ואת שופך שר הצבא
המית ויראו עבדי הדדעזר כי נגפו
לפני ישראל וישלימו עם דויד ויעבדהו
ולא אבה ארם להושיע את בני עמון
עוד ויהי לעת תשובת השנה
לעת צאת המלכים וינהג יואב את
חיל הצבא וישחת את ארץ בני עמון
ויבא ויצר את רבה ודויד ישב בירושלם
ויך יואב את רבה ויהרסה ויקח

הבעל וירא ארם ויעלו ויצאו ויצאו כת ושארו ויצאו כתב העדה ט וסימנ׳ ויקרעו שמלתם וישבו העירה וידע העם ונס אל
אחת כי לא יוכלו בבאה רגליך העירה אל אחאב ויבא את המים ובני עמון העירה והקיצה בתר׳ לשון אוחרי וח שם קריה
ואת עמו ז וסימנ׳ ויאסר את רכבו ויחלש יהושע את עמלק העיר הורס וישכרו להם שנים ושלשים המסבים יחזקיהו

וישר ג׳ בכת״ש וישר אב׳ מלך וישר אל מלאך ויכל וישר במגרה דויד׳ ואמנן בתרין לישנ׳ ... ובה ג׳ אדועכ׳ עשית חסד ובה יחזו
ובה אבן יקרה ... על עמו ה׳ ויצוהו יש׳ לנגיד אתי שלח יש׳ למשחך למלך ויקנא יה׳ לארצו יוסף יש׳ על עמו ע׳ ויחמל יש׳ על עמו ...

דויד את עטרת מלכם מעל ראשו וימצאה
משקל ככר זהב ובה אבן יקרה ותהי על
ראש דויד ושלל העיר הוציא הרבה
מאד׃ ואת העם אשר בה הוציא וישר
במגרה ובחריצי הברזל ובמגרות וכן
יעשה דויד לכל ערי בני עמון וישב
דויד וכל העם ירושלם׃ ויהי
אחריכן ותעמד מלחמה בגזר עם
פלשתים אז הכה סבכי החשתי את
ספי מילדי הרפאים ויכנעו׃ ותהי
עוד מלחמה את פלשתים ויך אלחנן
בן יעור את לחמי אחי גלית הגתי ועץ
חניתו כמנור ארגים׃ ותהי עוד
מלחמה בגת ויהי איש מדה ואצבעתיו
שש ושש עשרים וארבע וגם הוא
נולד להרפא׃ ויחרף את ישראל ויכהו
יהונתן בן שמעא אחי דויד׃ אל
נולדו להרפא בגת ויפלו ביד דויד
וביד עבדיו׃ ויעמד שטן
על ישראל ויסת את דויד למנות את
ישראל׃ ויאמר דויד אל יואב ואל
שרי העם לכו ספרו את ישראל מבאר
שבע ועד דן והביאו אלי ואדעה את
מספרם׃ ויאמר יואב יוסף יהוה על

עמו כהם מאה פעמים הלא אדני
המלך כלם לאדני לעבדים למה יבקש
זאת אדני למה יהיה לאשמה לישראל׃
ודבר המלך חזק על יואב ויצא יואב
ויתהלך בכל ישראל ויבא ירושלם׃
ויתן יואב את מספר מפקד העם אל
דויד ויהי כל ישראל אלף אלפים ומאה
אלף איש שלף חרב ויהודה ארבע
מאות ושבעים אלף איש שלף חרב׃
ולוי ובנימן לא פקד בתוכם כי נתעב
דבר המלך את יואב׃ וירע בעיני האלהים
על הדבר הזה ויך את ישראל׃ ויאמר
דויד אל האלהים חטאתי מאד אשר
עשיתי את הדבר הזה ועתה העבר
נא את עוון עבדך כי נסכלתי מאד׃
וידבר יהוה אל גד חזה
דויד לאמר׃ לך ודברת אל דויד לאמר
כה אמר יהוה שלוש אני נטה עליך
בחר לך אחת מהנה ואעשה לך׃ ויבא
גד אל דויד ויאמר לו כה אמר יהוה
קבל לך׃ אם שלוש שנים רעב ואם
שלשה חדשים נספה מפני צריך
וחרב אויביך למשגת ואם שלשת
ימים חרב יהוה ודבר בארץ ומלאך

יו״ד פסוק׳ קדמיה לך ותני לך חללה לך מעשות עם אשר תמצא ויאמר עשו יש לי רב והיה כי יבאך יש׳ ושמעת ישראל לא תטע לך אשרה וכתבת עליהן
למען הקים אתך היום לו הלוך ודברת אל דוד לכן כה אש׳ שה לך אם גנבים באו לך לך ודברת אל דוד כל הארץ ישתחוו לך מי יתן לך ... נתעב ג׳ ב׳
קמ׳ וחד פת׳ ואתה השלכת מקבלך כי נתעב דבר המלך אף כי נתעב ונאלח ... וידבר יש׳ ו׳ בנבי׳ ובכת׳ אל יהוא ... עבדיו אל גד אל מנשה ואל ...

להשחיתה ו̇ וסימנה̇ ועתה המבלעדי י״י כי על בבל מגמתו וישלח האלהים מלאך ובת הנשים ... הלוא אני ג̇ הלוא אני יי הלוא
אני משה הלוא אני משב יי הלוא אני אמרתי ... ובעמך ג̇ ובכה ובעמך הנני משליח בך ובעמך לא למגפה ...

יהוה משחית בכל גבול ישראל ועתה
ראה מה אשיב את שלחי דבר
ויאמר דויד אל גד צר לי
מאד אפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמיו
מאד וביד אדם אל אפל ויתן יהוה
דבר בישראל ויפל מישראל שבעים
אלף איש וישלח האלהים מלאך
לירושלם להשחיתה וכהשחית
ראה יהוה וינחם על הרעה ויאמר
למלאך המשחית רב עתה הרף ידך
ומלאך יהוה עמד עם גרן ארנן היבוסי
וישא דויד את עיניו וירא
את מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין
השמים וחרבו שלופה בידו נטויה
על ירושלם ויפל דויד והזקנים מכסים
בשקים על פניהם ויאמר דויד אל
האלהים הלא אני אמרתי למנות בעם
ואני הוא אשר חטאתי והרע הרעותי
ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי
תהי נא ידך בי ובבית אבי ובעמך לא
למגפה ומלאך יהוה אמר
אל גד לאמר לדויד כי יעלה דויד
להקים מזבח ליהוה בגרן ארנן
היבסי ויעל דויד בדבר גד אשר

דבר בשם יהוה וישב ארנן וירא את
המלאך וארבעת בניו עמו מתחבאים
וארנן דש חטים ויבא דויד עד ארנן
ויבט ארנן וירא את דויד ויצא מן הגרן
וישתחו לדויד אפים ארצה ויאמר
דויד אל ארנן תנה לי מקום הגרן ואבנה
בו מזבח ליהוה בכסף מלא תנהו לי
ותעצר המגפה מעל העם ויאמר
ארנן אל דויד קח לך ויעש אדני
המלך הטוב בעיניו ראה נתתי הבקר
לעלות והמורגים לעצים והחטים
למנחה הכל נתתי ויאמר המלך דויד
לארנן לא כי קנה אקנה בכסף מלא
כי לא אשא אשר לך ליהוה והעלות
עולה חנם ויתן דויד לארנן במקום
שקלי זהב משקל שש מאות ויבן
שם דויד מזבח ליהוה ויעל עלות
ושלמים ויקרא אל יהוה ויענהו באש
מן השמים על מזבח העלה
ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו
אל נדנה בעת ההיא בראות דויד כי
ענהו יהוה בגרן ארנן היבוסי ויזבח
שם ומשכן יהוה אשר עשה משה
במדבר ומזבח העולה בעת ההיא

קנו ג̇ ב̇ כת׳ ה׳ וחד כת׳ ו̇ או קנו מיד עמיתך כי קנו אקנה מאותך כי קנה אקנה דשמואל כתב נו ... בכסף ט̇ ו̇ ר̇פ̇ ויתן לי את מערת בכסף ס
רבים כי קנו אקנה וחבירו ואבנה בו מזבח תנה לי את כרמך אשר מאן לתת לך הנה צרפתיך חנם נמכרתם בכסף ובזהב ... בכסף ברזל ונביאיה
בכסף יקסמו ויוציאם מימינו בכסף שתינו ינשאוהו וחד ובכסף ... נתתי ג̇ ... בראשם נתתי מצמרת הארז הלמה ונתתי הכל נתתי

לדרש ז' חס בכתי' וסימנ' ולא יכל דויד ובכל מעשה אשר החל ויהי לדרש אלהים ויאכלו בני ישראל וכן במל' צי' כי עזרא הכין לבבו
אבל דברים טובים וכל אוריתא ונביאים דכות ב' מ"ב מל' למנס בי ישראל זרעו לכם לצדקה

בבמה בגבעון ולא יכל דויד ללכת
לפניו לדרש אלהים כי נבעת מפני חרב
מלאך יהוה ויאמר דויד זה
הוא בית יהוה האלהים וזה מזבח לעלה
לישראל ויאמר דויד לכנוס את
הגרים אשר בארץ ישראל ויעמד
חצבים לחצוב אבני גזית לבנות בית
האלהים וברזל לרב למסמרים לדלתות
השערים ולמחברות הכין דויד ונחשת
לרב אין משקל ועצי ארזים לאין
מספר כי הביאו הצידנים והצרים עצי
ארזים לרב לדויד ויאמר
דויד שלמה בני נער ורך והבית לבנות
ליהוה להגדיל למעלה לשם ולתפארת
לכל הארצות אכינה
נא לו ויכן דויד לרב לפני מותו ויקרא
לשלמה בנו ויצוהו לבנות בית ליהוה
אלהי ישראל ויאמר דויד
לשלמה בנו אני היה עם לבבי לבנות
בית לשם יהוה אלהי ויהי עלי דבר
יהוה לאמר דם לרב שפכת ומלחמות
גדלות עשית לא תבנה בית לשמי
כי דמים רבים שפכת ארצה לפני
הנה בן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה

והנחותי לו מכל אויביו מסביב כי
שלמה יהיה שמו ושלום ושקט אתן
על ישראל בימיו הוא יבנה בית לשמי
והוא יהיה לי לבן ואני לו לאב והכינותי
כסא מלכותו על ישראל עד עולם
עתה בני יהי יהוה עמך והצלחת
ובנית בית יהוה אלהיך כאשר דבר
עליך אך יתן לך יהוה שכל ובינה
ויצוך על ישראל ולשמור את תורת
יהוה אלהיך אז תצליח אם תשמור
לעשות את החקים ואת המשפטים
אשר צוה יהוה את משה על ישראל
חזק ואמץ אל תירא ואל תחת והנה
בעניי הכינותי לבית יהוה זהב ככרים
מאה אלף וכסף אלף אלפים ככרים
ולנחשת ולברזל אין משקל כי לרב
היה ועצים ואבנים הכינותי ועליהם
תוסיף ועמך לרב עשי מלאכה
חצבים וחרשי אבן ועץ וכל חכם בכל
מלאכה לזהב לכסף ולנחשת ולברזל
אין מספר קום ועשה ויהי יהוה עמך
ויצו דויד לכל שרי ישראל
לעזר לשלמה בנו הלא יהוה אלהיכם
עמכם והניח לכם מסביב כי נתן בידי

כל ראש פיסק דדב' הימ' והנה במ"ג הנה הנה אני בונה בית הנה בן נולד הנה יי נוגף וכל שאר כתיב דכותהון ראש פיסק במן והנה רוח גדולה אשה לקראתו
עלה כלו בעז בא יד נגעה בי כדמות בני אדם לפני מותו ו' והבאת לאביך ויצוו אל יוסף וזאת הברכה ויכן דוד נולד ג' קמ' נולד לבית דויד הנה בן נולד
לך הוא לעם נולד כי עשה ויהי לב מבדיל כנען בנען בירך חשך אלהים עמך מהין מספר כבאך שם כה יעשה יי ואשימה לפניך בשמעך ארונן ארונה
לו לאב וחבירו הוא ידעה אותם הוא יבנה בית ונכבשה ג' לפני יי הארץ לפניכם לפני יי ולפני עמו וחד והארץ נכבשה ממלחמה

ומשה ז ראש פסוק וסימנ׳ ומשה היה רעה בן שמונים שנה ומשה ואהרן עשו ומשה עלה אל האלהים יקח את ... איש האלהים ... ומ׳ משה ג׳ וסימנ׳ לפני י׳ הארץ לפניכם לפני י׳ ולפני עמו וחד והארץ נכבשה ממלחמה

את ישבי הארץ ונכבשה הארץ לפני
יהוה ולפני עמו עתה תנו לבבכם ונפשכם
לדרוש ליהוה אלהיכם וקומו ובנו את
מקדש יהוה האלהים להביא את ארון
ברית יהוה וכלי קדש האלהים לבית
הנבנה לשם יהוה ודויד

23

זקן ושבע ימים וימלך את שלמה
בנו על ישראל ויאסף את כל שרי
ישראל והכהנים והלוים ויספרו
הלוים מבן שלשים שנה ומעלה
ויהי מספרם לגלגלתם לגברים שלשים
ושמונה אלף מאלה לנצח על מלאכת
בית יהוה עשרים וארבעה אלף ושטרים
ושפטים ששת אלפים וארבעת
אלפים שערים וארבעת אלפים
מהללים ליהוה בכלים אשר עשיתי
להלל ויחלקם דויד מחלקות לבני
לוי לגרשון קהת ומררי לגרשני
לעדן ושמעי בני לעדן הראש
יחיאל וזתם ויואל שלשה בני
שמעי שלמות וחזיאל והרן שלשה
אלה ראשי האבות ללעדן ובני
שמעי יחת זינא ויעוש ובריעה אלה
בני שמעי ארבעה ויהי יחת הראש

וזיזה השני ויעוש ובריעה לא הרבו
בנים ויהיו לבית אב לפקדה אחת
בני קהת עמרם יצהר חברון ועזיאל
ארבעה בני עמרם אהרן ומשה ויבדל
אהרן להקדישו קדש קדשים הוא
ובניו עד עולם להקטיר לפני יהוה
לשרתו ולברך בשמו עד עולם ומשה
איש האלהים בניו יקראו על שבט
הלוי בני משה גרשום ואליעזר
בני גרשום שבואל הראש ויהיו בני
אליעזר רחביה הראש ולא היה
לאליעזר בנים אחרים ובני רחביה
רבו למעלה בני יצהר שלמית
הראש בני חברון יריהו הראש
אמריה השני יחזיאל השלישי ויקמעם
הרביעי בני עזיאל מיכה הראש
וישיה השני בני מררי מחלי
ומושי בני מחלי אלעזר וקיש וימת
אלעזר ולא היו לו בנים כי אם בנות
וישאום בני קיש אחיהם בני מושי
מחלי ועדר וירמות שלשה
אלה בני לוי לבית אבותיהם
ראשי האבות לפקודיהם במספר
שמות לגלגלתם עשה המלאכה

אהרן ומשה ה׳ וסימנ׳ ויקח עמרם הוא אהרן ומשה ושם אשת עמרם ואלה תולדת אהרן וכל דברי הימ׳ ... קדש קדשים ה׳ בנביא ובכתובי׳ זאת תורת הבית ומן המדה הזאת תמוד והיתה להם תרומיה בני עמרם ולהוש׳ חזון ונביא וכל אורי דכות במו קדש הקדשים במקדש הקדשים ונתתה את הפרכת ונתת את הכפרת זאת עבדת בני קהת וזאת עשו להם בקדש הקדשים זה יהיה לך מקדש ... ולברך ה׳ בינת ההיא הבדיל ...

לעבדת בית יהוה מבן עשרים שנה
ומעלה׃ כי אמר דויד הניח יהוה אלהי ישראל
לעמו וישכן בירושלם עד לעולם׃
וגם ללוים אין לשאת את המשכן ואת
כל כליו לעבדתו׃ כי בדברי דויד
האחרונים המה מספר בני לוי מבן
עשרים שנה ולמעלה׃ כי מעמדם
ליד בני אהרן לעבדת בית יהוה על
החצרות ועל הלשכות ועל טהרת
לכל קדש ומעשה עבדת בית האלהים׃
וללחם המערכת ולסלת למנחה
ולרקיקי המצות ולמחבת ולמרבכת
ולכל משורה ומדה׃ ולעמד בבקר
בבקר להדות ולהלל ליהוה וכן לערב׃
ולכל העלות עלות ליהוה לשבתות
לחדשים ולמעדים במספר כמשפט
עליהם תמיד לפני יהוה׃ ושמרו את
משמרת אהל מועד ואת משמרת
הקדש ומשמרת בני אהרן אחיהם
לעבדת בית יהוה׃ ולבני
אהרן מחלקותם בני אהרן נדב
ואביהוא אלעזר ואיתמר׃ וימת נדב
ואביהוא לפני אביהם ובנים לא היו
להם ויכהנו אלעזר ואיתמר׃ ויחלקם

דויד וצדוק מן בני אלעזר ואחימלך
מן בני איתמר לפקדתם בעבדתם׃
וימצאו בני אלעזר רבים לראשי
הגברים מן בני איתמר ויחלקום לבני
אלעזר ראשים לבית אבות ששה
עשר ולבני איתמר לבית אבותם
שמונה׃ ויחלקום בגורלות אלה עם
אלה כי היו שרי קדש ושרי האלהים
מבני אלעזר ובבני איתמר׃ ויכתבם
שמעיה בן נתנאל הסופר מן הלוי
לפני המלך והשרים וצדוק הכהן
ואחימלך בן אביתר וראשי האבות
לכהנים וללוים בית אב אחד אחז
לאלעזר ואחז אחז לאיתמר׃
ויצא הגורל הראשון ליהויריב
לידעיה השני׃ לחרם השלישי
לשערים הרבעי׃ למלכיה
החמישי למימן הששי׃
להקוץ השבעי לאביה השמיני׃
לישוע התשעי לשכניהו העשרי׃
לאלישיב עשתי עשר ליקים
שנים עשר׃ לחפה שלשה
עשר לישבאב ארבעה עשר׃
לבלגה חמשה עשר לאמר ששה

העשרים ג̇ וסימנ̇׃ ויאמר לא אשחית נגד העשרים אשר ליחזקאל העשרים ׃ צוהו ג̇ ויעש נח ויגד משה לאהרן ויבא משה ויקרא ויקח משה
את המטה וישכב דויד בבקר ויעש דוד כן דשמ̇ יהב̇ אשר עשה דוד את הישר ויעש ברוך אלה פקדתם ׃

עשר׃ לחזיר שבעה עשר להפצץ
שמונה עשר׃ לפתחיה תשעה
עשר ליחזקאל העשרים׃ ליכין
אחד ועשרים לגמול שנים ועשרים׃
לדליהו שלשה ועשרים למעזיהו
ארבעה ועשרים׃ אלה פקדתם
לעבדתם לבוא לבית יהוה כמשפטם
ביד אהרן אביהם כאשר צוהו יהוה
אלהי ישראל׃ ולבני לוי הנותרים
לבני עמרם שובאל לבני שובאל
יחדיהו׃ לרחביהו לבני רחביהו
הראש ישיה׃ ליצהרי שלמות
לבני שלמות יחת׃ ובני יריהו
אמריהו השני יחזיאל השלישי
יקמעם הרביעי׃ בני עזיאל מיכה
לבני מיכה שמור׃ אחי מיכה
ישיה לבני ישיה זכריהו׃ בני
מררי מחלי ומושי בני יעזיהו בנו׃
בני מררי ליעזיהו בנו ושהם
וזכור ועברי׃ למחלי אלעזר
ולא היה לו בנים׃ לקיש בני קיש
ירחמאל׃ ובני מושי מחלי ועדר
וירימות אלה בני הלוים לבית אבתיהם׃
ויפילו גם הם גורלות לעמת אחיהם

בני אהרן לפני דויד המלך וצדוק
ואחימלך וראשי האבות לכהנים
וללוים אבות הראש לעמת אחיו
הקטן׃ ויבדל דויד ושרי הצבא
לעבדה לבני אסף והימן וידותון
הנביאים בכנרות בנבלים ובמצלתים
ויהי מספרם אנשי מלאכה לעבדתם׃
לבני אסף זכור ויוסף ונתניה ואשראלה
בני אסף על יד אסף הנבא על ידי המלך׃
לידותון בני ידותון גדליהו וצרי
וישעיהו חשביהו ומתתיהו ששה
על ידי אביהם ידותון בכנור הנבא
על הודות והלל ליהוה׃ להימן
בני הימן בקיהו מתניהו עזיאל
שבואל וירימות חנניה חנני אליאתה
גדלתי ורממתי עזר ישבקשה
מלותי הותיר מחזיאות׃ כל אלה בנים
להימן חזה המלך בדברי האלהים
להרים קרן ויתן האלהים להימן
בנים ארבעה עשר ובנות שלוש׃ כל
אלה על ידי אביהם בשיר בית יהוה
במצלתים נבלים וכנרות לעבדת
בית האלהים על ידי המלך אסף
וידותון והימן׃ ויהי מספרם עם אחיהם

ויוסף ט̇ שם אנש וסימנ̇׃ הורד מצרימה הוא השליט בן שלשים שנה אמר לאשר על ביתו ישית ידו על היה במצרים אלה יעמדו לבני אסף זכור
גאלת בזרוע עמך ׃ עבודת בית האלהים ז̇ ואחיהם הלוים נתונים גבורי חיל מלאכת כי מעמדם תנינ̇ דפסוק׃ כל אלה על ידי אביהם והנה
מחלקות ויתנו לעבודת בית האלהים ובכל מעשה אשר החל ׃ גדלתי ג̇ בנים לא חלתי אליאתה ביתוא̇ שם אנש ׃

השבעי ה̇ חס שבעתים מצות האלה וישבתו העם והעצרת שופר תרועה אצם הששי עתי הששי אליאל להקוץ השבעי ישראלה ויקהלו אל המלך ... נתניהו ה̇ וסימנ̇ וישלחו כל השרים ויבאו אל גדליה והבור אשר השליך החמישי ועמהם הלוים ...

מלמדי שיר ליהוה כל המבין מאתים שמונים ושמונה׃ ויפילו גורלות משמרת לעמת כקטן כגדול מבין עם תלמיד׃ ויצא הגורל הראשון לאסף ליוסף גדליהו השני הוא ואחיו ובניו שנים עשר׃ השלישי זכור בניו ואחיו שנים עשר׃ הרביעי ליצרי בניו ואחיו שנים עשר׃ החמישי נתניהו בניו ואחיו שנים עשר׃ הששי בקיהו בניו ואחיו שנים עשר׃ השבעי ישראלה בניו ואחיו שנים עשר׃ השמיני ישעיהו בניו ואחיו שנים עשר׃ התשיעי מתניהו בניו ואחיו שנים עשר׃ העשירי שמעי בניו ואחיו שנים עשר׃ עשתי עשר עזראל בניו ואחיו שנים עשר׃ השנים עשר לחשביה בניו ואחיו שנים עשר׃ לשלשה עשר שובאל בניו ואחיו שנים עשר׃ לארבעה עשר מתתיהו בניו ואחיו שנים עשר׃ לחמשה עשר לירמות בניו ואחיו שנים עשר׃ לששה עשר לחנניהו בניו ואחיו שנים עשר׃

לשבעה עשר לישבקשה בניו ואחיו שנים עשר׃ לשמנה עשר לחנני בניו ואחיו שנים עשר׃ לתשעה עשר למלותי בניו ואחיו שנים עשר׃ לעשרים לאליתה בניו ואחיו שנים עשר׃ לאחד ועשרים להותיר בניו ואחיו שנים עשר׃ לשנים ועשרים לגדלתי בניו ואחיו שנים עשר׃ לשלשה ועשרים למחזיאות בניו ואחיו שנים עשר׃ לארבעה ועשרים לרוממתי עזר בניו ואחיו שנים עשר׃ למחלקות לשערים לקרחים משלמיהו בן קרא מן בני אסף׃ ולמשלמיהו בנים זכריהו הבכור ידיעאל השני זבדיהו השלישי יתניאל הרביעי׃ עילם החמישי יהוחנן הששי אליהועיני השביעי׃ ולעבד אדם בנים שמעיה הבכור יהוזבד השני יואח השלישי ושכר הרביעי ונתנאל החמישי׃ עמיאל הששי יששכר השביעי פעלתי השמיני כי ברכו אלהים׃ ולשמעיה בנו נולד בנים הממשלים לבית אביהם כי גבורי חיל המה׃ בני שמעיה עתני ורפאל ועובד

כקטן כגדול ג̇ וסימנ̇ לא תכירו פנים במשפט ויפילו גורלות ויפילו גורלות ... ירמות לירמות ב̇ זבדי בכרו אחיו ששק בני מושי הראשון לחמשה עשר וכל עזרא דכות ... ברכו ו̇ וסימנ̇ כריח שדה אשר ברכו וישטם עשו את יעקב אשר ברכו יי צבאות לאמר עמיאל הששי אביהו ג̇ וילד אביהו ויחר אפו דיעל וילדו אתיו וישלח חירם מלך צור דמלכים ויקרהו אביהו וישימהו אביהו לראש אשר נראה לדויד אביהו ...

שכל ל̇ וסימנ׳ והאשה טובת יועץ בשכל איש שכל ושום שכל נתן הסכל במרומים בתרי יה כת סמך והוא לשון סכלות ה̇ במסלה
ב̇ וסימנ׳ ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה עם שער שלכת במסלה העולה ג̇ רחביהו ג̇ לאליעזר לרחביהו לבני רחביהו

אלזבד אחיו בני חיל אליהו וסמכיהו
כל אלה מבני עבד אדם המה ובניהם
ואחיהם איש חיל בכח לעבדה ששים
ושנים לעבד אדם ולמשלמיהו
בנים ואחים בני חיל שמנה עשר
ולחסה מן בני מררי בנים שמרי
הראש כי לא היה בכור וישמהו אביהו
לראש חלקיהו השני טבליהו
השלשי זכריהו הרבעי כל בנים
ואחים לחסה שלשה עשר
לאלה מחלקות השערים לראשי
הגברים משמרות לעמת אחיהם
לשרת בבית יהוה ויפילו גורלות
כקטן כגדול לבית אבותם לשער
ושער ויפל הגורל מזרחה
לשלמיהו וזכריהו בנו יועץ בשכל
הפילו גורלות ויצא גורלו צפונה
לעבד אדם נגבה ולבניו בית האספים
לשפים ולחסה למערב עם שער
שלכת במסלה העולה משמר לעמת
משמר למזרח הלוים ששה לצפונה
ליום ארבעה לנגבה ליום ארבעה
ולאספים שנים שנים לפרבר למערב
ארבעה למסלה שנים לפרבר אלה

מחלקות השערים לבני הקרחי ולבני
מררי והלוים אחיה על אוצרות בית
האלהים ולאצרות הקדשים בני
לעדן בני הגרשני ללעדן ראשי
האבות ללעדן הגרשני יחיאלי בני
יחיאלי זתם ויואל אחיו על האצרות
בית יהוה לעמרמי ליצהרי
לחברוני לעזיאלי ושבאל בן גרשום
בן משה נגיד על האצרות ואחיו
לאליעזר רחביהו בנו וישעיהו
בנו וירם בנו וזכרי בנו ושלמות בנו
הוא שלמות ואחיו על כל אצרות
הקדשים אשר הקדיש דויד המלך
וראשי האבות לשרי האלפים
והמאות ושרי הצבא מן המלחמות
ומן השלל הקדישו לחזק לבית יהוה
וכל ההקדיש שמואל הראה ושאול
בן קיש ואבנר בן נר ויואב בן צרויה
כל המקדיש על יד שלמית ואחיו
ליצהרי כנניהו ובניו למלאכה
החיצונה על ישראל לשטרים
ולשפטים לחברוני חשביהו
ואחיו בני חיל אלף ושבע מאות על
פקדת ישראל מעבר לירדן מערבה

ליום ב̇ דגש וסימנ׳ והיו נכנס ופר חטאת וזה אשר תעשה נשיא אחד ב̇ בו ואמרת להם זה האשה כאלה תעשו ויצוה המלך ומאכלך הילילו
הה ליום שבעת ימים ושבעת ימי החג ב̇ בו וכבש בן שנתו אהה ליום והיו לי אמר למזרח הלוים ב̇ בו שהכתב וחביהו ה̇ אוצרות א̇ מל
ויעל שישק דמלכ̇ תנינ̇ דפסוק ויקח אסא ב̇ בו ויצא משם שנים בו ונתתי לך ונתתי את כל חסן והלוים אחיה קדמאה דפסוק וכל הזהב והכסף

לכל מלאכת יהוה ולעבדת המלך׃
לחברוני יריה הראש לחברוני לתלדתיו
לאבות בשנת הארבעים למלכות דויד
נדרשו וימצא בהם גבורי חיל ביעזיר
גלעד׃ ואחיו בני חיל אלפים ושבע
מאות ראשי האבות ויפקידם דויד
המלך על הראובני והגדי וחצי שבט
המנשי לכל דבר האלהים ודבר
המלך׃ ובני ישראל למספרם
ראשי האבות ושרי האלפים והמאות
ושטריהם המשרתים את המלך
לכל דבר המחלקות הבאה והיצאת
חדש בחדש לכל חדשי השנה המחלקת
האחת עשרים וארבעה אלף׃
על המחלקת הראשונה לחדש הראשון
ישבעם בן זבדיאל ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף׃ מן בני פרץ
הראש לכל שרי הצבאות לחדש
הראשון׃ ועל מחלקת החדש
השני דודי האחוחי ומחלקתו ומקלות
הנגיד ועל מחלקתו עשרים וארבעה
אלף׃ שר הצבא השלישי לחדש
השלישי בניהו בן יהוידע הכהן
ראש ועל מחלקתו עשרים וארבעה

אלף׃ הוא בניהו גבור השלשים ועל
השלשים ומחלקתו עמיזבד בנו׃
הרביעי לחדש הרביעי עשהאל
אחי יואב וזבדיה בנו אחריו ועל
מחלקתו עשרים וארבעה אלף׃
החמישי לחדש החמישי השר
שמהות היזרח ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף׃ הששי לחדש
הששי עירא בן עקש התקועי ועל
מחלקתו עשרים וארבעה אלף׃
השביעי לחדש השביעי חלץ הפלוני
מן בני אפרים ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף׃ השמיני לחדש
השמיני סבכי החשתי לזרחי ועל
מחלקתו עשרים וארבעה אלף׃
התשיעי לחדש התשיעי אביעזר
הענתותי לבנימיני ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף׃ העשירי
לחדש העשירי מהרי הנטופתי
לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה
אלף׃ עשתי עשר לעשתי עשר
החדש בניה הפרעתוני מן בני אפרים
ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף׃
השנים עשר לשנים עשר

החדש חלדי הנטופתי לעתניאל ועל
מחלקתו עשרים וארבעה אלף׃
ועל שבטי ישראל לראובני נגיד
אליעזר בן זכרי לשמעוני שפטיהו
בן מעכה׃ ללוי חשביה בן
קמואל לאהרן צדוק׃ ליהודה אליהו
מאחי דויד ליששכר עמרי בן מיכאל׃
לזבולן ישמעיהו בן עבדיהו
לנפתלי ירימות בן עזריאל׃ לבני
אפרים הושע בן עזזיהו לחצי שבט
מנשה יואל בן פדיהו׃ לחצי
המנשה גלעדה ידו בן זכריהו לבנימן
יעשיאל בן אבנר׃ לדן עזראל
בן ירחם אלה שרי שבטי ישראל׃
ולא נשא דויד מספרם למבן עשרים
שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות
את ישראל ככוכבי השמים׃ יואב
בן צרויה החל למנות ולא כלה ויהי
בזאת קצף על ישראל ולא עלה
המספר במספר דברי הימים למלך
דויד׃ ועל אצרות המלך
עזמות בן עדיאל ועל האצרות
בשדה בערים ובכפרים ובמגדלות
יהונתן בן עזיהו׃ ועל עשי מלאכת

השדה לעבדת האדמה עזרי בן כלוב׃
ועל הכרמים שמעי הרמתי ועל
שבכרמים לאצרות היין זבדי
השפמי׃ ועל הזיתים והשקמים
אשר בשפלה בעל חנן הגדרי ועל
אצרות השמן יועש׃ ועל הבקר
הרעים בשרון שטרי השרוני ועל
הבקר בעמקים שפט בן עדלי׃
ועל הגמלים אוביל הישמעאלי ועל
האתנות יחדיהו המרנתי׃ ועל
הצאן יזיז ההגרי כל אלה שרי הרכוש
אשר למלך דויד׃ ויהונתן דוד
דויד יועץ איש מבין וסופר הוא
ויחיאל בן חכמוני עם בני המלך׃
ואחיתפל יועץ למלך וחושי הארכי
רע המלך׃ ואחרי אחיתפל יהוידע
בן בניהו ואביתר ושר צבא למלך
יואב׃ ויקהל דויד את כל שרי
ישראל שרי השבטים ושרי המחלקות
המשרתים את המלך ושרי האלפים
ושרי המאות ושרי כל רכוש ומקנה
למלך ולבניו עם הסריסים והגבורים
ולכל גבור חיל אל ירושלם׃
ויקם דויד המלך על רגליו ויאמר

כל ספרא הכינותי והכינותי מל ולהביא אל המקום אשר הכינתי חס ושארא והכינתי כתב מצות יי אלהיכם ה לא תספו על הדבר שמור ות
את מצות את הברכה אשר תשמעו והקללה אם לא תשמעו ועתה לעיני כל ישראל ובאזני ג אך שמע נא ויקרא יהודי ועתה לעיני כל ישראל

שמעוני אחי ועמי אני עם לבבי לבנות
בית מנוחה לארון ברית יהוה ולהדם
רגלי אלהינו והכינותי לבנות והאלהים
אמר לי לא תבנה בית לשמי כי איש
מלחמות אתה ודמים שפכת ויבחר
יהוה אלהי ישראל בי מכל בית אבי
להיות למלך על ישראל לעולם כי
ביהודה בחר לנגיד ובבית יהודה בית
אבי ובבני אבי בי רצה להמליך על
כל ישראל ומכל בני כי רבים נתן לי
יהוה ויבחר בשלמה בני לשבת על
כסא מלכות יהוה על ישראל ויאמר
לי שלמה בנך הוא יבנה ביתי וחצרותי
כי בחרתי בו לי לבן ואני אהיה לו
לאב והכינותי את מלכותו עד לעולם
אם יחזק לעשות מצותי ומשפטי
כיום הזה ועתה לעיני כל ישראל
קהל יהוה ובאזני אלהינו שמרו ודרשו
כל מצות יהוה אלהיכם למען תירשו
את הארץ הטובה והנחלתם לבניכם
אחריכם עד עולם ואתה שלמה
בני דע את אלהי אביך ועבדהו בלב
שלם ובנפש חפצה כי כל לבבות
דורש יהוה וכל יצר מחשבות מבין אם

תדרשנו ימצא לך ואם תעזבנו
יזניחך לעד ראה עתה כי יהוה בחר
בך לבנות בית למקדש חזק ועשה
ויתן דויד לשלמה בנו את תבנית
האולם ואת בתיו וגנזכיו ועליתיו
וחדריו הפנימים ובית הכפרת
ותבנית כל אשר היה ברוח עמו
לחצרות בית יהוה ולכל הלשכות
סביב לאצרות בית האלהים ולאצרות
הקדשים ולמחלקות הכהנים והלוים
ולכל מלאכת עבודת בית יהוה ולכל
כלי עבודת בית יהוה לזהב במשקל
לזהב לכל כלי עבודה ועבודה לכל
כלי הכסף במשקל לכל כלי עבודה
ועבודה ומשקל למנורות הזהב
ונרתיהם זהב במשקל מנורה
ומנורה ונרתיה ולמנורות הכסף
במשקל למנורה ונרתיה כעבודת
מנורה ומנורה ואת הזהב משקל
לשלחנות המערכת לשלחן ושלחן
וכסף לשלחנות הכסף והמזלגות
והמזרקות והקשות זהב טהור
ולכפורי הזהב במשקל לכפור וכפור
ולכפורי הכסף במשקל לכפור וכפור

דורש ד מל ואין דורש ואין מבקש ומה יי דורש ממך כי כל לבבות דורש יי אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי ברוח ג קמצ ויאמר צא ועמדת בהר ותבנית
כל אשר היה אין אדם שליט וב ברוח ועוננו ברוח ישא ני תרדף ברוח נדבתי וחד ברוח קדיש אפיכם במשקל ל דגש לא תעשו עול והשיבו לחמכם במ
לזהב הראשון ולמזבח הקטרת ומכל ב ראש פסוקי וסימנ ומכל החי מכל בשר ומכל בני כי רבים בנים ובבני ד וסימנ צאן עמון אבי א

ולמזבח הקטרת זהב מזקק במשקל
ולתבנית המרכבה הכרבים זהב
לפרשים וסככים על ארון ברית
יהוה הכל בכתב מיד יהוה עלי
השכיל כל מלאכות התבנית
ויאמר דויד לשלמה בנו חזק ואמץ
ועשה אל תירא ואל תחת כי יהוה
אלהים אלהי עמך לא ירפך ולא
יעזבך עד לכלות כל מלאכת עבודת
בית יהוה והנה מחלקות הכהנים
והלוים לכל עבודת בית האלהים
ועמך בכל מלאכה לכל נדיב בחכמה
לכל עבודה והשרים וכל העם לכל
דבריך ויאמר דויד המלך
לכל הקהל שלמה בני אחד בחר
בו אלהים נער ורך והמלאכה גדולה
כי לא לאדם הבירה כי ליהוה אלהים
וככל כחי הכינותי לבית אלהי הזהב
לזהב והכסף לכסף והנחשת לנחשת
הברזל לברזל והעצים לעצים
אבני שהם ומלואים אבני פוך ורקמה
וכל אבן יקרה ואבני שיש לרב ועוד
ברצותי בבית אלהי יש לי סגלה
זהב וכסף נתתי לבית אלהי למעלה

29

מכל הכינותי לבית הקדש שלשת
אלפים ככרי זהב מזהב אופיר ושבעת
אלפים ככר כסף מזקק לטוח קירות
הבתים לזהב לזהב ולכסף לכסף
ולכל מלאכה ביד חרשים ומי מתנדב
למלאות ידו היום ליהוה ויתנדבו
שרי האבות ושרי שבטי ישראל
ושרי האלפים והמאות ולשרי מלאכת
המלך ויתנו לעבודת בית האלהים
זהב ככרים חמשת אלפים ואדרכנים
רבו וכסף ככרים עשרת אלפים
ונחשת רבו ושמונת אלפים ככרים
וברזל מאה אלף ככרים והנמצא
אתו אבנים נתנו לאוצר בית יהוה
על יד יחיאל הגרשני וישמחו העם
על התנדבם כי בלב שלם התנדבו
ליהוה וגם דויד המלך שמח שמחה
גדולה ויברך דויד את יהוה
לעיני כל הקהל ויאמר דויד ברוך
אתה יהוה אלהי ישראל אבינו
מעולם ועד עולם לך יהוה הגדלה
והגבורה והתפארת והנצח וההוד
כי כל בשמים ובארץ לך יהוה הממלכה
והמתנשא לכל לראש והעשר

ולחזק ג וסימנה' ולחזק ידיהם ובידך לגדל לבדוק ולחזק הבית ועתה אלהינו ב וסימנה' מודים אנחנו לך האל הגדול הגבור ...
ושלחתי את הצרעה אל תאמר בלבבך שורך טבוח לעיניך הוא ישמיד את הגוים האלה וחסדו לא יסור ממנו אל תכפר על עונם והעשר והכבוד משפטי יצא

והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל
ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק
לכל ועתה אלהינו מודים אנחנו לך
ומהללים לשם תפארתך וכי מי אני
ומי עמי כי נעצר כח להתנדב כזאת
כי ממך הכל ומידך נתנו לך כי גרים
אנחנו לפניך ותושבים ככל אבתינו
כצל ימינו על הארץ ואין מקוה יהוה
אלהינו כל ההמון הזה אשר הכינונו
לבנות לך בית לשם קדשך מידך
היא ולך הכל וידעתי אלהי כי אתה
בחן לבב ומישרים תרצה אני בישר
לבבי התנדבתי כל אלה ועתה עמך
הנמצאו פה ראיתי בשמחה להתנדב
לך יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל
אבתינו שמרה זאת לעולם ליצר
מחשבות לבב עמך והכן לבבם
אליך ולשלמה בני תן לבב שלם
לשמור מצותיך עדותיך וחקיך
ולעשות הכל ולבנות הבירה אשר
הכינותי ויאמר דויד לכל
הקהל ברכו נא את יהוה אלהיכם
ויברכו כל הקהל ליהוה אלהי
אבתיהם ויקדו וישתחוו ליהוה

ולמלך ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו
עלות ליהוה למחרת היום ההוא פרים
אלף אילים אלף כבשים אלף
ונסכיהם וזבחים לרב לכל ישראל
ויאכלו וישתו לפני יהוה ביום ההוא
בשמחה גדולה וימליכו שנית
לשלמה בן דויד וימשחו ליהוה
לנגיד ולצדוק לכהן וישב שלמה
על כסא יהוה למלך תחת דויד אביו
ויצלח וישמעו אליו כל ישראל
וכל השרים והגברים וגם כל בני
המלך דויד נתנו יד תחת שלמה
המלך ויגדל יהוה את שלמה
למעלה לעיני כל ישראל ויתן עליו
הוד מלכות אשר לא היה על כל מלך
לפניו על ישראל ודויד בן ישי
מלך על כל ישראל והימים אשר
מלך על ישראל ארבעים שנה
בחברון מלך שבע שנים ובירושלם
מלך שלשים ושלש וימת בשיבה
טובה שבע ימים עשר וכבוד וימלך
שלמה בנו תחתיו ודברי דויד המלך
הראשנים והאחרנים הנם כתובים
על דברי שמואל הראה ועל דברי

אל תשליכני ואל תכס על עונם ... אבתיהם י חס בכת' וימעלו באלהי ואלה משפחות הלוי ואחיהם לתלדותם ואבתיהם על מחנה יו ובני מושי מחלי ועדר
ויאמר דויד לכל הקהל ואתה תשמע מן השמים ואמרו על אשר עזבו ועוד העם לא הכינו לבבם וכל עזרא דכות וכל נביא דכות במ״ב מל והכה יו את ישראל עם
אשר עזבוני ויעברו עד תמס מעל האדמה ומקוה אבותיהם ... בשיבה טובה ד ואתה תבוא אל אבותיך ויגוע וימת אברהם וימת גדעון בן יואש וימת
בשיבה טובה ... ישי ב זקן וסימ׳ ודויד בן ישי ועבד הולד און ישי וכל אתנ׳ וסוף פסוק דכות ...

אלהיו עמו ה' וסימנ' לא הביט און ביעקב ויתחזק שלמה בן דויד בראתם כי ש אלהיו עמו מי בכם מכל עמו וחבירו בלילה ההוא ב
ראש פסו נראה אלהים נדדה שנת המלך ואבואה ד' ויאמר יעקב אל לבן ואבואה מלון קצה ואצאה לפני העם הזה ואבואה אל מזבח אלהים

נתן הנביא ועל דברי גד החזה עם
כל מלכותו וגבורתו והעתים אשר
עברו עליו ועל ישראל ועל כל
ממלכות הארצות ויתחזק
שלמה בן דויד על מלכותו ויהוה
אלהיו עמו ויגדלהו למעלה ויאמר
שלמה לכל ישראל לשרי האלפים
והמאות ולשפטים ולכל נשיא לכל
ישראל ראשי האבות וילכו שלמה
וכל הקהל עמו לבמה אשר בגבעון
כי שם היה אהל מועד האלהים אשר
עשה משה עבד יהוה במדבר אבל
ארון האלהים העלה דויד מקרית
יערים בהכין לו דויד כי נטה לו אהל
בירושלם ומזבח הנחשת אשר
עשה בצלאל בן אורי בן חור שם
לפני משכן יהוה וידרשהו שלמה
והקהל ויעל שלמה שם על מזבח
הנחשת לפני יהוה אשר לאהל מועד
ויעל עליו עלות אלף בלילה
ההוא נראה אלהים לשלמה ויאמר
לו שאל מה אתן לך ויאמר שלמה
לאלהים אתה עשית עם דויד אבי
חסד גדול והמלכתני תחתיו עתה

יהוה אלהים יאמן דברך עם דויד אבי
כי אתה המלכתני על עם רב כעפר
הארץ עתה חכמה ומדע תן לי ואצאה
לפני העם הזה ואבואה כי מי ישפט
את עמך הזה הגדול ויאמר
אלהים לשלמה יען אשר היתה זאת
עם לבבך ולא שאלת עשר נכסים
וכבוד ואת נפש שנאיך וגם ימים
רבים לא שאלת ותשאל לך חכמה
ומדע אשר תשפוט את עמי אשר
המלכתיך עליו החכמה והמדע נתון
לך ועשר ונכסים וכבוד אתן לך
אשר לא היה כן למלכים אשר
לפניך ואחריך לא יהיה כן ויבא
שלמה לבמה אשר בגבעון ירושלם
מלפני אהל מועד וימלך על ישראל
ויאסף שלמה רכב ופרשים
ויהי לו אלף וארבע מאות רכב
ושנים עשר אלף פרשים ויניחם
בערי הרכב ועם המלך בירושלם
ויתן המלך את הכסף ואת הזהב
בירושלם כאבנים ואת הארזים
נתן כשקמים אשר בשפלה לרב
ומוצא הסוסים אשר לשלמה

ויאמר אלהים כה וסימנ' יהי אור יהי רקיע יקוו המים תדשא הארץ יהי מארת ישרצו המים תוצא הארץ נעשה אדם הנה נתתי לכם
קץ כל בשר אל נח ואל בניו זאת אות הברית וחבירו אל אברהם שרי ואתה את בריתי תשמר אבל שרה אשתך אל ירע בעיניך קום עלה
בית אל במראת הלילה אל משה אהיה אל בלעם שאל שאלת דמלכים היטב תנה לשלמה ואבאה ד' וחד אבאה אל אשתי החד'

הנה ב׳ וסימנ׳ קשתי על אדני אלהי כל בשר פתח את קברותיכם לקח את עץ יוסף את בני ישראל הנה אני מביא בונה בית ... אחד
... לעבר לשמע למת המלכת ותמדד ... ושפטני בונה וכל אתג ... דכות במ״ב שמרה בחצריך ...

ממצרים ומקוא סחרי המלך מקוא
יקחו במחיר ויעלו ויוציאו ממצרים
מרכבה בשש מאות כסף וסוס בחמשים
ומאה וכן לכל מלכי החתים ומלכי ארם
בידם יוציאו ויאמר שלמה לבנות בית
לשם יהוה ובית למלכותו ויספר שלמה
שבעים אלף איש סבל ושמונים אלף
איש חצב בהר ומנצחים עליהם
שלשת אלפים ושש מאות
וישלח שלמה אל חורם מלך צר
לאמר כאשר עשית עם דויד אבי
ותשלח לו ארזים לבנות לו בית לשבת
בו הנה אני בונה בית לשם יהוה אלהי
להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת
סמים ומערכת תמיד ועלות לבקר
ולערב לשבתות ולחדשים ולמועדי
יהוה אלהינו לעולם זאת על ישראל
והבית אשר אני בונה גדול כי גדול
אלהינו מכל האלהים ומי יעצר כח
לבנות לו בית כי השמים ושמי השמים
לא יכלכלהו ומי אני אשר אבנה
לו בית כי אם להקטיר לפניו ועתה
שלח לי איש חכם לעשות בזהב
ובכסף ובנחשת ובברזל ובארגון

וכרמיל ותכלת ויודע לפתח פתוחים
עם החכמים אשר עמי ביהודה
ובירושלם אשר הכין דויד אבי
ושלח לי עצי ארזים ברושים ואלגומים
מהלבנון כי אני ידעתי אשר
עבדיך יודעים לכרות עצי לבנון
והנה עבדי עם עבדיך ולהכין לי עצים
לרב כי הבית אשר אני בונה גדול
והפלא והנה לחטבים לכרתי העצים
נתתי חטים מכות לעבדיך כרים
עשרים אלף ושערים כרים עשרים
אלף ויין בתים עשרים אלף ושמן
בתים עשרים אלף ויאמר
חורם מלך צר בכתב וישלח אל
שלמה באהבת יהוה את עמו נתנך
עליהם מלך ויאמר חורם ברוך יהוה
אלהי ישראל אשר עשה את השמים
ואת הארץ אשר נתן לדויד המלך
בן חכם יודע שכל ובינה אשר יבנה
בית ליהוה ובית למלכותו ועתה
שלחתי איש חכם יודע בינה לחורם
אבי בן אשה מן בנות דן ואביו איש
צרי יודע לעשות בזהב ובכסף
בנחשת בברזל באבנים ובעצים

וידע ג׳ ... נאם שמע אמרי אל ... למען ... לפתח פתוחים ... את השמים ואת הארץ ... בראשית ... זכור את יום השבת ...
ובין בני ישראל ... ויתפלל חזקיהו ... ויתפלל ... אחד
... מרעיש ... ויאמר חורם ... בונה ... והנה אני בונה בית ... אשר אני בונה בית כי הבית אשר

ולחשב תריין מחשבת ומשכב תנינה כל מחשבת כרים דקודשא חס כידין דארמית מלי ∴ הראשונה ח וסימנ׳ במלחמה הראשנה אשר ותהי המכה
הראשנה אשר היו על המקלה הראשנה ובאה הממשלה הראשנה במרכבה הראשנה על המחלקת הארך אמות במדה הוא בשנה ∴

בארגמן בתכלת ובבוץ ובכרמיל
ולפתח כל פתוח ולחשב כל מחשבת
אשר ינתן לו עם חכמיך וחכמי אדני
דויד אביך ועתה החטים והשערים
השמן והיין אשר אמר אדני ישלח
לעבדיו ואנחנו נכרת עצים מן
הלבנון ככל צרכך ונביאם לך רפסדות
על ים יפו ואתה תעלה אתם ירושלם
ויספר שלמה כל האנשים
הגיורים אשר בארץ ישראל אחרי
הספר אשר ספרם דויד אביו וימצאו
מאה וחמשים אלף ושלשת אלפים
ושש מאות ויעש מהם שבעים
אלף סבל ושמנים אלף חצב בהר
ושלשת אלפים ושש מאות מנצחים
להעביד את העם ויחל שלמה לבנות
את בית יהוה בירושלם בהר המוריה
אשר נראה לדויד אביהו אשר
הכין במקום דויד בגרן ארנן היבוסי
ויחל לבנות בחדש השני בשני בשנת
ארבע למלכותו ואלה הוסד
שלמה לבנות את בית האלהים הארך
אמות במדה הראשונה אמות ששים
ורחב אמות עשרים והאולם אשר

על פני הארך על פני רחב הבית אמות
עשרים והגבה מאה ועשרים ויצפהו
מפנימה זהב טהור ואת הבית הגדול
חפה עץ ברושים ויחפהו זהב טוב
ויעל עליו תמרים ושרשרות ויצף
את הבית אבן יקרה לתפארת והזהב
זהב פרוים ויחף את הבית הקרות
הספים וקירותיו ודלתותיו זהב
ופתח כרובים על הקירות ויעש
את בית קדש הקדשים ארכו על
פני רחב הבית אמות עשרים ורחבו
אמות עשרים ויחפהו זהב טוב לככרים
שש מאות ומשקל למסמרות
לשקלים חמשים זהב והעליות
חפה זהב ויעש בבית קדש
הקדשים כרובים שנים מעשה
צעצעים ויצפו אתם זהב וכנפי
ארכם
הכרבים אמות עשרים כנף האחד
לאמות חמש מגעת לקיר הבית
והכנף האחרת אמות חמש מגיע
לכנף הכרוב האחר וכנף הכרוב
האחד אמות חמש מגיע לקיר הבית
והכנף האחרת אמות חמש דבקה
לכנף הכרוב האחר כנפי הכרבים

במדה ג דגש וסימנ׳ לא תעשו עול אך יהיה רחוק בינכם הארך אמות במדה הראשונה ∴ המוריה ב חד חס וחד מל וסימנ׳ ולך לך
אל ארץ המריה בהר המוריה אשר נראה ∴ קדמייה חס ∴ הוסד ב וסימנ׳ ואלה הוסד שלמה על הוסד ∴ למסמרות ל וחד וכמסמרות ∴
זהב ד וסימנ׳ ויהי זהב התרומה תשע ועשרים התנופה זהב הכפות והזהב זהב פרוים וחד וזהב הארץ ההיא טוב ∴

עמדים העמדים יא חס ועמדין עשרים וכן לפאת צפון ולפאת ים קלעים והאדנים לעמדים והמשני את העמדים ועמדים ועב על פניהם ויקם את
העמודים דמל עמדים שנים ראש פסוק כי כה אמר יי צבאות אל העמדים ועמדים אל האילים ויעש שרשרות אחריהם ג וכל אחריהם ביתה

האלה פרשים אמות עשרים והם
עמדים על רגליהם ופניהם לבית׃
ויעש את הפרכת תכלת וארגמן
וכרמיל ובוץ ויעל עליו כרבים׃ ויעש
לפני הבית עמודים שנים אמות
שלשים וחמש ארך והצפת אשר
על ראשו אמות חמש׃ ויעש
שרשרות בדביר ויתן על ראש העמדים
ויעש רמונים מאה ויתן בשרשרות׃
ויקם את העמודים על פני ההיכל
אחד מימין ואחד מהשמאל ויקרא
שם הימני יכין ושם השמאלי בעז׃
ויעש מזבח נחשת עשרים
אמה ארכו ועשרים אמה רחבו
ועשר אמות קומתו׃ ויעש
את הים מוצק עשר באמה משפתו
אל שפתו עגול סביב וחמש באמה
קומתו וקו שלשים באמה יסב אתו
סביב׃ ודמות בקרים תחת לו סביב
סביב סובבים אתו עשר באמה
מקיפים את הים סביב שנים טורים
הבקר יצוקים במצקתו׃ עומד על
שנים עשר בקר שלשה פנים
צפונה ושלושה פנים ימה ושלשה

פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה
והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם
ביתה׃ ועביו טפח ושפתו כמעשה
שפת כוס פרח שושנה מחזיק בתים
שלשת אלפים יכיל׃ ויעש
כיורים עשרה ויתן חמשה מימין
וחמשה משמאל לרחצה בהם
את מעשה העולה ידיחו בם והים
לרחצה לכהנים בו׃ ויעש את
מנרות הזהב עשר כמשפטם ויתן
בהיכל חמש מימין וחמש משמאל׃
ויעש שלחנות עשרה וינח
בהיכל חמשה מימין וחמשה
משמאל ויעש מזרקי זהב מאה׃
ויעש חצר הכהנים והעזרה
הגדולה ודלתות לעזרה ודלתותיהם
צפה נחשת׃ ואת הים נתן מכתף
הימנית קדמה ממול נגבה׃
ויעש חורם את הסירות ואת היעים
ואת המזרקות ויכל חירם לעשות
את המלאכה אשר עשה למלך
שלמה בבית האלהים׃ עמודים שנים
והגלות והכתרות על ראש העמודים
שתים והשבכות שתים לכסות את

שרשרות ג מל גדלים מעשה שרשרות ויעש שרשרות ב בן ויקם כ משה את המשכן ב בן החצר שפטים מושיע מושיע את העמודים ג בו את
דברו וחבירי שטן שטן מזבח לבעל מזבחות מזבחות את העמודים על סלע עלות ביעקב את דברו דלתות ג קמצ ויהי כקרא יהודי ודלתות לעזרה
גם העת ההיא דלתות וכל יחזקאל דכות במב נשברה הדלתות העמים ועשו יה אליהן וינח משה את המטות את הגוים המלה ויכתב בספר וינח וינח

ואת מזבח ט' ואת השלחן ואת כל כליו ואת השלחן ואת כליו ואת מזבח העלה ואת כל כליו וחבירו דכי תשא ואת מזבח הקטרת דויקהל ויעש בצה חרת
אדני ואת מזבח הזהב דויבאו שם פתח משכן אהל מועד ויעש שלמה … ופתח … פתח אהל מועד ופתח הבית דלתותיו

שתי גלות הכתרות אשר על ראש
העמודים ואת הרמונים ארבע מאות
לשתי השבכות שנים טורים רמונים
לשבכה האחת לכסות את שתי גלות
הכתרות אשר על פני העמודים ואת
המכנות עשה ואת הכירות עשה
על המכנות את הים אחד ואת הבקר
שנים עשר תחתיו ואת הסירות ואת
היעים ואת המזלגות ואת כל כליהם
עשה חורם אביו למלך שלמה לבית
יהוה נחשת מרוק בככר הירדן
יצקם המלך בעבי האדמה בין סכות
ובין צרדתה ויעש שלמה כל הכלים
האלה לרב מאד כי לא נחקר משקל
הנחשת ויעש שלמה את
כל הכלים אשר בית האלהים ואת
מזבח הזהב ואת השלחנות ועליהם
לחם הפנים ואת המנרות ונרתיהם
לבערם כמשפט לפני הדביר זהב
סגור והפרח והנרות והמלקחים זהב
הוא מכלות זהב והמזמרות והמזרקות
והכפות והמחתות זהב סגור ופתח
הבית דלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים
ודלתי הבית להיכל זהב ותשלם

כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית
יהוה ויבא שלמה את קדשי דויד אביו
ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים
נתן באצרות בית האלהים אז
יקהיל שלמה את זקני ישראל ואת
כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני
ישראל אל ירושלם להעלות את ארון
ברית יהוה מעיר דויד היא ציון ויקהלו
אל המלך שלמה כל איש ישראל
בחג הוא החדש השבעי ויבאו כל
זקני ישראל וישאו הלוים את הארון
ויעלו את הארון ואת אהל מועד ואת
כל כלי הקדש אשר באהל העלו
אתם הכהנים הלוים והמלך
שלמה וכל עדת ישראל הנועדים
עליו לפני הארון מזבחים צאן ובקר
אשר לא יספרו ולא ימנו מרב ויביאו
הכהנים את ארון ברית יהוה אל
מקומו אל דביר הבית אל קדש
הקדשים אל תחת כנפי הכרובים ויהיו
הכרובים פרשים כנפים על מקום
הארון ויכסו הכרובים על הארון ועל
בדיו מלמעלה ויאריכו הבדים ויראו
ראשי הבדים מן הארון על פני הדביר

עדת ישראל … דברו אל כל עדת ישראל ושחטו אתו … כל עדת ישראל … ואם כל עדת ישראל … הארץ אשר הכה יי
… אל כל עדת ישראל ועל כל עדת ישראל … שלמה … והמלך שלמה …
באהל … באהל … באהל … את הארון … את הארון … באהל …

יראו ה וסימנ׳ את חג המצות קדמאה ופטר חמור והסלתי את כפי ולא יראו החוצה וחבירו ... התקדשו ג קמצ׳ ויאמר יהושע כי כל הכהנים כי
רבת בקהל ... עומד ו מל׳ ויאמר אל תקרב הלם עומד על שנים וכל קהל ישראל ותלא והנה המלך ... לדב׳ הימ׳ הנה זה עומד אחר כתלנו
ויעש הבא אליו

ולא יראו החוצה ויהי שם עד היום הזה
אין בארון רק שני הלחות אשר נתן
משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני
ישראל בצאתם ממצרים ויהי
בצאת הכהנים מן הקדש כי כל הכהנים
הנמצאים התקדשו אין לשמור למחלקות
והלוים המשררים לכלם לאסף להימן
לידתון ולבניהם ולאחיהם מלבשים
בוץ במצלתים ובנבלים וכנרות עמדים
מזרח למזבח ועמהם כהנים למאה
ועשרים מחצררים בחצצרות ויהי
כאחד למחצצרים ולמשררים להשמיע
קול אחד להלל ולהדות ליהוה וכהרים
קול בחצצרות ובמצלתים ובכלי
השיר ובהלל ליהוה כי טוב כי לעולם
חסדו והבית מלא ענן בית יהוה ולא
יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני
הענן כי מלא כבוד יהוה את בית
האלהים אז אמר שלמה
יהוה אמר לשכון בערפל ואני בניתי
בית זבל לך ומכון לשבתך עולמים
ויסב המלך את פניו ויברך את כל
קהל ישראל עומד ויאמר ברוך
יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו

את דויד אבי ובידיו מלא לאמר מן
היום אשר הוצאתי את עמי מארץ
מצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי
ישראל לבנות בית להיות שמי שם
ולא בחרתי באיש להיות נגיד על
עמי ישראל ואבחר בירושלם להיות
שמי שם ואבחר בדויד להיות על
עמי ישראל ויהי עם לבב דויד אבי
לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל
ויאמר יהוה אל דויד אבי יען אשר
היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבות
כי היה עם לבבך רק אתה לא תבנה
הבית כי בנך היצא מחלציך הוא יבנה
הבית לשמי ויקם יהוה את דברו
אשר דבר ואקום תחת דויד אבי ואשב
על כסא ישראל כאשר דבר יהוה
ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל
ואשים שם את הארון אשר שם
ברית יהוה אשר כרת עם בני ישראל
ויעמד לפני מזבח יהוה נגד כל קהל
ישראל ויפרש כפיו כי עשה שלמה
כיור נחשת ויתנהו בתוך העזרה
חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו
ואמות שלוש קומתו ויעמד עליו

למאה ב וסימנ׳ אחד למאה ועמהם כהנים ותרא אנשים למאה ... לשבתך ג וסימנ׳ תבאמו ותטעמו בנה בניתי בית ואני בניתי
הטיבות ג ב חס ו וחד מל׳ ויאמר ... אל דוד אבי וחבירו ... לעמוד ג מל׳ וסימנ׳ ולא יכלו דדב׳ ימ׳ העמד ... אלהי ישראל
מלו׳ בשתי ידים ג וסימנ׳ ובידיכם מלאתם ומלאו ידיו ובידיו מלא דדב׳ ימים

האמנם ג̇ וסימנה̇ לא אוכל כבדך ישב אלהים ותמהו אלם צדק ... וחד האף האמנם ... לשמוע ג̇ מלבני ככל יתכחשו לי שבו על עונת
אבותם העם הזה הרע המאנים להיות עינך ... לרשעה אוי לרשע רע ושבתם וראיתם להשיב לרשע ומוכיח לרשע מומו אמר לרשע

ויברך על ברכיו נגד כל קהל ישראל
ויפרש כפיו השמימה ויאמר יהוה
אלהי ישראל אין כמוך אלהים
בשמים ובארץ שמר הברית והחסד
לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבם
אשר שמרת לעבדך דויד אבי את
אשר דברת לו ותדבר בפיך ובידך
מלאת כיום הזה ועתה יהוה אלהי
ישראל שמר לעבדך דויד אבי את
אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך
איש מלפני יושב על כסא ישראל
רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת
בתורתי כאשר הלכת לפני ועתה יהוה
אלהי ישראל יאמן דברך אשר דברת
לעבדך לדויד כי האמנם ישב אלהים
את האדם על הארץ הנה שמים ושמי
השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה
אשר בניתי ופנית אל תפלת עבדך
ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל
הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל
לפניך להיות עיניך פתחות אל הבית
הזה יומם ולילה אל המקום אשר
אמרת לשום שמך שם לשמוע אל
התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום

הזה ושמעת אל תחנוני עבדך ועמך
ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה
ואתה תשמע ממקום שבתך מן השמים
ושמעת וסלחת אם יחטא איש לרעהו
ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני
מזבחך בבית הזה ואתה תשמע מן
השמים ועשית ושפטת את עבדיך
להשיב לרשע לתת דרכו בראשו
ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו
ואם ינגף עמך ישראל לפני
אויב כי יחטאו לך ושבו והודו את
שמך והתפללו והתחננו לפניך בבית
הזה ואתה תשמע מן השמים וסלחת
לחטאת עמך ישראל והשיבותם
אל האדמה אשר נתתה להם ולאבתיהם
בהעצר השמים ולא יהיה
מטר כי יחטאו לך והתפללו אל
המקום הזה והודו את שמך מחטאתם
ישובון כי תענם ואתה תשמע השמים
וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל
כי תורם אל הדרך הטובה אשר
ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר
נתתה לעמך לנחלה רעב
כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון

מלפני יב̇ גר ותושב אנכי אם יש את נפשכם ונכרתה הנפש ההיא לא יכרת לך איש וחבי הראית כי נכנע אחאב קדמא̇ דפיסו̇ ויהי כחול זרעך כי רוח
מלפני יעטוף כי עיני על כל דרכיהם אם ימשו החקים האלה ולהכניס הלוים ביום ההוא יצאו מלאכים מלפני ... השמימה יא̇ ויוצא אתו החוצה
וראשו מגיע וזרקו משה ויזרק אתו משה ופן תשא עיניך לא בשמים היא ויפנו אנשי העי ויהי בעלות הלהב והמשחת החלה ויפרש כפיו תנג̇ ויזרקו

כל מלכים ושמעת השמים ואתה תשמע השמים · וכל דברי הימים ושמעת מן השמים ואתה תשמע מן השמים בר מן חד ואתה תשמע השמים

וירקון ארבה וחסיל כי יהיה כי יצר לו
איביו בארץ שעריו כל נגע וכל מחלה
כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל האדם
ולכל עמך ישראל אשר ידעו איש
נגעו ומכאבו ופרש כפיו אל הבית
הזה ואתה תשמע מן השמים מכון
שבתך וסלחת ונתתה לאיש ככל דרכיו
אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך
ידעת את לבב בני האדם למען ייראוך
ללכת בדרכיך כל הימים אשר הם
חיים על פני האדמה אשר נתתה
לאבתינו וגם אל הנכרי אשר
לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ
רחוקה למען שמך הגדול וידך
החזקה וזרועך הנטויה ובאו והתפללו
אל הבית הזה ואתה תשמע מן השמים
ממכון שבתך ועשית ככל אשר
יקרא אליך הנכרי למען ידעו כל
עמי הארץ את שמך וליראה אתך
כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא
על הבית הזה אשר בניתי כי
יצא עמך למלחמה על אויביו בדרך
אשר תשלחם והתפללו אליך דרך
העיר הזאת אשר בחרת בה והבית

אשר בניתי לשמך ושמעת מן
השמים את תפלתם ואת תחנתם
ועשית משפטם כי יחטאו לך
כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת
בם ונתתם לפני אויב ושבום שוביהם
אל ארץ רחוקה או קרובה והשיבו
אל לבבם בארץ אשר נשבו שם
ושבו והתחננו אליך בארץ שבים
לאמר חטאנו העוינו ורשענו ושבו
אליך בכל לבם ובכל נפשם בארץ
שבים אשר שבו אתם והתפללו
דרך ארצם אשר נתתה לאבותם
והעיר אשר בחרת ולבית אשר
בניתי לשמך ושמעת מן השמים
ממכון שבתך את תפלתם ואת
תחנתיהם ועשית משפטם וסלחת
לעמך אשר חטאו לך עתה אלהי
יהיו נא עיניך פתחות ואזניך קשבות
לתפלת המקום הזה ועתה
קומה יהוה אלהים לנוחך אתה וארון
עזך כהניך יהוה אלהים ילבשו
תשועה וחסידיך ישמחו בטוב
יהוה אלהים אל תשב פני משיחיך
זכרה לחסדי דויד עבדך

ולישראל ו̇ וישמע יתרו זכר לאברהם כעת יאמר ליעקב ביום השמיני להגיד ליעקב פשעו וביום עשרים יכול ה̇ מל ויהס כלב את ועיני
קמה ויקדש שלמה היכול יכלו אלהיו ושלאחרין ואת המנחה ת̇ ואת מזבח העלה והעלה הכה ויקח מנות את גדי העזים ביום ההוא קדש

7 וככלות שלמה להתפלל והאש ירדה
מהשמים ותאכל העלה והזבחים
וכבוד יהוה מלא את הבית ולא יכלו
הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא
כבוד יהוה את בית יהוה וכל בני ישראל
ראים ברדת האש וכבוד יהוה על הבית
ויכרעו אפים ארצה על הרצפה
וישתחוו והודות ליהוה כי טוב כי
לעולם חסדו והמלך וכל העם זבחים
זבח לפני יהוה ויזבח המלך
שלמה את זבח הבקר עשרים ושנים
אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו
את בית האלהים המלך וכל העם
והכהנים על משמרותם עמדים
והלוים בכלי שיר יהוה אשר עשה
דויד המלך להדות ליהוה כי לעולם
חסדו בהלל דויד בידם והכהנים
מחצצרים נגדם וכל ישראל עמדים
ויקדש שלמה את תוך החצר
אשר לפני בית יהוה כי עשה שם
העלות ואת חלבי השלמים כי מזבח
הנחשת אשר עשה שלמה לא יכול
להכיל את העלה ואת המנחה ואת
החלבים ויעש שלמה את החג בעת

ההיא שבעת ימים וכל ישראל עמו
קהל גדול מאד מלבוא חמת עד נחל
מצרים ויעשו ביום השמיני עצרת
כי חנכת המזבח עשו שבעת ימים
והחג שבעת ימים וביום עשרים
ושלשה לחדש השביעי שלח את
העם לאהליהם שמחים וטובי לב על
הטובה אשר עשה יהוה לדויד ולשלמה
ולישראל עמו ויכל שלמה את בית
יהוה ואת בית המלך ואת כל הבא על
לב שלמה לעשות בבית יהוה ובביתו
הצליח וירא יהוה אל שלמה
בלילה ויאמר לו שמעתי את תפלתך
ובחרתי במקום הזה לי לבית זבח
הן אעצר השמים ולא יהיה מטר
והן אצוה על חגב לאכול הארץ ואם
אשלח דבר בעמי ויכנעו עמי אשר
נקרא שמי עליהם ויתפללו ויבקשו
פני וישבו מדרכיהם הרעים ואני
אשמע מן השמים ואסלח לחטאתם
וארפא את ארצם עתה עיני יהיו
פתחות ואזני קשבות לתפלת המקום
הזה ועתה בחרתי והקדשתי את
הבית הזה להיות שמי שם עד עולם

המלך שנים בו ועל הנשיא יהיה יעשו את הכבש ויקדש שלמה אשלח ט̇ ויאמר אנכי אשלח גדי ויאמר פרעה אנכי יהי כן ש̇ עמכם את אימתי
מזי רעב והכרתי את ישראל בשלחי את חצי או דבר אשלח ואם אשלח דבר וחד ואשלח את כל האדם ויבקשו ג̇ וסימנהון ילכו נא ויבקשו
את אדניך ויכנעו עמי מלא פניהם קדים

ככל אשר צויתיך ד̇ ואת שמן המשחה ואתה אם תלך לפני וחב׳ על הארץ מרחיט ... ולשנה ג̇ והיית לשמה למשל והכרתי את ישראל ונתשתים
אדמתי ג̇ וסימנה̇ על היותי על אדמתי ונתשתים מעל אדמתי אם עלי אדמותי תזעק ... כל דבר׳ הי׳ חורם זכל קרי חירם ב̇מ̇ג̇ חירום והוא פסל ועבד

והיו עיני ולבי שם כל הימים ואתה
אם תלך לפני כאשר הלך דויד אביך
ולעשות ככל אשר צויתיך וחקי
ומשפטי תשמור והקימותי את כסא
מלכותך כאשר כרתי לדויד אביך
לאמר לא יכרת לך איש מושל
בישראל ואם תשובון אתם ועזבתם
חקותי ומצותי אשר נתתי לפניכם
והלכתם ועבדתם אלהים אחרים
והשתחויתם להם ונתשתים מעל
אדמתי אשר נתתי להם ואת הבית
הזה אשר הקדשתי לשמי אשליך
מעל פני ואתננו למשל ולשנינה
בכל העמים והבית הזה אשר היה
עליון לכל עבר עליו ישם ואמר
במה עשה יהוה ככה לארץ הזאת
ולבית הזה ואמרו על אשר עזבו
את יהוה אלהי אבתיהם אשר הוציאם
מארץ מצרים ויחזיקו באלהים
אחרים וישתחוו להם ויעבדום על
כן הביא עליהם את כל הרעה הזאת
ויהי מקץ עשרים שנה
אשר בנה שלמה את בית יהוה ואת
ביתו והערים אשר נתן חורם לשלמה

בנה שלמה אתם ויושב שם את בני
ישראל וילך שלמה חמת צובה
ויחזק עליה ויבן את תדמר במדבר
ואת כל ערי המסכנות אשר בנה
בחמת ויבן את בית חורון העליון ואת
בית חורון התחתון ערי מצור חומות
דלתים ובריח ואת בעלת ואת כל
ערי המסכנות אשר היו לשלמה
ואת כל ערי הרכב ואת ערי הפרשים
ואת כל חשק שלמה אשר חשק
לבנות בירושלם ובלבנון ובכל
ארץ ממשלתו כל העם הנותר מן
החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי
אשר לא מישראל המה מן בניהם
אשר נותרו אחריהם בארץ אשר
לא כלום בני ישראל ויעלם שלמה
למס עד היום הזה ומן בני ישראל
אשר לא נתן שלמה לעבדים
למלאכתו כי המה אנשי מלחמה
ושרי שלישיו ושרי רכבו ופרשיו
ואלה שרי הנציבים אשר
למלך שלמה חמשים ומאתים
הרדים בעם ואת בת פרעה העלה
שלמה מעיר דויד לבית אשר בנה

ואת ביתו ז̇ כי ידעתין ויגעיו ויעבדו את המלך וכלכלו את המלך בנה שלמה וזה דבר המס ויהי מקץ ... ואת חומות ירושלם סביב דמל̇כ̇ שאין נס בארץ
הסביר ביד אויב ואהי שבר בחומת ירושלם ונתתי להם בביתי חומות כתב ישועה ישית חומות וחל עדי מינור חומות היטיבה ברצונך חומות כת̇
ואת ערי ז̇ ואת כל ערי המסכנות דמל̇כ̇ ב̇ בן ונתתי את ירושלם את ירושלם ראש פסוק הנני מצוה נמ̇ש̇ לא תרחם את ירושלם ואת בעלת דדב̇ ימים
שלמה העלה בת פרעה אהב ואת שלמה והמלך ובתה ערות אשה היענה וחב̇ ואת בת̇ ותבירון ממשלתו ובכל ארץ אחזתכם ובכל ארץ ויבא ערב ויעש בן בכל הארצות ה ויהי רעב ובכל ארץ

שמעה ו׳ ויהי כשמע לבן לא תשא שמע שוא ומלכת שבא כאשר שמע ומלכת שבא ... מאכל ומאכל ד׳ פתח וסימנ׳ מכל מאכל
מעה ומאכל שלחנו ותבירו ונפשו מאכל תאוה

להם כי אמר לא תשב אשה לי בבית
דויד מלך ישראל כי קדש המה
אשר באה אליהם ארון יהוה
אז העלה שלמה עלות ליהוה על
מזבח יהוה אשר בנה לפני האולם
ובדבר יום ביום להעלות כמצות
משה לשבתות ולחדשים ולמועדות
שלוש פעמים בשנה בחג המצות
ובחג השבעות ובחג הסכות ויעמד
כמשפט דויד אביו את מחלקות
הכהנים על עבדתם והלוים על
משמרותם להלל ולשרת נגד
הכהנים לדבר יום ביומו והשוערים
במחלקותם לשער ושער כי כן
מצות דויד איש האלהים ולא סרו
מצות המלך על הכהנים והלוים
לכל דבר ולאצרות ותכן כל מלאכת
שלמה עד היום מוסד בית יהוה
ועד כלתו שלם בית יהוה
אז הלך שלמה לעציון גבר ואל
אילות על שפת הים בארץ אדום
וישלח לו חורם ביד עבדיו אניות
ועבדים יודעי ים ויבאו עם עבדי
שלמה אופירה ויקחו משם ארבע

מאות וחמשים ככר זהב ויביאו
אל המלך שלמה ומלכת
שבא שמעה את שמע שלמה
ותבוא לנסות את שלמה בחידות
בירושלם בחיל כבד מאד וגמלים
נשאים בשמים וזהב לרב ואבן
יקרה ותבוא אל שלמה ותדבר עמו
את כל אשר היה עם לבבה ויגד לה
שלמה את כל דבריה ולא נעלם דבר
משלמה אשר לא הגיד לה ותרא
מלכת שבא את חכמת שלמה
והבית אשר בנה ומאכל שלחנו
ומושב עבדיו ומעמד משרתיו
ומלבושיהם ומשקיו ומלבושיהם
ועליתו אשר יעלה בית יהוה ולא
היה עוד בה רוח ותאמר אל המלך
אמת הדבר אשר שמעתי בארצי
על דבריך ועל חכמתך ולא האמנתי
לדבריהם עד אשר באתי ותראינה
עיני והנה לא הגד לי חצי מרבית
חכמתך יספת על השמועה אשר
שמעתי אשרי אנשיך ואשרי
עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד
ושמעים את חכמתך יהי יהוה

מרבית ג׳ וסימנ׳ וכל מרבית ביתך והנה לא הגד לי חצי מרבית העם רבת ... כמשפט ה׳ וסימנ׳ לבנו לישה ירחים ויעמד
הסכות ... על הכהנים ד׳ וסימנ׳ ... ויפקדו זכפר ועל הכהנים ... בטעמ׳ דלבה ושתי מארכות עבותות
וסימ׳ ויבא לו תעשה ... טוב לנו ונבח הבי״ד ... אלה נעשו ... ואשרי ב׳ וסימנ׳ העם

מאנשי ב׳ ואין איש וולבד נער לבד מאנשי התרים וחב׳ ◦ וחד ומאנשי דמים הוע׳ ◦◦ מלכים בית יער הלבנון דברי הימ׳ בבית יער
ותר פיסו סימנ׳ הוו מגיעי בית בבית ◦◦ משקה ד׳ משקה מלך מצרים וכל כלי והבירו הוי משקה לעהו ◦ וחד ממשקה ישראל

אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך
על כסאו למלך ליהוה אלהיך באהבת
אלהיך את ישראל להעמידו לעולם
ויתנך עליהם למלך לעשות משפט
וצדקה ותתן למלך מאה ועשרים
ככר זהב ובשמים לרב ואבן יקרה
ולא היה כבשם ההוא אשר נתנה
מלכת שבא למלך שלמה וגם עבדי
חירם ועבדי שלמה אשר הביאו
זהב מאופיר הביאו עצי אלגומים
ואבן יקרה ויעש המלך את עצי
האלגומים מסלות לבית יהוה ולבית
המלך וכנרות ונבלים לשרים ולא
נראו כהם לפנים בארץ יהודה והמלך
שלמה נתן למלכת שבא את כל
חפצה אשר שאלה מלבד אשר
הביאה אל המלך ותהפך ותלך
לארצה היא ועבדיה ויהי
משקל הזהב אשר בא לשלמה
בשנה אחת שש מאות וששים
ושש ככרי זהב לבד מאנשי התרים
והסחרים מביאים וכל מלכי ערב
ופחות הארץ מביאים זהב וכסף
לשלמה ויעש המלך שלמה

מאתים צנה זהב שחוט שש מאות
זהב שחוט יעלה על הצנה האחת
ושלש מאות מגנים זהב שחוט
שלש מאות זהב יעלה על המגן
האחת ויתנם המלך בבית יער הלבנון
ויעש המלך כסא שן גדול
ויצפהו זהב טהור ושש מעלות
לכסא וכבש בזהב לכסא מאחזים
וידות מזה ומזה על מקום השבת
ושנים אריות עמדים אצל הידות
ושנים עשר אריות עמדים שם
על שש המעלות מזה ומזה לא
נעשה כן לכל ממלכה וכל כלי
משקה המלך שלמה זהב וכלי
בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף
נחשב בימי שלמה למאומה כי
אניות למלך הלכות תרשיש עם
עבדי חורם אחת לשלש שנים
תבואנה אניות תרשיש נשאות
זהב וכסף שנהבים וקופים ותכיים
ויגדל המלך שלמה מכל
מלכי הארץ לעשר וחכמה וכל
מלכי הארץ מבקשים את פני
שלמה לשמע את חכמתו אשר

ולבית׳ ויפקד משה ואהרן ופקודי בני גרשון כל הפקדים והיה לאב ליושב והגד לעמי פעגם שאול עבד ויעש המלך את עצי וחב׳ ולבית מלך
יהודה ולבית הרכבים ◦◦ ושש ג׳ ראש פסוק ושש שנים קדמיה ושש מאות איש חגורים ושש מעלות לכסא ◦◦ זהב סגור ה׳ ולפני הדביר
ויצף שלמה את הבית ואת המנרות והמזמרות והמזרקות וכל כלי משקה ואת המנרות והמזמרות והמזרקות וכל כלי משקה ◦◦

זוגין מן ב׳ בחד ענין קדמא׳ ... לא לא אדני שמעני אדני שמענו ושערה לא הפך לבן ושערה הפך לבן אין כסף לא נחשב אין
כסף נחשב אשר סביבותיכם לא עשיתם אשר סביבותיכם עשיתם ... ונעלמה הלכת כתב׳ ההלכות לרגלה הלכות תרשיש כת׳ הולכות על
טוביה מל׳

נתן האלהים בלבו והם מביאים
איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות
נשק ובשמים סוסים ופרדים דבר
שנה בשנה ויהי לשלמה
ארבעת אלפים אריות סוסים ומרכבות
ושנים עשר אלף פרשים ויניחם
בערי הרכב ועם המלך בירושלם
ויהי מושל בכל המלכים מן הנהר
ועד ארץ פלשתים ועד גבול מצרים
ויתן המלך את הכסף בירושלם
כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים
אשר בשפלה לרב ומוציאים סוסים
ממצרים לשלמה ומכל הארצות
ושאר דברי שלמה הראשנים
והאחרונים הלא הם כתובים על
דברי נתן הנביא ועל נבואת אחיה
השילוני ובחזות יעדי החזה על
ירבעם בן נבט וימלך שלמה
בירושלם על כל ישראל ארבעים
שנה וישכב שלמה עם אבתיו
ויקברהו בעיר דויד אביו וימלך רחבעם
בנו תחתיו וילך רחבעם שכמה
כי שכם באו כל ישראל להמליך
אתו ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא

במצרים אשר ברח מפני שלמה
המלך וישב ירבעם ממצרים וישלחו
ויקראו לו ויבא ירבעם וכל ישראל
וידברו אל רחבעם לאמר אביך הקשה
את עלנו ועתה הקל מעבדת אביך
הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו
ונעבדך ויאמר אלהם עוד
שלשת ימים ושובו אלי וילך העם
ויועץ המלך רחבעם את הזקנים
אשר היו עמדים לפני שלמה אביו
בהיתו חי לאמר איך אתם נועצים
להשיב לעם הזה דבר וידברו אליו
לאמר אם תהיה לטוב לעם הזה
ורציתם ודברת אלהם דברים טובים
והיו לך עבדים כל הימים ויעזב את
עצת הזקנים אשר יעצהו ויועץ
את הילדים אשר גדלו אתו העמדים
לפניו ויאמר אלהם מה אתם נועצים
ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו
אלי לאמר הקל מן העל אשר
נתן אביך עלינו וידברו אתו הילדים
אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר
לעם אשר דברו אליך לאמר אביך
הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו

[illegible]

אחיהו ה̇ לא יכל לראות וש̇ אמר אל ויהי בשמע ויקברו אתו ויספדו לו ולא שמע המלך דדב̇ הימים ה̇ — הדורם ד̇ ג̇ מל̇ וחד חס̇ זאת הדורם ואת אוזל
וחבירו וישלח את הדורם בנו וישלח המלך — וישיבו ו̇ ג̇ מל̇ וג̇ חס̇ וילכו ויבאו אל משה ויקחו בידם מפרי וישב פינחס ויקחו את דגון וישבו אתו וישבו אתו

כה תאמר אלהם קטני עבה ממתני
אבי ועתה אבי העמיס עליכם על כבד
ואני אסיף על עלכם אבי יסר אתכם
בשוטים ואני בעקרבים ויבא ירבעם
וכל העם אל רחבעם ביום השלישי
כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי
ביום השלישי ויענם המלך קשה
ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים
וידבר אלהם כעצת הילדים לאמר
אכביד את עלכם ואני אסיף עליו אבי
יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים
ולא שמע המלך אל העם כי היתה
נסבה מעם האלהים למען הקים יהוה
את דברו אשר דבר ביד אחיהו השלוני
אל ירבעם בן נבט וכל ישראל כי
לא שמע המלך להם וישיבו העם
את המלך לאמר מה לנו חלק בדויד
ולא נחלה בבן ישי איש לאהליך
ישראל עתה ראה ביתך דויד וילך
כל ישראל לאהליו ובני ישראל
הישבים בערי יהודה וימלך עליהם
רחבעם וישלח המלך רחבעם
את הדרם אשר על המס וירגמו בו
בני ישראל אבן וימת והמלך רחבעם

התאמץ לעלות במרכבה לנוס
ירושלם ויפשעו ישראל בבית דויד
עד היום הזה ויבא רחבעם ירושלם
ויקהל את בית יהודה ובנימן מאה
ושמונים אלף בחור עשה מלחמה
להלחם עם ישראל להשיב הממלכה
לרחבעם ויהי דבר יהוה אל
שמעיהו איש האלהים לאמר אמר
אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה
ואל כל ישראל ביהודה ובנימן לאמר
כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו
עם אחיכם שובו איש לביתו כי מאתי
נהיה הדבר הזה וישמעו את דברי
יהוה וישבו מלכת אל ירבעם

וישב רחבעם בירושלם ויבן
ערים למצור ביהודה ויבן את בית
לחם ואת עיטם ואת תקוע ואת בית
צור ואת שוכו ואת עדלם ואת גת
ואת מרשה ואת זיף ואת אדורים
ואת לכיש ואת עזקה ואת צרעה
ואת אילון ואת חברון אשר ביהודה
ובבנימן ערי מצרות ויחזק את
המצורות ויתן בהם נגידים ואצרות
מאכל ושמן ויין ובכל עיר ועיר

יצ̇ זוג̇ מן ב̇ בחד ענין קדמיה רביע ותנינ̇ זקף הוא הקבב הוא הקובב וישחט וישחט ויהושע בן נון ויהושע בן נון ויהיו המתים במגפה ויהיו המתים במגפה
ואבדתם מהרה ואבדתם מהרה אמר אל רחבעם אמר אל רחבעם ויען בלעם ויען בלעם בן אדם לך בא בן אדם את כל דברי ותבא בי רוח אמר נא אל זרובבל
אמר אל זרבבל ואמר ישעיהו ובני מושי — שמעיהו וגם איש היה מתנבא ואל שמעיהו הנחלמי וירד בית המלך ויהי דבר יי ועמהם הלוים — וכל ושמעיהו

יא קרי ת ולא כתי ויקרא את שמו על חכרי ועל הפלתי על שמנה מאות חלל בפעם אחד עשרה אלפים גולה וקומת הכתרת שלש אמה אחד אחד בתוך איך לא עזבה עיר תהלה קומת העמד האחד את מחלת בן ירימות באחד מעיניך עד אשר לא ירתק

צנות ורמחים ויחזקם להרבה מאד
ויהי לו יהודה ובנימן׃ והכהנים
והלוים אשר בכל ישראל התיצבו עליו
מכל גבולם׃ כי עזבו הלוים את מגרשיהם
ואחזתם וילכו ליהודה ולירושלם
כי הזניחם ירבעם ובניו מכהן ליהוה׃
ויעמד לו כהנים לבמות ולשעירים
ולעגלים אשר עשה׃ ואחריהם מכל
שבטי ישראל הנתנים את לבבם
לבקש את יהוה אלהי ישראל באו
ירושלם לזבוח ליהוה אלהי אבותיהם׃
ויחזקו את מלכות יהודה ויאמצו את
רחבעם בן שלמה לשנים שלוש כי
הלכו בדרך דויד ושלמה לשנים שלוש׃
ויקח לו רחבעם אשה את
מחלת בן ירימות בן דויד אביהיל
בת אליאב בן ישי׃ ותלד לו בנים את
יעוש ואת שמריה ואת זהם׃ ואחריה
לקח את מעכה בת אבשלום ותלד
לו את אביה ואת עתי ואת זיזא ואת
שלמית׃ ויאהב רחבעם את
מעכה בת אבשלום מכל נשיו ופילגשיו
כי נשים שמונה עשרה נשא ופילגשים
ששים ויולד עשרים ושמונה בנים

ושישים בנות׃ ויעמד לראש רחבעם
את אביה בן מעכה לנגיד באחיו כי
להמליכו׃ ויבן ויפרץ מכל בניו לכל
ארצות יהודה ובנימן לכל ערי המצרות
ויתן להם המזון לרב וישאל המון נשים׃
ויהי כהכין מלכות רחבעם וכחזקתו
עזב את תורת יהוה וכל ישראל עמו׃
ויהי בשנה החמישית למלך
רחבעם עלה שישק מלך מצרים על
ירושלם כי מעלו ביהוה׃ באלף ומאתים
רכב ובששים אלף פרשים ואין מספר
לעם אשר באו עמו ממצרים לובים
סכיים וכושים׃ וילכד את ערי המצרות
אשר ליהודה ויבא עד ירושלם׃
ושמעיה הנביא בא אל רחבעם
ושרי יהודה אשר נאספו אל ירושלם
מפני שישק ויאמר להם כה אמר
יהוה אתם עזבתם אתי ואף אני עזבתי
אתכם ביד שישק׃ ויכנעו שרי
ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה׃
ובראות יהוה כי נכנעו היה דבר יהוה
אל שמעיה לאמר נכנעו לא אשחיתם
ונתתי להם כמעט לפליטה ולא תתך
חמתי בירושלם ביד שישק׃ כי יהיו

ויבן ה ויבן עלי ויבן דויד ויבן ויפרץ ויבן וידבר עמי וכחזקתו ג ויהי כהכין גבה לבו עד להשחית וכחזקתו בעשרן החמשית ה ובשנה החמישית תאכלו ויהי בשנה החמשית ליהויקים בחמשה לחדש היא למלך רחבעם וחבירו דאוריתא החמישית כתב דירמיהו החמשית כתב ושארא החמישית כתב ויאמצו ל וירעצו ל וירצצו ל ויתפצצו ל ויאיצו ל ירוצצו ל יקדנו ל יקפנו ל

ויהי ב̇ בטע̇ ראש̇ פס̇ו כאשר פתר לנו בנקע הארן המכה ל̇יש̇ כאשר תפ̇ להמל̇ גבול בני אפרים כי בא ירושלם ביום השביעי הדבר הזה לחטאת מקץ ימים
בשנה החמישית מדי בוא המלך כלאות אחאב כשמע אחאב להמית את גליהו בעשתי מדי בוא המלך צבאות וחצרון

לו לעבדים וידעו עבודתי ועבודת
ממלכות הארצות ויעל שישק
מלך מצרים על ירושלם ויקח את
אצרות בית יהוה ואת אצרות בית
המלך את הכל לקח ויקח את מגני
הזהב אשר עשה שלמה ויעש המלך
רחבעם תחתיהם מגני נחשת והפקיד
על יד שרי הרצים השמרים פתח
בית המלך ויהי מדי בוא המלך בית
יהוה באו הרצים ונשאום והשבום
אל תא הרצים ובהכנעו שב ממנו
אף יהוה ולא להשחית לכלה וגם
ביהודה היה דברים טובים
ויתחזק המלך רחבעם בירושלם
וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה
רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה
מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה
לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל
ושם אמו נעמה העמנית ויעש הרע
כי לא הכין לבו לדרוש את יהוה
ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים
הלא הם כתובים בדברי שמעיה הנביא
ועדו החזה להתיחש ומלחמות
רחבעם וירבעם כל הימים וישכב

רחבעם עם אבתיו ויקבר בעיר דויד
וימלך אביה בנו תחתיו
בשנת שמונה עשרה למלך ירבעם
וימלך אביה על יהודה שלוש שנים
מלך בירושלם ושם אמו מיכיהו בת
אוריאל מן גבעה ומלחמה היתה
בין אביה ובין ירבעם ויאסר אביה
את המלחמה בחיל גבורי מלחמה
ארבע מאות אלף איש בחור וירבעם
ערך עמו מלחמה בשמונה מאות
אלף איש בחור גבור חיל ויקם אביה
מעל להר צמרים אשר בהר אפרים
ויאמר שמעוני ירבעם וכל ישראל
הלא לכם לדעת כי יהוה אלהי ישראל
נתן ממלכה לדויד על ישראל לעולם
לו ולבניו ברית מלח ויקם ירבעם
בן נבט עבד שלמה בן דויד וימרד
על אדניו ויקבצו עליו אנשים רקים
בני בליעל ויתאמצו על רחבעם בן
שלמה ורחבעם היה נער ורך לבב
ולא התחזק לפניהם ועתה אתם
אמרים להתחזק לפני ממלכת יהוה
ביד בני דויד ואתם המון רב ועמכם
עגלי זהב אשר עשה לכם ירבעם

לשום את שמו ג̇ לשכנו תדרשו ורחבעם בן שלמה ויתחזק המלך ול̇ לשום שמו כי ירחק ממך וכי ירבה ממך ושארא לשכן את שמו הלא הם
כתובים ג̇ בכתיב שלמה ורחבעם מלדכי וחד הלא הנם כתובים אמציהו וכל נביא דכות במה̇ הנם כתובים ירבעם בן נבט זכריה שלום פקח פקחיה
מיכה מיכיהו ה̇ בליש ואת עכבור בן מיכה דמלכ̇ ושם אמו מיכיהו ולנתנאל ולמיכיהו בן מתניה בן מיכה מנמין מיכיה אליועיני רקים הרקים ג̇ חס
רקים אנשים אח̇ תמעיט̇ כלים רקים כגלות כהגלות

בבקר בבקר ג׳ וילקטו אתו והם הביאו אליו עוד והאש על המזבח מדוע אתה ככה דל מדי עמדו אדני יהוה נתן לי וכבש בן שנתו והקטיר עליו ומנחה תעשה עליו יעשו את הכבש ש׳ צדיק ולעמד ומקטרים ל״ש ג׳ כתיב אילם בנביא ובכתו בכרים ואילם ועתודים ומלח אחת לאילם ואילם שבעה

לאלהים הלא הדחתם את כהני יהוה
את בני אהרן והלוים ותעשו לכם
כהנים כעמי הארצות כל הבא למלא
ידו בפר בן בקר ואילם שבעה והיה
כהן ללא אלהים ואנחנו יהוה אלהינו
ולא עזבנהו וכהנים משרתים ליהוה
בני אהרן והלוים במלאכת ומקטרים
ליהוה עלות בבקר בבקר ובערב בערב
וקטרת סמים ומערכת לחם על השלחן
הטהור ומנורת הזהב ונרתיה לבער
בערב בערב כי שמרים אנחנו
את משמרת יהוה אלהינו ואתם
עזבתם אתו והנה עמנו בראש האלהים
וכהניו וחצצרות התרועה להריע
עליכם בני ישראל אל תלחמו עם
יהוה אלהי אבתיכם כי לא תצליחו
וירבעם הסב את המארב לבוא
מאחריהם ויהיו לפני יהודה והמארב
מאחריהם ויפנו יהודה והנה להם
המלחמה פנים ואחור ויצעקו ליהוה
והכהנים מחצצרים בחצצרות
ויריעו איש יהודה ויהי בהריע איש
יהודה והאלהים נגף את ירבעם וכל
ישראל לפני אביה ויהודה וינוסו

בני ישראל מפני יהודה ויתנם אלהים
בידם ויכו בהם אביה ועמו מכה רבה
ויפלו חללים מישראל חמש מאות
אלף איש בחור ויכנעו בני ישראל
בעת ההיא ויאמצו בני יהודה כי נשענו
על יהוה אלהי אבותיהם וירדף אביה
אחרי ירבעם וילכד ממנו ערים את
בית אל ואת בנותיה ואת ישנה ואת
בנותיה ואת עפרין ובנתיה ולא עצר
כח ירבעם עוד בימי אביהו ויגפהו
יהוה וימת ויתחזק אביהו
וישא לו נשים ארבע עשרה ויולד
עשרים ושנים בנים ושש עשרה
בנות ויתר דברי אביה ודרכיו ודבריו
כתובים במדרש הנביא עדו וישכב
אביה עם אבתיו ויקברו אתו בעיר
דויד וימלך אסא בנו תחתיו בימיו
שקטה הארץ עשר שנים
ויעש אסא הטוב והישר בעיני
יהוה אלהיו ויסר את מזבחות הנכר
והבמות וישבר את המצבות ויגדע
את האשרים ויאמר ליהודה לדרוש
את יהוה אלהי אבותיהם ולעשות
התורה והמצוה ויסר מכל ערי יהודה

ובערב ד׳ יהיה על המשכן בבקר תתמר ואעש כן כאשר צויתי ומקטרים ל״ש וירעו ד׳ מל׳ וירע העם ויתקעו וירץ כל המחנה ויריעו איש יהודה ויריעו כל בני אלהים ולעשות ט׳ השמר בנגע הצרעת ונתנך ד׳ לראש וחזקתם מאד כלי מלחמה ומי כעמך כישראל ועברה העברה ולשלמה בני תתן ואתה אם תלך לפני התורה והמצוה כי אם לשמוח את בקשתי כי עזרא ולשלח מנות מחזיקים על אחיהם ויקשרו כלם הטוב והישר ד׳ שמר ושמעת וראיתם

ויקרא ואמר ויקרא אהרן ויצמא מאד ויקרא שמשון אל יי ויקם וילך צרפתה ותלך לקחת הגם על האלמנה ותמרר על הילד ויחל יונה לבוא בעיר
ויקרא אסא ואשמע קול אדם רוח אלהים ה בליש מרחפת הנמצא כזה איש ואמלא אתו וימלא אתו וישא בלעם את עיניו במראה. בלוח אלהים

את הבמות ואת החמנים ותשקט הממלכה
לפניו. ויבן ערי מצורה ביהודה כי
שקטה הארץ ואין עמו מלחמה בשנים
האלה כי הניח יהוה לו. ויאמר ליהודה
נבנה את הערים האלה ונסב חומה
ומגדלים דלתים ובריחים עודנו הארץ
לפנינו כי דרשנו את יהוה אלהינו דרשנו
וינח לנו מסביב ויבנו ויצליחו.
ויהי לאסא חיל נשא צנה ורמח מיהודה
שלש מאות אלף ומבנימן נשאי מגן
ודרכי קשת מאתים ושמונים אלף
כל אלה גבורי חיל. ויצא אליהם זרח
הכושי בחיל אלף אלפים ומרכבות
שלש מאות ויבא עד מרשה. ויצא
אסא לפניו ויערכו מלחמה בגיא צפתה
למרשה. ויקרא אסא אל יהוה אלהיו
ויאמר יהוה אין עמך לעזור בין רב
לאין כח עזרנו יהוה אלהינו כי עליך
נשענו ובשמך באנו על ההמון הזה
יהוה אלהינו אתה אל יעצר עמך
אנוש. ויגף יהוה את הכושים
לפני אסא ולפני יהודה וינסו הכושים.
וירדפם אסא והעם אשר עמו עד
לגרר ויפל מכושים לאין להם מחיה

כי נשברו לפני יהוה ולפני מחנהו וישאו
שלל הרבה מאד. ויכו את כל הערים
סביבות גרר כי היה פחד יהוה עליהם
ויבזו את כל הערים כי בזה רבה היתה
בהם. וגם אהלי מקנה הכו וישבו צאן
לרב וגמלים וישבו ירושלם.
ועזריהו בן עודד היתה עליו רוח
אלהים. ויצא לפני אסא ויאמר לו
שמעוני אסא וכל יהודה ובנימן יהוה
עמכם בהיותכם עמו ואם תדרשהו
ימצא לכם ואם תעזבהו יעזב אתכם.
וימים רבים לישראל ללא אלהי
אמת וללא כהן מורה וללא תורה.
וישב בצר לו על יהוה אלהי ישראל
ויבקשהו וימצא להם. ובעתים ההם
אין שלום ליוצא ולבא כי מהומת
רבות על כל יושבי הארצות. וכתתו
גוי בגוי ועיר בעיר כי אלהים הממם
בכל צרה. ואתם חזקו ואל ירפו ידיכם
כי יש שכר לפעלתכם.
וכשמע אסא הדברים האלה והנבואה
עדד הנביא התחזק ויעבר השקוצים
מכל ארץ יהודה ובנימן ומן הערים
אשר לכד מהר אפרים ויחדש את

ועזריהו בן עודד ורוח אלהים לבשה וכל שמואל כות במ״ר רוח יי ויקח שמואל את קרן השמן ורוח יי סרה מעם שאול ותהי רוח יי רעה אל שאול
והוסף המלחמה רוח יי דבל בי מ פיסו ואם ואם בחקתי תמאסו ואם בבהמה הטמאה ואם לא יגאל את השדה ואם להעלות עלין עולה ומנחה
ואם נבאים הם ואם יחבאו בראש הכרמל ואם אב אני איה כבודי ואם תדרשהו יוג ואם אם ראש פיסו ואם מבן ששים שנה ומעלה ואם ככה את
עשה לי ואם לוא תשחק

מזבח יהוה אשר לפני אולם יהוה
ויקבץ את כל יהודה ובנימן והגרים
עמהם מאפרים ומנשה ומשמעון
כי נפלו עליו מישראל לרב בראתם
כי יהוה אלהיו עמו ויקבצו
ירושלם בחדש השלישי לשנת חמש
עשרה למלכות אסא ויזבחו ליהוה
ביום ההוא מן השלל הביאו בקר
שבע מאות וצאן שבעת אלפים
ויבאו בברית לדרוש את יהוה אלהי
אבותיהם בכל לבבם ובכל נפשם וכל
אשר לא ידרש ליהוה אלהי ישראל
יומת למקטן ועד גדול למאיש ועד
אשה וישבעו ליהוה בקול גדול
ובתרועה ובחצצרות ובשופרות
וישמחו כל יהודה על השבועה כי
בכל לבבם נשבעו ובכל רצונם בקשהו
וימצא להם וינח יהוה להם מסביב
וגם מעכה אם אסא המלך הסירה
מגבירה אשר עשתה לאשרה מפלצת
ויכרת אסא את מפלצתה וידק
וישרף בנחל קדרון והבמות לא
סרו מישראל רק לבב אסא היה שלם
כל ימיו ויבא את קדשי אביו וקדשיו

בית האלהים כסף וזהב וכלים ומלחמה
לא היתה עד שנת שלשים וחמש
למלכות אסא בשנת שלשים
ושש למלכות אסא עלה בעשא מלך
ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי
תת יוצא ובא לאסא מלך יהודה ויצא
אסא כסף וזהב מאצרות בית יהוה
ובית המלך וישלח אל בן הדד מלך
ארם היושב בדרמשק לאמר ברית
ביני ובינך ובין אבי ובין אביך הנה
שלחתי לך כסף וזהב לך הפר בריתך
את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי
וישמע בן הדד אל המלך אסא וישלח
את שרי החילים אשר לו אל ערי
ישראל ויכו את עיון ואת דן ואת
אבל מים ואת כל מסכנות ערי נפתלי
ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות
את הרמה וישבת את מלאכתו
ואסא המלך לקח את כל יהודה
וישאו את אבני הרמה ואת עציה
אשר בנה בעשא ויבן בהם את גבע
ואת המצפה ובעת ההיא בא חנני
הראה אל אסא מלך יהודה ויאמר
אליו בהשענך על מלך ארם ולא

מעשה ל̇ בכלי מעשה ותחת מעשה מקשה ולא יהיה למצרים כי יאמר מעשה לעשהו מרקחים במרקחת ובכל מעשה אשר החל להסיר אדם
מעשה את כל זה ראיתי כל אשר תמצא ידך את כל ... ח̇ פסוק̇ אל על על לכן כה אמר יי אדני יהוה הנה אנכי שלח ולקחתי את כל

נשענת על יהוה אלהיך על כן נמלט
חיל מלך ארם מידך הלא הכושים והלובים
היו לחיל לרב לרכב ולפרשים להרבה
מאד ובהשענך על יהוה נתנם בידך
כי יהוה עיניו משטטות בכל הארץ
להתחזק עם לבבם שלם אליו נסכלת
על זאת כי מעתה יש עמך מלחמות
ויכעס אסא אל הראה ויתנהו בית
המהפכת כי בזעף עמו על זאת
וירצץ אסא מן העם בעת ההיא
והנה דברי אסא הראשונים והאחרונים
הנם כתובים על ספר המלכים ליהודה
וישראל   ויחלא אסא בשנת
שלושים ותשע למלכותו ברגליו עד
למעלה חליו וגם בחליו לא דרש את
יהוה כי ברפאים וישכב אסא עם
אבתיו וימת בשנת ארבעים ואחת
למלכו ויקברהו בקברתיו אשר כרה
לו בעיר דויד וישכיבהו במשכב
אשר מלא בשמים וזנים מרקחים
במרקחת מעשה וישרפו לו שרפה
גדולה עד למאד   וימלך
יהושפט בנו תחתיו ויתחזק על
ישראל ויתן חיל בכל ערי יהודה

הבצרות ויתן נציבים בארץ יהודה
ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו
ויהי יהוה עם יהושפט כי הלך בדרכי
דויד אביו הראשנים ולא דרש לבעלים
כי לאלהי אביו דרש ובמצותיו הלך
ולא כמעשה ישראל ויכן יהוה
את הממלכה בידו ויתנו כל יהודה
מנחה ליהושפט ויהי לו עשר וכבוד
לרב ויגבה לבו בדרכי יהוה ועוד
הסיר את הבמות ואת האשרים מיהודה
ובשנת שלוש למלכו שלח
לשריו לבן חיל ולעבדיה ולזכריה
ולנתנאל ולמיכיהו ללמד בערי יהודה
ועמהם הלוים שמעיהו ונתניהו
וזבדיהו ועשהאל ושמרימות ויהונתן
ואדניהו וטוביהו וטוב אדוניה הלוים
ועמהם אלישמע ויהורם הכהנים
וילמדו ביהודה ועמהם ספר תורת
יהוה ויסבו בכל ערי יהודה וילמדו
בעם ויהי פחד יהוה על כל ממלכות
הארצות אשר סביבות יהודה ולא
נלחמו עם יהושפט ומן פלשתים
מביאים ליהושפט מנחה וכסף משא
גם הערביאים מביאים לו צאן אילים

משפחות כי כה אמר יי צבאות אל העמדים ובאו ודננו במדוס ציון ויאמר ירמיהו אל כל העם קדמיה הנני פוקד אל אמון מנא הלוא זה דברי ובעת ההיא
בא ... וטוב יי ויצמח יי לא תחוס עיניך למען תחיון וישלח ויביאהו יאמר אדנינו ורוח לשאול ויקרא אכיש כי איש חיל אתה וינחמו בארץ תחתית ועמ
ועמהם הלוים יגיע כפיך כל ימי עני רעים תחות חרס חסדי ויצא המן ומתוק האור לא יהיה לדרש משנהם ...

שבעת אלפים ושבע מאות ותישים
שבעת אלפים ושבע מאות
ויהי יהושפט הלך וגדל עד למעלה
ויבן ביהודה בירניות וערי מסכנות
ומלאכה רבה היה לו בערי יהודה ואנשי
מלחמה גבורי חיל בירושלם
ואלה פקדתם לבית אבותיהם ליהודה
שרי אלפים עדנה השר ועמו גבורי
חיל שלש מאות אלף ועל ידו
יהוחנן השר ועמו מאתים ושמונים
אלף ועל ידו עמסיה בן זכרי
המתנדב ליהוה ועמו מאתים אלף
גבור חיל ומן בנימן גבור חיל אלידע
ועמו נשקי קשת ומגן מאתים אלף
ועל ידו יהוזבד ועמו מאה ושמונים
אלף חלוצי צבא אלה המשרתים
את המלך מלבד אשר נתן המלך בערי
המבצר בכל יהודה ויהי ליהושפט
עשר וכבוד לרב ויתחתן לאחאב וירד
לקץ שנים אל אחאב לשמרון ויזבח
לו אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר
עמו ויסיתהו לעלות אל רמת גלעד
ויאמר אחאב מלך ישראל אל
יהושפט מלך יהודה התלך עמי רמת
גלעד ויאמר לו כמוני כמוך וכעמך
עמי ועמך במלחמה ויאמר יהושפט
אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר
יהוה ויקבץ מלך ישראל את הנבאים
ארבע מאות איש ויאמר אלהם הנלך
אל רמת גלעד למלחמה אם אחדל
ויאמרו עלה ויתן האלהים ביד המלך
ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה
עוד ונדרשה מאתו ויאמר מלך ישראל
אל יהושפט עוד איש אחד לדרוש
את יהוה מאתו ואני שנאתיהו כי איננו
מתנבא עלי לטובה כי כל ימיו לרעה
הוא מיכיהו בן ימלא ויאמר יהושפט
אל יאמר המלך כן ויקרא מלך
ישראל אל סריס אחד ויאמר מהר
מיכהו בן ימלא ומלך ישראל ויהושפט
מלך יהודה יושבים איש על כסאו
מלבשים בגדים ויושבים בגרן פתח
שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים
לפניהם ויעש לו צדקיהו בן כנענה
קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה
באלה תנגח את ארם עד כלותם וכל
הנביאים נבאים כן לאמר עלה רמת
גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך

ויאמר אני אפתנו ויאמר אליו יהוה
במה ויאמר אצא והייתי לרוח שקר
בפי כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל
צא ועשה כן ועתה הנה נתן יהוה רוח
שקר בפי נביאיך אלה ויהוה דבר
עליך רעה ויגש צדקיהו בן
כנענה ויך את מיכיהו על הלחי ויאמר
אי זה הדרך עבר רוח יהוה מאתי
לדבר אתך ויאמר מיכיהו הנך ראה
ביום ההוא אשר תבוא חדר בחדר
להחבא ויאמר מלך ישראל קחו
את מיכיהו והשיבהו אל אמון שר
העיר ואל יואש בן המלך ואמרתם
כה אמר המלך שימו זה בית הכלא
והאכלהו לחם לחץ ומים לחץ עד
שובי בשלום ויאמר מיכיהו אם
שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה
בי ויאמר שמעו עמים כלם
ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך
יהודה אל רמת גלעד ויאמר מלך
ישראל אל יהושפט התחפש ובוא
במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש
מלך ישראל ויבאו במלחמה ומלך
ארם צוה את שרי הרכב אשר לו

וזוג׳ מן זוגין תריין מתחלפין בטעמ׳ ואברהם היו יהוה ויאמר כי יהוה לא תהיה משכלה לו ותהיה שוק הימין כי לא יוכלו להראות כי לא יכלו לעשהו כל
אשר אין לו וכל אשר אין לו סנפיר הפך ידך הפך ידך תהי נא ידך כל אשר תמצא ידך ... והזכרתני אל פרעה הפך ידך דדב׳ הימ׳

לאמר לא תלחמו את הקטן את
הגדול כי אם את מלך ישראל לבדו
ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט
והמה אמרו מלך ישראל הוא ויסבו
עליו להלחם ויזעק יהושפט ויהוה
עזרו ויסיתם אלהים ממנו ויהי כראות
שרי הרכב כי לא היה מלך ישראל
וישובו מאחריו ואיש משך בקשת
לתמו ויך את מלך ישראל בין הדבקים
ובין השרין ויאמר לרכב הפך ידיך
והוצאתני מן המחנה כי החליתי
ותעל המלחמה ביום ההוא ומלך
ישראל היה מעמיד במרכבה נכח
ארם עד הערב וימת לעת בוא השמש
וישב יהושפט מלך יהודה
אל ביתו בשלום לירושלם ויצא אל
פניו יהוא בן חנני החזה ויאמר אל
המלך יהושפט הלרשע לעזר
ולשנאי יהוה תאהב ובזאת עליך
קצף מלפני יהוה אבל דברים טובים
נמצאו עמך כי בערת האשרות
מן הארץ והכינות לבבך לדרש
האלהים וישב יהושפט בירושלם
וישב ויצא בעם מבאר שבע עד

הר אפרים וישיבם אל יהוה אלהי
אבותיהם ויעמד שפטים בארץ
בכל ערי יהודה הבצרות לעיר ועיר
ויאמר אל השפטים ראו מה אתם
עשים כי לא לאדם תשפטו כי ליהוה
ועמכם בדבר משפט ועתה יהי פחד
יהוה עליכם שמרו ועשו כי אין עם
יהוה עולה ומשא פנים ומקח שחד
וגם בירושלם העמיד יהושפט מן
הלוים והכהנים ומראשי האבות
לישראל למשפט יהוה ולריב
וישבו ירושלם ויצו עליהם לאמר
כה תעשון ביראת יהוה באמונה
ובלבב שלם וכל ריב אשר יבוא
עליכם מאחיכם הישבים בעריהם
בין דם לדם בין תורה למצוה לחקים
ולמשפטים והזהרתם אתם ולא
יאשמו ליהוה והיה קצף עליכם ועל
אחיכם כה תעשון ולא תאשמו והנה
אמריהו כהן הראש עליכם לכל
דבר יהוה וזבדיהו בן ישמעאל
הנגיד לבית יהודה לכל דבר המלך
ושטרים הלוים לפניכם חזקו ועשו
ויהי יהוה עם הטוב ויהי

וישבו ה׳ חס בכת׳ וישבו מלכת אל ירבעם וישבו צאן לרב וגמלים וישבו וגם בירושלם העמיד וישבו כל איש יהודה וירושלם ויבחו אל חלקיהו הכהן הגדול
וכל אוריית ונביא׳ דכות׳ במ׳ג׳ מ׳ל׳ ויהי כאשר מת גדעון וישובו וילכו וישובו אל נחלתם כי לא מלך ישראל הוא וישובו וישובו המלאכים אלין וישובו אחרי
כן וישבו וישובו ויאמרו כאש׳ זמם ... תעשון יו״ד והוריתי אתכם לא תעשון אלי את הדבר הזה הנה חטאתם ותצוה אתכם לא תעשון כן לא לא תעשון בכל

לא נדע ג וסימנ׳ וגם מקנכם ילך עמנו כל ... ואנחנו לא נדע מה נעשה ... ולהשמיד ד וסימנ׳ והיה כאשר שש יי עליכם
ויעבר את יהושע ויהי בדבר הזה ויעמדו בני עמון ומואב ...

אחרי כן באו בני מואב ובני עמון
עמהם מהעמונים על יהושפט למלחמה
ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר בא
עליך המון רב מעבר לים מארם
והנם בחצצון תמר היא עין גדי וירא
ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליהוה
ויקרא צום על כל יהודה ויקבצו יהודה
לבקש מיהוה גם מכל ערי יהודה
באו לבקש את יהוה ויעמד יהושפט
בקהל יהודה וירושלם בבית יהוה
לפני החצר החדשה ויאמר יהוה
אלהי אבתינו הלא אתה הוא אלהים
בשמים ואתה מושל בכל ממלכות
הגוים ובידך כח וגבורה ואין עמך
להתיצב הלא אתה אלהינו הורשת
את ישבי הארץ הזאת מלפני עמך
ישראל ותתנה לזרע אברהם אהבך
לעולם וישבו בה ויבנו לך בה מקדש
לשמך לאמר אם תבוא עלינו רעה
חרב שפוט ודבר ורעב נעמדה לפני
הבית הזה ולפניך כי שמך בבית
הזה ונזעק אליך מצרתנו ותשמע
ותושיע ועתה הנה בני עמון ומואב
והר שעיר אשר לא נתתה לישראל

לבוא בהם בבאם מארץ מצרים כי
סרו מעליהם ולא השמידום והנה הם
גמלים עלינו לבוא לגרשנו מירשתך
אשר הורשתנו אלהינו הלא תשפט
בם כי אין בנו כח לפני ההמון הרב
הזה הבא עלינו ואנחנו לא נדע מה
נעשה כי עליך עינינו וכל יהודה
עמדים לפני יהוה גם טפם נשיהם
ובניהם ויחזיאל בן זכריהו
בן בניה בן יעיאל בן מתניה הלוי מן
בני אסף היתה עליו רוח יהוה בתוך
הקהל ויאמר הקשיבו כל יהודה
וישבי ירושלם והמלך יהושפט
כה אמר יהוה לכם אתם אל תיראו
ואל תחתו מפני ההמון הרב הזה כי
לא לכם המלחמה כי לאלהים מחר
רדו עליהם הנם עלים במעלה הציץ
ומצאתם אתם בסוף הנחל פני מדבר
ירואל לא לכם להלחם בזאת התיצבו
עמדו וראו את ישועת יהוה עמכם
יהודה וירושלם אל תיראו ואל
תחתו מחר צאו לפניהם ויהוה עמכם
ויקד יהושפט אפים ארצה וכל
יהודה וישבי ירושלם נפלו לפני יהוה

וכל יהודה ג וסימנ׳ ואמרת אליהם שמעו דבר יי ההמת המתהו ויצא לפני אסא ויקד יהושפט אפים ויעש החלים וכל יהודה זלא נעשה פסח
כמהו ויעבירהו עבדיו וכל ריש פסוקים כות ... נעמדה ב וסימנ׳ יחד לפני הבית ... ותשמע ב ... וסימנ׳ הארץ אמרי פי ותשמע
ותושיע ... ואנחנו לא נדע ב וסימנ׳ מה נעשה מה נעבד ... בזאת ג וחד ובזאת וסימנ׳ הביאו יואב לא לכם ויצא אל פניו

וינח ו וסימנ׳ ויעל הארבה ביום השביעי וינח יצ להם ליהושע ויאמר ליהודה נבנה וישמחו כל יהודה ותשקט מלכות ס״ה אויבי ב׳ מל׳ אויבי
ישראל בלב אויבי המלך ס״ה ב׳ מחרין לא נקיבה והאבן גדולה ונתת על השלחן לחם פנים עשו בגדי שרד נחש מזרחה שמש איזה דרך

להשתחות ליהוה ויקמו הלוים מן
בני הקהתים ומן בני הקרחים להלל
ליהוה אלהי ישראל בקול גדול
למעלה וישכימו בבקר ויצאו
למדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט
ויאמר שמעוני יהודה וישבי ירושלם
האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו
האמינו בנביאיו והצליחו ויועץ
אל העם ויעמד משררים ליהוה
ומהללים להדרת קדש בצאת לפני
החלוץ ואמרים הודו ליהוה כי לעולם
חסדו ובעת החלו ברנה ותהלה נתן
יהוה מארבים על בני עמון מואב
והר שעיר הבאים ליהודה וינגפו
ויעמדו בני עמון ומואב על ישבי
הר שעיר להחרים ולהשמיד וככלותם
ביושבי שעיר עזרו איש ברעהו
למשחית ויהודה בא על המצפה
למדבר ויפנו אל ההמון והנם פגרים
נפלים ארצה ואין פליטה ויבא
יהושפט ועמו לבז את שללם
וימצאו בהם לרב ורכוש ופגרים
וכלי חמדות וינצלו להם לאין משא
ויהיו ימים שלושה בזזים את השלל

כי רב הוא וביום הרבעי נקהלו
לעמק ברכה כי שם ברכו את יהוה
על כן קראו את שם המקום ההוא
עמק ברכה עד היום וישבו כל איש
יהודה וירושלם ויהושפט בראשם
לשוב אל ירושלם בשמחה כי
שמחם יהוה מאויביהם ויבאו ירושלם
בנבלים ובכנרות ובחצצרות אל
בית יהוה ויהי פחד אלהים על כל ממלכות
הארצות בשמעם כי נלחם יהוה
עם אויבי ישראל ותשקט מלכות
יהושפט וינח לו אלהיו מסביב
וימלך יהושפט על יהודה
בן שלשים וחמש שנה במלכו
ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם
ושם אמו עזובה בת שלחי וילך
בדרך אביו אסא ולא סר ממנה לעשות
הישר בעיני יהוה אך הבמות לא
סרו ועוד העם לא הכינו לבבם לאלהי
אבתיהם ויתר דברי יהושפט הראשנים
והאחרנים הנם כתובים בדברי יהוא
בן חנני אשר העלה על ספר מלכי
ישראל ואחרי כן אתחבר יהושפט
מלך יהודה עם אחזיה מלך ישראל

וגם שם עיר יען פלמות גוים ישב כרובים תנופת הארץ מזרח שמש זה הים גדול ותחדש פני אדמה ויעש מזבח נחשת ויעשו חג מצות עיר אלהים
מעשה אלהים תורת אלהים דיהוש׳ הר אלהים הר בשן בעיני אלהים איזה בית ס״ה וביום הרביעי ג׳ ד״ע פסוק׳ וסימנ׳ וביום הרביעי פרים
עשרה וביום הרביעי נקהלו נשקלו ס״ה אחזיה ז׳ וסימנ׳ ויפל וירכב בית הגן ויהפך את יואש את עשרה אתחבר יהושפט מלך יהודה

הוא הרשיע לעשות ויחברהו עמו
לעשות אניות ללכת תרשיש ויעשו
אניות גבר ויתנבא אליעזר בן דדוהו
ממרשה על יהושפט לאמר
כהתחברך עם אחזיהו פרץ יהוה
את מעשיך וישברו אניות ולא עצרו
ללכת אל תרשיש וישכב יהושפט
עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר
דויד וימלך יהורם בנו תחתיו ולו אחים
בני יהושפט עזריה ויחיאל וזכריהו
ועזריהו ומיכאל ושפטיהו כל אלה
בני יהושפט מלך ישראל ויתן להם
אביהם מתנות רבות לכסף ולזהב
ולמגדנות עם ערי מצרות ביהודה
ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא
הבכור ויקם יהורם על
ממלכת אביו ויתחזק ויהרג את כל
אחיו בחרב וגם משרי ישראל בן
שלשים ושתים שנה יהורם במלכו
ושמונה שנים מלך בירושלם וילך
בדרך מלכי ישראל כאשר עשו
בית אחאב כי בת אחאב היתה לו
אשה ויעש הרע בעיני יהוה ולא
אבה יהוה להשחית את בית דויד

למען הברית אשר כרת לדויד
וכאשר אמר לתת לו ניר ולבניו כל
הימים בימיו פשע אדום מתחת יד
יהודה וימליכו עליהם מלך ויעבר
יהורם עם שריו וכל הרכב עמו ויהי קם
לילה ויך את אדום הסובב אליו
ואת שרי הרכב ויפשע אדום מתחת
יד יהודה עד היום הזה אז תפשע
לבנה בעת ההיא מתחת ידו כי עזב
את יהוה אלהי אבתיו גם הוא עשה
במות בהרי יהודה ויזן את ישבי
ירושלם וידח את יהודה
ויבא אליו מכתב מאליהו הנביא
לאמר כה אמר יהוה אלהי דויד אביך
תחת אשר לא הלכת בדרכי יהושפט
אביך ובדרכי אסא מלך יהודה ותלך
בדרך מלכי ישראל ותזנה את יהודה
ואת ישבי ירושלם כהזנות בית
אחאב וגם את אחיך בית אביך הטובים
ממך הרגת הנה יהוה נגף מגפה
גדולה בעמך ובבניך ובנשיך ובכל
רכושך ואתה בחליים רבים במחלה
מעיך עד יצאו מעיך מן החלי
ימים על ימים ויער יהוה על יהורם

את רוח הפלשתים והערבים אשר
על יד כושים ויעלו ביהודה ויבקעוה
וישבו את כל הרכוש הנמצא לבית
המלך וגם בניו ונשיו ולא נשאר לו
בן כי אם יהואחז קטן בניו ואחרי
כל זאת נגפו יהוה במעיו לחלי לאין
מרפא ויהי לימים מימים וכעת צאת
הקץ לימים שנים יצאו מעיו עם חליו
וימת בתחלאים רעים ולא עשו לו
עמו שרפה כשרפת אבתיו
בן שלשים ושתים היה במלכו
ושמונה שנים מלך בירושלם וילך
בלא חמדה ויקברהו בעיר דויד ולא
בקברות המלכים וימליכו יושבי
ירושלם את אחזיהו בנו הקטן תחתיו
כי כל הראשנים הרג הגדוד הבא
בערבים למחנה וימלך אחזיהו בן
יהורם מלך יהודה   בן
ארבעים ושתים שנה אחזיהו במלכו
ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו
עתליהו בת עמרי גם הוא הלך
בדרכי בית אחאב כי אמו היתה
יועצתו להרשיע ויעש הרע בעיני
יהוה כבית אחאב כי המה היו לו

יועצים אחרי מות אביו למשחית לו
גם בעצתם הלך וילך את יהורם בן
אחאב מלך ישראל למלחמה על
חזאל מלך ארם ברמות גלעד ויכו
הרמים את יורם וישב להתרפא
ביזרעאל כי המכים אשר הכהו
ברמה בהלחמו את חזהאל מלך ארם
ועזריהו בן יהורם מלך יהודה ירד
לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל
כי חלה הוא ומאלהים היתה תבוסת
אחזיהו לבוא אל יורם ובבאו יצא
עם יהורם אל יהוא בן נמשי אשר
משחו יהוה להכרית את בית אחאב
ויהי כהשפט יהוא עם בית אחאב
וימצא את שרי יהודה ובני אחי
אחזיהו משרתים לאחזיהו ויהרגם
ויבקש את אחזיהו וילכדהו והוא
מתחבא בשמרון ויבאהו אל יהוא
וימתהו ויקברהו כי אמרו בן יהושפט
הוא אשר דרש את יהוה בכל לבבו
ואין לבית אחזיהו לעצר כח
לממלכה   ועתליהו אם
אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם
ותדבר את כל זרע הממלכה לבית

בבית המלך ג׳ וסימנ׳ וישמע עבד מלך הכושי והשלשית בבית המלך כי גדול מרדכי בבית המלך וחד והנה כל הנשים אשר נשארו בבית מלך
והיו ז׳ וסימנ׳ התחזקו תחזקנה חזקו ותקפתם והקיפו הלוים עשו עריס נדו מתוך בבל

יהושבעת בת המלך
את יואש בן אחזיהו ותגנב אתו מתוך
בני המלך המומתים ותתן אתו ואת
מינקתו בחדר המטות ותסתירהו
יהושבעת בת המלך יהורם אשת
יהוידע הכהן כי היא היתה אחות
אחזיהו מפני עתליהו ולא המיתתהו:
ויהי אתם בבית האלהים מתחבא שש
שנים ועתליה מלכת על הארץ:
ובשנה השבעית התחזק
יהוידע ויקח את שרי המאות לעזריהו
בן ירחם ולישמעאל בן יהוחנן
ולעזריהו בן עובד ואת מעשיהו בן
עדיהו ואת אלישפט בן זכרי עמו
בברית: ויסבו ביהודה ויקבצו את
הלוים מכל ערי יהודה וראשי האבות
לישראל ויבאו אל ירושלם: ויכרת
כל הקהל ברית בבית האלהים עם
המלך ויאמר להם הנה בן המלך
ימלך כאשר דבר יהוה על בני דויד:
זה הדבר אשר תעשו השלשית
מכם באי השבת לכהנים וללוים
לשערי הספים: והשלשית בבית
המלך והשלשית בשער היסוד

וכל העם בחצרות בית יהוה: ואל
יבוא בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים
ללוים המה יבאו כי קדש המה וכל
העם ישמרו משמרת יהוה: והקיפו
הלוים את המלך סביב איש וכליו
בידו והבא אל הבית יומת והיו את
המלך בבאו ובצאתו: ויעשו הלוים
וכל יהודה ככל אשר צוה יהוידע
הכהן ויקחו איש את אנשיו באי
השבת עם יוצאי השבת כי לא פטר
יהוידע הכהן את המחלקות:
ויתן יהוידע הכהן לשרי המאות את
החניתים ואת המגנות ואת השלטים
אשר למלך דויד אשר בית האלהים:
ויעמד את כל העם ואיש שלחו
בידו מכתף הבית הימנית עד כתף
הבית השמאלית למזבח ולבית על
המלך סביב: ויוציאו את בן המלך
ויתנו עליו את הנזר ואת העדות
וימליכו אתו וימשחהו יהוידע ובניו
ויאמרו יחי המלך: ותשמע
עתליהו את קול העם הרצים והמהללים
את המלך ותבוא אל העם בית יהוה:
ותרא והנה המלך עומד על עמודו

ויוצא יב׳ מל׳ וס׳ ויוצא אתו החוצה ויוצא העבד ויוצא אלהם את שמעון ויוצא יוסף אתם ויוצא משה את העם ויוצא אליו אל אחת האלה
ויוצא משם את כל אוצרות ויוצא יהוידע ויוצא ישראל וכל עם ג׳ וסימנ׳ ויקם יהושע ויעל יהושע
ויבא יהושע ויעבר המלך הגלגלה ותרא וחבירו שרי יהודה ראש פסוק יהושבעת ב׳ ובענ׳ וס׳ ותקח יהושבעת ובת ירהו יהושבעת

השיר ה' וסימנ' יהיה לכם כליל ביום ההוא יושר ובכלי השיר והמשוררים בכלי וישחו כל בנות השיר · וחד והשיר משורר והחצצרות ·· והוציאוה
ג' ומל' וסימנ' ויאמר יהודה הוציאוה על קצה הארץ אלמבית השדרות ·· מודעים ומודיעים ב' מודעים לחדשים ומודיעים להלל קדמיה חס

במבוא והשרים והחצצרות על
המלך וכל עם הארץ שמח ותקע
בחצצרות והמשוררים בכלי השיר
ומודיעים להלל ותקרע עתליהו את
בגדיה ותאמר קשר קשר׃
ויוצא יהוידע הכהן את שרי המאות
פקודי החיל ויאמר אלהם הוציאוה
אל מבית השדרות והבא אחריה
יומת בחרב כי אמר הכהן לא תמיתוה
בית יהוה׃ וישימו לה ידים ותבוא אל
מבוא שער הסוסים בית המלך
וימיתוה שם׃ ויכרת יהוידע
ברית בינו ובין כל העם ובין המלך
להיות לעם ליהוה׃ ויבאו כל העם בית
הבעל ויתצהו ואת מזבחתיו ואת
צלמיו שברו ואת מתן כהן הבעל
הרגו לפני המזבחות׃ וישם יהוידע
פקדת בית יהוה ביד הכהנים הלוים
אשר חלק דויד על בית יהוה להעלות
עלות יהוה ככתוב בתורת משה
בשמחה ובשיר על ידי דויד׃ ויעמד
השוערים על שערי בית יהוה ולא
יבא טמא לכל דבר׃ ויקח את שרי
המאות ואת האדירים ואת המושלים בעם ואת כל

עם הארץ ויורד את המלך מבית
יהוה ויבאו בתוך שער העליון בית
המלך ויושיבו את המלך על כסא
הממלכה׃ וישמחו כל עם הארץ
והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו
בחרב׃ בן שבע שנים יאש
במלכו וארבעים שנה מלך בירושלם
ושם אמו צביה מבאר שבע׃ ויעש
יואש הישר בעיני יהוה כל ימי יהוידע
הכהן׃ וישא לו יהוידע נשים שתים
ויולד בנים ובנות׃ ויהי אחרי כן היה
עם לב יואש לחדש את בית יהוה׃
ויקבץ את הכהנים והלוים ויאמר
להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל
ישראל כסף לחזק את בית אלהיכם
מדי שנה בשנה ואתם תמהרו
לדבר ולא מהרו הלוים׃ ויקרא המלך
ליהוידע הראש ויאמר לו מדוע
לא דרשת על הלוים להביא מיהודה
ומירושלם את משאת משה עבד
יהוה והקהל לישראל לאהל העדות׃
כי עתליהו המרשעת בניה פרצו
את בית האלהים וגם כל קדשי בית
יהוה עשו לבעלים׃ ויאמר המלך

משאת ו' וסימנ' וירב משאת בנימן להעלותם משאת העשו משאת המלך ויקרא המלך ויתנו קול ביהודה תכון תפלתי · וחד ומשאת בר ··
יביא ג' ואם כבש ואת אשמו המקריב את זבח שלמיו וזאת תורת הנזיר והיה כאשר בא עליכם יביאו עליך והגוי אשר יביא את צוארו ויהי בעת
יביא את הארון וביום השמיני דנזיר ותאותם יבא להם כרם היה לשלמה כי את כל מעשה וגם אלהיהם ··

משה עבד האלהים ד׳ ואהרן ומשה ויתנו קול וכל ישראל עבדו מחזיקים על אחיהם ה׳ ויאספו ל׳ קביא שלו שלחו שלחו פלשתיא גרמוי דמלכא
ולאחיהון חמרא וכספא ה׳ וביתו ו׳ ואלה שמות בני ישראל וישב דוד עם אכיש בגת ואנשיו איש וביתו אשר ישב שם ועשקו גבר וביתו ועם האלהים וביתו

וַיַּעֲשׂוּ אֲרוֹן אֶחָד וַיִּתְּנֻהוּ בְּשַׁעַר בֵּית
יְהוָה חוּצָה׃ וַיִּתְּנוּ קוֹל בִּיהוּדָה וּבִירוּשָׁלִַם
לְהָבִיא לַיהוָה מַשְׂאַת מֹשֶׁה עֶבֶד הָאֱלֹהִים
עַל יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר׃ וַיִּשְׂמְחוּ כָל
הַשָּׂרִים וְכָל הָעָם וַיָּבִיאוּ וַיַּשְׁלִיכוּ לָאָרוֹן
עַד לְכַלֵּה׃ וַיְהִי בְּעֵת יָבִיא אֶת הָאָרוֹן
אֶל פְּקֻדַּת הַמֶּלֶךְ בְּיַד הַלְוִיִּם וְכִרְאוֹתָם
כִּי רַב הַכֶּסֶף וּבָא סוֹפֵר הַמֶּלֶךְ וּפְקִיד
כֹּהֵן הָרֹאשׁ וִיעָרוּ אֶת הָאָרוֹן וְיִשָּׂאֻהוּ
וִישִׁיבֻהוּ אֶל מְקֹמוֹ כֹּה עָשׂוּ לְיוֹם
בְּיוֹם וַיַּאַסְפוּ כֶסֶף לָרֹב׃ וַיִּתְּנֵהוּ הַמֶּלֶךְ
וִיהוֹיָדָע אֶל עוֹשֵׂה מְלֶאכֶת עֲבוֹדַת
בֵּית יְהוָה וַיִּהְיוּ שֹׂכְרִים חֹצְבִים וְחָרָשִׁים
לְחַדֵּשׁ בֵּית יְהוָה וְגַם לְחָרָשֵׁי בַרְזֶל
וּנְחֹשֶׁת לְחַזֵּק אֶת בֵּית יְהוָה׃ וַיַּעֲשׂוּ
עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה וַתַּעַל אֲרוּכָה לַמְּלָאכָה
בְּיָדָם וַיַּעֲמִידוּ אֶת בֵּית הָאֱלֹהִים עַל
מַתְכֻּנְתּוֹ וַיְאַמְּצֻהוּ׃ וּכְכַלּוֹתָם הֵבִיאוּ
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וִיהוֹיָדָע אֶת שְׁאָר הַכֶּסֶף
וַיַּעֲשֵׂהוּ כֵלִים לְבֵית יְהוָה כְּלֵי שָׁרֵת
וְהַעֲלוֹת וְכַפּוֹת וּכְלֵי זָהָב וָכָסֶף וַיִּהְיוּ
מַעֲלִים עֹלוֹת בְּבֵית יְהוָה תָּמִיד כֹּל
יְמֵי יְהוֹיָדָע׃ וַיִּזְקַן יְהוֹיָדָע
וַיִּשְׂבַּע יָמִים וַיָּמֹת בֶּן מֵאָה וּשְׁלֹשִׁים

שָׁנָה בְּמוֹתוֹ׃ וַיִּקְבְּרֻהוּ בְעִיר דָּוִיד עִם
הַמְּלָכִים כִּי עָשָׂה טוֹבָה בְּיִשְׂרָאֵל וְעִם
הָאֱלֹהִים וּבֵיתוֹ׃ וְאַחֲרֵי מוֹת
יְהוֹיָדָע בָּאוּ שָׂרֵי יְהוּדָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ
לַמֶּלֶךְ אָז שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֲלֵיהֶם׃ וַיַּעַזְבוּ
אֶת בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וַיַּעַבְדוּ
אֶת הָאֲשֵׁרִים וְאֶת הָעֲצַבִּים וַיְהִי קֶצֶף
עַל יְהוּדָה וִירוּשָׁלִַם בְּאַשְׁמָתָם זֹאת׃
וַיִּשְׁלַח בָּהֶם נְבִאִים לַהֲשִׁיבָם אֶל
יְהוָה וַיָּעִידוּ בָם וְלֹא הֶאֱזִינוּ׃
וְרוּחַ אֱלֹהִים לָבְשָׁה אֶת זְכַרְיָה בֶּן
יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וַיַּעֲמֹד מֵעַל לָעָם וַיֹּאמֶר
לָהֶם כֹּה אָמַר הָאֱלֹהִים לָמָה אַתֶּם
עֹבְרִים אֶת מִצְוֹת יְהוָה וְלֹא תַצְלִיחוּ
כִּי עֲזַבְתֶּם אֶת יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶתְכֶם׃
וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו וַיִּרְגְּמֻהוּ אֶבֶן בְּמִצְוַת
הַמֶּלֶךְ בַּחֲצַר בֵּית יְהוָה׃ וְלֹא זָכַר יוֹאָשׁ
הַמֶּלֶךְ הַחֶסֶד אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹיָדָע
אָבִיו עִמּוֹ וַיַּהֲרֹג אֶת בְּנוֹ וּכְמוֹתוֹ אָמַר
יֵרֶא יְהוָה וְיִדְרֹשׁ׃ וַיְהִי
לִתְקוּפַת הַשָּׁנָה עָלָה עָלָיו חֵיל אֲרָם
וַיָּבֹאוּ אֶל יְהוּדָה וִירוּשָׁלִַם וַיַּשְׁחִיתוּ
אֶת כָּל שָׂרֵי הָעָם מֵעָם וְכָל שְׁלָלָם
שִׁלְּחוּ לְמֶלֶךְ דַּרְמָשֶׂק׃ כִּי בְמִצְעַר

ירא ה׳ ארבעה מלעיל וחד מלרע ועתה ירא פרעה ויאמרו אלהים ירא ע׳ ירא אלהי אבותינו ובמותו אמר ירא ע׳ אל ירא בפלגות ה׳ אל יהודה ה׳ וישב
אל יהודה ויאמר לכן כה אמר ע׳ אלה צבאות ויהי לתקופת השנה אשר תשלחני אל יהודה על אשר אבוא אל יהודה וחד אשר דבר ע׳ אל ישראל ואל
יהודה ה׳ שלחו ד׳ וילחמו בני יהודה גם כל העלים המצלות וישובו אחרי כן וכל שללם שלחו ה׳ מתכנתו ב׳ אל החמר יהיה מתכנתו ויעמידו את

לרב מאוד ה׳ וגם יהודה תלחם ויעש שלמה ותתן למלך כי במצער אנשים ויאספו ירושלם משנה תורה יומתו יומתו יומתו איש בחטאו
מלכים יומתו יומתו יומת כי איש בחטאו דברי הימים ימותו ימותו ימותו כי איש בחטאו

אנשים באו חיל ארם ויהוה נתן בידם
חיל לרב מאד כי עזבו את יהוה אלהי
אבותיהם ואת יואש עשו שפטים
ובלכתם ממנו כי עזבו אתו במחליים
רבים התקשרו עליו עבדיו בדמי בני
יהוידע הכהן ויהרגהו על מטתו וימת
ויקברהו בעיר דויד ולא קברהו
בקברות המלכים ואלה
המתקשרים עליו זבד בן שמעת
העמונית ויהוזבד בן שמרית המואבית
ובניו ורב המשא עליו ויסוד בית
האלהים הנם כתובים על מדרש
ספר המלכים וימלך אמציהו בנו
תחתיו בן עשרים וחמש
שנה מלך אמציהו ועשרים ותשע
שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדן
מירושלם ויעש הישר בעיני יהוה
רק לא בלבב שלם ויהי כאשר חזקה
הממלכה עליו ויהרג את עבדיו
המכים את המלך אביו ואת בניהם
לא המית כי ככתוב בתורה בספר
משה אשר צוה יהוה לאמר לא
ימותו אבות על בנים ובנים לא ימותו
על אבות כי איש בחטאו ימותו

ויקבץ אמציהו את יהודה
ויעמידם לבית אבות לשרי האלפים
ולשרי המאות לכל יהודה ובנימן
ויפקדם למבן עשרים שנה ומעלה
וימצאם שלש מאות אלף בחור
יוצא צבא אחז רמח וצנה וישכר
מישראל מאה אלף גבור חיל במאה
ככר כסף ואיש האלהים בא אליו
לאמר המלך אל יבא עמך צבא
ישראל כי אין יהוה עם ישראל כל
בני אפרים כי אם בא אתה עשה חזק
למלחמה יכשילך האלהים לפני אויב
כי יש כח באלהים לעזור ולהכשיל
ויאמר אמציהו לאיש האלהים ומה
לעשות למאת הככר אשר נתתי
לגדוד ישראל ויאמר איש האלהים
יש ליהוה לתת לך הרבה מזה ויבדילם
אמציהו להגדוד אשר בא אליו
מאפרים ללכת למקומם ויחר אפם
מאד ביהודה וישובו למקומם בחרי
אף ואמציהו התחזק וינהג
את עמו וילך גיא המלח ויך את
בני שעיר עשרת אלפים ועשרת
אלפים חיים שבו בני יהודה ויביאום

במאה ה׳ ויקן את חלקת השדה ואת עצמות יוסף אין חפץ למלך במהר אשר ארש לי וישכר מישראל ואת בנהם ד׳ ואת בנהם ילמדון ואת בנהם
הקים תחתם ואת בניהם כלן בבית ואת בנהם לא המית בחרי אף ה׳ ויצא מעט פרעה ויקח יהונתן מעט השלחן ואמרת אליו השמר והשקט וישובו
למקומם גדע בחרי אף שבו ד׳ מלרע ואת כל חילו ואת כל טפם ושבן אליך וחבר ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה

כל לשון הליכה לכה כתב כמ״ג כתב לך ויאמר אליו בלק לך נא אתי ויאמר לגדעון לך ונקרבה לך ונתראה פנים דדב׳ ימים ... אמרת ג׳ ר״ע פ׳ סו׳ אמרת
אך דבר שפתים דמלב׳ אמרת אני נא לי אמרת הנה הכית ...

לראש הסלע וישליכום מראש הסלע
וכלם נבקעו ובני הגדוד אשר השיב
אמציהו מלכת עמו למלחמה ויפשטו
בערי יהודה משמרון ועד בית חורון
ויכו מהם שלשת אלפים ויבזו בזה
רבה׃ ויהי אחרי בוא אמציהו
מהכות את אדומים ויבא את אלהי
בני שעיר ויעמידם לו לאלהים ולפניהם
ישתחוה ולהם יקטר׃ ויחר אף יהוה
באמציהו וישלח אליו נביא ויאמר
לו למה דרשת את אלהי העם אשר
לא הצילו את עמם מידך׃ ויהי בדברו
אליו ויאמר לו היועץ למלך נתנוך
חדל לך למה יכוך ויחדל הנביא ויאמר
ידעתי כי יעץ אלהים להשחיתך
כי עשית זאת ולא שמעת לעצתי׃
ויועץ אמציהו מלך יהודה
וישלח אל יואש בן יהואחז בן יהוא
מלך ישראל לאמר לך נתראה פנים׃
וישלח יואש מלך ישראל אל
אמציהו מלך יהודה לאמר החוח
אשר בלבנון שלח אל הארז אשר
בלבנון לאמר תנה את בתך לבני
לאשה ותעבר חית השדה אשר

בלבנון ותרמס את החוח׃ אמרת הנה
הכית את אדום ונשאך לבך להכביד
עתה שבה בביתך למה תתגרה ברעה
ונפלת אתה ויהודה עמך׃ ולא שמע
אמציהו כי מהאלהים היא למען
תתם ביד כי דרשו את אלהי אדום׃
ויעל יואש מלך ישראל ויתראו פנים
הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש
אשר ליהודה׃ וינגף יהודה לפני
ישראל וינסו איש לאהליו׃ ואת
אמציהו מלך יהודה בן יואש בן
יהואחז תפש יואש מלך ישראל
בבית שמש ויביאהו ירושלם ויפרץ
בחומת ירושלם משער אפרים עד
שער הפונה ארבע מאות אמה׃ וכל
הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים
בבית האלהים עם עבד אדום ואת
אוצרות בית המלך ואת בני התערבות
וישב שמרון׃ ויחי אמציהו
בן יואש מלך יהודה אחרי מות
יואש בן יהואחז מלך ישראל חמש
עשרה שנה׃ ויתר דברי אמציהו
הראשנים והאחרונים הלא הנם
כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל׃

ישתחוה ג׳ אשר ישתחוה שם לאלהים ולפניהם ישתחוה ומדרכי לא יכרע ... הפונה ד׳ מל׳ וישלח ...
רוח ויוצאי דרך שער צפונה עד שער הפונה ... וישאהו ד׳ וחס׳ ... וחד וישאהו וישבהו
אל מקומו ... לכישה ו׳ ...

ויבנה ג את העיר וישב בה את האבנים מזבח ויבנה ערים וחד כי אלהים ישעיון ויבנה חיל ד ולמשלמיהו בנים ואחים ויקהל דויד וישכר
מישראל כל מספר האויב ה מל וחד חס ושבוס שביהם בעת רעה ובעת צרה את האיב יען אמר האויב לעזי למלך האויב תמו חרבות

ומעת אשר סר אמציהו מאחרי
יהוה ויקשרו עליו קשר בירושלם
וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה
וימתהו שם וישאהו על הסוסים
ויקברו אתו עם אבתיו בעיר יהודה
ויקחו כל עם יהודה את עזיהו והוא
בן שש עשרה שנה וימליכו אתו
תחת אביו אמציהו הוא בנה את
אילות וישיבה ליהודה אחרי שכב
המלך עם אבתיו בן שש
עשרה שנה עזיהו במלכו וחמשים
ושתים שנה מלך בירושלם ושם
אמו יכיליה מן ירושלם ויעש הישר
בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו
אביו ויהי לדרש אלהים בימי זכריהו
המבין בראת האלהים ובימי דרשו
את יהוה הצליחו האלהים ויצא
וילחם בפלשתים ויפרץ את חומת
גת ואת חומת יבנה ואת חומת אשדוד
ויבנה ערים באשדוד ובפלשתים
ויעזרהו האלהים על פלשתים ועל
הערבים הישבים בגור בעל והמעונים
ויתנו העמונים מנחה לעזיהו וילך
שמו עד לבוא מצרים כי החזיק עד

למעלה ויבן עזיהו מגדלים
בירושלם על שער הפנה ועל שער
הגיא ועל המקצוע ויחזקם ויבן
מגדלים במדבר ויחצב ברות רבים
כי מקנה רב היה לו ובשפלה ובמישור
אכרים וכרמים בהרים ובכרמל כי
אהב אדמה היה ויהי לעזיהו
חיל עשה מלחמה יוצאי צבא לגדוד
במספר פקדתם ביד יעואל הסופר
ומעשיהו השוטר על יד חנניהו
משרי המלך כל מספר ראשי האבות
לגבורי חיל אלפים ושש מאות ועל
ידם חיל צבא שלש מאות אלף
ושבעת אלפים וחמש מאות עושי
מלחמה בכח חיל לעזר למלך על
האויב ויכן להם עזיהו לכל הצבא
מגנים ורמחים וכובעים ושרינות
וקשתות ולאבני קלעים ויעש בירושלם
חשבנות מחשבת חושב להיות על
המגדלים ועל הפנות לירוא בחצים
ובאבנים גדלות ויצא שמו עד
למרחוק כי הפליא להעזר עד כי
חזק וכחזקתו גבה לבו עד להשחית
וימעל ביהוה אלהיו ויבא אל היכל

ברות ה בליש וכתים מלאים כל טוב ונשלחהו באחד הברות ובברות ויחצב ברות רבים וילכו ערים בצורת קדמ' וכרת כתב ושג' ברות
כתב ותלין כתב בארות כי שתים רעות עשה עמי גבה ה בן אדם אמר לנגיד צר גבה לבך ביפיך וכחזקתו גבה לבו ולא כגמל עלין שיר
המעלות וחד ידום ונשא וגבה מעי מעי אחולה ויקח עבד מלך האנשים הן ישא איש בשר ויעש בירושלם חשבנות

יהוה להקטיר על מזבח הקטרת
ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים
ליהוה שמונים בני חיל ויעמדו על
עזיהו המלך ויאמרו לו לא לך עזיהו
להקטיר ליהוה כי לכהנים בני אהרן
המקדשים להקטיר צא מן המקדש
כי מעלת ולא לך לכבוד מיהוה אלהים
ויזעף עזיהו ובידו מקטרת להקטיר
ובזעפו עם הכהנים והצרעת זרחה
במצחו לפני הכהנים בבית יהוה
מעל למזבח הקטרת ויפן אליו
עזריהו כהן הראש וכל הכהנים והנה
הוא מצרע במצחו ויבהלוהו משם
וגם הוא נדחף לצאת כי נגעו יהוה
ויהי עזיהו המלך מצרע עד יום
מותו וישב בית החפשות מצרע כי
נגזר מבית יהוה ויותם בנו על בית
המלך שופט את עם הארץ ויתר
דברי עזיהו הראשנים והאחרנים
כתב ישעיהו בן אמוץ הנביא וישכב
עזיהו עם אבתיו ויקברו אתו עם
אבתיו בשדה הקבורה אשר למלכים
כי אמרו מצורע הוא וימלך יותם
בנו תחתיו   בן עשרים וחמש

שנה יותם במלכו ושש עשרה שנה
מלך בירושלם ושם אמו ירושה
בת צדוק ויעש הישר בעיני יהוה
ככל אשר עשה עזיהו אביו רק לא
בא אל היכל יהוה ועוד העם משחיתים
הוא בנה את שער בית יהוה העליון
ובחומת העפל בנה לרב ועירים
בנה בהר יהודה ובחרשים בנה בירנות
ומגדלים והוא נלחם עם מלך בני
עמון ויחזק עליהם ויתנו לו בני עמון
בשנה ההיא מאה ככר כסף ועשרת
אלפים כרים חטים ושעורים עשרת
אלפים זאת השיבו לו בני עמון ובשנה
השנית והשלשית ויתחזק יותם
כי הכין דרכיו לפני יהוה אלהיו ויתר
דברי יותם וכל מלחמתיו ודרכיו
הנם כתובים על ספר מלכי ישראל
ויהודה בן עשרים וחמש שנה
היה במלכו ושש עשרה שנה מלך
בירושלם וישכב יותם עם אבתיו
ויקברו אתו בעיר דויד וימלך
אחז בנו תחתיו   בן עשרים
שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה
מלך בירושלם ולא עשה הישר

בעיני יהוה כדויד אביו׃ וילך בדרכי
מלכי ישראל וגם מסכות עשה
לבעלים׃ והוא הקטיר בגיא בן הנם
ויבער את בניו באש כתעבות הגוים
אשר הריש יהוה מפני בני ישראל׃
ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות
ותחת כל עץ רענן׃ ויתנהו יהוה אלהיו
ביד מלך ארם ויכו בו וישבו ממנו
שביה גדולה ויביאו דרמשק וגם ביד
מלך ישראל נתן ויך בו מכה גדולה׃
ויהרג פקח בן רמליהו ביהודה מאה
ועשרים אלף ביום אחד הכל בני
חיל בעזבם את יהוה אלהי אבותם׃
ויהרג זכרי גבור אפרים את מעשיהו
בן המלך ואת עזריקם נגיד הבית
ואת אלקנה משנה המלך׃ וישבו
בני ישראל מאחיהם מאתים אלף
נשים בנים ובנות וגם שלל רב בזזו
מהם ויביאו את השלל לשמרון׃
ושם היה נביא ליהוה עדד
שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון
ויאמר להם הנה בחמת יהוה אלהי
אבותיכם על יהודה נתנם בידכם
ותהרגו בהם בזעף עד לשמים הגיע׃

ועתה בני יהודה וירושלם אתם אמרים
לכבש לעבדים ולשפחות לכם הלא
רק אתם עמכם אשמות ליהוה
אלהיכם׃ ועתה שמעוני והשיבו השביה
אשר שביתם מאחיכם כי חרון אף
יהוה עליכם׃ ויקמו אנשים
מראשי בני אפרים עזריהו בן יהוחנן
ברכיהו בן משלמות ויחזקיהו בן
שלם ועמשא בן חדלי על הבאים
מן הצבא׃ ויאמרו להם לא תביאו
את השביה הנה כי לאשמת יהוה
עלינו אתם אמרים להסיף על
חטאתנו ועל אשמתנו כי רבה
אשמה לנו וחרון אף על ישראל׃
ויעזב החלוץ את השביה ואת הבזה
לפני השרים וכל הקהל׃ ויקמו האנשים
אשר נקבו בשמות ויחזיקו בשביה
וכל מערמיהם הלבישו מן השלל
וילבשום וינעלום ויאכלום וישקום
ויסכום וינהלום בחמרים לכל כושל
ויביאום ירחו עיר התמרים אצל
אחיהם וישובו שמרון׃ בעת
ההיא שלח המלך אחז על מלכי
אשור לעזר לו׃ ועוד אדומים באו

ז פיסו את בהן את ואת ואת וא. ג ואת ואת ואת ויקח עשו את נשיו קח את אהרן ויקח את החלב ואת האליה אשר לא הוריש וזה דבר המס׳ בימי פקח
מלך ישראל ופלשתים פשטו בערי ה׳

ויכו ביהודה וישבו שבי ופלשתים
פשטו בערי השפלה והנגב ליהודה
וילכדו את בית שמש ואת אילון ואת
הגדרות ואת שוכו ובנותיה ואת תמנה
ובנותיה ואת גמזו ואת בנתיה וישבו
שם כי הכניע יהוה את יהודה בעבור
אחז מלך ישראל כי הפריע ביהודה
ומעול מעל ביהוה ויבא עליו תלגת
פלנאסר מלך אשור ויצר לו ולא
חזקו כי חלק אחז את בית יהוה ואת
בית המלך והשרים ויתן למלך
אשור ולא לעזרה לו ובעת הצר לו
ויוסף למעול ביהוה הוא המלך אחז
ויזבח לאלהי דרמשק המכים בו
ויאמר כי אלהי מלכי ארם הם מעזרים
אתם להם אזבח ויעזרוני והם היו
לו להכשילו ולכל ישראל ויאסף
אחז את כלי בית האלהים ויקצץ
את כלי בית האלהים ויסגר את דלתות
בית יהוה ויעש לו מזבחות בכל
פנה בירושלם ובכל עיר ועיר ליהודה
עשה במות לקטר לאלהים אחרים
ויכעס את יהוה אלהי אבתיו ויתר
דבריו וכל דרכיו הראשנים והאחרונים

הנם כתובים על ספר מלכי יהודה
וישראל וישכב אחז עם אבתיו
ויקברהו בעיר בירושלם כי לא
הביאהו לקברי מלכי ישראל וימלך
יחזקיהו בנו תחתיו יחזקיהו
מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים
ותשע שנה מלך בירושלם ושם
אמו אביה בת זכריהו ויעש הישר
בעיני יהוה ככל אשר עשה דויד
אביו הוא בשנה הראשונה למלכו
בחדש הראשון פתח את דלתות
בית יהוה ויחזקם ויבא את הכהנים
ואת הלוים ויאספם לרחוב המזרח
ויאמר להם שמעוני הלוים עתה
התקדשו וקדשו את בית יהוה
אלהי אבתיכם והוציאו את הנדה
מן הקדש כי מעלו אבתינו ועשו
הרע בעיני יהוה אלהינו ויעזבהו
ויסבו פניהם ממשכן יהוה ויתנו
ערף גם סגרו דלתות האולם ויכבו
את הנרות וקטרת לא הקטירו ועלה
לא העלו בקדש לאלהי ישראל
ויהי קצף יהוה על יהודה וירושלם
ויתנם לזועה לשמה ולשרקה כאשר

והוציאו ו׳ וסימנה׳ ותפשו בו אביו ואמו ולקח אבי הנער ואמה ולשנים האנשים ויאמר יהושע פתחו והוציאו את הנער אל פתח בית אביה והו׳
והוציאו את הנדה ... וסימנה׳ ויקראו אל בני דן את ארון אלהי ישראל ויסבו פניהם ממשכן יי׳ ויוסף ג׳ מל׳ וסימנה׳ מלאך
יי׳ ... ויבח קערה ... אל אחז למעול ביי׳ וחד ויאסף שאול ליראו ...

ראים בעיניכם והנה נפלו אבותינו
בחרב ובנינו ובנותינו ונשינו בשבי
על זאת עתה עם לבבי לכרות ברית
ליהוה אלהי ישראל וישב ממנו חרון
אפו בני עתה אל תשלו כי בכם בחר
יהוה לעמד לפניו לשרתו ולהיות לו
משרתים ומקטרים ויקמו
הלוים מחת בן עמשי ויואל בן
עזריהו מן בני הקהתי ומן בני מררי
קיש בן עבדי ועזריהו בן יהללאל
ומן הגרשני יואח בן זמה ועדן בן
יואח ומן בני אליצפן שמרי ויעואל
ומן בני אסף זכריהו ומתניהו ומן
בני הימן יחואל ושמעי ומן בני
ידותון שמעיה ועזיאל ויאספו את
אחיהם ויתקדשו ויבאו כמצות
המלך בדברי יהוה לטהר בית יהוה
ויבאו הכהנים לפנימה בית יהוה
לטהר ויציאו את כל הטמאה אשר
מצאו בהיכל יהוה לחצר בית יהוה
ויקבלו הלוים להוציא לנחל קדרון
חוצה ויחלו באחד לחדש הראשון
לקדש וביום שמונה לחדש באו
לאולם יהוה ויקדשו את בית יהוה

לימים שמונה וביום ששה עשר
לחדש הראשון כלו ויבואו
פנימה אל חזקיהו המלך ויאמרו
טהרנו את כל בית יהוה את מזבח
העולה ואת כל כליו ואת שלחן
המערכת ואת כל כליו ואת כל הכלים
אשר הזניח המלך אחז במלכותו
במעלו הכנו והקדשנו והנם לפני
מזבח יהוה וישכם יחזקיהו
המלך ויאסף את שרי העיר ויעל
בית יהוה ויביאו פרים שבעה ואילים
שבעה וכבשים שבעה וצפירי עזים
שבעה לחטאת על הממלכה ועל
המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן
הכהנים להעלות על מזבח יהוה
וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים את
הדם ויזרקו המזבחה וישחטו האלים
ויזרקו הדם המזבחה וישחטו הכבשים
ויזרקו הדם המזבחה ויגישו את
שעירי החטאת לפני המלך והקהל
ויסמכו ידיהם עליהם וישחטום
הכהנים ויחטאו את דמם המזבחה
לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל
אמר המלך העולה והחטאת ויעמד

את הלוים בית יהוה במצלתים בנבלים
ובכנרות במצות דויד וגד חזה המלך
ונתן הנביא כי ביד יהוה המצוה ביד
נביאיו ויעמדו הלוים בכלי
דויד והכהנים בחצצרות ויאמר
חזקיהו להעלות העלה להמזבח ובעת
החל העולה החל שיר יהוה והחצצרות
ועל ידי כלי דויד מלך ישראל וכל
הקהל משתחוים והשיר משורר
והחצצרות מחצצרים הכל עד
לכלות העלה ובכלות להעלות כרעו
המלך וכל הנמצאים אתו וישתחוו
ויאמר יחזקיהו המלך והשרים ללוים
להלל ליהוה בדברי דויד ואסף החזה
ויהללו עד לשמחה ויקדו וישתחוו
ויען יחזקיהו ויאמר עתה
מלאתם ידכם ליהוה גשו והביאו
זבחים ותודות לבית יהוה ויביאו הקהל
זבחים ותודות וכל נדיב לב עלות
ויהי מספר העלה אשר הביאו הקהל
בקר שבעים אילים מאה כבשים
מאתים לעלה ליהוה כל אלה והקדשים
בקר שש מאות וצאן שלשת אלפים
רק הכהנים היו למעט ולא יכלו להפשיט

את כל העלות ויחזקום אחיהם הלוים
עד כלות המלאכה ועד יתקדשו הכהנים
כי הלוים ישרי לבב להתקדש מהכהנים
וגם עלה לרב בחלבי השלמים ובנסכים
לעלה ותכון עבדת בית יהוה וישמח
יחזקיהו וכל העם על ההכין האלהים
לעם כי בפתאם היה הדבר
וישלח יחזקיהו על כל ישראל ויהודה
וגם אגרות כתב על אפרים ומנשה
לבוא לבית יהוה בירושלם לעשות
פסח ליהוה אלהי ישראל ויועץ
המלך ושריו וכל הקהל בירושלם
לעשות הפסח בחדש השני כי לא
יכלו לעשתו בעת ההיא כי הכהנים
לא התקדשו למדי והעם לא נאספו
לירושלם ויישר הדבר בעיני המלך
ובעיני כל הקהל ויעמידו דבר
להעביר קול בכל ישראל מבאר
שבע ועד דן לבוא לעשות פסח
ליהוה אלהי ישראל בירושלם כי
לא לרב עשו ככתוב וילכו הרצים
באגרות מיד המלך ושריו בכל
ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר
בני ישראל שובו אל יהוה אלהי

אברהם יצחק וישראל וישב אל
הפליטה הנשארת לכם מכף מלכי
אשור ואל תהיו כאבותיכם וכאחיכם
אשר מעלו ביהוה אלהי אבותיהם
ויתנם לשמה כאשר אתם ראים עתה
אל תקשו ערפכם כאבותיכם תנו יד
ליהוה ובאו למקדשו אשר הקדיש
לעולם ועבדו את יהוה אלהיכם וישב
מכם חרון אפו כי בשובכם על יהוה
אחיכם ובניכם לרחמים לפני שוביהם
ולשוב לארץ הזאת כי חנון ורחום
יהוה אלהיכם ולא יסיר פנים מכם
אם תשובו אליו ויהיו הרצים
עברים מעיר לעיר בארץ אפרים
ומנשה ועד זבלון ויהיו משחיקים
עליהם ומלעגים בם אך אנשים
מאשר ומנשה ומזבלון נכנעו ויבאו
לירושלם גם ביהודה היתה יד האלהים
לתת להם לב אחד לעשות מצות המלך
והשרים בדבר יהוה ויאספו ירושלם
עם רב לעשות את חג המצות בחדש
השני קהל לרב מאד ויקמו ויסירו
את המזבחות אשר בירושלם ואת
כל המקטרות הסירו וישליכו לנחל

קדרון וישחטו הפסח בארבעה
עשר לחדש השני והכהנים והלוים
נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות בית
יהוה ויעמדו על עמדם כמשפטם
כתורת משה איש האלהים הכהנים
זרקים את הדם מיד הלוים כי רבת
בקהל אשר לא התקדשו והלוים על
שחיטת הפסחים לכל לא טהור
להקדיש ליהוה כי מרבית העם רבת מאפרים
ומנשה יששכר וזבלון לא הטהרו
כי אכלו את הפסח בלא ככתוב כי
התפלל יחזקיהו עליהם לאמר יהוה
הטוב יכפר בעד כל לבבו הכין
לדרוש האלהים יהוה אלהי אבותיו
ולא כטהרת הקדש וישמע
יהוה אל יחזקיהו וירפא את העם
ויעשו בני ישראל הנמצאים
בירושלם את חג המצות שבעת ימים
בשמחה גדולה ומהללים ליהוה יום
ביום הלוים והכהנים בכלי עז ליהוה
וידבר יחזקיהו על לב כל
הלוים המשכילים שכל טוב ליהוה
ויאכלו את המועד שבעת הימים
מזבחים זבחי שלמים ומתודים

יושבים היושב ... מל וסימנהון ואוריד כאביר יושבים והוא שם כל השרים יושבים והנביא ... רפיסון וזקני יהודה יושבים ...
והיושבים הראשנים והיושבים ביהודה ומלך ישראל ... וּבני ישראל ויהודה ופקדתי על היושבים ואמרה לבם ...

ליהוה אלהי אבותיהם ויועצו
כל הקהל לעשות שבעת ימים אחרים
ויעשו שבעת ימים שמחה כי חזקיהו
מלך יהודה הרים לקהל אלף פרים
ושבעת אלפים צאן והשרים הרימו
לקהל פרים אלף וצאן עשרת אלפים
ויתקדשו כהנים לרב וישמחו כל קהל
יהודה והכהנים והלוים וכל הקהל
הבאים מישראל והגרים הבאים
מארץ ישראל והיושבים ביהודה
ותהי שמחה גדולה בירושלם כי מימי
שלמה בן דויד מלך ישראל לא כזאת
בירושלם ויקמו הכהנים הלוים
ויברכו את העם וישמע בקולם
ותבוא תפלתם למעון קדשו לשמים
וככלות כל זאת יצאו כל ישראל
הנמצאים לערי יהודה וישברו
המצבות ויגדעו האשרים וינתצו
את הבמות ואת המזבחות מכל
יהודה ובנימן ובאפרים ומנשה עד
לכלה וישובו כל בני ישראל איש
לאחזתו לעריהם ויעמד
יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלוים
על מחלקותם איש כפי עבדתו לכהנים

וללוים לעלה ולשלמים לשרת ולהודות
ולהלל בשערי מחנות יהוה
ומנת המלך מן רכושו לעלות לעלות
הבקר והערב והעלות לשבתות
ולחדשים ולמעדים ככתוב בתורת
יהוה ויאמר לעם ליושבי ירושלם
לתת מנת הכהנים והלוים למען יחזקו
בתורת יהוה וכפרץ הדבר הרבו בני
ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר
ודבש וכל תבואת שדה ומעשר הכל
לרב הביאו ובני ישראל ויהודה
היושבים בערי יהודה גם הם מעשר
בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים
ליהוה אלהיהם הביאו ויתנו ערמות
ערמות בחדש השלשי החלו
הערמות ליסוד ובחדש השביעי כלו
ויבאו יחזקיהו והשרים ויראו את
הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו
ישראל וידרש יחזקיהו על
הכהנים והלוים על הערמות ויאמר
אליו עזריהו הכהן הראש לבית
צדוק ויאמר מהחל התרומה לביא
בית יהוה אכול ושבוע והותר עד לרוב
כי יהוה ברך את עמו והנותר את

וצאן ד' וסימנהון וכל מעשר בקר וצאן ויזבח בלק בקר וצאן ובני ישראל ויהודה קניתי עבדים ... אכול ד' מל וסימנהון ויאכל גם אכול תאכלו
אתה בקדש ערך השלחן האכול אכלנו וזה לך האות אכול השנה וחבי' אכול ושתו כי מחר ואכלתם אכול ושבוע אכול ושבוע והותר אכול ואין
לשבעה ... והותר ב' ומל' וסימנהון והמלאכה היתה דים ויאמר משרתו מה ויאמר אליו עזריהו ... ולמעדים ג' חס ולמעדים טובים ולכל העולות
לעלות ליצי ומנת המלך מן רכושו ...

ההמון הזה׃ ויאמר יחזקיהו
להכין לשכות בבית יהוה ויכינו׃ ויביאו
את התרומה והמעשר והקדשים
באמונה ועליהם נגיד כונניהו הלוי
ושמעי אחיהו משנה׃ ויחיאל ועזזיהו
ונחת ועשהאל וירימות ויוזבד ואליאל
ויסמכיהו ומחת ובניהו פקידים מיד
כונניהו ושמעי אחיו במפקד יחזקיהו
המלך ועזריהו נגיד בית האלהים׃
וקורא בן ימנה הלוי השוער למזרחה
על נדבות האלהים לתת תרומת יהוה
וקדשי הקדשים׃ ועל ידו עדן ומנימן
וישוע ושמעיהו אמריהו ושכניהו
בערי הכהנים באמונה לתת לאחיהם
במחלקות כגדול כקטן׃ מלבד
התיחשם לזכרים מבן שלוש שנים
ולמעלה לכל הבא לבית יהוה לדבר
יום ביומו לעבודתם במשמרותם
כמחלקותיהם׃ ואת התיחש הכהנים
לבית אבותיהם והלוים מבן עשרים
שנה ולמעלה במשמרותיהם במחלקותיהם׃
ולהתיחש בכל טפם נשיהם ובניהם
ובנותיהם לכל קהל כי באמונתם
יתקדשו קדש׃ ולבני אהרן הכהנים

בשדי מגרש עריהם בכל עיר ועיר
אנשים אשר נקבו בשמות לתת מנות
לכל זכר בכהנים ולכל התיחש בלוים׃
ויעש כזאת יחזקיהו בכל יהודה
ויעש הטוב והישר והאמת לפני
יהוה אלהיו׃ ובכל מעשה אשר החל
בעבודת בית האלהים ובתורה ובמצוה
לדרש לאלהיו בכל לבבו עשה והצליח׃
אחרי הדברים והאמת האלה

32

בא סנחריב מלך אשור ויבא ביהודה
ויחן על הערים הבצרות ויאמר לבקעם
אליו׃ וירא יחזקיהו כי בא סנחריב
ופניו למלחמה על ירושלם׃ ויועץ
עם שריו וגבריו לסתום את מימי
העינות אשר מחוץ לעיר ויעזרוהו׃
ויקבצו עם רב ויסתמו את כל המעינות
ואת הנחל השוטף בתוך הארץ לאמר
למה יבואו מלכי אשור ומצאו מים
רבים׃ ויתחזק ויבן את כל החומה
הפרוצה ויעל על המגדלות ולחוצה
החומה אחרת ויחזק את המלוא
עיר דויד ויעש שלח לרב ומגנים׃
ויתן שרי מלחמות על העם ויקבצם
אליו אל רחוב שער העיר וידבר על

יח׳ ... וחד ... ויבא וירכבו רב שקה דישעיהו וישלח תבנית יד׳ אחליה ... חזקו ואמצו ג׳ משה איש האלהים ויהושע ...
יחזקיהו ...

לבבכם לאמר׃ חזקו ואמצו אל תיראו
ואל תחתו מפני מלך אשור ומלפני כל
ההמון אשר עמו כי עמנו רב מעמו׃
עמו זרוע בשר ועמנו יהוה אלהינו
לעזרנו ולהלחם מלחמתנו ויסמכו
העם על דברי יחזקיהו מלך יהודה׃
אחר זה שלח סנחריב מלך
אשור עבדיו ירושלימה והוא על
לכיש וכל ממשלתו עמו על יחזקיהו
מלך יהודה ועל כל יהודה אשר
בירושלם לאמר׃ כה אמר סנחריב
מלך אשור על מה אתם בטחים וישבים
במצור בירושלם׃ הלא יחזקיהו
מסית אתכם לתת אתכם למות ברעב
ובצמא לאמר יהוה אלהינו יצילנו
מכף מלך אשור׃ הלא הוא יחזקיהו
הסיר את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר
ליהודה ולירושלם לאמר לפני מזבח
אחד תשתחוו ועליו תקטירו׃ הלא
תדעו מה עשיתי אני ואבותי לכל
עמי הארצות היכול יכלו אלהי גויי
הארצות להציל את ארצם מידי׃
מי בכל אלהי הגוים האלה אשר
החרימו אבותי אשר יכול להציל

את עמו מידי כי יוכל אלהיכם להציל
אתכם מידי׃ ועתה אל ישיא אתכם
חזקיהו ואל יסית אתכם כזאת ואל
תאמינו לו כי לא יוכל כל אלוה כל
גוי וממלכה להציל עמו מידי ומיד
אבותי אף כי אלהיכם לא יצילו אתכם
מידי׃ ועוד דברו עבדיו על יהוה
האלהים ועל יחזקיהו עבדו׃ וספרים כתב
לחרף ליהוה אלהי ישראל ולאמר
עליו לאמר כאלהי גויי הארצות
אשר לא הצילו עמם מידי כן לא
יציל אלהי יחזקיהו עמו מידי׃ ויקראו
בקול גדול יהודית על עם ירושלם
אשר על החומה ליראם ולבהלם למען
ילכדו את העיר׃ וידברו אל אלהי
ירושלם כעל אלהי עמי הארץ מעשה
ידי האדם׃ ויתפלל יחזקיהו
המלך וישעיהו בן אמוץ הנביא
על זאת ויזעקו השמים׃ וישלח
יהוה מלאך ויכחד כל גבור חיל
ונגיד ושר במחנה מלך אשור וישב
בבשת פנים לארצו ויבא בית אלהיו
ומיציאו מעיו שם הפילהו בחרב׃
ויושע יהוה את יחזקיהו ואת ישבי

ולאמר ג׳ וסימנ׳ ולאמר לציון עמי אתה ולאמר לירושלם תבנה ולאמר עליו לאמר ... שר ב׳ זקן קמצ׳ אין מלך ואין שר כל גבור חיל ונגיד ושר ... וכל
סר דכות בר מן ב׳ סר וזעף והפון ... ואת ישבי ט׳ וסימנ׳ ויהי למנשה ולא הוריש מנשה ג׳ בן אשר לא הוריש זבולן לא הוריש נפתלי לא הוריש
ותלך בדרך מלכי ישראל ויושע יי את יחזקיהו ... גויי ג׳ וסימנ׳ והיתה לי לשם ששון ונאספו עליה כל גויי הארץ וספרים כתב ...

מגזרי׳ כן ג׳ וסימנה׳ וישמע דוד ויעש לו אבשלום וינשא לעיני כל הגוים מאחרי כן י״י בלבבו ה׳ והתברך בלבבו לאמר וישם דוד את ה׳
כי להשמיד בלבבו לדעת כל בלבבו וחד ובלבבו יגדיל ... ולא בא ג׳ וסימנה׳ שמואל בפני בשר עליהם קצף ...

ירושלם מיד סנחריב מלך אשור
ומיד כל וינהלם מסביב ורבים מביאים
מנחה ליהוה לירושלם ומגדנות
ליחזקיהו מלך יהודה וינשא לעיני
כל הגוים מאחרי כן בימים
ההם חלה יחזקיהו עד למות ויתפלל
אל יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו ולא
כגמל עליו השיב יחזקיהו כי גבה
לבו ויהי עליו קצף ועל יהודה וירושלם
ויכנע יחזקיהו בגבה לבו הוא ויושבי
ירושלם ולא בא עליהם קצף יהוה
בימי יחזקיהו ויהי ליחזקיהו עשר
וכבוד הרבה מאד ואוצרות עשה
לו לכסף ולזהב ולאבן יקרה ולבשמים
ולמגנים ולכל כלי חמדה ומסכנות
לתבואת דגן ותירוש ויצהר וארות
לכל בהמה ובהמה ועדרים לאורות
ועָרים עשה לו ומקנה צאן ובקר
לרב כי נתן לו אלהים רכוש רב מאד
והוא יחזקיהו סתם את מוצא מימי
גיחון העליון ויישרם למטה מערבה
לעיר דויד ויצלח יחזקיהו בכל
מעשהו וכן במליצי שרי בבל
המשלחים עליו לדרש המופת אשר

היה בארץ עזבו האלהים לנסותו
לדעת כל בלבבו ויתר דברי יחזקיהו
וחסדיו הנם כתובים בחזון ישעיהו
בן אמוץ הנביא על ספר מלכי יהודה
וישראל וישכב יחזקיהו עם אבתיו
ויקברהו במעלה קברי בני דויד
וכבוד עשו לו במותו כל יהודה וישבי
ירושלם וימלך מנשה בנו תחתיו
בן שתים עשרה שנה מנשה
במלכו וחמשים וחמש שנה מלך
בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה
כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה
מפני בני ישראל וישב ויבן את
הבמות אשר נתץ יחזקיהו אביו
ויקם מזבחות לבעלים ויעש אשרות
וישתחו לכל צבא השמים ויעבד
אתם ובנה מזבחות בבית יהוה
אשר אמר יהוה בירושלם יהיה
שמי לעולם ויבן מזבחות לכל צבא
השמים בשתי חצרות בית יהוה
והוא העביר את בניו באש בגי בן הנם
ועונן ונחש וכשף ועשה אוב וידעוני
הרבה לעשות הרע בעיני יהוה
להכעיסו וישם את פסל הסמל

לעיר ד׳ ואני הנה נתתיך היום ... ועמד שפטים בארץ ... למטה מערבה ואחרי כן בנה ... ומקנה ג׳ ויהי לו מקנה צאן כי את תם הכסף ומקנה הבהמה ...
ועָרים עשה לו ... בגי בן ... הנשקף על פני הצבעים ... מלח וטמא את התפת ... מהומה ג׳ העברים קדמת כי ... הוא העביר לך ...
ואונן ג׳ החרשים ... שמענו גאון מואב ... ידעוני ... אשה אשר הכרית את ...

ו̇ד̇ וסימנ׳ להכות את כל חי להגיד להסיר אחת דברתי ק׳ ויאסרהו ג̇ ב̇ חס וחד מל׳ וסימנ׳ ויאסרהו בשנים עבתים ויאחזוהו פלשת׳
לכדו את מנשה ק׳ גיחון ג̇ מל׳ וסימנ׳ ושסתנזר השני את מוצא מימי מעדבה לגיחון בנחל ושארא גחון כתב ק׳ כהכנע ל׳ ק׳

אשר עשה בבית האלהים אשר אמר
אלהים אל דויד ואל שלמה בנו בבית
הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל
שבטי ישראל אשים את שמי לעילום
ולא אוסיף להסיר את רגל ישראל
מעל האדמה אשר העמדתי לאבותיכם
רק אם ישמרו לעשות את כל אשר
צויתים לכל התורה והחקים והמשפטים
ביד משה ויתע מנשה את יהודה
וישבי ירושלם לעשות רע מן הגוים
אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל
וידבר יהוה אל מנשה ואל
עמו ולא הקשיבו ויבא יהוה עליהם
את שרי הצבא אשר למלך אשור
וילכדו את מנשה בחחים ויאסרהו
בנחשתים ויוליכהו בבלה וכהצר
לו חלה את פני יהוה אלהיו ויכנע
מאד מלפני אלהי אבתיו ויתפלל
אליו ויעתר לו וישמע תחנתו וישיבהו
ירושלם למלכותו וידע מנשה
כי יהוה הוא האלהים ואחרי כן
בנה חומה חיצונה לעיר דויד מערבה
לגיחון בנחל ולבוא בשער הדגים
וסבב לעפל ויגביהה מאד וישם שרי

חיל בכל הערים הבצרות ביהודה
ויסר את אלהי הנכר ואת הסמל מבית
יהוה וכל המזבחות אשר בנה בהר
בית יהוה ובירושלם וישלך חוצה
לעיר ויכן את מזבח יהוה ויזבח
עליו זבחי שלמים ותודה ויאמר
ליהודה לעבוד את יהוה אלהי ישראל
אבל עוד העם זבחים בבמות רק
ליהוה אלהיהם ויתר דברי מנשה
ותפלתו אל אלהיו ודברי החזים
המדברים אליו בשם יהוה אלהי
ישראל הנם על דברי מלכי ישראל
ותפלתו והעתר לו וכל חטאתו ומעלו
והמקומות אשר בנה בהם במות
והעמיד האשרים והפסלים לפני
הכנעו הנם כתובים על דברי חוזי
וישכב מנשה עם אבתיו ויקברהו
ביתו וימלך אמון בנו תחתיו

בן עשרים ושתים שנה
אמון במלכו ושתים שנים מלך
בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה
כאשר עשה מנשה אביו ולכל
הפסילים אשר עשה מנשה אביו
זבח אמון ויעבדם ולא נכנע מלפני

ודברי ה̇ ג̇ ראש פסו̇ וסימנ׳ ודברי דויד המלך ודברי רחבעם ודברי
לא אוכל עוד לצאת למלחמה לשוב אתך ואחרי כן בנה ק׳
ולבוא ד̇ וסימנ׳ שנתה ודברי החזים ודברי נפלאתיך אשיחה ק׳
וסבב ב̇ וסימנ׳ והלך מדי שנה ואחרי כן בנה ובא אליה מלך
גדול וחד סבב אל רוח ק׳ אמר אלהים ו̇ וסימנ׳ אף כי אמר אלהים והנחש היה ערום ויהי בשלח פרעה העשיר חקי הסמל ודב̇ חי̇ג̇ פ

יהוה כהכנע מנשה אביו כי הוא אמון
הרבה אשמה ויקשרו עליו עבדיו
וימיתהו בביתו ויכו עם הארץ את כל
הקשרים על המלך אמון וימליכו
עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו
בן שמונה שנים יאשיהו
במלכו ושלשים ואחת שנה מלך
בירושלם ויעש הישר בעיני יהוה
וילך בדרכי דויד אביו ולא סר ימין
ושמאול ובשמונה שנים למלכו
והוא עודנו נער החל לדרוש לאלהי
דויד אביו ובשתים עשרה שנה
החל לטהר את יהודה וירושלם מן
הבמות והאשרים והפסלים והמסכות
וינתצו לפניו את מזבחות הבעלים
והחמנים אשר למעלה מעליהם
גדע והאשרים והפסלים והמסכות
שבר והדק ויזרק על פני הקברים
הזבחים להם ועצמות כהנים שרף
על מזבחותם ויטהר את יהודה ואת
ירושלם ובערי מנשה ואפרים
ושמעון ועד נפתלי בחר בתיהם
סביב וינתץ את המזבחות ואת
האשרים והפסלים כתת להדק וכל

החמנים גדע בכל ארץ ישראל
וישב לירושלם ובשנת שמונה
עשרה למלכו לטהר הארץ והבית
שלח את שפן בן אצליהו ואת מעשיהו
שר העיר ואת יואח בן יואחז המזכיר
לחזק את בית יהוה אלהיו ויבאו אל
חלקיהו הכהן הגדול ויתנו את הכסף
המובא בית אלהים אשר אספו הלוים
שמרי הסף מיד מנשה ואפרים ומכל
שארית ישראל ומכל יהודה ובנימן
וישבי ירושלם ויתנו על יד עשה
המלאכה המפקדים בבית יהוה ויתנו
אתו עושי המלאכה אשר עשים
בבית יהוה לבדוק ולחזק הבית ויתנו
לחרשים ולבנים לקנות אבני מחצב
ועצים למחברות ולקרות את הבתים
אשר השחיתו מלכי יהודה והאנשים
עשים באמונה במלאכה ועליהם
מפקדים יחת ועבדיהו הלוים מן בני
מררי וזכריה ומשלם מן בני הקהתים
לנצח והלוים כל מבין בכלי שיר
ועל הסבלים ומנצחים לכל עשה
מלאכה לעבדה ועבדה ומהלוים
סופרים ושטרים ושוערים ובהוציאם

את הכסף המובא בית יהוה מצא חלקיהו
הכהן את ספר תורת יהוה ביד משה
ויען חלקיהו ויאמר אל שפן הסופר
ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן
חלקיהו את הספר אל שפן ויבא שפן
את הספר אל המלך וישב עוד את
המלך דבר לאמר כל אשר נתן ביד
עבדיך הם עשים ויתיכו את הכסף
הנמצא בבית יהוה ויתנוהו על יד
המפקדים ועל יד עושי המלאכה ויגד
שפן הסופר למלך לאמר ספר נתן לי
חלקיהו הכהן ויקרא בו שפן לפני המלך
ויהי כשמע המלך את דברי התורה
ויקרע את בגדיו ויצו המלך את חלקיהו
ואת אחיקם בן שפן ואת עבדון בן
מיכה ואת שפן הספר ואת עשיה
עבד המלך לאמר לכו דרשו את
יהוה בעדי ובעד הנשאר בישראל
וביהודה על דברי הספר אשר נמצא
כי גדולה חמת יהוה אשר נתכה בנו
על אשר לא שמרו אבותינו את דבר
יהוה לעשות ככל הכתוב על הספר
הזה וילך חלקיהו ואשר
המלך אל חלדה הנביאה אשת שלם

בן תוקהת בן חסרה שומר הבגדים
והיא יושבת בירושלם במשנה וידברו
אליה כזאת ותאמר להם כה אמר
יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר
שלח אתכם אלי כה אמר יהוה הנני
מביא רעה על המקום הזה ועל יושביו
את כל האלות הכתובות על הספר
אשר קראו לפני מלך יהודה תחת
אשר עזבוני ויקטירו לאלהים אחרים
למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם
ותתך חמתי במקום הזה ולא תכבה
ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרש
ביהוה כה תאמרו אליו כה אמר יהוה
אלהי ישראל הדברים אשר שמעת
יען רך לבבך ותכנע מלפני אלהים
בשמעך את דבריו על המקום הזה
ועל ישביו ותכנע לפני ותקרע את
בגדיך ותבך לפני וגם אני שמעתי
נאם יהוה הנני אספך אל אבתיך
ונאספת אל קברתיך בשלום ולא
תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני
מביא על המקום הזה ועל יושביו
וישיבו את המלך דבר
וישלח המלך ויאסף את כל זקני

2 Chron. XXXIV 29.

לא תנתן והמה רעו כי יש הוות
אלהים" יקללו המה ואן צאנת יקללו
המה כלף" פהדא נהאית אלקול
פי אלקסם אלאול" פאמא אלכלאם
פי אלסלסלה בה אד תנגימה[illegible]
אענאן" אלכלאם פי אלסלסלה מש
משהור" אלסלסלה פי אלג הספרים
קאימה בנפסהא ולא תכון אתנא
ניה קט בל תכון תלאתיה פי מוצע
מוצעין עלי כן זחלתי ואירא כל
אשר יצוס פקט" ואדי אוגב להא
אן תכון מנפצלה אלאתנחה אלדי
קבלהא פאן כל סלסלה קבלהא אתנ
תכון מנפצלה כקו וירמס לארץ
חיין וכבודי תשכחני נצח עד
אנה ואמתאלה" ואן לם יכון קבלה
אתנחה כאנת מתצלה במא
בעדהא אעני לאדם והסח פי אלג
הספרים מתצלאת גיר מנפצלאת
ישועתה לו דומיה תהלה חנה מלך
יע בפרש שדי" ישאו הרים של
שיאחז לויתן היחתה אויש פר
פהדה אלח תשאבה אלג פי ואחד
ועשרין ספר מתל ויתמהמה"

באב פי קסם אלרפע

והו אלרביע פקט אלקול
עלה ועלי מראכזה וקבל דלך
אדכר אלקול פי אלנגרה לאנהא
אבדי עון ללתלשה אלצגירה ולאן
אן אלתלשה אלצגירה תכדס אלאן
תכדס פזר ותכדס אלזרקה ואלגרמיה
ואלרביע ואליתיב ואלאתנחה ואלסלוק
פהדה אלז תנוב פיהא אלתלשה אלצג
אלצגירה" ומן הדא אלז כמסה תצלח
מעהא אלנגרה לעונהא ומנהא
ונהין לא תצלח מעהא והמא אלפזר
ואלזרקה" ואמא אלה אלתי קבלו

אנהא תנצלח אן הכון פיה[illegible]
אלנגרה וחית מא יצלח לא
ימכן תכון דון אן תק אלכלמה אלדי
פיהא אלתלשה אלצגירה פיהא מוצע
אכר קבלהא נחו דון חלף ואחד
נציר [illegible]ך מושב בגבורתו עולם
רחש לבי פאן כאן נחו אלדי קבל
אלתלשה דו חרפין בטלת ענה אלנגרה
פהדה קצייה אלנגרה אלמאדה
עלי אלתלשאת פחית מא כאן
קבלהא נחו אכר דו חרף ואחד
פאלזמהא אלנגרה פאן כאן אלמ
אלמלך דו חרפין פארדהא ענה ולא
תכון אלא קבל אלתלשה"

פצל אלר[illegible]

יכון פראדי ויכון אתנאני פאלפ
כאן אתנאני פאנה יגי עלי אורבע
ערוב" אלואחד יכון במארכה
ואלתאני בתלשה ואלג בשופר תלי
תכסיר ואלד בתלשה ונגרה"
פאלדי יצבב פיה הדה אלאכתלאף
ג גהאת אלאול אלמחאן אלדי תקדמ
תקדמתה" ואלתאני אלאחאן אלת
תאכרת בעדה" ואלג מנצב אלאזם
פי מוצע מא מן אלכלמה" פאמא
אלרביע אלאתנאני אלדי כאן בעדה
תאבעתה או אכר אלפסוק פאנה
יכון אבדא במארכה כתלה נגלות
כלמתה קלת אנתצב אלאדם פי
אוולהא או פי וסטהא או פי אכרהו
כקו לבגד עיני דבר בליעל מלאה
הארץ חקיך למדני כלה שארי
ולבני חתל בחשך בתים מיגון
מכלל יופי אלהים הופיע וכתיר מן
דלך" וכדלך אן כאן קבלה נגרמיה
פאנה יגי במארכה עלה מא כאן

בעדה ראבעתה במנזלה דבר
רהב ובכל לודעי" ואלזרב אלג
אן לם תלחקה לאחקתה ו[illegible]
אלפסוק נציר מא קבלה פאן כאן
הו אוול אלפסוק פהו אבדא בתלשה
צגירה כקול שאול מה[illegible] רכב
אלהים והמרלים עקלקל[illegible] ואמתאל
דלך" ו[illegible]אדי לחקה
לגרמיה לא יצלח אן יוצע רביע
עלי לגרמיה אלא בהדי אלשרט וה
והו אנה אן תקדמה לגרמיה ולאן
מנתצבא לאחן עלי אול אלכלמה פאן
בתלשה צגירה כקו ואם בא של
לראותי שוא ידבר לבו" פאן
זאל ען אוול אלכלמה צאר בשופר
תכסיר כקו אשר פריו יתן בעת
צדקתך לא כלאתי בתוך לבי וא
ואמתאל דלך והדי אלדי זאל ען
אלאוול במלך ואמא אן כאן אלג
זואה בשוא לים יכפר ואנמא
יתט במארכה נציר קולה לא
ידעו ולא יבינו ארץ ע[illegible]תה
כמו אפל ואמתאל דלך" והדי
שרט אלרביע אלדי לגרמיה אעני
אלדי תקדם אלגרמיה לל[illegible]
פאמא קאיר אלאחאן פכלים
תותר פיהא אותרא" ו[illegible]
אלד הו אלנגרה אלתי תכון
אלתלשה אלצגירה אלדי ית[illegible]
פהא שרוט אלתנגיר כמא
דכרנא מן ביאנה נגלה ו[illegible]
חרף קבלהא עלי מ[illegible] תקד[illegible]
פלדלך אתבעה שרו[illegible]
יריד פי אלרביע אלת[illegible]
במא לבעין הדי אלשרט [illegible]
ואחד [illegible]

מה קוה ... ואובה אלתאלת
אן ארביע הו ארביע אלתאלתי
ו... אן ארביע אלתאלתי אדי כאן
בעדה תלאבעתה פהו אבדי בתלש
בתלשה ומארכה כקו' אשר מלא
את אשפתו מהם ואמתאל דלך"
ואדי לחקה מן בעדה אכר פסוק
פהו אבדי במאילה ומארכה כקו'
בדרך ערותך ששת גמול על
עבדך ואחיה ואמתאל דלך" ו
רביע ארבאעי ליס אכתלאף פי
כדאמה לאן אלאקרב אליה מארכה
ובעדה דחויה ובעדה תלשה
תגירה כקו' כי מלך על כל הארץ
אלהים ואמתאל דלך" ואלכאמס
תגיר על ארביע אלנארה כקו'
זכרתי משפטיך מעולם יי' גיר
אן בפרש שרי מלכים בה מפוז
ולים להא תאן"

באב

פי קסם אלתגע והו אלקסם
אלתאלת" אלאול מנה לגרמיה
קד תקדם אלקול אנפא פי אול
הדה אלמקאלה אנה אלדי תגיר
שכלה פי הדה אלשלשה ספרים
... קד יכון בעדה מן פוק
פקט כקו' לדודי" וקד יכון
תלשה יתגירה כקו' לה קץ שם
לחשך אשר לא הלך" וכדאמה
קד תכתלף פחינא יכדמה
אלפ' זה אלתגירה כקו' כי הושע
יי' משיחו כי רגע באפו" ויכד
יכדמה חינא אלמארכה כקו'
יתיבו ולבון יאמר כל עצמות
תהפוכות" ויכדמה אלתבסיר
... ויכלו וישתחוו" ותגעש
ותרעש ואמתאל דלך" פאן ...

תלתאתי ודלה אלתגיר כקו' לה
הדריכני באמתך" ה...
מדמים פאן צאר רבאעי כאן
קבל אלנארה מארכה כי בכר
עליכו חסרו כי רדף אויבי ואמתאל
דלך" וקד דכרו על לגמיע
הדה אלאכתלאפאת ולסאיר פיהא
מא יתבת ולא פי אלאשהר בכל
קד קאלו אן אלדי תוגב לה פי כל
כלמתה אלשופר אלתפסיר אלדא
כאן בין אלכאדם ובין אלגרמיה
ג' מלוך ומא זאד ואסתעש הדין
באכלו וישתחוו" ותגעש ותרעש"
ואעלם אן כתיר מא יגלט אלנאס
פי קראה אלתגמיה בחית געלה
פסק ויקוו דלך באן ישירו באשחוה
אלפסק והי אלתי בעד אלכנגר פקיו
אשר לא הלך אשר פרין פסק
וגמלה אלג' אספאר פי אלגרמיה
כמא ראית" ואלדי ידל עלא
גלטהם פי דלך הו אן אלפסקאת
פי גמיע אלמקרא מתניה מ...
מעדודה פסקאת כל ספר וספר
כמא הו מעלום וכתיר מ...
ידכרוהא פי אואכר אלמצאחף
אלגיאד מענא אלפסקאת פאוול
פסק פי אלתהלות חמרי האזינה
יי' פכל מא תקדם קבל דלך
לגרמיה כקד באן לך מן דכרנה
פי דלך"

פצל

פי אלתגיר הדי אלתן ... ויונא
ממא יתגייר שכלה ען אלתגיר
אלדי ספר אדי הסתם מן פוק
והנא מן תספל" אלתי בקד
יכון פראדי וקד יכון אתנאני
פלאדנה אלשופר אד כאן ...

אחרף אלדי עליה אלתגיר ובין אלמד
אלמנוע אלמתוהם עליה שופר
מלכין או אכתר מן דלך ונבלה
אלשופר ואן כאן מלך ואחד או
מלך ושוא פלא יכון אלשופר כקו'
פי מא בינהם מלכין ואכתר כי
מבורכיו מי הקדימני כי שנותי
כי לחמון ען שזפתו המה ראו
שקר הסוס ואמתאל דלך" ותקול
פימא לם יכון בינהם מלכין הוא
עשנו אין המלך כי כמו ואמתאל
דלך" ותלאתהא כלה בגרמהם
מעהם ופיהם איצא געיה והם
המכינתך המיראתך העצבים"
ואלשרט אלמדכור פי כי מבורכיו
אדי כאן אלכאדם פי אול אלכלמה
ואמא אן זאל ען אוולהא פלא נטר
דלך פאן כאן זואה בשוא או
במלך משה שוא פאנה איצא
חכמה כדלך כקו' אני אמרתי
ראיתי" ואן כאן הדא כלה בין ...
אלקרא ומא מא... הדי אלגנס ...
ואן כאן בינהם מלכין פכמתלה
די כאן פי אלאול סוא כאן והוא
באחד אשר אם צדקתי ואמתאל
דלך" ואן כאן אלמרכז קד זאל
ען אול אלכלמה בנחו אכר הו מלך
פלא תבאלי כאן בינהם מלכין או
אקל או אכתר פאן אלכל שופר כקו'
מימות שפתיו שובי נפשי ישלח
דברו וימסס" ואלכאתב ען דלך
ג' זה דרכם קול יי' אז אמרתי
הדי אלדי דכרוה אלקום וקד אתבתנא
לך ומא הו כלאבעיד פאנטר
פיה ותאמל ואתבת מא כתבנא ען
דלך" וקאו אן אדי כאן אלאמר
מעה פי אלכלמה פינטראן כאן

וכוהה פיה אחד מרכבין אואחד
הולם ואלאכר קמץ ובין אלמגיה
או אלחולם ובין מא נע אלתיב שוא
פאן אחד אלמלכין ירפע בשופר
המיראתך בה שפתו ואמתאל דלך
ממא פי וסט אלכלמה אלמגיה
וממא פי וסט אלכלמה אלחולםקן
ויאמרו וירוממך לרשת ואמתאל
דלך פאן כאן פי וסט אלכלמה
גיר הדין אלמלכין לם תרתפע אלא
בשופר כקו לתאוה במקהלות
וכדלך אן תגייר אחדי אלשואי
וענ' אן אחד אלמלכין חאיבר
לא תרפע בשופר כקו מה יכלך
פדלך שרח אלעלה פי וגוד אלמרט
פי כלמה אלתיב וקאו אן אלתיב
אלה זותי לא יתגייר מרכזה אלא
אקריב איה מן אלשופר ארפע ו
וממא אלמרכז אלתאלת פאנה תא
תאורה יכון בשופר תכסיר ותאורה
בתלשה פגירה פאעלה אלתיתוג
אלשופר הי אן לא יכון בין מרכב
אלכאדמין אלא מלך ואחד כקולה
ישמח צדיק כי יי מלכנו תרשיש
ואיים פאן זאד ען מלך ואחד
זאד בתלשה צגירה כקול ערב
ובקר וצהריים ואמתאל דלך וכדלך
אן נקץ יזול שופר אלתכסיר כקו
הנה עין יי כי לא סגר ופי אלזאיד
שוא ואנחנו עם מרעיתו ואמתאל
דלך לא מא כרג ען דלך מן נחו
התחפץ זבחי צדק פאן צאר
רביעי זאד צגירה כקול זרח
בחשך אור פדה בשלום נפשי
ואמתאל דלך פאן צאר כמאסי
זאד מארכה כקולה אז ישובו
אויבי אחור תם

פצל פי אלחן אלסאדס

והו אלאתנחה אלמזור
אלתי יגב אן יפחץ ענהא פי אמור
אלאתנחה ארבעה אמא אלאולי
פיגב אן יעלם אלאתנחה אלתמאניה
לם כאנת תארה בשופר ותארה
במארכה פנעלם אן אלמוגב ללמ'
ללמארכה פי אלאתנחה אלתמאניה
סתה עלל אלעלה אלאולי אן
תכון אול פסוק פאנה אבדא במאר
כה כאנת אול כלמה או וסטהא
או כיף כאנת כקול נבואה למשכנעם
שקדתי ואהיה כנפתה בו ואמתאל
דלך ואלעלה אלתאניה אן תכון
תאבעה ללרביע פאנהא איצא
תכון במארכה כקו השמים מספרים
כבוד אל ואשחקם כעפר על פני
רוח יי נגדך כל תאותי ואמתאל
דלך ואלעלה אלתאלתה אן תכון
לאחקה לתאבעה אלרביע כקולה
שיר המעלות זכור יי לדוד יבוא
אלהינו ואל יחרש אש לפניו תאכל
ואמתאל דלך ואלעלה אלה' אלא
לם יכון קבלהא אחד הדה אלתלתה
ולא הי אול פסוק ולכנהא נפסהא
ליס בינהא ובין מרכבהא לא נגמה
ולא שוא פאנהא איצא במארכה
כקו ומפי רב אפלך לילה לעשות
רע ואמתאל דלך ואלעלה אלו' אן
לם יכון פיה מן הדה אלשרוט שי
אלא אן מוקע אלשופר פי אול אלכלמה
פאנהא איצא תכון במארכה כקול
לא עמד זו שדונו ואמתאל דלך
וממא תאבעת אבעה אלרביע על
נקי לא לקח עשה אלה אותותינו
לא ראינו אין עוד נביא ואמתאלה
פאן לם יכון פיהא מן הדה אלסתה

וגוה יי כאנת כי אם ...
מרעיתו מוסר אבך ...
ארץ ואמתאל דלך ואלעלה אלז'
הי אלאתנחה אלתלאתיה לם ...
תארה בשופרין ותארה בדרגיה
ומארכה אשרח פי דלך איצא אן
כאן בינהא ובין מרכזהא ...
פאנהא אבדי בדחויה ומארכה כקו
ברכו עמים אלהינו הנה משנאיך
יי אשנא ואמתאל דלך מא סוא
תנתין ליס בינהמא פסק והמא
בדחויה ומארכה הנה זאת חקרנוה
כן הוא הקשב איוב שמע לי פאן
לם יכון תם פסקה צאר בשופרין
כקולה ברב סרעפי בקרבי שמנו
אדון לביתו ואמתאל דלך וסוא עלן
אן תבע רביע כקו אתה יי לא
תכלה רחמיך ממני בעוד לילה
ותתן טרף לביתה ואמתאל דלך
פאן קאל פמא אלדי יפרק בין קל
קראת ברכו עמים אלהינו ובדרך
עדותיך ששתי מצותך בכרה
ואלשכל פי אלדחויה פי אלג' מוצע
על חד סוא קיל לה אן אלדחויה
ואלמארכה ליס יתגמעאן אלא פי
כלמה אלרביע ואלאתנחה ואמא
אלטפחה פלא תלדמהא אלדחויה
על וגה מן אלוגוה בל אלתי ילזמהא
מע אלמארכה שופר פלים לדה
תנגים בלהו ויגעב גיר חובה
בתה כקו נצבה שגל לימינך
פאן קאל פאלדי כאן אלרביע ו
ואלאתנחה לא בד להא מן אלפסק
סוא אלתנין אלמדכורין אנפא
ואלדחויה תלדם אלרביע ולא יכון
מעהא פסק אלבתה אלא שוא
פי קלל ואלעלה אלג' הי אלפחין

[illegible] אנקי־
[illegible] ערוב [illegible] יערב
שבע׳ פאמא אלסבב אלאול פאנה
אן כאן אלמרכז אלראבע אול כלמה
או בנחו לו הרף כאן בתלשה צגירה
כקו׳ הי׳ לא בירם טובם לי קוו רשעים
לאבדני ואמתאל דלך׳ פאן זאל שין
אולהא במלך לו חרפין או מלכין
או אכתר צאר בשופר תכסיר כקו׳
ויהי יי׳ לי למשגב נתנו רשעים
פח לי ואמתאל דלך והו אלסבב אלב׳
ואן כאן אלמרכז אלראבע אול כלמה
דאת ג׳ נגמאת צאר במהפכה
כקו׳ לעשות רצונך אלהי חפצתי
והו אלסבב אלתאלת׳ ואן כאן בין
מרכז אלתאני ואלתאלת פסקה
תגייר וצאר בצנארה כקו׳ כי לא
אל חפץ רשע אתה והו אלסבב
אלראבע׳ ולנא כי לוית חן הם
לראשיך מפרד וליס לה תאלין
פראך אלופא ללטעמה אלתאלתה ויגלה
לי אן פיהא בעד׳ ואלעלה אלד׳
הי אלתנחה אלכמאסייה אלואגב
לכדמתהא אלתלשה אדי כאן קבל
מוצע אלתלשה נחו דו חרף וגבת
להא הדה אלצנארה פתגייר
כמאסייה כקו׳ גדולים ומהולל
מאד עני אני וגוע מנער ולא
יבאף דלך אלא ואחדה תנתקל
אלי שופר תכסיר פגוש דוב ש
שכול באיש׳ וקד תכון מראסיה
כי את אשר יאהב יי׳ יוכיח וא
ואמתאל דלך ויגלוח לי איצא אן
הדה אלעלה ליסת קריבה

פצל פי אלטפחה

אלחן אלראבע אלט
אלטפחה אלמתואליה יכדמה א׳
אלמאריכה ודלך אן אדי כאן אחד

אלכלם אלצנאר מהלל כי עם מי אל
מע אלטפחה ובינהא ובין אל[illegible]חה
ובינהא ובין אלטפחה מלכין כאן
וצעהא במאריכה כקו׳ כי עמדו
כי ישביעני׳ וממא טרח עליה
אלצנאר פאנה יכסר׳ ואעלם אן
הדא אלשרט פי לא אדא כאנת
קבל אלטפחה פניח צחית והו אדי
כאן קבל כלמה אלטפחה לא ולא
וכאנת אלטפחה עלי אחרף אלאול
או אלתאני פאן לא תברי במקף׳
ואדי צארת אלטפחה מע אלראבע
ומא זאד כאן לא תבדי במארכה
כקו׳ פי מא כאנת אלטפחה עלי
אחרף אלתאני ולא בטחתי׳ ותקול
פי מא כאנת אלטפחה מע אחרף
אלראבע ולא נאמנו ואמתאלה׳
פאן קאל פאן כאנת אלטפחה עלי
אחרף אלג׳ מא אלדי יכון חכם לא׳
קיל לה ינטר אן כאנת אלטפחה
מע אחרף אלתאלת אחרף אלאול
במלך יכרג בחרפין פחכם לא
במאריכה כקו׳ לא שמעו ולא
כחרו צאר אלשין מן שמעו יכרג
בשין ואלכף מן כחרו יכרג
בכף ויור פצארת אלטפחה עלי
אחרף אלראבע עלי הדא אלוגה
ואדי כאן לא יכרג אלאול בחרפין
כאנת לא במקף׳ ואן כאן ליס
בין אלטפחה ואלכלמה אלצגירה שי
כתה פאן וצעה במאריכה כקו׳
מי הוא לידי יתקע ומי צור׳
פאן כאנת כלמה גיר האולי אלכלמ
אלכלמאת פבמאריכה תבדי כקו׳
ישיש כגבור כים אחד ואמתאל
דלך׳ פאן כאן אלנחו אלדי קבל
אלמאריכה א׳ וא׳ נא פאנה ירפע
ויחטו כקו׳ קרץ שפתיו שמח נאו

ובצדיקים סבב׳ ואעלם אן הדה אלעלה
פי אלב׳ ספרים פי אלטפחה וקד תכון
פי אלסלוק איצא ומא אכתר מא
יתעכסו פיהא אלספרים פמנהם
מן יעמלהא מע כל מלך ומנהם
מן יעמלהא מע אכתר אלאחאן
ומנהם מן לא יעמלהא אלבתה׳
ופאידתהא אן תנפי אלשופר מן
כלמתהא כמא תנפי אלהמזה על
בעיה מן אלזקף פי אלג׳ ספר והי
תכון מעא אה נא נא כקו׳ ובחתום
חכמה תודיעני ואמתאלה׳ וכדלך
יתגייר שכלהא פמן אלספרים מן
ישכלהא צנארה כדלך חכמה
ואכתר מא יכון הדי אלשכל פי נ׳
נקט אלחמיש׳ פאן קאל ומא הי
אלטפחה הלהי ענאה אם גירהא
קיל לה ליס אלעלה הי אלטפחה
ואנמא אלנקטה אלתי עלי אלכלמה
הי אלטפחה כקו׳ וחטאים בעדת
צדיקים אלנקטה אלתי עלי אלאלף הי
אלטפחה׳ פאן קאל פאדי כאנת
אלנקטה הי אלטפחה פמא אלחאגה
אלי אלעלאמה אלתי עלי אלואו מן וחטאים
קיל לה ללא יכון יצאן אן אלנקטה
רביע׳ וימא עלי אלטפחה אלתלאתי
לספאן כחרמהא אלאול חינא במא׳
במאריכה וחינא בשופר׳ אלגואב
עלי דלך הו אן אדי כאן אלמרכז אלג׳
פי אול אלכלמה או בעדהא בשוא
פאנה יכון במאריכה כקו׳ כי אליך
יי׳ זכר חרפתך מני נבל ואמתאל
דלך׳ פאן גאז עלי אולהא במלך
צאר שופר כקו׳ עדותיך נאמנו
מאדתיך ברה ואן כאן הדי אלאול
פיה גלף׳ פאן זאד צאר רביע
והו עסר אלגור ברוך יי׳ כי הפליא

חסדו לי בעיר מצור ברוך אלהים
אשר לא הסיר תפלתי וחסדו
מאתי" ואבדי פיהא אטבעה ומ
ומוצעהא בין אלאתנחה ואסלוק
מא פוי אפואסיק אלתי תכון בעצֹ
לגרמיה" וואחדה כמאסייה וגעיה
לא גירהא ביום הציל יי אתו מכף
כל אויביו ומכף שאול:

פצל פי אלחן אלח והו אסלוק"

קד יכון פרדי כקו כדבריך מצותך
פנה כלים עלה" וקד יכון
אתנאן לא אן אלתנא קד יכון
תארה במארכה ותארה בשופר
ותארה בשופר תכביר" פאלדי
יגב אלשופר כון אלאדס עלי אול
חרף מן אלכלמה כקול הוסרו
שפטי ארץ בינה הגיגי לא ישב
פאן יצאר לטעם עלי אלחרף אלג
ומא זאד ובאת אלמארכה כקו
אשר תדפנו רוח בעצת צדיקים
ואמתאל דלך" פמא כאן עלא
אלאול אבדי בשופר ומא כאן
מע אלתאלת ומא זאד אבדא
במארכה" ואנמא אלדי יחתאג
אן יתאמל אמרה הו אלחרף אלב
שנה אן כאן פי אלחרף אלאול
שוא ואלטעם מע אלתאני פהו
אבדי בשופר כאלחרף אלאול כק
על משכבכם ודומו סלה כמאן
מרעיתו ואמתאל דלך" פאן
כאן תחת אלאול אחד אלמלוך
כאן אלתאני במארכה כאלחרף
אלתאלת כקו ואחר כבוד תקחני
תקום ימינך ואמתאל דלך"
ואעלם אן קד אכתלף פי אלכלמה
אלתי פיהא אחד חרוף אהחע
ויכון פי אלכלמה חרף אלדגש פאן

אלבעץ יקרא עלי אלשרט ואלבעץ
יקרא אלשרט ויקרא כל פועלאן
אלתה השבחם" ואכֹיר יקראהמא
ואמתאלהמא עלי אלשרט" ואדא
כאן כלמה צגירה מתל את ועל
וכל ואשבאההא וכאנת במקף
תחסב מן גמלה אלכלמה במענא
אנהא תחסב במלך מן מלוך
אלכלמה" ואלשופר אלתכביר שרטה
אן יכון קבלה לגרמה כקו מפני
אבשלום בנו בעקב אתה עשית
ואמתאל דלך" ואלסבב אלראבע
פי אכר אלפסוק אלתאני הו אן
אדי כאן בין אלמארכה ואלסלוק
פסק כאן לה שרטין ודאך אן
כאן קבל אלמארכה חרף אכר
יצאר בגעיה כקו אמן ואמן
האח האח יתעבו" וכדלך פי
אלגעיה כי חפץ בי ואמתאלה"
פאן כאנת אול אנתקלת אלא
אלתלאתה אלצגירה כקו לשלשי מי
יום יום ואמתאל דלך" ומן אלתגיר
אלתאני ג מפרדה תכון בשוכב
כקו יעמדו מים וממעמקי מים
ויהפכו אריץ" ואלסלוק אלתאלתי
אבדי אלאדס אלאול מאילה כקול
וכל אשר יעשה יצליח אשר
התעתדו לבלים" ואעלם אן אן
אלמרכז אלוסטאני עלי ראי בעצהם
אבדי בשופר ועגד בעצהם אלדי
אלף ירו אלמרכזין בלא נגמה
תחול בינהמא פאן אלתאני במאריכה
כקו אנוש המה סלה שופטהוא
סלה וצפוני הוא אלי חרב ומא
ואפק דלך" וקד גא פי אלתאלתי
מכלף להדי אלשרט והו שואר
בקולה אוד פצל יי ונבאה ללבב

למתותה במא קבלה מן יגוד את
הדי" ואלסלוק אלראבע לא יתגיר
אלתאלתי פיה ואנמא אלמרכז [illegible]
הו אלדי יתגיר לאגל גמלתי אלמקטע
לה דלך ודאך אן אדי כאן אלמרכז
אלראבע פי אול חרף מן אלכלמה
כאן אלאדס תלאשה צגירה כקולה
כי לא עזבת דורשיך יי כי יגל
ימינו [illegible] אדם ובהמה תושיע
יי" פאן גא עלי אלאול אלכלמה בי
במלך ואחד פקט צאר בשופר
תכביר כקו צרה שלח להם לשבע
מגן וחרב ומלחמה סלה" ואן גא
עלי אול אלכלמה באכתר מן מלך
או אתנין או תלאתה יצאר במקל
הי עצמה כקו אבחנך על מי מריבה
סלה כי רבים לחמים למרום ובלתי
לדור ודור במאך סלה ואמתאל דלך
לא שואל מכל מעשה בקר עם
עתודים סלה" ואכר פי אלמקדא
מפרד והו לא ישלחו הצדיקים
בעולתה ידיהם" פאן כאן בבאו
ווגבת לה אלגעיה יצאר כמאסי
כקו הליכות אלי מלכי בקדש ואמ
תביא במשפטו עמך" וואחד מפרד
והו אין ישועתה לו באלהים סלה"
פאן צאר צאר קראתי כקו ואתה
נשאת עון חטאתי סלה" ובמע
אואכר אלפסוקים אלמפרדה ו[illegible]
ואלתמניה ואלתלתיה ואלרבאעיה
ואלכמאסיה ואלסדאסיה אן כאן
מוצע אלפסוק נפסה אכר אלכלמה
אלמקיצה ולם יבק בעדה נחו אלבעצ
לם יותר אתהא פי אנגבאה [illegible]
מהמלה מן אלפם ולא ינקבוע להא
לחן כקו לא ישב בדעת צדיקים
פאן בקי פי אלכלמה בעדה נגמהאן

[illegible] יהוה
פי אלנגמה בזיאדה כקול וכל
[illegible] יעשה יצלח וליס כמתל לא
ישר" כמתל אלנאס עלי אלסלוק
והו נהאיה אלאלחאן בחמד אללה
תעאלי ומנה" וקד בקי תאבעה
אלזרקה לאנהא לם תחסב לה מע
אלאלחאן ולא מע אלכדאם ואעלה
פיהא כמא תקדם אלקול פי תאדיה
תאבעה אלזרקה אלתי לכל ספר
לאנהא לא תוגד אלא בוגוד אלזרקה
וקד תוגד אלזרקה ולא תוגד פי
אלמוצע אלואחד פקט והו כה אמר
יי למשיחו לכרש" פאקול עלי
תאבעה אלזרקה אנהא תכון ג׳
תלאתה אלואן אלואחד מ[illegible] כסי
איש" ואלתאני בעצת רשעים ה׳
אדי מתי לם יכון אלטעם עלי אול
חרף גאת עלי הדין אלוגהין" ואדי
כאן אלטעם עלי אול חרף דאר
תלאתה סגורה ימחץ ראש אי׳
אויביו ואמתאל דלך" אלתאלת
[illegible] פי תמין אל
אלעשרה" מנהא
[illegible] תלאתה מואצע לאן
יכרמו פי גדהם" פאמא אלתלאתה
אלאבידה פאנהא מכצוצה באספאר
אלתלאתי וארבאעי דאימא פי
לאחקתה אלתאניה ולא תכדם פי
גיר דלך" וכדלך [illegible] אעני
אינגאה לא תכדם אלא פי אכר
אלפסוק ארבאעי אדא זאל מוצעהא
[illegible] אול אלכלמה מלך" [illegible]
[illegible] ואכר אלפסוק אלתאני
דאימא ולא תכדם פי גיר דלך"
[illegible] ושופר אלמכצוצה מואצע
להא לתאבעה ארבע [illegible]

ולתאבעה אלזרקה כקו מי כסי
איש" וחאיה אלתלשה אלס[illegible] ה׳
פי סבעה מואצע פי אספאר אלג׳
פי לאחקתה אלתאלתה ואספאר אלד׳
פי לאחקתה אלראבעה אדי כאנת
פי אול אלכלמה ותכדם אלזרקה
אלתלאתיה פי מרכזהא אלתאלת
אדי כאן אול אלכלמה לאזק פלג
ותכדם אלגרמיה אלתאני פי
לאחקתה אלתאניה אדי זאל ען
אול אלכלמה או אלתקא מע
אלגרמיה" ותכדם ארביע אלתאני
ואלתלאתי ופי ארביע ארבאעי
פי לאחקתה אלראבעה דאימא"
ותכדם איתיב אלתלאתי פי לאחקתה
אלתאלתה" ותכדם אלאתנח ארבאעי
פי לאחקתה אלראבעה דאימא
אדי לם יכתלף וראהא מן אול
אלכלמה מלך" ותכדם אכר
אלפסוק ארבאעי פי לאחקתה
אלראבעה דאימא אדי כאנת
פי אול אלכלמה ולם תמנע אלא
מן כדמה אלטפחה פקט" ואכר
אלפסוק אתני אלסלוק קד יכון פי
אול אלפסוק והו אחד עשר פי
אלתלאתה ספרים תלאתה מנהא
במאילה ושופר והי שיר מזמור
לאסף שיר מזמור לדוד מזמור
לדויד להזכיר" ומנהא תמאניה
בשופר תכסיר למנצח לבני ק׳
קרח מזמור שמעו זאת כל
העמים למנצח לבני קרח מז׳
מזמור רצית יי" למנצח על
נגינות לדויד" למנצח על שושנים
לדוד הושיעני אלהים" למנצח
על הגתית לאסף" למנצח לענ׳
[illegible] לדוד נחה [illegible]

פי אלמקרא" [illegible]
אלשלשה אספרים ימכן פיהא ע׳
אלסלוק יכון אול אלפסוק ולא ימכן
דלך פי אכר ספר קבלה אן לא
כאן [illegible] לא ימכן אן יכון
אלפסוק אקל מן תלאתה כלמאת
וכאן אלסלוק פי אכר ספר לא יכון
תלאתי ואנמא יכדמה אלמאירכה
פקט ותהארע יום אחד ואמתאל
דלך לם יצלח אן יכון אול אלפסוק
אדא ליס יוגד פסוק מן כלמתין
ולמא כאן אלסלוק פי ג׳ אספרים
תלאתי ומא זאד צלח אן יכון אול
אלפסוק" ואלצנורה [illegible] פי
ח׳ מואצע הם אלמואצע אלדי
לאלתלשה ויטרח מנהא אלתתין
אלאולין לאזר ואלזרקה ותכדם
איצא מע אכר אלפסוק ור[illegible]
אלסלוק כקו יתעב יי" ואלכמסה
אלבאקיה אדי כאנת קבל מוצע
אלתלשה נגמה דאת חרף וגבת
אלצנורה כמא תקדם אלקול פי
שרח אלתנביר" ואלשופר יכדם
פי ארבעה מואצע פי אלזרקה
אלתאניה אדי זאל מוצעהא
ען אול אלכלמה המלך" ופי
אלתלאתיה פי לאחקתהא אל׳
דאימא" ויכדם איתיב אלתאני
אלתאני ואלתלאתי וארבאעי
פי לאחקתהם אלתאניה דאימא
ויכדם אלאתנח אלתאניה
אדי לם יכון הו ולא הי פי אול
אלכלמה ואלתלאתיה פי לאחקתה
אלתאניה ואלתאלתה דאימא אדי
כאן לם פסקא" ואלתביר
פי לאחקתה אלתאניה ואלתלאתי
דאימא" ויכדם אכר אלפסוק
אלתאני אדי כאן פיה אחד

[illegible] ותנ[illegible]
[illegible] פי [illegible] פאיה" [illegible]
[illegible] פי [illegible]
[illegible] ולא יכון אלתי
[illegible] יחצל שיפר
[illegible] פי [illegible]
[illegible]
[illegible] אול אלכלמה
[illegible]

[illegible]
[illegible] בין מר[illegible]
[illegible] פי [illegible] מרכב [illegible]
[illegible] אתנחה [illegible] פי [illegible]
[illegible] קתהם [illegible] אד [illegible]
[illegible] אול אלכלמה [illegible]
[illegible] אלתאני
[illegible] קדמה [illegible] דחימה
[illegible] פי [illegible] אד
אדי [illegible] עין אול אלכלמה [illegible]
[illegible] חרף ואחד ולא יכרם שיא
[illegible] וחצה אלמארכה
פי הדה אלחאן אלתאניה תכון
[illegible] אלאתנאן אדי יקרבהא
מנה" ואלתאני פי לאחקתה
אלתאלתה אדי נבזת עין אול
[illegible] ואלרבאעי [illegible]
[illegible] אלתאלתה דחימה
[illegible] אדי [illegible]
[illegible] יכן אול אלכלמה" ותכרם
[illegible] אלתאניה אדי [illegible]
[illegible] אול אלכלמה או בינה [illegible]
[illegible] פי לאחקתהא אלתאניה
[illegible] פי לאחקתהא [illegible]
אלתאניה אדי [illegible] אול
[illegible] בעידה מן [illegible]
ותכרם [illegible]
[illegible] או אכרי [illegible]

ואלרבאעי ואלכמאסי פי לאחקה
אלתאניה דחימה" ותכרם אלא
אלכמאסיה אלרבאעי פי לאחקה
אלראבעה דחימה" ותכרם
[illegible] אלכמאסי פי לאחקתה
אלכמאסה דחימה" ותכרם אלאתנאן
[illegible]
אדי כאנת אלאתנאן פי אחרף
[illegible] אלתאניה

[illegible]
[illegible] אלתאניה דחימה [illegible]
[illegible] מן [illegible]
[illegible]
[illegible] יכון פיה ואחד
[illegible] אלתי
אדי [illegible] בקד
[illegible] פי [illegible] אלאתנאן [illegible]
וחצה [illegible] פי [illegible]
[illegible] אלתי פי לאחקתה
אלתאלתה אדי [illegible]
[illegible] פסוק" ואלרבאעי [illegible]
פי לאחקתה אלתאלתה דחימה"
[illegible] פי אלאתנאח אלתאלתה
אדי [illegible] פי [illegible]
[illegible] והו
[illegible] ונהא חצה פי [illegible]
אלתאניה פי אלתאלתה אדי [illegible]
עין אול אלכלמה" ולהא חצה [illegible]
[illegible] פסוק [illegible]
[illegible] פי לאחקתה
אלתאלתה דחימא ולא תכרם [illegible]
[illegible] תכון [illegible]
[illegible] וקד תכון פי וסט [illegible]
אדי [illegible] תכון פי [illegible]
[illegible] אתנחה [illegible]
[illegible] בין [illegible]
[illegible] ואלתאני
[illegible]

[illegible]
[illegible]
הדה [illegible] קטמין [illegible]
[illegible] הו ואכב [illegible]
וממתנע [illegible] תכון [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] נחה [illegible]
בעדהא [illegible] והדה [illegible]
קד ואפקת [illegible] מן [illegible]
תכון מרה לארם [illegible] אחר
[illegible] יכון בעדה זרקה כקול כי
[illegible] ביגון חי וממתנע" וימכן
בעדה רביע כקו [illegible] וממתנע
וימכן בעדה [illegible] כקו [illegible]
[illegible] דוח ו[illegible] וימכן [illegible]
[illegible]
[illegible] פכן
[illegible] דויד [illegible]
וימכן בעדה [illegible] כקול [illegible]
[illegible] חזקי [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ורע" [illegible]
[illegible]
[illegible] פקו [illegible]
[illegible] וגאון [illegible]
[illegible]
בעדה [illegible] ואחד [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] זרקה [illegible]
[illegible] חסדו
[illegible]

[illegible] ואמתלה [illegible] זכר
[illegible]
[illegible] ואמתלה [illegible]
[illegible]
[illegible] ואמתלה [illegible]
וארבע כקולה [illegible] אתחולל
[illegible] נשאו נהרות ואמתלה
ואיתיב כקו [illegible] לא יקומו רשעים
במשפט [illegible] שפחה והי ואחרה
חילי כי נוב [illegible] וחכר פסוק כקולה
[illegible] אלהי יעקב ואמתלה [illegible] פקד
[illegible] שלה [illegible] אלחאן [illegible]
[illegible] ידה ב אלחאן [illegible]
פקו [illegible] ואמתלה
וארב [illegible] כפי שלשת האנשים
והמתלה [illegible] והכר לפסוק [illegible]
פקו [illegible] התהפכו [illegible]
חיש [illegible] ואבן ונבאה לבב למען
למותת ומא [illegible] פמתנע
לאתנחה [illegible] לחתנה
[illegible]
הופרו [illegible] פקו
[illegible] ולבב בשר [illegible]
[illegible] פמותנע [illegible]
[illegible] לטפחה לחתן בגרמיה
[illegible] ואמתלה
[illegible] ופסוק כקו [illegible]
[illegible] ואמר
[illegible]
[illegible] בעדה [illegible] מנחו
הא [illegible] וכלטפחה
[illegible] אלגרמיה [illegible]
[illegible] אלגרמיה פלוק ויכון

[illegible]
[illegible]
פי [illegible]
[illegible] והו [illegible]
[illegible]
צגירה ותלשה כבי [illegible]
[illegible]
כאדם [illegible] ג תלשה [illegible]
צגירה ושופר מקלוב ומארכה
כאדם ארביע ו מארכה ותלשה
ונאדרה ושופר תביר [illegible] ודחויה
ומלפלה [illegible] אלגריגה ד
מארכה ושופר תבר [illegible] תלשה
ונאדרה [illegible] יתיבה [illegible]
ושופר תביר ותלשה ונאדרה
ומארכה [illegible] ואתנחה [illegible]
[illegible] ודחויה ומארכה ושופר
תביר ותלשה [illegible]
ואין מא נדבת הדה אלחאן
הכלא בעד אפזר לגרמיה בעד
לגרמ [illegible] בעד אזרקה
רביע [illegible] יתיב או
אתנח [illegible] בעד [illegible]
[illegible] טפחה פלוק [illegible]
אתרתיב [illegible] צדוק
[illegible] כמא [illegible]
אלתזר [illegible] והדה אלחאן
תנכלח אן תכון כלהא רום [illegible]
על אלשהר לכן לטפחה [illegible]
[illegible] תובד [illegible]
ב מואקע למנצח לדוד מזמור
קוה קויתי [illegible] שיר מזמור לבני
קרח גדול [illegible] ומהולל מאד [illegible]
למנצח לדוד להזכיר אלהים
[illegible] וכדלך לסלוק [illegible]
[illegible] פסוק [illegible]
[illegible]
[illegible] פסוק [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] לא [illegible]
[illegible]
אשרי האיש אשר לא הלך
לדוד מכיך [illegible] אקרא [illegible]
[illegible] עמל וכעס [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] גאוף
ומיריו ופ[illegible] ובגל
[illegible] עלה
[illegible] חרדת מן [illegible]
בחצד [illegible] ומנה [illegible]
אקראה [illegible]
עמא [illegible] אספו [illegible]
עוה [illegible] ואלאפר [illegible]
[illegible] ואמתלה [illegible]
אן שא [illegible] אמין
[illegible]
פסר גס [illegible] דרגה [illegible]
רביע [illegible]
[illegible]
[illegible]
אתנחה [illegible] שעמד [illegible]
טפחה
זלוק [illegible]
[illegible]
[illegible] ולאמר [illegible]
פרמדא
צגורה [illegible]
שפר [illegible] מקלוב
[illegible]
[illegible] קדמא [illegible]
מנענע יתחן [illegible]

Levit. 15, 19

ולא בנושנה העמק [illegible]

ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה
שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה
יטמא עד הערב ואתתא ארי תהי דיבא
דם יהי דובה בבסרה שבעא יומין תהי
ברחוקה וכל דיקרב בה יהי מסאב עד
רמשא וכל אשר תשכב עליו בנדתה יט
מא וכל אשר תשב עליו יטמא וכל
דתשכוב עלוהי ברחוקה יהי מסאב וכל
דתיתב עלוהי יהי מסאב וכל אשר תשכב
עליו [illegible] וכל אשר תשב עליו
וכל דתשכוב עלוהי ברחוקה יהי
מסאב וכל דתיתב עלוהי יהי מסאב וכל
הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב וכל דיקרב במשכבה
יצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי מסאב
עד רמשא וכל הנגע בכל כלי אשר תשב
עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב וכל דיקרב בכל מנא דתיתב
עלוהי יצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי
מסאב עד רמשא ואם על המשכב הוא
או על הכלי אשר הוא ישבת עליו בנגעו
בו יטמא עד הערב ואם על משכבא
הוא או על מנא דהיא יתבא עלוהי במקרביה
ביה יהי מסאב עד רמשא ואם שכב
ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא
[illegible] וכל המשכב [illegible]

עליו יטמא ואם משכב ישכב גבר יתה
ותהי רחוקה עלוהי ויהי מסאב שבעה
וכל משכבא דישכוב עלוהי יהי מסאב
ואשה כי יזוב
זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב
על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה
תהיה טמאה הוא ואתתא ארי ידוב
דמה יומין סגיאין בלא עדן ריחוקה או ארי
תדוב על ריחוקה כל יומי דוב סאובתה כיומי
ריחוקה תהי מסאבא היא כל
המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זובה
כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר
תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה וכל
משכבא דתשכוב עלוהי כל יומי דובה
כמשכב ריחוקה יהי לה וכל מנא דתיתב
עלוהי מסאב יהי כסואבת ריחוקה וכל
הנוגע בם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב וכל דיקרב בהון יהי
מסאב ויצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי
מסאב עד רמשא ואם טהרה מזובה
וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר
ואם דכיאת מדובה ותמני לה שבעא
יומין ובתר כן תדכי וביום השמיני תקח
לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה
[illegible] אהל [illegible]
[illegible]

אשר תצא לו ואשר אמרו לו ואשר תלכו לו ואשר אתו לו ואשר תת לו
אשר ימלא לו ואשר יגאל לו ואשר העלה לו ואשר נשבע לו

ארון ימות

תרין בני יונה ותיתי יתהון לות כהנא לתרע
משכן זימנא ועשה הכהן את האחד
חטאת ואת האחד עלה וכפר עליה הכהן
לפני יהוה מזוב טמאתה ויעביד כהנא ית
חד חטתא וית חד עלתא ויכפר עלה כה[נא]
קדם יי מדוב סואבתה והזרתם את בני
ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם
בטמאם את משכני אשר בתוכם ותפרשון
ית בני ישראל מסואבתהון ולא ימותון
בסואבתהון בסאוביהון ית משכני דבניהון
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת
זרע לטמאה בה דא אוריתא דדובנא
דיפוק מנה שכבת זרעא לאסתאבא
בה והדוה בנדתה והזב את זובו לזכר
ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה
דרסובה ברחוקה ודדאיב ית דוביה
לדכר ולנוקבא ולגבר דישכוב עם מסאבא

צ יערו

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני
אהרן בקרבתם לפני יהוה וימתו ומליל
יי עם משה בתר דמיתו תרין בני אהרן
בקרובהון אישתא נוכריתא קדם יי ומיתו
ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך
ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת
אל פני הכפרת אשר על הארן ולא ימות
כי בענן אראה על הכפרת ואמר יי ...

לעשות עבודתו ביום הכפורים ... כי זאת יבא אהרן ... ומאת עדת בני ישראל
ולהעלותו ... משכנ ג' ושמו בטמאם ונתתי משכני ...

למשה מליל עם אהרן אחוך ולא יהי עליל
בכל עידן לקודשא מגיו לפרוכתא לקדם
כפורתא דעל ארונא ולא ימות ארי בעננא
אנא מתגלי על בית כפורי בזאת יבא
אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת
ואיל לעלה בדא יהי עליל אהרן לקודשא
בתור בר תורי לחטתא ודכר לעלתא
כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על
בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד
יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את
בשרו ולבשם כתונא דבוצא דקודשא
ילבש ומכנסין דבוץ יהון על בסריה והמי
דבוצא יסר ומצנפתא דבוצא יחית ב
רישיה לבושי קודשא אנון ויסחי במיא
ית בסריה וילבשנון ומאת עדת בני ישראל
יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד
לעלה ומן כנשתא דבני ישראל יסב תרין
צפירי עזי לחטתא ודכר חד לעלתא
והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו
וכפר בעדו ובעד ביתו ויקרב אהרן ית
תורא דחטתא דיליה ויכפר עלוהי ועל
אנש ביתיה ולקח את שני השעירם וה
העמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד
ויסב ית תרין צפירין ויקים יתהון קדם יי
בתרע משכן זימנא ונתן אהרן על שנים
השעירם גורלות גורל אחד ליהוה ו...

פ בפר לניף

ל בתו

כל חטאת מל' במ חד חס

רסמ

ל חס בל'ט

Levit. 16.8

C

HAGIOGRAPHA
WITH
TARGUM
& ARAB. VERS.
HEBREW

BRIT. MUS.

ORIENTAL
2375.

316 Folios G. G. T. (Augt. 1881)
Exd. Jm.